

قرآن هادی

هادی یگدلی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرآن هادی

((ترجمه فارسی محمد مهدی فولادوند با حذف پراختزها))

گردآورنده: مهندس هادی بیگدلی

حمکت قرآن چو ضاله مومن است هر کسی در ضاله خود موقن است
(مثنوی معنوی حضرت مولانا)

نام کتاب: قرآن هادی

گردآورنده: هادی بیگدلی متولد ۱۳۵۲ استان زنجان، مهندس برق

موضوع: ترجمه فارسی محمد مهدی فولادوند

موضوع: سخن خدا

موضوع: برترین داده های ذهنی

ناشر: نویسنده ۰۹۱۲-۲۵۷۶۸۷۷ hadi_bigdeli@yahoo.com

تاریخ نشر: ماه قرآن ۱۳۹۵ (شهادت امیرمومنان حضرت علی(ع))

تیراژ: --

قیمت: رایگان

چاپ: فایل PDF (انتشار الکترونیکی)

طرح روی جلد: هادی بیگدلی

کلیه حقوق محفوظ است

سایر آثار نویسنده:

- ۱- کتاب پند نامه
- ۲- کتاب ذهن ناآرام + فایل صوتی
- ۳- کتاب روانکاوی پیر بلخ + فایل صوتی
- ۴- کتاب سرگذشت بشر
- ۵- کتاب نقد ذهن ناآرام
- ۶- کتاب آخرین فرستاده
- ۷- کتاب مهندسی مطالعه
- ۸- کتاب قیامت

کلید درک قرآن هادی

- ۱- ایمان
- ۲- ایمان
- ۳- ایمان
- ۴- بعد از اینکه ایمان آوردیم و سخنان قرآن را قبول کردیم باید از آن عبور کنیم تا عزم مان تبدیل به جزم نشود. پس از آن است که باید دوباره به قرآن رجعت کنیم.
- ۵- آدم خوبه این کتاب توی دوست داشتنی هستی و آدم بده این کتاب من هستم شک نکن.
- ۶- شاید در مثنوی معنوی حضرت مولانا پول و یا جنگ نباشد ولی در قرآن هادی صدرصد پول هست چونکه این کتاب واقعیات را بیان می کند.
- ۷- روزی از او پرسیدند: اصل سخن قرآن چیست؟ گفت: می فهمی که خداوند همیشه تو را نگاه می کند و مراقب همه چیز هست. با مطالعه مداوم قرآن، فراموشی نمی تواند بر ما مستولی شود.
- ۸- هر بار که به تفاسیر رجوع کرد خود را در دل تاریخ غرق شده یافت. درست است که این کتاب سرگذشت بشر را با محوریت پیامبران بیان می کند ولی او آنرا کتاب امروز می بیند و بهره می برد.
- ۹- کسانی را که دین خود را به بازی و سرگرمی گرفتند و زندگی دنیا آنان را فریفته است رها کن و به وسیله این اندرز ده.
- ۱۰- آگاهی را باید بارها و بارها خواند و شنید زیرا که در هر لحظه و روزی دریافتی و درکی جدید حتی از همان مطالب تکراری در ذهن و وجود شکل می گیرد.
- ۱۱- خدایا اقرار می کنیم که همه چیز به دست توست پس هدایتمان کن.

فهرست

ردیف	سوره	آیه	صفحه	ردیف	سوره	آیه	صفحه
۱	الفاتحه	۷	۱۰	۲۵	الفرقان	۷۷	۲۳۵
۲	البقره	۲۸۶	۱۰	۲۶	الشعراء	۲۲۷	۲۴۰
۳	آل عمران	۲۰۰	۳۸	۲۷	النمل	۹۳	۲۴۹
۴	النساء	۱۷۶	۵۵	۲۸	القصص	۸۸	۲۵۵
۵	المائده	۱۲۰	۷۲	۲۹	العنكبوت	۶۹	۲۶۲
۶	الانعام	۱۶۵	۸۵	۳۰	الروم	۶۰	۲۶۷
۷	الاعراف	۲۰۶	۹۹	۳۱	لقمان	۳۴	۲۷۱
۸	الانفال	۷۵	۱۱۵	۳۲	السجده	۳۰	۲۷۴
۹	التوبه	۱۲۹	۱۲۱	۳۳	الاحزاب	۷۳	۲۷۶
۱۰	يونس	۱۰۹	۱۳۳	۳۴	سبا	۵۴	۲۸۲
۱۱	هود	۱۲۳	۱۴۲	۳۵	فاطر	۴۵	۲۸۶
۱۲	يوسف	۱۱۱	۱۵۱	۳۶	يس	۸۳	۲۹۰
۱۳	الرعد	۴۳	۱۵۹	۳۷	الصافات	۱۸۲	۲۹۴
۱۴	ابراهيم	۵۲	۱۶۳	۳۸	ص	۸۸	۳۰۱
۱۵	الحجر	۹۹	۱۶۷	۳۹	الزمر	۷۵	۳۰۵
۱۶	النحل	۱۲۸	۱۷۱	۴۰	غافر	۸۵	۳۱۱
۱۷	الاسراء	۱۱۱	۱۸۰	۴۱	فصلت	۵۴	۳۱۷
۱۸	الكهف	۱۱۰	۱۸۸	۴۲	الشورى	۵۳	۳۲۲
۱۹	مريم	۹۸	۱۹۵	۴۳	الزخرف	۸۹	۳۲۷
۲۰	طه	۱۳۵	۲۰۲	۴۴	الدخان	۵۹	۳۳۱
۲۱	الانبیاء	۱۱۲	۲۱۰	۴۵	الحاثیه	۳۷	۳۳۴
۲۲	الحج	۷۸	۲۱۶	۴۶	الاحقاف	۳۵	۳۳۷
۲۳	المؤمنون	۱۱۸	۲۲۳	۴۷	محمد	۳۸	۳۴۰
۲۴	النور	۶۴	۲۲۹	۴۸	الفتح	۲۹	۳۴۳

فهرست

ردیف	سوره	آیه	صفحه	ردیف	سوره	آیه	صفحه
۴۹	الحجرات	۱۸	۳۴۶	۷۳	المزمل	۲۰	۳۹۱
۵۰	ق	۴۵	۳۴۸	۷۴	المدثر	۵۶	۳۹۲
۵۱	الذاریات	۶۰	۳۵۰	۷۵	القیامه	۴۰	۳۹۴
۵۲	الطور	۴۹	۳۵۲	۷۶	الانسان	۳۱	۳۹۶
۵۳	النجم	۶۲	۳۵۴	۷۷	المرسلات	۵۰	۳۹۸
۵۴	القمر	۵۵	۳۵۶	۷۸	التبا	۴۰	۴۰۰
۵۵	الرحمن	۷۸	۳۵۸	۷۹	النازعات	۴۶	۴۰۲
۵۶	الواقعه	۹۶	۳۶۱	۸۰	عبس	۴۲	۴۰۴
۵۷	الحديد	۲۹	۳۶۳	۸۱	التكوير	۲۹	۴۰۵
۵۸	المجادله	۲۲	۳۶۶	۸۲	الانفطار	۱۹	۴۰۶
۵۹	الحشر	۲۴	۳۶۹	۸۳	المطففين	۳۶	۴۰۷
۶۰	الممتحنه	۱۳	۳۷۱	۸۴	الانشقاق	۲۵	۴۰۸
۶۱	الصف	۱۴	۳۷۳	۸۵	البروج	۲۲	۴۰۹
۶۲	الجمعه	۱۱	۳۷۴	۸۶	الطارق	۱۷	۴۱۰
۶۳	المنافقون	۱۱	۳۷۵	۸۷	الاعلى	۱۹	۴۱۱
۶۴	التغبن	۱۸	۳۷۶	۸۸	الغاشيه	۲۶	۴۱۲
۶۵	الطلاق	۱۲	۳۷۷	۸۹	الفجر	۳۰	۴۱۳
۶۶	التحریم	۱۲	۳۷۹	۹۰	البلد	۲۰	۴۱۴
۶۷	الملک	۳۰	۳۸۰	۹۱	الشمس	۱۵	۴۱۵
۶۸	القلم	۵۲	۳۸۲	۹۲	اللیل	۲۱	۴۱۶
۶۹	الحاقه	۵۲	۳۸۴	۹۳	الضحی	۱۱	۴۱۷
۷۰	المعراج	۴۴	۳۸۶	۹۴	الانشراح	۸	۴۱۷
۷۱	نوح	۲۸	۳۸۸	۹۵	التین	۸	۴۱۸
۷۲	الجن	۲۸	۳۸۹	۹۶	العلق	۱۹	۴۱۹

فهرست

ردیف	سوره	آیه	صفحه	ردیف	سوره	آیه	صفحه
۹۷	القدر	۵	۴۲۰				
۹۸	البینه	۸	۴۲۰				
۹۹	الزلزال	۸	۴۲۱				
۱۰۰	العادیات	۱۱	۴۲۱				
۱۰۱	القارعه	۱۱	۴۲۲				
۱۰۲	التکاثّر	۸	۴۲۲				
۱۰۳	العصر	۳	۴۲۳				
۱۰۴	الهمزه	۹	۴۲۳				
۱۰۵	الفیل	۵	۴۲۳				
۱۰۶	قریش	۴	۴۲۴				
۱۰۷	الماعون	۷	۴۲۴				
۱۰۸	الکوثر	۳	۴۲۴				
۱۰۹	الکافرون	۶	۴۲۵				
۱۱۰	النصر	۳	۴۲۵				
۱۱۱	لهب	۵	۴۲۵				
۱۱۲	الاخلاص	۴	۴۲۶				
۱۱۳	الفلق	۵	۴۲۶				
۱۱۴	الناس	۶	۴۲۶				

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه محمد مهدی فولادوند با حذف پرانتزهای مترجم

۱- الفاتحه

به نام خداوند رحمتگر مهربان ۱
ستایش خدایی را که پروردگار جهانیان ۲ رحمتگر مهربان ۳ خداوند روز جزاست ۴
تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوییم ۵
ما را به راه راست هدایت فرما ۶
راه آنان که گرامی‌شان داشته‌ای نه مغضوبان و نه گمراهان ۷

۲- البقره

به نام خداوند رحمتگر مهربان
الف لام میم ۱
این است کتابی که در آن هیچ تردیدی نیست، مایه هدایت تقوایندگان است ۲
آنان که به غیب ایمان می‌آورند و نماز را بر پا می‌دارند و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم
انفاق می‌کنند ۳
و آنان که بدانچه به سوی تو فرود آمده و به آنچه پیش از تو نازل شده است ایمان می‌آورند
و آنانند که به آخرت یقین دارند ۴
آنان برخوردار از هدایتی از سوی پروردگار خویشند و آنان همان رستگارانند ۵
در حقیقت کسانی که کفر ورزیدند چه بیمشان دهی چه بیمشان ندهی بر ایشان یکسان
است، نخواهند گروید ۶
خداوند بر دل‌های آنان و بر شنوایی ایشان مهر نهاده و بر دیدگان‌شان پرده‌ای است و آنان را
عذابی دردناک است ۷
و برخی از مردم می‌گویند ما به خدا و روز بازپسین ایمان آورده‌ایم ولی گروندگان نیستند ۸
با خدا و مؤمنان نیرنگ می‌بازند ولی جز بر خویشتن نیرنگ نمی‌زنند و نمی‌فهمند ۹
در دل‌هایشان مرضی است و خدا بر مرضشان افزود و به آنچه به دروغ می‌گفتند عذابی
دردناک خواهند داشت ۱۰

و چون به آنان گفته شود در زمین فساد مکنید می‌گویند ما خود اصلاح‌گریم ۱۱

بهوش باشید که آنان فسادگرانند لیکن نمی‌فهمند ۱۲

و چون به آنان گفته شود همان گونه که مردم ایمان آوردند شما هم ایمان بیاورید می‌گویند
آیا همان گونه که کم خردان ایمان آورده‌اند ایمان بیاوریم هشدار که آنان همان کم‌خردانند
ولی نمی‌دانند ۱۳

و چون با کسانی که ایمان آورده‌اند برخورد کنند می‌گویند ایمان آوردیم و چون با
شیطانهای خود خلوت کنند می‌گویند در حقیقت ما با شما مییم ما فقط ریشخند می‌کنیم ۱۴
خدا ریشخندشان می‌کند و آنان را در طغیانشان فرو می‌گذارد تا سرگردان شوند ۱۵
همین کسانی که گمراهی را به هدایت خریدند در نتیجه داد و ستدشان سود نیاورد و
هدایت‌یافته نبودند ۱۶

مثل آنان همچون مثل کسانی است که آتشی افروختند و چون پیرامون آنان را روشنایی داد
خدا نورشان را برد و در میان تاریکیهایی که نمی‌بینند رهایشان کرد ۱۷
کرد لالند کورند بنابراین به راه نمی‌آیند ۱۸

یا چون رگباری از آسمان که در آن تاریکیها و رعد و برقی است، از آذرخش بیم مرگ سر
انگشتان خود را در گوشه‌هایشان نهند ولی خدا بر کافران احاطه دارد ۱۹
نزدیک است که برق چشمانشان را برباید هر گاه که بر آنان روشنی بخشد در آن گام زنند و
چون راهشان را تاریک کند بایستند و اگر خدا می‌خواست شنوایی و بینایی‌شان را برمی‌گرفت
که خدا بر همه چیز تواناست ۲۰

ای مردم پروردگارتان را که شما و کسانی را که پیش از شما بوده‌اند آفریده است پرستش
کنید باشد که به تقوا گرایید ۲۱

همان که زمین را برای شما فرشی و آسمان را بنایی قرار داد و از آسمان آبی فرود آورد و
بدان از میوه‌ها رزقی برای شما بیرون آورد پس برای خدا همتایانی قرار ندهید در حالی که
خود می‌دانید ۲۲

و اگر در آنچه بر بنده خود نازل کرده‌ایم شک دارید پس اگر راست می‌گویید سوره‌ای مانند
آن بیاورید و گواهان خود را غیر خدا فرا خوانید ۲۳

پس اگر نکرديد و هرگز نمی‌توانید کرد از آن آتشی که سوختش مردمان و سنگها هستند و
برای کافران آماده شده بپرهیزید ۲۴

و کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند مؤده ده که ایشان را باغهایی خواهد بود که از زیر آنها جویها روان است هر گاه میوه‌ای از آن روزی ایشان شود می‌گویند این همان است که پیش از این روزی ما بوده و مانند آن به ایشان داده شود و در آنجا همسرانی پاکیزه خواهند داشت و در آنجا جاودانه بمانند ۲۵

خدا را از اینکه به پشه‌ای یا فروتر از آن مثل زند شرم نیاید پس کسانی که ایمان آورده‌اند می‌دانند که آن از جانب پروردگارشان بجاست ولی کسانی که به کفر گراییده‌اند می‌گویند خدا از این مثل چه قصد داشته است. بسیاری را با آن گمراه و بسیاری را با آن راهنمایی می‌کند و جز نافرمانان را با آن گمراه نمی‌کند ۲۶ همانانی که پیمان خدا را پس از بستن آن می‌شکنند و آنچه را خداوند به پیوستنش امر فرموده می‌گسلند و در زمین به فساد می‌پردازند آنانند که زیانکارانند ۲۷

چگونه خدا را منکرید با آنکه مردگانی بودید و شما را زنده کرد باز شما را می‌میراند، باز زنده می‌کند، آنگاه به سوی او بازگردانده می‌شوید ۲۸

اوست آن کسی که آنچه در زمین است همه را برای شما آفرید سپس به آسمان پرداخت و هفت آسمان را استوار کرد و او به هر چیزی داناست ۲۹

و چون پروردگار تو به فرشتگان گفت من در زمین جانشینی خواهم گماشت گفتند آیا در آن کسی را می‌گماری که در آن فساد انگیزد و خونها بریزد و حال آنکه ما با ستایش تو تنزیه می‌کنیم و به تقدیست می‌پردازیم فرمود من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید ۳۰ و همه نامها را به آدم آموخت سپس آنها را بر فرشتگان عرضه نمود و فرمود اگر راست می‌گویید از اسامی اینها به من خبر دهید ۳۱

گفتند منزه‌ی تو ما را جز آنچه به ما آموخته‌ای هیچ دانشی نیست تویی دانای حکیم ۳۲ فرمود ای آدم ایشان را از اسامی آنان خبر ده و چون ایشان را از اسماءشان خبر داد فرمود آیا به شما نگفتم که من نهفته آسمانها و زمین را می‌دانم و آنچه را آشکار می‌کنید و آنچه را پنهان می‌داشتید می‌دانم ۳۳

و چون فرشتگان را فرمودیم برای آدم سجده کنید پس بجز ابلیس که سر باز زد و کبر ورزید و از کافران شد، به سجده درافتادند ۳۴

و گفتیم ای آدم خود و همسرت در این باغ سکونت گیر و از هر کجای آن خواهید فراوان بخورید و به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید بود ۳۵

پس شیطان هر دو را از آن بلغزانید و از آنچه در آن بودند ایشان را به درآورد و فرمودیم
فرود آیید شما دشمن همدیگرید و برای شما در زمین قرارگاه و تا چندی بر خورداری خواهد
بود ۳۶

سپس آدم از پروردگارش کلماتی را دریافت نمود و بر او ببخشود آری او توبه‌پذیر مهربان
است ۳۷

فرمودیم جملگی از آن فرود آیید پس اگر از جانب من شما را هدایتی رسد آنان که هدایت
را پیروی کنند بر ایشان بیمی نیست و غمگین نخواهند شد ۳۸ و کسانی که کفر ورزیدند و
نشانه‌های ما را دروغ انگاشتند آنانند که اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۳۹
ای فرزندان اسرائیل نعمتهایم را که بر شما ارزانی داشتیم به یاد آرید و به پیمانم وفا کنید تا
به پیمانتان وفا کنم و تنها از من بترسید ۴۰

و بدانچه نازل کرده‌ام که مؤید همان چیزی است که با شماست ایمان آرید و نخستین منکر
آن نباشید و آیات مرا به بهایی ناچیز نفروشید و تنها از من پروا کنید ۴۱ و حق را به باطل
درنیامیزید و حقیقت را با آنکه خود می‌دانید کتمان نکنید ۴۲

و نماز را بر پا دارید و زکات را بدهید و با رکوع‌کنندگان رکوع کنید ۴۳
آیا مردم را به نیکی فرمان می‌دهید و خود را فراموش می‌کنید با اینکه شما کتاب را
می‌خوانید آیا نمی‌اندیشید ۴۴

از شکیبایی و نماز یاری جویید و به راستی این گران است مگر بر فروتنان ۴۵
همان کسانی که می‌دانند با پروردگار خود دیدار خواهند کرد و به سوی او باز خواهند گشت
۴۶

ای فرزندان اسرائیل از نعمتهایم که بر شما ارزانی داشتیم و اینکه من شما را بر جهانیان
برتری دادم یاد کنید ۴۷

و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی را از کسی دفع نمی‌کند و نه از او شفاعتی پذیرفته و
نه به جای وی بدلی گرفته می‌شود و نه یاری خواهند شد ۴۸

و آنگاه که شما را از فرعونیان رهانیدیم، شما را سخت شکنجه می‌کردند پسران شما را سر
می‌بردند و زنهایتان را زنده می‌گذاشتند و در آن آزمایش بزرگی از جانب پروردگارتان بود
۴۹

و هنگامی که دریا را برای شما شکافتیم و شما را نجات بخشیدیم و فرعونیان را در حالی که
شما نظاره می‌کردید غرق کردیم ۵۰

و آنگاه که با موسی چهل شب قرار گذاشتیم آنگاه در غیاب وی شما گوساله را گرفتید در حالی که ستمکار بودید ۵۱

پس از آن بر شما بخشودیم باشد که شکرگزاری کنید ۵۲

و آنگاه که موسی را کتاب و فرقان دادیم شاید هدایت یابید ۵۳

و چون موسی به قوم خود گفت ای قوم من شما با گرفتن گوساله برخود ستم کردید پس به درگاه آفریننده خود توبه کنید و خودتان را به قتل برسانید که این نزد آفریدگارتان برای شما بهتر است پس توبه شما را پذیرفت که او توبه‌پذیر مهربان است ۵۴

و چون گفتید ای موسی تا خدا را آشکارا نبینیم هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد پس در حالی که می‌نگریستید صاعقه شما را فرو گرفت ۵۵

سپس شما را پس از مرگتان برانگیختیم باشد که شکرگزاری کنید ۵۶

و بر شما ابر را سایه‌گستر کردیم و بر شما گزانگبین و بلدرچین فرو فرستادیم از خوراکیهای پاکیزه‌ای که به شما روزی داده‌ایم بخورید و بر ما ستم نکردند بلکه بر خویشتن ستم روا می‌داشتند ۵۷

و هنگامی را که گفتیم بدین شهر درآیید و از آن هر گونه خواستید فراوان بخورید و سجده‌کنان از در درآیید و بگوئید گناهان ما را بریز تا خطاهای شما را ببخشاییم و نیکوکاران را خواهیم افزود ۵۸

اما کسانی که ستم کرده بودند به سخن دیگری غیر از آنچه به ایشان گفته شده بود تبدیل کردند و ما بر آنان که ستم کردند به سزای اینکه نافرمانی پیشه کرده بودند عذابی از آسمان فرو فرستادیم ۵۹

و هنگامی که موسی برای قوم خود در پی آب برآمد گفتیم با عصایت بر آن تخته‌سنگ بزن پس دوازده چشمه از آن جوشیدن گرفت ، هر قبیله‌ای آبشخور خود را می‌دانست ؛از روزی خدا بخورید و بیاشامید و در زمین سر به فساد برمدارید ۶۰

و چون گفتید ای موسی هرگز بر یک خوراک تاب نیاوریم از خدای خود برای ما بخواه تا از آنچه زمین می‌رویانند از سبزی و خیار و سیر و عدس و پیاز برای ما برویاند. گفت آیا به جای چیز بهتر خواهان چیز پست‌ترید پس به شهر فرود آیید که آنچه را خواسته‌اید برای شماست و خواری و ناداری بر آنان زده شد و به خشم خدا گرفتار آمدند چرا که آنان به نشانه‌های خدا کفر ورزیده بودند و پیامبران را بناحق می‌کشتند این از آن روی بود که سرکشی نموده و از حد درگذرانیده بودند ۶۱

در حقیقت کسانی که ایمان آورده و کسانی که یهودی شده‌اند و ترسایان و صابئان هر کس به خدا و روز بازپسین ایمان داشت و کار شایسته کرد پس اجرشان را پیش پروردگارشان خواهند داشت و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهناک خواهند شد ۶۲

و چون از شما پیمان محکم گرفتیم و طور را بر فراز شما افراشتیم ، آنچه را به شما داده‌ایم به جد و جهد بگیرید و آنچه را در آن است به خاطر داشته باشید باشد که به تقوا گرایید ۶۳ سپس شما بعد از آن رویگردان شدید و اگر فضل خدا و رحمت او بر شما نبود مسلماً از زیانکاران بودید ۶۴

و کسانی از شما را که در روز شنبه تجاوز کردند نیک شناختید پس ایشان را گفتیم بوزینگانی طرد شده باشید ۶۵

و ما آن را برای حاضران و پس از آن عبرتی و برای پرهیزگاران پندی قرار دادیم ۶۶ و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: خدا به شما فرمان می‌دهد که ماده گاوی را سر ببرید گفتند آیا ما را به ریشخند می‌گیری گفت پناه می‌برم به خدا که از جاهلان باشم ۷۶ گفتند پروردگارت را برای ما بخوان تا بر ما روشن سازد که آن چگونه است گفت وی می‌فرماید آن ماده گاوی است نه پیر و نه خردسال ، میانسالی است بین این دو پس آنچه را مامورید به جای آرید ۶۸

گفتند از پروردگارت بخواه تا بر ما روشن کند که رنگش چگونه است گفت وی می‌فرماید آن ماده گاوی است زرد یکدست و خالص که رنگش بینندگان را شاد می‌کند ۶۹ گفتند از پروردگارت بخواه تا بر ما روشن گرداند که آن چگونه باشد زیرا این ماده گاو بر ما مشتبه شده و ما آن شاء الله حتما هدایت خواهیم شد ۷۰

گفت وی می‌فرماید در حقیقت آن ماده گاوی است که نه رام است تا زمین را شخم زند و نه کشتزار را آبیاری کند بی‌نقص است و هیچ لکه‌ای در آن نیست گفتند اینک سخن درست آوردی پس آن را سر بریدند و چیزی نمانده بود که نکنند ۷۱

و چون شخصی را کشتید و در باره او با یکدیگر به ستیزه برخاستید و حال آنکه خدا آنچه را کتمان می‌کردید آشکار گردانید ۷۲

پس فرمودیم پاره‌ای از آن به آن بنید. این گونه خدا مردگان را زنده می‌کند و آیات خود را به شما می‌نماید باشد که بیندیشید ۷۳ سپس دل‌های شما بعد از این سخت گردید همانند سنگ یا سخت‌تر از آن چرا که از برخی سنگها جویهایی بیرون می‌زند و پاره‌ای از آنها

می‌شکافد و آب از آن خارج می‌شود و برخی از آنها از بیم خدا فرو می‌ریزد و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست ۷۴

آیا طمع دارید که به شما ایمان بیاورند با آنکه گروهی از آنان سخنان خدا را می‌شنیدند سپس آن را بعد از فهمیدنش تحریف می‌کردند و خودشان هم می‌دانستند ۷۵

و چون با کسانی که ایمان آورده‌اند برخورد کنند می‌گویند ما ایمان آورده‌ایم و وقتی با همدیگر خلوت می‌کنند می‌گویند چرا از آنچه خداوند بر شما گشوده است برای آنان حکایت می‌کنید تا آنان به آن پیش پروردگارتان بر ضد شما استدلال کنند آیا فکر نمی‌کنید ۷۶

آیا نمی‌دانند که خداوند آنچه را پوشیده می‌دارند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند ۷۷ و از آنان بی‌سوادانی هستند که کتاب را جز خیالات خامی نمی‌دانند و فقط گمان می‌برند ۷۸

پس وای بر کسانی که کتاب با دستهای خود می‌نویسند سپس می‌گویند این از جانب خداست تا بدان بهای ناچیزی به دست آرند پس وای بر ایشان از آنچه دستهایشان نوشته و وای بر ایشان از آنچه به دست می‌آورند ۷۹

و گفتند جز روزهایی چند هرگز آتش به ما نخواهد رسید بگو مگر پیمانی از خدا گرفته‌اید که خدا پیمان خود را هرگز خلاف نخواهد کرد یا آنچه را نمی‌دانید به دروغ به خدا نسبت می‌دهید ۸۰

آری کسی که بدی به دست آورد و گناهش او را در میان گیرد پس چنین کسانی اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۸۱

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند آنان اهل بهشتند و در آن جاودان خواهند ماند ۸۲

و چون از فرزندان اسرائیل پیمان محکم گرفتیم که جز خدا را نپرستید و به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و مستمندان احسان کنید و با مردم خوش سخن بگویید و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید آنگاه جز اندکی از شما به حالت اعراض روی برتافتید ۸۳

و چون از شما پیمان محکم گرفتیم که خون همدیگر را مریزید و یکدیگر را از سرزمین خود بیرون نکنید سپس اقرار کردید و خود گواهید ۸۴

باز همین شما هستید که یکدیگر را می‌کشید و گروهی از خودتان را از دیارشان بیرون می‌رانید و به گناه و تجاوز بر ضد آنان به یکدیگر کمک می‌کنید و اگر به اسارت پیش شما آیند به فدیه آنان را آزاد می‌کنید با آنکه بیرون کردن آنان بر شما حرام شده است آیا شما

به پاره‌ای از کتاب ایمان می‌آوردید و به پاره‌ای کفر می‌ورزید پس جزای هر کس از شما که چنین کند جز خواری در زندگی دنیا چیزی نخواهد بود و روز رستاخیز ایشان را به سخت‌ترین عذابها باز برند و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست ۸۵

همین کسانی که زندگی دنیا را به جهان دیگر خریدند پس نه عذاب آنان سبک گردد و نه ایشان یاری شوند ۸۶

و همانا به موسی کتاب را دادیم و پس از او پیامبرانی را پشت‌سر هم فرستادیم و عیسی پسر مریم را معجزه‌های آشکار بخشیدیم و او را با روح القدس تایید کردیم پس چرا هر گاه پیامبری چیزی را که خوشایند شما نبود برایتان آورد کبر ورزیدید گروهی را دروغگو خواندید و گروهی را کشتید ۸۷

و گفتند دل‌های ما در غلاف است بلکه خدا به سزای کفرشان لعنتشان کرده است پس آنان که ایمان می‌آورند چه اندک‌شماره‌اند ۸۸

و هنگامی که از جانب خداوند کتابی که مؤید آنچه نزد آنان است برایشان آمد و از دیرباز بر کسانی که کافر شده بودند پیروزی می‌جستند ولی همین که آنچه را می‌شناختند برایشان آمد انکارش کردند پس لعنت خدا بر کافران باد ۸۹

و به چه بد بهایی خود را فروختند که به آنچه خدا نازل کرده بود از سر رشک انکار آوردند که چرا خداوند از فضل خویش بر هر کس از بندگان که بخواهد فرو می‌فرستد پس به خشمی بر خشم دیگر گرفتار آمدند و برای کافران عذابی خفت‌آور است ۹۰

و چون به آنان گفته شود به آنچه خدا نازل کرده ایمان آورید می‌گویند ما به آنچه بر خودمان نازل شده ایمان می‌آوریم و غیر آن را با آنکه حق و مؤید همان چیزی است که با آنان است انکار می‌کنند بگو اگر مؤمن بودید پس چرا پیش از این پیامبران خدا را می‌کشتید ۹۱

و قطعاً موسی برای شما معجزات آشکاری آورد سپس آن گوساله را در غیاب وی گرفتید و ستمکار شدید ۹۲ و آنگاه که از شما پیمان محکم گرفتیم و طور را بر فراز شما برافراشتیم؛ آنچه را به شما داده‌ایم به جد و جهد بگیرید و گوش فرا دهید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بر اثر کفرشان گوساله در دلشان سرشته شد بگو اگر مؤمنید ایمانتان شما را به بد چیزی وامی‌دارد ۹۳

بگو اگر در نزد خدا سرای بازپسین یکسر به شما اختصاص دارد نه دیگر مردم پس اگر راست می‌گویید آرزوی مرگ کنید ۹۴

ولی به سبب کارهایی که از پیش کرده‌اند هرگز آن را آرزو نخواهند کرد و خدا به ستمگران داناتست ۹۵

و آنان را مسلماً آزمندترین مردم به زندگی و از کسانی که شرک می‌ورزند خواهی یافت هر یک از ایشان آرزو دارد که کاش هزار سال عمر کند با آنکه اگر چنین عمری هم به او داده شود وی را از عذاب دور نتواند داشت و خدا بر آنچه می‌کنند بیناست ۹۶

بگو کسی که دشمن جبرئیل است - چرا که او به فرمان خدا قرآن را بر قلبت نازل کرده است در حالی که مؤید پیش از آن و هدایت و بشارتی برای مؤمنان است ۹۷

هر که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل است، خدا یقیناً دشمن کافران است ۹۸

و همانا بر تو آیاتی روشن فرو فرستادیم و جز فاسقان آنها را انکار نمی‌کند ۹۹

و مگر نه این بود که هر گاه پیمانی بستند گروهی از ایشان آن را دور افکندند بلکه بیشترشان ایمان نمی‌آورند ۱۰۰

و آنگاه که فرستاده‌ای از جانب خداوند برایشان آمد که آنچه را با آنان بود تصدیق می‌داشت گروهی از اهل کتاب کتاب خدا را پشت‌سر افکندند چنانکه گویی نمی‌دانند ۱۰۱

و آنچه را که شیطانها در سلطنت سلیمان خوانده بودند پیروی کردند و سلیمان کفر نورزید لیکن آن شیطانها به کفر گراییدند که به مردم سحر می‌آموختند و آنچه بر آن دو فرشته هاروت و ماروت در بابل فرو فرستاده شده بود. با اینکه آن دو هیچ کس را تعلیم نمی‌کردند مگر آنکه می‌گفتند ما آزمایشی هستیم پس زنهار کافر نشوی و آنها از آن دو چیزهایی می‌آموختند که به وسیله آن میان مرد و همسرش جدایی بیفکنند هر چند بدون فرمان خدا نمی‌توانستند به وسیله آن به احدی زیان برسانند و چیزی می‌آموختند که برایشان زیان داشت و سودی بدیشان نمی‌رسانید و قطعاً دریافته بودند که هر کس خریدار این باشد در آخرت بهره‌ای ندارد و به چه بد بود آنچه به جان خریدند اگر می‌دانستند ۱۰۲

اگر آنها گرویده و پرهیزگاری کرده بودند قطعاً پاداشی از جانب خدا بهتر بود اگر می‌دانستند ۱۰۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نگویید راعنا و بگویید انظرنا و بشنوید و کافران را عذابی دردناک است ۱۰۴

نه کسانی که از اهل کتاب کافر شده‌اند و نه مشرکان دوست نمی‌دارند خیری از جانب پروردگارتان بر شما فرود آید با آنکه خدا هر که را خواهد به رحمت خود اختصاص دهد و خدا دارای فزون بخشی عظیم است ۱۰۵

هر حکمی را نسخ کنیم یا آن را به فراموشی بسپاریم بهتر از آن یا ماندنش را می‌آوریم مگر ندانستی که خدا بر هر کاری تواناست ۱۰۶

مگر ندانستی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و شما جز خدا سرور و یاورى ندارید ۱۰۷

آیا می‌خواهید از پیامبر خود همان را بخواهید که قبلا از موسی خواسته شد و هر کس کفر را با ایمان عوض کند مسلما از راه درست گمراه شده است ۱۰۸

بسیاری از اهل کتاب پس از اینکه حق برایشان آشکار شد از روی حسدِی که در وجودشان بود آرزو می‌کردند که شما را بعد از ایمان‌تان کافر گردانند پس عفو کنید و درگذرید تا خدا فرمان خویش را بیاورد که خدا بر هر کاری تواناست ۱۰۹

و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و هر گونه نیکی که برای خویش از پیش فرستید آن را نزد خدا باز خواهید یافت آری خدابه آنچه می‌کنید بیناست ۱۱۰

و گفتند هرگز کسی به بهشت درنیاید مگر آنکه یهودی یا ترسا باشد این آرزوهای ایشان است بگو اگر راست می‌گویید دلیل خود را بیاورید ۱۱۱

آری هر کس که خود را با تمام وجود به خدا تسلیم کند و نیکوکار باشد پس مزد وی پیش پروردگار اوست و بیمی بر آنان نیست و غمگین نخواهند شد ۱۱۲

و یهودیان گفتند ترسایان بر حق نیستند و ترسایان گفتند یهودیان بر حق نیستند با آنکه آنان کتاب را می‌خوانند افراد نادان نیز همانند گفته ایشان گفتند پس خداوند روز رستاخیز در آنچه با هم اختلاف می‌کردند میان آنان داوری خواهد کرد ۱۱۳

و کیست بیدادگرتر از آن کس که نگذارد در مساجد خدا نام وی برده شود و در ویرانی آنها بکوشد آنان حق ندارند جز ترسان لرزان در آنها درآیند در این دنیا ایشان را خواری و در آخرت عذابی بزرگ است ۱۱۴

و مشرق و مغرب از آن خداست پس به هر سو رو کنید آنجا روی خداست آری خدا گشایشگر داناست ۱۱۵

و گفتند خداوند فرزندی برای خود اختیار کرده است او منزّه است بلکه هر چه در آسمانها و زمین است از آن اوست همه فرمانپذیر اویند ۱۱۶ پدید آورنده آسمانها و زمین، و چون به کاری اراده فرماید فقط می‌گوید باش پس می‌شود ۱۱۷ افراد نادان گفتند چرا خدا با ما سخن نمی‌گوید یا برای ما معجزه‌ای نمی‌آید کسانی که پیش از اینان بودند مثل همین گفته

ایشان را می‌گفتند دلها شان به هم می‌ماندما نشانه‌ها را برای گروهی که یقین دارندنیک روشن گردانیده‌ایم ۱۱۸

ما تو را بحق فرستادیم تا بشارتگر و بیم دهنده باشی و درباره دوزخیان از تو پرسشی نخواهد شد ۱۱۹

و هرگز یهودیان و ترسایان از تو راضی نمی‌شوند مگر آنکه از کیش آنان پیروی کنی بگو در حقیقت تنها هدایت خداست که هدایت است و چنانچه پس از آن علمی که تو را حاصل شد باز از هوسهای آنان پیروی کنی در برابر خدا سرور و یآوری نخواهی داشت ۱۲۰ کسانی که کتاب به آنان داده‌ایم - آن را چنانکه باید می‌خوانند - ایشانند که بدان ایمان دارند و کسانی که بدان کفر ورزند همانانند که زیانکارانند ۱۲۱

ای فرزندان اسرائیل نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان برتری دادم یاد کنید ۱۲۲

و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی را از کسی دفع نمی‌کند و نه بدل و بلاگردانی از وی پذیرفته شود و نه او را میانجیگری سودمند افتد و نه یاری شوند ۱۲۳

و چون ابراهیم را پروردگارش با کلماتی بیازمود و وی آن همه را به انجام رسانید ، فرمود من تو را پیشوای مردم قرار دادم، پرسید از دودمانم؟ فرمود پیمان من به بیدادگران نمی‌رسد ۱۲۴

و چون خانه را برای مردم محل اجتماع و امنی قرار دادیم ، در مقام ابراهیم نمازگاهی برای خود اختیار کنید و به ابراهیم و اسماعیل فرمان دادیم که خانه مرا برای طواف‌کنندگان و معتکفان و رکوع و سجودکنندگان پاکیزه کنید ۱۲۵

و چون ابراهیم گفت پروردگارا این را شهری امن گردان و مردمش را هر کس از آنان که به خدا و روز بازپسین ایمان بیاورد از فرآورده‌ها روزی بخش فرمود و هر کس کفر بورزد اندکی برخوردارش می‌کنم سپس او را با خواری به سوی عذاب آتش می‌کشانم و چه بد سرانجامی است ۱۲۶

و هنگامی که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه را بالا می‌بردند ، ای پروردگار ما از ما بپذیر که در حقیقت تو شنوای دانایی ۱۲۷ پروردگارا ما را تسلیم خود قرار ده و از نسل ما امتی فرمانبردار خود ، و آداب دینی ما را به ما نشان ده و بر ما ببخشی که تویی توبه‌پذیر مهربان ۱۲۸ پروردگارا در میان آنان فرستاده‌ای از خودشان برانگیز تا آیات تو را بر آنان بخواند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد و پاکیزه‌شان کند زیرا که تو خود شکست‌ناپذیر حکیمی

۱۲۹ و چه کسی جز آنکه به سبک مغزی گراید از آیین ابراهیم روی برمی‌تابد و ما او را در این دنیا برگزیدیم و البته در آخرت از شایستگان خواهد بود ۱۳۰

هنگامی که پروردگارش به او فرمود تسلیم شو گفت به پروردگار جهانیان تسلیم شدم ۱۳۱ و ابراهیم و یعقوب پسران خود را به همان سفارش کردند. ای پسران من خداوند برای شما این دین را برگزید پس البته نباید جز مسلمان بمیرید ۱۳۲

آیا وقتی که یعقوب را مرگ فرا رسید حاضر بودید هنگامی که به پسران خود گفت پس از من چه را خواهید پرستید گفتند معبود تو و معبود پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق معبودی یگانه را می‌پرستیم و در برابر او تسلیم هستیم ۱۳۳

آن جماعت را روزگار به سر آمد دستاورد آنان برای آنان و دستاورد شما برای شماست و از آنچه آنان می‌کرده‌اند شما بازخواست نخواهید شد ۱۳۴

و گفتند یهودی یا مسیحی باشید تا هدایت‌یابید بگو نه بلکه آیین ابراهیم حق‌گرا، و وی از مشرکان نبود ۱۳۵

بگوئید ما به خدا و به آنچه بر ما نازل شده و به آنچه بر ابراهیم و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل آمده و به آنچه به موسی و عیسی داده شده و به آنچه به همه پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده ایمان آورده‌ایم میان هیچ یک از ایشان فرق نمی‌گذاریم و در برابر او تسلیم هستیم ۱۳۶

پس اگر آنان به آنچه شما بدان ایمان آورده‌اید ایمان آوردند قطعاً هدایت شده‌اند ولی اگر روی برتافتند جز این نیست که سر ستیز دارند و به زودی خداوند آنان را از تو کفایت خواهد کرد که او شنوای داناست ۱۳۷

این است نگارگری الهی و کیست خوش‌نگارتر از خدا و ما او را پرستندگانیم ۱۳۸

بگو آیا درباره خدا با ما بحث و گفتگو می‌کنید با آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و کردارهای ما از آن ما و کردارهای شما از آن شماست و ما برای او اخلاص می‌ورزیم ۱۳۹ یا می‌گویید ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط، یهودی یا نصرانی بوده‌اند بگو آیا شما بهتر می‌دانید یا خدا و کیست ستمکارتر از آن کس که شهادتی از خدا را در نزد خویش پوشیده دارد و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست ۱۴۰

آن جماعت را روزگار سپری شد برای ایشان است آنچه به دست آورده‌اند و برای شماست آنچه به دست آورده‌اید و از آنچه آنان می‌کرده‌اند شما بازخواست نخواهید شد ۱۴۱

به زودی مردم کم خرد خواهند گفت چه چیز آنان را از قبله‌ای که بر آن بودند رویگردان کرد بگو مشرق و مغرب از آن خداست هر که را خواهد به راه راست هدایت می‌کند ۱۴۲ و بدین گونه شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم گواه باشید و پیامبر بر شما گواه باشد و قبله‌ای را که بر آن بودی مقرر نکردیم جز برای آنکه کسی را که از پیامبر پیروی می‌کند از آن کس که از عقیده خود برمی‌گردد بازشناسیم هر چند جز بر کسانی که خدا هدایت کرده سخت گران بود و خدا بر آن نبود که ایمان شما را ضایع گرداند زیرا خدا به مردم دلسوز و مهربان است ۱۴۳

ما گردانیدن رویت در آسمان را نیک می‌بینیم پس تو را به قبله‌ای که بدان خشنود شوی برگردانیم پس روی خود را به سوی مسجدالحرام کن و هر جا بودید روی خود را به سوی آن بگردانید در حقیقت اهل کتاب نیک می‌دانند که این از جانب پروردگارشان درست است و خدا از آنچه می‌کنند غافل نیست ۱۴۴ و اگر هر گونه معجزه‌ای برای اهل کتاب بیاوری ، قبله تو را پیروی نمی‌کنند و تو پیرو قبله آنان نیستی و خود آنان پیرو قبله یکدیگر نیستند و پس از علمی که تو را آمده اگر از هوسهای ایشان پیروی کنی در آن صورت جدا از ستمکاران خواهی بود ۱۴۵

کسانی که به ایشان کتاب داده‌ایم همان گونه که پسران خود را می‌شناسند او را می‌شناسند و مسلما گروهی از ایشان حقیقت را نهفته می‌دارند و خودشان می‌دانند ۱۴۶ حق از جانب پروردگار توست پس مبدا از تردیدکنندگان باشی ۱۴۷ و برای هر کسی قبله‌ای است که وی روی خود را به آن می‌گرداند پس در کارهای نیک بر یکدیگر پیشی گیرید هر کجا که باشید خداوند همگی شما را می‌آورد در حقیقت خدا بر همه چیز تواناست ۱۴۸

و از هر کجا بیرون آمدی روی خود را به سوی مسجدالحرام بگردان و البته این حق است و از جانب پروردگار تو است و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست ۱۴۹ و از هر کجا بیرون آمدی روی خود را به سمت مسجدالحرام بگردان و هر کجا بودید رویهای خود را به سوی آن بگردانید تا برای مردم غیر از ستمگرانشان بر شما حجتی نباشد پس از آنان نترسید و از من بترسید تا نعمت خود را بر شما کامل گردانم و باشد که هدایت شوید ۱۵۰ همان طور که در میان شما فرستاده‌ای از خودتان روانه کردیم ، آیات ما را بر شما می‌خواند و شما را پاک می‌گرداند و به شما کتاب و حکمت می‌آموزد و آنچه را نمی‌دانستید به شما یاد می‌دهد ۱۵۱

پس مرا یاد کنید ، شما را یاد کنم و شکرانه‌ام را به جای آرید و با من ناسپاسی نکنید ۱۵۲
ای کسانی که ایمان آورده‌اید از شکیبایی و نماز یاری جوید زیرا خدا با شکیبایان است
۱۵۳ و کسانی را که در راه خدا کشته می‌شوند مرده نخوانید بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید
۱۵۴ و قطعاً شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و کاهشی در اموال و جانها و محصولات
می‌آزماییم و مؤده ده شکیبایان را ۱۵۵

کسانی که چون مصیبتی به آنان برسد می‌گویند ما از آن خدا هستیم و به سوی او باز
می‌گردیم ۱۵۶

بر ایشان درودها و رحمتی از پروردگارشان و راه‌یافتگان خود ایشانند ۱۵۷
در حقیقت صفا و مروه از شعایر خداست پس هر که خانه را حج کند یا عمره گزارد بر او
گناهی نیست که میان آن دو سعی به جای آورد و هر که افزون بر فریضه کار نیکی کند خدا
حق شناس و داناست ۱۵۸

کسانی که نشانه‌های روشن و رهنمودی را که فرو فرستاده‌ایم بعد از آنکه آن را برای مردم
در کتاب توضیح داده‌ایم نهفته می‌دارند آنان را خدا لعنت می‌کند و لعنت‌کنندگان لعنتشان
می‌کنند ۱۵۹

مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح نمودند و آشکار کردند پس بر آنان خواهیم بخشود و من
توبه‌پذیر مهربانم ۱۶۰ کسانی که کافر شدند و در حال کفر مردند لعنت خدا و فرشتگان و
تمام مردم بر آنان باد ۱۶۱

در آن جاودانه بمانند نه عذابشان کاسته گردد و نه مهلت یابند ۱۶۲

و معبود شما معبود یگانه‌ای است که جز او هیچ معبودی نیست ، بخشایشگر مهربان ۱۶۳
راستی که در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز و کشتیهایی که در
دریا روانند با آنچه به مردم سود می‌رساند و آبی که خدا از آسمان فرو فرستاده و با آن زمین
را پس از مردنش زنده گردانیده و در آن هر گونه جنبنده‌ای پراکنده کرده و گردانیدن بادها
و ابری که میان آسمان و زمین آرمیده است برای گروهی که می‌اندیشند واقعا نشانه‌هایی
وجود دارد ۱۶۴

و برخی از مردم در برابر خدا همانندهایی برمی‌گزینند و آنها را چون دوستی خدا دوست
می‌دارند ولی کسانی که ایمان آورده‌اند به خدا محبت بیشتری دارند کسانی که ستم
نموده‌اند اگر می‌دانستند هنگامی که عذاب را مشاهده کنند تمام نیرو از آن خداست و خدا
سخت‌کیفر است ۱۶۵

آنگاه که پیشوایان از پیروان بیزاری جویند و عذاب را مشاهده کنند و میانشان پیوندها بریده گردد ۱۶۶

و پیروان می‌گویند کاش برای ما بازگشتی بود تا همان گونه که از ما بیزاری جستند از آنان بیزاری می‌جستیم این گونه خداوند کارهایشان را که بر آنان مایه حسرت‌هاست به ایشان می‌نمایاند و از آتش بیرون آمدنی نیستند ۱۶۷

ای مردم از آنچه در زمین است حلال و پاکیزه را بخورید و از گامهای شیطان پیروی مکنید که او دشمن آشکار شماست ۱۶۸ شما را فقط به بدی و زشتی فرمان می‌دهد و تا بر خدا چیزی را که نمی‌دانید بربندید ۱۶۹

و چون به آنان گفته شود از آنچه خدا نازل کرده است پیروی کنید می‌گویند نه بلکه از چیزی که پدران خود را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم آیا هر چند پدرانشان چیزی را درک نمی‌کرده و به راه صواب نمی‌رفته‌اند ۱۷۰

و مثل کافران چون مثل کسی است که حیوانی را که جز صدا و ندایی نمی‌شنود بانگ می‌زند. کردند لالند کورند در نمی‌یابند ۱۷۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از نعمتهای پاکیزه‌ای که روزی شما کرده‌ایم بخورید و اگر تنها او را می‌پرستید خدا را شکر کنید ۱۷۲

تنها مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که نام غیر خدا بر آن برده شده بر شما حرام گردانیده است. کسی که ناچار شود در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد بر او گناهی نیست زیرا خدا آمرزنده و مهربان است ۱۷۳

کسانی که آنچه را خداوند از کتاب نازل کرده پنهان می‌دارند و بدان بهای ناچیزی به دست می‌آورند آنان جز آتش در شکمهای خویش فرو نبرند و خدا روز قیامت با ایشان سخن نخواهد گفت و پاکشان نخواهد کرد و عذابی دردناک خواهند داشت ۱۷۴

آنان همان کسانی هستند که گمراهی را به هدایت و عذاب را به آمرزش خریدند پس به راستی چه اندازه باید بر آتش شکبیا باشند ۱۷۵

چرا که خداوند کتاب را به حق نازل کرده است و کسانی که در باره کتاب با یکدیگر به اختلاف پرداختند در ستیزه‌ای دور و درازند ۱۷۶

نیکوکاری آن نیست که روی خود را به سوی مشرق و مغرب بگردانید بلکه نیکی آن است که کسی به خدا و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب و پیامبران ایمان آورد و مال را با وجود دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه‌ماندگان و گدایان و در بندگان

بدهد و نماز را برپای دارد و زکات را بدهد و آنان که چون عهد بندند به عهد خود وفاداراند و در سختی و زیان و به هنگام جنگ شکیبایانند آنانند کسانی که راست گفته‌اند و آنان همان پرهیزگارانند ۱۷۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در باره کشتگان بر شما قصاص مقرر شده آزاد عوض آزاد و بنده عوض بنده و زن عوض زن و هر کس که از جانب برادر [دینی] اش چیزی به او گذشت شود به طور پسندیده پیروی کند و با احسان به او بپردازد این تخفیف و رحمتی از پروردگار شماست پس هر کس بعد از آن از اندازه درگذرد وی را عذابی دردناک است ۱۷۸

و ای خردمندان شما را در قصاص زندگانی است باشد که به تقوا گرایید ۱۷۹
بر شما مقرر شده است که چون یکی از شما را مرگ فرا رسد اگر مالی بر جای گذارد برای پدر و مادر و خویشاوندان به طور پسندیده وصیت کند. حقی است بر پرهیزگاران ۱۸۰
پس هر کس آن را بعد از شنیدنش تغییر دهد گناهش تنها بر کسانی است که آن را تغییر می‌دهند آری خدا شنوای داناست ۱۸۱

ولی کسی که از انحراف وصیت‌کننده‌ای یا از گناه او بیم داشته باشد و میانشان را سازش دهد بر او گناهی نیست که خدا آمرزنده مهربان است ۱۸۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید روزه بر شما مقرر شده است همان گونه که بر کسانی که پیش از شما مقرر شده بود باشد که پرهیزگاری کنید ۱۸۳ روزه‌های معدودی هر کس از شما بیمار یا در سفر باشد تعدادی از روزه‌های دیگر و بر کسانی که طاقت فرساست کفاره‌ای است که خوراک دادن به بینوایی است و هر کس به میل خود بیشتر نیکی کند پس آن برای او بهتر است و اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است ۱۸۴

ماه رمضان است که در آن قرآن فرو فرستاده شده است که مردم را راهبر و دلایل آشکار هدایت و تشخیص حق از باطل است پس هر کس از شما این ماه را درک کند باید آن را روزه بدارد و کسی که بیمار یا در سفر است تعدادی از روزه‌های دیگر. خدا برای شما آسانی می‌خواهد و برای شما دشواری نمی‌خواهد تا شماره را تکمیل کنید و خدا را به پاس آنکه رهنمونیتان کرده است به بزرگی بستایید و باشد که شکرگزاری کنید ۱۸۵

و هرگاه بندگان من از تو در باره من بپرسند من نزدیکم و دعای دعاکننده را به هنگامی که مرا بخواند اجابت می‌کنم پس باید فرمان مرا گردن نهند و به من ایمان آورند باشد که راه یابند ۱۸۶

در شبهای روزه همخوابگی با زنانان بر شما حلال گردیده است آنان برای شما لباسی هستند و شما برای آنان لباسی هستید خدا می‌دانست که شما با خودتان ناراستی می‌کردید پس توبه شما را پذیرفت و از شما درگذشت پس اکنون با آنان همخوابگی کنید و آنچه را خدا برای شما مقرر داشته طلب کنید و بخورید و بیاشامید تا رشته سپید بامداد از رشته سیاه بر شما نمودار شود سپس روزه را تا شب به اتمام رسانید و در حالی که در مساجد معتکف هستید درنیمایید این است حدود احکام الهی پس بدان نزدیک نشوید این گونه خداوند آیات خود را برای مردم بیان می‌کند باشد که پروا پیشه کنند ۱۸۷

و اموالتان را میان خودتان به ناروا مخورید و آن را به قضات مدهید تا بخشی از اموال مردم را به گناه بخورید در حالی که خودتان می‌دانید ۱۸۸

در باره هلالها از تو می‌پرسند بگو آنها گاه‌شماری برای مردم و حج‌اند و نیکی آن نیست که از پشت خانه‌ها درآیید بلکه نیکی آن است که کسی تقوا پیشه کند و به خانه‌ها از در آنها درآیید و از خدا بترسید باشد که رستگار گردید ۱۸۹

و در راه خدا با کسانی که با شما می‌جنگند بجنگید ولی از اندازه درنگذیرید زیرا خداوند تجاوزکاران را دوست نمی‌دارد ۱۹۰

و هر کجا بر ایشان دست یافتید آنان را بکشید و همان گونه که شما را بیرون راندند آنان را بیرون برانید. فتنه از قتل بدتر است. در کنار مسجد الحرام با آنان جنگ نکنید مگر آنکه با شما در آن جا به جنگ درآیند پس اگر با شما جنگیدند آنان را بکشید که کیفر کافران چنین است ۱۹۱

و اگر بازایستادند البته خدا آمرزنده مهربان است ۱۹۲
با آنان بجنگید تا دیگر فتنه‌ای نباشد و دین مخصوص خدا شود پس اگر دست برداشتند تجاوز جز بر ستمکاران روا نیست ۱۹۳

این ماه حرام در برابر آن ماه حرام است و حرمتها قصاص دارد پس هر کس بر شما تعدی کرد همان گونه که بر شما تعدی کرده بر او تعدی کنید و از خدا پروا بدارید و بدانید که خدا با تقوایندگان است ۱۹۴

و در راه خدا اتفاق کنید و خود را با دست‌خود به هلاکت میفکنید و نیکی کنید که خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد ۱۹۵

و برای خدا حج و عمره را به پایان رسانید و اگر بازداشته شدید آنچه از قربانی میسر است. و تا قربانی به قربانگاه نرسیده سر خود را متراشید و هر کس از شما بیمار باشد یا در سر

ناراحتی داشته باشد به کفاره روزه‌ای بدارد یا صدقه‌ای دهد یا قربانی بکند و چون ایمنی یافتید پس هر کس از عمره به حج پرداخت آنچه از قربانی میسر است و آن کس که نیافت در هنگام حج سه روز روزه و چون برگشتید هفت ، این ده تمام است این برای کسی است که اهل مسجد الحرام نباشد و از خدا بترسید و بدانید که خدا سخت کیفر است ۱۹۶

حج در ماههای معینی است پس هر کس در این ها حج را واجب گرداند در اثنای حج همبستری و گناه و جدال نیست و هر کار نیکی انجام می‌دهید خدا آن را می‌داند و برای خود توشه بگیرید که در حقیقت بهترین توشه پرهیزگاری است و ای خردمندان از من پروا کنید ۱۹۷

بر شما گناهی نیست که از فضل پروردگارتان بجوید پس چون از عرفات کوچ نمودید خدا را در مشعر الحرام یاد کنید و یادش کنید که شما را که پیشتر از بیراهان بودید فرا راه آورد ۱۹۸

پس از همان جا که مردم روانه می‌شوند شما نیز روانه شوید و از خداوند آمرزش خواهید که خدا آمرزنده مهربان است ۱۹۹

و چون آداب ویژه حج خود را به جای آوردید همان گونه که پدران خود را به یاد می‌آوردید یا با یادکردنی بیشتر خدا را به یاد آورید و از مردم کسی است که می‌گوید پروردگارا به ما در همین دنیا عطا کن و حال آنکه برای او در آخرت نصیبی نیست ۲۰۰ و برخی از آنان می‌گویند پروردگارا در این دنیا به ما نیکی و در آخرت نیکی عطا کن و ما را از عذاب آتش نگه دار ۲۰۱

آنانند که از دستاوردهای خواهند داشت و خدا زودشمار است ۲۰۲ و خدا را در روزهایی معین یاد کنید پس هر کس شتاب کند در دو روز ، گناهی بر او نیست و هر که تاخیر کند گناهی بر او نیست. برای کسی است که پرهیز کرده باشد و از خدا پروا کنید و بدانید که شما را به سوی او گرد خواهد آورد ۲۰۳ و از میان مردم کسی است که در زندگی این دنیا سخنش تو را به تعجب وامی‌دارد و خدا را بر آنچه در دل دارد گواه می‌گیرد و حال آنکه او سخت‌ترین دشمنان است ۲۰۴

و چون برگردد ، کوشش می‌کند که در زمین فساد نماید و کشت و نسل را نابود سازد و خداوند تباہکاری را دوست ندارد ۲۰۵

و چون به او گفته شود از خدا پروا کن نخوت وی را به گناه کشاند پس جهنم برای او بس است و چه بد بستری است ۲۰۶

و از میان مردم کسی است که جان خود را برای طلب خشنودی خدا می‌فروشد و خدا نسبت به بندگان مهربان است ۲۰۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همگی به اطاعت درآیید و گامهای شیطان را دنبال نکنید که او برای شما دشمنی آشکار است ۲۰۸

و اگر پس از آنکه برای شما دلایل آشکار آمد دستخوش لغزش شدید بدانید که خداوند توانای حکیم است ۲۰۹

مگر انتظار آنان غیر از این است که خدا و فرشتگان در سایبانهایی از ابر سپید به سوی آنان بیایند و کار یکسره شود و کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود ۲۱۰

از فرزندان اسرائیل بپرس چه بسیار نشانه‌های روشنی به آنان دادیم و هر کس نعمت خدا را پس از آنکه برای او آمد بدل کند خدا سخت کیفر است ۲۱۱

زندگی دنیا در چشم کافران آراسته شده است و مؤمنان را ریشخند می‌کنند و کسانی که تقوای پشیه بوده‌اند در روز رستاخیز از آنان برترند و خدا به هر که بخواهد بی‌شمار روزی می‌دهد ۲۱۲

مردم امتی یگانه بودند پس خداوند پیامبران را نویدآور و بیم‌دهنده برانگیخت و با آنان کتاب را بحق فرو فرستاد تا میان مردم در آنچه با هم اختلاف داشتند داوری کند و جز کسانی که به آنان داده شد پس از آنکه دلایل روشن برای آنان آمد به خاطر ستم که میانشان بود در آن اختلاف نکرد پس خداوند آنان را که ایمان آورده بودند به توفیق خویش به حقیقت آنچه که در آن اختلاف داشتند هدایت کرد و خدا هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند ۲۱۳

آیا پنداشتید که داخل بهشت می‌شوید و حال آنکه هنوز مانند آنچه بر پیشینیان شما آمد بر شما نیامده است آنان دچار سختی و زیان شدند و به تکان درآمدند تا جایی که پیامبر و کسانی که با وی ایمان آورده بودند گفتند پیروزی خدا کی خواهد بود هس دار که پیروزی خدا نزدیک است ۲۱۴ از تو می‌پرسند چه چیزی انفاق کنند بگو هر مالی انفاق کنید به پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و مسکینان و به در راه‌مانده تعلق دارد و هر گونه نیکی کنید البته خدا به آن داناست ۲۱۵

بر شما کارزار واجب شده است در حالی که برای شما ناگوار است و بسا چیزی را خوش نمی‌دارید و آن برای شما خوب است و بسا چیزی را دوست می‌دارید و آن برای شما بد است و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۲۱۶

از تو در باره ماهی که کارزار در آن حرام است می پرسند بگو کارزار در آن گناهی بزرگ و باز داشتن از راه خدا و کفر ورزیدن به او و باز داشتن از مسجدالحرام و بیرون راندن اهل آن از آنجا نزد خدا بزرگتر و فتنه از کشتار بزرگتر است و آنان پیوسته با شما می جنگند تا اگر بتوانند شما را از دینتان برگردانند و کسانی از شما که از دین خود برگردند و در حال کفر بمیرند آنان کردارهایشان در دنیا و آخرت تباه می شود و ایشان اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۲۱۷

آنان که ایمان آورده و کسانی که هجرت کرده و در راه خدا جهاد نموده اند آنان به رحمت خدا امیدوارند خداوند آمرزنده مهربان است ۲۱۸

در باره شراب و قمار از تو می پرسند بگو در آن دوگناهی بزرگ و سودهایی برای مردم است و گناهشان از سودشان بزرگتر است و از تو می پرسند چه چیزی انفاق کنند بگو مازاد را این گونه خداوند آیات برای شما روشن می گرداند باشد که در دنیا و آخرت بیندیشید ۲۱۹ و در باره یتیمان از تو می پرسند بگو به صلاح آنان کار کردن بهتر است و اگر با آنان همزیستی کنید برادران شما هستند و خدا تباهکار را از درستکار باز می شناسد و اگر خدا می خواست شما را به دشواری می انداخت آری خداوند توانا و حکیم است ۲۲۰

و با زنان مشرک ازدواج مکنید تا ایمان بیاورند قطعا کنیز با ایمان بهتر از زن مشرک است هر چند او شما را به شگفت آورد و به مردان مشرک زن مدهید تا ایمان بیاورند قطعا برده با ایمان بهتر از مرد آزاد مشرک است هر چند شما را به شگفت آورد آنان به سوی آتش فرا می خوانند و خدا به فرمان خود به سوی بهشت و آمرزش می خواند و آیات خود را برای مردم روشن می گرداند باشد که متذکر شوند ۲۲۱

از تو در باره عادت ماهانه می پرسند بگو آن رنجی است پس هنگام عادت ماهانه از زنان کناره گیری کنید و به آنان نزدیک نشوید تا پاک شوند پس چون پاک شدند از همان جا که خدا به شما فرمان داده است با آنان آمیزش کنید خداوند توبه کاران و پاکیزگان را دوست می دارد ۲۲۲

زنان شما کشتزار شما هستند پس از هر جا که خواهید به کشتزار خود آیید و آنها را برای خودتان مقدم دارید و از خدا پروا کنید و بدانید که او را دیدار خواهید کرد و مؤمنان را مژده ده ۲۲۳

و خدا را دستاویز سوگندهای خود قرار مدهید تا از نیکوکاری و پرهیزگاری و سازش دادن میان مردم و خدا شنوای داناست ۲۲۴

خداوند شما را به سوگندهای لغوتان مؤاخذه نمی‌کند ولی شما را بدانچه دل‌هایتان فراهم آورده است مؤاخذه می‌کند و خدا آمرزنده بردبار است ۲۲۵

برای کسانی که به ترک هم‌خوابگی با زنان خود سوگند می‌خورند چهار ماه انتظار است پس اگر بازآمدند خداوند آمرزنده مهربان است ۲۲۶

و اگر آهنگ طلاق کردند در حقیقت خدا شنوای داناست ۲۲۷

و زنان طلاق داده شده باید مدت سه پاکی انتظار کشند و اگر به خدا و روز بازپسین ایمان دارند برای آنان روا نیست که آنچه را خداوند در رحم آنان آفریده پوشیده دارند و شوهرانشان اگر سر آشتی دارند به بازآوردن آنان در این سزاوارترند و مانند همان که بر عهده زنان است به طور شایسته به نفع آنان است و مردان بر آنان درجه برتری دارند و خداوند توانا و حکیم است ۲۲۸

طلاق دو بار است پس از آن یا بخوبی نگاه داشتن یا بشایستگی آزاد کردن و برای شما روا نیست که از آنچه به آنان داده‌اید چیزی بازستانید مگر آنکه در به پا داشتن حدود خدا بیمناک باشند پس اگر بیم دارید که آن دو حدود خدا را برپای نمی‌دارند در آنچه که فدیة دهد گناهی بر ایشان نیست این است حدود احکام الهی پس از آن تجاوز نکنید و کسانی که از حدود احکام الهی تجاوز کنند آنان همان ستمکارانند ۲۲۹

و اگر او را طلاق گفت پس از آن دیگر برای او حلال نیست تا اینکه با شوهری غیر از او ازدواج کند پس اگر وی را طلاق گفت اگر آن دو پندارند که حدود خدا را برپا می‌دارند گناهی بر آن دو نیست که به یکدیگر بازگردند و اینها حدود احکام الهی است که آن را برای قومی که می‌دانند بیان می‌کند ۲۳۰

و چون آنان را طلاق گفتید و به پایان عده خویش رسیدند پس بخوبی نگاهشان دارید یا بخوبی آزادشان کنید و آنان را برای زیان رساندن نگاه مدارید تا تعدی کنید و هر کس چنین کند قطعاً بر خود ستم نموده است و آیات خدا را به ریشخند بگیرید و نعمت خدا را بر خود و آنچه را که از کتاب و حکمت بر شما نازل کرده و به آن به شما اندرز می‌دهد به یاد آورید و از خدا پروا داشته باشید و بدانید که خدا به هر چیزی داناست ۲۳۱

و چون زنان را طلاق گفتید و عده خود را به پایان رساندند آنان را از ازدواج با همسران خود چنانچه بخوبی با یکدیگر تراضی نمایند جلوگیری نکنید هر کس از شما به خدا و روز بازپسین ایمان دارد به این پند داده می‌شود این امر برای شما پربرکت‌تر و پاکیزه‌تر است و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۲۳۲

و مادران فرزندان خود را دو سال تمام شیر دهند برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را تکمیل کند و خوراک و پوشاک آنان به طور شایسته بر عهده پدر است هیچ کس جز به قدر وسعش مکلف نمی‌شود هیچ مادری نباید به سبب فرزندش زیان ببیند و هیچ پدری نباید به خاطر فرزندش و مانند همین بر عهده وارث هست پس اگر بخواهند با رضایت و صوابدید یکدیگر کودک را از شیر بازگیرند گناهی بر آن دو نیست و اگر خواستید برای فرزندان خود دایه بگیرید بر شما گناهی نیست به شرط آنکه چیزی را که پرداخت آن را به عهده گرفته‌اید به طور شایسته بپردازید و از خدا پروا کنید و بدانید که خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۲۳۳

و کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی بر جای می‌گذارند چهار ماه و ده روز انتظار می‌برند پس هرگاه عده خود را به پایان رسانند در آنچه آنان به نحو پسندیده درباره خود انجام دهند گناهی بر شما نیست و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۲۳۴ و در باره آنچه شما به طور سر بسته از آنان خواستگاری کرده یا در دل پوشیده داشته‌اید بر شما گناهی نیست خدا می‌داند که به زودی به یاد آنان خواهید افتاد ولی با آنان قول و قرار پنهانی نگذارید مگر آنکه سخنی پسندیده بگویید و به عقد زناشویی تصمیم بگیرید تا زمان مقرر به سرآید و بدانید که خداوند آنچه را در دل دارید می‌داند پس از او بترسید و بدانید که خداوند آمرزنده و بردبار است ۲۳۵

اگر زنان را مادامی که با آنان نزدیکی نکرده و بر ایشان مهری معین نکرده‌اید طلاق گوئید بر شما گناهی نیست و آنان را به طور پسندیده به نوعی بهره‌مند کنید توانگر به اندازه خود و تنگدست به اندازه خود ، شایسته نیکوکاران ۲۳۶

و اگر پیش از آنکه با آنان نزدیکی کنید طلاقشان گفتید در حالی که برای آنان مهری معین کرده‌اید پس نصف آنچه را تعیین نموده‌اید مگر اینکه آنان خود ببخشند یا کسی که پیوند نکاح به دست اوست ببخشد و گذشت کردن شما به تقوا نزدیکتر است و در میان یکدیگر بزرگواری را فراموش نکنید زیرا خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۲۳۷

بر نمازها و نماز میانه مواظبت کنید و خاضعانه برای خدا به پا خیزید ۲۳۸ پس اگر بیم داشتید پیاده یا سواره و چون ایمن شدید خدا را یاد کنید که آنچه نمی‌دانستید به شما آموخت ۲۳۹

و کسانی از شما که مرگشان فرا می‌رسد و همسرانی بر جای می‌گذارند برای همسران خویش وصیت کنند که آنان را تا یک سال بهره‌مند سازند و بیرون نکنند پس اگر بیرون

بروند در آنچه آنان به طور پسندیده در باره خود انجام دهند گناهی بر شما نیست و خداوند توانا و حکیم است ۲۴۰

و فرض است بر مردان پرهیزگار که زنان طلاق داده شده را بشایستگی چیزی دهند ۲۴۱
بدین گونه خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند باشد که ببیندیشید ۲۴۲
آیا از کسانی که از بیم مرگ از خانه‌های خود خارج شدند و هزاران تن بودند خبر نیافتی
پس خداوند به آنان گفت تن به مرگ بسپارید آنگاه آنان را زنده ساخت آری خداوند نسبت
به مردم صاحب بخشش است ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند ۲۴۳
و در راه خدا کارزار کنید و بدانید که خداوند شنوای داناست ۲۴۴

کیست آن کس که به خدا وام نیکویی دهد تا آن را برای او چند برابر بیفزاید و خداست که
تنگی و گشایش پدید می‌آورد و به سوی او بازگردانده می‌شوید ۲۴۵
آیا از سران بنی اسرائیل پس از موسی خبر نیافتی آنگاه که به پیامبری از خود گفتند
پادشاهی برای ما بگمار تا در راه خدا پیکار کنیم گفت اگر جنگیدن بر شما مقرر گردد چه
بسا پیکار نکنید گفتند چرا در راه خدا نجنگیم با آنکه ما از دیارمان و از فرزندانمان بیرون
رانده شده‌ایم پس هنگامی که جنگ بر آنان مقرر شد جز شماری اندک از آنان پشت کردند
و خداوند به ستمکاران داناست ۲۴۶

و پیامبرشان به آنان گفت در حقیقت خداوند طالوت را بر شما به پادشاهی گماشته است
گفتند چگونه او را بر ما پادشاهی باشد با آنکه ما به پادشاهی از وی سزاوارتریم و به او از
حیث مال گشایشی داده نشده است پیامبرشان گفت در حقیقت خدا او را بر شما برتری
داده و او را در دانش و بدنی بر شما برتری بخشیده است و خداوند پادشاهی خود را به هر
کس که بخواهد می‌دهد و خدا گشایشگر داناست ۲۴۷

و پیامبرشان بدیشان گفت در حقیقت نشانه پادشاهی او این است که آن صندوق که در آن
آرامش خاطری از جانب پروردگارتان و بازمانده‌ای از آنچه خاندان موسی و خاندان هارون بر
جای نهاده‌اند در حالی که فرشتگان آن را حمل می‌کنند به سوی شما خواهد آمد مسلماً اگر
مؤمن باشید برای شما در این نشانه‌ای است ۲۴۸

و چون طالوت با لشکریان بیرون شد گفت خداوند شما را به وسیله رودخانه‌ای خواهد آزمود
پس هر کس از آن بنوشد از من نیست و هر کس از آن نخورد قطعاً از من است مگر کسی
که با دستش کفی بگیرد پس جز اندکی از آنها از آن نوشیدند و هنگامی که با کسانی که
همراه وی ایمان آورده بودند از آن گذشتند گفتند امروز ما را یارای جالوت و سپاهیان

نیست کسانی که به دیدار خداوند یقین داشتند گفتند بسا گروهی اندک که بر گروهی بسیار به اذن خدا پیروز شدند و خداوند با شکیبایان است ۲۴۹

و هنگامی که با جالوت و سپاهیان روبرو شدند گفتند پروردگارا بر ما شکیبایی فرو ریز و گامهای ما را استوار دار و ما را بر گروه کافران پیروز فرمای ۲۵۰

پس آنان را به اذن خدا شکست دادند و داوود جالوت را کشت و خداوند به او پادشاهی و حکمت ارزانی داشت و از آنچه میخواست به او آموخت و اگر خداوند برخی از مردم را به وسیله برخی دیگر دفع نمی کرد قطعاً زمین تباه می گردید ولی خداوند نسبت به جهانیان فضل دارد ۲۵۱

این آیات خداست که ما آن را بحق بر تو می خوانیم و به راستی تو از جمله پیامبرانی ۲۵۲

برخی از آن پیامبران را بر برخی دیگر برتری بخشیدیم از آنان کسی بود که خدا با او سخن گفت و درجات بعضی از آنان را بالا برد و به عیسی پسر مریم دلایل آشکار دادیم و او را به وسیله روح القدس تایید کردیم و اگر خدا میخواست کسانی که پس از آنان بودند بعد از آن دلایل روشن که برایشان آمد به کشتار یکدیگر نمی پرداختند ولی با هم اختلاف کردند پس بعضی از آنان کسانی بودند که ایمان آوردند و بعضی از آنان کسانی بودند که کفر ورزیدند و اگر خدا میخواست با یکدیگر جنگ نمی کردند ولی خداوند آنچه را می خواهد انجام می دهد ۲۵۳

ای کسانی که ایمان آورده اید از آنچه به شما روزی داده ایم انفاق کنید پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی است و نه دوستی و نه شفاعتی و کافران خود ستمکارانند ۲۵۴

خداست که معبودی جز او نیست زنده و برپادارنده است نه خوابی سبک او را فرو می گیرد و نه خوابی گران آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند و به چیزی از علم او جز به آنچه بخواهد احاطه نمی یابند کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته و نگهداری آنها بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ ۲۵۵

در دین هیچ اجباری نیست و راه از بیراهه بخوبی آشکار شده است پس هر کس به طاعت کفر ورزد و به خدا ایمان آورد به یقین به دستاویزی استوار که آن را گسستن نیست چنگ زده است و خداوند شنوای داناست ۲۵۶ خداوند سرور کسانی است که ایمان آورده اند آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی به در می برد و کسانی که کفر ورزیده اند سرورانشان طاغوتند

که آنان را از روشنایی به سوی تاریکیها به در می‌برند آنان اهل آتشند که خود در آن جاودانند ۲۵۷

ایا از آن کس که چون خدا به او پادشاهی داده بود، در باره پروردگار خود با ابراهیم محاجّه کرد، خبر نیافتی؟ آنکه که ابراهیم گفت: پروردگار من همان کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند. گفت: من زنده می‌کنم و می‌میرانم. ابراهیم گفت: خدا خورشید را از خاور برمی‌آورد، تو آن را از باختر برآور. پس آن کس که کفر ورزیده بود مبّهوت ماند. و خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی‌کند. ۲۵۸

یا چون آن کس که به شهری که بامهایش یکسر فرو ریخته بود، عبور کرد؛ گفت: چگونه خداوند، این را پس از مرگشان زنده می‌کند؟ پس خداوند، او را صد سال میراند. آنگاه او را برانگیخت، گفت: چقدر درنگ کردی؟ گفت: یک روز یا پاره‌ای از روز را درنگ کردم. گفت: بلکه صد سال درنگ کردی، به خوراک و نوشیدنی خود بنگر تغییر نکرده است، و به درازگوش خود نگاه کن که چگونه متلاشی شده است. این ماجرا برای آن است که هم به تو پاسخ گوئیم و هم تو را نشانه‌ای برای مردم قرار دهیم. و به استخوانها بنگر، چگونه آنها را برداشته به هم پیوند می‌دهیم؛ سپس گوشت بر آن می‌پوشانیم. پس هنگامی که برای او آشکار شد، گفت: می‌دانم که خداوند بر هر چیزی تواناست. ۲۵۹

و آنگاه که ابراهیم گفت: پروردگارا، به من نشان ده؛ چگونه مردگان را زنده می‌کنی؟ فرمود: مگر ایمان نیاورده‌ای؟ گفت: چرا، ولی تا دلم آرامش یابد. فرمود: پس، چهار پرنده بگیر، و آنها را پیش خود، ریز ریز گردان؛ سپس بر هر کوهی پاره‌ای از آنها را قرار ده؛ آنگاه آنها را فرا خوان، شتابان به سوی تو می‌آیند، و بدان که خداوند توانا و حکیم است. ۲۶۰

مثل کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند همانند دانه‌ای است که هفت خوشه برویاند که در هر خوشه‌ای صد دانه باشد؛ و خداوند برای هر کس که بخواهد چند برابر می‌کند، و خداوند گشایشگر داناست. ۲۶۱

شیطان شما را از تهیدستی بیم می‌دهد و شما را به زشتی وامی‌دارد؛ و خداوند از جانب خود به شما وعدهٔ آمرزش و بخشش می‌دهد، و خداوند گشایشگر داناست. ۲۶۸

به هر کس که بخواهد حکمت می‌بخشد، و به هر کس حکمت داده شود، به یقین، خیری فراوان داده شده است؛ و جز خردمندان، کسی پند نمی‌گیرد. ۲۶۹

و هر نفقه‌ای را که انفاق، یا هر نذری را که عهد کرده‌اید، قطعاً خداوند آن را می‌داند، و برای ستمکاران هیچ یآوری نیست. ۲۷۰

اگر صدقه‌ها را آشکار کنید، این، کار خوبی است، و اگر آن را پنهان دارید و به مستمندان بدهید، این برای شما بهتر است؛ و بخشی از گناهانتان را می‌زداید، و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است. ۲۷۱

هدایت آنان بر عهده تو نیست، بلکه خدا هر که را بخواهد هدایت می‌کند، و هر مالی که اتفاق کنید، به سود خود شماست، و جز برای طلب خشنودی خدا اتفاق مکنید، و هر مالی را که اتفاق کنید به طور کامل به شما داده خواهد شد و ستمی بر شما نخواهد رفت. ۲۷۲
برای آن نیازمندانی است که در راه خدا فرومانده‌اند، و نمی‌توانند در زمین سفر کنند. از شدت خویشتن‌داری، فرد بی‌اطلاع، آنان را توانگر می‌پندارد. آنها را از سیمایشان می‌شناسی. با اصرار، از مردم نمی‌خواهند. و هر مالی اتفاق کنید، قطعاً خدا از آن آگاه است. ۲۷۳
کسانی که اموال خود را شب و روز، و نهان و آشکارا، اتفاق می‌کنند، پاداش آنان نزد پروردگارشان برای آنان خواهد بود؛ و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین می‌شوند. ۲۷۴

کسانی که ربا می‌خورند، برنمی‌خیزند مگر مانند برخاستن کسی که شیطان بر اثر تماس، آشفته سرش کرده است. این بدان سبب است که آنان گفتند: داد و ستد صرفاً مانند رباست. و حال آنکه خدا داد و ستد را حلال، و ربا را حرام گردانیده است. پس، هر کس، اندرزی از جانب پروردگارش بدو رسید، و باز ایستاد، آنچه گذشته، از آن اوست، و کارش به خدا واگذار می‌شود، و کسانی که باز گردند، آنان اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود. ۲۷۵
خدا از ربا می‌کاهد، و بر صدقات می‌افزاید، و خداوند هیچ ناسپاس گناهکاری را دوست نمی‌دارد. ۲۷۶ کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و نماز بر پا داشته و زکات داده‌اند، پاداش آنان نزد پروردگارشان برای آنان خواهد بود؛ و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین می‌شوند. ۲۷۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از خدا پروا کنید؛ و اگر مؤمنید، آنچه از ربا باقی مانده است واگذارید. ۲۷۸

و اگر نکردید، بدانید به جنگ با خدا و فرستاده وی، برخاسته‌اید؛ و اگر توبه کنید، سرمایه‌های شما از خودتان است. نه ستم می‌کنید و نه ستم می‌بینید. ۲۷۹ و اگر تنگدست باشد، پس تا گشایش، مهلتی؛ و اگر به راستی قدرت پرداخت ندارد، بخشیدن آن برای شما بهتر است- اگر بدانید. ۲۸۰

و بترسید از روزی که در آن، به سوی خدا بازگردانده می‌شوید، سپس به هر کسی آنچه به دست آورده، تمام داده شود؛ و آنان مورد ستم قرار نمی‌گیرند. ۲۸۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هر گاه به وامی تا سررسیدی معین، با یکدیگر معامله کردید، آن را بنویسید. و باید نویسنده‌ای بر اساس عدالت، میان شما بنویسد. و هیچ نویسنده‌ای نباید از نوشتن خودداری کند؛ همان گونه که خدا او را آموزش داده است. و کسی که بدهکار است باید املا کند، و او بنویسد. و از خدا که پروردگار اوست پروا نماید، و از آن، چیزی نکاهد. پس اگر کسی که حق بر ذمه اوست، سفیه یا ناتوان است، یا خود نمی‌تواند املا کند، پس ولی او باید با عدالت، املا نماید. و دو شاهد از مردانتان را به شهادت طلبید، پس اگر دو مرد نبودند، مردی را با دو زن، از میان گواهانی که رضایت دارید، تا یکی از آن دو فراموش کرد، دیگر، وی را یادآوری کند. و چون گواهان احضار شوند، نباید خودداری ورزند. و از نوشتن چه خرد باشد یا بزرگ، ملول نشوید، تا سررسیدش. این شما، نزد خدا عادلانه‌تر، و برای شهادت استوارتر، و برای اینکه دچار شک نشوید نزدیکتر است، مگر آنکه داد و ستدی نقدی باشد که آن را میان خود برگزار می‌کنید؛ در این صورت، بر شما گناهی نیست که آن را بنویسید. و هر گاه داد و ستد کردید گواه بگیرید. و هیچ نویسنده و گواهی نباید زیان ببیند، و اگر چنین کنید، از نافرمانی شما خواهد بود. و از خدا پروا کنید، و خدا به شما آموزش می‌دهد، و خدا به هر چیزی داناست. ۲۸۲

و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید وثیقه‌ای بگیرید؛ و اگر برخی از شما برخی دیگر را امین دانست، پس آن کس که امین شمرده شده، باید سپرده وی را بازپس دهد؛ و باید از خداوند که پروردگار اوست، پروا کند. و شهادت را کتمان نکنید، و هر که آن را کتمان کند قلبش گناهکار است، و خداوند به آنچه انجام می‌دهید داناست. ۲۸۳

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست. و اگر آنچه در دل‌های خود دارید، آشکار یا پنهان کنید، خداوند شما را به آن محاسبه می‌کند؛ آنگاه هر که را بخواهد می‌بخشد، و هر که را بخواهد عذاب می‌کند، و خداوند بر هر چیزی تواناست. ۲۸۴

پیامبر بدانچه از جانب پروردگارش بر او نازل شده ایمان آورده است، و مؤمنان همگی به خدا و فرشتگان و کتابها و فرستادگانش ایمان آورده‌اند؛ میان هیچ یک از فرستادگانش فرق نمی‌گذاریم و گفتند: شنیدیم و گردن نهادیم پروردگارا آموزش تو را و فرجام به سوی تو است. ۲۸۵

خداوند هیچ کس را جز به قدر توانایی‌اش تکلیف نمی‌کند. آنچه به دست آورده به سود او، و آنچه به دست آورده به زیان اوست. پروردگارا، اگر فراموش کردیم یا به خطا رفتیم بر ما مگیر، پروردگارا، هیچ بار گرانی بر ما مگذار؛ همچنانکه بر کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، و آنچه تاب آن نداریم بر ما تحمیل مکن؛ و از ما درگذر؛ و ما را ببخشای و بر ما رحمت آور؛ سرور ما تویی؛ پس ما را بر گروه کافران پیروز کن. ۲۸۶

۳- آل عمران

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم ۱

خداست که هیچ معبود جز او نیست و زنده است ۲

این کتاب را در حالی که مؤید آنچه پیش از خود می‌باشد به حق بر تو نازل کرد و تورات و انجیل را ۳ پیش از آن برای رهنمود مردم فرو فرستاد و فرقان را نازل کرد کسانی که به آیات خدا کفر ورزیدند بی‌تردید عذابی سخت خواهند داشت و خداوند شکست ناپذیر و صاحب انتقام است ۴

در حقیقت هیچ چیز در زمین و نه در آسمان بر خدا پوشیده نمی‌ماند ۵
اوست کسی که شما را آن گونه که می‌خواهد در رحمتها صورتگری می‌کند هیچ معبودی جز آن توانای حکیم نیست ۶

اوست کسی که این کتاب را بر تو فرو فرستاد پاره‌ای از آن آیات محکم است آنها اساس کتابند و دیگر متشابهاتند. اما کسانی که در دل‌هایشان انحراف است برای فتنه جویی و طلب تاویل آن از متشابه آن پیروی می‌کنند با آنکه تاویلش را جز خدا و ریشه‌داران در دانش کسی نمی‌داند. می‌گویند ما بدان ایمان آوردیم همه از جانب پروردگار ماست و جز خردمندان کسی متذکر نمی‌شود ۷

پروردگارا پس از آنکه ما را هدایت کردی دل‌هایمان را دستخوش انحراف مگردان و از جانب خود رحمتی بر ما ارزانی دار که تو خود بخشایشگری ۸
پروردگارا به یقین تو در روزی که هیچ تردیدی در آن نیست گردآورنده مردمانی، قطعاً خداوند در وعده خلاف نمی‌کند ۹

در حقیقت کسانی که کفر ورزیدند اموال و اولادشان چیزی را از آنان دور نخواهد کرد و آنان خود هیزم دوزخند ۱۰ به شیوه فرعونیان و کسانی که پیش از آنان بودند آیات ما را دروغ شمردند پس خداوند به گناهانشان آنان را گرفت و خدا سخت‌کیفر است ۱۱

به کسانی که کفر ورزیدند بگو به زودی مغلوب خواهید شد و در دوزخ محشور می‌شوید و چه بد بستری است ۱۲

قطعاً در برخورد میان دو گروه برای شما نشانه‌ای بود گروهی در راه خدا می‌جنگیدند و دیگر کافر بودند که آنان را به چشم دو برابر خود می‌دیدند و خدا هر که را بخواهد به یاری خود تابید می‌کند یقیناً در این برای صاحبان بینش عبرتی است ۱۳

دوستی خواستنیها از زنان و پسران و اموال فراوان از زر و سیم و اسبهای نشاندار و دامها و کشتزار برای مردم آراسته شده، این جمله مایه تمتع زندگی دنیا است و فرجام نیکو نزد خداست ۱۴

بگو آیا شما را به بهتر از اینها خبر دهم برای کسانی که تقوا پیشه کرده‌اند نزد پروردگارشان باغهایی است که از زیر آنها نهرها روان است در آن جاودانه بمانند و همسرانی پاکیزه و خشنودی خدا و خداوند به بندگان بیناست ۱۵

همان کسانی که می‌گویند پروردگارا ما ایمان آوردیم پس گناهان ما را بر ما ببخش و ما را از عذاب آتش نگاه دار ۱۶ شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و انفاق‌کنندگان و آمرزش‌خواهان در سحرگاهان ۱۷

خدا که همواره به عدل قیام دارد گواهی می‌دهد که جز او هیچ معبودی نیست و فرشتگان و دانشوران، جز او که توانا و حکیم است هیچ معبودی نیست ۱۸

در حقیقت دین نزد خدا همان اسلام است و کسانی که کتاب به آنان داده شده با یکدیگر به اختلاف نپرداختند مگر پس از آنکه علم برای آنان آمد آن هم به سابقه حسدی که میان آنان وجود داشت و هر کس به آیات خدا کفر ورزد پس که خدا زودشمار است ۱۹

پس اگر با تو به محاجه برخاستند بگو من خود را تسلیم خدا نموده‌ام و هر که مرا پیروی کرده، و به کسانی که اهل کتابند و به مشرکان بگو آیا اسلام آورده‌اید پس اگر اسلام آوردند قطعاً هدایت یافته‌اند و اگر روی برتافتند فقط رساندن پیام بر عهده توست و خداوند به بندگان بیناست ۲۰

کسانی که به آیات خدا کفر می‌ورزند و پیامبران را بناحق می‌کشند و دادگستران را به قتل می‌رسانند آنان را از عذابی دردناک خبر ده ۲۱

آنان کسانی‌اند که در دنیا و آخرت اعمالشان به هدر رفته و برای آنان هیچ یآوری نیست ۲۲ آیا داستان کسانی را که بهره‌ای از کتاب یافته‌اند ندانسته‌ای که چون به سوی کتاب خدا فرا خوانده می‌شوند تا میانشان حکم کند آنگه گروهی از آنان به حال اعراض روی برمی‌تابند ۲۳ این بدان سبب بود که آنان گفتند هرگز آتش جز چند روزی به ما نخواهد رسید و بر ساخته هایشان آنان را در دینشان فریفته کرده است ۲۴

پس چگونه خواهد بود آنگاه که آنان را در روزی که هیچ شکی در آن نیست گرد آوریم و به هر کس دستاوردش به تمام داده شود و به آنان ستم نرسد ۲۵

بگو بار خدایا تویی که فرمانفرمایی هر آن کس را که خواهی فرمانروایی بخشی و از هر که خواهی فرمانروایی را باز ستانی و هر که را خواهی عزت بخشی و هر که را خواهی خوار گردانی همه خوبیهها به دست توست و تو بر هر چیز توانایی ۲۶

شب را به روز در می‌آوری و روز را به شب در می‌آوری و زنده را از مرده بیرون می‌آوری و مرده را از زنده خارج می‌سازی و هر که را خواهی بی‌حساب روزی می‌دهی ۲۷

مؤمنان نباید کافران را به جای مؤمنان به دوستی بگیرند و هر که چنین کند در هیچ چیز از خدا نیست مگر اینکه از آنان به نوعی تقیه کند و خداوند شما را از خود می‌ترساند و بازگشت به سوی خداست ۲۸

بگو اگر آنچه در سینه‌های شماست نهان دارید یا آشکارش کنید خدا آن را می‌داند و آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می‌داند و خداوند بر هر چیزی تواناست ۲۹

روزی که هر کسی آنچه کار نیک به جای آورده و آنچه بدی مرتکب شده حاضر شده می‌یابد و آرزو می‌کند کاش میان او و آن فاصله‌ای دور بود و خداوند شما را از خود می‌ترساند و خدا به بندگان مهربان است ۳۰

بگو اگر خدا را دوست دارید از من پیروی کنید تا خدا دوستان بدارد و گناهان شما را بر شما ببخشد و خداوند آمرزنده مهربان است ۳۱

بگو خدا و پیامبر را اطاعت کنید پس اگر رویگردان شدند قطعاً خداوند کافران را دوست ندارد ۳۲

به یقین خداوند آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را بر مردم جهان برتری داده است ۳۳

فرزندانی که بعضی از آنان از بعضی دیگرند و خداوند شنوای داناست ۳۴

چون زن عمران گفت پروردگارا آنچه در شکم خود دارم نذر تو کردم تا آزاد شده باشد پس از من بپذیر که تو خود شنوای دانایی ۳۵

پس چون فرزندش را بزاد گفت پروردگارا من دختر زاده‌ام و خدا به آنچه او زایید داناتر بود و پسر چون دختر نیست و من نامش را مریم نهادم و او و فرزندان او را از شیطان رانده شده به تو پناه می‌دهم ۳۶

پس پروردگارش وی را با حسن قبول پذیرا شد و او را نیکو بار آورد و زکریا را سرپرست وی قرار داد زکریا هر بار که در محراب بر او وارد می‌شد نزد او خوراکی می‌یافت گفت ای مریم

این از کجا برای تو. گفت این از جانب خداست که خدا به هر کس بخواهد بی شمار روزی می‌دهد ۳۷

آنجا زکریا پروردگارش را خواند گفت پروردگارا از جانب خود فرزندی پاک و پسندیده به من عطا کن که تو شنونده دعایی ۳۸

پس در حالی که وی ایستاده در محراب دعا می‌کرد فرشتگان او را ندا دردادند که خداوند تو را به یحیی که تصدیق کننده کلمه الله است و بزرگوار و خویشتندار و پیامبری از شایستگان است مژده می‌دهد ۳۹

گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی خواهد بود در حالی که پیری من بالا گرفته است و زخم نازا است گفت چنین است خدا هر چه بخواهد می‌کند ۴۰

گفت پروردگارا برای من نشانه‌ای قرار ده فرمود نشانه‌ای این است که سه روز با مردم جز به اشاره سخن نگویی و پروردگارت را بسیار یاد کن و شبانگاه و بامدادان تسبیح گوی ۴۱ و هنگامی را که فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را برگزیده و پاک ساخته و تو را بر زنان جهان برتری داده است ۴۲ ای مریم فرمانبر پروردگار خود باش و سجده کن و با رکوع کنندگان رکوع نما ۴۳

این از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم و وقتی که آنان قلمهای خود را می‌افکندند تا کدام یک سرپرستی مریم را به عهده گیرد نزد آنان نبود و وقتی با یکدیگر کشمکش می‌کردند نزدشان نبود ۴۴

هنگامی که فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را به کلمه‌ای از جانب خود که نامش مسیح عیسی بن مریم است مژده می‌دهد در حالی که در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان است ۴۵ و در گهواره و در میانسالی با مردم سخن می‌گوید و از شایستگان است ۴۶

گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی خواهد بود با آنکه بشری به من دست نزده است گفت چنین است پروردگار خدا هر چه بخواهد می‌آفریند چون به کاری فرمان دهد فقط به آن می‌گوید باش پس می‌باشد ۴۷

و به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل می‌آموزد ۴۸ و پیامبری به سوی بنی اسرائیل؛ در حقیقت من از جانب پروردگارتان برایتان معجزه‌ای آورده‌ام من از گل برای شما به شکل پرنده می‌سازم آنگاه در آن می‌دمم پس به اذن خدا پرنده‌ای می‌شود و به اذن خدا نایبانی مادرزاد و پیس را بهبود می‌بخشم و مردگان را زنده

می گردانم و شما را از آنچه می خورید و در خانه هایتان ذخیره می کنید خبر می دهم مسلماً
در این برای شما اگر مؤمن باشید عبرت است ۴۹

و تورات را که پیش از من است تصدیق کننده باشم و تا پاره ای از آنچه را که بر شما حرام
گردیده برای شما حلال کنم و از جانب پروردگارتان برای شما نشانه ای آورده ام پس از خدا
پروا دارید و مرا اطاعت کنید ۵۰ در حقیقت خداوند پروردگار من و پروردگار شماست پس او
را بپرستید ، راه راست این است ۵۱

چون عیسی از آنان احساس کفر کرد گفت یاران من در راه خدا چه کسانیست حواریون گفتند
ما یاران خداییم به خدا ایمان آورده ایم و گواه باش که ما تسلیم هستیم ۵۲
پروردگارا به آنچه نازل کردی گرویدیم و فرستاده را پیروی کردیم پس ما را در زمره گواهان
بنویس ۵۳

و مکر ورزیدند و خدا مکر در میان آورد و خداوند بهترین مکرانگیزان است ۵۴
هنگامی را که خدا گفت ای عیسی من تو را برگرفته و به سوی خویش بالا می برم و تو را از
کسانی که کفر ورزیده اند پاک می گردانم و تا روز رستاخیز کسانی را که از تو پیروی کرده اند
فوق کسانی که کافر شده اند قرار خواهم داد آنگاه فرجام شما به سوی من است پس در آنچه
بر سر آن اختلاف می کردید میان شما داوری خواهم کرد ۵۵ اما کسانی که کفر ورزیدند در
دنیا و آخرت به سختی عذابشان کنم و یاورانی نخواهند داشت ۵۶
و اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند مزدشان را به تمامی به آنان می دهد
و خداوند بیدادگران را دوست نمی دارد ۵۷

اینهاست که ما آن را از آیات و قرآن حکمت آمیز بر تو می خوانیم ۵۸
در واقع مثل عیسی نزد خدا همچون مثل آدم است او را از خاک آفرید سپس بدو گفت باش
پس وجود یافت ۵۹

حق از جانب پروردگار تو است پس از تردیدکنندگان مباش ۶۰
پس هر که در این پس از دانشی که تو را آمده با تو محاجه کند بگو بیایید پسرانمان و
پسرانتان و زنانمان و زنانتان و ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را فرا خوانیم
سپس مباحله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم ۶۱
آری داستان درست همین است و معبودی جز خدا نیست و خداست که در واقع همان
شکست ناپذیر حکیم است ۶۲

پس اگر رویگردان شدند همانا خداوند به مفسدان داناست ۶۳

بگو ای اهل کتاب بیایید بر سر سخنی که میان ما و شما یکسان است بایستیم که جز خدا را نپرستیم و چیزی را شریک او نگردانیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به جای خدا به خدایی نگیرد پس اگر اعراض کردند بگویید شاهد باشید که ما مسلمانییم ۶۴

ای اهل کتاب چرا در باره ابراهیم محاجه می‌کنید با آنکه تورات و انجیل بعد از او نازل شده است آیا تعقل نمی‌کنید ۶۵ هان شما همانان هستید که در باره آنچه نسبت به آن دانشی داشتید محاجه کردید پس چرا در مورد چیزی که بدان دانشی ندارید محاجه می‌کنید با آنکه خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۶۶

ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی بلکه حق گرایی فرمانبردار بود و از مشرکان نبود ۶۷ در حقیقت نزدیکترین مردم به ابراهیم همان کسانی هستند که او را پیروی کرده‌اند و این پیامبر و کسانی که ایمان آورده‌اند و خدا سرور مؤمنان است ۶۸ گروهی از اهل کتاب آرزو می‌کنند کاش شما را گمراه می‌کردند در صورتی که جز خودشان را گمراه نمی‌کنند و نمی‌فهمند ۶۹

ای اهل کتاب چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید با آنکه خود گواهی می‌دهید ۷۰ ای اهل کتاب چرا حق را به باطل درمی‌آمیزید و حقیقت را کتمان می‌کنید با اینکه خود می‌دانید ۷۱

و جماعتی از اهل کتاب گفتند در آغاز روز به آنچه بر مؤمنان نازل شد ایمان بیاورید و در پایان انکار کنید شاید آنان برگردند ۷۲

و جز به کسی که دین شما را پیروی کند ایمان نیاورید بگو هدایت خداست مبادا به کسی نظیر آنچه به شما داده شده داده شود یا در پیشگاه پروردگارتان با شما محاجه کنند بگو تفضل به دست خداست آن را به هر کس که بخواهد می‌دهد و خداوند گشایشگر دانا است ۷۳

رحمت خود را به هر کس که بخواهد مخصوص می‌گرداند و خداوند دارای بخشش بزرگ است ۷۴

و از اهل کتاب کسی است که اگر او را بر مال فراوانی امین شمری آن را به تو برگرداند و از آنان کسی است که اگر او را بر دیناری امین شمری آن را به تو نمی‌پردازد مگر آنکه دایما بر وی به پایداری این بدان سبب است که آنان گفتند در مورد کسانی که کتاب آسمانی ندارند بر زیان ما راهی نیست و بر خدا دروغ می‌بندند با اینکه خودشان می‌دانند ۷۵ آری هر که به پیمان خود وفا کند و پرهیزگاری نماید بی‌تردید خداوند پرهیزگاران را دوست دارد ۷۶

کسانی که پیمان خدا و سوگندهای خود را به بهای ناچیزی می‌فروشد آنان را در آخرت بهره‌ای نیست و خدا روز قیامت با آنان سخن نمی‌گوید و به ایشان نمی‌نگرد و پاکشان نمی‌گرداند و عذابی دردناک خواهند داشت ۷۷

و از میان آنان گروهی هستند که زبان خود را به کتاب می‌پیچانند تا آن را از کتاب پندارید با اینکه آن از کتاب نیست و می‌گویند آن از جانب خداست در صورتی که از جانب خدا نیست و بر خدا دروغ می‌بندند با اینکه خودشان می‌دانند ۷۸

هیچ بشری را نسزد که خدا به او کتاب و حکم و پیامبری بدهد سپس او به مردم بگوید به جای خدا بندگان من باشید بلکه به سبب آنکه کتاب تعلیم می‌دادید و از آن رو که درس می‌خواندید علمای دین باشید ۷۹

و شما را فرمان نخواهد داد که فرشتگان و پیامبران را به خدایی بگیرید آیا پس از آنکه سر به فرمان نهاده‌اید شما را به کفر وامی‌دارد ۸۰

و هنگامی را که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که هر گاه به شما کتاب و حکمتی دادم سپس شما را فرستاده‌ای آمد که آنچه را با شماست تصدیق کرد البته به او ایمان بیاورید و حتماً یاریش کنید آنگاه فرمود آیا اقرار کردید و در این باره پیمانم را پذیرفتید گفتند آری اقرار کردیم فرمود پس گواه باشید و من با شما از گواهانم ۸۱

پس کسانی که بعد از این روی برتابند آنان خود نافرمانانند ۸۲
آیا جز دین خدا را می‌جویند با آنکه هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه سر به فرمان او نهاده است و به سوی او بازگردانیده می‌شود ۸۳

بگو به خدا و آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل گردیده و آنچه به موسی و عیسی و انبیای از جانب پروردگارشان داده شده گرویدیم و میان هیچ یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما او را فرمانبرداریم ۸۴ و هر که جز اسلام دینی جوید هرگز از وی پذیرفته نشود و وی در آخرت از زیانکاران است ۸۵

چگونه خداوند قومی را که بعد از ایمانشان کافر شدند هدایت می‌کند با آنکه شهادت دادند که این رسول بر حق است و برایشان دلایل روشن آمد و خداوند قوم بیدادگر را هدایت نمی‌کند ۸۶

آنان سزایشان این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم همگی برایشان است ۸۷ در آن جاودانه بمانند نه عذاب از ایشان کاسته گردد و نه مهلت یابند ۸۸ مگر کسانی که پس از آن توبه کردند و درستکاری نمودند که خداوند آمرزنده مهربان است ۸۹

کسانی که پس از ایمان خود کافر شدند سپس بر کفر افزودند هرگز توبه آنان پذیرفته نخواهد شد و آنان خود گمراهانند ۹۰

در حقیقت کسانی که کافر شده و در حال کفر مرده‌اند اگر چه زمین را پر از طلا کنند و آن را فدیة دهند هرگز از هیچ یک از آنان پذیرفته نگردد آنان را عذابی دردناک خواهد بود و یاورانی نخواهند داشت ۹۱

هرگز به نیکوکاری نخواهید رسید تا از آنچه دوست دارید انفاق کنید و از هر چه انفاق کنید قطعا خدا بدان داناست ۹۲

همه خوراکیها بر فرزندان اسرائیل حلال بود جز آنچه پیش از نزول تورات اسرائیل بر خویشتن حرام ساخته بود بگو اگر راست می‌گویید تورات را بیاورید و آن را بخوانید ۹۳ پس کسانی که بعد از این بر خدا دروغ بندند آنان خود ستمکارانند ۹۴

بگو خدا راست گفت پس از آیین ابراهیم که حق‌گرا بود و از مشرکان نبود پیروی کنید ۹۵ در حقیقت نخستین خانه‌ای که برای مردم نهاده شده همان است که در مکه است و مبارک و برای جهانیان هدایت است ۹۶

در آن نشانه‌هایی روشن است مقام ابراهیم است و هر که در آن درآید در امان است و برای خدا حج آن خانه بر عهده مردم است کسی که بتواند به سوی آن راه یابد و هر که کفر ورزد یقینا خداوند از جهانیان بی‌نیاز است ۹۷

بگو ای اهل کتاب چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید با آنکه خدا بر آنچه می‌کنید گواه است ۹۸ بگو ای اهل کتاب چرا کسی را که ایمان آورده است از راه خدا باز می‌دارید و آن را کج می‌شمایید با آنکه خود گواهیید و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست ۹۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از فرقه‌ای از اهل کتاب فرمان برید شما را پس از ایمانتان به حال کفر برمی‌گردانند ۱۰۰

و چگونه کفر می‌ورزید با اینکه آیات خدا بر شما خوانده می‌شود و پیامبر او میان شماست و هر کس به خدا تمسک جوید قطعا به راه راست هدایت شده است ۱۰۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا آن گونه که حق پروا کردن از اوست پروا کنید و زینهار جز مسلمان نمیرید ۱۰۲

و همگی به ریسمان خدا چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که دشمنان بودید پس میان دلهای شما الفت انداخت تا به لطف او برادران هم شدید و بر

کنار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رها کنید این گونه خداوند نشانه‌های خود را برای شما روشن می‌کند باشد که شما راه یابید ۱۰۳

و باید از میان شما گروهی به نیکی دعوت کنند و به کار شایسته وادارند و از زشتی بازدارند و آنان همان رستگارانند ۱۰۴

و چون کسانی مباشید که پس از آنکه دلایل آشکار برایشان آمد پراکنده شدند و با هم اختلاف پیدا کردند و برای آنان عذابی سهمگین است ۱۰۵

روزی که چهره‌هایی سپید و چهره‌هایی سیاه گردد اما سیاه‌رویان آیا بعد از ایمانتان کفر ورزیدید پس به سزای آنکه کفر می‌ورزیدید عذاب را بچشید ۱۰۶

و اما سپیدرویان همواره در رحمت خداوند جاویدانند ۱۰۷

اینها آیات خداست که آن را به حق بر تو می‌خوانیم و خداوند هیچ ستمی بر جهانیان نمی‌خواهد ۱۰۸

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود ۱۰۹

شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدیدار شده‌اید به کار پسندیده فرمان می‌دهید و از کار ناپسند باز می‌دارید و به خدا ایمان دارید و اگر اهل کتاب ایمان آورده بودند قطعا برایشان بهتر بود برخی از آنان مؤمنند و بیشترشان نافرمانند ۱۱۰

جز آزاری هرگز به شما زبانی نخواهند رسانید و اگر با شما بجنگند به شما پشت نمایند سپس یاری نیابند ۱۱۱

هر کجا یافته شوند به خواری دچار شده‌اند مگر آنکه به پناه امان خدا و زینهار مردم ، و به خشمی از خدا گرفتار آمدند و بینوایی بر آنان زده شد این بدان سبب بود که به آیات خدا کفر می‌ورزیدند و پیامبران را بناحق می‌کشتند این به سزای آن بود که نافرمانی کردند و از اندازه درمی‌گذرانیدند ۱۱۲

یکسان نیستند از میان اهل کتاب گروهی درست‌کردارند که آیات الهی را در دل شب می‌خوانند و سر به سجده می‌نهند ۱۱۳

به خدا و روز قیامت ایمان دارند و به کار پسندیده فرمان می‌دهند و از کار ناپسند باز می‌دارند و در کارهای نیک شتاب می‌کنند و آنان از شایستگانند ۱۱۴

و هر کار نیکی انجام دهند هرگز در باره آن ناسپاسی نبینند و خداوند به تقوای ایشان داناست ۱۱۵

کسانی که کفر ورزیدند هرگز اموالشان و اولادشان چیزی را از آنان دفع نخواهد کرد و آنان اهل آتشند و در آن جاودانه خواهند بود ۱۱۶

مثل آنچه در زندگی این دنیا خرج می‌کنند همانند بادی است که در آن سرمای سختی است که به کشتزار قومی که بر خود ستم نموده‌اند بوزد و آن را تباه سازد و خدا به آنان ستم نکرده بلکه آنان خود بر خویشتن ستم کرده‌اند ۱۱۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از غیر خودتان همراز مگیرید از هیچ نابکاری در حق شما کوتاهی نمی‌ورزند آرزو دارند که در رنج بیفتید دشمنی از لحن و سخنشان آشکار است و آنچه سینه‌هایشان نهان می‌دارد بزرگتر است در حقیقت ما نشانه‌ها را برای شما بیان کردیم اگر تعقل کنید ۱۱۸

هان شما کسانی هستید که آنان را دوست دارید و آنان شما را دوست ندارند و شما به همه کتابها ایمان دارید و چون با شما برخورد کنند می‌گویند ایمان آوردیم و چون خلوت کنند از شدت خشم بر شما سر انگشتان خود را می‌گزند بگو به خشم خود بمیرید که خداوند به راز درون سینه‌ها داناست ۱۱۹

اگر به شما خوشی رسد آنان را بدحال می‌کند و اگر به شما گزند رسد بدان شاد می‌شوند و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمایید نیرنگشان هیچ زبانی به شما نمی‌رساند یقیناً خداوند به آنچه می‌کنند احاطه دارد ۱۲۰

و زمانی را که بامدادان از پیش کسانت بیرون آمدی مؤمنان را برای جنگیدن در مواضع خود جای دهی و خداوند شنوای داناست ۱۲۱

آن هنگام که دو گروه از شما بر آن شدند که سستی ورزند با آنکه خدا یاورشان بود و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۲۲

و یقیناً خدا شما را در بدر با آنکه ناتوان بودید یاری کرد پس از خدا پروا کنید باشد که سپاسگزاری نمایید ۱۲۳

آنگاه که به مؤمنان می‌گفتی آیا شما را بس نیست که پروردگارتان شما را با سه هزار فرشته فرودآمده یاری کند ۱۲۴

آری اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمایید و با همین جوش بر شما بتازند همانگاه پروردگارتان شما را با پنج هزار فرشته نشاندار یاری خواهد کرد ۱۲۵

و خدا آن را جز مؤده‌ای برای شما قرار نداد تا دل‌های شما بدان آرامش یابد و پیروزی جز از جانب خداوند توانای حکیم نیست ۱۲۶

تا برخی از کسانی را که کافر شده‌اند نابود کند یا آنان را خوار سازد تا نومید بازگردند ۱۲۷ هیچ یک از این کارها در اختیار تو نیست یا بر آنان می‌بخشاید یا عذابشان می‌کند زیرا آنان ستمکارند ۱۲۸

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست هر که را بخواهد می‌آمزد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و خداوند آمرزنده مهربان است ۱۲۹ ای کسانی که ایمان آورده‌اید ربا را چندین برابر مخورید و از خدا پروا کنید باشد که رستگار شوید ۱۳۰ و از آتشی که برای کافران آماده شده است بترسید ۱۳۱

خدا و رسول را فرمان برید باشد که مشمول رحمت قرار گیرید ۱۳۲ و برای نیل به آمرزشی از پروردگار خود و بهشتی که پهنایش آسمانها و زمین است - برای پرهیزگاران آماده شده است - بشتابید ۱۳۳

همانان که در فراخی و تنگی انفاق می‌کنند و خشم خود را فرو می‌برند و از مردم در می‌گذرند و خداوند نکوکاران را دوست دارد ۱۳۴

و آنان که چون کار زشتی کنند یا بر خود ستم روا دارند خدا را به یاد می‌آورند و برای گناهانشان آمرزش می‌خواهند و چه کسی جز خدا گناهان را می‌آمزد و بر آنچه مرتکب شده‌اند با آنکه می‌دانند پافشاری نمی‌کنند ۱۳۵

آنان پاداششان آمرزشی از جانب پروردگارشان و بوستانهایی است که از زیر آن جویبارها روان است جاودانه در آن بمانند و پاداش اهل عمل چه نیکوست ۱۳۶ قطعا پیش از شما ستنهایی سپری شده است پس در زمین بگردید و بنگرید که فرجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است ۱۳۷

این برای مردم بیانی و برای پرهیزگاران رهنمود و اندرز است ۱۳۸ و اگر مؤمنید سستی مکنید و غمگین مشوید که شما برترید ۱۳۹ اگر به شما آسیبی رسیده آن قوم را نیز آسیبی نظیر آن رسید و ما این روزها را میان مردم به نوبت می‌گردانیم و خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند معلوم بدارد و از میان شما گواهی‌های بگیرد و خداوند ستمکاران را دوست نمی‌دارد ۱۴۰

و تا خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند خالص گرداند و کافران را نابود سازد ۱۴۱ آیا پنداشتید که داخل بهشت می‌شوید بی‌آنکه خداوند جهادگران و شکیبایان شما را معلوم بدارد ۱۴۲

و شما مرگ را پیش از آنکه با آن روبرو شوید سخت آرزو می‌کردید پس آن را دیدید و نگاه می‌کردید ۱۴۳

و محمد جز فرستاده‌ای که پیش از او پیامبرانی گذشتند نیست آیا اگر او بمیرد یا کشته شود از عقیده خود برمی‌گردید و هر کس از عقیده خود بازگردد هرگز هیچ زبانی به خدا نمی‌رساند و به زودی خداوند سپاسگزاران را پاداش می‌دهد ۱۴۴

و هیچ نفسی جز به فرمان خدا نمیرد به عنوان سرنوشتی معین، و هر که پاداش این دنیا را بخواهد به او از آن می‌دهیم و هر که پاداش آن سرای را بخواهد از آن به او می‌دهیم و به زودی سپاسگزاران را پاداش خواهیم داد ۱۴۵ و چه بسیار پیامبرانی که همراه او توده‌های انبوه کارزار کردند و در برابر آنچه در راه خدا بدیشان رسید سستی نورزیدند و ناتوان نشدند و تسلیم نگردیدند و خداوند شکیبایان را دوست دارد ۱۴۶

و سخن آنان جز این نبود که گفتند پروردگارا گناهان ما و زیاده‌روی ما در کارمان را بر ما ببخش و گامهای ما را استوار دار و ما را بر گروه کافران یاری ده ۱۴۷ پس خداوند پاداش این دنیا و پاداش نیک آخرت را به آنان عطا کرد و خداوند نیکوکاران را دوست دارد ۱۴۸ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از کسانی که کفر ورزیده‌اند اطاعت کنید شما را از عقیده‌تان باز می‌گردانند و زیانکار خواهید گشت ۱۴۹

آری خدا مولای شماست و او بهترین یاری‌دهندگان است ۱۵۰ به زودی در دل‌های کسانی که کفر ورزیده‌اند بیم خواهیم افکند زیرا چیزی را با خدا شریک گردانیده‌اند که بر آن دلیلی نازل نکرده است و جایگاهشان آتش است و جایگاه ستمگران چه بد است ۱۵۱

و قطعاً خدا وعده خود را با شما راست گردانید آنگاه که به فرمان او آنان را می‌کشید تا آنکه سست شدید و در کار با یکدیگر به نزاع پرداختید و پس از آنکه آنچه را دوست داشتید به شما نشان داد نافرمانی نمودید برخی از شما دنیا را و برخی از شما آخرت را می‌خواهد سپس برای آنکه شما را بیازماید از آنان منصرفتان کرد و از شما درگذشت و خدا نسبت به مؤمنان با فضل است ۱۵۲

هنگامی را که در حال گریز بالا می‌رفتید و به هیچ کس توجه نمی‌کردید و پیامبر شما را از پشت سرتان فرا می‌خواند پس به سزای غمی بر غمتان، تا سرانجام بر آنچه از کف داده‌اید برای آنچه به شما رسیده است اندوهگین نشوید و خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است ۱۵۳

سپس بعد از آن اندوه آرامشی، خواب سبکی بر شما فرو فرستاد که گروهی از شما را فرا گرفت و گروهی در فکر جان خود بودند و در باره خدا گمانهای ناروا همچون گمانهای جاهلیت می بردند می گفتند آیا ما را در این کار اختیاری هست بگو سر رشته کارها یکسر به دست خداست آنان چیزی را در دلهایشان پوشیده می داشتند که برای تو آشکار نمی کردند می گفتند اگر ما را در این کار اختیاری بود در اینجا کشته نمی شدیم بگو اگر شما در خانه های خود هم بودید کسانی که کشته شدن بر آنان نوشته شده قطعاً به سوی قتلگاههای خویش می رفتند و برای این است که خداوند آنچه را در دلهای شماست بیازماید و آنچه را در قلبهای شماست پاک گرداند و خدا به راز سینه ها آگاه است ۱۵۴

روزی که دو گروه با هم رویاروی شدند کسانی که از میان شما پشت کردند در حقیقت جز این نبود که به سبب پاره ای از آنچه حاصل کرده بودند شیطان آنان را بلغزانید و قطعاً خدا از ایشان درگذشت زیرا خدا آمرزگار بردبار است ۱۵۵

ای کسانی که ایمان آورده اید همچون کسانی نباشید که کفر ورزیدند و به برادرانشان هنگامی که به سفر رفته و یا جهادگر شدند گفتند اگر نزد ما بودند نمی مردند و کشته نمی شدند تا خدا آن را در دلهایشان حسرتی قرار دهد و خدا زنده می کند و می میراند و خدا به آنچه می کنید بیناست ۱۵۶

و اگر در راه خدا کشته شوید یا بمیرید قطعاً آمرزش خدا و رحمت او از آنچه جمع می کنند بهتر است ۱۵۷

و اگر بمیرید یا کشته شوید قطعاً به سوی خدا گردآورده خواهید شد ۱۵۸
پس به رحمت الهی با آنان نرمخو شدی و اگر تندخو و سختدل بودی قطعاً از پیرامون تو پراکنده می شدند پس از آنان درگذر و برایشان آمرزش بخواه و در کار با آنان مشورت کن و چون تصمیم گرفتی بر خدا توکل کن زیرا خداوند توکل کنندگان را دوست می دارد ۵۹۱ اگر خدا شما را یاری کند هیچ کس بر شما غالب نخواهد شد و اگر دست از یاری شما بردارد چه کسی بعد از او شما را یاری خواهد کرد و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۶۰

و هیچ پیامبری را نسزد که خیانت ورزد و هر کس خیانت ورزد روز قیامت با آنچه در آن خیانت کرده بیاید آنگاه به هر کس آنچه کسب کرده به تمامی داده می شود و بر آنان ستم نرود ۱۶۱

آیا کسی که خشنودی خدا را پیروی می کند چون کسی است که به خشمی از خدا دچار گردیده و جایگاهش جهنم است و چه بد بازگشتگاهی است ۱۶۲

ایشان را نزد خداوند درجاتی است و خدا به آنچه می‌کنند بیناست ۱۶۳

به یقین خدا بر مؤمنان منت نهاد پیامبری از خودشان در میان آنان برانگیخت تا آیات خود را بر ایشان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد قطعا پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند ۱۶۴

آیا چون به شما مصیبتی رسید ، دو برابرش را رساندید گفتید این از کجا ، بگو آن از خود شما است آری خدا به هر چیزی تواناست ۱۶۵

و روزی که آن دو گروه با هم برخورد کردند آنچه به شما رسید به اذن خدا بود و مؤمنان را معلوم بدارد ۱۶۶

همچنین کسانی را که دو رویی نمودند معلوم بدارد و به ایشان گفته شد بیاپید در راه خدا بجنگید یا دفاع کنید گفتند اگر جنگیدن می‌دانستیم مسلما از شما پیروی می‌کردیم آن روز آنان به کفر نزدیکتر بودند تا به ایمان به زبان خویش چیزی می‌گفتند که در دلهایشان نبود و خدا به آنچه می‌نهفتند داناتر است ۱۶۷

همان کسانی که نشستند و در باره دوستان خود گفتند اگر از ما پیروی می‌کردند کشته نمی‌شدند بگو اگر راست می‌گویید مرگ را از خودتان دور کنید ۱۶۸

هرگز کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده مپندار بلکه زنده‌اند که نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند ۱۶۹

به آنچه خدا از فضل خود به آنان داده است شادمانند و برای کسانی که از پی ایشانند و هنوز به آنان نپیوسته‌اند شادی می‌کنند که نه بیمی بر ایشان است و نه اندوهگین می‌شوند ۱۷۰

بر نعمت و فضل خدا و اینکه خداوند پاداش مؤمنان را تباه نمی‌گرداند شادی می‌کنند ۱۷۱

کسانی که پس از آنکه زخم برداشته بودند دعوت خدا و پیامبر را اجابت کردند. برای کسانی از آنان که نیکی و پرهیزگاری کردند پاداشی بزرگ است ۱۷۲

همان کسانی که مردم به ایشان گفتند مردمان برای شما گرد آمده‌اند پس از آن بترسید و بر ایمانشان افزود و گفتند خدا ما را بس است و نیکو حمایتگری است ۱۷۳

پس با نعمت و بخششی از جانب خدا بازگشتند در حالی که هیچ آسیبی به آنان نرسیده بود و همچنان خشنودی خدا را پیروی کردند و خداوند دارای بخششی عظیم است ۱۷۴

در واقع این شیطان است که دوستانش را می‌ترساند پس اگر مؤمنید از آنان مترسید و از من بترسید ۱۷۵

و کسانی که در کفر می‌کوشند تو را اندوهگین نسازند که آنان هرگز به خدا هیچ زبانی نمی‌رسانند خداوند می‌خواهد در آخرت برای آنان بهره‌ای قرار ندهد و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۷۶

در حقیقت کسانی که کفر را به ایمان خریدند هرگز به خداوند هیچ زبانی نخواهند رسانید و برای آنان عذابی دردناک است ۱۷۷

و البته نباید کسانی که کافر شده‌اند تصور کنند اینکه به ایشان مهلت می‌دهیم برای آنان نیکوست ما فقط به ایشان مهلت می‌دهیم تا بر گناه بیفزایند و عذابی خفت‌آور خواهند داشت ۱۷۸

خدا بر آن نیست که مؤمنان را به این که شما بر آن هستید واگذارد تا آنکه پلید را از پاک جدا کند و خدا بر آن نیست که شما را از غیب آگاه گرداند ولی خدا از میان فرستادگانش هر که را بخواهد برمی‌گزیند پس به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و اگر بگروید و پرهیزگاری کنید برای شما پاداشی بزرگ خواهد بود ۱۷۹

و کسانی که به آنچه خدا از فضل خود به آنان عطا کرده بخل می‌ورزند هرگز تصور نکنند که آن برای آنان خوب است بلکه برایشان بد است به زودی آنچه که به آن بخل ورزیده‌اند روز قیامت طوق گردنشان می‌شود میراث آسمانها و زمین از آن خداست و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۸۰

مسلمانا خداوند سخن کسانی را که گفتند خدا نیازمند است و ما توانگریم شنید به زودی آنچه را گفتند و بناحق کشتن آنان پیامبران را خواهیم نوشت و خواهیم گفت بچشید عذاب سوزان را ۱۸۱ این به خاطر کار و کردار پیشین شماست خداوند هرگز نسبت به بندگان بیدادگر نیست ۱۸۲

همانان که گفتند خدا با ما پیمان بسته که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم تا برای ما قربانیی بیاورد که آتش آن را بسوزاند بگو قطعاً پیش از من پیامبرانی بودند که دلایل آشکار را با آنچه گفتید برای شما آوردند اگر راست می‌گویید پس چرا آنان را کشتید ۱۸۳

پس اگر تو را تکذیب کردند بدان که پیامبرانی که پیش از تو دلایل روشن و نوشته‌ها و کتاب روشن آورده بودند تکذیب شدند ۱۸۴

هر جاندار چشنده مرگ است و همانا روز رستاخیز پادشاهیتان به طور کامل به شما داده می‌شود پس هر که را از آتش به دور دارند و در بهشت درآورند قطعاً کامیاب شده است و زندگی دنیا جز مایه فریب نیست ۱۸۵

قطعا در مالها و جانهایتان آزموده خواهید شد و از کسانی که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و از کسانی که به شرک گراییده‌اند آزار بسیاری خواهید شنید و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمایید این حاکی از عزم استوار در کارهاست ۱۸۶

و هنگامی را که خداوند از کسانی که به آنان کتاب داده شده پیمان گرفت که حتما باید آن را برای مردم بیان نمایید و کتمانش نکنید پس آن را پشت سر خود انداختند و در برابر آن بهایی ناچیز به دست آوردند و چه بد معامله‌ای کردند ۱۸۷

البته گمان مبر کسانی که بدانچه کرده‌اند شادمانی می‌کنند و دوست دارند به آنچه نکرده‌اند مورد ستایش قرار گیرند قطعا گمان مبر که برای آنان نجاتی از عذاب است ، عذابی دردناک خواهند داشت ۱۸۸

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و خداوند بر هر چیزی تواناست ۱۸۹
مسلم در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز برای خردمندان نشانه‌هایی است ۱۹۰

همانان که خدا را ایستاده و نشسته و به پهلوی آرمیده یاد می‌کنند و در آفرینش آسمانها و زمین می‌اندیشند. پروردگارا اینها را بیهوده نیافریده‌ای منزهی تو پس ما را از عذاب آتش دوزخ در امان بدار ۹۱۱

پروردگارا هر که را تو در آتش درآوری یقینا رسوایش کرده‌ای و برای ستمکاران یاورانی نیست ۱۹۲

پروردگارا ما شنیدیم که دعوتگری به ایمان فرا می‌خواند که به پروردگار خود ایمان آورید پس ایمان آوردیم پروردگارا گناهان ما را ببامرز و بدیهای ما را بزدا و ما را در زمره نیکان بمیران ۱۹۳

پروردگارا و آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده داده‌ای به ما عطا کن و ما را روز رستاخیز رسوا مگردان زیرا تو وعده‌ات را خلاف نمی‌کنی ۹۴۱

پس پروردگارشان دعای آنان را اجابت کرد ؛ من عمل هیچ صاحب عملی از شما را از مرد یا زن که همه از یکدیگر تباه نمی‌کنم پس کسانی که هجرت کرده و از خانه‌های خود رانده شده و در راه من آزار دیده و جنگیده و کشته شده‌اند بدیهایشان را از آنان می‌زدایم و آنان را در باغهایی که از زیر آن نهرها روان است درمی‌آورم. پاداشی است از جانب خدا و پاداش نیکو نزد خداست ۱۹۵

مبادا رفت و آمد کافران در شهرها تو را دستخوش فریب کند ۱۹۶

کالای ناچیز است سپس جایگاهشان دوزخ است و چه بد قرارگاهی است ۱۹۷
ولی کسانی که پروای پروردگارشان را پیشه ساخته‌اند باغهایی خواهند داشت که از زیر آن
نهرها روان است در آنجا جاودانه بمانند پذیرایی از جانب خداست و آنچه نزد خداست برای
نیکان بهتر است ۱۹۸

و البته از میان اهل کتاب کسانی هستند که به خدا و بدانچه به سوی شما نازل شده و به
آنچه به سوی خودشان فرود آمده ایمان دارند در حالی که در برابر خدا خاشعند و آیات خدا
را به بهای ناچیزی نمی‌فروشند اینانند که نزد پروردگارشان پاداش خود را خواهند داشت
آری خدا زودشمار است ۱۹۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید صبر کنید و ایستادگی ورزید و مرزها را نگهبانی کنید و از خدا
پروا نمایید امید است که رستگار شوید ۲۰۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای مردم از پروردگارتان که شما را از نفس واحدی آفرید و جفتش را از او آفرید و از آن دو مردان و زنان بسیاری پراکنده کرد پروا دارید و از خدایی که به او از همدیگر درخواست می کنید پروا نمایید و زنهار از خویشاوندان مبرید که خدا همواره بر شما نگهبان است ۱ و اموال یتیمان را به آنان دهید و پاک را با ناپاک عوض نکنید و اموال آنان را همراه با اموال خود مخورید که این گناهی بزرگ است ۲

و اگر در اجرای عدالت میان دختران یتیم بیمناکید هر چه از زنان که شما را پسند افتاد دو دو سه سه چهار چهار به زنی گیرید پس اگر بیم دارید که به عدالت رفتار نکنید به یک یا به آنچه مالک شده اید. این نزدیکتر است تا به ستم گرایید ۳

و مهر زنان را به عنوان هدیه ای از روی طیب خاطر به ایشان بدهید و اگر به میل خودشان چیزی از آن را به شما واگذاشتند آن را حلال و گوارا بخورید ۴ و اموال خود را که خداوند آن را وسیله قوام شما قرار داده به سفیهان مدهید و از آن به ایشان بخورانید و آنان را پوشاک دهید و با آنان سخنی پسندیده بگویید ۵

و یتیمان را بیازمایید تا وقتی به زناشویی برسند پس اگر در ایشان رشد یافتید اموالشان را به آنان رد کنید و آن را ... بزرگ شوند به اسراف و شتاب مخورید و آن کس که توانگر است باید خودداری ورزد و هر کس تهیدست است باید مطابق عرف بخورد پس هر گاه اموالشان را به آنان رد کردید بر ایشان گواه بگیرید خداوند حساسی را کافی است ۶ برای مردان از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان بر جای گذاشته اند سهمی است و برای زنان از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان بر جای گذاشته اند سهمی، خواه آن کم باشد یا زیاد نصیب هر کس مفروض شده است ۷

و هر گاه خویشاوندان یتیمان و مستمندان در تقسیم حاضر شدند از آن را به ایشان ارزانی دارید و با آنان سخنی پسندیده بگویید ۸

و آنان که اگر فرزندان ناتوانی از خود بر جای بگذارند بر آنان بیم دارند باید بترسند، پس باید از خدا پروا دارند و سخنی درست گویند ۹

در حقیقت کسانی که اموال یتیمان را به ستم می خورند جز این نیست که آتشی در شکم خود فرو می برند و به زودی در آتشی فروزان در آیند ۱۰

خداوند به شما درباره فرزندانان سفارش می‌کند سهم پسر چون سهم دو دختر است و اگر دختر از دو تن بیشتر باشند سهم آنان دو سوم ماترک است و اگر یکی باشد نیمی از میراث از آن اوست و برای هر یک از پدر و مادر وی یک ششم از ماترک است این در صورتی است که فرزندی داشته باشد ولی اگر فرزندی نداشته باشد و پدر و مادرش از او ارث برند برای مادرش یک سوم است و اگر او برادرانی داشته باشد مادرش یک ششم می‌برد پس از انجام وصیتی است که او بدان سفارش کرده یا دینی. شما نمی‌دانید پدران و فرزندانان کدام یک

برای شما سودمندترند فرضی است از جانب خدا زیرا خداوند دانای حکیم است ۱۱ و نیمی از میراث همسرانان از آن شما است اگر آنان فرزندی نداشته باشند و اگر فرزندی داشته باشند یک چهارم ماترک آنان از آن شماست پس از انجام وصیتی که بدان سفارش کرده‌اند یا دینی. و یک چهارم از میراث شما برای آنان است اگر شما فرزندی نداشته باشید و اگر فرزندی داشته باشید یک هشتم برای میراث شما از ایشان خواهد بود پس از انجام وصیتی که بدان سفارش کرده‌اید یا دینی. و اگر مرد یا زنی که از او ارث می‌برند کلاله [بی‌فرزند و بی‌پدر و مادر] باشد و برای او برادر یا خواهری باشد پس برای هر یک از آن دو یک ششم است و اگر آنان بیش از این باشند در یک سوم مشارکت دارند پس از انجام وصیتی که بدان سفارش شده یا دینی که زبانی نرساند این است سفارش خدا و خداست که دانای بردبار است ۱۲

اینها احکام الهی است و هر کس از خدا و پیامبر او اطاعت کند وی را به باغهایی درآورد که از زیر آن نهرها روان است در آن جاودانه‌اند و این همان کامیابی بزرگ است ۱۳ و هر کس از خدا و پیامبر او نافرمانی کند و از حدود مقرر او تجاوز نماید وی را در آتشی درآورد که همواره در آن خواهد بود و برای او عذابی خفت‌آور است ۱۴

و از زنان شما کسانی که مرتکب زنا می‌شوند چهار تن از میان خود بر آنان گواه بگیرید پس اگر شهادت دادند آنان را در خانه‌ها نگاه دارید تا مرگشان فرا رسد یا خدا راهی برای آنان قرار دهد ۱۵

و از میان شما آن دو تن را که مرتکب زشتکاری می‌شوند آزارشان دهید پس اگر توبه کردند و درستکار شدند از آنان صرفنظر کنید زیرا خداوند توبه‌پذیر مهربان است ۱۶ توبه نزد خداوند تنها برای کسانی است که از روی نادانی مرتکب گناه می‌شوند سپس به زودی توبه می‌کنند اینانند که خدا توبه‌شان را می‌پذیرد و خداوند دانای حکیم است ۱۷

و توبه کسانی که گناه می‌کنند تا وقتی که مرگ یکی از ایشان دررسد می‌گوید اکنون توبه کردم پذیرفته نیست و کسانی که در حال کفر می‌میرند پذیرفته نخواهد بود آنانند که برایشان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم ۱۸

ای کسانی که ایمان آورده‌اید برای شما حلال نیست که زنان را به اکراه ارث برید و آنان را زیر فشار مگذارید تا بخشی از آنچه را به آنان داده‌اید ببرید مگر آنکه مرتکب زشتکاری آشکاری شوند و با آنها بشایستگی رفتار کنید و اگر از آنان خوشتان نیامد پس چه بسا چیزی را خوش نمی‌دارید و خدا در آن مصلحت فراوان قرار می‌دهد ۱۹

و اگر خواستید همسری به جای همسر ستانید و به یکی از آنان مال فراوانی داده باشید چیزی از او پس مگیرید آیا می‌خواهید آن را به بهتان و گناه آشکار بگیرید ۲۰ و چگونه آن را می‌ستانید با آنکه از یکدیگر کام گرفته‌اید و آنان از شما پیمانی استوار گرفته‌اند ۲۱

و با زنانی که پدرانتان به ازدواج خود درآورده‌اند نکاح مکنید مگر آنچه که پیشتر رخ داده است چرا که آن زشتکاری و دشمنی و بد راهی بوده است ۲۲

بر شما حرام شده است مادرانتان و دخترانتان و خواهرانتان و عمه‌هایتان و خاله‌هایتان و دختران برادر و دختران خواهر و مادرهایتان که به شما شیر داده‌اند و خواهران رضاعی شما و مادران زنانتان و دختران همسرانتان که در دامن شما پرورش یافته‌اند و با آن همسران همبستر شده‌اید پس اگر با آنها همبستر نشده‌اید بر شما گناهی نیست و زنان پسرانتان که از پشت خودتان هستند و جمع دو خواهر با همدیگر مگر آنچه که در گذشته رخ داده باشد که خداوند آمرزنده مهربان است ۲۳

و زنان شوهردار به استثنای زنانی که مالک آنان شده‌اید فریضه الهی است که بر شما مقرر گردیده است و غیر از این برای شما حلال است که به وسیله اموال خود طلب کنید در صورتی که پاکدامن باشید و زناکار نباشید و زنانی را که متعه کرده‌اید مهرشان را به عنوان فریضه‌ای به آنان بدهید و بر شما گناهی نیست که پس از مقرر با یکدیگر توافق کنید. مسلمانان خداوند دانای حکیم است ۲۴

و هر کس از شما از نظر مالی نمی‌تواند زنان پاکدامن با ایمان را به همسری درآورد پس با دختران جوانسال با ایمان شما که مالک آنان هستید. و خدا به ایمان شما داناتر است از یکدیگر پس آنان را با اجازه خانواده‌شان به همسری درآورید و مهرشان را به طور پسندیده به آنان بدهید، پاکدامن باشند نه زناکار و دوست‌گیران پنهانی نباشند پس چون به ازدواج

درآمدند اگر مرتکب فحشا شدند پس بر آنان نیمی از عذاب زنان آزاد است این برای کسی از شماست که از آلائش گناه بیم دارد و صبر کردن برای شما بهتر است و خداوند آمرزنده مهربان است ۲۵

خدا می خواهد برای شما توضیح دهد و راه کسانی را که پیش از شما بوده اند به شما بنمایاند و بر شما ببخشد و خدا دانای حکیم است ۲۶
خدا می خواهد تا بر شما ببخشد و کسانی که از خواسته ها پیروی می کنند می خواهند شما دستخوش انحرافی بزرگ شوید ۲۷

خدا می خواهد تا بارتان را سبک گرداند و انسان ناتوان آفریده شده است ۲۸
ای کسانی که ایمان آورده اید اموال همدیگر را به ناروا مخورید مگر آنکه داد و ستدی با تراضی یکدیگر از شما باشد و خودتان را مکشید زیرا خدا همواره با شما مهربان است ۲۹
و هر کس از روی تجاوز و ستم چنین کند به زودی وی را در آتشی درآوریم و این کار بر خدا آسان است ۳۰

اگر از گناهان بزرگی که از آن نهی شده اید دوری گزینید بدیهای شما را از شما می زداییم و شما را در جایگاهی ارجمند درمی آوریم ۳۱

و زنهار آنچه را خداوند به آن بعضی از شما را بر بعضی برتری داده آرزو نکنید برای مردان از آنچه کسب کرده اند بهره ای است و برای زنان از آنچه کسب کرده اند بهره ای است و از فضل خدا درخواست کنید که خدا به هر چیزی داناست ۳۲ و از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان و کسانی که شما پیمان بسته اید بر جای گذاشته اند برای هر یک وارثانی قرار داده ایم پس نصیبشان را به ایشان بدهید زیرا خدا همواره بر هر چیزی گواه است ۳۳

مردان سرپرست زنانه به دلیل آنکه خدا برخی از ایشان را بر برخی برتری داده و به دلیل آنکه از اموالشان خرج می کنند پس زنان درستکار فرمانبردارند به پاس آنچه خدا حفظ کرده اسرار را حفظ می کنند و زنانی را که از نافرمانی آنان بیم دارید پندشان دهید و در خوابگاه ها از ایشان دوری کنید و آنان را بنزد پس اگر شما را اطاعت کردند بر آنها هیچ راهی مجوید که خدا والای بزرگ است ۳۴ و اگر از جدایی میان آن دو بیم دارید پس داوری از خانواده آن و داوری از خانواده آن تعیین کنید اگر سر سازگاری دارند خدا میان آن دو سازگاری خواهد داد آری خدا دانای آگاه است ۳۵ و خدا را بپرستید و چیزی را با او شریک مگردانید و به پدر و مادر احسان کنید و در باره خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و همسایه خویش و همسایه بیگانه و همنشین و در راه مانده و بردگان خود ، که خدا کسی را که متکبر و

فخر فروش است دوست نمی دارد ۳۶ همان کسانی که بخل می ورزند و مردم را به بخل وامی دارند و آنچه را خداوند از فضل خویش بدانها ارزانی داشته پوشیده می دارند و برای کافران عذابی خوارکننده آماده کرده ایم ۳۷

و کسانی که اموالشان را برای نشان دادن به مردم انفاق می کنند و به خدا و روز بازپسین ایمان ندارند و هر کس شیطان یار او باشد چه بد همدمی است ۳۸ و اگر به خدا و روز بازپسین ایمان می آوردند و از آنچه خدا به آنان روزی داده انفاق می کردند چه زبانی برایشان داشت و خدا به آنان داناست ۳۹ در حقیقت خدا هم وزن ذره ای ستم نمی کند و اگر نیکی باشد دو چندانش می کند و از نزد خویش پاداشی بزرگ می بخشد ۴۰

پس چگونه است آنگاه که از هر امتی گواهی آوریم و تو را بر آنان گواه آوریم ۴۱ آن روز کسانی که کفر ورزیده اند و از پیامبر نافرمانی کرده اند آرزو می کنند که ای کاش با خاک یکسان می شدند و از خدا هیچ سخنی را پوشیده نمی توانند داشت ۴۲ ای کسانی که ایمان آورده اید در حال مستی به نماز نزدیک نشوید تا زمانی که بدانید چه می گوئید و در حال جنابت. مگر اینکه راهگذر باشید تا غسل کنید و اگر بیمارید یا در سفرید یا یکی از شما از قضای حاجت آمد یا با زنان آمیزش کرده اید و آب نیافته اید پس بر خاکی پاک تیمم کنید و صورت و دستهایتان را مسح نمایید که خدا بخشنده و آمرزنده است ۴۳

آیا به کسانی که بهره ای از کتاب یافته اند ننگریستی گمراهی را می خردند و می خواهند شما گمراه شوید ۴۴ و خدا به دشمنان شما داناتر است کافی است که خدا سرپرست باشد و کافی است که خدا یاور باشد ۴۵ برخی از آنان که یهودی اند کلمات را از جاهای خود برمی گردانند و با پیچانیدن زبان خود و به قصد طعنه زدن در دین می گویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو، ناشنوا گردی و راعنا. و اگر آنان می گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و به ما بنگر قطعا برای آنان بهتر و درست تر بود ولی خدا آنان را به علت کفرشان لعنت کرد در نتیجه جز اندک ایمان نمی آورند ۴۶

ای کسانی که به شما کتاب داده شده است به آنچه فرو فرستادیم و تصدیق کننده همان چیزی است که با شماست ایمان بیاورید پیش از آنکه چهره هایی را محو کنیم و در نتیجه آنها را به قهقرا بازگردانیم یا همچنانکه اصحاب سبت را لعنت کردیم آنان را لعنت کنیم و فرمان خدا همواره تحقق یافته است ۴۷

مسلم خدا این را که به او شرک ورزیده شود نمی‌بخشاید و غیر از آن را برای هر که بخواهد می‌بخشاید و هر کس به خدا شرک ورزد به یقین گناهی بزرگ برافته است ۴۸
آیا به کسانی که خویشتن را پاک می‌شمارند ننگریسته‌ای بلکه خداست که هر که را بخواهد پاک می‌گرداند و به قدر نخ روی هسته خرمایی ستم نمی‌بینند ۴۹

بین چگونگی بر خدا دروغ می‌بندند و بس است که این یک گناه آشکار باشد ۵۰
آیا کسانی را که از کتاب نصیبی یافته‌اند ندیده‌ای که به جبت و طاغوت ایمان دارند و درباره کسانی که کفر ورزیده‌اند می‌گویند اینان از کسانی که ایمان آورده‌اند راه‌یافته‌ترند ۵۱ اینانند که خدا لعنتشان کرده و هر که را خدا لعنت کند هرگز برای او یآوری نخواهی یافت ۵۲
آیا آنان نصیبی از حکومت دارند ، به قدر نقطه پشت هسته خرمایی به مردم نمی‌دادند ۵۳
بلکه به مردم برای آنچه خدا از فضل خویش به آنان عطا کرده رشک می‌ورزند در حقیقت ما به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت دادیم و به آنان ملکی بزرگ بخشیدیم ۵۴
پس برخی از آنان به وی ایمان آوردند و برخی از ایشان از او روی برتافتند و دوزخ پرشماره بس است ۵۵

به زودی کسانی را که به آیات ما کفر ورزیده‌اند در آتشی درآوریم که هر چه پوستشان بریان گردد پوستهای دیگری بر جایش نهیم تا عذاب را بچشند آری خداوند توانای حکیم است ۵۶
و به زودی کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهایی که از زیر آن نهرها روان است درآوریم برای همیشه در آن جاودانند و در آنجا همسرانی پاکیزه دارند و آنان را در سایه‌ای پایدار درآوریم ۵۷ خدا به شما فرمان می‌دهد که سپرده‌ها را به صاحبان آنها رد کنید و چون میان مردم داوری می‌کنید به عدالت داوری کنید در حقیقت نیکو چیزی است که خدا شما را به آن پند می‌دهد خدا شنوای بیناست ۵۸

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را اطاعت کنید و پیامبر و اولیای امر خود را اطاعت کنید پس هر گاه در امری اختلاف نظر یافتید اگر به خدا و روز بازپسین ایمان دارید آن را به خدا و پیامبر عرضه بدارید این بهتر و نیک‌فرجام‌تر است ۵۹

آیا ندیده‌ای کسانی را که می‌پندارند به آنچه به سوی تو نازل شده و آنچه پیش از تو نازل گردیده ایمان آورده‌اند ، می‌خواهند داوری میان خود را به سوی طاغوت ببرند با آنکه قطعا فرمان یافته‌اند که بدان کفر ورزند و شیطان می‌خواهد آنان را به گمراهی دوری دراندازد ۶۰
و چون به ایشان گفته شود به سوی آنچه خدا نازل کرده و به سوی پیامبر بیایید منافقان را می‌بینی که از تو سخت روی برمی‌تابند ۶۱

پس چگونه هنگامی که به کار و کردار پیشینشان مصیبتی به آنان می‌رسد نزد تو می‌آیند و به خدا سوگند می‌خورند که ما جز نیکویی و موافقت قصدی نداشتیم ۶۲

اینان همان کسانی که خدا می‌داند چه در دل دارند پس از آنان روی برتاب و پندشان ده و با آنها سخنی رسا که در دلشان افتد بگویی ۶۳

و ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر آنکه به توفیق الهی از او اطاعت کنند و اگر آنان وقتی به خود ستم کرده بودند پیش تو می‌آمدند و از خدا آمرزش می‌خواستند و پیامبر برای آنان طلب آمرزش می‌کرد قطعاً خدا را توبه‌پذیر مهربان می‌یافتند ۶۴

ولی چنین نیست به پروردگارت قسم که ایمان نمی‌آورند مگر آنکه تو را در مورد آنچه میان آنان مایه اختلاف است داور گردانند سپس از حکمی که کرده‌ای در دل‌هایشان احساس ناراحتی نکنند و کاملاً سر تسلیم فرود آورند ۶۵

و اگر بر آنان مقرر می‌کردیم که تن به کشتن دهید یا از خانه‌های خود به در آیید جز اندکی از ایشان آن را به کار نمی‌بستند و اگر آنان آنچه را بدان پند داده می‌شوند به کار می‌بستند قطعاً برایشان بهتر و در ثبات قدم ایشان مؤثرتر بود ۶۶

و در آن صورت از نزد خویش یقیناً پاداشی بزرگ به آنان می‌دادیم ۶۷

و قطعاً آنان را به راهی راست هدایت می‌کردیم ۶۸

و کسانی که از خدا و پیامبر اطاعت کنند در زمره کسانی خواهند بود که خدا ایشان را گرامی داشته با پیامبران و راستان و شهیدان و شایستگانند و آنان چه نیکو همدانند ۶۹

این تفضل از جانب خداست و خدا بس داناست ۷۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید آماده باشید و گروه گروه بیرون روید یا به طور جمعی روانه شوید ۷۱

و قطعاً از میان شما کسی است که کندی به خرج دهد پس اگر آسیبی به شما رسد گوید راستی خدا بر من نعمت بخشید که با آنان حاضر نبودم ۷۲

و اگر غنیمتی از خدا به شما برسد چنانکه گویی میان شما و میان او دوستی نبوده خواهد گفت کاش من با آنان بودم و به نوای بزرگی می‌رسیدم ۷۳

پس باید کسانی که زندگی دنیا را به آخرت سودا می‌کنند در راه خدا بجنگند و هر کس در راه خدا بجنگد و کشته یا پیروز شود به زودی پاداشی بزرگ به او خواهیم داد ۷۴ و چرا شما در راه خدا، مردان و زنان و کودکان مستضعف نمی‌جنگید همانان که می‌گویند پروردگارا ما

را از این شهری که مردمش ستم‌پیشه‌اند بیرون ببر و از جانب خود برای ما سرپرستی قرار ده و از نزد خویش یآوری برای ما تعیین فرما ۷۵

کسانی که ایمان آورده‌اند در راه خدا کارزار می‌کنند و کسانی که کافر شده‌اند در راه طغوت می‌جنگند پس با یاران شیطان بجنگید که نیرنگ شیطان ضعیف است ۷۶

آیا ندیدی کسانی را که به آنان گفته شد دست بردارید و نماز را برپا کنید و زکات بدهید و همین که کارزار بر آنان مقرر شد بناگاه گروهی از آنان از مردم ترسیدند مانند ترس از خدا یا ترسی سخت‌تر و گفتند پروردگارا چرا بر ما کارزار مقرر داشتی چرا ما را تا مدتی کوتاه مهلت ندادی بگو بر خورداری دنیا اندک و برای کسی که تقوا پیشه کرده آخرت بهتر است و به قدر نخ هسته خرمایی بر شما ستم نخواهد رفت ۷۷ هر کجا باشید شما را مرگ درمی‌یابد هر چند در برجهای استوار باشید و اگر خوبی به آنان برسد می‌گویند این از جانب خداست و چون صدمه‌ای به ایشان برسد می‌گویند این از طرف توست بگو همه از جانب خداست. این قوم را چه شده است که نمی‌خواهند سخنی را دریابند ۷۸

هر چه از خوبیها به تو می‌رسد از جانب خداست و آنچه از بدی به تو می‌رسد از خود توست و تو را به پیامبری برای مردم فرستادیم و گواه بودن خدا بس است ۷۹
هر کس از پیامبر فرمان برد در حقیقت خدا را فرمان برده و هر کس رویگردان شود ما تو را بر ایشان نگهبان نفرستاده‌ایم ۸۰

و می‌گویند فرمانبرداریم ولی چون از نزد تو بیرون می‌روند جمعی از آنان شبانه جز آنچه تو می‌گویی تدبیر می‌کنند و خدا آنچه را که شبانه در سر می‌پرورند می‌نگارد پس از ایشان روی برتاب و بر خدا توکل کن و خدا بس کارساز است ۸۱

آیا در قرآن نمی‌اندیشند اگر از جانب غیر خدا بود قطعا در آن اختلاف بسیاری می‌یافتند ۸۲
و چون خبری از ایمنی یا وحشت به آنان برسد انتشارش دهند و اگر آن را به پیامبر و اولیای امر خود ارجاع کنند قطعا از میان آنان کسانی‌اند که آن را دریابند و اگر فضل خدا و رحمت او بر شما نبود مسلما جز اندکی از شیطان پیروی می‌کردید ۸۳

پس در راه خدا پیکار کن جز عهده‌دار شخص خود نیستی و مؤمنان را برانگیز باشد که خداوند آسیب کسانی را که کفر ورزیده‌اند باز دارد و خداست که قدرتش بیشتر و کیفرش سخت‌تر است ۸۴

هر کس شفاعت پسندیده کند برای وی از آن نصیبی خواهد بود و هر کس شفاعت ناپسندیده‌ای کند برای او از آن سهمی خواهد بود و خدا همواره به هر چیزی تواناست ۸۵

و چون به شما درود گفته شد شما به بهتر از آن درود گوئید یا همان را برگردانید که خدا همواره به هر چیزی حسابرس است ۸۶

خداوند کسی است که هیچ معبودی جز او نیست به یقین در روز رستاخیز که هیچ شکی در آن نیست شما را گرد خواهد آورد و راستگوتر از خدا در سخن کیست ۸۷

شما را چه شده است که در باره منافقان دو دسته شده‌اید با اینکه خدا آنان را به آنچه انجام داده‌اند سرنگون کرده است آیا می‌خواهید کسی را که خدا در گمراهی‌اش وانهاده است به راه آورید و حال آنکه هر که را خدا در گمراهی‌اش وانهد هرگز راهی برای او نخواهی یافت ۸۸ همان گونه که خودشان کافر شده‌اند آرزو دارند کافر شوید تا با هم برابر باشید پس زنهار از میان ایشان برای خود دوستانی اختیار مکنید تا آنکه در راه خدا هجرت کنند پس اگر روی برتافتند هر کجا آنان را یافتید به اسارت بگیرید و بکشیدشان و از ایشان یار و یآوری برای خود مگیرید ۸۹

مگر کسانی که با گروهی که میان شما و میان آنان پیمانی است پیوند داشته باشند یا نزد شما بیایند در حالی که سینه آنان از جنگیدن با شما یا جنگیدن با قوم خود به تنگ آمده باشد و اگر خدا می‌خواست قطعا آنان را بر شما چیره می‌کرد و حتما با شما می‌جنگیدند پس اگر از شما کناره‌گیری کردند و با شما نجنگیدند و با شما طرح صلح افکندند خدا برای شما راهی بر آنان قرار نداده است ۹۰

به زودی گروهی دیگر را خواهید یافت که می‌خواهند از شما آسوده خاطر و از قوم خود ایمن باشند هر بار که به فتنه بازگردانده شوند سر در آن فرو می‌برند پس اگر از شما کناره‌گیری نکردند و به شما پیشنهاد صلح نکردند و از شما دست برنداشتند هر کجا آنان را یافتید به اسارت بگیرید و بکشیدشان آنانند که ما برای شما علیه ایشان تسلطی آشکار قرار داده‌ایم ۹۱

و هیچ مؤمنی را نسزد که مؤمنی را جز به اشتباه بکشد و هر کس مؤمنی را به اشتباه کشت باید بنده مؤمنی را آزاد و به خانواده او خونه‌ها پرداخت کند مگر اینکه آنان گذشت کنند و اگر از گروهی است که دشمنان شمایند و وی مؤمن است باید بنده مؤمنی را آزاد کند و اگر از گروهی است که میان شما و میان آنان پیمانی است باید به خانواده وی خونه‌ها پرداخت نماید و بنده مؤمنی را آزاد کند و هر کس نیافت باید دو ماه پیاپی به عنوان توبه‌ای از جانب خدا روزه بدارد و خدا همواره دانای سنجیده‌کار است ۹۲

و هر کس عمدا مؤمنی را بکشد کیفرش دوزخ است که در آن ماندگار خواهد بود و خدا بر او خشم می‌گیرد و لعنتش می‌کند و عذابی بزرگ برایش آماده ساخته است ۹۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون در راه خدا سفر می‌کنید رسیدگی کنید و به کسی که نزد شما اسلام می‌کند مگوئید تو مؤمن نیستی. متاع زندگی دنیا را بجوئید چرا که غنیمتهای فراوان نزد خداست قبلا خودتان همین گونه بودید و خدا بر شما منت نهاد پس خوب رسیدگی کنید که خدا همواره به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۹۴

مؤمنان خانه‌نشین که زیان‌دیده نیستند با آن مجاهدانی که با مال و جان خود در راه خدا جهاد می‌کنند یکسان نمی‌باشند خداوند کسانی را که با مال و جان خود جهاد می‌کنند به درجه‌ای بر خانه‌نشینان مزیت بخشیده و همه را خدا وعده نیکو داده و مجاهدان را بر خانه‌نشینان به پاداشی بزرگ برتری بخشیده است ۹۵ به عنوان درجات و آموزش و رحمتی از جانب او و خدا آمرزنده مهربان است ۹۶

کسانی که بر خویشتن ستمکار بوده‌اند فرشتگان جانشان را می‌گیرند می‌گویند در چه بودید پاسخ می‌دهند ما در زمین از مستضعفان بودیم می‌گویند مگر زمین خدا وسیع نبود تا در آن مهاجرت کنید پس آنان جایگاهشان دوزخ است و بد سرانجامی است ۹۷ مگر آن مردان و زنان و کودکان فرودستی که چاره‌جویی نتوانند و راهی نیابند ۹۸ پس آنان باشد که خدا از ایشان درگذرد که خدا همواره خطابخش و آمرزنده است ۹۹

و هر که در راه خدا هجرت کند در زمین اقامتگاه‌های فراوان و گشایشها خواهد یافت و هر کس مهاجرت در راه خدا و پیامبر او از خانه‌اش به درآید سپس مرگش در رسد پاداش او قطعا بر خداست و خدا آمرزنده مهربان است ۱۰۰

و چون در زمین سفر کردید اگر بیم داشتید که آنان که کفر ورزیده‌اند به شما آزار برسانند گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه کنید چرا که کافران پیوسته برای شما دشمنی آشکارند ۱۰۱

و هر گاه در میان ایشان بودی و برایشان نماز برپا داشتی پس باید گروهی از آنان با تو ایستند و باید جنگ‌افزارهای خود را بگیرند و چون به سجده رفتند باید پشت سر شما قرار گیرند و گروه دیگری که نماز نکرده‌اند باید بیایند و با تو نماز گزارند و البته جانب احتیاط را فرو نگذارند و جنگ‌افزارهای خود را بگیرند کافران آرزو می‌کنند که شما از جنگ‌افزارها و ساز و برگ خود غافل شوید تا ناگهان بر شما یورش برند و اگر از باران در زحمتید یا بیمارید گناهی بر شما نیست که جنگ‌افزارهای خود را بر زمین نهید ولی مواظب خود باشید بی

گمان خدا برای کافران عذاب خفت‌آوری آماده کرده است ۱۰۲ و چون نماز را به جای آوردید خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوارمیده یاد کنید پس چون آسوده خاطر شدید نماز را به پا دارید زیرا نماز بر مؤمنان در اوقات معین مقرر شده است ۱۰۳

و در تعقیب گروه سستی نورزید اگر شما درد می‌کشید آنان همان گونه که شما درد می‌کشید درد می‌کشند و حال آنکه شما چیزهایی از خدا امید دارید که آنها امید ندارند و خدا همواره دانای سنجیده‌کار است ۱۰۴

ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا میان مردم به آنچه خدا به تو آموخته داوری کنی و زنهار جانبدار خیانتکاران مباش ۱۰۵

و از خدا آمرزش بخواه که خدا آمرزنده مهربان است ۱۰۶

و از کسانی که به خویشتن خیانت می‌کنند دفاع مکن که خداوند هر کس را که خیانتگر و گناه‌پیشه باشد دوست ندارد ۱۰۷ از مردم پنهان می‌دارند و از خدا پنهان دارند و چون شبانگاه به چاره‌اندیشی می‌پردازند و سخنانی می‌گویند که وی خشنود نیست او با آنان است و خدا به آنچه انجام می‌دهند همواره احاطه دارد ۱۰۸

هان شما همانان هستید که در زندگی دنیا از ایشان جانبداری کردید پس چه کسی روز رستاخیز از آنان در برابر خدا جانبداری خواهد کرد یا چه کسی حمایتگر آنان تواند بود ۱۰۹

و هر کس کار بدی کند یا بر خویشتن ستم ورزد سپس از خدا آمرزش بخواهد خدا را آمرزنده مهربان خواهد یافت ۱۱۰

و هر کس گناهی مرتکب شود فقط آن را به زیان خود مرتکب شده و خدا همواره دانای سنجیده‌کار است ۱۱۱

و هر کس خطا یا گناهی مرتکب شود سپس آن را به بی‌گناهی نسبت دهد قطعاً بهتان و گناه آشکاری بر دوش کشیده است ۱۱۲

و اگر فضل خدا و رحمت او بر تو نبود طایفه‌ای از ایشان آهنگ آن داشتند که تو را از راه به در کنند و جز خودشان را گمراه نمی‌سازند و هیچ گونه زیانی به تو نمی‌رسانند و خدا کتاب و حکمت بر تو نازل کرد و آنچه را نمی‌دانستی به تو آموخت و تفضل خدا بر تو همواره بزرگ بود ۱۱۳

در بسیاری از رازگوییه‌های ایشان خیری نیست مگر کسی که به صدقه یا کار پسندیده یا سازشی میان مردم فرمان دهد و هر کس برای طلب خشنودی خدا چنین کند به زودی او را پاداش بزرگی خواهیم داد ۱۱۴

و هر کس پس از آنکه راه هدایت برای او آشکار شد با پیامبر به مخالفت برخیزد و غیر راه مؤمنان در پیش گیرد وی را بدانچه روی خود را بدان سو کرده واگذاریم و به دوزخش کشانیم و چه بازگشتگاه بدی است ۱۱۵

خداوند این را که به او شرک آورده شود نمی‌آمزد و فروتر از آن را بر هر که بخواهد می‌بخشاید و هر کس به خدا شرک ورزد قطعا دچار گمراهی دور و درازی شده است ۱۱۶ به جای او جز بتهای مادینه را نمی‌خوانند و جز شیطان سرکش را نمی‌خوانند ۱۱۷ خدا لعنتش کند گفت بی‌گمان از میان بندگان نصیبی معین برخواهم گرفت ۱۱۸ و آنان را سخت گمراه و دچار آرزوهای دور و دراز خواهم کرد و وادارشان می‌کنم تا گوشهای دامها را شکاف دهند و وادارشان می‌کنم تا آفریده خدا را دگرگون سازند و هر کس به جای خدا شیطان را دوست گیرد قطعا دستخوش زیان آشکاری شده است ۱۱۹

شیطان به آنان وعده می‌دهد و ایشان را در آرزوها می‌افکند و جز فریب به آنان وعده نمی‌دهد ۱۲۰

آنان جایگاهشان جهنم است و از آن راه گریزی ندارند ۱۲۱ و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به زودی آنان را در بوستانهایی که از زیر آن نهرها روان است درآوریم همیشه در آن جاودانند وعده خدا راست است و چه کسی در سخن از خدا راستگوتر است ۱۲۲

به دلخواه شما و به دلخواه اهل کتاب نیست هر کس بدی کند در برابر آن کیفر می‌بیند و جز خدا برای خود یار و مددکاری نمی‌یابد ۱۲۳

و کسانی که کارهای شایسته کنند چه مرد باشند یا آن در حالی که مؤمن باشند آنان داخل بهشت می‌شوند و به قدر گودی پشت هسته خرمایی مورد ستم قرار نمی‌گیرند ۱۲۴

و دین چه کسی بهتر است از آن کس که خود را تسلیم خدا کرده و نیکوکار است و از آیین ابراهیم حق‌گرا پیروی نموده است و خدا ابراهیم را دوست گرفت ۱۲۵

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و خدا همواره بر هر چیزی احاطه دارد ۱۲۶

و در باره آنان رای تو را می‌پرسند بگو خدا در باره آنان به شما فتوا می‌دهد و درباره آنچه در قرآن بر شما تلاوت می‌شود در مورد زنان یتیمی که حق مقرر آنان را به ایشان نمی‌دهید و تمایل به ازدواج با آنان دارید و کودکان ناتوان و اینکه با یتیمان به داد رفتار کنید و هر کار نیکی انجام دهید قطعا خدا به آن داناست ۱۲۷

و اگر زنی از شوهر خویش بیم ناسازگاری یا رویگردانی داشته باشد بر آن دو گناهی نیست که از راه صلح با یکدیگر به آشتی گرایند که سازش بهتر است و بخل در نفوس حضور دارد و اگر نیکی کنید و پرهیزگاری پیشه نمایید قطعاً خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۱۲۸ و شما هرگز نمی‌توانید میان زنان عدالت کنید هر چند حریص باشید پس به یک طرف یکسره تمایل نورزید تا آن را سرگشته رها کنید و اگر سازش نمایید و پرهیزگاری کنید یقیناً خدا آمرزنده مهربان است ۱۲۹

و اگر آن دو از یکدیگر جدا شوند خداوند هر یک را از گشایش خود بی‌نیاز گرداند و خدا همواره گشایشگر حکیم است ۱۳۰

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و ما به کسانی که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و به شما سفارش کردیم که از خدا پروا کنید و اگر کفر ورزید آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و خدا بی‌نیاز ستوده است ۱۳۱ و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و خدا بس کارساز است ۱۳۲

ای مردم اگر بخواهد شما را می‌برد و دیگران را می‌آورد و خدا بر این تواناست ۱۳۳ هر کس پاداش دنیا بخواهد پاداش دنیا و آخرت نزد خداست و خدا شنوای بیناست ۱۳۴ ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیوسته به عدالت قیام کنید و برای خدا گواهی دهید هر چند به زیان خودتان یا پدر و مادر و خویشاوندان باشد اگر توانگر یا نیازمند باشد باز خدا به آن دو سزاوارتر است پس از پی هوس نروید که عدول کنید و اگر به انحراف گرایید یا اعراض نمایید قطعاً خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۱۳۵

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خدا و پیامبر او و کتابی که بر پیامبرش فرو فرستاد و کتابهایی که قبلاً نازل کرده بگروید و هر کس به خدا و فرشتگان او و کتابها و پیامبرانش و روز بازپسین کفر ورزد در حقیقت دچار گمراهی دور و درازی شده است ۱۳۶ کسانی که ایمان آوردند سپس کافر شدند و باز ایمان آوردند سپس کافر شدند آنگاه به کفر خود افزودند قطعاً خدا آنان را نخواهد بخشید و راهی به ایشان نخواهد نمود ۱۳۷ به منافقان خبر ده که عذابی دردناک خواهند داشت ۱۳۸

همانان که غیر از مؤمنان کافران را دوستان می‌گیرند آیا سربلندی را نزد آنان می‌جویند چرا که عزت همه از آن خداست ۱۳۹ و البته در کتاب بر شما نازل کرده که هر گاه شنیدید آیات خدا مورد انکار و ریشخند قرار می‌گیرد با آنان منشینید تا به سخنی غیر از آن درآیند

چرا که در این صورت شما هم مثل آنان خواهید بود خداوند منافقان و کافران را همگی در دوزخ گرد خواهد آورد ۱۴۰

همانان که مترصد شمايند پس اگر از جانب خدا به شما فتحي برسد مي گويند مگر ما با شما نبوديم و اگر براي کافران نصيبي باشد مي گويند مگر ما بر شما تسلط نداشتيم و شما را از مؤمنان باز نمي داشتيم پس خداوند روز قيامت ميان شما داوري مي کند و خداوند هرگز بر مؤمنان براي کافران راه قرار نداده است ۱۱۴

منافقان با خدا نيرنگ مي کنند و حال آنکه او با آنان نيرنگ خواهد کرد و چون به نماز ايستند با کسالت برخيزند با مردم ريا مي کنند و خدا را جز اندکي ياد نمي کنند ۱۴۲

ميان آن ، دو دلند نه با اينانند و نه با آنان و هر که را خدا گمراه کند هرگز راهي براي او نخواهي يافت ۱۴۳

اي کساني که ايمان آورده ايد به جاي مؤمنان کافران را به دوستي خود مگيريد آيا مي خواهيد عليه خود حجتی روشن براي خدا قرار دهيد ۱۴۴

آري منافقان در فروترين درجات دوزخند و هرگز براي آنان يابوري نخواهي يافت ۱۴۵

مگر کساني که توبه کردند و اصلاح نمودند و به خدا تمسک جستند و دين خود را براي خدا خالص گردانيدند که آنان با مؤمنان خواهند بود و به زودي خدا مؤمنان را پاداشي بزرگ خواهد بخشيد ۱۴۶

اگر سپاس بداريد و ايمان آوريد خدا مي خواهد با عذاب شما چه کند و خدا همواره سپاس پذير داناست ۱۴۷

خداوند بانگ برداشتن به بدزباني را دوست ندارد مگر کسي که بر او ستم رفته باشد و خدا شنواي داناست ۱۴۸

اگر خيري را آشکار کنيد يا پنهانش داريد يا از بدبي درگذريد پس خدا درگذرنده تواناست ۱۴۹

کساني که به خدا و پيامبرانش کفر مي ورزند و مي خواهند ميان خدا و پيامبران او جدائي اندازند و مي گويند ما به بعضي ايمان داريم و بعضي را انکار مي کنيم و مي خواهند ميان اين راهي براي خود اختيار کنند ۱۵۰

آنان در حقيقت کافرنند و ما براي کافران عذابي خفت آور آماده کرده ايم ۱۵۱

و کساني که به خدا و پيامبرانش ايمان آورده و ميان هيچ کدام از آنان فرق نمي گذارند به زودي پاداش آنان را عطا مي کند و خدا آمرزنده مهربان است ۱۵۲

اهل کتاب از تو می‌خواهند که کتابی از آسمان بر آنان فرود آوری البته از موسی بزرگتر از این را خواستند و گفتند خدا را آشکارا به ما بنمای پس به سزای ظلمشان صاعقه آنان را فرو گرفت سپس بعد از آنکه دلایل آشکار برایشان آمد گوساله را گرفتند و ما از آن هم درگذشتیم و به موسی برهانی روشن عطا کردیم ۱۵۳ و کوه طور را به یادبود پیمان آنان بالای سرشان افراشته داشتیم و به آنان گفتیم سجده‌کنان از در درآیید و به آنان گفتیم در روز شنبه تجاوز مکنید و از ایشان پیمانی استوار گرفتیم ۱۵۴

پس به پیمان شکنی‌شان و انکارشان نسبت به آیات خدا و کشتار ناحق آنان انبیا و گفتارشان که دل‌های ما در غلاف است. بلکه خدا به خاطر کفرشان بر دل‌هایشان مهر زده و در نتیجه جز شماری اندک ایمان نمی‌آوردند ۱۵۵

و به سزای کفرشان و آن تهمت بزرگی که به مریم زدند ۶۱۵ و گفته ایشان که ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشتیم و حال آنکه آنان او را نکشتند و مصلوبش نکردند لیکن امر بر آنان مشتبه شد و کسانی که در باره او اختلاف کردند قطعا در مورد آن دچار شک شده‌اند و هیچ علمی بدان ندارند جز آنکه از گمان پیروی می‌کنند و یقینا او را نکشتند ۱۵۷

بلکه خدا او را به سوی خود بالا برد و خدا توانا و حکیم است ۱۵۸ و از اهل کتاب کسی نیست مگر آنکه پیش از مرگ خود حتما به او ایمان می‌آورد و روز قیامت بر آنان شاهد خواهد بود ۱۵۹

پس به سزای ستمی که از یهودیان سر زد و به سبب آنکه بسیار از راه خدا باز داشتند چیزهای پاکیزه‌ای را که بر آنان حلال شده بود حرام گردانیدیم ۱۶۰ و رباگرفتنشان با آنکه از آن نهی شده بودند و به ناروا مال مردم خوردنشان و ما برای کافران آنان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم ۱۶۱

لیکن راسخان آنان در دانش و مؤمنان به آنچه بر تو نازل شده و به آنچه پیش از تو نازل گردیده ایمان دارند و خوشا بر نمازگزاران و زکات‌دهندگان و ایمان‌آوردندگان به خدا و روز بازپسین که به زودی به آنان پاداشی بزرگ خواهیم داد ۱۶۲

ما همچنانکه به نوح و پیامبران بعد از او وحی کردیم به تو وحی کردیم و به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان وحی نمودیم و به داوود زبور بخشیدیم ۱۶۳ و پیامبرانی که در حقیقت آنان را قبلا بر تو حکایت نمودیم و پیامبرانی که ایشان را بر تو بازگو نکرده‌ایم و خدا با موسی آشکارا سخن گفت ۱۶۴

پیامبرانی که بشارتگر و هشداردهنده بودند تا برای مردم پس از پیامبران در مقابل خدا حجتی نباشد و خدا توانا و حکیم است ۱۶۵

لیکن خدا به آنچه بر تو نازل کرده است گواهی می‌دهد آن را به علم خویش نازل کرده است و فرشتگان گواهی می‌دهند و کافی است خدا گواه باشد ۱۶۶ بی‌تردید کسانی که کفر ورزیدند و از راه خدا باز داشتند به گمراهی دور و درازی افتاده‌اند ۱۶۷ کسانی که کفر ورزیدند و ستم کردند خدا بر آن نیست که آنان را بیامزد و به راهی هدایت کند ۱۶۸

مگر راه جهنم که همیشه در آن جاودانند و این برای خدا آسان است ۱۶۹ ای مردم آن پیامبر حقیقت را از سوی پروردگارتان برای شما آورده است پس ایمان بیاورید که برای شما بهتر است و اگر کافر شوید آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و خدا دانای حکیم است ۱۷۰

ای اهل کتاب در دین خود غلو نکنید و در باره خدا جز درست مگویید مسیح عیسی بن مریم فقط پیامبر خدا و کلمه اوست که آن را به سوی مریم افکنده و روحی از جانب اوست پس به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و نگویید سه‌گانه است باز ایستید که برای شما بهتر است خدا فقط معبودی یگانه است منزّه از آن است که برای او فرزندی باشد آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و خداوند بس کارساز است ۱۷۱

مسیح از اینکه بنده خدا باشد هرگز ابا نمی‌ورزد و فرشتگان مقرب و هر کس از پرستش او امتناع ورزد و بزرگی فروشد به زودی همه آنان را به سوی خود گرد می‌آورد ۱۷۲ اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند پاداششان را به تمام خواهد داد و از فضل خود به ایشان افزونتر می‌بخشد و اما کسانی که امتناع ورزیده و بزرگی فروخته‌اند آنان را به عذابی دردناک دچار می‌سازد و در برابر خدا برای خود یار و یابری نخواهند یافت ۱۷۳ ای مردم در حقیقت برای شما از جانب پروردگارتان برهانی آمده است و ما به سوی شما نوری تابناک فرو فرستاده‌ایم ۱۷۴

و اما کسانی که به خدا گرویدند و به او تمسک جستند به زودی آنان را در جوار رحمت و فضلی از جانب خویش درآورد و ایشان را به سوی خود به راهی راست هدایت کند ۱۷۵ از تو فتوا می‌طلبند بگو خدا در باره کلاله فتوا می‌دهد اگر مردی بمیرد و فرزندی نداشته باشد و خواهری داشته باشد نصف میراث از آن اوست و آن از او ارث می‌برد اگر برای او فرزندی نباشد پس اگر دو خواهر باشند دو سوم میراث برای آن دو است و اگر خواهر و

برادرند پس نصیب مرد مانند نصیب دو زن است خدا برای شما توضیح می‌دهد تا مبدا
گمراه شوید و خداوند به هر چیزی داناست ۱۷۶

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به قراردادهای وفا کنید برای شما چارپایان حلال گردیده جز آنچه بر شما خوانده می‌شود در حالی که نباید شکار را در حال احرام حلال بشمرید خدا هر چه بخواهد فرمان می‌دهد ۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید حرمت شعایر خدا و ماه حرام و قربانی بی‌نشان و قربانیهای گردن بنددار و راهیان بیت الحرام را که فضل و خشنودی پروردگار خود را می‌طلبند نگه دارید و چون از احرام بیرون آمدید شکار کنید و البته نباید کینه توزی گروهی که شما را از مسجد الحرام باز داشتند شما را به تعدی وادارد و در نیکوکاری و پرهیزگاری با یکدیگر همکاری کنید و در گناه و تعدی دستیار هم نشوید و از خدا پروا کنید که خدا سخت کیفر است ۲

بر شما حرام شده است مردار و خون و گوشت خوک و آنچه به نام غیر خدا کشته شده باشد و خفه شده و به چوب مرده و از بلندی افتاده و به ضرب شاخ مرده و آنچه درنده از آن خورده باشد مگر آنچه را سر ببرید و آنچه برای بتان سربریده شده و قسمت کردن شما به وسیله تیرهای قرعه این نافرمانیست امروز کسانی که کافر شده‌اند از دین شما نومید گردیده‌اند پس از ایشان مترسید و از من بترسید امروز دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای شما آیینی برگزیدم و هر کس دچار گرسنگی شود بی‌آنکه به گناه متمایل باشد بی تردید خدا آمرزنده مهربان است ۳

از تو می‌پرسند چه چیزی برای آنان حلال شده است بگو چیزهای پاکیزه برای شما حلال گردیده و حیوانات شکارگر که شما بعنوان مربیان سگهای شکاری از آنچه خدایتان آموخته به آنها تعلیم داده‌اید پس از آنچه آنها برای شما گرفته و نگاه داشته‌اند بخورید و نام خدا را بر آن ببرید و پروای خدا بدارید که خدا زودشمار است ۴

امروز چیزهای پاکیزه برای شما حلال شده و طعام کسانی که اهل کتابند برای شما حلال و طعام شما برای آنان حلال است و زنان پاکدامن از مسلمان و زنان پاکدامن از کسانی که پیش از شما کتاب به آنان داده شده به شرط آنکه مهرهایشان را به ایشان بدهید در حالی که خود پاکدامن باشید نه زناکار و نه آنکه زنان را در پنهانی دوست خود بگیرید و هر کس در ایمان خود شک کند قطعاً عملش تباه شده و در آخرت از زیانکاران است ۵

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون به نماز برخیزید صورت و دستهایتان را تا آرنج بشوید و سر و پاهای خودتان را تا برآمدگی پیشین مسح کنید و اگر جنابید خود را پاک کنید و اگر بیمار یا در سفر بودید یا یکی از شما از قضا حاجت آمد یا با زنان نزدیکی کرده‌اید و آبی نیافتید پس با خاک پاک تیمم کنید و از آن به صورت و دستهایتان بکشید خدا نمی‌خواهد بر شما تنگ بگیرد لیکن می‌خواهد شما را پاک و نعمتش را بر شما تمام گرداند باشد که سپاس بدارید ۶

و نعمتی را که خدا بر شما ارزانی داشته و پیمانی را که شما را به آن متعهد گردانیده به یاد آورید آنگاه که گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم و از خدا پروا دارید که خدا به راز دلها آگاه است ۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید برای خدا به داد برخیزید ، به عدالت شهادت دهید و البته نباید دشمنی گروهی شما را بر آن دارد که عدالت نکنید عدالت کنید که آن به تقوا نزدیکتر است و از خدا پروا دارید که خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۸

خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به آموزش و پاداشی بزرگ وعده داده است ۹

و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را دروغ انگاشتند آنان اهل دوزخند ۱۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که قومی آهنگ آن داشتند که بر شما دست یازند و دستشان را از شما کوتاه داشت و از خدا پروا دارید و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۱

در حقیقت خدا از فرزندان اسرائیل پیمان گرفت و از آنان دوازده سرکرده برانگیختیم و خدا فرمود من با شما هستم اگر نماز برپا دارید و زکات بدهید و به فرستادگان ایمان بیاورید و یاریشان کنید و وام نیکویی به خدا بدهید قطعاً گناهانتان را از شما می‌زدایم و شما را به باغهایی که از زیر آن نهرها روان است در می‌آورم پس هر کس از شما بعد از این کفر ورزد در حقیقت از راه راست گمراه شده است ۱۲

پس به پیمان شکستنتان لعنتشان کردیم و دل‌هایشان را سخت گردانیدیم کلمات را از مواضع خود تحریف می‌کنند و بخشی از آنچه را بدان اندرز داده شده بودند به فراموشی سپردند و تو همواره بر خیانتی از آنان آگاه می‌شوی مگر اندک از ایشان ، پس از آنان درگذر و چشم پوشی کن که خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد ۱۳

و از کسانی که گفتند ما نصرانی هستیم از ایشان پیمان گرفتیم و بخشی از آنچه را بدان اندرز داده شده بودند فراموش کردند و ما تا روز قیامت میانشان دشمنی و کینه افکندیم و به زودی خدا آنان را از آنچه می‌کرده‌اند خبر می‌دهد ۱۴

ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمده است که بسیاری از چیزهایی از کتاب را که پوشیده می‌داشتید برای شما بیان می‌کند و از بسیاری درمی‌گذرد قطعا برای شما از جانب خدا روشنایی و کتابی روشن‌گر آمده است ۱۵

خدا هر که را از خشنودی او پیروی کند به وسیله آن به راه‌های سلامت رهنمون می‌شود و به توفیق خویش آنان را از تاریکی‌ها به سوی روشنایی بیرون می‌برد و به راهی راست هدایتشان می‌کند ۱۶

کسانی که گفتند خدا همان مسیح پسر مریم است مسلما کافر شده‌اند بگو اگر اراده کند که مسیح پسر مریم و مادرش و هر که را که در زمین است جملگی به هلاکت رساند چه کسی در مقابل خدا اختیاری دارد فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن خداست هر چه بخواهد می‌آفریند و خدا بر هر چیزی تواناست ۱۷

و یهودان و ترسیان گفتند ما پسران خدا و دوستان او هستیم بگو پس چرا شما را به گناهانتان عذاب می‌کند بلکه شما بشرید از جمله کسانی که آفریده است هر که را بخواهد می‌آمرزد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو می‌باشد از آن خداست و بازگشت به سوی اوست ۱۸

ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمده که در دوران فترت رسولان برای شما بیان می‌کند تا مبدا بگویند برای ما بشارت‌گر و هشداردهنده‌ای نیامد پس قطعا برای شما بشارت‌گر و هشداردهنده‌ای آمده است و خدا بر هر چیزی تواناست ۱۹

و زمانی را که موسی به قوم خود گفت ای قوم من نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که در میان شما پیامبرانی قرار داد و شما را پادشاهانی ساخت و آنچه را که به هیچ کس از جهانیان نداده بود به شما داد ۲۰

ای قوم من به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته است درآیید و به عقب بازنگردید که زیانکار خواهید شد ۲۱

گفتند ای موسی در آنجا مردمی زورمندند و تا آنان از آنجا بیرون نروند ما هرگز وارد آن نمی‌شویم پس اگر از آنجا بیرون بروند ما وارد خواهیم شد ۲۲

دو مرد از کسانی که می‌ترسیدند و خدا به آنان نعمت داده بود گفتند از آن دروازه بر ایشان وارد شوید که اگر از آن درآمدید قطعاً پیروز خواهید شد و اگر مؤمنید به خدا توکل کنید ۲۳ گفتند ای موسی تا وقتی آنان در آنند ما هرگز پای در آن ننهیم تو و پروردگارت برو و جنگ کنید که ما همین جا می‌نشینیم ۲۴

گفت پروردگارا من جز اختیار شخص خود و برادرم را ندارم پس میان ما و میان این قوم نافرمان جدایی بینداز ۲۵

فرمود آن چهل سال بر ایشان حرام شد در بیابان سرگردان خواهند بود پس تو بر گروه نافرمانان اندوه مخور ۲۶

و داستان دو پسر آدم را به درستی بر ایشان بخوان هنگامی که قربانی پیش داشتند پس از یکی از آن دو پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد گفت حتماً تو را خواهم کشت گفت خدا فقط از تقوایشگان می‌پذیرد ۲۷

اگر دست خود را به سوی من دراز کنی تا مرا بکشی من دستم را به سوی تو دراز نمی‌کنم تا تو را بکشم چرا که من از خداوند پروردگار جهانیان می‌ترسم ۲۸

من می‌خواهم تو با گناه من و گناه خودت بازگردی و در نتیجه از اهل آتش باشی و این است سزای ستمگران ۲۹

پس نفس اش او را به قتل برادرش ترغیب کرد و وی را کشت و از زینکاران شد ۳۰ پس خدا زاغی را برانگیخت که زمین را می‌کاود تا به او نشان دهد چگونه جسد برادرش را پنهان کند گفت وای بر من آیا عاجزم که مثل این زاغ باشم تا جسد برادرم را پنهان کنم پس از پشیمانان گردید ۳۱

از این روی بر فرزندان اسرائیل مقرر داشتیم که هر کس کسی را جز به قصاص قتل یا فسادی در زمین بکشد چنان است که گویی همه مردم را کشته باشد و هر کس کسی را زنده بدارد چنان است که گویی تمام مردم را زنده داشته است و قطعاً پیامبران ما دلایل آشکار برای آنان آوردند پس از آن بسیاری از ایشان در زمین زیاده‌روی می‌کنند ۳۲

سزای کسانی که با خدا و پیامبر او می‌جنگند و در زمین به فساد می‌کوشند جز این نیست که کشته شوند یا بر دار آویخته گردند یا دست و پایشان در خلاف جهت یکدیگر بریده شود یا از آن سرزمین تبعید گردند این رسوایی آنان در دنیا است و در آخرت عذابی بزرگ خواهند داشت ۳۳ مگر کسانی که پیش از آنکه بر ایشان دست یابید توبه کرده باشند پس بدانید که خدا آمرزنده مهربان است ۳۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا کنید و به او تقرب جوید و در راهش جهاد کنید باشد که رستگار شوید ۳۵

در حقیقت کسانی که کفر ورزیدند اگر تمام آنچه در زمین است برای آنان باشد و مثل آن را با آن تا به وسیله آن خود را از عذاب روز قیامت بازخرند از ایشان پذیرفته نمی‌شود و عذابی پر درد خواهند داشت ۳۶

می‌خواهند که از آتش بیرون آیند در حالی که از آن بیرون آمدنی نیستند و برای آنان عذابی پایدار خواهد بود ۳۷

و مرد و زن دزد را به سزای آنچه کرده‌اند دستشان را به عنوان کیفری از جانب خدا ببرید و خداوند توانا و حکیم است ۳۸

پس هر که بعد از ستم‌کردنش توبه کند و به صلاح آید خدا توبه او را می‌پذیرد که خدا آمرزنده مهربان است ۳۹

مگر ندانسته‌ای که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست هر که را بخواهد عذاب می‌کند و هر که را بخواهد می‌بخشد و خدا بر هر چیزی تواناست ۴۰

ای پیامبر کسانی که در کفر شتاب می‌ورزند تو را غمگین نسازند. از آنانکه با زبان خود گفتند ایمان آوردیم و حال آنکه دل‌هایشان ایمان نیاورده بود و از یهودیان که گوش می‌سپارند برای تکذیب و برای گروهی دیگر که نزد تو نیامده‌اند خبرچینی می‌کنند کلمات را از جاهای خود دگرگون می‌کنند می‌گویند اگر این به شما داده شد آن را بپذیرید و اگر آن به شما داده نشد پس دوری کنید و هر که را خدا بخواهد به فتنه درافکند هرگز در برابر خدا برای او از دست تو چیزی بر نمی‌آید اینانند که خدا نخواست دل‌هایشان را پاک گرداند در دنیا برای آنان رسوایی و در آخرت عذابی بزرگ خواهد بود ۴۱

پذیرا و شنوای دروغ هستند ، بسیار مال حرام می‌خورند پس اگر نزد تو آمدند میان آنان داوری کن یا از ایشان روی برتاب و اگر از آنان روی برتابی هرگز زبانی به تو نخواهند رسانید و اگر داوری می‌کنی پس به عدالت در میانشان حکم کن که خداوند دادگران را دوست می‌دارد ۴۲

و چگونه تو را داور قرار می‌دهند با آنکه تورات نزد آنان است که در آن حکم خداست سپس آنان بعد از این پشت می‌کنند و آنان مؤمن نیستند ۴۳

ما تورات را که در آن رهنمود و روشنایی بود نازل کردیم پیامبرانی که تسلیم بودند به موجب آن برای یهود داوری می‌کردند و الهیون و دانشمندان به سبب آنچه از کتاب خدا به

آنان سپرده شده و بر آن گواه بودند پس از مردم نترسید و از من بترسید و آیات مرا به بهای ناچیزی بفروشید و کسانی که به موجب آنچه خدا نازل کرده داوری نکرده‌اند آنان خود کافراند ۴۴

و بر آنان مقرر کردیم که جان در مقابل جان و چشم در برابر چشم و بینی در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان می‌باشد و زخمها قصاصی دارند و هر که از آن درگذرد پس آن کفار او خواهد بود و کسانی که به موجب آنچه خدا نازل کرده داوری نکرده‌اند آنان خود ستمگرانند ۴۵

و عیسی پسر مریم را به دنبال آنان درآوردیم در حالی که تورات را که پیش از او بود تصدیق داشت و به او انجیل را عطا کردیم که در آن هدایت و نوری است و تصدیق کننده تورات قبل از آن است و برای پرهیزگاران رهنمود و اندرزی است ۴۶

و اهل انجیل باید به آنچه خدا در آن نازل کرده داوری کنند و کسانی که به آنچه خدا نازل کرده حکم نکنند آنان خود نافرمانند ۴۷

و ما این کتاب را به حق به سوی تو فرو فرستادیم در حالی که تصدیق کننده کتابهای پیشین و حاکم بر آنهاست پس میان آنان بر وفق آنچه خدا نازل کرده حکم کن و از هواهایشان از حقی که به سوی تو آمده پیروی مکن برای هر یک از شما شریعت و راه روشنی قرار داده‌ایم و اگر خدا می‌خواست شما را یک امت قرار می‌داد ولی تا شما را در آنچه به شما داده است بیازماید پس در کارهای نیک بر یکدیگر سبقت گیرید بازگشت شما به سوی خداست آنگاه در باره آنچه در آن اختلاف می‌کردید آگاهتان خواهد کرد ۴۸

و میان آنان به موجب آنچه خدا نازل کرده داوری کن و از هواهایشان پیروی مکن و از آنان بر حذر باش مبدا تو را در بخشی از آنچه خدا بر تو نازل کرده به فتنه دراندازند پس اگر پشت کردند بدان که خدا می‌خواهد آنان را فقط به پاره‌ای از گناهانشان برساند و در حقیقت بسیاری از مردم نافرمانند ۴۹ آیا خواستار حکم جاهلیت‌اند و برای مردمی که یقین دارند داوری چه کسی از خدا بهتر است ۵۰ ای کسانی که ایمان آورده‌اید یهود و نصاری را دوستان مگیرید بعضی از آنان دوستان بعضی دیگرند و هر کس از شما آنها را به دوستی گیرد از آنان خواهد بود آری خدا گروه ستمگران را راه نمی‌نماید ۵۱

می‌بینی کسانی که در دل‌هایشان بیماری است در .. با آنان شتاب می‌ورزند می‌گویند می‌ترسیم به ما حادثه ناگواری برسد. امید است خدا از جانب خود فتح یا امر دیگری را پیش آورد تا از آنچه در دل خود نهفته داشته‌اند پشیمان گردند ۵۲

و کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند آیا اینان بودند که به خداوند سوگندهای سخت می‌خوردند که جدا با شما هستند اعمالشان تباه شد و زیانکار گردیدند ۵۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر کس از شما از دین خود برگردد به زودی خدا گروهی را می‌آورد که آنان را دوست می‌دارد و آنان او را دوست دارند با مؤمنان فروتن بر کافران سرفرازند در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری نمی‌ترسند این فضل خداست آن را به هر که بخواهد می‌دهد و خدا گشایشگر داناست ۵۴

ولی شما تنها خدا و پیامبر اوست و کسانی که ایمان آورده‌اند همان کسانی که نماز برپا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند ۵۵

و هر کس خدا و پیامبر او و کسانی را که ایمان آورده‌اند ولی خود بداند ، حزب خدا همان پیروزمندانند ۵۶

ای کسانی که ایمان آورده‌اید کسانی را که دین شما را به ریشخند و بازی گرفته‌اند از کسانی که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و کافران دوستان مگیرید و اگر ایمان دارید از خدا پروا دارید ۵۷

و هنگامی که به نماز می‌خوانید آن را به مسخره و بازی می‌گیرند زیرا آنان مردمی‌اند که نمی‌اندیشند ۵۸

بگو ای اهل کتاب آیا جز این بر ما عیب می‌گیرید که ما به خدا و به آنچه به سوی ما نازل شده و به آنچه پیش از این فرود آمده است ایمان آورده‌ایم و اینکه بیشتر شما فاسقید ۵۹
بگو آیا شما را به بدتر از این کیفر در پیشگاه خدا خبر دهم همانان که خدا لعنتشان کرده و بر آنان خشم گرفته و از آنان بوزینگان و خوکان پدید آورده و آنانکه طاغوت را پرستش کرده‌اند اینانند که از نظر منزلت بدتر و از راه راست گمراه‌ترند ۶۰

و چون نزد شما می‌آیند می‌گویند ایمان آوردیم در حالی که با کفر وارد شده و قطعاً با همان بیرون رفته‌اند و خدا به آنچه پنهان می‌داشتند داناست ۶۱

و بسیاری از آنان را می‌بینی که در گناه و تعدی و حرام‌خواری خود شتاب می‌کنند واقعا چه اعمال بدی انجام می‌دادند ۶۲ چرا الهیون و دانشمندان، آنان را از گفتار گناه و حرام‌خواری‌شان باز نمی‌دارند راستی چه بد است آنچه انجام می‌دادند ۶۳

و یهود گفتند دست خدا بسته است دستهای خودشان بسته باد و به آنچه گفتند از رحمت خدا دور شوند بلکه هر دو دست او گشاده است هر گونه بخواهد می‌بخشد و قطعاً آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو فرود آمده بر طغیان و کفر بسیاری از ایشان خواهد افزود و تا

روز قیامت میانشان دشمنی و کینه افکندیم هر بار که آتشی برای پیکار برافروختند خدا آن را خاموش ساخت و در زمین برای فساد می‌کوشند و خدا مفسدان را دوست نمی‌دارد ۶۴ و اگر اهل کتاب ایمان آورده و پرهیزگاری کرده بودند قطعاً گناهانشان را می‌زدودیم و آنان را به بوستانهای پر نعمت درمی‌آوردیم ۵۶

و اگر آنان به تورات و انجیل و آنچه از جانب پروردگارشان به سویشان نازل شده است عمل می‌کردند قطعاً از بالای سرشان و از زیر پاهایشان برخوردار می‌شدند از میان آنان گروهی میانه‌رو هستند و بسیاری از ایشان بد رفتار می‌کنند ۶۶

ای پیامبر آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده ابلاغ کن و اگر نکنی پیامش را نرسانده‌ای و خدا تو را از مردم نگاه می‌دارد آری خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند ۶۷ بگو ای اهل کتاب تا به تورات و انجیل و آنچه از پروردگارتان به سوی شما نازل شده است عمل نکرده‌اید بر هیچ نیستید و قطعاً آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده بر طغیان و کفر بسیاری از آنان خواهد افزود پس بر گروه کافران اندوه مخور ۶۸ کسانی که ایمان آورده و کسانی که یهودی و صابئی و مسیحی‌اند هر کس به خدا و روز بازپسین ایمان آورد و کار نیکو کند پس نه بیمی بر ایشان است و نه اندوهگین خواهند شد ۶۹

ما از فرزندان اسرائیل سخت پیمان گرفتیم و به سویشان پیامبرانی روانه کردیم هر بار پیامبری چیزی بر خلاف دلخواهشان برایشان آورد گروهی را تکذیب می‌کردند و گروهی را می‌کشتند ۷۰

و پنداشتند کیفری در کار نیست پس کور و کر شدند سپس خدا توبه آنان را پذیرفت باز بسیاری از ایشان کور و کر شدند و خدا به آنچه انجام می‌دهند بیناست ۷۱

کسانی که گفتند خدا همان مسیح پسر مریم است قطعاً کافر شده‌اند و حال آنکه مسیح می‌گفت ای فرزندان اسرائیل پروردگار من و پروردگار خودتان را بپرستید که هر کس به خدا شرک آورد قطعاً خدا بهشت را بر او حرام ساخته و جایگاهش آتش است و برای ستمکاران یاورانی نیست ۷۲

کسانی که گفتند خدا سومین سه است قطعاً کافر شده‌اند و حال آنکه هیچ معبودی جز خدای یکتا نیست و اگر از آنچه می‌گویند باز نایستند به کافران ایشان عذابی دردناک خواهد رسید ۳۷

چرا به درگاه خدا توبه نمی‌کنند و از وی آمرزش نمی‌خواهند و خدا آمرزنده مهربان است ۷۴

مسیح پسر مریم جز پیامبری نبود که پیش از او پیامبرانی آمده بودند و مادرش زنی بسیار راستگو بود هر دو غذا می‌خوردند بنگر چگونه آیات را برای آنان توضیح می‌دهیم سپس ببین چگونه دور می‌افتند ۷۵

بگو آیا غیر از خدا چیزی را که اختیار زیان و سود شما را ندارد می‌پرستید و حال آنکه خداوند شنوای داناست ۷۶

بگو ای اهل کتاب در دین خود بناحق گزافه‌گویی نکنید و از پی هوسهای گروهی که پیش از این گمراه گشتند و بسیاری را گمراه کردند و از راه راست منحرف شدند نروید ۷۷ از میان فرزندان اسرائیل آنان که کفر ورزیدند به زبان داوود و عیسی بن مریم مورد لعنت قرار گرفتند این به خاطر آن بود که عصیان ورزیده و تجاوز می‌کردند ۷۸ از کار زشتی که آن را مرتکب می‌شدند یکدیگر را باز نمی‌داشتند راستی چه بد بود آنچه می‌کردند ۷۹ بسیاری از آنان را می‌بینی که با کسانی که کفر ورزیده‌اند دوستی می‌کنند راستی چه زشت است آنچه برای خود پیش فرستادند که خدا بر ایشان خشم گرفت و پیوسته در عذاب می‌مانند ۸۰

و اگر به خدا و پیامبر و آنچه که به سوی او فرود آمده ایمان می‌آوردند آنان را به دوستی نمی‌گرفتند لیکن بسیاری از ایشان نافرمانند ۸۱

مسلمانان یهودیان و کسانی را که شرک ورزیده‌اند دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان خواهی یافت و قطعا کسانی را که گفتند ما نصرانی هستیم نزدیک‌ترین مردم در دوستی با مؤمنان خواهی یافت زیرا برخی از آنان دانشمندان و رهبانانی‌اند که تکبر نمی‌ورزند ۸۲ و چون آنچه را به سوی این پیامبر نازل شده بشنوند می‌بینی بر اثر آن حقیقتی که شناخته‌اند اشک از چشم‌هایشان سرازیر می‌شود می‌گویند پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم پس ما را در زمره گواهان بنویس ۸۳

و برای ما چه است که به خدا و آنچه از حق به ما رسیده ایمان نیاوریم و حال آنکه چشم داریم که پروردگاران ما را با گروه شایستگان درآورد ۸۴

پس به پاس آنچه گفتند خدا به آنان باغهایی پاداش داد که از زیر آن نهرها جاری است در آن جاودانه می‌مانند و این پاداش نیکوکاران است ۸۵

و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را دروغ پنداشتند آنان همدم آتشند ۸۶ ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزهای پاکیزه‌ای را که خدا برای شما حلال کرده حرام بشمارید و از حد مگذرید که خدا از حدگذرندگان را دوست نمی‌دارد ۸۷

و از آنچه خداوند روزی شما گردانیده حلال و پاکیزه را بخورید و از آن خدایی که بدو ایمان دارید پروا دارید ۸۸

خدا شما را به سوگندهای بیهوده‌تان مؤاخذه نمی‌کند ولی به سوگندهایی که می‌خورید شما را مؤاخذه می‌کند و کفاره‌اش خوراک دادن به ده بینواست از غذاهای متوسطی که به کسان خود می‌خورانید یا پوشانیدن آنان یا آزاد کردن بندهای و کسی که نیابد سه روز روزه بدارد این است کفاره سوگندهای شما وقتی که سوگند خوردید و سوگندهای خود را پاس دارید این گونه خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند باشد که سپاسگزاری کنید ۸۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شراب و قمار و بتها و تیره‌های قرعه پلیدند از عمل شیطانند پس از آنها دوری گزینید باشد که رستگار شوید ۹۰

همانا شیطان می‌خواهد با شراب و قمار میان شما دشمنی و کینه ایجاد کند و شما را از یاد خدا و از نماز باز دارد پس آیا شما دست برمی‌دارید ۹۱

و اطاعت خدا و اطاعت پیامبر کنید و برحذر باشید پس اگر روی گردانید بدانید که بر عهده پیامبر ما فقط رساندن آشکار است ۹۲

بر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند گناهی در آنچه خورده‌اند نیست در صورتی که تقوا پیشه کنند و ایمان بیاورند و کارهای شایسته کنند سپس تقوا پیشه کنند و

ایمان بیاورند آنگاه تقوا پیشه کنند و احسان نمایند و خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد ۹۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا شما را به چیزی از شکار که در دسترس شما و نیزه‌های شما باشد خواهد آزمود تا معلوم دارد چه کسی در نهان از او می‌ترسد پس هر کس بعد از آن تجاوز کند برای او عذابی دردناک خواهد بود ۹۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در حالی که محرمید شکار را مکشید و هر کس از شما عمداً آن را بکشد باید نظیر آنچه کشته است از چهارپایان کفاره‌ای بدهد که آن را دو تن عادل از

میان شما تصدیق کنند و به صورت قربانی به کعبه برسد یا به کفاره مستمندان را خوراک بدهد یا معادلش روزه بگیرد تا سزای زشتکاری خود را بچشد خداوند از آنچه در گذشته

واقع شده عفو کرده است و هر کس تکرار کند خدا از او انتقام می‌گیرد و خداوند توانا و صاحب انتقام است ۹۵

صید دریا و ماکولات آن برای شما حلال شده است تا برای شما و مسافران بهره‌ای باشد و صید بیابان مادام که محرم می‌باشید بر شما حرام گردیده است و از خدایی که نزد او محشور

می‌شوید پروا دارید ۹۶

خداوند کعبه بیت الحرام را وسیله به پا داشتن مردم قرار داده و ماه حرام و قربانیهای بی‌نشان و قربانیهای نشاندار را. این برای آن است تا بدانید که خدا آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می‌داند و خداست که بر هر چیزی داناست ۹۷

بدانید که خدا سخت‌کیفر است و خدا آمرزنده مهربان است ۹۸

بر پیامبر جز ابلاغ نیست و خداوند آنچه را آشکار و آنچه را پوشیده می‌دارید می‌داند ۹۹
بگو پلید و پاک یکسان نیستند هر چند کثرت پلید تو را به شگفت آورد پس ای خردمندان از خدا پروا کنید باشد که رستگار شوید ۱۰۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از چیزهایی که اگر برای شما آشکار گردد شما را اندوهناک می‌کند بپرسید و اگر هنگامی که قرآن نازل می‌شود در باره آنها سؤال کنید برای شما روشن می‌شود خدا از آن گذشت و خداوند آمرزنده بردبار است ۱۰۱

گروهی پیش از شما از این پرسشها کردند آنگاه به سبب آن کافر شدند ۱۰۲
خدا بحیره و سائبه و وصیله و حام قرار نداده است ولی کسانی که کفر ورزیدند بر خدا دروغ می‌بندند و بیشترشان تعقل نمی‌کنند ۱۰۳

و چون به آنان گفته شود به سوی آنچه خدا نازل کرده و به سوی پیامبر بیایید می‌گویند آنچه پدران خود را بر آن یافته‌ایم ما را بس است آیا هر چند پدرانشان چیزی نمی‌دانسته و هدایت نیافته بودند ۱۰۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خودتان بپردازید هر گاه شما هدایت یافتید آن کس که گمراه شده است به شما زبانی نمی‌رساند بازگشت همه شما به سوی خداست پس شما را از آنچه انجام می‌دادید آگاه خواهد کرد ۱۰۵

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که یکی از شما را مرگ در رسید باید از میان خود دو عادل را در موقع وصیت به شهادت میان خود فرا خوانید یا اگر در سفر بودید و مصیبت مرگ شما را فرا رسید دو تن از غیر خود را. و اگر شک کردید پس از نماز آن دو را نگاه می‌دارید پس به خدا سوگند یاد می‌کنند که ما این را به هیچ قیمتی نمی‌فروشیم هر چند خویشاوند باشد و شهادت الهی را کتمان نمی‌کنیم که در این صورت از گناهکاران خواهیم بود ۱۰۶ و اگر معلوم شد که آن دو دستخوش گناه شده‌اند دو تن دیگر از کسانی که بر آنان ستم رفته است و هر دو نزدیک‌ترند به جای آن دو قیام کنند پس به خدا سوگند یاد می‌کنند که گواهی ما قطعا از گواهی آن دو درست‌تر است و تجاوز نکرده‌ایم چرا که از ستمکاران خواهیم بود ۱۰۷ این برای اینکه شهادت را به صورت درست ادا کنند یا بترسند که بعد از

سوگند خوردنشان سوگندهایی برگردانده شود نزدیکتر است و از خدا پروا دارید و بشنوید و خدا گروه فاسقان را هدایت نمی‌کند ۱۰۸

روزی را که خدا پیامبران را گرد می‌آورد پس می‌فرماید چه پاسخی به شما داده شد می‌گویند ما را هیچ دانشی نیست تویی که دانای رازهای نهانی ۱۰۹

هنگامی را که خدا فرمود ای عیسی پسر مریم نعمت مرا بر خود و بر مادرت به یاد آور آنگاه که تو را به روح‌القدس تایید کردم که در گهواره و در میانسالی با مردم سخن گفتی و آنگاه که تو را کتاب و حکمت و تورات و انجیل آموختم و آنگاه که به اذن من از گل به شکل پرند می‌ساختی پس در آن می‌دمیدی و به اذن من پرندهای می‌شد و کور مادرزاد و پیس را به اذن من شفا می‌دادی و آنگاه که مردگان را به اذن من بیرون می‌آوردی و آنگاه که بنی‌اسرائیل را هنگامی که برای آنان حجت‌های آشکار آورده بودی از تو باز داشتیم پس کسانی از آنان که کافر شده بودند گفتند این جز افسونی آشکار نیست ۱۱۰

و هنگامی را که به حواریون وحی کردم که به من و فرستاده‌ام ایمان آورید گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که ما مسلمانی ۱۱۱

و هنگامی را که حواریون گفتند ای عیسی پسر مریم آیا پروردگارت می‌تواند از آسمان خوانی برای ما فرود آورد گفت اگر ایمان دارید از خدا پروا دارید ۱۱۲
گفتند می‌خواهیم از آن بخوریم و دل‌های ما آرامش یابد و بدانیم که به ما راست گفته‌ای و بر آن از گواهان باشیم ۱۱۳

عیسی پسر مریم گفت بار اله‌ها پروردگارا از آسمان خوانی بر ما فرو فرست تا عیدی برای اول و آخر ما باشد و نشانه‌ای از جانب تو و ما را روزی ده که تو بهترین روزی‌دهندگانی ۱۱۴
خدا فرمود من آن را بر شما فرو خواهم فرستاد و هر کس از شما پس از آن انکار ورزد وی را عذابی کنم که هیچ یک از جهانیان را عذاب نکرده باشم ۱۱۵

و هنگامی را که خدا فرمود ای عیسی پسر مریم آیا تو به مردم گفتی من و مادرم را همچون دو خدا به جای خداوند بپرستید گفت منزه‌ی تو مرا نزید که چیزی را که حق من نیست بگویم اگر آن را گفته بودم قطعاً آن را می‌دانستی آنچه در نفس من است تو می‌دانی و آنچه در ذات توست من نمی‌دانم چرا که تو خود دانای رازهای نهانی ۱۱۶

جز آنچه مرا بدان فرمان دادی به آنان نگفتم که خدا پروردگار من و پروردگار خود را عبادت کنید و تا وقتی در میانشان بودم بر آنان گواه بودم پس چون روح مرا گرفتی تو خود بر آنان نگهبان بودی و تو بر هر چیز گواهی ۱۱۷

اگر عذابشان کنی آنان بندگان تواند و اگر بر ایشان ببخشایی تو خود توانا و حکیمی ۱۱۸
خدا فرمود این روزی است که راستگویان را راستی‌شان سود بخشد برای آنان باغهایی است
که از زیر آن نهرها روان است همیشه در آن جاودانند خدا از آنان خشنود است و آنان از او
خشنودند این است رستگاری بزرگ ۱۱۹
فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن خداست و او بر هر چیزی تواناست ۱۲۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان
ستایش خدایی را که آسمانها و زمین را آفرید و تاریکیها و روشنایی را پدید آورد با این همه
کسانی که کفر ورزیده‌اند با پروردگار خود برابر می‌کنند ۱
اوست کسی که شما را از گل آفرید آنگاه مدتی را مقرر داشت و اجل حتمی نزد اوست با این
همه شما تردید می‌کنید ۲

و او در آسمانها و زمین خداست نهان و آشکار شما را می‌داند و آنچه را به دست می‌آورد
می‌داند ۳
و هیچ نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان به سویشان نمی‌آمد مگر آنکه از آن روی بر
می‌تافتند ۴

آنان حق را هنگامی که به سویشان آمد تکذیب کردند پس به زودی خبرهای آنچه را که به
ریشخند می‌گرفتند به آنان خواهد رسید ۵
آیا ندیده‌اند که پیش از آنان چه بسیار امتها را هلاک کردیم در زمین به آنان امکاناتی دادیم
که برای شما آن امکانات را فراهم نکرده‌ایم و آسمان را پی در پی بر آنان فرو فرستادیم و
رودبارها از زیر آنان روان ساختیم پس ایشان را به گناهانشان هلاک کردیم و پس از آنان
نسلهای دیگری پدید آوردیم ۶

و اگر مکتوبی نوشته بر کاغذ بر تو نازل می‌کردیم و آنان آن را با دستهای خود لمس
می‌کردند قطعا کافران می‌گفتند این جز سحر آشکار نیست ۷
و گفتند چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده است و اگر فرشته‌ای فرود می‌آوردیم قطعا کار تمام
شده بود سپس مهلت نمی‌یافتند ۸

و اگر او را فرشته‌ای قرار می‌دادیم حتما وی را مردی در می‌آوردیم و امر را همچنان بر آنان
مشتبه می‌ساختیم ۹
و پیش از تو پیامبرانی به استهزا گرفته شدند پس آنچه را ریشخند می‌کردند گریبانگیر
ریشخندکنندگان ایشان گردید ۱۰

بگو در زمین بگردید آنگاه بنگرید که فرجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است ۱۱
بگو آنچه در آسمانها و زمین است از آن کیست بگو از آن خداست که رحمت را بر خویشان
واجب گردانیده است یقینا شما را در روز قیامت که در آن هیچ شکی نیست گرد خواهد
آورد خودباختگان کسانی‌اند که ایمان نمی‌آورند ۱۲

و آنچه در شب و روز آرام دارد از آن اوست و او شنوای داناست ۱۳
بگو آیا غیر از خدا پدیدآورنده آسمانها و زمین سرپرستی برگزینم و اوست که خوراک
می‌دهد و خوراک داده نمی‌شود بگو من مامورم که نخستین کسی باشم که اسلام آورده
است و هرگز از مشرکان مباش ۱۴

بگو اگر به پروردگارم عصیان ورزم از عذاب روزی بزرگ می‌ترسم ۱۵ آن روز کسی که از او
برگردانده شود قطعا بر او رحمت آورده و این است همان رستگاری آشکار ۱۶
و اگر خدا به تو زبانی برساند کسی جز او برطرف کننده آن نیست و اگر خیری به تو برساند
پس او بر هر چیزی تواناست ۱۷

و اوست که بر بندگان خویش چیره است و اوست حکیم آگاه ۱۸
بگو گواهی چه کسی از همه برتر است بگو خدا میان من و شما گواه است و این قرآن به من
وحی شده تا به وسیله آن شما و هر کس را برسد هشدار دهم آیا واقعا شما گواهی می‌دهید
که در جنب خدا خدایان دیگری است بگو من گواهی نمی‌دهم بگو او تنها معبودی یگانه
است و بی‌تردید من از آنچه شریک قرار می‌دهید بیزارم ۱۹

کسانی که کتاب به آنان داده‌ایم همان گونه که پسران خود را می‌شناسد او را می‌شناسد
کسانی که به خود زیان زده‌اند ایمان نمی‌آورند ۲۰
و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بسته یا آیات او را تکذیب نموده بی‌تردید
ستمکاران رستگار نمی‌شوند ۲۱

و روزی را که همه آنان را محشور می‌کنیم آنگاه به کسانی که شرک آورده‌اند می‌گوییم
کجایند شریکان شما که می‌پنداشتید ۲۲ آنگاه عذرشان جز این نیست که می‌گویند به خدا
پروردگارمان سوگند که ما مشرک نبودیم ۲۳

بین چگونه به خود دروغ می‌گویند و آنچه برمی‌بافتند از ایشان یاهو شد ۲۴
و برخی از آنان به تو گوش فرا می‌دهند و ما بر دل‌هایشان پرده‌ها افکنده‌ایم تا آن را نفهمند و
در گوشه‌هایشان سنگینی و اگر هر معجزه‌ای را ببینند به آن ایمان نمی‌آورند تا آنجا که وقتی
نزد تو می‌آیند و با تو جدال می‌کنند کسانی که کفر ورزیدند می‌گویند این چیزی جز
افسانه‌های پیشینیان نیست ۲۵

و آنان از آن باز می‌دارند و از آن دوری می‌کنند و جز خویشتن را به هلاکت نمی‌افکنند و
نمی‌دانند ۲۶ و ای کاش هنگامی که بر آتش عرضه می‌شوند می‌دیدید که می‌گویند کاش
بازگردانده می‌شدیم و آیات پروردگارمان را تکذیب نمی‌کردیم و از مؤمنان می‌شدیم ۲۷

بلکه آنچه را پیش از این نهان می‌داشتند برای آنان آشکار شده است و اگر هم بازگردانده شوند قطعا به آنچه از آن منع شده بودند برمی‌گردند و آنان دروغگویند ۲۸
 و گفتند جز زندگی دنیای ما نیست و برانگیخته نخواهیم شد ۲۹
 و اگر بنگری هنگامی را که در برابر پروردگارشان باز داشته می‌شوند می‌فرماید آیا این حق نیست می‌گویند چرا سوگند به پروردگارمان. می‌فرماید پس به آنکه کفر می‌ورزیدید این عذاب را بچشید ۳۰
 کسانی که لقای الهی را دروغ انگاشتند قطعا زیان دیدند تا آنگاه که قیامت بناگاه بر آنان دررسد می‌گویند ای دریغ بر ما بر آنچه در باره آن کوتاهی کردیم و آنان بار سنگین گناهانشان را به دوش می‌کشند چه بد است باری که می‌کشند ۳۱
 و زندگی دنیا جز بازی و سرگرمی نیست و قطعا سرای بازپسین برای کسانی که پرهیزگاری می‌کنند بهتر است آیا نمی‌اندیشید ۳۲
 به یقین می‌دانیم که آنچه می‌گویند تو را سخت غمگین می‌کند در واقع آنان تو را تکذیب نمی‌کنند ولی ستمکاران آیات خدا را انکار می‌کنند ۳۳
 و پیش از تو نیز پیامبرانی تکذیب شدند ولی بر آنچه تکذیب شدند و آزار دیدند شکیبایی کردند تا یاری ما به آنان رسید و برای کلمات خدا هیچ تغییردهنده‌ای نیست و مسلما اخبار پیامبران به تو رسیده است ۳۴
 و اگر اعراض کردن آنان بر تو گران است اگر می‌توانی نقبی در زمین یا نردبانی در آسمان بجویی تا معجزه‌ای برایشان بیاوری. و اگر خدا می‌خواست قطعا آنان را بر هدایت گرد می‌آورد پس زنهار از نادانان مباش ۳۵
 تنها کسانی اجابت می‌کنند که گوش شنوا دارند و مردگان را خداوند بر خواهد انگیخت سپس به سوی او بازگردانیده می‌شوند ۳۶
 و گفتند چرا معجزه‌ای از جانب پروردگارش بر او نازل نشده است بگو بی‌تردید خدا قادر است که پدیده‌ای شگرف فرو فرستد لیکن بیشتر آنان نمی‌دانند ۳۷
 و هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست و نه هیچ پرنده‌ای که با دو بال خود پرواز می‌کند مگر آنکه آنها گروه‌هایی مانند شما هستند ما هیچ چیزی را در کتاب فروگذار نکرده‌ایم سپس به سوی پروردگارشان محشور خواهند گردید ۳۸
 و کسانی که آیات ما را دروغ پنداشتند در تاریکیها کر و لالند هر که را خدا بخواهد گمراهش می‌گذارد و هر که را بخواهد بر راه راست قرارش می‌دهد ۳۹

بگو به نظر شما اگر عذاب خدا شما را دررسد یا رستاخیز شما را دریابد اگر راستگویید کسی غیر از خدا را می‌خوانید ۴۰ بلکه تنها او را می‌خوانید و اگر او بخواهد رنج و بلا را از شما دور می‌گرداند و آنچه را شریک می‌گردانید فراموش می‌کنید ۴۱

و به یقین ما به سوی امتهایی که پیش از تو بودند فرستادیم و آنان را به تنگی معیشت و بیماری دچار ساختیم تا به زاری و خاکساری درآیند ۴۲ پس چرا هنگامی که عذاب ما به آنان رسید تضرع نکردند ولی دلهایشان سخت شده و شیطان آنچه را انجام می‌دادند برایشان آراسته است ۴۳

پس چون آنچه را که بدان پند داده شده بودند فراموش کردند درهای هر چیزی را بر آنان گشودیم تا هنگامی که به آنچه داده شده بودند شاد گردیدند ناگهان آنان را گرفتیم و یکباره نومید شدند ۴۴ پس ریشه آن گروهی که ستم کردند برکنده شد و ستایش برای خداوند پروردگار جهانیان است ۴۵

بگو به نظر شما اگر خدا شنوایی شما و دیدگانتان را بگیرد و بر دلهایتان مهر نهد آیا غیر از خدا کدام معبودی است که آن را به شما بازپس دهد بنگر چگونه آیات را بیان می‌کنیم سپس آنان روی برمی‌تابند ۴۶

بگو به نظر شما اگر عذاب خدا ناگهان یا آشکارا به شما برسد آیا جز گروه ستمگران هلاک خواهد شد ۴۷

و ما پیامبران را جز بشارتگر و هشداردهنده نمی‌فرستیم پس کسانی که ایمان آورند و نیکوکاری کنند بیمی بر آنان نیست و اندوهگین نخواهند شد ۴۸ و کسانی که آیات ما را دروغ انگاشتند به آنکه نافرمانی می‌کردند عذاب به آنان خواهد رسید ۴۹

بگو به شما نمی‌گوییم گنجینه‌های خدا نزد من است و غیب نیز نمی‌دانم و به شما نمی‌گوییم که من فرشته‌ام جز آنچه را که به سوی من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم بگو آیا نابینا و بینا یکسان است آیا تفکر نمی‌کنید ۵۰

و به وسیله این کسانی را که بیم دارند که به سوی پروردگارشان محشور شوند هشدار ده که غیر او برای آنها یار و شفیع نیست باشد که پروا کنند ۵۱

و کسانی را که پروردگار خود را بامدادان و شامگاهان می‌خوانند در حالی که خشنودی او را می‌خواهند مران از حساب آنان چیزی بر عهده تو نیست و از حساب تو چیزی بر عهده آنان نیست تا ایشان را برانی و از ستمکاران باشی ۵۲

و بدین گونه ما برخی از آنان را به برخی دیگر آزمودیم تا بگویند آیا اینانند که از میان ما خدا بر ایشان منت نهاده است آیا خدا به سپاسگزاران داناتر نیست ۵۳ و چون کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند بگو درود بر شما پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر کرده که هر کس از شما به نادانی کار بدی کند و آنگاه به توبه و صلاح آید پس وی آمرزنده مهربان است ۵۴ و این گونه آیات را به روشنی بیان می‌کنیم تا راه و رسم گناهکاران روشن شود ۵۵

بگو من نهی شده‌ام که کسانی را که شما غیر از خدا می‌خوانید بپرستم بگو من از هوسهای شما پیروی نمی‌کنم و گر نه همراه شوم و از راه‌یافتگان نباشم ۵۶ بگو من از جانب پروردگارم دلیل آشکاری دارم و شما آن را دروغ پنداشتید. آنچه را به شتاب خواستار آید در اختیار من نیست فرمان جز به دست خدا نیست که حق را بیان می‌کند و او بهترین داوران است ۵۷

بگو اگر آنچه را با شتاب خواستار آید نزد من بود قطعاً میان من و شما کار به انجام رسیده بود و خدا به ستمکاران داناتر است ۵۸

و کلیدهای غیب تنها نزد اوست جز او آن را نمی‌داند و آنچه در خشکی و دریاست می‌داند و هیچ برگی فرو نمی‌افند مگر آن را می‌داند و هیچ دانه‌ای در تاریکیهای زمین و هیچ تر و خشکی نیست مگر اینکه در کتابی روشن است ۵۹

و اوست کسی که شبانگاه روح شما را می‌گیرد و آنچه را در روز به دست آورده‌اید می‌داند سپس شما را در آن بیدار می‌کند تا هنگامی معین به سر آید آنگاه بازگشت شما به سوی اوست سپس شما را به آنچه انجام می‌داده‌اید آگاه خواهد کرد ۶۰

و اوست که بر بندگانش قاهر است و نگهبانانی بر شما می‌فرستد تا هنگامی که یکی از شما را مرگ فرا رسد فرشتگان ما جانش بستانند در حالی که کوتاهی نمی‌کنند ۶۱ آنگاه به سوی خداوند مولای بحقشان برگردانیده شوند آگاه باشید که داوری از آن اوست و او سریعترین حساب‌رسان است ۶۲

بگو چه کسی شما را از تاریکیهای خشکی و دریا می‌رهاند در حالی که او را به زاری و در نهان می‌خوانید که اگر ما را از این برهاند البته از سپاسگزاران خواهیم بود ۶۳ بگو خداست که شما را از آن و از هر اندوهی می‌رهاند باز شما شرک می‌ورزید ۶۴ بگو او تواناست که از بالای سرتان یا از زیر پاهایتان عذابی بر شما بفرستد یا شما را گروه گروه به هم اندازد و

عذاب بعضی از شما را به بعضی بچشاند بنگر چگونه آیات را گوناگون بیان می‌کنیم باشد که آنان بفهمند ۶۵

و قوم تو آن را دروغ شمردند در حالی که آن بر حق است بگو من بر شما نگهبان نیستم ۶۶
برای هر خبری هنگام است و به زودی خواهید دانست ۶۷

و چون ببینی کسانی در آیات ما فرو می‌روند از ایشان روی برتاب تا در سخنی غیر از آن درآیند و اگر شیطان تو را به فراموشی انداخت پس از توجه با قوم ستمکار منشین ۶۸
و چیزی از حساب آنان بر عهده کسانی که پروا دارند نیست لیکن تذکر دادن است باشد که پرهیز کنند ۶۹

و کسانی را که دین خود را به بازی و سرگرمی گرفتند و زندگی دنیا آنان را فریفته است رها کن و به وسیله این اندرز ده مبادا کسی به آنچه کسب کرده به هلاکت افتد در حالی که برای او در برابر خدا یاری و شفاعتگری نباشد و اگر هر گونه فدیهای دهد از او پذیرفته نگردد اینانند که به آنچه کسب کرده‌اند به هلاکت افتاده‌اند و به آنکه کفر می‌ورزیدند شرابی از آب جوشان و عذابی پر درد خواهند داشت ۷۰

بگو آیا به جای خدا چیزی را بخوانیم که نه سودی به ما می‌رساند و نه زیانی و آیا پس از اینکه خدا ما را هدایت کرده از عقیده خود بازگردیم مانند کسی که شیطانها او را در بیابان از راه به در برده‌اند و حیران است برای او یارانی است که وی را به سوی هدایت می‌خوانند که به سوی ما بیا بگو هدایت خداست که هدایت است و دستور یافته‌ایم که تسلیم پروردگار جهانیان باشیم ۷۱

و اینکه نماز برپا دارید و از او بترسید و هم اوست که نزد وی محشور خواهید گردید ۷۲
و او کسی است که آسمانها و زمین را به حق آفرید و هر گاه که می‌گوید باش بی‌درنگ موجود شود سخنش راست است و روزی که در صور دمیده شود فرمانروایی از آن اوست داننده غیب و شهود است و اوست حکیم آگاه ۷۳

و هنگامی را که ابراهیم به پدر خود آزر گفت آیا بتان راخدایان می‌گیری من همانا تو و قوم تو را در گمراهی آشکاری می‌بینم ۷۴ و این گونه ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نمایانیدیم تا از جمله یقین‌کنندگان باشد ۷۵ پس چون شب بر او پرده افکند ستاره‌ای دید گفت این پروردگار من است و آنگاه چون غروب کرد گفت غروب‌کنندگان را دوست ندارم ۷۶ و چون ماه را در حال طلوع دید گفت این پروردگار من است آنگاه چون ناپدید شد گفت اگر پروردگارم مرا هدایت نکرده بود قطعا از گروه گمراهان بودم ۷۷ پس چون خورشید را

برآمده دید گفت این پروردگار من است این بزرگتر است و هنگامی که افول کرد گفت ای قوم من من از آنچه شریک می‌سازید بیزارم ۷۸ من از روی اخلاص پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمانها و زمین را پدید آورده است و من از مشرکان نیستم ۷۹ و قومش با او به ستیزه پرداختند گفت آیا با من در باره خدا محاجه می‌کنید و حال آنکه او مرا راهنمایی کرده است و من از آنچه شریک او می‌سازید بیمی ندارم مگر آنکه پروردگارم چیزی بخواهد علم پروردگارم به هر چیزی احاطه یافته است پس آیا متذکر نمی‌شوید ۸۰ و چگونه از آنچه شریک می‌گردانید بترسم با آنکه شما خود از اینکه چیزی را شریک خدا ساخته‌اید که دلیلی درباره آن بر شما نازل نکرده است نمی‌هراسید پس اگر می‌دانید کدام یک از دو دسته به ایمنی سزاوارتر است ۸۱ کسانی که ایمان آورده و ایمان خود را به شرک نیالوده‌اند آنان راست ایمنی و ایشان راه‌یافتگانند ۸۲

و آن حجت ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم درجات هر کس را که بخواهیم فرا می‌بریم زیرا پروردگار تو حکیم داناست ۸۳ و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را به راه راست درآوردیم و نوح را از پیش راه نمودیم و از نسل او داوود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را و این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ۸۴

و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را که همه از شایستگان بودند ۸۵ و اسماعیل و یسع و یونس و لوط که جملگی را بر جهانیان برتری دادیم ۸۶ و از پدران و فرزندان و برادرانشان برخی را و آنان را برگزیدیم و به راه راست راهنمایی کردیم ۸۷ این هدایت خداست که هر کس از بندگانش را بخواهد بدان هدایت می‌کند و اگر آنان شرک ورزیده بودند قطعا آن چه انجام می‌دادند از دستشان می‌رفت ۸۸ آنان کسانی بودند که کتاب و داوری و نبوت بدیشان دادیم و اگر اینان بدان کفر ورزند بی‌گمان گروهی را بر آن گماریم که بدان کافر نباشند ۸۹

اینان کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده است پس به هدایت آنان اقتدا کن بگو من از شما هیچ مزدی بر این نمی‌طلبم این جز تذکری برای جهانیان نیست ۹۰ و آنگاه که گفتند خدا چیزی بر بشری نازل نکرده بزرگی خدا را چنانکه باید شناختند بگو چه کسی آن کتابی را که موسی آورده است نازل کرده برای مردم روشنایی و رهنمود است آن را به صورت طومارها درمی‌آورید از آن آشکار و بسیاری را پنهان می‌کنید در صورتی که

چیزی که نه شما می دانستید و نه پدرانانتان به شما آموخته شد بگو خدا آنگاه بگذار تا در ژرفای خود به بازی شوند ۹۱

و این خجسته کتابی است که ما آن را فرو فرستادیم کتابهایی را که پیش از آن آمده تصدیق می کند و برای اینکه امل قری و کسانی را که پیرامون آنند هشدار دهی و کسانی که به آخرت ایمان می آورند به آن ایمان می آورند و آنان بر نمازهای خود مراقبت می کنند ۹۲

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ می بندد یا می گوید به من وحی شده در حالی که چیزی به او وحی نشده باشد و آن کس که می گوید به زودی نظیر آنچه را خدا نازل کرده است نازل می کنم و کاش ستمکاران را در گردابه های مرگ می دیدی که فرشتگان دستهایشان را گشوده اند ، جانهایتان را بیرون دهید امروز به آنچه بناحق بر خدا دروغ می بستید و در برابر آیات او تکبر می کردید به عذاب خوارکننده کیفر می یابید ۹۳

و همان گونه که شما را نخستین بار آفریدیم تنها به سوی ما آمده اید و آنچه را به شما عطا کرده بودیم پشت سر خود نهاده اید و شفیعانی را که در خودتان شریکان می پنداشتید با شما نمی بینیم به یقین پیوند میان شما بریده شده و آنچه را که می پنداشتید از دست شما رفته است ۹۴ خدا شکافنده دانه و هسته است زنده را از مرده و مرده را از زنده بیرون می آورد چنین است خدای شما پس چگونه منحرف می شوید ۹۵ شکافنده صبح است و شب را برای آرامش و خورشید و ماه را وسیله حساب قرار داده این اندازه گیری آن توانای داناست ۹۶

و اوست کسی که ستارگان را برای شما قرار داده تا به وسیله آنها در تاریکیهای خشکی و دریا راه یابید به یقین ما دلایل را برای گروهی که می دانند به روشنی بیان کرده ایم ۹۷

و او همان کسی است که شما را از یک تن پدید آورد پس قرارگاه و محل امانتی ، بی تردید ما آیات را برای مردمی که می فهمند به روشنی بیان کرده ایم ۹۸

و اوست کسی که از آسمان آبی فرود آورد پس به وسیله آن از هر گونه گیاه برآوردیم و از آن جوانه سبزی خارج ساختیم که از آن دانه های متراکمی برمی آوریم و از شکوفه درخت خرما خوشه هایی است نزدیک به هم و باغهایی از انگور و زیتون و انار همانند و غیر همانند خارج نمودیم به میوه آن چون ثمر دهد و به رسیدنش بنگرید قطعاً در اینها برای مردمی که ایمان می آورند نشانه هاست ۹۹

و برای خدا شریکانی از جن قرار دادند با اینکه خدا آنها را خلق کرده است و برای او بی هیچ دانشی پسران و دخترانی تراشیدند او پاک و برتر است از آنچه وصف می کنند ۱۰۰

پدیدآورنده آسمانها و زمین است چگونه او را فرزندی باشد در صورتی که برای او همسری نبوده و هر چیزی را آفریده و اوست که به هر چیزی داناست ۱۰۱

این است خدا پروردگار شما هیچ معبودی جز او نیست آفریننده هر چیزی است پس او را بپرستید و او بر هر چیزی نگهبان است ۱۰۲ چشمها او را در نمی یابند و اوست که دیدگان را در می یابد و او لطیف آگاه است ۱۰۳

به راستی رهنمودهایی از جانب پروردگارتان برای شما آمده است پس هر که به دیده بصیرت بنگرد به سود خود او و هر کس از سر بصیرت ننگرد به زیان خود اوست و من بر شما نگهبان نیستم ۱۰۴

و این گونه آیات را گوناگون بیان می کنیم تا مبدا بگویند تو درس خوانده ای و تا اینکه آن را برای گروهی که می دانند روشن سازیم ۱۰۵

از آنچه از پروردگارت به تو وحی شده پیروی کن هیچ معبودی جز او نیست و از مشرکان روی بگردان ۱۰۶

و اگر خدا می خواست آنان شرک نمی آوردند و ما تو را بر ایشان نگهبان نکرده ایم و تو وکیل آنان نیستی ۱۰۷

و آنهایی را که جز خدا می خوانند دشنام مدهید که آنان از روی دشمنی به نادانی خدا را دشنام خواهند داد این گونه برای هر امتی کردارشان را آراستیم آنگاه بازگشت آنان به سوی پروردگارشان خواهد بود و ایشان را از آنچه انجام می دادند آگاه خواهد ساخت ۱۰۸

و با سخت ترین سوگندهایشان به خدا سوگند خوردند که اگر معجزه ای برای آنان بیاید حتما بدان می گروند بگو معجزات تنها در اختیار خداست و شما چه می دانید که اگر بیاید باز ایمان نمی آورند ۱۰۹

و دلها و دیدگانیشان را برمی گردانیم چنانکه نخستین بار به آن ایمان نیاوردند و آنان را رها می کنیم تا در طغیانشان سرگردان بمانند ۱۱۰

و اگر ما فرشتگان را به سوی آنان می فرستادیم و اگر مردگان با آنان به سخن می آمدند و هر چیزی را دسته دسته در برابر آنان گرد می آوردیم باز هم ایمان نمی آوردند جز اینکه خدا بخواهد ولی بیشترشان نادانی می کنند ۱۱۱

و بدین گونه برای هر پیامبری دشمنی از شیطانهای انس و جن برگماشتیم بعضی از آنها به بعضی برای فریب سخنان آراسته القا می کنند و اگر پروردگار تو می خواست چنین نمی کردند پس آنان را با آنچه به دروغ می سازند واگذار ۱۱۲ و تا دلهای کسانی که به آخرت

ایمان نمی‌آورند به آن بگراید و آن را بپسندد و تا اینکه آنچه را باید به دست بیاورند به دست آورند ۱۱۳ پس آیا داوری جز خدا جویم با اینکه اوست که این کتاب را به تفصیل به سوی شما نازل کرده است و کسانی که کتاب بدیشان داده‌ایم می‌دانند که آن از جانب پروردگارت به حق فرو فرستاده شده است پس تو از تردیدکنندگان مباش ۱۱۴ و سخن پروردگارت به راستی و داد سرانجام گرفته است و هیچ تغییردهنده‌ای برای کلمات او نیست و او شنوای داناست ۱۱۵

و اگر از بیشتر کسانی که در زمین می‌باشند پیروی کنی تو را از راه خدا گمراه می‌کنند آنان جز از گمان پیروی نمی‌کنند و جز به حدس و تخمین نمی‌پردازند ۱۱۶ باری پروردگار تو به کسی که از راه او منحرف می‌شود داناتر است و او به راه‌یافتگان داناتر است ۱۱۷

پس اگر به آیات او ایمان دارید از آنچه نام خدا بر آن برده شده است بخورید ۱۱۸ و شما را چه شده است که از آنچه نام خدا بر آن برده شده است نمی‌خورید با اینکه آنچه را بر شما حرام کرده جز آنچه بدان ناچار شده‌اید برای شما به تفصیل بیان نموده است و به راستی بسیاری از روی نادانی با هوسهای خود گمراه می‌کنند آری پروردگار تو به تجاوزکاران داناتر است ۱۱۹

و گناه آشکار و پنهان را رها کنید زیرا کسانی که مرتکب گناه می‌شوند به زودی در برابر آنچه به دست می‌آورند کیفر خواهند یافت ۱۲۰ و از آنچه نام خدا بر آن برده نشده است مخورید چرا که آن قطعاً نافرمانی است و در حقیقت شیطانها به دوستان خود وسوسه می‌کنند تا با شما ستیزه نمایند و اگر اطاعتشان کنید قطعاً شما هم مشرکید ۱۲۱

آیا کسی که مرده بود و زنده‌اش گردانیدیم و برای او نوری پدید آوردیم تا در پرتو آن در میان مردم راه برود چون کسی است که گویی گرفتار در تاریکی‌هاست و از آن بیرون آمدنی نیست این گونه برای کافران آنچه انجام می‌دادند زینت داده شده است ۱۲۲ و بدین گونه در هر شهری گناهکاران بزرگش را می‌گماریم تا در آن به نیرنگ پردازند و آنان جز به خودشان نیرنگ نمی‌زنند و درک نمی‌کنند ۱۲۳ و چون آیتی برایشان بیاید می‌گویند هرگز ایمان نمی‌آوریم تا اینکه نظیر آنچه به فرستادگان خدا داده شده است به ما داده شود خدا بهتر می‌داند رسالتش را کجا قرار دهد به زودی کسانی را که مرتکب گناه شدند به آنکه نیرنگ می‌کردند در پیشگاه خدا خواری و شکنجه‌ای سخت خواهد رسید ۲۴۱

پس کسی را که خدا بخواهد هدایت نماید دلش را به پذیرش اسلام می‌گشاید و هر که را بخواهد گمراه کند دلش را سخت تنگ می‌گرداند چنانکه گویی به زحمت در آسمان بالا می‌رود این گونه خدا پلیدی را بر کسانی که ایمان نمی‌آورند قرار می‌دهد ۱۲۵

و راه راست پروردگارت همین است ما آیات را برای گروهی که پند می‌گیرند به روشنی بیان نموده‌ایم ۱۲۶ برای آنان نزد پروردگارشان سرای عافیت است و به آنچه انجام می‌دادند او یارشان خواهد بود ۱۲۷

و روزی را که همه آنان را گرد می‌آورد ای گروه جنیان از آدمیان فراوان یافتید و هواخواهان آنها از انسان می‌گویند پروردگارا برخی از ما از برخی دیگر بهره برداری کرد و به پایانی که برای ما معین کردی رسیدیم. می‌فرماید جایگاه شما آتش است در آن ماندگار خواهید بود مگر آنچه را خدا بخواهد. آری پروردگار تو حکیم داناست ۱۲۸

و این گونه برخی از ستمکاران را به آنچه به دست می‌آوردند سرپرست برخی دیگر می‌گردانیم ۱۲۹

ای گروه جن و انس آیا از میان شما فرستادگانی برای شما نیامدند که آیات مرا بر شما بخوانند و از دیدار این روزتان به شما هشدار دهند گفتند ما به زیان خود گواهی دهیم و زندگی دنیا فریبشان داد و بر ضد خود گواهی دادند که آنان کافر بوده‌اند ۱۳۰ این بدان سبب است که پروردگار تو هیچ گاه شهرها را به ستم نابوده نکرده در حالی که مردم آن غافل باشند ۱۳۱

و برای هر یک از آنچه انجام داده‌اند مراتبی خواهد بود و پروردگارت از آنچه می‌کنند غافل نیست ۱۳۲

و پروردگار تو بی‌نیاز و رحمتگر است اگر بخواهد شما را می‌برد و پس از شما هر که را بخواهد جانشین می‌کند همچنانکه شما را از نسل گروهی دیگر پدید آورده است ۱۳۳

قطعا آنچه به شما وعده داده می‌شود آمدنی است و شما درمانده‌کنندگان نیستید ۳۴۱ بگو ای قوم من هر چه مقدور شما هست انجام دهید من انجام می‌دهم به زودی خواهید دانست که فرجام آن سرای از آن کیست آری ستمکاران رستگار نمی‌شوند ۵۱۳

و برای خدا از آنچه از کشت و دامها که آفریده است سهمی گذاشتند و به پندار خودشان گفتند این ویژه خداست و این ویژه بتان ما پس آنچه خاص بتانسان بود به خدا نمی‌رسید و آنچه خاص خدا بود به بتانسان می‌رسید چه بد داوری می‌کنند ۱۳۶

و این گونه برای بسیاری از مشرکان بتانشان کشتن فرزندانشان را آراستند تا هلاکشان کنند و دینشان را بر آنان مشتبه سازند و اگر خدا می‌خواست چنین نمی‌کردند پس ایشان را با آنچه به دروغ می‌سازند رها کن ۱۳۷

و به زعم خودشان گفتند اینها دامها و کشتزار ممنوع است که جز کسی که ما بخواهیم نباید از آن بخورد و دامهایی است که پشت آنها حرام شده است و دامهایی که نام خدا را بر آن نمی‌بردند به صرف افترا بر .. به زودی آنان را به خاطر آنچه افترا می‌بستند جزا می‌دهد ۱۳۸ و گفتند آنچه در شکم این دامهاست اختصاص به مردان ما دارد و بر همسران ما حرام شده است و اگر مرده باشد همه آنان در آن شریکند به زودی توصیف آنان را سزا خواهد داد زیرا او حکیم داناست ۱۳۹

کسانی که از روی بی‌خردی و نادانی فرزندان خود را کشته‌اند و آنچه را خدا روزیشان کرده بود از راه افترا به خدا حرام شمرده‌اند سخت زیان کردند آنان به راستی گمراه شده و هدایت نیافته‌اند ۱۴۰

و اوست کسی که باغهایی با داربست و بدون داربست و خرمابن و کشتزار با میوه‌های گوناگون آن و زیتون و انار شبیه به یکدیگر و غیر شبیه پدید آورد از میوه آن چون ثمر داد بخورید و حق آن را روز بهره‌برداری از آن بدهید و زیاده‌روی نکنید که او اسرافکاران را دوست ندارد ۱۴۱

و از دامها حیوانات بارکش و حیوانات کرک و پشم‌دهنده را، از آنچه خدا روزیتان کرده است بخورید و از پی گامهای شیطان مروید که او برای شما دشمنی آشکار است ۱۴۲

هشت فرد از گوسفند دو تا و از بز دو تا بگو آیا نرها را حرام کرده یا ماده را یا آنچه را که

رحم آن دو ماده در بر گرفته است اگر راست می‌گویید از روی علم به من خبر دهید ۱۴۳ و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا نرها را حرام کرده یا ماده‌ها را یا آنچه را که رحم آن دو ماده در بر گرفته است آیا وقتی خداوند شما را به این سفارش کرد حاضر بودید پس کیست ستمکارتر از آنکس که بر خدا دروغ بندد تا از روی نادانی مردم را گمراه کند آری خدا گروه ستمکاران را راهنمایی نمی‌کند ۱۴۴

بگو در آنچه به من وحی شده است بر خورنده‌ای که آن را می‌خورد هیچ حرامی نمی‌یابم مگر آنکه مردار یا خون ریخته یا گوشت خوک باشد که اینها همه پلیدند یا از روی نافرمانی نام غیر خدا بر آن برده شده باشد پس کسی که بدون سرکشی و زیاده‌خواهی ناچار گردد قطعا پروردگار تو آمرزنده مهربان است ۱۴۵

و بر یهودیان هر چنگال داری را حرام کردیم و از گاو و گوسفند پیه آن دو را بر آنان حرام کردیم به استثنای پیه‌هایی که بر پشت آن دو یا بر روده‌هاست یا آنچه با استخوان درآمیخته است این را به سزای ستم‌کردنشان به آنان کیفر دادیم و ما البته راستگوییم ۱۴۶

پس اگر تو را تکذیب کردند بگو پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و عذاب او از گروه مجرمان بازگردانده نخواهد شد ۱۴۷

کسانی که شرک آوردند به زودی خواهند گفت اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدرانمان شرک نمی‌آوردیم و چیزی را تحریم نمی‌کردیم کسانی هم که پیش از آنان بودند همین گونه تکذیب کردند تا عقوبت ما را چشیدند بگو آیا نزد شما دانشی هست که آن را برای ما آشکار کنید شما جز از گمان پیروی نمی‌کنید و جز دروغ نمی‌گویید ۱۴۸ بگو برهان رسا ویژه خداست و اگر می‌خواست قطعاً همه شما را هدایت می‌کرد ۱۴۹

بگو گواهان خود را که گواهی می‌دهند به اینکه خدا اینها را حرام کرده بیاورید پس اگر هم شهادت دادند تو با آنان شهادت مده و هوسهای کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند و کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند و با پروردگارشان همتا قرار می‌دهند پیروی مکن ۱۵۰

بگو بیایید تا آنچه را پروردگارتان بر شما حرام کرده برای شما بخوانم چیزی را با او شریک قرار مدهید و به پدر و مادر احسان کنید و فرزندان خود را از بیم تنگدستی مکشید ما شما و آنان را روزی می‌رسانیم و به کارهای زشت چه علنی آن و چه پوشیده نزدیک مشوید و نفسی را که خدا حرام گردانیده جز بحق مکشید اینهاست که شما را به آن سفارش کرده است باشد که بیندیشد ۱۵۱ و به مال یتیم جز به نحو نزدیک مشوید تا به حد رشد خود برسد و پیمان و ترازو را به عدالت تمام بپیمایید هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم و چون سخن گویند دادگری کنید هر چند خویشاوند باشد و به پیمان خدا وفا کنید اینهاست که شما را به آن سفارش کرده است باشد که پند گیرید ۱۵۲

و این است راه راست من پس از آن پیروی کنید و از راه‌ها که شما را از راه وی پراکنده می‌سازد پیروی مکنید اینهاست که شما را به آن سفارش کرده است باشد که به تقوا گرایید ۱۵۳

آنگاه به موسی کتاب دادیم برای اینکه بر کسی که نیکی کرده است تمام کنیم و برای اینکه هر چیزی را بیان نماییم و هدایت و رحمتی باشد امید که به لقای پروردگارشان ایمان بیاورند ۱۵۴ و این خجسته کتابی است که ما آن را نازل کردیم پس از آن پیروی کنید و پرهیزگاری نمایید باشد که مورد رحمت قرار گیرید ۱۵۵ تا نگویید کتاب تنها بر دو طایفه

پیش از ما نازل شده و ما از آموختن آنان بی خبر بودیم ۱۵۶ یا نگوئید اگر کتاب بر ما نازل می شد قطعا از آنان هدایت یافته تر بودیم اینک حجتی از جانب پروردگارتان برای شما آمده و رهنمود و رحمتی است پس کیست ستمکارتر از آن کس که آیات خدا را دروغ پندارد و از آنها روی گرداند به زودی کسانی را که از آیات ما روی می گردانند به سبب اعراضشان به عذابی سخت مجازات خواهیم کرد ۱۵۷

آیا جز این انتظار دارند که فرشتگان به سویشان بیایند یا پروردگارت بیاید یا پاره‌ای از نشانه‌های پروردگارت بیاید. روزی که پاره‌ای از نشانه‌های پروردگارت آید کسی که قبلا ایمان نیاورده یا خیری در ایمان آوردن خود به دست نیاورده ایمان آوردنش سود نمی‌بخشد بگو منتظر باشید که ما منتظریم ۱۵۸

کسانی که دین خود را پراکنده ساختند و فرقه فرقه شدند تو هیچ گونه مسؤول ایشان نیستی کارشان فقط با خداست آنگاه به آنچه انجام می‌دادند آگاهشان خواهد کرد ۱۵۹ هر کس کار نیکی بیاورد ده برابر آن خواهد داشت و هر کس کار بدی بیاورد جز مانند آن جزا نیابد و بر آنان ستم نرود ۱۶۰

بگو آری پروردگارم مرا به راه راست هدایت کرده است دینی پایدار آیین ابراهیم حق‌گرای و او از مشرکان نبود ۱۶۱ بگو در حقیقت نماز من و عبادات من و زندگی و مرگ من برای خدا پروردگار جهانیان است ۱۶۲ او را شریکی نیست و بر این دستور یافته‌ام و من نخستین مسلمانم ۱۶۳

بگو آیا جز خدا پروردگاری بجویم با اینکه او پروردگار هر چیزی است و هیچ کس جز بر زبان خود انجام نمی‌دهد و هیچ باربرداری بار دیگری را بر نمی‌دارد آنگاه بازگشت شما به سوی پروردگارتان خواهد بود پس ما را به آنچه در آن اختلاف می‌کردید آگاه خواهد کرد ۱۶۴

و اوست کسی که شما را در زمین جانشین قرار داد و بعضی از شما را بر برخی دیگر به درجاتی برتری داد تا شما را در آنچه به شما داده است بیازماید آری پروردگار تو زودکیفر است و او بس آمرزنده مهربان است ۱۶۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم صاد ۱

کتابی است که به سوی تو فرو فرستاده شده است پس نباید در سینه تو از ناحیه آن تنگی باشد تا به وسیله آن هشدار دهی و برای مؤمنان پندی باشد ۲

آنچه را از جانب پروردگارتان به سوی شما فرو فرستاده شده است پیروی کنید و جز او از معبودان پیروی نکنید چه اندک پند می‌گیرید ۳

و چه بسیار شهرها که آن را به هلاکت رسانیدیم و در حالی که به خواب شبانگاهی رفته یا نیمروز غنوده بودند عذاب ما به آنها رسید ۴ و هنگامی که عذاب ما بر آنان آمد سخنشان جز این نبود که گفتند راستی که ما ستمکار بودیم ۵

پس قطعا از کسانی که به سوی آنان فرستاده شده‌اند خواهیم پرسید و قطعا از فرستادگان خواهیم پرسید ۶ و از روی دانش به آنان گزارش خواهیم داد و ما غایب نبوده‌ایم ۷ و در آن روز سنجش درست است پس هر کس میزانهای او گران باشد آنان خود رستگارانند ۸ و هر کس میزانهای او سبک باشد پس آنانند که به خود زیان زده‌اند چرا که به آیات ما ستم کرده‌اند ۹

و قطعا شما را در زمین قدرت عمل دادیم و برای شما در آن وسایل معیشت نهادیم چه کم سپاسگزاری می‌کنید ۱۰

و در حقیقت شما را خلق کردیم سپس به صورتگری شما پرداختیم آنگاه به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود ۱۱

فرمود چون تو را به سجده امر کردم چه چیز تو را باز داشت از اینکه سجده کنی گفت من از او بهترم مرا از آتشی آفریدی و او را از گل آفریدی ۱۲ فرمود از آن فرو شو تو را نرسد که در آن تکبر نمایی پس بیرون شو که تو از خوارشدگانی ۱۳

گفت مرا تا روزی که برانگیخته خواهند شد مهلت ده ۱۴

فرمود تو از مهلت یافتگانی ۱۵

گفت پس به سبب آنکه مرا به بیراهه افکندی من هم برای آنان حتما بر سر راه راست تو خواهم نشست ۱۶

آنگاه از پیش رو و از پشت سرشان و از طرف راست و از طرف چپشان بر آنها می‌تازم و بیشترشان را شکرگزار نخواهی یافت ۱۷

فرمود نکوهیده و رانده از آن بیرون شو که قطعاً هر که از آنان از تو پیروی کند جهنم را از همه شما پر خواهم کرد ۱۸

و ای آدم تو با جفت خویش در آن باغ سکونت گیر و از هر جا که خواهید بخورید و به این درخت نزدیک مشوید که از ستمکاران خواهید شد ۱۹

پس شیطان آن دو را وسوسه کرد تا آنچه را از عورت‌هایشان برایشان پوشیده مانده بود برای آنان نمایان گرداند و گفت پروردگارتان شما را از این درخت منع نکرد جز آنکه دو فرشته گردید یا از جاودانان شوید ۲۰

و برای آن دو سوگند یاد کرد که من قطعاً از خیرخواهان شما هستم ۲۱ پس آن دو را با فریب به سقوط کشانید پس چون آن دو از آن درخت چشیدند برهنگی‌هایشان بر آنان آشکار شد و به چسبانیدن برگ بهشت بر خود آغاز کردند و پروردگارشان بر آن دو بانگ بر زد مگر شما را از این درخت منع نکردم و به شما نگفتم که در حقیقت شیطان برای شما دشمنی آشکار است ۲۲ گفتند پروردگارا ما بر خویشتن ستم کردیم و اگر بر ما نبخشایی و به ما رحم نکنی مسلماً از زیانکاران خواهیم بود ۲۳

فرمود فرود آیید که بعضی از شما دشمن بعضی اید و برای شما در زمین تا هنگامی قرارگاه و برخورداری است ۲۴ فرمود در آن زندگی می‌کنید و در آن می‌میرید و از آن برانگیخته خواهید شد ۲۵

ای فرزندان آدم در حقیقت ما برای شما لباسی فرو فرستادیم که عورت‌های شما را پوشیده می‌دارد و زینتی است و بهترین جامه تقوا است این از نشانه‌های خداست باشد که متذکر شوند ۲۶

ای فرزندان آدم زنهار تا شیطان شما را به فتنه نیندازد چنانکه پدر و مادر شما را از بهشت بیرون راند و لباسشان را از ایشان برکند تا عورت‌هایشان را بر آنان نمایان کند در حقیقت او و قبيله‌اش شما را از آنجا که آنها را نمی‌بینید می‌بینند ما شیاطین را دوستان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند ۲۷ و چون کار زشتی کنند می‌گویند پدران خود را بر آن یافتیم و خدا ما را بدان فرمان داده است بگو قطعاً خدا به کار زشت فرمان نمی‌دهد آیا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید ۲۸

بگو پروردگارم به دادگری فرمان داده است و در هر مسجدی روی خود را مستقیم کنید و در حالی که دین خود را برای او خالص گردانیده‌اید وی را بخوانید همان گونه که شما را پدید آورد برمی‌گردید ۲۹

گروهی را هدایت نموده و گروهی گمراهی بر آنان ثابت شده است زیرا آنان شیاطین را به جای خدا دوستان گرفته‌اند و می‌پندارند که راه‌یافتگانند ۳۰

ای فرزندان آدم جامه خود را در هر نمازی بگیرید و بخورید و بیاشامید و زیاده‌روی نکنید که او اسرافکاران را دوست نمی‌دارد ۳۱

بگو زیورهای را که خدا برای بندگان پدید آورده و روزیهای پاکیزه را چه کسی حرام گردانیده بگو این در زندگی دنیا برای کسانی است که ایمان آورده‌اند و روز قیامت خاص

آنان می‌باشد این گونه آیات را برای گروهی که می‌دانند به روشنی بیان می‌کنیم ۳۲
بگو پروردگار من فقط زشتکاریها را چه آشکارش و چه پنهان و گناه و ستم ناحق را حرام گردانیده است و اینکه چیزی را شریک خدا سازید که دلیلی بر آن نازل نکرده و اینکه چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت دهید ۳۳ و برای هر امتی اجلی است پس چون اجلشان فرا رسد نه ساعتی آن را پس اندازند و نه پیش ۳۴

ای فرزندان آدم چون پیامبرانی از خودتان برای شما بیایند و آیات مرا بر شما بخوانند پس هر کس به پرهیزگاری و صلاح گراید نه بیمی بر آنان خواهد بود و نه اندوهگین می‌شوند ۳۵ و کسانی که آیات ما را دروغ انگاشتند و از آنها تکبر ورزیدند آنان همدم آتشند در آن جاودانند ۳۶

پس کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بدهد یا آیات او را تکذیب کند اینان کسانی هستند که نصیبشان از آنچه مقرر شده به ایشان خواهد رسید تا آنگاه که فرشتگان ما به سراغشان بیایند که جانشان بستانند می‌گویند آنچه غیر از خدا می‌خواندید کجاست می‌گویند از ما ناپدید شدند و علیه خود گواهی می‌دهند که آنان کافر بودند ۳۷

می‌فرماید در میان امت‌هایی از جن و انس که پیش از شما بوده‌اند داخل آتش شوید هر بار که امتی درآید همکیشان خود را لعنت کند تا وقتی که همگی در آن به هم پیوندند پیروانشان در باره پیشوایانشان می‌گویند پروردگارا اینان ما را گمراه کردند پس دو برابر

عذاب آتش به آنان بده می‌فرماید برای هر کدام دو چندان است ولی شما نمی‌دانید ۳۸
و پیشوایانشان به پیروانشان می‌گویند شما را بر ما امتیازی نیست پس به سزای آنچه به دست می‌آوردید عذاب را بچشید ۳۹ در حقیقت کسانی که آیات ما را دروغ شمردند و از آنها تکبر ورزیدند درهای آسمان را برایشان نمی‌گشایند و در بهشت در نمی‌آیند مگر آنکه شتر در سوراخ سوزن داخل شود و بدینسان بزهکاران را کیفر می‌دهیم ۴۰ برای آنان از جهنم بستری و از بالایشان پوشش‌هست و این گونه بیدادگران را سزا می‌دهیم ۴۱

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند - هیچ کسی را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم - آنان همدم بهشتند در آن جاودانند ۴۲

و هر گونه کینه‌ای را از سینه‌هایشان می‌زداییم از زیرشان نهرها جاری است و می‌گویند ستایش خدایی را که ما را بدین هدایت نمود و اگر خدا ما را رهبری نمی‌کرد ما خود هدایت نمی‌یافتیم در حقیقت فرستادگان پروردگار ما حق را آوردند و به آنان ندا داده می‌شود که این همان بهشتی است که آن را به آنچه انجام می‌دادید میراث یافته‌اید ۴۳

و بهشتیان دوزخیان را آواز می‌دهند که ما آنچه را پروردگارمان به ما وعده داده بود درست یافتیم آیا شما آنچه را پروردگارتان وعده کرده بود راست و درست یافتید می‌گویند آری پس آواز دهنده‌ای میان آنان آواز درمی‌دهد که لعنت خدا بر ستمکاران باد ۴۴

همانان که از راه خدا باز می‌دارند و آن را کج می‌خواهند و آنها آخرت را منکرند ۴۵ و میان آن دو حایلی است و بر اعراف مردانی هستند که هر یک را از سیمایشان می‌شناسند و بهشتیان را که هنوز وارد آن نشده و امید دارند آواز می‌دهند که سلام بر شما ۴۶ و چون چشمانشان به سوی دوزخیان گردانیده شود می‌گویند پروردگارا ما را در زمره گروه ستمکاران قرار مده ۴۷

و اهل اعراف مردانی را که آنان را از سیمایشان می‌شناسند ندا می‌دهند می‌گویند جمعیت شما و آن گردنکشی که می‌کردید به حال شما سودی نداشت ۴۸

آیا اینان همان کسان نبودند که سوگند یاد می‌کردید که خدا آنان را به رحمتی نخواهد رسانید به بهشت درآیید نه بیمی بر شماست و نه اندوهگین می‌شوید ۴۹ و دوزخیان بهشتیان را آواز می‌دهند که از آن آب یا از آنچه خدا روزی شما کرده بر ما فرو ریزید می‌گویند خدا آنها را بر کافران حرام کرده است ۵۰

همانان که دین خود را سرگرمی و بازی پنداشتند و زندگی دنیا مغرورشان کرد پس همان گونه که آنان دیدار امروز خود را از یاد بردند و آیات ما را انکار می‌کردند ما امروز آنان را از یاد می‌بریم ۵۱ و در حقیقت ما برای آنان کتابی آوردیم که آن را از روی دانش روشن و شیوایش ساخته‌ایم و برای گروهی که ایمان می‌آورند هدایت و رحمتی است ۵۲

آیا جز در انتظار تاویل آنند روزی که تاویلش فرا رسد کسانی که آن را پیش از آن به فراموشی سپرده‌اند می‌گویند حقا فرستادگان پروردگار ما حق را آوردند پس آیا ما را شفاعتگرانی هست که برای ما شفاعت کنند یا بازگردانیده شویم تا غیر از آنچه انجام

می‌دادیم انجام دهیم به راستی که به خویشتن زیان زدند و آنچه را به دروغ می‌ساختند از کف دادند ۵۳

در حقیقت پروردگار شما آن خدایی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید سپس بر عرش استیلا یافت روز را به شب که شتابان آن را می‌طلبید می‌پوشاند و خورشید و ماه و ستارگان را که به فرمان او رام شده‌اند، آگاه باش که خلق و امر از آن اوست فرخنده خدایی است پروردگار جهانیان ۵۴

پروردگار خود را به زاری و نهانی بخوانید که او از حدگذرندگان را دوست نمی‌دارد ۵۵ و در زمین پس از اصلاح آن فساد مکنید و با بیم و امید او را بخوانید که رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است ۵۶ و اوست که بادها را پیشاپیش رحمتش مژده‌رسان می‌فرستد تا آن گاه که ابرهای گرانبار را بردارند آن را به سوی سرزمینی مرده برانیم و از آن باران فرود آوریم و از هر گونه میوه‌ای برآوریم بدینسان مردگان را خارج می‌سازیم باشد که شما متذکر شوید ۵۷

و زمین پاک گیاهش به اذن پروردگارش برمی‌آید و آن که ناپاک است جز اندک و بی‌فایده بر نمی‌آید این گونه آیات را برای گروهی که شکر می‌گزارند گونه‌گون بیان می‌کنیم ۵۸ همانا نوح را به سوی قومش فرستادیم پس گفت ای قوم من خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست من از عذاب روزی سترگ بر شما بیمناکم ۵۹ سران قومش گفتند واقعا ما تو را در گمراهی آشکاری می‌بینیم ۶۰

گفت ای قوم من هیچ گونه گمراهی در من نیست بلکه من فرستاده‌ای از جانب پروردگار جهانیانم ۶۱

پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و اندرزتان می‌دهم و چیزهایی از خدا می‌دانم که نمی‌دانید ۶۲

آیا تعجب کردید که بر مردی از خودتان پندی از جانب پروردگارتان برای شما آمده تا شما را بیم دهد و تا شما پرهیزگاری کنید و باشد که مورد رحمت قرار گیرید ۶۳ پس او را تکذیب کردند و ما او و کسانی را که با وی در کشتی بودند نجات دادیم و کسانی را که آیات ما را دروغ پنداشتند غرق کردیم زیرا آنان گروهی کور بودند ۶۴ و به سوی عاد برادرشان هود را، گفت ای قوم من خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست پس آیا پرهیزگاری نمی‌کنید ۶۵

سران قومش که کافر بودند گفتند در حقیقت ما تو را در سفاهت می‌بینیم و جدا تو را از دروغگویان می‌پنداریم ۶۶

گفت ای قوم من در من سفاهتی نیست ولی من فرستاده‌ای از جانب پروردگار جهانیا ۶۷
پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و برای شما خیر خواهی امینم ۶۸
آیا تعجب کردید که بر مردی از خودتان پندی از جانب پروردگارتان برای شما آمده تا شما را هشدار دهد و به خاطر آورید زمانی را که شما را پس از قوم نوح جانشینان قرار داد و در خلقت بر قوت شما افزود پس نعمتهای خدا را به یاد آورید باشد که رستگار شوید ۶۹
گفتند آیا به سوی ما آمده‌ای که تنها خدا را بپرستیم و آنچه را که پدرانمان می‌پرستیدند رها کنیم اگر راست می‌گویی آنچه را به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور ۷۰ گفت راستی که عذاب و خشمی از پروردگارتان بر شما مقرر گردیده است آیا درباره نامهایی که خود و پدرانتان نامگذاری کرده‌اید و خدا بر آنها برهانی فرو نفرستاده با من مجادله می‌کنید پس منتظر باشید که من با شما از منتظرانم ۷۱

پس او و کسانی را که با او بودند به رحمتی از خود رها کردیم و کسانی را که آیات ما را دروغ شمردند و مؤمن نبودند ریشه‌کن کردیم ۷۲

و به سوی ثمود صالح برادرشان را ، گفت ای قوم من خدا را بپرستید برای شما معبودی جز او نیست در حقیقت برای شما از جانب پروردگارتان دلیلی آشکار آمده است این ماده شتر خدا برای شماست که پدیده‌ای شگرف است پس آن را بگذارید تا در زمین خدا بخورد و گزندی به او نرسانید تا شما را عذابی دردناک فرو گیرد ۷۳

و به یاد آورید هنگامی را که شما را پس از عاد جانشینان گردانید و در زمین به شما جای داد در دشتهای آن کاههایی اختیار می‌کردید و از کوهها خانه‌هایی می‌تراشیدید پس نعمتهای خدا را به یاد آورید و در زمین سر به فساد برمدارید ۷۴ سران قوم او که استکبار می‌ورزیدند به مستضعفانی که ایمان آورده بودند گفتند آیا می‌دانید که صالح از طرف پروردگار فرستاده شده است گفتند بی‌تردید ما به آنچه وی بدان رسالت یافته است مؤمنیم ۷۵

کسانی که استکبار می‌ورزیدند گفتند ما به آنچه شما بدان ایمان آورده‌اید کافریم ۷۶ پس آن ماده شتر را پی کردند و از فرمان پروردگار خود سرپیچیدند و گفتند ای صالح اگر از پیامبرانی آنچه را به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور ۷۷ آنگاه زمین‌لرزه آنان را فرو گرفت و در خانه هایشان از پا درآمدند ۷۸

پس از ایشان روی برتافت و گفت ای قوم من به راستی من پیام پروردگارم را به شما رساندم و خیر شما را خواستم ولی شما دوست نمی‌دارید ۹۷
و لوط را هنگامی که به قوم خود گفت آیا آن کار زشت را مرتکب می‌شوید که هیچ کس از جهانیان در آن بر شما پیشی نگرفته است ۸۰

شما از روی شهوت به جای زنان با مردان درمی‌آمیزید آری شما گروهی تجاوزکارید ۸۱
ولی پاسخ قومش جز این نبود که گفتند آنان را از شهرتان بیرون کنید زیرا آنان کسانی‌اند که به پاکی تظاهر می‌کنند ۸۲

پس او و خانواده‌اش را غیر از زنش که از زمره باقیمانندگان بود نجات دادیم ۸۳
و بر سر آنان بارشی بارانیدیم پس بین فرجام گنهکاران چسان بود ۸۴
و به سوی مدین برادرشان شعیب را، گفت ای قوم من خدا را بپرستید که برای شما هیچ معبودی جز او نیست در حقیقت شما را از جانب پروردگارتان برهانی روشن آمده است پس پیمان و ترازو را تمام نهید و اموال مردم را کم مدهید و در زمین پس از اصلاح آن فساد مکنید این اگر مؤمنید برای شما بهتر است ۸۵

و بر سر هر راهی منشینید که بترسانید و کسی را که ایمان به خدا آورده از راه خدا باز دارید و راه او را کج بخواهید و به یاد آورید هنگامی را که اندک بودید پس شما را بسیار گردانید و بنگرید که فرجام فسادکاران چگونه بوده است ۸۶

و اگر گروهی از شما به آنچه من بدان فرستاده شده‌ام ایمان آورده و گروه دیگر ایمان نیاورده‌اند صبر کنید تا خدا میان ما داوری کند او بهترین داوران است ۸۷
سران قومش که تکبر می‌ورزیدند گفتند ای شعیب یا تو و کسانی را که با تو ایمان آورده‌اند از شهر خودمان بیرون خواهیم کرد یا به کیش ما برگردید گفت آیا هر چند کراحت داشته باشیم ۸۸

اگر بعد از آنکه خدا ما را از آن نجات بخشیده به کیش شما برگردیم در حقیقت به خدا دروغ بسته‌ایم و ما را سزاوار نیست که به آن بازگردیم مگر آنکه خدا پروردگار ما بخواهد. پروردگار ما از نظر دانش بر هر چیزی احاطه دارد بر خدا توکل کرده‌ایم. بار پروردگارا میان ما و قوم ما به حق داوری کن که تو بهترین داورانی ۸۹ و سران قومش که کافر بودند گفتند اگر از شعیب پیروی کنید در این صورت قطعاً زیانکارید ۹۰ پس زمین لرزه آنان را فرو گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۹۱ کسانی که شعیب را تکذیب کرده بودند گویی خود در آن سکونت نداشتند کسانی که شعیب را تکذیب کرده بودند خود همان زیانکاران

بودند ۹۲ پس از ایشان روی برتافت و گفت ای قوم من به راستی که پیامهای پروردگارم را به شما رسانیدم و پندتان دادم دیگر چگونه بر گروهی که کافرند دریغ بخورم ۹۳ و در هیچ شهری پیامبری نفرستادیم مگر آنکه مردمش را به سختی و رنج دچار کردیم تا مگر به زاری درآیند ۹۴

آنگاه به جای بدی نیکی قرار دادیم تا انبوه شدند و گفتند پدران ما را رنج و راحت می‌رسیده است پس در حالی که بی خبر بودند بناگاه آنان را گرفتیم ۹۵

و اگر مردم شهرها ایمان آورده و به تقوا گراییده بودند قطعاً برکاتی از آسمان و زمین برایشان می‌گشودیم ولی تکذیب کردند پس به دستور دشان آنان را گرفتیم ۹۶ آیا ساکنان شهرها ایمن شده‌اند از اینکه عذاب ما شامگاهان در حالی که به خواب فرو رفته‌اند به آنان برسد ۹۷

و آیا ساکنان شهرها ایمن شده‌اند از اینکه عذاب ما نیمروز در حالی که به بازی سرگرمند به ایشان دررسد ۹۸ آیا از مکر خدا خود را ایمن دانستند جز مردم زیانکار خود را از مکر خدا ایمن نمی‌داند ۹۹ مگر برای کسانی که زمین را پس از ساکنان آن به ارث می‌برند باز ننموده است که اگر می‌خواستیم آنان را به گناهانشان می‌رساندیم و بر دلهایشان مهر می‌نهادیم تا دیگر نشنوند ۱۰۰

این شهرهاست که برخی از خبرهای آن را بر تو حکایت می‌کنیم در حقیقت پیامبران دلائل روشن برایشان آوردند اما آنان به آنچه قبلاً تکذیب کرده بودند ایمان نمی‌آوردند این گونه خدا بر دلهای کافران مهر می‌نهد ۱۰۱

و در بیشتر آنان عهدی نیافتیم و بیشترشان را جدا نافرمان یافتیم ۱۰۲ آنگاه بعد از آنان موسی را با آیات خود به سوی فرعون و سران قومش فرستادیم ولی آنها به آن کفر ورزیدند پس بین فرجام مفسدان چگونه بود ۱۰۳ و موسی گفت ای فرعون بی‌تردید من پیامبری از سوی پروردگار جهانیانم ۱۰۴ شایسته است که بر خدا جز حق نگویم من در حقیقت دلیلی روشن از سوی پروردگارتان برای شما آورده‌ام پس فرزندان اسرائیل را همراه من بفرست ۱۰۵ گفت اگر معجزه‌ای آورده‌ای پس اگر راست می‌گویی آن را ارائه بده ۱۰۶

پس عصایش را افکند و بناگاه اژدهایی آشکار شد ۱۰۷

و دست خود را بیرون کشید و ناگهان برای تماشاگران سپید بود ۱۰۸

سران قوم فرعون گفتند بی‌شک این ساحری داناست ۱۰۹

می‌خواهد شما را از سرزمینتان بیرون کند پس چه دستور می‌دهید ۱۱۰

گفتند او و برادرش را بازداشت کن و گردآورندگانی را به شهرها بفرست ۱۱۱

تا هر ساحر دانایی را نزد تو آرند ۱۱۲ و ساحران نزد فرعون آمدند گفتند اگر ما پیروز شویم برای ما پاداشی خواهد بود ۱۱۳

گفت آری و مسلما شما از مقربان خواهید بود ۱۱۴

گفتند ای موسی آیا تو می‌افکنی و یا اینکه ما می‌افکنیم ۱۱۵

گفت شما بیفکنید و چون افکندند دیدگان مردم را افسون کردند و آنان را به ترس انداختند و سحری بزرگ در میان آوردند ۱۱۶

و به موسی وحی کردیم که عصایت را بینداز پس و ناگهان آنچه را به دروغ ساخته بودند فرو بلعید ۱۱۷

پس حقیقت آشکار گردید و کارهایی که می‌کردند باطل شد ۱۱۸

و در آنجا مغلوب و خوار گردیدند ۱۱۹

و ساحران به سجده درافتادند ۱۲۰

گفتند به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۱۲۱

پروردگار موسی و هارون ۱۲۲

فرعون گفت آیا پیش از آنکه به شما رخصت دهم به او ایمان آوردید قطعا این نیرنگی است که در شهر به راه انداخته‌اید تا مردمش را از آن بیرون کنید پس به زودی خواهید دانست ۱۲۳

دستها و پاهایتان را یکی از چپ و یکی از راست خواهم برید سپس همه شما را به دار خواهم آویخت ۱۲۴

گفتند ما به سوی پروردگارمان بازخواهیم گشت ۱۲۵

و تو جز برای این ما را به کیفر نمی‌رسانی که ما به معجزات پروردگارمان وقتی برای ما آمد ایمان آوردیم پروردگارا بر ما شکیبایی فرو ریز و ما را مسلمان بمیران ۱۲۶

و سران قوم فرعون گفتند آیا موسی و قومش را رها می‌کنی تا در این سرزمین فساد کنند و تو و خدایانت را رها کند گفت بزودی پسرانشان را می‌کشیم و زنانشان را زنده نگاه می‌داریم و ما بر آنان مسلطیم ۱۲۷

موسی به قوم خود گفت از خدا یاری جوید و پایداری ورزید که زمین از آن خداست آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد می‌دهد و فرجام برای پرهیزگاران است ۱۲۸

گفتند پیش از آنکه تو نزد ما بیایی و بعد از آنکه به سوی ما آمدی مورد آزار قرار گرفتیم گفت امید است که پروردگارتان دشمن شما را هلاک کند و شما را روی زمین جانشین سازد آنگاه بنگرد تا چگونه عمل می‌کنید ۱۲۹

و در حقیقت ما فرعونیان را به خشکسالی و کمبود محصولات دچار کردیم باشد که عبرت گیرند ۱۳۰

پس هنگامی که نیکی به آنان روی می‌آورد می‌گفتند این برای خود ماست و چون گزندى به آنان می‌رسید به موسی و همراهانش شگون بد می‌زدند آگاه باشید که بدشگونی آنان تنها نزد خداست لیکن بیشترشان نمی‌دانستند ۱۳۱

و گفتند هر گونه پدیده شگرفی که به وسیله آن ما را افسون کنی برای ما بیاوری ما به تو ایمان آورنده نیستیم ۱۳۲

پس بر آنان طوفان و ملخ و کنه ریز و غوکها و خون را به صورت نشانه‌هایی آشکار فرستادیم و باز سرکشی کردند و گروهی بدکار بودند ۱۳۳

و هنگامی که عذاب بر آنان فرود آمد گفتند ای موسی پروردگارت را به عهده‌ی که نزد تو دارد برای ما بخوان اگر این عذاب را از ما برطرف کنی حتماً به تو ایمان خواهیم آورد و بنی‌اسرائیل را قطعاً با تو روانه خواهیم ساخت ۴۱۳

و چون عذاب را تا سررسیدی که آنان بدان رسیدند از آنها برداشتیم باز هم پیمان‌شکنی کردند ۱۳۵

سرانجام از آنان انتقام گرفتیم و در دریا غرقشان ساختیم چرا که آیات ما را تکذیب کردند و از آنها غافل بودند ۱۳۶

و به آن گروهی که پیوسته تضعیف می‌شدند باختر و خاوری سرزمین را که در آن برکت قرار داده بودیم به میراث عطا کردیم و به پاس آنکه صبر کردند وعده نیکوی پروردگارت به فرزندان اسرائیل تحقق یافت و آنچه را که فرعون و قومش ساخته و افراشته بودند ویران کردیم ۱۳۷

و فرزندان اسرائیل را از دریا گذرانیدیم تا به قومی رسیدند که بر بتهای خویش همت می‌گماشتند گفتند ای موسی همان گونه که برای آنان خدایانی است برای ما خدایی قرار ده گفت راستی شما نادانی می‌کنید ۸۱۳

در حقیقت آنچه ایشان در آنند ناپود و آنچه انجام می‌دادند باطل است ۱۳۹ گفت آیا غیر از خدا معبودی برای شما بجویم با اینکه او شما را بر جهانیان برتری داده است ۱۴۰

و هنگامی را که شما را از فرعونیان نجات دادیم که شما را سخت شکنجه می‌کردند پسرانتان را می‌کشتند و زنانتان را زنده باقی می‌گذاشتند و در این برای شما آزمایش بزرگی از جانب پروردگارتان بود ۱۴۱

و با موسی سی شب وعده گذاشتیم و آن را با ده شب دیگر تمام کردیم تا آنکه وقت معین پروردگارش در چهل شب به سر آمد و موسی به برادرش هارون گفت در میان قوم من جانشینم باش و اصلاح کن و راه فسادگران را پیروی مکن ۱۴۲

و چون موسی به میعاد ما آمد و پروردگارش با او سخن گفت عرض کرد پروردگارا خود را به من بنمای تا بر تو بنگرم فرمود هرگز مرا نخواهی دید لیکن به کوه بنگر پس اگر بر جای خود قرار گرفت به زودی مرا خواهی دید پس چون پروردگارش به کوه جلوه نمود آن را ریز ریز ساخت و موسی بیهوش بر زمین افتاد و چون به خود آمد گفت تو منزهی به درگاهت توبه کردم و من نخستین مؤمنانم ۱۴۳

فرمود ای موسی تو را با رسالتها و با سخن گفتنم بر مردم برگزیدم پس آنچه را به تو دادم بگیر و از سپاسگزاران باش ۱۴۴

و در الواح برای او در هر موردی پندی و برای هر چیزی تفصیلی نگاشتیم پس آن را به جد و جهد بگیر و قوم خود را وادار کن که بهترین آن را فرا گیرند به زودی سرای نافرمانان را به شما می‌نمایم ۱۴۵

به زودی کسانی را که در زمین بناحق تکبر می‌ورزند از آیاتم رویگردان سازم اگر هر نشانه‌ای را بنگرند بدان ایمان نیاورند و اگر راه صواب را ببینند آن را برنگزینند و اگر راه گمراهی را ببینند آن را راه خود قرار دهند این بدان سبب است که آنان آیات ما را دروغ انگاشته و غفلت ورزیدند ۱۴۶

و کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را دروغ پنداشتند اعمالشان تباه شده است آیا جز در برابر آنچه می‌کردند کیفر می‌بینند ۱۴۷

و قوم موسی پس از او از زیورهای خود مجسمه گوساله‌ای برای خود ساختند که صدای گاو داشت آیا ندیدند که آن با ایشان سخن نمی‌گوید و راهی بدانها نمی‌نماید آن را گرفتند و ستمکار بودند ۱۴۸

و چون انگشت ندامت گزیدند و دانستند که واقعا گمراه شده‌اند گفتند اگر پروردگار ما به ما رحم نکند و ما را نبخشاید قطعا از زیانکاران خواهیم بود ۱۴۹ و چون موسی دشمنانک و اندوهگین به سوی قوم خود بازگشت گفت پس از من چه بد جانشینی برای من بودید آیا بر

فرمان پروردگارتان پیشی گرفتید و الواح را افکند و سر برادرش را گرفت و او را به طرف خود کشید گفت ای فرزند مادرم این قوم مرا ناتوان یافتند و چیزی نمانده بود که مرا بکشند پس مرا دشمن شاد مکن و مرا در شمار گروه ستمکاران قرار مده ۱۵۰ گفت پروردگارا من و برادرم را بیمارز و ما را در رحمت خود درآور و تو مهربانترین مهربانانی ۱۵۱

آری کسانی که گوساله را گرفتند به زودی خشمی از پروردگارشان و ذلتی در زندگی دنیا به ایشان خواهد رسید و ما این گونه دروغ پردازان را کیفر می‌دهیم ۱۵۲ و کسانی که مرتکب گناهان شدند آنگاه توبه کردند و ایمان آوردند قطعاً پروردگار تو پس از آن آمرزنده مهربان خواهد بود ۱۵۳

و چون خشم موسی فرو نشست الواح را برگرفت و در رونویس آن برای کسانی که از پروردگارشان بیمناک بودند هدایت و رحمتی بود ۱۵۴

و موسی از میان قوم خود هفتاد مرد برای میعاد ما برگزید و چون زلزله آنان را فرو گرفت گفت پروردگارا اگر می‌خواستی آنان را و مرا پیش از این هلاک می‌ساختی آیا ما را به آنچه کم خردان ما کرده‌اند هلاک می‌کنی این جز آزمایش تو نیست هر که را بخواهی به وسیله آن گمراه و هر که را بخواهی هدایت می‌کنی تو سرور مایی پس ما را بیمارز و به ما رحم کن و تو بهترین آمرزندگانی ۱۵۵

و برای ما در این دنیا نیکی مقرر فرما و در آخرت زیرا که ما به سوی تو بازگشته‌ایم فرمود عذاب خود را به هر کس بخواهم می‌رسانم و رحمتم همه چیز را فرا گرفته است و به زودی آن را برای کسانی که پرهیزگاری می‌کنند و زکات می‌دهند و آنان که به آیات ما ایمان می‌آورند مقرر می‌دارم ۱۵۶

همانان که از این فرستاده پیامبر درس نخوانده که او را نزد خود در تورات و انجیل نوشته می‌یابند پیروی می‌کنند آنان را به کار پسندیده فرمان می‌دهد و از کار ناپسند باز می‌دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام می‌گرداند و از آنان قید و بندهایی را که بر ایشان بوده است برمی‌دارد پس کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و نوری را که با او نازل شده است پیروی کردند آنان همان رستگارانند ۱۵۷

بگو ای مردم من پیامبر خدا به سوی همه شما هستم همان که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست هیچ معبودی جز او نیست که زنده می‌کند و می‌میراند پس به خدا و فرستاده او

که پیامبر درس نخوانده‌ای است که به خدا و کلمات او ایمان دارد بگروید و او را پیروی کنید امید که هدایت شوید ۱۵۸

و از میان قوم موسی جماعتی هستند که به حق راهنمایی می‌کنند و به حق داوری می‌نمایند ۱۵۹

و آنان را به دوازده عشیره که هر یک امتی بودند تقسیم کردیم و به موسی وقتی قومش از او آب خواستند وحی کردیم که با عصایت بر آن تخته سنگ بزن پس از آن دوازده چشمه جوشید هر گروهی آبشخور خود را بشناخت و ابر را بر فراز آنان سایبان کردیم و گزانگبین و بلدرچین بر ایشان فرو فرستادیم از چیزهای پاکیزه‌ای که روزیتان کرده‌ایم بخورید و بر ما ستم نکردند لیکن بر خودشان ستم می‌کردند ۱۶۰

و هنگامی را که بدیشان گفته شد در این شهر سکونت گزینید و از آن هر جا که خواستید بخورید و بگویید گناهان ما را فرو ریز و سجده کنان از دروازه درآید تا گناهان شما را بر شما ببخشاییم به زودی بر نیکوکاران بیفزاییم ۱۶۱ پس کسانی از آنان که ستم کردند سخنی را که به ایشان گفته شده بود به سخن دیگری تبدیل کردند پس به سزای آنکه ستم می‌ورزیدند عذابی از آسمان بر آنان فرو فرستادیم ۱۶۲

و از اهالی آن شهری که کنار دریا بود از ایشان جويا شو آنگاه که به روز شنبه تجاوز می‌کردند آنگاه که روز شنبه آنان ماهیهایشان روی آب می‌آمدند و روزهای غیر شنبه به سوی آنان نمی‌آمدند این گونه ما آنان را به سبب آنکه نافرمانی می‌کردند می‌آزمودیم ۱۶۳ و آنگاه که گروهی از ایشان گفتند برای چه قومی را که خدا هلاک‌کننده ایشان است یا آنان را به عذابی سخت عذاب خواهد کرد پند می‌دهید گفتند تا معذرتی پیش پروردگارتان باشد و شاید که آنان پرهیزگاری کنند ۱۶۴

پس هنگامی که آنچه را بدان تذکر داده شده بودند از یاد بردند کسانی را که از بد باز می‌داشتند نجات دادیم و کسانی را که ستم کردند به سزای آنکه نافرمانی می‌کردند به عذابی شدید گرفتار کردیم ۱۶۵ و چون از آنچه از آن نهی شده بودند سرپیچی کردند به آنان گفتیم بوزینگانی رانده شده باشید ۱۶۶

و هنگامی را که پروردگارت اعلام داشت که تا روز قیامت بر آنان کسانی را خواهد گماشت که بدیشان عذاب سخت بچشانند آری پروردگار تو زودکیفر است و همو آمرزنده بسیار مهربان است ۱۶۷ و آنان را در زمین به صورت گروه‌هایی پراکنده ساختیم برخی از آنان

درستکارند و برخی از آنان جز اینند و آنها را به خوشیها و ناخوشیها آزمودیم باشد که ایشان بازگردند ۱۶۸

آنگاه بعد از آنان جانشینانی وارث کتاب شدند که متاع این دنیای پست را می گیرند و می گویند بخشیده خواهیم شد و اگر متاعی مانند آن به ایشان برسد آن را می ستانند آیا از آنان پیمان کتاب گرفته نشده که جز به حق نسبت به خدا سخن نگویند با اینکه آنچه را که در آن است آموخته اند و سرای آخرت برای کسانی که پروا پیشه می کنند بهتر است آیا باز تعقل نمی کنید ۱۶۹

و کسانی که به کتاب چنگ درمی زنند و نماز برپا داشته اند ، ما اجر درستکاران را تباه نخواهیم کرد ۱۷۰

و هنگامی را که کوه را بر فرازشان سایبان آسا برافراشتیم و چنان پنداشتند که بر سرشان فرو خواهد افتاد ؛ آنچه را که به شما داده ایم به جد و جهد بگیرید و آنچه را در آن است به یاد داشته باشید شاید که پرهیزگار شوید ۱۷۱

و هنگامی را که پروردگارت از پشت فرزندان آدم ذریه آنان را برگرفت و ایشان را بر خودشان گواه ساخت که آیا پروردگار شما نیستم گفتند چرا گواهی دادیم تا مبادا روز قیامت بگویید ما از این غافل بودیم ۱۷۲

یا بگویید پدران ما پیش از این مشرک بوده اند و ما فرزندانی پس از ایشان بودیم آیا ما را به خاطر آنچه باطل اندیشان انجام داده اند هلاک می کنی ۱۷۳

و اینگونه آیات را به تفصیل بیان می کنیم و باشد که آنان بازگردند ۱۷۴
و خبر آن کس را که آیات خود را به او داده بودیم برای آنان بخوان که از آن عاری گشت آنگاه شیطان او را دنبال کرد و از گمراهان شد ۱۷۵

و اگر می خواستیم قدر او را به وسیله آن بالا می بردیم اما او به زمین گرایید و از هوای نفس خود پیروی کرد از این رو داستانش چون داستان سگ است اگر بر آن حمله ور شوی زبان از کام برآورد و اگر آن را رها کنی زبان از کام برآورد این مثل آن گروهی است که آیات ما را تکذیب کردند پس این داستان را حکایت کن شاید که آنان بیندیشند ۱۷۶

چه زشت است داستان گروهی که آیات ما را تکذیب و به خود ستم می نمودند ۱۷۷ هر که را خدا هدایت کند او راه یافته است و کسانی را که گمراه نماید آنان خود زیانکارانند ۱۷۸ و در حقیقت بسیاری از جنیان و آدمیان را برای دوزخ آفریده ایم دلهایی دارند که با آن

دریافت نمی‌کنند و چشمانی دارند که با آنها نمی‌بینند و گوشه‌هایی دارند که با آنها نمی‌شنوند آنان همانند چهارپایان بلکه گمراه‌ترند آنها همان غافل ماندگانند ۱۷۹ و نامهای نیکو به خدا اختصاص دارد پس او را با آنها بخوانید و کسانی را که در مورد نامهای او به کژی می‌گیرند رها کنید زودا که به آنچه انجام می‌دادند کیفر خواهند یافت ۱۸۰ و از میان کسانی که آفریده‌ایم گروهی هستند که به حق هدایت می‌کنند و به حق داوری می‌نمایند ۱۸۱

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند به تدریج از جایی که نمی‌دانند گریبانشان را خواهیم گرفت ۱۸۲

و به آنان مهلت می‌دهم که تدبیر من استوار است ۱۸۳ آیا نیندیشیده‌اند که همنشین آنان هیچ جنونی ندارد او جز هشدار دهنده‌ای آشکار نیست ۱۸۴ آیا در ملکوت آسمانها و زمین و هر چیزی که خدا آفریده است ننگریسته‌اند و اینکه شاید هنگام مرگشان نزدیک شده باشد پس به کدام سخن بعد از قرآن ایمان می‌آورند ۱۸۵ هر که را خداوند گمراه کند برای او هیچ رهبری نیست و آنان را در طغیانشان سرگردان و می‌گذارد ۱۸۶

از تو در باره قیامت می‌پرسند وقوع آن چه وقت است بگو علم آن تنها نزد پروردگار من است جز او آن را به موقع خود آشکار نمی‌گرداند بر آسمانها و زمین گران است جز ناگهان به شما نمی‌رسد. از تو می‌پرسند گویا تو از آن آگاهی، بگو علم آن تنها نزد خداست ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۱۸۷

بگو جز آنچه خدا بخواهد برای خودم اختیار سود و زیانی ندارم و اگر غیب می‌دانستم قطعا خیر بیشتری می‌اندوختم و هرگز به من آسیبی نمی‌رسید من جز بیم‌دهنده و بشارتگر برای گروهی که ایمان می‌آورند نیستم ۱۸۸

اوست آن کس که شما را از نفس واحدی آفرید و جفت وی را از آن پدید آورد تا بدان آرام گیرد پس چون با او درآمیخت باردار شد باری سبک و با آن گذرانید و چون سنگین بار شد خدا پروردگار خود را خواندند که اگر به ما شایسته عطا کنی قطعا از سپاسگزاران خواهیم بود ۱۸۹ و چون به آن دو شایسته داد در آنچه به ایشان داده بود برای او شریکانی قرار دادند و خدا از آنچه شریک می‌گردانند برتر است ۱۹۰

آیا موجوداتی را شریک می‌گردانند که چیزی را نمی‌آفرینند و خودشان مخلوقند ۱۹۱ و نمی‌توانند آنان را یاری کنند و نه خویشتن را یاری دهند ۱۹۲

و اگر آنها را به هدایت فراخوانید از شما پیروی نمی‌کنند چه آنها را بخوانید یا خاموش بمانید برای شما یکسان است ۱۹۳ در حقیقت کسانی را که به جای خدا می‌خوانید بندگانِ امثال شما هستند پس آنها را بخوانید اگر راست می‌گویید باید شما را اجابت کنند ۱۹۴ آیا آنها پاهایی دارند که با آن راه بروند یا دستهایی دارند که با آن کاری انجام دهند یا چشمهایی دارند که با آن بنگرند یا گوشهایی دارند که با آن بشنوند بگو شریکان خود را بخوانید سپس در باره من حيله به کار برید و مرا مهلت مدهید ۱۹۵ بی‌تردید سرور من آن خدایی است که قرآن را فرو فرستاده و همو دوستدار شایستگان است ۱۹۶ و کسانی را که به جای او می‌خوانید نمی‌توانند شما را یاری کنند و نه خویشان را یاری دهند ۱۹۷

و اگر آنها را به هدایت فرا خوانید نمی‌شنوند و آنها را می‌بینی که به سوی تو می‌نگرند در حالی که نمی‌بینند ۱۹۸ گذشت پیشه کن و به پسندیده فرمان ده و از نادانان رخ برتاب ۱۹۹ و اگر از شیطان وسوسه‌ای به تو رسد به خدا پناه بر زیرا که او شنوای داناست ۲۰۰ در حقیقت کسانی که پروا دارند چون وسوسه‌ای از جانب شیطان بدیشان رسد به یاد آورند و بناگاه بینا شوند ۲۰۱

و یارانشان آنان را به گمراهی می‌کشانند و کوتاهی نمی‌کنند ۲۰۲ و هر گاه برای آنان آیاتی نیآوری می‌گویند چرا آن را خود برنگزیدی بگو من فقط آنچه را که از پروردگارم به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم این رهنمودی است از جانب پروردگار شما و برای گروهی که ایمان می‌آورند هدایت و رحمتی است ۲۰۳ و چون قرآن خوانده شود گوش بدان فرا دارید و خاموش مانید امید که بر شما رحمت آید ۲۰۴ و در دل خویش پروردگارت را بامدادان و شامگاهان با تضرع و ترس بی‌صدای بلند یاد کن و از غافلان مباش ۲۰۵

به یقین کسانی که نزد پروردگار تو هستند از پرستش او تکبر نمی‌ورزند و او را به پاکی می‌ستایند و برای او سجده می‌کنند ۲۰۶

به نام خداوند رحمتگر مهربان

از تو در باره غنائیم جنگی می‌پرسند بگو غنائیم جنگی اختصاص به خدا و فرستاده دارد پس از خدا پروا دارید و با یکدیگر سازش نمایید و اگر ایمان دارید از خدا و پیامبرش اطاعت کنید ۱

مؤمنان همان کسانی‌اند که چون خدا یاد شود دل‌هایشان بترسد و چون آیات او بر آنان خوانده شود بر ایمانشان بیفزاید و بر پروردگار خود توکل می‌کنند ۲

همانان که نماز را به پا می‌دارند و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ۳ آنان هستند که حقا مؤمنند برای آنان نزد پروردگارشان درجات و آمرزش و روزی نیکو خواهد بود ۴

همان گونه که پروردگارت تو را از خانه‌ات به حق بیرون آورد و حال آنکه دسته‌ای از مؤمنان سخت کراهت داشتند ۵

با تو درباره حق بعد از آنکه روشن گردید مجادله می‌کنند گویی که آنان را به سوی مرگ می‌رانند و ایشان می‌نگرند ۶

و هنگامی را که خدا یکی از دو دسته را به شما وعده داد که از آن شما باشد و شما دوست داشتید که دسته بی‌سلاح برای شما باشد و خدا می‌خواست حق را با کلمات خود ثابت و کافران را ریشه‌کن کند ۷

تا حق را ثابت و باطل را نابود گرداند هر چند بزهکاران خوش نداشته باشند ۸ زمانی را که پروردگار خود را به فریاد می‌طلبیدید پس دعای شما را اجابت کرد که من شما را با هزار فرشته پیاپی یاری خواهم کرد ۹

و این را خداوند جز نویدی قرار نداد و تا آنکه دل‌های شما بدان اطمینان یابد و پیروزی جز از نزد خدا نیست که خدا شکست ناپذیر حکیم است ۱۰

هنگامی را که خواب سبک آرامش بخشی که از جانب او بود بر شما مسلط ساخت و از آسمان بارانی بر شما فرو ریزانید تا شما را با آن پاک گرداند و وسوسه شیطان را از شما بزداید و دل‌هایتان را محکم سازد و گام‌هایتان را بدان استوار دارد ۱۱

هنگامی که پروردگارت به فرشتگان وحی می‌کرد که من با شما هستم پس کسانی را که ایمان آورده‌اند ثابت قدم بدارید به زودی در دل کافران وحشت خواهم افکند پس فراز گردن‌ها را بزنید و همه سرانگشتانشان را قلم کنید ۱۲

این بدان سبب است که آنان با خدا و پیامبر او به مخالفت برخاستند و هر کس با خدا و پیامبر او به مخالفت برخیزد قطعا خدا سخت کیفر است ۱۳

این را بجشید و برای کافران عذاب آتش خواهد بود ۱۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر گاه به کافران برخورد کردید که روی می‌آورند به آنان پشت نکنید ۱۵

و هر که در آن هنگام به آنان پشت کند مگر آنکه کناره‌گیری برای نبردی یا پیوستن به جمعی باشد قطعا به خشم خدا گرفتار خواهد شد و جایگاهش دوزخ است و چه بد سرانجامی است ۱۶

و شما آنان را نکشتید بلکه خدا آنان را کشت و چون افکندی تو نیفکندی بلکه خدا افکند و بدین وسیله مؤمنان را به آزمایشی نیکو بیازماید قطعا خدا شنوای داناست ۱۷ این بود و خدا نیرنگ کافران را سست می‌گرداند ۱۸

اگر شما پیروزی را می‌طلبید اینک پیروزی به سراغ شما آمد و اگر بازایستید آن برای شما بهتر است و اگر برگردید ما هم بر می‌گردیم و که گروه شما هر چند زیاد باشد هرگز از شما چیزی را دفع نتوانند کرد و خداست که با مؤمنان است ۱۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا و فرستاده او را فرمان برید و از او روی برنتابید در حالی که می‌شنوید ۲۰

و مانند کسانی مباشید که گفتند شنیدیم در حالی که نمی‌شنیدند ۲۱

قطعا بدترین جنبنندگان نزد خدا کران و لالانی‌اند که نمی‌اندیشند ۲۲

و اگر خدا در آنان خیری می‌یافت قطعا شنوایشان می‌ساخت و اگر آنان را شنوا می‌کرد حتما باز به حال اعراض روی برمی‌تافتند ۲۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون خدا و پیامبر شما را به چیزی فرا خواندند که به شما حیات می‌بخشد آنان را اجابت کنید و بدانید که خدا میان آدمی و دلش حایل می‌گردد و هم در نزد او محشور خواهید شد ۲۴ و از فتنه‌ای که تنها به ستمکاران شما نمی‌رسد بترسید و بدانید که خدا سخت کیفر است ۲۵

و به یاد آورید هنگامی را که شما در زمین گروهی اندک و مستضعف بودید می‌ترسیدید مردم شما را بربایند پس به شما پناه داد و شما را به یاری خود نیرومند گردانید و از چیزهای پاک به شما روزی داد باشد که سپاسگزاری کنید ۲۶

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خدا و پیامبر او خیانت نکنید و در امانت‌های خود خیانت نورزید و خود می‌دانید ۲۷ و بدانید که اموال و فرزندان شما آزمایش هستند و خداست که نزد او پاداشی بزرگ است ۲۸

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از خدا پروا دارید برای شما تشخیص قرار می‌دهد و گناهانتان را از شما می‌زداید و شما را می‌آمزد و خدا دارای بخشش بزرگ است ۲۹ و هنگامی را که کافران در باره تو نیرنگ می‌کردند تا تو را به بند کشند یا بکشند یا اخراج کنند و نیرنگ می‌زدند و خدا تدبیر می‌کرد و خدا بهترین تدبیرکنندگان است ۳۰ و چون آیات ما بر آنان خوانده شود می‌گویند به خوبی شنیدیم اگر می‌خواستیم قطعاً ما نیز همانند این را می‌گفتیم این جز افسانه‌های پیشینیان نیست ۳۱

و هنگامی را که گفتند خدایا اگر این همان حق از جانب توست پس بر ما از آسمان سنگ‌هایی بباران یا عذابی دردناک بر سر ما بیاور ۳۲ و تا تو در میان آنان هستی خدا بر آن نیست که ایشان را عذاب کند و تا آنان طلب آمرزش می‌کنند خدا عذاب‌کننده ایشان نخواهد بود ۳۳ چرا خدا عذابشان نکند با اینکه آنان از مسجدالحرام باز می‌دارند در حالی که ایشان سرپرست آن نباشند چرا که سرپرست آن جز پرهیزگاران نیستند ولی بیشترشان نمی‌دانند ۳۴

و نمازشان در خانه جز سوت کشیدن و کف زدن نبود پس به سزای آنکه کفر می‌ورزیدید این عذاب را بچشید ۳۵

بی‌گمان کسانی که کفر ورزیدند اموال خود را خرج می‌کنند تا از راه خدا بازدارند پس به زودی آن را خرج می‌کنند و آنگاه حسرتی بر آنان خواهد گشت سپس مغلوب می‌شوند و کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گردآورده خواهند شد ۳۶

تا خدا ناپاک را از پاک جدا کند و ناپاک‌ها را روی یکدیگر نهد و همه را متراکم کند آنگاه در جهنم قرار دهد اینان همان زیانکارانند ۳۷

به کسانی که کفر ورزیده‌اند بگو اگر بایستند آنچه گذشته است برایشان آمرزیده می‌شود و اگر بازگردند به یقین سنت پیشینیان گذشت ۳۸

و با آنان بجنگید تا فتنه‌ای بر جای نماند و دین یکسره از آن خدا گردد پس اگر بایستند قطعاً خدا به آنچه انجام می‌دهند بیناست ۳۹ و اگر روی برتافتند پس بدانید که خدا سرور شماسست چه نیکو سرور و چه نیکو یاور است ۴۰

و بدانید که هر چیزی را به غنیمت گرفتید یک پنجم آن برای خدا و پیامبر و برای خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه‌مندگان است اگر به خدا و آنچه بر بنده خود در روز جدایی روزی که آن دو گروه با هم روبرو شدند نازل کردیم ایمان آورده‌اید و خدا بر هر چیزی تواناست ۴۱

آنگاه که شما بر دامنه نزدیکتر بودید و آنان در دامنه دورتر و سواران پایین‌تر از شما بودند و اگر با یکدیگر وعده گذارده بودید قطعا در وعده‌گاه خود اختلاف می‌کردید ولی تا خداوند کاری را که انجام شدنی بود به انجام رساند تا کسی که هلاک شود با دلیلی روشن هلاک گردد و کسی که زنده شود با دلیلی واضح زنده بماند و خداست که در حقیقت شنوای داناست ۴۲

آنگاه را که خداوند آنان را در خوابت به تو اندک نشان داد و اگر ایشان را به تو بسیار نشان می‌داد قطعا سست می‌شدید و حتما در کار منازعه می‌کردید ولی خدا شما را به سلامت داشت چرا که او به راز دلها داناست ۴۳

و آنگاه که چون با هم برخورد کردید آنان را در دیدگان شما اندک جلوه داد و شما را در دیدگان آنان کم نمودار ساخت تا خداوند کاری را که انجام شدنی بود تحقق بخشد و کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود ۴۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون با گروهی برخورد می‌کنید پایداری ورزید و خدا را بسیار یاد کنید باشد که رستگار شوید ۴۵

و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید و با هم نزاع نکنید که سست شوید و مهابت شما از بین برود و صبر کنید که خدا با شکیبایان است ۴۶

و مانند کسانی مباشید که از خانه‌هایشان با حالت سرمستی و به صرف نمایش به مردم خارج شدند و از راه خدا باز می‌داشتند و خدا به آنچه می‌کنند احاطه دارد ۴۷

و هنگامی را که شیطان اعمال آنان را برایشان بیاراست و گفت امروز هیچ کس از مردم بر شما پیروز نخواهد شد و من پناه شما هستم پس هنگامی که دو گروه یکدیگر را دیدند به عقب برگشت و گفت من از شما بیزارم من چیزی را می‌بینم که شما نمی‌بینید من از خدا بیمناکم و خدا سخت‌کیفر است ۴۸ آنگاه که منافقان و کسانی که در دلهایشان بیماری بود می‌گفتند اینان را دینشان فریفته است و هر کس بر خدا توکل کند در حقیقت خدا شکست ناپذیر حکیم است ۴۹ و اگر ببینی آنگاه که فرشتگان جان کافران را می‌ستانند بر چهره و پشت آنان می‌زنند و عذاب سوزان را بچشید ۵۰

این دستاوردهای پیشین شماسست و خدا بر بندگان ستمکار نیست ۵۱
مانند رفتار خاندان فرعون و کسانی است که پیش از آنان بودند به آیات خدا کفر ورزیدند
پس خدا به گناهانشان گرفتارشان کرد آری خدا نیرومند سخت‌کیفر است ۵۲ این بدان
سبب است که خداوند نعمتی را که بر قومی ارزانی داشته تغییر نمی‌دهد مگر آنکه آنان آنچه
را در دل دارند تغییر دهند و خدا شنوای داناست ۵۳

چون رفتار فرعونیان و کسانی که پیش از آنان بودند که آیات پروردگارشان را تکذیب کردند
پس ما آنان را به گناهانشان هلاک و فرعونیان را غرق کردیم و همه آنان ستمکار بودند ۵۴
بی‌تردید بدترین جنبنندگان پیش خدا کسانی‌اند که کفر ورزیدند و ایمان نمی‌آورند ۵۵
همانان که از ایشان پیمان گرفتی ولی هر بار پیمان خود را می‌شکنند و پروا نمی‌دارند ۵۶
پس اگر در جنگ بر آنان دست یافتی با آنان کسانی را که در پی ایشانند تارومار کن باشد
که عبرت گیرند ۵۷

و اگر از گروهی بیم خیانت داری به سویشان بپرداز به طور یکسان زیرا خدا خائن را دوست
نمی‌دارد ۵۸

و زنه‌ار کسانی که کافر شده‌اند گمان نکنند که پیشی جسته‌اند زیرا آنان نمی‌توانند درمانده
کنند ۵۹

و هر چه در توان دارید از نیرو و اسبهای آماده بسیج کنید تا با این دشمن خدا و دشمن
خودتان و دیگری را جز ایشان که شما نمی‌شناسیدشان و خدا آنان را می‌شناسد بترسانید و
هر چیزی در راه خدا خرج کنید پاداشش به خود شما بازگردانیده می‌شود و بر شما ستم
نخواهد رفت ۶۰

و اگر به صلح گراییدند تو بدان گرای و بر خدا توکل نما که او شنوای داناست ۶۱ و اگر
بخواهند تو را بفریبند خدا برای تو بس است همو بود که تو را با یاری خود و مؤمنان
نیرومند گردانید ۶۲ و میان دل‌هایشان الفت انداخت که اگر آنچه در روی زمین است همه را
خرج می‌کردی نمی‌توانستی میان دل‌هایشان الفت برقرار کنی ولی خدا بود که میان آنان
لفت انداخت چرا که او توانای حکیم است ۶۳

ای پیامبر خدا و کسانی از مؤمنان که پیرو تواند تو را بس است ۶۴
ای پیامبر مؤمنان را به جهاد برانگیز اگر از شما بیست تن شکیب باشند بر دویست تن چیره
می‌شوند و اگر از شما یکصد تن باشند بر هزار تن از کافران پیروز می‌گردند چرا که آنان
قومی‌اند که نمی‌فهمند ۶۵

اکنون خدا بر شما تخفیف داده و معلوم داشت که در شما ضعفی هست پس اگر از شما یکصد تن شکیباً باشند بر دویست تن پیروز گردند و اگر از شما هزار تن باشند به توفیق الهی بر دو هزار تن غلبه کنند و خدا با شکیبایان است ۶۶

هیچ پیامبری را سزاوار نیست که اسیرانی بگیرد تا در زمین به طور کامل از آنان کشتار کند شما متاع دنیا را می‌خواهید و خدا آخرت را می‌خواهد و خدا شکست ناپذیر حکیم است ۶۷ اگر در آنچه گرفته‌اید از جانب خدا نوشته‌ای نبود قطعا به شما عذابی بزرگ می‌رسید ۶۸ پس از آنچه به غنیمت برده‌اید حلال و پاکیزه بخورید و از خدا پروا دارید که خدا آمرزنده مهربان است ۶۹

ای پیامبر به کسانی که در دست شما اسیرند بگو اگر خدا در دل‌های شما خیری سراغ داشته باشد بهتر از آنچه از شما گرفته شده به شما عطا می‌کند و بر شما می‌بخشاید و خدا آمرزنده مهربان است ۷۰

و اگر بخواهند به تو خیانت کنند پیش از این به خدا خیانت کردند ، بر آنان مسلط ساخت و خدا دانای حکیم است ۷۱

کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده‌اند و در راه خدا با مال و جان خود جهاد نموده‌اند و کسانی که پناه داده‌اند و یاری کرده‌اند آنان یاران یکدیگرند و کسانی که ایمان آورده‌اند ولی مهاجرت نکرده‌اند هیچ گونه خویشاوندی با شما ندارند مگر آنکه هجرت کنند و اگر در دین از شما یاری جویند یاری آنان بر شما است مگر بر علیه گروهی باشد که میان شما و میان آنان پیمانی است و خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۷۲

و کسانی که کفر ورزیدند یاران یکدیگرند اگر این را به کار نبندید در زمین فتنه و فساد بزرگ پدید خواهد آمد ۷۳

و کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خدا به جهاد پرداخته و کسانی که پناه داده و یاری کرده‌اند آنان همان مؤمنان واقعی‌اند برای آنان بخشایش و روزی شایسته‌ای خواهد بود ۷۴ و کسانی که بعداً ایمان آورده و هجرت نموده و همراه شما جهاد کرده‌اند اینان از زمره شمايند و خویشاوندان نسبت به یکدیگر در کتاب خدا سزاوارترند آری خدا به هر چیزی داناست ۷۵

اعلام بیزاری است از طرف خدا و پیامبرش نسبت به آن مشرکانی که با ایشان پیمان بسته‌اید ۱ پس چهار ماه در زمین بگردید و بدانید که شما نمی‌توانید خدا را به ستوه آورید و این خداست که رسواکننده کافران است ۲

و اعلامی است از جانب خدا و پیامبرش به مردم در روز حج اکبر که خدا و پیامبرش در برابر مشرکان تعهدی ندارند اگر توبه کنید آن برای شما بهتر است و اگر روی بگردانید پس بدانید که شما خدا را درمانده نخواهید کرد و کسانی را که کفر ورزیدند از عذابی دردناک خبر ده ۳ مگر آن مشرکانی که با آنان پیمان بسته‌اید و چیزی از شما فروگذار نکرده و کسی را بر ضد شما پشتیبانی ننموده‌اند پس پیمان اینان را تا مدتشان تمام کنید چرا که خدا پرهیزگاران را دوست دارد ۴

پس چون ماه‌های حرام سپری شد مشرکان را هر کجا یافتید بکشید و آنان را دستگیر کنید و به محاصره درآورید و در هر کمینگاهی به کمین آنان بنشینید پس اگر توبه کردند و نماز برپا داشتند و زکات دادند راه برایشان گشاده گردانید زیرا خدا آمرزنده مهربان است ۵ و اگر یکی از مشرکان از تو پناه خواست پناهش ده تا کلام خدا را بشنود سپس او را به مکان امنش برسان چرا که آنان قومی نادانند ۶

چگونه مشرکان را نزد خدا و نزد فرستاده او عهدی تواند بود مگر با کسانی که کنار مسجد الحرام پیمان بسته‌اید پس تا با شما پایدارند با آنان پایدار باشید زیرا خدا پرهیزگاران را دوست می‌دارد ۷

چگونه با اینکه اگر بر شما دست یابند درباره شما نه خویشاوندی را مراعات می‌کنند و نه تعهدی را شما را با زبانشان راضی می‌کنند و حال آنکه دل‌هایشان امتناع می‌ورزد و بیشترشان منحرفند ۸ آیات خدا را به بهای ناچیزی فروختند و از راه او باز داشتند به راستی آنان چه بد اعمالی انجام می‌دادند ۹ در باره هیچ مؤمنی مراعات خویشاوندی و پیمانی را نمی‌کنند و ایشان همان تجاوزکارانند ۱۰ پس اگر توبه کنند و نماز برپا دارند و زکات دهند در این صورت برادران دینی شما می‌باشند و ما آیات را برای گروهی که می‌دانند به تفصیل بیان می‌کنیم ۱۱

و اگر سوگندهای خود را پس از پیمان خویش شکستند و شما را در دینتان طعن زدند پس با پیشوایان کفر بجنگید چرا که آنان را هیچ پیمانی نیست باشد که باز ایستند ۱۲ چرا با گروهی که سوگندهای خود را شکستند و بر آن شدند که فرستاده را بیرون کنند و آنان

بودند که نخستین بار با شما آغاز کردند نمی‌جنگید آیا از آنان می‌ترسید با اینکه اگر مؤمنید خدا سزاوارتر است که از او بترسید ۱۳ با آنان بجنگید خدا آنان را به دست شما عذاب و رسوایشان می‌کند و شما را بر ایشان پیروزی می‌بخشد و دل‌های گروه مؤمنان را خنک می‌گرداند ۱۴ و خشم دل‌هایشان را ببرد و خدا توبه هر که را بخواهد می‌پذیرد و خدا دانای حکیم است ۱۵

آیا پنداشته‌اید که به خود واگذار می‌شوید و خداوند کسانی را که از میان شما جهاد کرده و غیر از خدا و فرستاده او و مؤمنان محرم اسراری نگرفته‌اند معلوم نمی‌دارد و خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۱۶

مشرکان را نرسد که مساجد خدا را آباد کنند در حالی که به کفر خویش شهادت می‌دهند آنانند که اعمالشان به هدر رفته و خود در آتش جاودانند ۱۷ مساجد خدا را تنها کسانی آباد می‌کنند که به خدا و روز بازپسین ایمان آورده و نماز برپا داشته و زکات داده و جز از خدا نترسیده‌اند پس امید است که اینان از راه‌یافتگان باشند ۱۸

آیا سیراب ساختن حاجیان و آباد کردن مسجد الحرام را همانند کسی پنداشته‌اید که به خدا و روز بازپسین ایمان آورده و در راه خدا جهاد می‌کند نزد خدا یکسان نیستند و خدا بیدادگران را هدایت نخواهد کرد ۱۹

کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خدا با مال و جان‌شان به جهاد پرداخته‌اند نزد خدا مقامی هر چه والاتر دارند و اینان همان رستگارانند ۲۰ پروردگارشان آنان را از جانب خود به رحمت و خشنودی و باغ‌هایی که در آنها نعمتهایی پایدار دارند مژده می‌دهد ۲۱ جاودانه در آنها خواهند بود در حقیقت خداست که نزد او پاداشی بزرگ است ۲۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر پدران‌تان و برادران‌تان کفر را بر ایمان ترجیح دهند به دوستی مگیرید و هر کس از میان شما آنان را به دوستی گیرد آنان همان ستمکارانند ۲۳ بگو اگر پدران و پسران و برادران و زنان و خاندان شما و اموالی که گرد آورده‌اید و تجارتی که از کساده‌اش بیمناکید و سراهایی را که خوش می‌دارید نزد شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راه وی دوست داشتنی‌تر است پس منتظر باشید تا خدا فرمانش را آورد و خداوند گروه فاسقان را راهنمایی نمی‌کند ۲۴

قطعا خداوند شما را در مواضع بسیاری یاری کرده است و در روز حنین آن هنگام که شمار زیادتان شما را به شگفت آورده بود ولی به هیچ وجه از شما دفع نکرد و زمین با همه فراخی بر شما تنگ گردید سپس در حالی که پشت کرده بودید برگشتید ۲۵ آنگاه خدا آرامش خود

را بر فرستاده خود و بر مؤمنان فرود آورد و سپاهيانی فرو فرستاد که آنها را نمی‌دیدید و کسانی را که کفر ورزیدند عذاب کرد و سزای کافران همین بود ۲۶ سپس خدا بعد از این توبه هر کس را بخواهد می‌پذیرد و خدا آمرزنده مهربان است ۲۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید حقیقت این است که مشرکان ناپاکند پس نباید از سال آینده به مسجدالحرام نزدیک شوند و اگر از فقر بیمناکید پس به زودی خدا اگر بخواهد شما را به فضل خویش بی‌نیاز می‌گرداند که خدا دانای حکیم است ۲۸

با کسانی از اهل کتاب که به خدا و روز بازپسین ایمان نمی‌آورند و آنچه را خدا و فرستاده‌اش حرام گردانیده‌اند حرام نمی‌دارند و متدین به دین حق نمی‌گردند کارزار کنید تا با خواری به دست خود جزیه دهند ۲۹

و یهود گفتند عزیر پسر خداست و نصاری گفتند مسیح پسر خداست این سخنی است که به زبان می‌آورند و به گفتار کسانی که پیش از این کافر شده‌اند شباهت دارد خدا آنان را بکشد چگونه بازگردانده می‌شوند ۳۰

اینان دانشمندان و راهبان خود و مسیح پسر مریم را به جای خدا به الوهیت گرفتند با آنکه مأمور نبودند جز اینکه خدای یگانه را بپرستند که هیچ معبودی جز او نیست منزّه است او از آنچه شریک می‌گردانند ۳۱

می‌خواهند نور خدا را با سخنان خویش خاموش کنند ولی خداوند نمی‌گذارد تا نور خود را کامل کند هر چند کافران را خوش نیاید ۳۲

او کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین درست فرستاد تا آن را بر هر چه دین است پیروز گرداند هر چند مشرکان خوش نداشته باشند ۳۳

ای کسانی که ایمان آورده‌اید بسیاری از دانشمندان یهود و راهبان اموال مردم را به ناروا می‌خورند و از راه خدا باز می‌دارند و کسانی که زر و سیم را گنجینه می‌کنند و آن را در راه خدا هزینه نمی‌کنند ایشان را از عذابی دردناک خبر ده ۳۴ روزی که آنها را در آتش دوزخ بگدازند و پیشانی و پهلو و پشت آنان را با آنها داغ کنند؛ این است آنچه برای خود اندوختید پس آنچه را می‌اندوختید بجشید ۳۵

در حقیقت شماره ماه‌ها نزد خدا از روزی که آسمانها و زمین را آفریده در کتاب خدا دوازده ماه است از این چهار ماه حرام است این است آیین استوار پس در این بر خود ستم مکنید و همگی با مشرکان بجنگید چنانکه آنان همگی با شما می‌جنگند و بدانید که خدا با پرهیزگاران است ۳۶

جز این نیست که جابجا کردن فزونی در کفر است که کافران به وسیله آن گمراه می‌شوند آن را یکسال حلال می‌شمارند و یکسال آن را حرام می‌دانند تا با شماره ماهیایی که خدا حرام کرده است موافق سازند و در نتیجه آنچه را خدا حرام کرده حلال گردانند زشتی اعمالشان برایشان آراسته شده است و خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند ۳۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شما را چه شده است که چون به شما گفته می‌شود در راه خدا بسیج شوید کندی به خرج می‌دهید آیا به جای آخرت به زندگی دنیا دل خوش کرده‌اید متاع زندگی دنیا در برابر آخرت جز اندکی نیست ۳۸

اگر بسیج نشوید شما را به عذابی دردناک عذاب می‌کند و گروهی دیگر به جای شما می‌آورد و به او زیبایی نخواهید رسانید و خدا بر هر چیزی تواناست ۳۹

اگر او را یاری نکنید قطعاً خدا او را یاری کرد هنگامی که کسانی که کفر ورزیدند او را بیرون کردند و او نفر دوم از دو تن بود آنگاه که در غار بودند وقتی به همراه خود می‌گفت اندوه مدار که خدا با ماست پس خدا آرامش خود را بر او فرو فرستاد و او را با سپاهسانی که آنها را نمی‌دیدید تایید کرد و کلمه کسانی را که کفر ورزیدند پست‌تر گردانید و کلمه خداست که برتر است و خدا شکست‌ناپذیر حکیم است ۴۰

سبکبار و گرانبار بسیج شوید و با مال و جانتان در راه خدا جهاد کنید اگر بدانید این برای شما بهتر است ۴۱

اگر مالی در دسترس و سفری کوتاه بود قطعاً از پی تو می‌آمدند ولی آن راه پر مشقت بر آنان دور می‌نماید و به زودی به خدا سوگند خواهند خورد که اگر می‌توانستیم حتماً با شما بیرون می‌آمدیم خود را به هلاکت می‌کشاند و خدا می‌داند که آنان سخت دروغگویند ۴۲ خدایت ببخشاید چرا پیش از آنکه راستگویان بر تو روشن شود و دروغگویان را بازشناسی به آنان اجازه دادی ۴۳

کسانی که به خدا و روز بازپسین ایمان دارند در جهاد با مال و جانشان از تو عذر و اجازه نمی‌خواهند و خدا به تقواییشان داناست ۴۴ تنها کسانی از تو اجازه می‌خواهند که به خدا و روز بازپسین ایمان ندارند و دل‌هایشان به شک افتاده و در شک خود سرگردانند ۴۵

و اگر اراده بیرون رفتن داشتند قطعاً برای آن ساز و برگی تدارک می‌دیدند ولی خداوند راه‌افتادن آنان را خوش نداشت پس ایشان را منصرف گردانید و گفته شد با ماندگان بمانید ۴۶ اگر با شما بیرون آمده بودند جز فساد برای شما نمی‌افزودند و به سرعت خود را میان

شما می‌انداختند و در حق شما فتنه جویی می‌کردند و در میان شما جاسوسانی دارند به نفع آنان ، و خدا به ستمکاران داناست ۴۷

در حقیقت پیش از این در صدد فتنه جویی برآمدند و کارها را بر تو وارونه ساختند تا حق آمد و امر خدا آشکار شد در حالی که آنان ناخشنود بودند ۴۸
و از آنان کسی است که می‌گوید مرا اجازه ده و به فتنه‌ام مینداز هش‌دار که آنان خود به فتنه افتاده‌اند و بی‌تردید جهنم بر کافران احاطه دارد ۴۹

اگر نیکی به تو رسد آنان را بدحال می‌سازد و اگر پیشامد ناگواری به تو رسد می‌گویند ما پیش از این تصمیم خود را گرفته‌ایم و شادمان روی بر می‌تابند ۵۰
بگو جز آنچه خدا برای ما مقرر داشته هرگز به ما نمی‌رسد او سرپرست ماست و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۵۱

بگو آیا برای ما جز یکی از این دو نیکی را انتظار می‌برید در حالی که ما انتظار می‌کشیم که خدا از جانب خود یا به دست ما عذابی به شما برساند پس انتظار بکشید که ما هم با شما در انتظاریم ۵۲

بگو چه به رغبت چه با بی‌میلی انفاق کنید هرگز از شما پذیرفته نخواهد شد چرا که شما گروهی فاسق بوده‌اید ۵۳

و هیچ چیز مانع پذیرفته شدن انفاقهای آنان نشد جز اینکه به خدا و پیامبرش کفر ورزیدند و جز با کسالت نماز به جا نمی‌آورند و جز با کراهت انفاق نمی‌کنند ۴۵
اموال و فرزندان‌شان تو را به شگفت نیاورد جز این نیست که خدا می‌خواهد در زندگی دنیا به وسیله اینها عذاب‌شان کند و جان‌شان در حال کفر بیرون رود ۵۵
و به خدا سوگند یاد می‌کنند که آنان قطعا از شمایند در حالی که از شما نیستند لیکن آنان گروهی هستند که می‌ترسند ۶۵

اگر پناهگاه یا غارها یا سوراخی می‌یافتند شتابزده به سوی آن روی می‌آوردند ۵۷
و برخی از آنان در صدقات بر تو خرده می‌گیرند پس اگر از آن به ایشان داده شود خشنود می‌گردند و اگر از آن به ایشان داده نشود بناگاه به خشم می‌آیند ۵۸
و اگر آنان بدانچه خدا و پیامبرش به ایشان داده‌اند خشنود می‌گشتند و می‌گفتند خدا ما را بس است به زودی خدا و پیامبرش از کرم خود به ما می‌دهند و ما به خدا مشتاقیم ۵۹
صدقات تنها به تهیدستان و بینوایان و متصدیان آن و کسانی که دلشان به دست آورده

می‌شود و در بردگان و وامداران و در راه خدا و به در راه مانده اختصاص دارد به عنوان فریضه از جانب خداست و خدا دانای حکیم است ۶۰

و از ایشان کسانی هستند که پیامبر را آزار می‌دهند و می‌گویند او زودباور است بگو گوش خوبی برای شماسست به خدا ایمان دارد و مؤمنان را باور می‌کند و برای کسانی از شما که ایمان آورده‌اند رحمتی است و کسانی که پیامبر خدا را آزار می‌رسانند عذابی پر درد خواهند داشت ۶۱

برای شما به خدا سوگند یاد می‌کنند تا شما را خشنود گردانند در صورتی که اگر مؤمن باشند سزاوارتر است که خدا و فرستاده او را خشنود سازند ۶۲

آیا ندانسته‌اند که هر کس با خدا و پیامبر او درافتد برای او آتش جهنم است که در آن جاودانه خواهد بود این همان رسوایی بزرگ است ۶۳

منافقان بیم دارند از اینکه سوره‌ای در باره آنان نازل شود که ایشان را از آنچه در دل‌هایشان هست خبر دهد بگو ریشخند کنید بی‌تردید خدا آنچه را که می‌ترسید برملا خواهد کرد ۶۴ و اگر از ایشان بپرسی مسلماً خواهند گفت ما فقط شوخی و بازی می‌کردیم بگو آیا خدا و آیات او و پیامبرش را ریشخند می‌کردید ۶۵

عذر نیاورید شما بعد از ایمانتان کافر شده‌اید اگر از گروهی از شما درگذریم گروهی را عذاب خواهیم کرد چرا که آنان تبه‌کار بودند ۶۶

مردان و زنان دو چهره یکدیگرند به کار ناپسند و می‌دارند و از کار پسندیده باز می‌دارند و دسته‌های خود را فرو می‌بندند خدا را فراموش کردند پس فراموششان کرد در حقیقت این منافقانند که فاسقند ۶۷

خدا به مردان و زنان دو چهره و کافران آتش جهنم را وعده داده است در آن جاودانه‌اند آن برای ایشان کافی است و خدا لعنتشان کرده و برای آنان عذابی پایدار است ۶۸

چون کسانی است که پیش از شما بودند آنان از شما نیرومندتر و دارای اموال و فرزندان بیشتر بودند پس از نصیب خویش برخوردار شدند و شما از نصیب خود برخوردار شدید همان گونه که آنان که پیش از شما بودند از نصیب خویش برخوردار شدند و شما فرو رفتید همان گونه که آنان فرو رفتند آنان اعمالشان در دنیا و آخرت به هدر رفت و آنان همان زیانکارانند ۶۹ آیا گزارش کسانی که پیش از آنان بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین و شهرهای زیر و رو شده به ایشان نرسیده است پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان آوردند خدا بر آن نبود که به آنان ستم کند ولی آنان بر خود ستم روا می‌داشتند ۷۰

و مردان و زنان با ایمان دوستان یکدیگرند که به کارهای پسندیده و می‌دارند و از کارهای ناپسند باز می‌دارند و نماز را بر پا می‌کنند و زکات می‌دهند و از خدا و پیامبرش فرمان می‌برند آن‌اند که خدا به زودی مشمول رحمتشان قرار خواهد داد که خدا توانا و حکیم است ۷۱ خداوند به مردان و زنان با ایمان باغهایی وعده داده است که از زیر آن نهرها جاری است در آن جاودانه خواهند بود و سراهایی پاکیزه در بهشت‌های جاودان و خشنودی خدا بزرگتر است این است همان کامیابی بزرگ ۷۲

ای پیامبر با کافران و منافقان جهاد کن و بر آنان سخت بگیر و جایگاهشان دوزخ است و چه بد سرانجامی است ۷۳ به خدا سوگند می‌خورند که نگفته‌اند در حالی که قطعا سخن کفر گفته و پس از اسلام آوردنشان کفر ورزیده‌اند و بر آنچه موفق به انجام آن نشدند همت گماشتند و به عیبجویی برخاستند مگر آنکه خدا و پیامبرش از فضل خود آنان را بی‌نیاز گردانیدند پس اگر توبه کنند برای آنان بهتر است و اگر روی برتابند خدا آنان را در دنیا و آخرت عذابی دردناک می‌کند و در روی زمین یار و یآوری نخواهند داشت ۷۴

و از آنان کسانی‌اند که با خدا عهد کرده‌اند که اگر از کرم خویش به ما عطا کند قطعا صدقه خواهیم داد و از شایستگان خواهیم شد ۷۵ پس چون از فضل خویش به آنان بخشید بدان بخل ورزیدند و به حال اعراض روی برتافتند ۷۶ در نتیجه به سزای آنکه با خدا خلف وعده کردند و از آن روی که دروغ می‌گفتند در دل‌هایشان تا روزی که او را دیدار می‌کنند پیامدهای نفاق را باقی گذارد ۷۷ آیا ندانسته‌اند که خدا راز آنان و نجوای ایشان را می‌داند و خدا دانای رازهای نهانی است ۷۸

کسانی که بر مؤمنانی که از روی میل صدقات می‌دهند عیب می‌گیرند و از کسانی که جز به اندازه توانشان نمی‌یابند و آنان را به ریشخند می‌گیرند خدا آنان را به ریشخند می‌گیرد و برای ایشان عذابی پر درد خواهد بود ۷۹

چه برای آنان آموزش بخوای یا برایشان آموزش نخواهی اگر هفتاد بار برایشان آموزش طلب کنی هرگز خدا آنان را نخواهد آموزد چرا که آنان به خدا و فرستاده‌اش کفر ورزیدند و خدا گروه فاسقان را هدایت نمی‌کند ۸۰

بر جای‌ماندگان به نشستن خود پس از رسول خدا شادمان شدند و از اینکه با مال و جان خود در راه خدا جهاد کنند کراهت داشتند و گفتند در این گرما بیرون نروید بگو اگر دریابد آتش جهنم سوزان‌تر است ۸۱ از این پس کم بخندند و به جزای آنچه به دست می‌آوردند بسیار بگیرند ۸۲

و اگر خدا تو را به سوی طایفه‌ای از آنان بازگردانید و آنان برای بیرون آمدن از تو اجازه خواستند بگو شما هرگز با من خارج نخواهید شد و هرگز همراه من با هیچ دشمنی نبرد نخواهید کرد زیرا شما نخستین بار به نشستن تن دردادید پس با خانه نشینان بنشینید ۸۳ و هرگز بر هیچ مرده‌ای از آنان نماز مگزار و بر سر قبرش نایست چرا که آنان به خدا و پیامبر او کافر شدند و در حال فسق مردند ۸۴

و اموال و فرزندان آنان تو را به شگفت نیندازد جز این نیست که خدا می‌خواهد ایشان را در دنیا به وسیله آن عذاب کند و جانشان در حال کفر بیرون رود ۸۵ و چون سوره‌ای نازل شود که به خدا ایمان آورید و همراه پیامبرش جهاد کنید ثروتمندانشان از تو عذر و اجازه خواهند و گویند بگذار که ما با خانه نشینان باشیم ۸۶ راضی شدند که با خانه نشینان باشند و بر دل‌هایشان مهر زده شده است در نتیجه قدرت درک ندارند ۸۷

ولی پیامبر و کسانی که با او ایمان آورده‌اند با مال و جانشان به جهاد برخاسته‌اند و اینانند که همه خوبیها برای آنان است اینان همان رستگارانند ۸۸ خدا برای آنان باغهایی آماده کرده است که از زیر آن نهرها روان است و در آن جاودانه‌اند این همان رستگاری بزرگ است ۸۹

و عذرخواهان بادیه نشین آمدند تا به آنان اجازه داده شود و کسانی که به خدا و فرستاده او دروغ گفتند نیز در خانه نشستند به زودی کسانی از آنان را که کفر ورزیدند عذابی دردناک خواهد رسید ۹۰

بر ناتوانان و بر بیماران و بر کسانی که چیزی نمی‌یابند خرج کنند در صورتی که برای خدا و پیامبرش خیرخواهی نمایند هیچ گناهی نیست بر نیکوکاران ایرادی نیست و خدا آمرزنده مهربان است ۹۱

و گناهی نیست بر کسانی که چون پیش تو آمدند تا سوارشان کنی گفתי چیزی پیدا نمی‌کنم تا بر آن سوارتان کنم برگشتند و در اثر اندوه از چشمانشان اشک فرو می‌ریخت که چیزی نمی‌یابند تا خرج کنند ۹۲ ایراد فقط بر کسانی است که با اینکه توانگرند از تو اجازه می‌خواهند راضی شده‌اند که با خانه نشینان باشند و خدا بر دل‌هایشان مهر نهاد در نتیجه آنان نمی‌فهمند ۹۳ هنگامی که به سوی آنان بازگردید برای شما عذر می‌آورند بگو عذر نیاورید هرگز شما را باور نخواهیم داشت خدا ما را از خبرهای شما آگاه گردانیده و به زودی

خدا و رسولش عمل شما را خواهند دید آنگاه به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده می‌شوید و از آنچه انجام می‌دادید به شما خبر می‌دهد ۹۴ وقتی به سوی آنان بازگشتید برای شما به خدا سوگند می‌خورند تا از ایشان صرفنظر کنید پس از آنان روی برتابید چرا که آنان پلیدند و به آنچه به دست آورده‌اند جایگاهشان دوزخ خواهد بود ۹۵

برای شما سوگند یاد می‌کنند تا از آنان خشنود گردید پس اگر شما هم از ایشان خشنود شوید قطعاً خدا از گروه فاسقان خشنود نخواهد شد ۹۶

بادیه نشینان عرب در کفر و نفاق سخت‌تر و به اینکه حدود آنچه را که خدا بر فرستاده‌اش نازل کرده ندانند سزاوارترند و خدا دانای حکیم است ۹۷

و برخی از آن بادیه نشینان کسانی هستند که آنچه را هزینه می‌کنند خسارتی می‌دانند و برای شما پیشامدهای بد انتظار می‌برند پیشامد بد برای آنان خواهد بود و خدا شنوای داناست ۹۸

و برخی از بادیه نشینان کسانی‌اند که به خدا و روز بازپسین ایمان دارند و آنچه را انفاق می‌کنند مایه تقرب نزد خدا و دعا‌های پیامبر می‌دانند بدانید که این مایه تقرب آنان است به زودی خدا ایشان را در جوار رحمت خویش درآورد که خدا آمرزنده مهربان است ۹۹

و پیشگامان نخستین از مهاجران و انصار و کسانی که با نیکوکاری از آنان پیروی کردند خدا از ایشان خشنود و آنان از او خشنودند و برای آنان باغهایی آماده کرده که از زیر آن نهرها روان است همیشه در آن جاودانه‌اند این است همان کامیابی بزرگ ۱۰۰

و برخی از بادیه نشینانی که پیرامون شما هستند منافقند و از ساکنان مدینه بر نفاق خو گرفته‌اند تو آنان را نمی‌شناسی ما آنان را می‌شناسیم به زودی آنان را دوبر عذاب می‌کنیم سپس به عذابی بزرگ بازگردانیده می‌شوند ۱۰۱

و دیگرانی هستند که به گناهان خود اعتراف کرده و کار شایسته را با دیگر که بد است درآمیخته‌اند امید است خدا توبه آنان را بپذیرد که خدا آمرزنده مهربان است ۱۰۲

از اموال آنان صدقه‌ای بگیر تا به وسیله آن پاک و پاکیزه‌شان سازی و برایشان دعا کن زیرا دعای تو برای آنان آرامشی است و خدا شنوای داناست ۱۰۳

آیا ندانسته‌اند که تنها خداست که از بندگان توبه را می‌پذیرد و صدقات را می‌گیرد و خداست که خود توبه‌پذیر مهربان است ۱۰۴ و بگو بکنید که به زودی خدا و پیامبر او و مؤمنان در کردار شما خواهند نگرست و به زودی به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده می‌شوید پس ما را به آنچه انجام می‌دادید آگاه خواهد کرد ۱۰۵

و عده‌ای دیگر موقوف به فرمان خداست یا آنان را عذاب می‌کند و یا توبه آنها را می‌پذیرد و خدا دانای سنجیده‌کار است ۱۰۶

و آنهایی که مسجدی اختیار کردند که مایه زیان و کفر و پراکندگی میان مؤمنان است و کمینگاهی است برای کسی که قبلا با خدا و پیامبر او به جنگ برخاسته بود و سخت سوگند یاد می‌کنند که جز نیکی قصدی نداشتیم و خدا گواهی می‌دهد که آنان قطعا دروغگو هستند ۱۰۷

هرگز در آن جا مایست چرا که مسجدی که از روز نخستین بر پایه تقوا بنا شده سزاوارتر است که در آن ایستی در آن مردانی‌اند که دوست دارند خود را پاک سازند و خدا کسانی را که خواهان پاکی‌اند دوست می‌دارد ۱۰۸

آیا کسی که بنیاد خود را بر پایه تقوا و خشنودی خدا نهاده بهتر است یا کسی که بنای خود را بر لب پرتگاهی مشرف به سقوط پی‌ریزی کرده و با آن در آتش دوزخ فرو می‌افتد و خدا گروه بیدادگران را هدایت نمی‌کند ۱۰۹

همواره آن ساختمانی که بنا کرده‌اند در دل‌هایشان مایه شک است تا آنکه دل‌هایشان پاره پاره شود و خدا دانای سنجیده‌کار است ۱۱۰

در حقیقت خدا از مؤمنان جان و مالشان را به اینکه بهشت برای آنان باشد خریده است همان کسانی که در راه خدا می‌جنگند و می‌کشند و کشته می‌شوند به عنوان وعده حقی در تورات و انجیل و قرآن بر عهده اوست و چه کسی از خدا به عهد خویش وفادارتر است پس به این معامله‌ای که با او کرده‌اید شادمان باشید و این همان کامیابی بزرگ است ۱۱۱ همان توبه‌کنندگان پرستندگان سپاسگزاران روزه‌داران رکوع‌کنندگان سجده‌کنندگان وادارندگان به کارهای پسندیده بازدارندگان از کارهای ناپسند و پاسداران مقررات خداوند و مؤمنان را بشارت ده ۱۱۲

بر پیامبر و کسانی که ایمان آورده‌اند سزاوار نیست که برای مشرکان پس از آنکه برایشان آشکار گردید که آنان اهل دوزخند طلب آموزش کنند هر چند خویشاوند باشند ۱۱۳ و طلب آموزش ابراهیم برای پدرش جز برای وعده‌ای که به او داده بود نبود و هنگامی که برای او روشن شد که وی دشمن خداست از او بی‌زاری جست راستی ابراهیم دلسوزی بردبار بود ۱۱۴ و خدا بر آن نیست که گروهی را پس از آنکه هدایتشان نمود بی‌راه بگذارد مگر آنکه چیزی را که باید از آن پروا کنند برایشان بیان کرده باشد آری خدا به هر چیزی داناست ۱۱۵

در حقیقت فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست زنده می‌کند و می‌میراند و برای شما جز خدا یار و یاور نیست ۱۱۶

به یقین خدا بر پیامبر و مهاجران و انصار که در آن ساعت دشوار از او پیروی کردند ببخشود بعد از آنکه چیزی نمانده بود که دلهای دسته‌ای از آنان منحرف شود باز برایشان ببخشود چرا که او نسبت به آنان مهربان و رحیم است ۱۱۷ و بر آن سه تن که بر جای مانده بودند تا آنجا که زمین با همه فراخی‌اش بر آنان تنگ گردید و از خود به تنگ آمدند و دانستند که پناهی از خدا جز به سوی او نیست پس به آنان توبه داد تا توبه کنند بی تردید خدا همان توبه پذیر مهربان است ۱۱۸

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا کنید و با راستان باشید ۱۱۹ مردم مدینه و بادیه نشینان پیرامونشان را نرسد که از پیامبر خدا سر باز زنند و جان خود را عزیزتر از جان او بدانند چرا که هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی در راه خدا به آنان نمی‌رسد و در هیچ مکانی که کافران را به خشم می‌آورد قدم نمی‌گذارند و از دشمنی غنیمتی به دست نمی‌آورند مگر اینکه به سبب آن عمل صالحی برای آنان نوشته می‌شود زیرا خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند ۱۲۰

و هیچ مال کوچک و بزرگی را انفاق نمی‌کنند و هیچ وادی را نمی‌پیمایند مگر اینکه به حساب آنان نوشته می‌شود تا خدا آنان را به بهتر از آنچه می‌کردند پاداش دهد ۱۲۱ و شایسته نیست مؤمنان همگی کوچ کنند پس چرا از هر فرقه‌ای از آنان دسته‌ای کوچ نمی‌کنند تا در دین آگاهی پیدا کنند و قوم خود را وقتی به سوی آنان بازگشتند بیم دهند باشد که آنان بترسند ۱۲۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید با کافرانی که مجاور شما هستند کارزار کنید و آنان باید در شما خشونت بیابند و بدانید که خدا با تقوایپیشگان است ۱۲۳

و چون سوره‌ای نازل شود از میان آنان کسی است که می‌گوید این ایمان کدام یک از شما را افزود اما کسانی که ایمان آورده‌اند بر ایمانشان می‌افزاید و آنان شادمانی می‌کنند ۱۲۴ اما کسانی که در دلهایشان بیماری است پلیدی بر پلیدیشان افزود و در حال کفر درمی‌گذرند ۱۲۵ آیا نمی‌بینند که آنان در هر سال یک یا دو بار آزموده می‌شوند باز هم توبه نمی‌کنند و عبرت نمی‌گیرند ۱۲۶ و چون سوره‌ای نازل شود بعضی از آنان به بعضی دیگر نگاه می‌کنند آیا کسی شما را می‌بیند سپس باز می‌گردند خدا دلهایشان را برگرداند زیرا آنان گروهی هستند که نمی‌فهمند ۱۲۷

قطعا برای شما پیامبری از خودتان آمد که بر او دشوار است شما در رنج بیفتید به شما
حریص و نسبت به مؤمنان دلسوز مهربان است ۱۲۸
پس اگر روی برتافتند بگو خدا مرا بس است هیچ معبودی جز او نیست بر او توکل کردم و او
پروردگار عرش بزرگ است ۱۲۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام راء این است آیات کتاب حکمت آموز ۱

ایا برای مردم شگفت آور است که به مردی از خودشان وحی کردیم که مردم را بیم ده و به کسانی که ایمان آورده اند مژده ده که برای آنان نزد پروردگارشان سابقه نیک است کافران گفتند این قطعا افسونگری آشکار است ۲

پروردگار شما آن خدایی است که آسمانها و زمین را در شش هنگام آفرید سپس بر عرش استیلا یافت کار را تدبیر می کند شفاعتگری جز پس از اذن او نیست این است خدا پروردگار شما پس او را بپرستید آیا پند نمی گیرید ۳

بازگشت همه شما به سوی اوست وعده خدا حق است هموست که آفرینش را آغاز می کند سپس آن را باز می گرداند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند به عدالت پاداش دهد و کسانی که کفر ورزیده اند به سزای کفرشان شربتی از آب جوشان و عذابی پر درد خواهند داشت ۴

اوست کسی که خورشید را روشنایی بخشید و ماه را تابان کرد و برای آن منزلهایی معین کرد تا شماره سالها و حساب را بدانید خدا اینها را جز به حق نیافریده است نشانه ها را برای گروهی که می دانند به روشنی بیان می کند ۵

به راستی در آمد و رفت شب و روز و آنچه خدا در آسمانها و زمین آفریده برای مردمی که پروا دارند دلایلی است ۶

کسانی که امید به دیدار ما ندارند و به زندگی دنیا دل خوش کرده و بدان اطمینان یافته اند و کسانی که از آیات ما غافلند ۷ آنان به آنچه به دست می آوردند جایگاهشان آتش است ۸
کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند پروردگارشان به پاس ایمانشان آنان را هدایت می کند به باغهای نعمت که از زیر آنان نهرها روان خواهد بود ۹ نیایش آنان در آنجا سبحانک اللهم و درودشان در آنجا سلام است و پایان نیایش آنان این است که الحمد لله رب العالمین ۱۰

و اگر خدا برای مردم به همان شتاب که آنان در کار خیر می طلبند در رساندن بلا به آنها شتاب می نمود قطعا اجلشان فرا می رسید پس کسانی را که به دیدار ما امید ندارند در طغیانیشان رها می کنیم تا سرگردان بمانند ۱۱ و چون انسان را آسیبی رسد ما را به پهلوی خوابیده یا نشسته یا ایستاده می خواند و چون گرفتاریش را برطرف کنیم چنان می رود که

گویی ما را برای گرفتاریی که به او رسیده نخوانده است این گونه برای اسرافکاران آنچه انجام می دادند زینت داده شده است ۱۲

و قطعاً نسلهای پیش از شما را هنگامی که ستم کردند به هلاکت رساندیم و پیامبران دلائل آشکار برایشان آوردند و بر آن نبودند که ایمان بیاورند این گونه مردم بزهکار را جزا می دهیم ۱۳

آنگاه شما را پس از آنان در زمین جانشین قرار دادیم تا بنگریم چگونه رفتار می کنید ۱۴ و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده شود آنانکه به دیدار ما امید ندارند می گویند قرآن دیگری جز این بیاور یا آن را عوض کن بگو مرا نرسد که آن را از پیش خود عوض کنم جز آنچه را که به من وحی می شود پیروی نمی کنم اگر پروردگارم را نافرمانی کنم از عذاب روزی بزرگ می ترسم ۱۵

بگو اگر خدا می خواست آن را بر شما نمی خواندم و شما را بدان آگاه نمی گردانید قطعاً پیش از آن روزگاری در میان شما به سر برده ام آیا فکر نمی کنید ۱۶ پس کیست ستمکارتر از آن کس که دروغی بر خدای بندد یا آیات او را تکذیب کند به راستی مجرمان رستگار نمی شوند ۱۷

و به جای خدا چیزهایی را می پرستند که نه به آنان زیان می رساند و نه به آنان سود می دهد و می گویند اینها نزد خدا شفاعتگران ما هستند بگو آیا خدا را به چیزی که در آسمانها و در زمین نمی داند آگاه می گردانید او پاک و برتر است از آنچه شریک می سازند ۱۸ و مردم جز یک امت نبودند پس اختلاف پیدا کردند و اگر وعده ای از جانب پروردگار مقرر نگشته بود قطعاً در آنچه بر سر آن با هم اختلاف می کنند میانشان داوری می شد ۱۹ و می گویند چرا معجزه ای از جانب پروردگارش بر او نازل نمی شود بگو غیب فقط به خدا اختصاص دارد پس منتظر باشید که من هم با شما از منتظرانم ۲۰

و چون مردم را پس از آسیبی که به ایشان رسیده است رحمتی بچشانیم بناگاه آنان را در آیات ما نیرنگی است بگو نیرنگ خدا سریع تر است در حقیقت فرستادگان ما آنچه نیرنگ می کنید می نویسند ۲۱

او کسی است که شما را در خشکی و دریا می گرداند تا وقتی که در کشتیها باشید و آنها با بادی خوش آنان را ببرند و ایشان بدان شاد شوند بادی سخت بر آنها وزد و موج از هر طرف بر ایشان تازد و یقین کنند که در محاصره افتاده اند در آن حال خدا را پاکدلانه می خوانند که اگر ما را از این برهانی قطعاً از سپاسگزاران خواهیم شد ۲۲ پس چون آنان را رها کنید

ناگهان در زمین بناحق سرکشی می‌کنند ای مردم سرکشی شما فقط به زیان خود شماست شما بهره زندگی دنیا را ، سپس بازگشت شما به سوی ما خواهد بود پس شما را از آنچه انجام می‌دادید باخبر خواهیم کرد ۲۳

در حقیقت مثل زندگی دنیا بسان آبی است که آن را از آسمان فرو ریختیم پس گیاه زمین از آنچه مردم و دامها می‌خورند با آن درآمیخت تا آنگاه که زمین پیرایه خود را برگرفت و آراسته گردید و اهل آن پنداشتند که آنان بر آن قدرت دارند شبی یا روزی فرمان ما آمد و آن را چنان در ویده کردیم که گویی دیروز وجود نداشته است این گونه نشانه‌ها را برای مردمی که اندیشه می‌کنند به روشنی بیان می‌کنیم ۲۴

و خدا به سرای سلامت فرا می‌خواند و هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند ۲۵
برای کسانی که کار نیکو کرده‌اند نیکویی و زیاده است چهره‌هایشان را غباری و ذلتی نمی‌پوشاند اینان اهل بهشتند در آن جاودانه خواهند بود ۲۶

و کسانی که مرتکب بدیها شده‌اند جزای بدی مانند آن است و خواری آنان را فرو می‌گیرد در مقابل خدا هیچ حمایتگری برای ایشان نیست گویی چهره‌هایشان با پاره‌ای از شب تار پوشیده شده است آنان همدم آتشند که در آن جاودانه خواهند بود ۲۷

و روزی را که همه آنان را گرد می‌آوریم آنگاه به کسانی که شرک ورزیده‌اند می‌گوییم شما و شریکانتان بر جای خود باشید پس میان آنها جدایی می‌افکنیم و شریکان آنان می‌گویند در حقیقت شما ما را نمی‌پرستیدید ۲۸

و گواهی خدا میان ما و میان شما بس است به راستی ما از عبادت شما بی‌خبر بودیم ۲۹
آنجاست که هر کسی آنچه را از پیش فرستاده است می‌آزماید و به سوی خدا مولای حقیقی خود بازگردانیده می‌شوند و آنچه به دروغ برمی‌ساخته‌اند از دستشان به در می‌رود ۳۰

بگو کیست که از آسمان و زمین به شما روزی می‌بخشد یا کیست که حاکم بر گوشها و دیدگان است و کیست که زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده خارج می‌سازد و کیست که کارها را تدبیر می‌کند خواهند گفت خدا پس بگو آیا پروا نمی‌کنید ۳۱

این است خدا پروردگار حقیقی شما و بعد از حقیقت جز گمراهی چیست پس چگونه بازگردانیده می‌شوید ۳۲ این گونه سخن پروردگارت بر کسانی که نافرمانی کردند به حقیقت پیوست که آنان ایمان نمی‌آورند ۳۳ بگو آیا از شریکان شما کسی هست که آفرینش را آغاز کند و سپس آن را برگرداند بگو خداست که آفرینش را آغاز می‌کند و باز آن را برمی‌گرداند پس چگونه بازگردانیده می‌شوید ۳۴

بگو آیا از شریکان شما کسی هست که به سوی حق رهبری کند بگو خداست که به سوی حق رهبری می‌کند پس آیا کسی که به سوی حق رهبری می‌کند سزاوارتر است مورد پیروی قرار گیرد یا کسی که راه نمی‌نماید مگر آنکه هدایت شود شما را چه شده چگونه داوری می‌کنید ۳۵

و بیشترشان جز از گمان پیروی نمی‌کنند گمان به هیچ وجه از حقیقت بی‌نیاز نمی‌گرداند آری خدا به آنچه می‌کنند داناست ۳۶

و چنان نیست که این قرآن از جانب غیر خدا به دروغ ساخته شده باشد بلکه تصدیق آنچه پیش از آن است می‌باشد و توضیحی از آن کتاب است که در آن تردیدی نیست از پروردگار جهانیان است ۳۷

یا می‌گویند آن را به دروغ ساخته است بگو اگر راست می‌گویید سوره‌ای مانند آن بیاورید و هر که را جز خدا می‌توانید فرا خوانید ۳۸

بلکه چیزی را دروغ شمردند که به علم آن احاطه نداشتند و هنوز تاویل آن برایشان نیامده است کسانی که پیش از آنان بودند همین گونه تکذیب کردند پس بنگر که فرجام ستمگران چگونه بوده است ۳۹

و از آنان کسی است که بدان ایمان می‌آورد و از آنان کسی است که بدان ایمان نمی‌آورد و پروردگار تو به فسادگران داناتر است ۴۰

و اگر تو را تکذیب کردند بگو عمل من به من اختصاص دارد و عمل شما به شما اختصاص دارد شما از آنچه من انجام می‌دهم غیر مسؤولید و من از آنچه شما انجام نمی‌دهید غیر مسؤولم ۴۱

و برخی از آنان کسانی‌اند که به تو گوش فرا می‌دهند آیا تو کران را هر چند در نیابند شنوا خواهی کرد ۴۲

و از آنان کسی است که به سوی تو می‌نگرد آیا تو نابینایان را هر چند نبینند هدایت توانی کرد ۴۳

خدا به هیچ وجه به مردم ستم نمی‌کند لیکن مردم خود بر خویشتن ستم می‌کنند ۴۴ و روزی که آنان را گرد می‌آورد گویی جز به اندازه ساعتی از روز درنگ نکرده‌اند با هم اظهار آشنایی می‌کنند قطعا کسانی که دیدار خدا را دروغ شمردند زیان کردند و راه نیافتند ۴۵ و اگر پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده می‌دهیم به تو بنمایانیم یا تو را بمیرانیم باز گشتشان به سوی ماست سپس خدا بر آنچه می‌کنند گواه است ۴۶

و هر امتی را پیامبری است پس چون پیامبرشان بیاید میانشان به عدالت داوری شود و بر آنان ستم نرود ۴۷

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت است ۴۸
بگو برای خود زیان و سودی در اختیار ندارم مگر آنچه را که خدا بخواهد هر امتی را زمانی است آنگاه که زمانشان به سر رسد پس نه ساعتی تاخیر کنند و نه پیشی گیرند ۴۹
بگو به من خبر دهید اگر عذاب او شب یا روز به شما دررسد بزهکاران چه چیزی از آن به شتاب می‌خواهند ۵۰ سپس آیا هنگامی که واقع شد اکنون به آن ایمان آوردید در حالی که به آن شتاب می‌نمودید ۵۱

پس به کسانی که ستم ورزیدند گفته شود عذاب جاوید را بچشید آیا جز به آنچه به دست می‌آوردید جزا داده می‌شوید ۵۲
و از تو خبر می‌گیرند آیا آن راست است بگو آری سوگند به پروردگارم که آن قطعا راست است و شما نمی‌توانید درمانده کنید ۵۳

و اگر برای هر کسی که ستم کرده است آنچه در زمین است می‌بود قطعا آن را برای بازخرید خود می‌داد و چون عذاب را ببینند پشیمانی خود را پنهان دارند و میان آنان به عدالت داوری شود و بر ایشان ستم نرود ۵۴
بدانید که در حقیقت آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست بدانید که در حقیقت وعده خدا حق است ولی بیشتر آنان نمی‌دانند ۵۵

او زنده می‌کند و می‌میراند و به سوی او بازگردانیده می‌شوید ۵۶
ای مردم به یقین برای شما از جانب پروردگارتان اندرزی و درمانی برای آنچه در سینه‌هاست و رهنمود و رحمتی برای گروندگان آمده است ۵۷ بگو به فضل و رحمت خداست که باید شاد شوند و این از هر چه گرد می‌آورند بهتر است ۵۸

بگو به من خبر دهید آنچه از روزی که خدا برای شما فرود آورده بخشی از آن را حرام و حلال گردانیده‌اید بگو آیا خدا به شما اجازه داده یا بر خدا دروغ می‌بندید ۵۹
و کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند روز رستاخیز چه گمان دارند در حقیقت خدا بر مردم دارای بخشش است ولی بیشترشان سپاسگزاری نمی‌کنند ۶۰

و در هیچ کاری نباشی و از سوی او هیچ از قرآن نخوانی و هیچ کاری نکنید مگر اینکه ما بر شما گواه باشیم آنگاه که بدان مبادرت می‌ورزید و هم‌وزن ذره‌ای نه در زمین و نه در آسمان

از پروردگار تو پنهان نیست و نه کوچکتر و نه بزرگتر از آن چیزی نیست مگر اینکه در کتابی روشن است ۶۱

آگاه باشید که بر دوستان خدا نه بیمی است و نه آنان اندوهگین می‌شوند ۶۲

همانان که ایمان آورده و پرهیزگاری ورزیده‌اند ۶۳

در زندگی دنیا و در آخرت مؤده برای آنان است وعده‌های خدا را تبدیلی نیست این همان کامیابی بزرگ است ۶۴

سخن آنان تو را غمگین نکند زیرا عزت همه از آن خداست او شنوای داناست ۶۵

آگاه باش که هر که در آسمانها و هر که در زمین است از آن خداست و کسانی که غیر از خدا شریکانی را می‌خوانند پیروی نمی‌کنند اینان جز از گمان پیروی نمی‌کنند و جز گمان نمی‌برند ۶۶

اوست کسی که برای شما شب را قرار داد تا در آن بیارامید و روز را روشن بی گمان در این برای مردمی که می‌شنوند نشانه‌هایی است ۶۷

گفتند خدا فرزندی برای خود اختیار کرده است منزّه است او ، او بی‌نیاز است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست شما را بر این حجتی نیست آیا چیزی را که نمی‌دانید به دروغ بر خدا می‌بندید ۶۸

بگو در حقیقت کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند رستگار نمی‌شوند ۶۹

بهره‌ای در دنیا سپس بازگشتشان به سوی ماست آنگاه به آنکه کفر می‌ورزیدند عذاب سخت به آنان می‌چشانیم ۷۰

و خبر نوح را بر آنان بخوان آنگاه که به قوم خود گفت ای قوم من اگر ماندن من و اندرز دادن من به آیات خدا بر شما گران آمده است بر خدا توکل کرده‌ام پس کارتان با شریکان خود همداستان شوید تا کارتان بر شما ملتبس ننماید سپس در باره من تصمیم بگیرید و مهلت‌م ندهید ۷۱

و اگر روی گردانیدید من مزدی از شما نمی‌طلبم پاداش من جز بر عهده خدا نیست و مأمورم که از گردن نهندگان باشم ۷۲ پس او را تکذیب کردند آنگاه وی را با کسانی که در کشتی همراه او بودند نجات دادیم و آنان را جانشین ساختیم و کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند غرق کردیم پس بنگر که فرجام بیم‌داده‌شدگان چگونه بود ۷۳ آنگاه پس از وی رسولانی را به سوی قومشان برانگیختیم و آنان دلایل آشکار برایشان آوردند ولی ایشان

بر آن نبودند که به چیزی که قبلا آن را دروغ شمرده بودند ایمان بیاورند این گونه ما بر دل‌های تجاوزکاران مهر می‌نهیم ۴۷

سپس بعد از آنان موسی و هارون را با آیات خود به سوی فرعون و سران وی فرستادیم و گردنکشی کردند و گروهی تبهکار بودند ۷۵

پس چون حق از نزد ما به سویشان آمد گفتند قطعا این سحری آشکار است ۷۶
موسی گفت آیا وقتی حق به سوی شما آمد می‌گویید آیا این سحر است و حال آنکه جادوگران رستگار نمی‌شوند ۷۷

گفتند آیا به سوی ما آمده‌ای تا ما را از شیوه‌ای که پدرانمان را بر آن یافته‌ایم بازگردانی و بزرگی در این سرزمین برای شما دو تن باشد ما به شما دو تن ایمان نداریم ۷۸
و فرعون گفت هر جادوگر دانایی را پیش من آورید ۷۹

و چون جادوگران آمدند موسی به آنان گفت آنچه را می‌اندازید بیندازید ۸۰
پس چون افکندند موسی گفت آنچه را شما به میان آوردید سحر است به زودی خدا آن را باطل خواهد کرد آری خدا کار مفسدان را تایید نمی‌کند ۸۱

و خدا با کلمات خود حق را ثابت می‌گرداند هر چند بزهکاران را خوش نیاید ۸۲
سرانجام کسی به موسی ایمان نیاورد مگر فرزندان او از قوم وی در حالی که بیم داشتند از آنکه مبادا فرعون و سران آنها ایشان را آزار رسانند و در حقیقت فرعون در آن سرزمین برتری جوی و از اسرافکاران بود ۸۳ و موسی گفت ای قوم من اگر به خدا ایمان آورده‌اید و اگر اهل تسلیمید بر او توکل کنید ۸۴

پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگارا ما را برای قوم ستمگر آزمایش قرار مده ۸۵ و ما را به رحمت خویش از گروه کافران نجات ده ۸۶

و به موسی و برادرش وحی کردیم که شما دو تن برای قوم خود در مصر خانه‌هایی ترتیب دهید و سراهایتان را رو به روی هم قرار دهید و نماز برپا دارید و مؤمنان را مژده ده ۸۷
و موسی گفت پروردگارا تو به فرعون و اشرافش در زندگی دنیا زیور و اموال داده‌ای پروردگارا تا از راه تو گمراه کنند پروردگارا اموالشان را نابود کن و آنان را دل سخت گردان که ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند ۸۸ فرمود دعای هر دوی شما پذیرفته شد پس ایستادگی کنید و راه کسانی را که نمی‌دانند پیروی نکنید ۸۹ و فرزندان اسرائیل را از دریا گذرانیم پس فرعون و سپاهیان او از روی ستم و تجاوز آنان را دنبال کردند تا وقتی که در شرف غرق شدن قرار گرفت گفت ایمان آوردم که هیچ معبودی جز آنکه فرزندان اسرائیل به او

گرویده‌اند نیست و من از تسلیم شدگانم ۹۰؛ اکنون در حالی که پیش از این نافرمانی می‌کردی و از تباهکاران بودی ۹۱

پس امروز تو را با زره خودت به بلندی می‌افکنیم تا برای کسانی که از پی تو می‌آیند عبرتی باشد و بی‌گمان بسیاری از مردم از نشانه‌های ما غافلند ۹۲

به راستی ما فرزندان اسرائیل را در جایگاه نیکو منزل دادیم و از چیزهای پاکیزه به آنان روزی بخشیدیم پس به اختلاف نپرداختند مگر پس از آنکه علم برای آنان حاصل شد همانا پروردگار تو در روز قیامت در باره آنچه بر سر آن اختلاف می‌کردند میانشان داوری خواهد کرد ۹۳

و اگر از آنچه به سوی تو نازل کرده‌ایم در تردیدی از کسانی که پیش از تو کتاب می‌خواندند بپرس قطعاً حق از جانب پروردگارت به سوی تو آمده است پس زنه‌ار از تردیدکنندگان

مباش ۹۴ و از کسانی که آیات ما را دروغ پنداشتند مباش که از زیانکاران خواهی بود ۹۵

در حقیقت کسانی که سخن پروردگارت بر آنان تحقق یافته ایمان نمی‌آورند ۹۶

هر چند هر گونه آیتی برایشان بیاید تا وقتی که عذاب دردناک را ببینند ۹۷

چرا هیچ شهری نبود که ایمان بیاورد و ایمانش به حال آن سود بخشد مگر قوم یونس که وقتی ایمان آوردند عذاب رسوایی را در زندگی دنیا از آنان برطرف کردیم و تا چندی آنان را بر خوردار ساختیم ۹۸

و اگر پروردگار تو می‌خواست قطعاً هر که در زمین است همه آنها یکسر ایمان می‌آوردند پس آیا تو مردم را ناگزیر می‌کنی که بگروند ۹۹

و هیچ کس را نرسد که جز به اذن خدا ایمان بیاورد و بر کسانی که نمی‌اندیشند پلیدی را قرار می‌دهد ۱۰۰

بگو بنگرید که در آسمانها و زمین چیست و نشانه‌ها و هشدارها گروهی را که ایمان نمی‌آورند سود نمی‌بخشد ۱۰۱

پس آیا جز مانند روزهای کسانی را که پیش از آنان درگذشتند انتظار می‌برند بگو انتظار برید که من با شما از منتظرانم ۱۰۲ سپس فرستادگان خود و کسانی را که گرویدند

می‌رهانیم زیرا بر ما فریضه است که مؤمنان را نجات دهیم ۱۰۳

بگو ای مردم اگر در دین من تردید دارید پس کسانی را که به جای خدا می‌پرستید نمی‌پرستم بلکه خدایی را می‌پرستم که جان شما را می‌ستاند و دستور یافته‌ام که از مؤمنان

باشم ۱۰۴

و به دین حنیف روی آور و زنهار از مشرکان مباش ۱۰۵
و به جای خدا چیزی را که سود و زیانی به تو نمی‌رساند مخوان که اگر چنین کنی در آن
صورت قطعا از جمله ستمکارانی ۱۰۶
و اگر خدا به تو زیانی برساند آن را برطرف کننده‌ای جز او نیست و اگر برای تو خیری
بخوهد بخشش او را ردکننده‌ای نیست آن را به هر کس از بندگان که بخوهد می‌رساند و
او آمرزنده مهربان است ۱۰۷
بگو ای مردم حق از جانب پروردگارتان برای شما آمده است پس هر که هدایت یابد به سود
خویش هدایت می‌یابد و هر که گمراه گردد به زیان خود گمراه می‌شود و من بر شما نگهبان
نیستم ۱۰۸
و از آنچه بر تو وحی می‌شود پیروی کن و شکیب باش تا خدا داوری کند و او بهترین داوران
است ۱۰۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام راء کتابی است که آیات آن استحکام یافته سپس از جانب حکیمی آگاه به روشنی بیان شده است ۱ که جز خدا را نپرستید به راستی من از جانب او برای شما هشداردهنده و بشارتگر ۲ و اینکه از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید ، شما را با بهره‌مندی نیکویی تا زمانی معین بهره‌مند سازد و به هر شایسته نعمتی از کرم خود عطا کند و اگر رویگردان شوید من از عذاب روزی بزرگ بر شما بیمناکم ۳ بازگشت شما به سوی خداست و او بر هر چیزی تواناست ۴

آگاه باشید که آنان دل می‌گردانند تا از او نهفته دارند آگاه باشید آنگاه که آنان جامه‌هایشان را بر سر می‌کشند آنچه را نهفته و آنچه را آشکار می‌دارند می‌داند زیرا او به اسرار سینه‌ها داناست ۵

و هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست مگر روزیش بر عهده خداست و قرارگاه و محل مردنش را می‌داند همه در کتابی روشن است ۶ و اوست کسی که آسمانها و زمین را در شش هنگام آفرید و عرش او بر آب بود تا شما را بیازماید که کدام یک نیکوکارترید و اگر بگویی شما پس از مرگ برانگیخته خواهید شد قطعا کسانی که کافر شده‌اند خواهند گفت این جز سحری آشکار نیست ۷

و اگر عذاب را تا چندگاهی از آنان به تاخیر افکنیم حتما خواهند گفت چه چیز آن را باز می‌دارد آگاه باش روزی که به آنان برسد از ایشان بازگشتنی نیست و آنچه را که مسخره می‌کردند آنان را فرو خواهد گرفت ۸

و اگر از جانب خود رحمتی به انسان بچشانیم سپس آن را از وی سلب کنیم قطعا نومید و ناسپاس خواهد بود ۹

و اگر پس از محنتی که به او رسیده نعمتی به او بچشانیم حتما خواهد گفت گرفتاریها از من دور شد بی‌گمان او شادمان و فخر فروش است ۱۰ مگر کسانی که شکیبایی ورزیده و کارهای شایسته کرده‌اند برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود ۱۱

و مبادا تو برخی از آنچه را که به سویت وحی می‌شود ترک گویی و سینه‌ات بدان تنگ گردد که می‌گویند چرا گنجی بر او فرو فرستاده نشده یا فرشته‌ای با او نیامده است تو فقط هشداردهنده‌ای و خدا بر هر چیزی نگهبان است ۱۲

یا می‌گویند این را به دروغ ساخته است بگو اگر راست می‌گویید ده سوره بر ساخته شده مانند آن بیاورید و غیر از خدا هر که را می‌توانید فرا خوانید ۱۳

پس اگر شما را اجابت نکردند بدانید که آنچه نازل شده است به علم خداست و اینکه معبودی جز او نیست پس آیا شما گردن می‌نهدید ۱۴

کسانی که زندگی دنیا و زیور آن را بخواهند کارهایشان را در آنجا به طور کامل به آنان می‌دهیم و به آنان در آنجا کم داده نخواهد شد ۱۵ اینان کسانی هستند که در آخرت جز آتش برایشان نخواهد بود و آنچه در آنجا کرده‌اند به هدر رفته و آنچه انجام می‌داده‌اند باطل گردیده است ۱۶

آیا کسی که از جانب پروردگارش بر حجتی روشن است و شاهی از او پیرو آن است و پیش از وی کتاب موسی راهبر و مایه رحمت بوده است آنان به آن می‌گروند و هر کس از گروه‌ها به آن کفر ورزد آتش وعده‌گاه اوست پس در آن تردید مکن که آن حق است از جانب پروردگارت ، ولی بیشتر مردم باور نمی‌کنند ۱۷

و چه کسی ستمکارتر از آن کس است که بر خدا دروغ بزند آنان بر پروردگارش دروغ عرضه می‌شوند و گواهان خواهند گفت اینان بودند که بر پروردگارش دروغ بستند هان لعنت خدا بر ستمگران باد ۱۸ همانان که از راه خدا باز می‌دارند و آن را کج می‌شمارند و خود آخرت را باور ندارند ۱۹

آنان در زمین درمانده‌کنندگان نیستند و جز خدا دوستانی برای آنان نیست عذاب برای آنان دو چندان می‌شود آنان توان شنیدن نداشتند و نمی‌دیدند ۲۰ اینانند که به خویشان زیان زده و آنچه را به دروغ بر ساخته بودند از دست داده‌اند ۲۱ شک نیست که آنان در آخرت زیانکارترند ۲۲ بی‌گمان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و به سوی پروردگارش آرام یافتند آنان اهل بهشتند و در آن جاودانه خواهند بود ۲۳ مثل این دو گروه چون نابینا و کر با بینا و شنواست آیا در مثل یکسانند پس آیا پند نمی‌گیرید ۲۴

و به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم ، من برای شما هشدار دهنده‌ای آشکارم ۲۵ که جز خدا را نپرستید زیرا من از عذاب روزی سهمگین بر شما بیمناکم ۲۶

پس سران قومش که کافر بودند گفتند ما تو را جز بشری مثل خود نمی‌بینیم و جز فرومایگان ما آن هم نسنجیده نمی‌بینیم کسی تو را پیروی کرده باشد و شما را بر ما امتیازی نیست بلکه شما را دروغگو می‌دانیم ۲۷

گفت ای قوم من به من بگویید اگر از طرف پروردگارم حجتی روشن داشته باشم و مرا از نزد خود رحمتی بخشیده باشد که بر شما پوشیده است آیا ما شما را در حالی که بدان اگر اه دارید به آن وادار کنیم ۲۸

و ای قوم من بر این مالی از شما درخواست نمی‌کنم مزد من جز بر عهده خدا نیست و کسانی را که ایمان آورده‌اند طرد نمی‌کنم قطعا آنان پروردگارشان را دیدار خواهند کرد ولی شما را قومی می‌بینم که نادانی می‌کنید ۲۹ و ای قوم من اگر آنان را برانم چه کسی مرا در برابر خدا یاری خواهد کرد آیا عبرت نمی‌گیرید ۳۰ و به شما نمی‌گویم که گنجینه‌های خدا پیش من است و غیب نمی‌دانم و نمی‌گویم که من فرشته‌ام و درباره کسانی که دیدگان شما به خواری در آنان می‌نگرد نمی‌گویم خدا هرگز خیرشان نمی‌دهد خدا به آنچه در دل آنان است آگاه‌تر است من در آن صورت از ستمکاران خواهم بود ۳۱

گفتند ای نوح واقعا با ما جدال کردی و بسیار جدال کردی پس اگر از راستگویانی آنچه را به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور ۳۲ گفت تنها خداست که اگر بخواهد آن را برای شما می‌آورد و شما عاجز کننده نخواهید بود ۳۳

و اگر بخواهم شما را اندرز دهم در صورتی که خدا بخواهد شما را بیراه گذارد اندرز من شما را سودی نمی‌بخشد او پروردگار شماست و به سوی او باز گردانیده می‌شوید ۳۴ یا می‌گویند آن را برافشته است بگو اگر آن را به دروغ سر هم کرده‌ام گناه من بر عهده خود من است و من از جرمی که به من نسبت می‌دهید برکنارم ۳۵

و به نوح وحی شد که از قوم تو جز کسانی که ایمان آورده‌اند هرگز ایمان نخواهد آورد پس از آنچه می‌کردند غمگین مباش ۳۶ و زیر نظر ما و وحی ما کشتی را بساز و درباره کسانی که ستم کرده‌اند با من سخن مگوی چرا که آنان غرق شدنی‌اند ۳۷

و کشتی را می‌ساخت و هر بار که اشرافی از قومش بر او می‌گذشتند او را مسخره می‌کردند می‌گفت اگر ما را مسخره می‌کنید ما شما را همان گونه که مسخره می‌کنید مسخره خواهیم کرد ۳۸ به زودی خواهید دانست چه کسی را عذابی خوارکننده در می‌رسد و بر او عذابی پایدار فرود می‌آید ۳۹

تا آنگاه که فرمان ما در رسید و تنور فوران کرد فرمودیم در آن از هر حیوانی یک جفت با کسانت مگر کسی که قبلا درباره او سخن رفته است و کسانی که ایمان آورده‌اند حمل کن و با او جز اندکی ایمان نیاورده بودند ۴۰ و گفت در آن سوار شوید به نام خداست روان شدنش و لنگر انداختنش بی گمان پروردگار من آمرزنده مهربان است ۴۱

و آن ایشان را در میان موجی کوه‌آسا می‌برد و نوح پسرش را که در کناری بود بانگ درداد ای پسرک من با ما سوار شو و با کافران مباش ۴۲

گفت به زودی به کوهی پناه می‌جویم که مرا از آب در امان نگاه می‌دارد گفت امروز در برابر فرمان خدا هیچ نگاهدارنده‌ای نیست مگر کسی که رحم کند و موج میان آن دو حایل شد و از غرق‌شدگان گردید ۴۳

و گفته شد ای زمین آب خود را فرو بر و ای آسمان خودداری کن و آب فرو کاست و فرمان گزارده شده و بر جودی قرار گرفت و گفته شد مرگ بر قوم ستمکار ۴۴ و نوح پروردگار خود را آواز داد و گفت پروردگارا پسر من از کسان من است و قطعاً وعده تو راست است و تو بهترین داورانی ۴۵

فرمود ای نوح او در حقیقت از کسان تو نیست او کرداری ناشایسته است پس چیزی را که بدان علم نداری از من مخواه من به تو اندرز می‌دهم که مبادا از نادانان باشی ۴۶ گفت پروردگارا من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که بدان علم ندارم و اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی از زیانکاران باشم ۴۷

گفته شد ای نوح با درودی از ما و برکتهایی بر تو و بر گروههایی که با تو فرود آی و گروههایی هستند که به زودی برخوردارشان می‌کنیم سپس از جانب ما عذابی دردناک به آنان می‌رسد ۴۸

این از خبرهای غیب است که آن را به تو وحی می‌کنیم پیش از این نه تو آن را می‌دانستی و نه قوم تو پس شکبیا باش که فرجام از آن تقواییشان است ۴۹ و به سوی عاد برادرشان هود را .. گفت ای قوم من خدا را بپرستید جز او هیچ معبودی برای شما نیست شما فقط دروغ پردازید ۵۰

ای قوم من برای این پاداشی از شما درخواست نمی‌کنم پاداش من جز بر عهده کسی که مرا آفریده است نیست پس آیا نمی‌اندیشید ۵۱

و ای قوم من از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید از آسمان بر شما بارش فراوان فرستد و نیرویی بر نیروی شما بیفزاید و تبه‌کارانه روی بر مگردانید ۵۲ گفتند ای هود برای ما دلیل روشنی نیاوردی و ما برای سخن تو دست از خدایان خود برنمی‌داریم و تو را باور نداریم ۵۳ جز این نمی‌گوییم که بعضی از خدایان ما به تو آسیبی رسانده‌اند گفت من خدا را گواه می‌گیرم و شاهد باشید که من از آنچه جز او شریک وی می‌گیرید بیزارم ۵۴ پس همه شما در کار من نیرنگ کنید و مرا مهلت مدهید ۵۵

در حقیقت من بر خدا پروردگار خودم و پروردگار شما توکل کردم هیچ جنبنده‌ای نیست مگر اینکه او مهار هستی‌اش را در دست دارد به راستی پروردگار من بر راه راست است ۵۶ پس اگر روی بگردانید به یقین آنچه را که به منظور آن به سوی شما فرستاده شده بودم به شما رسانیدم و پروردگارم قومی جز شما را جانشین خواهد کرد و به او هیچ زبانی نمی‌رسانید در حقیقت پروردگارم بر هر چیزی نگاهبان است ۵۷

و چون فرمان ما در رسید هود و کسانی را که با او گرویده بودند به رحمتی از جانب خود نجات بخشیدیم و آنان را از عذابی سخت رهانیدیم ۵۸

و این عاد بود که آیات پروردگارشان را انکار کردند و فرستادگانش را نافرمانی نمودند و به دنبال فرمان هر زورگوی ستیزه‌جوی رفتند ۵۹ و در این دنیا و روز قیامت لعنت بدرقه آنان گردید آگاه باشید که عادیان به پروردگارشان کفر ورزیدند هان مرگ بر عادیان قوم هود ۶۰ و به سوی ثمود برادرشان صالح را .. گفت ای قوم من خدا را بپرستید برای شما هیچ معبودی جز او نیست او شما را از زمین پدید آورد و در آن شما را استقرار داد پس از او آمرزش بخواهید آنگاه به درگاه او توبه کنید که پروردگارم نزدیک اجابت کننده است ۶۱

گفتند ای صالح به راستی تو پیش از این میان ما مایه امید بودی آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند باز می‌داری و بی‌گمان ما از آنچه تو ما را بدان می‌خوانی سخت دچار شکیم ۶۲

گفت ای قوم من چه بینید اگر بر حجتی روشن از پروردگار خود باشیم و از جانب خود رحمتی به من داده باشد پس اگر او را نافرمانی کنم چه کسی در برابر خدا مرا یاری می‌کند در نتیجه شما جز بر زیان من نمی‌افزایید ۶۳

و ای قوم من این ماده شتر خداست که برای شما پدیده‌ای شگرف است پس بگذارید او در زمین خدا بخورد و آسیبش مرسانید که شما را عذابی زودرس فرو می‌گیرد ۶۴ پس آن را پی کردند و گفت سه روز در خانه‌هایتان بر خوردار شوید این وعده‌ای بی‌دروغ است ۶۵

پس چون فرمان ما در رسید صالح و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمت خود رهانیدیم و از رسوایی آن روز، به یقین پروردگار تو همان نیرومند شکست ناپذیر است ۶۶ و کسانی را که ستم ورزیده بودند آن بانگ فرا گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۷۶ گویا هرگز در آن نبوده‌اند آگاه باشید که ثمودیان به پروردگارشان کفر ورزیدند هان مرگ بر ثمود ۶۸

و به راستی فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند سلام گفتند پاسخ داد سلام و دیری نپایید که گوساله‌ای بریان آورد ۶۹

و چون دید دستهایشان به غذا دراز نمی‌شود آنان را ناشناس یافت و از ایشان ترسی بر دل گرفت گفتند مترس ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم ۷۰

و زن او ایستاده بود خندید پس وی را به اسحاق و از پی اسحاق به یعقوب مژده دادیم ۷۱
گفت ای وای بر من آیا فرزند آورم با آنکه من پیرزنم و این شوهرم پیرمرد است واقعا این چیز بسیار عجیبی است ۷۲

گفتند آیا از کار خدا تعجب می‌کنی رحمت خدا و برکات او بر شما خاندان باد بی‌گمان او ستوده‌ای بزرگوار است ۷۳ پس وقتی ترس ابراهیم زایل شد و مژده به او رسید در باره قوم لوط با ما چون و چرا می‌کرد ۷۴ زیرا ابراهیم بردبار و نرمدل و بازگشت‌کننده بود ۷۵
ای ابراهیم از این روی برتاب که فرمان پروردگارت آمده و برای آنان عذابی که بی‌بازگشت است خواهد آمد ۷۶

و چون فرستادگان ما نزد لوط آمدند به آنان ناراحت و دستش از حمایت ایشان کوتاه شد و گفت امروز روزی سخت است ۷۷

و قوم او شتابان به سویش آمدند و پیش از آن کارهای زشت می‌کردند گفت ای قوم من اینان دختران منند آنان برای شما پاکیزه‌ترند پس از خدا بترسید و مرا در کار مهمانانم رسوا نکنید آیا در میان شما آدمی عقل‌رس پیدا نمی‌شود ۷۸
گفتند تو خوب می‌دانی که ما را به دخترانت حاجتی نیست و تو خوب می‌دانی که ما چه می‌خواهیم ۷۹

گفت کاش برای مقابله با شما قدرتی داشتم یا به تکیه‌گاهی استوار پناه می‌جستم ۸۰
گفتند ای لوط ما فرستادگان پروردگار تویم آنان هرگز به تو دست نخواهند یافت پس پاسی از شب گذشته خانواده‌ات را حرکت ده و هیچ کس از شما نباید واپس بنگرد مگر زنت که آنچه به ایشان رسد به او خواهد رسید بی‌گمان وعده‌گاه آنان صبح است مگر صبح نزدیک نیست ۸۱

پس چون فرمان ما آمد آن را زیر و زبر کردیم و سنگ‌پاره‌هایی از سنگ گلهای لایه لایه بر آن فرو ریختیم ۸۲ که نزد پروردگارت نشان‌زده بود و آن از ستمگران چندان دور نیست ۸۳
و به سوی مدین برادرشان شعیب را .. گفت ای قوم من خدا را بپرستید برای شما جز او معبودی نیست و پیمانه و ترازو را کم مکنید به راستی شما را در نعمت می‌بینم و از عذاب

روزی فراگیر بر شما بیمناکم ۸۴ و ای قوم من پیمانۀ و ترازو را به داد تمام دهید و حقوق مردم را کم مدهید و در زمین به فساد سر برمدارید ۸۵ اگر مؤمن باشید باقیمانده خدا برای شما بهتر است و من بر شما نگاهبان نیستم ۸۶

گفتند ای شعیب آیا نماز تو به تو دستور می‌دهد که آنچه را پدران ما می‌پرستیده‌اند رها کنیم یا در اموال خود به میل خود تصرف نکنیم راستی که تو بردبار فرزانه‌ای ۸۷ گفت ای قوم من بیندیشید اگر از جانب پروردگارم دلیل روشنی داشته باشم و او از سوی خود روزی نیکویی به من داده باشد، من نمی‌خواهم در آنچه شما را از آن باز می‌دارم با شما مخالفت کنم من قصدی جز اصلاح تا آنجا که بتوانم ندارم و توفیق من جز به خدا نیست بر او توکل کرده‌ام و به سوی او باز می‌گردم ۸۸

و ای قوم من زنهار تا مخالفت شما با من شما را بدانجا نکشانند که مانند آنچه به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح رسید به شما برسد و قوم لوط از شما چندان دور نیست ۸۹ و از پروردگار خود آمرزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید که پروردگار من مهربان و دوستدار است ۹۰

گفتند ای شعیب بسیاری از آنچه را که می‌گویی نمی‌فهمیم و واقعا تو را در میان خود ضعیف می‌بینیم و اگر عشیره تو نبود قطعا سنگسارت می‌کردیم و تو بر ما پیروز نیستی ۹۱ گفت ای قوم من آیا عشیره من پیش شما از خدا عزیزتر است که او را پشت سر خود گرفته‌اید. در حقیقت پروردگار من به آنچه انجام می‌دهید احاطه دارد ۹۲ و ای قوم من شما بر حسب امکانات خود عمل کنید من عمل می‌کنم به زودی خواهید دانست که عذاب رسواکننده بر چه کسی فرود می‌آید و دروغگو کیست و انتظار برید که من با شما منتظرم ۹۳

و چون فرمان ما آمد شعیب و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمتی از جانب خویش نجات دادیم و کسانی را که ستم کرده بودند فریاد فرو گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۹۴ گویی در آن هرگز اقامت نداشته‌اند هان مرگ بر مدین همان گونه که ثمود هلاک شدند ۹۵

و به راستی موسی را با آیات خود و حجتی آشکار ۹۶ به سوی فرعون و سران وی فرستادیم ولی از فرمان فرعون پیروی کردند و فرمان فرعون صواب نبود ۹۷ روز قیامت پیشاپیش قومش می‌رود و آنان را به آتش درمی‌آورد و چه ورودگاه بدی برای واردان است ۹۸ و در این دنیا و روز قیامت به لعنت بدرقه شدند و چه بد عطایی نصیب آنان می‌شود ۹۹

این از خبرهای آن شهرهاست که آن را بر تو حکایت می‌کنیم بعضی از آنها بر سر پا هستند و بر باد رفته‌اند ۱۰۰

و ما به آنان ستم نکردیم ولی آنان به خودشان ستم کردند پس چون فرمان پروردگارت آمد خدایانی که به جای خدا می‌خواندند هیچ به کارشان نیامد و جز بر هلاکت آنان نیفزود ۱۰۱ و این گونه بود گرفتن پروردگارت وقتی شهرها را در حالی که ستمگر بودند می‌گرفت آری گرفتن او دردناک و سخت است ۱۰۲

قطعا در این برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد عبرتی است آن روزی است که مردم را برای آن گرد می‌آورند و آن روزی است که حاضر می‌شوند ۱۰۳ و ما آن را جز تا زمان معینی به تاخیر نمی‌افکنیم ۱۰۴ روزی که چون فرا رسد هیچ کس جز به اذن وی سخن نگوید آنگاه بعضی از آنان تیره‌بختند و نیک‌بخت ۱۰۵

و اما کسانی که تیره‌بخت شده‌اند در آتش فریاد و ناله‌ای دارند ۱۰۶ تا آسمانها و زمین برجاست در آن ماندگار خواهند بود مگر آنچه پروردگارت بخواهد زیرا پروردگار تو همان کند که خواهد ۱۰۷

و اما کسانی که نیک‌بخت شده‌اند تا آسمانها و زمین برجاست در بهشت جاودانند مگر آنچه پروردگارت بخواهد بخششی است که بریدنی نیست ۱۰۸

پس در باره آنچه آنان می‌پرستند در تردید مباش آنان جز همان گونه که قبلا پدرانشان می‌پرستیدند نمی‌پرستند و ما بهره ایشان را تمام و ناکاسته خواهیم داد ۱۰۹ و به حقیقت ما به موسی کتاب دادیم پس در مورد آن اختلاف شد و اگر از جانب پروردگارت وعده‌ای پیشی نگرفته بود قطعا میان آنها داوری شده بود و بی گمان آنان در باره آن در شکی بهتان‌آمیزند ۱۱۰

و قطعا پروردگارت اعمال هر یک را به تمام به آنان خواهد داد چرا که او به آنچه انجام می‌دهند آگاه است ۱۱۱

پس همان گونه که دستور یافته‌ای ایستادگی کن و هر که با تو توبه کرده و طغیان مکنید که او به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۱۱۲

و به کسانی که ستم کرده‌اند متمایل مشوید که آتش به شما می‌رسد و در برابر خدا برای شما دوستانی نخواهد بود و سرانجام یاری نخواهید شد ۱۱۳

و در دو طرف روز و نخستین ساعات شب نماز را برپا دار زیرا خوبیها بدیها را از میان می‌برد
این برای پندگیرندگان پندی است ۱۱۴

و شکبیا باش که خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌گرداند ۱۱۵
پس چرا از نسلهای پیش از شما خردمندانی نبودند که از فساد در زمین باز دارند جز اندکی
از کسانی که از میان آنان نجاتشان دادیم و کسانی که ستم کردند به دنبال ناز و نعمتی که
در آن بودند رفتند و آنان بزهکار بودند ۱۱۶ و پروردگار تو بر آن نبوده است که شهرهایی را
که مردمش اصلاحگرند به ستم هلاک کند ۱۱۷

و اگر پروردگار تو می‌خواست قطعا همه مردم را امت واحدی قرار می‌داد در حالی که پیوسته
در اختلافند ۱۱۸ مگر کسانی که پروردگار تو به آنان رحم کرده و برای همین آنان را آفریده
است و وعده پروردگارت تحقق پذیرفته است البته جهنم را از جن و انس یکسره پر خواهیم
کرد ۱۱۹

و هر یک از سرگذشتهای پیامبران را که بر تو حکایت می‌کنیم چیزی است که دلت را بدان
استوار می‌گردانیم و در اینها حقیقت برای تو آمده و برای مؤمنان اندرز و تذکری است ۱۲۰
و به کسانی که ایمان نمی‌آورند بگو بر حسب امکانات خود عمل کنید که ما عمل خواهیم
کرد ۱۲۱ و منتظر باشید که ما منتظر خواهیم بود ۱۲۲

و نهان آسمانها و زمین از آن خداست و تمام کارها به او بازگردانده می‌شود پس او را
پرستش کن و بر او توکل نمای و پروردگار تو از آنچه انجام می‌دهید غافل نیست ۱۲۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام راء این است آیات کتاب روشنگر ۱

ما آن را قرآنی عربی نازل کردیم باشد که بیندیشید ۲

ما نیکوترین سرگذشت را به موجب این قرآن که به تو وحی کردیم بر تو حکایت می‌کنیم و تو قطعاً پیش از آن از بی‌خبران بودی ۳

زمانی را که یوسف به پدرش گفت ای پدر من یازده ستاره را با خورشید و ماه دیدم دیدم برای من سجده می‌کنند ۴

گفت ای پسرک من خوابت را برای برادرانت حکایت مکن که برای تو نیرنگی می‌اندیشند زیرا شیطان برای آدمی دشمنی آشکار است ۵

و این چنین پروردگارت تو را برمی‌گزیند و از تعبیر خوابها به تو می‌آموزد و نعمتش را بر تو و بر خاندان یعقوب تمام می‌کند همان گونه که قبلاً بر پدران تو ابراهیم و اسحاق تمام کرد در حقیقت پروردگار تو دانای حکیم است ۶

به راستی در یوسف و برادرانش برای پرسندگان عبرت‌هاست ۷

هنگامی که گفتند یوسف و برادرش نزد پدرمان از ما که جمعی نیرومند هستیم دوست داشتنی ترند قطعاً پدر ما در گمراهی آشکاری است ۸

یوسف را بکشید یا او را به سرزمینی بیندازید تا توجه پدرتان معطوف شما گردد و پس از او مردمی شایسته باشید ۹

گوینده‌ای از میان آنان گفت یوسف را مکشید اگر کاری می‌کنید او را در نهانخانه چاه بیفکنید تا برخی از مسافران او را برگیرند ۱۰

گفتند ای پدر تو را چه شده است که ما را بر یوسف امین نمی‌دانی در حالی که ما خیرخواه او هستیم ۱۱ فردا او را با ما بفرست تا بگردد و بازی کند و ما به خوبی نگهبان او خواهیم بود ۱۲

گفت اینکه او را ببرید سخت مرا اندوهگین می‌کند و می‌ترسم از او غافل شوید و گرگ او را بخورد ۱۳

گفتند اگر گرگ او را بخورد با اینکه ما گروهی نیرومند هستیم در آن صورت ما قطعاً بی‌مقدار خواهیم بود ۱۴ پس وقتی او را بردند و همدستان شدند تا او را در نهانخانه چاه

بگذارند و به او وحی کردیم که قطعا آنان را از این کارشان در حالی که نمی‌دانند با خبر خواهی کرد ۱۵ و شامگاهان گریان نزد پدر خود آمدند ۱۶

گفتند ای پدر ما رفتیم مسابقه دهیم و یوسف را پیش کالای خود نهادیم آنگاه گرگ او را خورد ولی تو ما را هر چند راستگو باشیم باور نمی‌داری ۱۷ و پیراهنش را به خونی دروغین آوردند

گفت بلکه نفس شما کاری را برای شما آراسته است اینک صبری نیکو، و بر آنچه توصیف می‌کنید خدا یاری‌ده است ۱۸

و کاروانی آمد پس آب‌آور خود را فرستادند و دلوش را انداخت گفت مژده این یک پسر است و او را چون کالایی پنهان داشتند و خدا به آنچه می‌کردند دانا بود ۱۹

و او را به بهای ناچیزی چند درهم فروختند و در آن بی‌ربغت بودند ۲۰ و آن کس که او را از مصر خریده بود به همسرش گفت نیکش بدار شاید به حال ما سود بخشد یا او را به فرزندی اختیار کنیم و بدین گونه ما یوسف را در آن سرزمین مکانت بخشیدیم تا به او تاویل خوابها را بیاموزیم و خدا بر کار خویش چیره است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۲۱ و چون به حد رشد رسید او را حکمت و دانش عطا کردیم و نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۲۲

و آن که وی در خانه‌اش بود خواست از او کام گیرد و درها را چفت کرد و گفت بیا که از آن توام گفت پناه بر خدا او آقای من است به من جای نیکو داده است قطعا ستمکاران رستگار نمی‌شوند ۲۳

و در حقیقت آهنگ وی کرد و اگر برهان پروردگارش را ندیده بود آهنگ او می‌کرد چنین تا بدی و زشتکاری را از او بازگردانیم چرا که او از بندگان مخلص ما بود ۲۴

و آن دو به سوی در بر یکدیگر سبقت گرفتند و پیراهن او را از پشت بدرید و در آستانه در آقای آن زن را یافتند آن گفت کیفر کسی که قصد بد به خانواده تو کرده چیست جز اینکه زندانی یا عذابی دردناک شود ۲۵

[گفت او از من کام خواست و شاهی از خانواده آن زن شهادت داد اگر پیراهن او از جلو چاک خورده زن راست گفته و او از دروغگویان است ۲۶ و اگر پیراهن او از پشت دریده شده زن دروغ گفته و او از راستگویان است ۲۷ پس چون دید پیراهن او از پشت چاک خورده است گفت بی‌شک این از نیرنگ شما است که نیرنگ شما بزرگ است ۲۸ ای یوسف از این روی بگردان و تو برای گناه خود آمرزش بخواه که تو از خطاکاران بوده‌ای ۲۹

و زنان در شهر گفتند زن عزیز از غلام خود کام خواسته و سخت خاطرخواه او شده است به راستی ما او را در گمراهی آشکاری می‌بینیم ۳۰

پس چون از مکرشان اطلاع یافت نزد آنان فرستاد و محفلی برایشان آماده ساخت و به هر یک از آنان کاردی داد و گفت بر آنان درآی پس چون او را دیدند وی را بس شگرف یافتند و دستهای خود را بریدند و گفتند منزّه است خدا این بشر نیست این جز فرشته‌ای بزرگوار نیست ۳۱

گفت این همان است که در باره او سرزنشم می‌کردید آری من از او کام خواستم و او خود را نگاه داشت و اگر آنچه را به او دستور می‌دهم نکند قطعاً زندانی خواهد شد و حتماً از خوارشدگان خواهد گردید ۳۲

گفت پروردگارا زندان برای من دوست داشتنی‌تر است از آنچه مرا به آن می‌خوانند و اگر نیرنگ آنان را از من بازنگردانی به سوی آنان خواهم گرایید و از نادانان خواهم شد ۳۳
پس پروردگارش او را اجابت کرد و نیرنگ آنان را از او بگردانید آری او شنوای داناست ۳۴
آنگاه پس از دیدن آن نشانه‌ها به نظرشان آمد که او را تا چندی به زندان افکنند ۳۵
و دو جوان با او به زندان درآمدند یکی از آن دو گفت من خویشتن را دیدم که شراب می‌فشارم و دیگری گفت من خود را دیدم که بر روی سرم نان می‌برم و پرندگان از آن می‌خورند به ما از تعبیرش خبر ده که ما تو را از نیکوکاران می‌بینیم ۳۶

گفت غذایی را که روزی شماست برای شما نمی‌آورند مگر آنکه من از تعبیر آن به شما خبر می‌دهم پیش از آنکه به شما برسد این از چیزهایی است که پروردگارم به من آموخته است من آیین قومی را که به خدا اعتقاد ندارند و منکر آخرتند رها کرده‌ام ۳۷
و آیین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب را پیروی نموده‌ام برای ما سزاوار نیست که چیزی را شریک خدا کنیم این از عنایت خدا بر ما و بر مردم است ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند ۳۸

ای دو رفیق زندانیم آیا خدایان پراکنده بهترند یا خدای یگانه مقتدر ۳۹
شما به جای او جز نامهایی را نمی‌پرستید که شما و پدرانتان آنها را نامگذاری کرده‌اید و خدا دلیلی بر آنها نازل نکرده است فرمان جز برای خدا نیست دستور داده که جز او را نپرستید این است دین درست ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۴۰ ای دو رفیق زندانیم اما یکی از شما به آقای خود باده می‌نوشاند و اما دیگری به دار آویخته می‌شود و پرندگان از سرش می‌خورند امری که شما دو تن از من جویا شدید تحقق یافت ۴۱

و به آن کس از آن دو که گمان می‌کرد خلاص می‌شود گفت مرا نزد آقای خود به یاد آور و شیطان یادآوری به آقایش را از یاد او برد در نتیجه چند سالی در زندان ماند ۴۲ و پادشاه گفت من دیدم هفت گاو فربه است که هفت لاغر آنها را می‌خورند و هفت خوشه سبز و خشکیده دیگر. ای سران قوم اگر خواب تعبیر می‌کنید در باره خواب من به من نظر دهید ۴۳

گفتند خوابهایی است پریشان و ما به تعبیر خوابهای آشفته دانا نیستیم ۴۴ و آن کس از آن دو که نجات یافته و پس از چندی به خاطر آورده بود گفت مرا بفرستید تا شما را از تعبیر آن خبر دهم ۴۵ ای یوسف ای مرد راستگوی در باره هفت گاو فربه ، هفت لاغر آنها را می‌خورند و هفت خوشه سبز و خشکیده دیگر به ما نظر ده تا به سوی مردم برگردم شاید آنان بدانند ۴۶ گفت هفت سال پی در پی می‌کارید و آنچه را درویدید جز اندکی را که می‌خورید در خوشه‌اش واگذارید ۴۷

آنگاه پس از آن هفت سال سخت می‌آید که آنچه را برای آن از پیش نهاده‌اید جز اندکی را که ذخیره می‌کنید همه را خواهند خورد ۴۸ آنگاه پس از آن سالی فرا می‌رسد که به مردم در آن باران می‌رسد و در آن آب میوه می‌گیرند ۴۹

و پادشاه گفت او را نزد من آورید پس هنگامی که آن فرستاده نزد وی آمد گفت نزد آقای خویش برگرد و از او بپرس که حال آن زنانی که دستهای خود را بریدند چگونه است زیرا پروردگار من به نیرنگ آنان آگاه است ۵۰

گفت وقتی از یوسف کام خواستید چه منظور داشتید زنان گفتند منزّه ست خدا ما گناهی بر او نمی‌دانیم همسر عزیز گفت اکنون حقیقت آشکار شد من از او کام خواستم و بی‌شک او از راستگویان است ۵۱

این برای آن بود که بداند من در نهان به او خیانت نکردم و خدا نیرنگ خائن را به جایی نمی‌رساند ۵۲ و من نفس خود را تبرئه نمی‌کنم چرا که نفس قطعاً به بدی امر می‌کند مگر کسی را که خدا رحم کند زیرا پروردگار من آمرزنده مهربان است ۵۳ و پادشاه گفت او را نزد من آورید تا وی را خاص خود کنم پس چون با او سخن راند گفت تو امروز نزد ما با منزلت و امین هستی ۵۴

گفت مرا بر خزانه‌های این سرزمین بگمار که من نگهبانی دانا هستم ۵۵

و بدین گونه یوسف را در سرزمین قدرت دادیم که در آن هر جا که می خواست سکونت می کرد هر که را بخواهیم به رحمت خود می رسانیم و اجر نیکوکاران را تباه نمی سازیم ۵۶ و البته اجر آخرت برای کسانی که ایمان آورده و پرهیزگاری می نمودند بهتر است ۵۷ و برادران یوسف آمدند و بر او وارد شدند آنان را شناخت ولی آنان او را نشناختند ۵۸ و چون آنان را به خوار و بارشان مجهز کرد گفت برادر پدری خود را نزد من آورید مگر نمی بینید که من پیمانه را تمام می دهم و من بهترین میزبانانم ۵۹ پس اگر او را نزد من نیاوردید برای شما نزد من پیمانه ای نیست و به من نزدیک نشوید ۶۰ گفتند او را با نیرنگ از پدرش بخواهیم خواست و محققا این کار را خواهیم کرد ۶۱ و به غلامان خود گفت سرمایه های آنان را در بارهایشان بگذارید شاید وقتی به سوی خانواده خود برمی گردند آن را باز یابند امید که آنان باز گردند ۶۲ پس چون به سوی پدر خود بازگشتند گفتند ای پدر پیمانه از ما منع شد برادرمان را با ما بفرست تا پیمانه بگیریم و ما نگهبان او خواهیم بود ۶۳ گفت آیا همان گونه که شما را پیش از این بر برادرش امین گردانیدم بر او امین سازم پس خدا بهترین نگهبان است و اوست مهربانترین مهربانان ۶۴ و هنگامی که بارهای خود را گشودند دریافتند که سرمایه شان بدانها بازگردانیده شده است گفتند ای پدر چه می خواهیم این سرمایه ماست که به ما بازگردانیده شده است قوت خانواده خود را فراهم و برادرمان را نگهبانی می کنیم و یک بار شتر می افزاییم و این پیمانه ای ناچیز است ۶۵ گفت هرگز او را با شما نخواهم فرستاد تا با من با نام خدا پیمان استواری ببندید که حتما او را نزد من باز آورید مگر آنکه گرفتار شوید پس چون پیمان خود را با او استوار کردند گفت خدا بر آنچه می گوئیم وکیل است ۶۶ و گفت ای پسران من از یک دروازه در نیایید بلکه از دروازه های مختلف وارد شوید و من چیزی از خدا را از شما دور نمی توانم داشت فرمان جز برای خدا نیست بر او توکل کردم و توکل کنندگان باید بر او توکل کنند ۶۷ و چون همان گونه که پدرانشان به آنان فرمان داده بود وارد شدند چیزی را در برابر خدا از آنان برطرف نمی کرد جز اینکه یعقوب نیازی را که در دلش بود برآورد و بی گمان او از آنچه بدو آموخته بودیم دارای دانشی بود ولی بیشتر مردم نمی دانند ۶۸

و هنگامی که بر یوسف وارد شدند برادرش را نزد خود جای داد گفت من برادر تو هستم بنابراین از آنچه می‌کردند غمگین مباش ۶۹

پس هنگامی که آنان را به خوار و بارشان مجهز کرد آبخوری را در بار برادرش نهاد سپس نداننده‌ای بانگ درد داد ای کاروانیان قطعاً شما دزد هستید ۷۰

در حالی که به آنان روی کردند گفتند چه گم کرده‌اید ۷۱ گفتند جام شاه را گم کرده‌ایم و برای هر کس که آن را بیاورد یک بار شتر خواهد بود و من ضامن آنم ۷۲

گفتند به خدا سوگند شما خوب می‌دانید که ما نیامده‌ایم در این سرزمین فساد کنیم و ما دزد نبوده‌ایم ۷۳

گفتند پس اگر دروغ بگویید کیفرش چیست ۴۷ گفتند کیفرش کسی است که در بار او پیدا شود پس کیفرش خود اوست ما ستمکاران را این گونه کیفر می‌دهیم ۷۵ پس به بارهای آنان پیش از بار برادرش پرداخت آنگاه آن را از بار برادرش در آورد این گونه به یوسف شیوه آموختیم او در آیین پادشاه نمی‌توانست برادرش را بازداشت کند مگر اینکه خدا بخواهد درجات کسانی را که بخواهیم بالا می‌بریم و فوق هر صاحب دانشی دانشوری است ۷۶

گفتند اگر او دزدی کرده پیش از این برادرش دزدی کرده است یوسف این را در دل خود پنهان داشت و آن را برایشان آشکار نکرد گفت موقعیت شما بدترست و خدا به آنچه وصف می‌کنید داناتر است ۷۷

گفتند ای عزیز او پدری پیر سالخورده دارد بنابراین یکی از ما را به جای او بگیر که ما تو را از نیکوکاران می‌بینیم ۷۸

گفت پناه به خدا که جز آن کس را که کالای خود را نزد وی یافته‌ایم بازداشت کنیم زیرا در آن صورت قطعاً ستمکار خواهیم بود ۷۹

پس چون از او نومید شدند رازگویان کنار کشیدند بزرگشان گفت مگر نمی‌دانید که پدرتان با نام خدا پیمانی استوار از شما گرفته است و قبلاً درباره یوسف تقصیر کردید هرگز از این سرزمین نمی‌روم تا پدرم به من اجازه دهد یا خدا در حق من داوری کند و او بهترین داوران است ۸۰

پیش پدرتان بازگردید و بگویید ای پدر پسر دزدی کرده و ما جز آنچه می‌دانیم گواهی نمی‌دهیم و ما نگهبان غیب نبودیم ۸۱

و از شهری که در آن بودیم و کاروانی که در میان آن آمدیم جویا شو و ما قطعاً راست می‌گوییم ۸۲

گفت بلکه نفس شما امری را برای شما آراسته است پس صبری نیکوست امید که خدا همه آنان را به سوی من آورد که او دانای حکیم است ۸۳
و از آنان روی گردانید و گفت ای دریغ بر یوسف و در حالی که اندوه خود را فرو می‌خورد چشمانش از اندوه سپید شد ۸۴

گفتند به خدا سوگند که پیوسته یوسف را یاد می‌کنی تا بیمار شوی یا هلاک گردی ۸۵
گفت من شکایت غم و اندوه خود را پیش خدا می‌برم و از خدا چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید ۸۶

ای پسران من بروید و از یوسف و برادرش جستجو کنید و از رحمت خدا نومید مباشید زیرا جز گروه کافران کسی از رحمت خدا نومید نمی‌شود ۸۷
پس چون بر او وارد شدند گفتند ای عزیز به ما و خانواده ما آسیب رسیده است و سرمایه‌ای ناچیز آورده‌ایم بنابراین پیمان ما را تمام بده و بر ما تصدق کن که خدا صدقه دهندگان را پاداش می‌دهد ۸۸

گفت آیا دانستید وقتی که نادان بودید با یوسف و برادرش چه کردید ۸۹
گفتند آیا تو خود یوسفی گفت من یوسفم و این برادر من است به راستی خدا بر ما منت نهاده است بی‌گمان هر که تقوا و صبر پیشه کند خدا پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند ۹۰
گفتند به خدا سوگند که واقعا خدا تو را بر ما برتری داده است و ما خطاکار بودیم ۹۱
گفت امروز بر شما سرزنشی نیست خدا شما را می‌آمزد و او مهربانترین مهربانان است ۹۲
این پیراهن مرا ببرید و آن را بر چهره پدرم بیفکنید بینا شود و همه کسان خود را نزد من آورید ۹۳ و چون کاروان رهسپار شد پدرشان گفت اگر مرا به کم‌خردی نسبت ندهید بوی یوسف را می‌شنوم ۹۴

گفتند به خدا سوگند که تو سخت در گمراهی دیرین خود هستی ۹۵
پس چون مژده‌رسان آمد آن را بر چهره او انداخت پس بینا گردید گفت آیا به شما نگفتم که بی‌شک من از خدا چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید ۹۶
گفتند ای پدر برای گناهان ما آمرزش خواه که ما خطاکار بودیم ۹۷
گفت به زودی از پروردگارم برای شما آمرزش می‌خواهم که او همانا آمرزنده مهربان است

۹۸

پس چون بر یوسف وارد شدند پدر و مادر خود را در کنار خویش گرفت و گفت ان شاء الله با امان داخل مصر شوید ۹۹

و پدر و مادرش را به تخت برنشانید و پیش او به سجده درافتادند و گفت ای پدر این است تعبیر خواب پیشین من به یقین پروردگارم آن را راست گردانید و به من احسان کرد آنگاه که مرا از زندان خارج ساخت و شما را از بیابان باز آورد پس از آنکه شیطان میان من و برادرانم را به هم زد بی گمان پروردگار من نسبت به آنچه بخواهد صاحب لطف است زیرا که او دانای حکیم است ۱۰۰ پروردگارا تو به من دولت دادی و از تعبیر خوابها به من آموختی ای پدیدآورنده آسمانها و زمین تنها تو در دنیا و آخرت مولای منی مرا مسلمان بمیران و مرا به شایستگان ملحق فرما ۱۰۱

این از خبرهای غیب است که به تو وحی می‌کنیم و تو هنگامی که آنان همداستان شدند و نیرنگ می‌کردند نزدشان نبودی ۱۰۲

و بیشتر مردم هر چند آرزومند باشی ایمان‌آورنده نیستند ۱۰۳
و تو بر این پاداشی از آنان نمی‌خواهی آن جز پندی برای جهانیان نیست ۱۰۴
و چه بسیار نشانه‌ها در آسمانها و زمین است که بر آنها می‌گذرند در حالی که از آنها روی برمی‌گردانند ۱۰۵

و بیشترشان به خدا ایمان نمی‌آورند جز اینکه شریک می‌گیرند ۱۰۶
آیا ایمنند از اینکه عذاب فراگیر خدا به آنان دررسد یا قیامت در حالی که بی‌خبرند بناگاه آنان را فرا رسد ۱۰۷

بگو این است راه من که من و هر کس پیروی‌ام کرد با بینایی به سوی خدا دعوت می‌کنیم و منزله است خدا و من از مشرکان نیستم ۱۰۸

و پیش از تو جز مردانی از اهل شهرها را که به آنان وحی می‌کردیم نفرستادیم آیا در زمین نگردیده‌اند تا فرجام کسانی را که پیش از آنان بوده‌اند بنگرند و قطعاً سرای آخرت برای کسانی که پرهیزگاری کرده‌اند بهتر است آیا نمی‌اندیشید ۱۰۹

تا هنگامی که فرستادگان نومید شدند و پنداشتند که به آنان واقعا دروغ گفته شده یاری ما به آنان رسید پس کسانی را که می‌خواستیم نجات یافتند و عذاب ما از گروه مجرمان برگشت ندارد ۱۱۰ به راستی در سرگذشت آنان برای خردمندان عبرتی است سخنی نیست که به دروغ ساخته شده باشد بلکه تصدیق آنچه است که پیش از آن بوده و روشنگر هر چیز است و برای مردمی که ایمان می‌آورند رهنمود و رحمتی است ۱۱۱

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم راء این است آیات کتاب و آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده حق است ولی بیشتر مردم نمی‌گروند ۱

خدا کسی است که آسمانها را بدون ستونهایی که آنها را ببینید برافراشت آنگاه بر عرش استیلا یافت و خورشید و ماه را رام گردانید هر کدام برای مدتی معین به سیر خود ادامه می‌دهند در کار تدبیر می‌کند و آیات را به روشنی بیان می‌نماید امید که شما به لقای پروردگارتان یقین حاصل کنید ۲

و اوست کسی که زمین را گسترانید و در آن کوهها و رودها نهاد و از هر گونه میوه‌ای در آن جفت جفت قرار داد روز را به شب می‌پوشاند قطعا در این برای مردمی که تفکر می‌کنند نشانه‌هایی وجود دارد ۳

و در زمین قطعاتی است کنار هم و باغهایی از انگور و کشتزارها و درختان خرما چه از یک ریشه و چه از غیر یک ریشه که با یک آب سیراب می‌گردند و برخی از آنها را در میوه بر برخی دیگر برتری می‌دهیم بی‌گمان در این برای مردمی که تعقل می‌کنند دلایل است ۴

و اگر عجب داری عجب از سخن آنان است که آیا وقتی خاک شدیم به راستی در آفرینش جدیدی خواهیم بود اینان همان کسانی که به پروردگارشان کفر ورزیده‌اند و در گردنهایشان زنجیرهاست و آنان همدم آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۵

و پیش از رحمت شتابزده از تو عذاب می‌طلبند و حال آنکه پیش از آنان عقوبتها رفته است و به راستی پروردگار تو نسبت به مردم با وجود ستمشان بخشایشگر است و به یقین پروردگار تو سخت کیفر است ۶

و آنان که کافر شده‌اند می‌گویند چرا نشانه‌ای آشکار از طرف پروردگار بر او نازل نشده است تو فقط هشداردهنده‌ای و برای هر قومی رهبری است ۷

خدا می‌داند آنچه را که هر ماده‌ای بار می‌گیرد و آنچه را که رحمها می‌کاهند و آنچه را می‌افزایند و هر چیزی نزد او اندازه‌ای دارد ۸

دانای نهان و آشکار ، بزرگ بلند مرتبه است ۹

یکسان است کسی از شما سخن را نهان کند و کسی که آن را فاش گرداند و کسی که خویشتن را به شب پنهان دارد و در روز آشکارا حرکت کند ۱۰

برای او فرشتگانی است که پی در پی او را به فرمان خدا از پیش رو و از پشت سرش پاسداری می‌کنند در حقیقت خدا حال قومی را تغییر نمی‌دهد تا آنان حال خود را تغییر دهند و چون خدا برای قومی آسیبی بخواهد هیچ برگشتی برای آن نیست و غیر از او حمایتگری برای آنان نخواهد بود ۱۱ اوست کسی که برق را برای بیم و امید به شما می‌نماید و ابرهای گرانبار را پدیدار می‌کند ۱۲

رعد به حمد او و فرشتگان از بیمش تسبیح می‌گویند و صاعقه‌ها را فرو می‌فرستند و با آنها هر که را بخواهد مورد اصابت قرار می‌دهد در حالی که آنان در باره خدا مجادله می‌کنند و او سخت کیفر است ۱۳

دعوت حق برای اوست و کسانی که جز او می‌خوانند هیچ جوابی به آنان نمی‌دهند مگر مانند کسی که دو دستش را به سوی آب بگشاید تا به دهانش برسد در حالی که به او نخواهد رسید و دعای کافران جز بر هدر نباشد ۱۴

و هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه با سایه‌هایشان بامدادان و شامگاهان برای خدا سجده می‌کنند ۱۵

بگو پروردگار آسمانها و زمین کیست بگو خدا بگو پس آیا جز او سرپرستانی گرفته‌اید که اختیار سود و زیان خود را ندارند بگو آیا نابینا و بینا یکسانند یا تاریکیها و روشنایی برابرند یا برای خدا شریکانی پنداشته‌اند که مانند آفرینش او آفریده‌اند و در نتیجه آفرینش بر آنان مشتبّه شده است بگو خدا آفریننده هر چیزی است و اوست یگانه قهار ۱۶

از آسمان آبی فرو فرستاد پس رودخانه‌هایی به اندازه گنجایش خودشان روان شدند و سیل کفی بلند روی خود برداشت و از آنچه برای به دست آوردن زینتی یا کالایی در آتش می‌گذازند هم نظیر آن کفی برمی‌آید خداوند حق و باطل را چنین مثل می‌زند اما کف بیرون افتاده از میان می‌رود ولی آنچه به مردم سود می‌رساند در زمین می‌ماند خداوند مثلها را چنین می‌زند ۱۷

برای کسانی که پروردگارشان را اجابت کرده‌اند پاداش بس نیکوست و کسانی که وی را اجابت نکرده‌اند اگر سراسر آنچه در زمین است و مانند آن را با آن داشته باشند قطعاً آن را برای بازخرید خود خواهند داد آنان به سختی بازخواست شوند و جایشان در دوزخ است و چه بد جایگاهی است ۱۸

پس آیا کسی که می‌داند آنچه از جانب پروردگارت به تو نازل شده حقیقت دارد مانند کسی است که کوردل است تنها خردمندانند که عبرت می‌گیرند ۱۹

همانان که به پیمان خدا وفادارند و عهد را نمی‌شکنند ۲۰

و آنان که آنچه را خدا به پیوستنش فرمان داده می‌پیوندند و از پروردگارشان می‌ترسند و از سختی حساب بیم دارند ۲۱

و کسانی که برای طلب خشنودی پروردگارشان شکیبایی کردند و نماز برپا داشتند و از آنچه روزیشان دادیم نهان و آشکارا انفاق کردند و بدی را با نیکی می‌زدایند ایشان راست فرجام خوش سرای باقی ۲۲

بهشتهای عدن که آنان با پدرانیشان و همسرانشان و فرزندانیشان که درستکارند در آن داخل می‌شوند و فرشتگان از هر دری بر آنان درمی‌آیند ۲۳ درود بر شما به آنچه صبر کردید راستی چه نیکوست فرجام آن سرای ۲۴

و کسانی که پیمان خدا را پس از بستن آن می‌شکنند و آنچه را خدا به پیوستن آن فرمان داده می‌گسلند و در زمین فساد می‌کنند بر ایشان لعنت است و بد فرجامی آن سرای ایشان راست ۲۵

خدا روزی را برای هر که بخواهد گشاده یا تنگ می‌گرداند و به زندگی دنیا شاد شده‌اند و زندگی دنیا در آخرت جز بهره‌ای نیست ۲۶

و کسانی که کافر شده‌اند می‌گویند چرا از جانب پروردگارش معجزه‌ای بر او نازل نشده است بگو در حقیقت خداست که هر کس را بخواهد بی‌راه می‌گذارد و هر کس را که بازگردد به سوی خود راه می‌نماید ۲۷

همان کسانی که ایمان آورده‌اند و دلهایشان به یاد خدا آرام می‌گیرد آگاه باش که با یاد خدا دلها آرامش می‌یابد ۲۸ کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند خوشا به حالشان و خوش سرانجامی دارند ۲۹

بدین گونه تو را در میان امتی که پیش از آن امتهایی روزگار به سر بردند فرستادیم تا آنچه را به تو وحی کردیم بر آنان بخوانی در حالی که آنان به رحمان کفر می‌ورزند بگو اوست پروردگار من معبودی بجز او نیست بر او توکل کرده‌ام و بازگشت من به سوی اوست ۳۰

و اگر قرآنی بود که کوهها بدان روان می‌شد یا زمین بدان قطعه قطعه می‌گردید یا مردگان بدان به سخن درمی‌آمدند نه چنین است بلکه همه امور بستگی به خدا دارد آیا کسانی که ایمان آورده‌اند ندانسته‌اند که اگر خدا می‌خواست قطعاً تمام مردم را به راه می‌آورد و کسانی که کافر شده‌اند پیوسته به آنچه کرده‌اند مصیبت کوبنده‌ای به آنان می‌رسد یا نزدیک خانه‌هایشان فرود می‌آید تا وعده خدا فرا رسد آری خدا وعده خلاف نمی‌کند ۳۱

و بی‌گمان فرستادگان پیش از تو مسخره شدند پس به کسانی که کافر شده بودند مهلت دادم آنگاه آنان را گرفتم پس چگونه بود کیفر من ۳۲

آیا کسی که بر هر شخصی بدانچه کرده است مراقب است و برای خدا شریکانی قرار دادند بگو نامشان را ببرید آیا او را به آنچه در زمین است و او نمی‌داند خبر می‌دهید یا سخنی سطحی می‌گویید بلکه برای کسانی که کافر شده‌اند نیرنگشان آراسته شده و از راه بازداشته شده‌اند و هر که را خدا بی‌راه گذارد رهبری نخواهد داشت ۳۳

برای آنان در زندگی دنیا عذابی است و قطعاً عذاب آخرت دشوارتر است و برای ایشان در برابر خدا هیچ نگهدارنده‌ای نیست ۳۴

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده از زیر آن نهرها روان است میوه و سایه‌اش پایدار است این است فرجام کسانی که پرهیزگاری کرده‌اند و فرجام کافران آتش است ۳۵

و کسانی که به آنان کتاب داده‌ایم از آنچه به سوی تو نازل شده شاد می‌شوند و برخی از دسته‌ها کسانی هستند که بخشی از آن را انکار می‌کنند بگو جز این نیست که من مأمورم خدا را بپرستم و به او شرک نورزم به سوی او می‌خوانم و بازگشتم به سوی اوست ۳۶

و بدین سان آن را فرمانی روشن نازل کردیم و اگر پس از دانشی که به تو رسیده از هوسهای آنان پیروی کنی در برابر خدا هیچ دوست و حمایتگری نخواهی داشت ۳۷

و قطعاً پیش از تو رسولانی فرستادیم و برای آنان زنان و فرزندان قرار دادیم و هیچ پیامبری را نرسد که جز به اذن خدا معجزه‌ای بیاورد برای هر زمانی کتابی است ۳۸

خدا آنچه را بخواهد محو یا اثبات می‌کند و اصل کتاب نزد اوست ۳۹

و اگر پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده می‌دهیم به تو بنمایانیم یا تو را بمیرانیم جز این نیست که بر تو رساندن است و بر ما حساب ۴۰

آیا ندیده‌اند که ما می‌آییم و از اطراف این زمین می‌کاهیم و خداست که حکم می‌کند برای حکم او باز دارنده‌ای نیست و او به سرعت حسابرسی می‌کند ۴۱

و به یقین کسانی که پیش از آنان بودند نیرنگ کردند ولی همه تدبیرها نزد خداست آنچه را که هر کسی به دست می‌آورد می‌داند و به زودی کافران بدانند که فرجام آن سرای از کیست ۴۲

و کسانی که کافر شدند می‌گویند تو فرستاده نیستی بگو کافی است خدا و آن کس که نزد او علم کتاب است میان من و شما گواه باشد ۴۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام راء کتابی است که آن را به سوی تو فرود آوردیم تا مردم را به اذن پروردگارشان از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون آوری به سوی راه آن شکست ناپذیر ستوده ۱
خدايي که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و وای بر کافران از عذابی سخت ۲ همانان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند و مانع راه خدا می شوند و آن را کج می شمارند آناند که در گمراهی دور و درازی هستند ۳

و ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم تا برای آنان بیان کند پس خدا هر که را بخواهد بی راه می گذارد و هر که را بخواهد هدایت می کند و اوست ارجمند حکیم ۴
و در حقیقت موسی را با آیات خود فرستادیم که قوم خود را از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون آور و روزهای خدا را به آنان یادآوری کن که قطعا در این برای هر شکیبای سپاسگزاری عبرتهاست ۵

و هنگامی را که موسی به قوم خود گفت نعمت خدا را بر خود به یاد آورید آنگاه که شما را از فرعونیان رهانید که بر شما عذاب سخت روا می داشتند و پسرانتان را سر می بریدند و زنانتان را زنده می گذاشتند و در این برای شما از جانب پروردگارتان آزمایشی بزرگ بود ۶
و آنگاه که پروردگارتان اعلام کرد که اگر واقعا سپاسگزاری کنید شما را افزون خواهیم کرد و اگر ناسپاسی نمایید قطعا عذاب من سخت خواهد بود ۷

و موسی گفت اگر شما و هر که در روی زمین است همگی کافر شوید بی گمان خدا بی نیاز ستوده است ۸

آیا خبر کسانی که پیش از شما بودند قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند کسی جز خدا از آنان آگاهی ندارد به شما نرسیده است فرستادگانشان دلایل آشکار برایشان آوردند ولی آنان دستهایشان را بر دهانهایشان نهادند و گفتند ما به آنچه شما بدان ماموریت دارید کافریم و از آنچه ما را بدان می خوانید سخت در شکیم ۹

پیامبرانشان گفتند مگر در باره خدا پدید آورنده آسمانها و زمین تردیدی هست او شما را دعوت می کند تا پاره ای از گناهانتان را بر شما ببخشد و تا زمان معینی شما را مهلت دهد گفتند شما جز بشری مانند ما نیستید می خواهید ما را از آنچه پدرانمان می پرستیدند باز دارید پس برای ما حجتی آشکار بیاورید ۱۰

پیامبرانشان به آنان گفتند ما جز بشری مثل شما نیستیم ولی خدا بر هر یک از بندگان که بخواهد منت می‌نهد و ما را نرسد که جز به اذن خدا برای شما حجتی بیاوریم و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۱ و چرا بر خدا توکل نکنیم و حال آنکه ما را به راهایمان رهبری کرده است و البته ما بر آزاری که به ما رساندید شکیبایی خواهیم کرد و توکل‌کنندگان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۲

و کسانی که کافر شدند به پیامبرانشان گفتند شما را از سرزمین خودمان بیرون خواهیم کرد مگر اینکه به کیش ما بازگردید پس پروردگارشان به آنان وحی کرد که حتما ستمگران را هلاک خواهیم کرد ۱۳

و قطعاً شما را پس از ایشان در آن سرزمین سکونت خواهیم داد این برای کسی است که از ایستادن در پیشگاه من بترسد و از تهدیدم بیم داشته باشد ۱۴

و گشایش خواستند و هر زورگوی لجوجی نومید شد ۱۵
دوزخ پیش روی اوست و به او آبی چرکین نوشانده می‌شود ۱۶
آن را جرعه جرعه می‌نوشد و نمی‌تواند آن را فرو برد و مرگ از هر جانبی به سویش می‌آید ولی نمی‌میرد و عذابی سنگین به دنبال دارد ۱۷

مثل کسانی که به پروردگار خود کافر شدند کردارهایشان به خاکستری می‌ماند که بادی تند در روزی طوفانی بر آن بوزد از آنچه به دست آورده‌اند هیچ نمی‌توانند برد این است همان گمراهی دور و دراز ۱۸

آیا در نیافته‌ای که خدا آسمانها و زمین را به حق آفریده اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق تازه‌ای می‌آورد ۱۹ و این بر خدا دشوار نیست ۲۰

و همگی در برابر خدا ظاهر می‌شوند پس ناتوانان به گردنکشان می‌گویند ما پیروان شما بودیم آیا چیزی از عذاب خدا را از ما دور می‌کنید می‌گویند اگر خدا ما را هدایت کرده بود قطعاً شما را هدایت می‌کردیم چه بی‌تابی کنیم چه صبر نماییم برای ما یکسان است ما را راه‌گریزی نیست ۲۱

و چون کار از کار گذشت شیطان می‌گوید در حقیقت خدا به شما وعده داد وعده راست و من به شما وعده دادم و با شما خلاف کردم و مرا بر شما هیچ تسلطی نبود جز اینکه شما را دعوت کردم و اجابتم نمودید پس مرا ملامت نکنید و خود را ملامت کنید من فریادرس شما نیستم و شما هم فریادرس من نیستید من به آنچه پیش از این مرا شریک می‌دانستید کافرم آری ستمکاران عذابی پردرد خواهند داشت ۲۲

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به بهشتهایی درآورده می‌شوند که از زیر آن جویبارها روان است که به اذن پروردگارشان در آنجا جاودانه به سر می‌برند و درودشان در آنجا سلام است ۲۳

آیا ندیدی خدا چگونه مثل زده سخنی پاک که مانند درختی پاک است که ریشه‌اش استوار و شاخه‌اش در آسمان است ۲۴ میوه‌اش را هر دم به اذن پروردگارش می‌دهد و خدا مثلها را برای مردم می‌زند شاید که آنان پند گیرند ۲۵

و مثل سخنی ناپاک چون درختی ناپاک است که از روی زمین کنده شده و قراری ندارد ۲۶ خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند در زندگی دنیا و در آخرت با سخن استوار ثابت می‌گرداند و ستمگران را بی‌راه می‌گذارد و خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد ۲۷

آیا به کسانی که نعمت خدا را به کفر تبدیل کردند و قوم خود را به سرای هلاکت درآوردند ننگریستی ۲۸ جهنم است در آن وارد می‌شوند و چه بد قرارگاهی است ۲۹ و برای خدا ماندهایی قرار دادند تا از راه او گمراه کنند بگو برخوردار شوید که قطعاً بازگشت شما به سوی آتش است ۳۰

به آن بندگان که ایمان آورده‌اند بگو نماز را بر پا دارند و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم پنهان و آشکارا انفاق کنند پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی باشد و نه دوستی ۳۱

خداست که آسمانها و زمین را آفرید و از آسمان آبی فرستاد و به وسیله آن از میوه‌ها برای شما روزی بیرون آورد و کشتی را برای شما رام گردانید تا به فرمان او در دریا روان شود و رودها را برای شما مسخر کرد ۳۲ و خورشید و ماه را که پیوسته روانند برای شما رام گردانید و شب و روز را مسخر شما ساخت ۳۳ و از هر چه از او خواستید به شما عطا کرد و اگر نعمت خدا را شماره کنید نمی‌توانید آن را به شمار درآورید قطعاً انسان ستم پیشه ناسپاس است ۳۴

و هنگامی را که ابراهیم گفت پروردگارا این شهر را ایمن گردان و مرا و فرزندانم را از پرستیدن بتان دور دار ۳۵ پروردگارا آنها بسیاری از مردم را گمراه کردند پس هر که از من پیروی کند بی گمان او از من است و هر که مرا نافرمانی کند به یقین تو آمرزنده و مهربانی ۳۶ پروردگارا من فرزندانم را در دره‌ای بی‌کشت نزد خانه محترم تو سکونت دادم پروردگارا تا نماز را به پا دارند پس دل‌های برخی از مردم را به سوی آنان گرایش ده و آنان را از محصولات روزی ده باشد که سپاسگزاری کنند ۳۷ پروردگارا بی‌گمان تو آنچه را که پنهان

می‌داریم و آنچه را که آشکار می‌سازیم می‌دانی و چیزی در زمین و در آسمان بر خدا پوشیده نمی‌ماند ۳۸ سپاس خدای را که با وجود سالخوردگی اسماعیل و اسحاق را به من بخشید به راستی پروردگار من شنونده دعاست ۳۹ پروردگارا مرا برپادارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز پروردگارا و دعای مرا بپذیر ۴۰ پروردگارا روزی که حساب برپا می‌شود بر من و پدر و مادرم و بر مؤمنان ببخشای ۴۱

و خدا را از آنچه ستمکاران می‌کنند غافل مپندار جز این نیست که آنان را برای روزی به تاخیر می‌اندازد که چشمها در آن خیره می‌شود ۴۲

شتابان سر برداشته و چشم بر هم نمی‌زنند و دل‌هایشان تهی است ۴۳ و مردم را از روزی که عذاب بر آنان می‌آید بترسان پس آنان که ستم کرده‌اند می‌گویند پروردگارا ما را تا چندی مهلت بخش تا دعوت تو را پاسخ گوئیم و از فرستادگان پیروی کنیم مگر شما پیش از این سوگند نمی‌خوردید که شما را فنائی نیست ۴۴ و در سراهای کسانی که بر خود ستم روا داشتند سکونت گزیدید و برای شما آشکار گردید که با آنان چگونه معامله کردیم و مثلها برای شما زدیم ۴۵

و به یقین آنان نیرنگ خود را به کار بردند و مکرشان با خداست هر چند از مکرشان کوهها از جای کنده می‌شد ۴۶

پس مپندار که خدا وعده خود را به پیامبرانش خلاف می‌کند که خدا شکست ناپذیر انتقام گیرنده است ۴۷

روزی که زمین به غیر این زمین و آسمانها مبدل گردد و در برابر خدای یگانه قهار ظاهر شوند ۴۸

و گناهکاران را در آن روز می‌بینی که با هم در زنجیرها بسته شده‌اند ۴۹ تن‌پوش‌هایشان از قطران است و چهره‌هایشان را آتش می‌پوشاند ۵۰ تا خدا به هر کس هر چه به دست آورده است جزا دهد که خدا زودشمار است ۵۱ این ابلاغی برای مردم است و بدان بیم یابند و بدانند که او معبودی یگانه است و تا صاحبان خرد پند گیرند ۵۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 الف لام راء این است آیات کتاب و قرآن روشنگر ۱
 چه بسا کسانی که کافر شدند آرزو کنند که کاش مسلمان بودند ۲
 بگذارشان تا بخورند و بر خوردار شوند و آرزو سرگرمشان کند پس به زودی خواهند دانست ۳
 و هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر اینکه برای آن اجل معین بود ۴
 هیچ امتی از اجل خویش نه پیش می افتد و نه پس می ماند ۵
 و گفتند ای کسی که قرآن بر او نازل شده است به یقین تو دیوانه ای ۶
 اگر راست می گویی چرا فرشته ها را پیش ما نمی آوری ۷
 فرشتگان را جز به حق فرو نمی فرستیم و در آن هنگام دیگر مهلت نیابند ۸
 بی تردید ما این قرآن را به تدریج نازل کرده ایم و قطعاً نگهبان آن خواهیم بود ۹
 و به یقین پیش از تو در گروه های پیشینیان فرستادیم ۱۰
 و هیچ پیامبری برایشان نیامد جز آنکه او را به مسخره می گرفتند ۱۱
 بدین گونه آن را در دل بزهکاران راه می دهیم ۱۲ به او ایمان نمی آورند و راه پیشینیان
 پیوسته چنین بوده است ۱۳
 و اگر دری از آسمان بر آنان می گشودیم که همواره از آن بالا می رفتند ۱۴ قطعاً می گفتند
 در حقیقت ما چشم بندی شده ایم بلکه ما مردمی هستیم که افسون شده ایم ۱۵
 و به یقین ما در آسمان برجهایی قرار دادیم و آن را برای تماشاگران آراستیم ۱۶ و آن را از
 هر شیطان رانده شده ای حفظ کردیم ۱۷ مگر آن کس که دزدیده گوش فرا دهد که شهابی
 روشن او را دنبال می کند ۱۸
 و زمین را گسترانیدیم و در آن کوه های استوار افکندیم و از هر چیز سنجیده ای در آن
 رویانیدیم ۱۹
 و برای شما و هر کس که شما روزی بدهند او نیستید در آن وسایل زندگی قرار دادیم ۲۰
 و هیچ چیز نیست مگر آنکه گنجینه های آن نزد ماست و ما آن را جز به اندازه ای معین فرو
 نمی فرستیم ۲۱
 و باده را باردارکننده فرستادیم و از آسمان آبی نازل کردیم پس شما را بدان سیراب نمودیم
 و شما خزانه دار آن نیستید ۲۲
 و بی تردید این ماییم که زنده می کنیم و می میرانیم و ما وارث هستیم ۲۳

و به یقین پیشینیان شما را شناخته‌ایم و آیندگان را شناخته‌ایم ۲۴

و مسلما پروردگار توست که آنان را محشور خواهد کرد چرا که او حکیم داناست ۲۵

و در حقیقت انسان را از گلی خشک از گلی سیاه و بدبو آفریدیم ۲۶

و پیش از آن جن را از آتشی سوزان و بی‌دود خلق کردیم ۲۷

و هنگامی را که پروردگار تو به فرشتگان گفت من بشری را از گلی خشک از گلی سیاه و بدبو خواهم آفرید ۲۸

پس وقتی آن را درست کردم و از روح خود در آن دمیدم پیش او به سجده درافتید ۲۹

پس فرشتگان همگی یکسر سجده کردند ۳۰

جز ابلیس که خودداری کرد از اینکه با سجده‌کنندگان باشد ۳۱

فرمود ای ابلیس تو را چه شده است که با سجده‌کنندگان نیستی ۳۲

گفت من آن نیستم که برای بشری که او را از گلی خشک از گلی سیاه و بدبو آفریده‌ای سجده کنم ۳۳

فرمود از این بیرون شو که تو رانده شده‌ای ۳۴

و تا روز جزا بر تو لعنت باشد ۳۵

گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که برانگیخته خواهند شد مهلت ده ۳۶

فرمود تو از مهلت یافتگانی ۳۷

تا روز وقت معلوم ۳۸

گفت پروردگارا به سبب آنکه مرا گمراه ساختی من در زمین برایشان می‌آرایم و همه را گمراه خواهم ساخت ۳۹

مگر بندگان خالص تو از میان آنان را ۴۰

فرمود این راهی است راست به سوی من ۴۱ در حقیقت تو را بر بندگان من تسلطی نیست

مگر کسانی از گمراهان که تو را پیروی کنند ۴۲

و قطعا وعده‌گاه همه آنان دوزخ است ۴۳ که برای آن هفت در است و از هر دری بخشی

معین از آنان ۴۴

بی‌گمان پرهیزگاران در باغها و چشمه‌ساراند ۴۵

با سلامت و ایمنی در آنجا داخل شوید ۴۶ و آنچه کینه در سینه‌های آنان است برکنیم

برادرانه بر تخته‌هایی روبروی یکدیگر نشسته‌اند ۴۷

نه رنجی در آنجا به آنان می‌رسد و نه از آنجا بیرون رانده می‌شوند ۴۸

به بندگان من خبر ده که منم آمرزنده مهربان ۴۹
 و اینکه عذاب من عذابی است دردناک ۵۰
 و از مهمانان ابراهیم به آنان خبر ده ۵۱
 هنگامی که بر او وارد شدند و سلام گفتند گفت ما از شما بیمناکیم ۵۲
 گفتند مترس که ما تو را به پسری دانا مژده می‌دهیم ۵۳
 گفت آیا با اینکه مرا پیری فرا رسیده است بشارتم می‌دهید به چه بشارت می‌دهید ۵۴
 گفتند ما تو را به حق بشارت دادیم پس از نومیدان مباش ۵۵
 گفت چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش نومید می‌شود ۵۶
 گفت ای فرشتگان کارتان چیست ۵۷
 گفتند ما به سوی گروه مجرمان فرستاده شده‌ایم ۵۸
 مگر خانواده لوط که ما قطعا همه آنان را نجات می‌دهیم ۵۹
 جز آنش را که مقدر کردیم او از بازماندگان باشد ۶۰
 پس چون فرشتگان نزد خاندان لوط آمدند ۶۱
 گفت شما مردمی ناشناس هستید ۶۲
 گفتند بلکه برای تو چیزی آورده‌ایم که در آن تردید می‌کردند ۶۳
 و حق را برای تو آورده‌ایم و قطعا ما راستگویانیم ۶۴
 پس پاسی از شب خانواده‌ات را حرکت ده و به دنبال آنان برو و هیچ یک از شما نباید به
 عقب بنگرد و هر جا به شما دستور داده می‌شود بروید ۶۵
 و او را از این امر آگاه کردیم که ریشه آن گروه صبحگاهان بریده خواهد شد ۶۶
 و مردم شهر شادی‌کنان روی آوردند ۶۷
 گفت اینان مهمانان منند مرا رسوا نکنید ۶۸
 و از خدا پروا کنید و مرا خوار نسازید ۶۹
 گفتند آیا تو را از مردم بیگانه منع نکردیم ۷۰
 گفت اگر می‌خواهید انجام دهید اینان دختران منند ۷۱ (سخن بیگدلی: شاید هیچ فیلم
 زشتی اینگونه نباشد) به جان تو سوگند که آنان در مستی خود سرگردان بودند ۷۲
 پس به هنگام طلوع آفتاب فریاد آنان را فرو گرفت ۷۳
 و آن را زیر و زبر کردیم و بر آنان سنگهایی از سنگ گل بارانیدیم ۷۴
 به یقین در این برای هوشیاران عبرت‌هاست ۷۵

و آن بر سر راهی برجاست ۷۶

بی‌گمان در این برای مؤمنان عبرتی است ۷۷

و راستی اهل ایکه ستمگر بودند ۷۸

پس از آنان انتقام گرفتیم و آن دو بر سر راهی آشکار است ۷۹

و اهل حجر پیامبران را تکذیب کردند ۸۰

و آیات خود را به آنان دادیم و از آنها اعراض کردند ۸۱

و از کوهها خانه‌هایی می‌تراشیدند که در امان بمانند ۸۲

پس صبحدم فریاد آنان را فرو گرفت ۸۳

و آنچه به دست می‌آوردند به کارشان نخورد ۸۴

و ما آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است جز به حق نیافریده‌ایم و یقیناً قیامت فرا خواهد رسید پس به خوبی صرف نظر کن ۸۵

زیرا پروردگار تو همان آفریننده داناست ۸۶

و به راستی به تو سبع المثانی [=سوره فاتحه] و قرآن بزرگ را عطا کردیم ۸۷

و به آنچه ما دسته‌هایی از آنان را بدان برخوردار ساخته‌ایم چشم مدوز و بر ایشان اندوه مخور و بال خویش برای مؤمنان فرو گستر ۸۸

و بگو من همان هشدار دهنده آشکارم ۸۹

همان گونه که بر تقسیم‌کنندگان نازل کردیم ۹۰

همانان که قرآن را جزء جزء کردند ۹۱

پس سوگند به پروردگارت که از همه آنان خواهیم پرسید ۹۲

از آنچه انجام می‌دادند ۹۳

پس آنچه را بدان ماموری آشکار کن و از مشرکان روی برتاب ۹۴

که ما ریشخندگران را از تو برطرف خواهیم کرد ۹۵

همانان که با خدا معبودی دیگر قرار می‌دهند پس به زودی خواهند دانست ۹۶

و قطعاً می‌دانیم که سینه تو از آنچه می‌گویند تنگ می‌شود ۹۷

پس با ستایش پروردگارت تسبیح گوی و از سجده‌کنندگان باش ۹۸

و پروردگارت را پرستش کن تا اینکه مرگ تو فرا رسد ۹۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

امر خدا در رسیدن پس در آن شتاب مکنید او منزله و فراتر است از آنچه شریک می‌سازند ۱
فرشتگان را با روح به فرمان خود بر هر کس از بندگان که بخواهد نازل می‌کند که بیم
دهید که معبودی جز من نیست پس از من پروا کنید ۲

آسمانها و زمین را به حق آفریده است او فراتر است از آنچه شریک می‌گردانند ۳
انسان را از نطفه‌ای آفریده است آنگاه سبزه جویی آشکار است ۴

و چارپایان را برای شما آفرید در آنها برای شما گرمی و سودهایی است و از آنها می‌خورید ۵
و در آنها برای شما زیبایی است آنگاه که از چراگاه برمی‌گردانید و هنگامی که به چراگاه
می‌برید ۶

و بارهای شما را به شهری می‌برند که جز با مشقت بدن‌ها بدان نمی‌توانستید برسید قطعا
پروردگار شما رئوف و مهربان است ۷

و اسبان و استران و خران را تا بر آنها سوار شوید و تجملی ، و آنچه را نمی‌دانید می‌آفریند ۸
و نمودن راه راست بر عهده خداست و برخی از آن کژ است و اگر می‌خواست مسلما همه
شما را هدایت می‌کرد ۹

اوست کسی که از آسمان آبی فرود آورد که آشامیدنی شما از آن است و رویدنی که در آن
می‌چرانید از آن است ۱۰

به وسیله آن کشت و زیتون و درختان خرما و انگور و از هر گونه محصولات برای شما
می‌رویند قطعا در اینها برای مردمی که اندیشه می‌کنند نشانه‌ای است ۱۱

و شب و روز و خورشید و ماه را برای شما رام گردانید و ستارگان به فرمان او مسخر شده‌اند
مسلما در این برای مردمی که تعقل می‌کنند نشانه‌هاست ۱۲

و آنچه را در زمین به رنگهای گوناگون برای شما پدید آورد بی‌تردید در این برای مردمی که
پند می‌گیرند نشانه‌ای است ۱۳

و اوست کسی که دریا را مسخر گردانید تا از آن گوشت تازه بخورید و پیرایه‌ای که آن را
می‌پوشید از آن بیرون آورید و کشتیها را در آن شکافنده می‌بینی و تا از فضل او بجوید و
باشد که شما شکر گزاری ۱۴

و در زمین کوههایی استوار افکند تا شما را نجنباند و رودها و راهها تا شما راه خود را پیدا
کنید ۱۵ و نشانه‌هایی ، و آنان به وسیله ستاره راهیابی می‌کنند ۱۶

پس آیا کسی که می‌آفریند چون کسی است که نمی‌آفریند آیا پند نمی‌گیرید ۱۷

و اگر نعمت خدا را شماره کنید آن را نمی‌توانید بشمارید قطعا خدا آمرزنده مهربان است ۱۸

و خدا آنچه را که پنهان می‌دارید و آنچه را که آشکار می‌سازید می‌داند ۱۹

و کسانی را که جز خدا می‌خوانند چیزی نمی‌آفرینند در حالی که خود آفریده می‌شوند ۲۰

مردگانند نه زندگان و نمی‌دانند کی برانگیخته خواهند شد ۲۱

معبود شما معبودی است یگانه پس کسانی که به آخرت ایمان ندارند دلهایشان انکارکننده است و خودشان متکبرند ۲۲

شک نیست که خداوند آنچه را پنهان می‌دارند و آنچه را آشکار می‌سازند می‌داند و او گردنکشان را دوست نمی‌دارد ۲۳

و چون به آنان گفته شود پروردگارتان چه چیز نازل کرده است می‌گویند افسانه‌های پیشینیان است ۲۴

تا روز قیامت بار گناهان خود را تمام بردارند و بخشی از بار گناهان کسانی را که ندانسته آنان را گمراه می‌کنند آگاه باشید چه بد باری را می‌کشند ۲۵

پیش از آنان کسانی بودند که مکر کردند و خدا از پایه بر بنیانشان زد در نتیجه از بالای سرشان سقف بر آنان فرو ریخت و از آنجا که حدس نمی‌زدند عذاب به سراغشان آمد ۲۶

سپس روز قیامت آنان را رسوا می‌کند و می‌گوید کجایند آن شریکان من که در باره آنها مخالفت می‌کردید کسانی که به آنان علم داده شده است می‌گویند در حقیقت امروز رسوایی و خواری بر کافران است ۲۷

همانان که فرشتگان جانشان را می‌گیرند در حالی که بر خود ستمکار بوده‌اند پس از در تسلیم درمی‌آیند ، ما هیچ کار بدی نمی‌کردیم آری خدا به آنچه می‌کردید داناست ۲۸

پس از درهای دوزخ وارد شوید و در آن همیشه بمانید و حقا که چه بد است جایگاه متکبران ۲۹

و به کسانی که تقوا پیشه کردند گفته شود پروردگارتان چه نازل کرد می‌گویند خوبی. برای کسانی که در این دنیا نیکی کردند نیکویی است و قطعا سرای آخرت بهتر است و چه نیکوست سرای پرهیزگاران ۳۰

بهشته‌های عدن که در آن داخل می‌شوند رودها از زیر آنها روان است در آنجا هر چه بخواهند برای آنان است خدا این گونه پرهیزگاران را پاداش می‌دهد ۳۱ همان کسانی که فرشتگان

جانشان را در حالی که پاکند می‌ستانند می‌گویند درود بر شما باد به آنچه انجام می‌دادید
به بهشت درآید ۳۲

آیا جز این که فرشتگان به سویشان آیند یا فرمان پروردگارت دررسد انتظاری می‌برند
کسانی که پیش از آنان بودند این گونه رفتار کردند و خدا به ایشان ستم نکرد بلکه آنان به
خود ستم می‌کردند ۳۳

پس بدیهایی که کردند به آنان رسید و آنچه مسخره‌اش می‌کردند آنان را فرا گرفت ۳۴
و کسانی که شرک ورزیدند گفتند اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدرانمان هیچ چیزی را غیر
از او نمی‌پرستیدیم و بدون او چیزی را حرام نمی‌شمردیم پیش از آنان چنین رفتار کردند و
آیا جز ابلاغ آشکار بر پیامبران است ۵۳

و در حقیقت در میان هر امتی فرستاده‌ای برانگیختیم خدا را بپرستید و از طاغوت بپرهیزید
پس از ایشان کسی است که خدا هدایت کرده و از ایشان کسی است که گمراهی بر او
سزوار است بنابراین در زمین بگردید و ببینید فرجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است ۳۶
اگر بر هدایت آنان حرص ورزی ولی خدا کسی را که فرو گذاشته است هدایت نمی‌کند و
برای ایشان یاری کنندگانی نیست ۳۷

و با سخت‌ترین سوگندهایشان بخدا سوگند یاد کردند که خدا کسی را که می‌میرد بر
نخواهد انگیخت آری این وعده بر او حق است لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند ۳۸
تا آنچه را در آن اختلاف دارند برای آنان توضیح دهد و تا کسانی که کافر شده‌اند بدانند که
آنها خود دروغ می‌گفته‌اند ۳۹

ما وقتی چیزی را اراده کنیم همین قدر به آن می‌گوییم باش بی‌درنگ موجود می‌شود ۴۰
و کسانی که پس از ستم‌دگی در راه خدا هجرت کرده‌اند در این دنیا جای نیکویی به آنان
می‌دهیم و اگر بدانند قطعا پاداش آخرت بزرگتر خواهد بود ۴۱
همانان که صبر نمودند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند ۴۲

و پیش از تو جز مردانی که بدیشان وحی می‌کردیم گسیل نداشتیم پس اگر نمی‌دانید از
پژوهندگان کتابهای آسمانی جويا شوید ۴۳

با دلایل آشکار و نوشته‌ها و این قرآن را به سوی تو فرود آوردیم تا برای مردم آنچه را به
سوی ایشان نازل شده است توضیح دهی و امید که آنان بیندیشند ۴۴
آیا کسانی که تدبیرهای بد می‌اندیشند ایمن شدند از اینکه خدا آنان را در زمین فرو ببرد یا
از جایی که حدس نمی‌زنند عذاب برایشان بیاید ۴۵

یا در حال رفت و آمدشان آنان را بگیرد و کاری از دستشان برنیاید ۴۶

یا آنان را در حالی که وحشت زده‌اند فرو گیرد همانا پروردگار شما رؤف و مهربان است ۴۷

آیا به چیزهایی که خدا آفریده است ننگریسته‌اند که سایه‌هایشان از راست و چپ می‌گردد و برای خدا در حال فروتنی سر بر خاک می‌سایند ۴۸

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین از جنبندگان و فرشتگان است برای خدا سجده می‌کنند و تکبر نمی‌ورزند ۴۹

از پروردگارشان که حاکم بر آنهاست می‌ترسند و آنچه را مامورند انجام می‌دهند ۵۰

و خدا فرمود دو معبود برای خود مگیرید جز این نیست که او خدایی یگانه است پس تنها از من بترسید ۵۱

و آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و آیین پایدار از آن اوست پس آیا از غیر خدا پروا دارید ۵۲ و هر نعمتی که دارید از خداست سپس چون آسیبی به شما رسد به سوی او روی می‌آورید ۵۳ و چون آن آسیب را از شما برطرف کرد آنگاه گروهی از شما به پروردگارشان شرک می‌ورزند ۵۴ تا آنچه را به ایشان عطا کرده‌ایم ناسپاسی کنند اکنون برخوردار شوید و زودا که بدانید ۵۵

و از آنچه به ایشان روزی دادیم نصیبی برای آن که نمی‌دانند می‌نهند به خدا سوگند که از آنچه به دروغ برمی‌بافتید حتما سؤال خواهید شد ۵۶

و برای خدا دخترانی می‌پندارند منزه است او و برای خودشان آنچه را میل دارند ۵۷

و هر گاه یکی از آنان را به دختر مژده آورند چهره‌اش سیاه می‌گردد در حالی که خشم خود را فرو می‌خورد ۵۸

از بدی آنچه بدو بشارت داده شده از قبیله روی می‌پوشاند آیا او را با خواری نگاه دارد یا در خاک پنهانش کند و چه بد داوری می‌کنند ۵۹

وصف زشت برای کسانی است که به آخرت ایمان ندارند و بهترین وصف از آن خداست و اوست ارجمند حکیم ۶۰

و اگر خداوند مردم را به ستمشان مؤاخذه می‌کرد جنبنده‌ای بر روی زمین باقی نمی‌گذاشت لیکن آنان را تا وقتی معین بازپس می‌اندازد و چون اجلشان فرا رسد ساعتی آن را پس و پیش نمی‌توانند افکنند ۶۱ و چیزی را که خوش نمی‌دارند برای خدا قرار می‌دهند و زبان‌شان دروغ پردازی می‌کند که نیکو از آن ایشان است حقا که آتش برای آنان است و به سوی آن پیش فرستاده خواهند شد ۶۲

سوگند به خدا که به سوی امتهای پیش از تو فرستادیم شیطان اعمالشان را برایشان آراست و امروز سرپرستان هموست و برایشان غذایی دردناک است ۶۳

و ما کتاب را بر تو نازل نکردیم مگر برای اینکه آنچه را در آن اختلاف کرده‌اند برای آنان توضیح دهی و برای مردمی که ایمان می‌آورند رهنمود و رحمتی است ۶۴

و خدا از آسمان آبی فرود آورد و با آن زمین را پس از پژمردنش زنده گردانید قطعا در این برای مردمی که شنوایی دارند نشانه‌ای است ۶۵

و در دامها قطعا برای شما عبرتی است از آنچه در شکم آنهاست از میان سرگین و خون شیری ناب به شما می‌نشانیم که برای نوشندگان گواراست ۶۶

و از میوه درختان خرما و انگور باده مستی‌بخش و خوراکی نیکو برای خود می‌گیرید قطعا در این برای مردمی که تعقل می‌کنند نشانه‌ای است ۶۷

و پروردگار تو به زنبور عسل وحی کرد که از پاره‌ای کوهها و از برخی درختان و از آنچه داربست می‌کنند خانه‌هایی برای خود درست کن ۶۸

سپس از همه میوه‌ها بخور و راههای پروردگارت را فرمانبردارانه بپوی. از درون آن شهدی که به رنگهای گوناگون است بیرون می‌آید در آن برای مردم درمانی است راستی در این برای مردمی که تفکر می‌کنند نشانه است ۶۹ و خدا شما را آفرید سپس شما را می‌گیرد و بعضی از شما تا خوارترین سالهای زندگی بازگردانده می‌شود به طوری که بعد از دانستن چیزی نمی‌دانند قطعا خدا دانای تواناست ۷۰

و خدا بعضی از شما را در روزی بر بعضی دیگر برتری داده است و کسانی که فزونی یافته‌اند روزی خود را به بندگان خود نمی‌دهند تا در آن با هم مساوی باشند آیا باز نعمت خدا را انکار می‌کنند ۷۱

و خدا برای شما از خودتان همسرانی قرار داد و از همسرانتان برای شما پسران و نوادگانی نهاد و از چیزهای پاکیزه به شما روزی بخشید آیا به باطل ایمان می‌آورند و به نعمت خدا کفر می‌ورزند ۷۲

و به جای خدا چیزهایی را می‌پرستند که در آسمانها و زمین به هیچ وجه اختیار روزی آنان را ندارند و توانایی ندارند ۷۳

پس برای خدا مثل زنید که خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۷۴ خدا مثلی می‌زند بنده‌ای است زرخیز که هیچ کاری از او برنمی‌آید آیا با کسی که به وی از جانب خود روزی نیکو داده‌ایم

و او از آن در نهان و آشکار انفاق می‌کند یکسان است. سپاس خدای راست بلکه بیشترشان نمی‌دانند ۷۵

و خدا مثلی می‌زند دو مردند که یکی از آنها لال است و هیچ کاری از او بر نمی‌آید و او سربار خداوندگارش می‌باشد هر جا که او را می‌فرستد خیری به همراه نمی‌آورد آیا او با کسی که به عدالت فرمان می‌دهد و خود بر راه راست است یکسان است ۷۶

و نهان آسمانها و زمین از آن خداست و کار قیامت جز مانند یک چشم بر هم زدن یا نزدیکتر نیست زیرا خدا بر هر چیزی تواناست ۷۷

و خدا شما را از شکم مادرانتان در حالی که چیزی نمی‌دانستید بیرون آورد و برای شما گوش و چشمها و دلها قرار داد باشد که سپاسگزاری کنید ۷۸

آیا به سوی پرندگانی که در فضای آسمان رام شده‌اند ننگریسته‌اند جز خدا کسی آنها را نگاه نمی‌دارد راستی در این برای مردمی که ایمان می‌آورند نشانه‌هایی است ۷۹

و خدا برای شما خانه‌هایتان را مایه آرامش قرار داد و از پوست دامها برای شما خانه‌هایی نهاد که آن را در روز جابجا شدنتان و هنگام ماندنتان سبک می‌یابید و از پشمها و کرکها و موهای آنها -سایل زندگی که تا چندی مورد استفاده است ۸۰

و خدا از آنچه آفریده به سود شما سایه‌هایی فراهم آورده و از کوهها برای شما پناهگاه‌هایی قرار داده و برای شما تن‌پوشهایی مقرر کرده که شما را از گرما حفظ می‌کند و تن‌پوشهایی که شما را در جنگتان حمایت می‌نماید این گونه وی نعمتش را بر شما تمام می‌گرداند امید که شما گردن نهید ۸۱

پس اگر رویگردان شوند بر تو فقط ابلاغ آشکار است ۸۲

نعمت خدا را می‌شناسند اما باز هم منکر آن می‌شوند و بیشترشان کافرانند ۸۳ و روزی را که از هر امتی گواهی برمی‌انگیزیم سپس به کسانی که کافر شده‌اند رخصت داده نمی‌شود و آنان مورد بخشش قرار نخواهند گرفت ۸۴ و چون کسانی که ستم کرده‌اند عذاب را ببینند آنان کاسته نمی‌گردد و مهلت نمی‌یابند ۸۵ و چون کسانی که شرک ورزیدند شریکان خود را ببینند می‌گویند پروردگارا اینها بودند آن شریکانی که ما به جای تو می‌خواندیم و قول آنان را رد می‌کنند که شما جدا دروغ‌گویانید ۸۶

و آن روز در برابر خدا از در تسلیم درآیند و آنچه را که برمی‌بافتند بر باد می‌رود ۸۷ کسانی که کفر ورزیدند و از راه خدا باز داشتند به آنکه فساد می‌کردند عذابی بر عذابشان می‌افزاییم ۸۸

و روزی را که در هر امتی گواهی از خودشان برایشان برانگیزیم و تو را بر این گواه آوریم و این کتاب را که روشنگر هر چیزی است و برای مسلمانان رهنمود و رحمت و بشارتگری است بر تو نازل کردیم ۸۹

در حقیقت خدا به دادگری و نیکوکاری و بخشش به خویشاوندان فرمان می‌دهد و از کار زشت و ناپسند و ستم باز می‌دارد به شما اندرز می‌دهد باشد که پند گیرید ۹۰ و چون با خدا پیمان بستید به پیمان خود وفا کنید و سوگندهای پس از استوار کردن آنها مشکند با اینکه خدا را بر خود ضامن قرار داده‌اید زیرا خدا آنچه را انجام می‌دهید می‌داند ۹۱ و مانند آن که رشته خود را پس از محکم بافتن از هم می‌گسست مبادید که سوگندهای خود را میان خویش وسیله تقلب سازید که گروهی از گروه دیگر افزون‌ترند جز این نیست که خدا شما را بدین وسیله می‌آزماید و روز قیامت در آنچه اختلاف می‌کردید قطعا برای شما توضیح خواهد داد ۹۲

و اگر خدا می‌خواست قطعا شما را امتی واحد قرار می‌داد ولی هر که را بخواهد بیراه و هر که را بخواهد هدایت می‌کند و از آنچه انجام می‌دادید حتما سؤال خواهید شد ۹۳ و زنه‌ار سوگندهای خود را دستاویز تقلب میان خود قرار مدهید تا گامی بعد از استواریش بلغزد و شما به آنکه از راه خدا باز داشته‌اید دچار شکنجه شوید و برای شما عذابی بزرگ باشد ۹۴ و پیمان خدا را به بهای ناچیزی بفروشید زیرا آنچه نزد خداست اگر بدانید همان برای شما بهتر است ۹۵

آنچه پیش شماست تمام می‌شود و آنچه پیش خداست پایدار است و قطعا کسانی را که شکیبایی کردند به بهتر از آنچه عمل می‌کردند پاداش خواهیم داد ۹۶ هر کس از مرد یا زن کار شایسته کند و مؤمن باشد قطعا او را با زندگی پاکیزه‌ای حیات بخشیم و مسلما به آنان بهتر از آنچه انجام می‌دادند پاداش خواهیم داد ۹۷ پس چون قرآن می‌خوانی از شیطان مطرود به خدا پناه بر ۹۸

چرا که او را بر کسانی که ایمان آورده‌اند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند تسلطی نیست ۹۹ تسلط او فقط بر کسانی است که وی را به سرپرستی برمی‌گیرند و بر کسانی که آنها به او شرک می‌ورزند ۱۰۰

و چون حکمی را به جای حکم دیگر بیاوریم و خدا به آنچه به تدریج نازل می‌کند داناتر است می‌گویند جز این نیست که تو دروغ بافی بلکه بیشتر آنان نمی‌دانند ۱۰۱

بگو آن را روح القدس از طرف پروردگارت به حق فرود آورده تا کسانی را که ایمان آورده‌اند استوار گرداند و برای مسلمانان هدایت و بشارتی است ۱۰۲

و نیک می‌دانیم که آنان می‌گویند جز این نیست که بشری به او می‌آموزد ، زبان کسی که نسبت را به او می‌دهند غیر عربی است و این به زبان عربی روشن است ۱۰۳

در حقیقت کسانی که به آیات خدا ایمان ندارند خدا آنان را هدایت نمی‌کند و برایشان عذابی دردناک است ۱۰۴ تنها کسانی دروغ پردازی می‌کنند که به آیات خدا ایمان ندارند و آنان خود دروغ‌گویانند ۱۰۵

هر کس پس از ایمان آوردن خود به خدا کفر ورزد مگر آن کس که مجبور شده و قلبش به ایمان اطمینان دارد لیکن هر که سینه‌اش به کفر گشاده گردد خشم خدا بر آنان است و برایشان عذابی بزرگ خواهد بود ۱۰۶ زیرا آنان زندگی دنیا را بر آخرت برتری دادند و اینکه خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند ۱۰۷

آنان کسانی‌اند که خدا بر دلها و گوش و دیدگانشان مهر نهاده و آنان خود غافل‌اند ۱۰۸

شک نیست که آنها در آخرت همان زیانکارانند ۱۰۹

با این حال پروردگار تو نسبت به کسانی که پس از زجر کشیدن هجرت کرده و سپس جهاد نمودند و صبر پیشه ساختند پروردگارت بعد از آن قطعاً آمرزنده و مهربان است ۱۱۰

روزی را که هر کس می‌آید از خود دفاع می‌کند و هر کس به آنچه کرده بی‌کم و کاست پاداش می‌یابد و بر آنان ستم نمی‌رود ۱۱۱

و خدا شهری را مثل زده است که امن و امان بود روزیش از هر سو فراوان می‌رسید پس نعمتهای خدا را ناسپاسی کردند و خدا هم به سزای آنچه انجام می‌دادند طعم گرسنگی و هراس را به آن چشانید ۱۱۲ و به یقین فرستاده‌ای از خودشان برایشان آمد اما او را تکذیب کردند پس در حالی که ظالم بودند آنان را عذاب فرو گرفت ۱۱۳

پس از آنچه خدا شما را روزی کرده است حلال پاکیزه بخورید و نعمت خدا را اگر تنها او را می‌پرستید شکر گزایید ۱۱۴

جز این نیست که مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که نام غیر خدا بر آن برده شده حرام گردانیده است هر کس که ناگزیر شود و سرکش و زیاده خواه نباشد قطعاً خدا آمرزنده مهربان است ۱۱۵ و برای آنچه زبان شما به دروغ می‌پردازد مگویید این حلال است و آن حرام تا بر خدا دروغ بندید زیرا کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند رستگار نمی‌شوند ۱۱۶

اندک بهره‌ای و عذابشان پر درد است ۱۱۷

و بر کسانی که یهودی شدند آنچه را قبلا بر تو حکایت کردیم حرام گردانیدیم و ما بر آنان ستم نکردیم بلکه آنها به خود ستم می‌کردند ۸۱۱

پروردگار تو نسبت به کسانی که به نادانی مرتکب گناه شده سپس توبه کرده و به صلاح آمده‌اند البته پروردگارت پس از آن آمرزنده مهربان است ۱۱۹

به راستی ابراهیم پیشوایی مطیع خدا حق‌گرای بود و از مشرکان نبود ۱۲۰

نعمتهای او را شکرگزار بود او را برگزید و به راهی راست هدایتش کرد ۱۲۱

و در دنیا به او نیکویی و دادیم و در آخرت از شایستگان خواهد بود ۱۲۲

سپس به تو وحی کردیم که از آیین ابراهیم حق‌گرای پیروی کن او از مشرکان نبود ۱۲۳

شنبه بر کسانی که درباره آن اختلاف کردند مقرر گردید و قطعا پروردگارت روز رستخیز میان آنها درباره چیزی که در مورد آن اختلاف می‌کردند داوری خواهد کرد ۱۲۴

با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارت دعوت کن و با آنان به که نیکوتر است مجادله نمای در حقیقت پروردگار تو به کسی که از راه او منحرف شده داناتر و او به راه‌یافتگان داناتر است ۱۲۵

و اگر عقوبت کردید همان گونه که مورد عقوبت قرار گرفته‌اید به عقوبت رسانید و اگر صبر کنید البته آن برای شکیبایان بهتر است ۱۲۶

و صبر کن و صبر تو جز به خدا نیست و بر آنان اندوه مخور و از آنچه نیرنگ می‌کنند دل تنگ مدار ۱۲۷

در حقیقت خدا با کسانی است که پروا داشته‌اند و کسانی که آنها نیکوکارند ۱۲۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

منزه است آن که بنده‌اش را شبانگاهی از مسجد الحرام به سوی مسجد الاقصی که پیرامون آن را برکت داده‌ایم سیرداد تا از نشانه‌های خود به او بنمایانیم که او همان شنوای بیناست ۱ و کتاب آسمانی را به موسی دادیم و آن را برای فرزندان اسرائیل رهنمودی گردانیدیم که زنه‌ار غیر از من کارسازی مگیرید ۲

فرزندان کسانی که با نوح برداشتیم راستی که او بنده‌ای سپاسگزار بود ۳ و در کتاب آسمانی به فرزندان اسرائیل خبر دادیم که قطعا دوبار در زمین فساد خواهید کرد و قطعا به سرکشی بسیار بزرگی برخواید خاست ۴

پس آنگاه که وعده نخستین آن دو فرا رسد بندگانی از خود را که سخت نیرومندند بر شما می‌گماریم تا میان خانه‌ها به جستجو درآیند و این تهدید تحقق یافتنی است ۵ پس دوباره شما را بر آنان چیره می‌کنیم و شما را با اموال و پسران یاری می‌دهیم و نفرات شما را بیشتر می‌گردانیم ۶

اگر نیکی کنید به خود نیکی کرده‌اید و اگر بدی کنید به خود و چون تهدید آخر فرا رسد تا شما را اندوهگین کنند و در معبد چنانکه بار اول داخل شدند درآیند و بر هر چه دست یافتند یکسره نابود کنند ۷

امید است که پروردگارتان شما را رحمت کند و اگر بازگردید باز می‌گردیم و دوزخ را برای کافران زندان قرار دادیم ۸

قطعا این قرآن به که خود پایدارتر است راه می‌نماید و به آن مؤمنانی که کارهای شایسته می‌کنند مژده می‌دهد که پاداشی بزرگ برایشان خواهد بود ۹

و اینکه برای کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند عذابی پر درد آماده کرده‌ایم ۱۰ و انسان خیر را فرا می‌خواند بد را می‌خواند و انسان همواره شتابزده است ۱۱

و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم نشانه شب را تیره‌گون و نشانه روز را روشنی بخش گردانیدیم تا فضلی از پروردگارتان بجوید و تا شماره سالها و حساب را بدانید و هر چیزی را به روشنی باز نمودیم ۱۲

و کارنامه هر انسانی را به گردن او بسته‌ایم و روز قیامت برای او نامه‌ای که آن را گشاده می‌بیند بیرون می‌آوریم ۱۳

نامه‌ات را بخوان کافی است که امروز خودت حسابرس خود باشی ۱۴

هر کس به راه آمده تنها به سود خود به راه آمده و هر کس بیراهه رفته تنها به زیان خود بیراهه رفته است و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد و ما تا پیامبری برننگیزیم به عذاب نمی‌پردازیم ۱۵

و چون بخواهیم شهری را هلاک کنیم خوشگذرانانش را و می‌داریم تا در آن به انحراف بپردازند و در نتیجه عذاب بر آن لازم گردد پس آن را زیر و زبر کنیم ۱۶
و چه بسیار نسلها را که ما پس از نوح به هلاکت رساندیم و پروردگار تو به گناهان بندگان
بس آگاه و بیناست ۱۷

هر کس خواهان زودگذر است به زودی هر که را خواهیم از آن می‌دهیم آنگاه جهنم را که در آن خوار و رانده داخل خواهد شد برای او مقرر می‌داریم ۱۸
و هر کس خواهان آخرت است و نهایت کوشش را برای آن بکند و مؤمن باشد آنانند که تلاش آنها مورد حق شناسی واقع خواهد شد ۱۹
هر دو اینان و آنان را از عطای پروردگارت مدد می‌بخشیم و عطای پروردگارت منع نشده است ۲۰

بین چگونه بعضی از آنان را بر بعضی دیگر برتری داده‌ایم و قطعا درجات آخرت و برتری آن بزرگتر و بیشتر است ۲۱

معبود دیگری با خدا قرار مده تا نکوهیده و وامانده بنشیند ۲۲
و پروردگار تو مقرر کرد که جز او را مپرسید و به پدر و مادر احسان کنید اگر یکی از آن دو یا هر دو در کنار تو به سالخوردگی رسیدند به آنها اوف مگو و به آنان پرخاش مکن و با آنها سخنی شایسته بگوی ۲۳

و از سر مهربانی بال فروتنی بر آنان بگستر و بگو پروردگارا آن دو را رحمت کن چنانکه مرا در خردی پروردند ۲۴
پروردگار شما به آنچه در دلهای خود دارید آگاه‌تر است اگر شایسته باشید قطعا او آمرزنده توبه‌کنندگان است ۲۵

و حق خویشاوند را به او بده و مستمند و در راه‌مانده را و ولخرجی و اسراف مکن ۲۶
چرا که اسرافکاران برادران شیطانهایند و شیطان همواره نسبت به پروردگارش ناسپاس بوده است ۲۷

و اگر به امید رحمتی که از پروردگارت جویای آنی از ایشان روی می‌گردانی پس با آنان سخنی نرم بگوی ۲۸

و دستت را به گردنت زنجیر مکن و بسیار گشاده دستی منما تا ملامت شده و حسرت زده بر جای مانی ۲۹

بی‌گمان پروردگار تو برای هر که بخواهد روزی را گشاده یا تنگ می‌گرداند در حقیقت او به بندگانش آگاه بیناست ۳۰

و از بیم تنگدستی فرزندان خود را مکشید ماییم که به آنها و شما روزی می‌بخشیم آری کشتن آنان همواره خطایی بزرگ است ۳۱

و به زنا نزدیک مشوید چرا که آن همواره زشت و بد راهی است ۳۲
و نفسی را که خداوند حرام کرده است جز به حق مکشید و هر کس مظلوم کشته شود به سرپرست وی قدرتی داده‌ایم پس نباید در قتل زیاده‌روی کند زیرا او یاری شده است ۳۳
و به مال یتیم جز به بهترین وجه نزدیک مشوید تا به رشد برسد و به پیمان وفا کنید زیرا که از پیمان پرشش خواهد شد ۳۴

و چون پیمانه می‌کنید پیمانه را تمام دهید و با ترازوی درست بسنجید که این بهتر و خوش فرجام‌تر است ۳۵

و چیزی را که بدان علم نداری دنبال مکن زیرا گوش و چشم و قلب همه مورد پرشش واقع خواهند شد ۳۶

و در زمین به نخوت گام برمدار چرا که هرگز زمین را نمی‌توانی شکافت و در بلندی به کوهها نمی‌توانی رسید ۳۷

همه این بدش نزد پروردگار تو ناپسندیده است ۳۸
این از حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است و با خدای یگانه معبودی دیگر قرار مده و گرنه حسرت زده و مطرود در جهنم افکنده خواهی شد ۳۹

آیا پروردگارتان شما را به پسران اختصاص داده و خود از فرشتگان دخترانی برگرفته است حقا که شما سخنی بس بزرگ می‌گویید ۴۰ و به راستی ما در این قرآن گونه‌گون بیان کردیم تا پند گیرند و آنان را جز نفرت نمی‌افزاید ۴۱

بگو اگر چنانکه می‌گویند با او خدایانی بود در آن صورت حتما در صدد جستن راهی به سوی صاحب عرش برمی‌آمدند ۴۲ او منزله است و از آنچه می‌گویند بسی والا تر است ۴۳
آسمانهای هفتگانه و زمین و هر کس که در آنهاست او را تسبیح می‌گویند و هیچ چیز نیست مگر اینکه در حال ستایش تسبیح او می‌گوید ولی شما تسبیح آنها را در نمی‌یابید به راستی که او همواره بردبار آمرزنده است ۴۴

و چون قرآن بخوانی میان تو و کسانی که به آخرت ایمان ندارند پرده‌ای پوشیده قرار می‌دهیم ۴۵

و بر دل‌هایشان پوششها می‌نهم تا آن را نفهمند و در گوش‌هایشان سنگینی و چون در قرآن پروردگار خود را به یگانگی یاد کنی با نفرت پشت می‌کنند ۴۶
هنگامی که به سوی تو گوش فرا می‌دارند ما بهتر می‌دانیم به چه گوش می‌دهند و آنگاه که به نجوا می‌پردازند وقتی که ستمگران گویند جز مردی افسون شده را پیروی نمی‌کنید ۴۷
بین چگونه برای تو مثلها زدند و همراه شدند در نتیجه راه به جایی نمی‌توانند ببرند ۴۸
و گفتند آیا وقتی استخوان و خاک شدیم به آفرینشی جدید برانگیخته می‌شویم ۴۹
بگو سنگ باشید یا آهن ۵۰

یا آفریده‌ای از آنچه در خاطر شما بزرگ می‌نماید پس خواهند گفت چه کسی ما را بازمی‌گرداند بگو همان کس که نخستین بار شما را پدید آورد سرهای خود را به طرف تو تکان می‌دهند و می‌گویند آن کی خواهد بود بگو شاید که نزدیک باشد ۵۱
روزی که شما را فرا می‌خواند پس در حالی که او را ستایش می‌کنید اجابتش می‌نماید و می‌پندارید که جز اندکی نمانده‌اید ۵۲

و به بندگانم بگو آنچه را که بهتر است بگویند که شیطان میانشان را به هم می‌زند زیرا شیطان همواره برای انسان دشمنی آشکار است ۵۳
پروردگار شما به شما داناتر است اگر بخواهد بر شما رحمت می‌آورد یا اگر بخواهد شما را عذاب می‌کند و تو را بر ایشان نگهبان نفرستاده‌ایم ۵۴
و پروردگار تو به هر که در آسمانها و زمین است داناتر است و در حقیقت بعضی از انبیا را بر بعضی برتری بخشیدیم و به داوود زبور دادیم ۵۵
بگو کسانی را که به جای او پنداشتید بخوانید نه اختیاری دارند که از شما دفع زیان کنند و نه بگردانند ۵۶

آن کسانی را که ایشان می‌خوانند به سوی پروردگارشان تقرب می‌جویند کدام یک از آنها نزدیکترند و به رحمت وی امیدوارند و از عذابش می‌ترسند چرا که عذاب پروردگار همواره در خور پرهیز است ۵۷

و هیچ شهری نیست مگر اینکه ما آن را پیش از روز رستاخیز به هلاکت می‌رسانیم یا آن را سخت عذاب می‌کنیم این در کتاب به قلم رفته است ۵۸ و ما را از فرستادن معجزات باز

نداشت جز اینکه پیشینیان آنها را به دروغ گرفتند و به ثمود ماده شتر دادیم که روشنگر بود و به آن ستم کردند و ما معجزه‌ها را جز برای بیم‌دادن نمی‌فرستیم ۵۹

و هنگامی را که به تو گفتیم به راستی پروردگارت بر مردم احاطه دارد و آن رؤیایی را که به تو نمایانیدیم و آن درخت لعنت شده در قرآن را جز برای آزمایش مردم قرار ندادیم و ما آنان را بیم می‌دهیم ولی جز بر طغیان بیشتر آنها نمی‌افزاید ۶۰

و هنگامی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس جز ابلیس سجده کردند گفت آیا برای کسی که از گل آفریدی سجده کنم ۶۱

گفت به من بگو این کسی را که بر من برتری دادی اگر تا روز قیامت مهلتی دهی قطعاً فرزندانش را جز اندکی ریشه‌کن خواهم کرد ۶۲

فرمود برو که هر کس از آنان تو را پیروی کند مسلماً جهنم سزایتان خواهد بود که کیفری تمام است ۶۳

و از ایشان هر که را توانستی با آوای خود تحریک کن و با سواران و پیادگان بر آنها بتاز و با آنان در اموال و اولاد شرکت کن و به ایشان وعده بده و شیطان جز فریب به آنها وعده نمی‌دهد ۶۴

در حقیقت تو را بر بندگان من تسلطی نیست و حمایتگری پروردگارت بس است ۶۵
پروردگار شما کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت در می‌آورد تا از فضل او برای خود بجویند چرا که او همواره به شما مهربان است ۶۶

و چون در دریا به شما صدمه‌ای برسد هر که را جز او می‌خوانید ناپدید می‌گردد و چون شما را به سوی خشکی رها کنید رویگردان می‌شوید و انسان همواره ناسپاس است ۶۷
مگر ایمن شدید از اینکه شما را در کنار خشکی در زمین فرو برد یا بر شما طوفانی از سنگریزه‌ها بفرستد سپس برای خود نگاهبانی نیابید ۶۸

یا ایمن شدید از اینکه بار دیگر شما را در آن باز گرداند و تند بادی شکننده بر شما بفرستد و به سزای آنکه کفر ورزیدید غرقتان کند آنگاه برای خود در برابر ما کسی را نیابید که آن را دنبال کند ۶۹

و به راستی ما فرزندان آدم را گرمی داشتیم و آنان را در خشکی و دریا برنشانیدیم و از چیزهای پاکیزه به ایشان روزی دادیم و آنها را بر بسیاری از آفریده‌های خود برتری آشکار دادیم ۷۰

روزی را که هر گروهی را با پیشوایشان فرا می‌خوانیم پس هر کس کارنامه‌اش را به دست راستش دهند آنان کارنامه خود را می‌خوانند و به قدر نخک هسته خرمایی به آنها ستم نمی‌شود ۷۱

و هر که در این کور باشد در آخرت کور و گمراهتر خواهد بود ۷۲
و چیزی نمانده بود که تو را از آنچه به سوی تو وحی کرده‌ایم گمراه کنند تا غیر از آن را بر ما ببندی و در آن صورت تو را به دوستی خود بگیرند ۷۳

و اگر تو را استوار نمی‌داشتیم قطعاً نزدیک بود کمی به سوی آنان متمایل شوی ۷۴
در آن صورت حتماً تو را دو برابر زندگی و دو برابر مرگ می‌چشاندیم آنگاه در برابر ما برای خود یآوری نمی‌یافتی ۷۵

و چیزی نمانده بود که تو را از این سرزمین برکنند تا تو را از آنجا بیرون سازند و در آن صورت آنان پس از تو جز اندکی نمی‌مانند ۷۶
سنتی که همواره در میان فرستادگانی که پیش از تو گسیل داشته‌ایم بوده است و برای سنت ما تغییری نخواهی یافت ۷۷

نماز را از زوال آفتاب تا نهایت تاریکی شب برپادار و نماز صبح را زیرا نماز صبح همواره حضور است ۷۸

و پاسی از شب را زنده بدار تا برای تو نافله‌ای باشد امید که پروردگارت تو را به مقامی ستوده برساند ۷۹

و بگو پروردگارا مرا به طرز درست داخل کن و به طرز درست خارج ساز و از جانب خود برای من تسلطی یاری بخش قرار ده ۸۰

و بگو حق آمد و باطل نابود شد آری باطل همواره نابود شدنی است ۸۱
و ما آنچه را برای مؤمنان مایه درمان و رحمت است از قرآن نازل می‌کنیم و ستمگران را جز زیان نمی‌افزاید ۸۲

و چون به انسان نعمت ارزانی داریم روی می‌گرداند و پهلوی تهی می‌کند و چون آسیبی به وی رسد نومید می‌گردد ۸۳

بگو هر کس بر حسب ساختار خود عمل می‌کند و پروردگار شما به هر که راه یافته‌تر باشد داناتر است ۸۴

و درباره روح از تو می‌پرسند بگو روح از فرمان پروردگار من است و به شما از دانش جز اندکی داده نشده است ۸۵

و اگر بخواهیم قطعا آنچه را به تو وحی کرده‌ایم می‌بریم آنگاه برای آن در برابر ما برای خود مدافعی نمی‌یابی ۸۶

مگر رحمتی از جانب پروردگارت زیرا فضل او بر تو همواره بسیار است ۸۷
بگو اگر انس و جن گرد آیند تا نظیر این قرآن را بیاورند مانند آن را نخواهند آورد هر چند برخی از آنها پشتیبان برخی باشند ۸۸
و به راستی در این قرآن از هر گونه مثلی گوناگون آوردیم ولی بیشتر مردم جز سر انکار ندارند ۸۹

و گفتند تا از زمین چشمه‌ای برای ما نجوشانی هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد ۹۰
یا برای تو باغی از درختان خرما و انگور باشد و آشکارا از میان آنها جویبارها روان سازی ۹۱
یا چنانکه ادعا می‌کنی آسمان را پاره پاره بر ما فرو اندازی یا خدا و فرشتگان را در برابر آوری ۹۲

یا برای تو خانه‌ای از طلا باشد یا به آسمان بالا روی و به بالا رفتن تو اطمینان نخواهیم داشت تا بر ما کتابی نازل کنی که آن را بخوانیم بگو پاک است پروردگار من آیا جز بشری فرستاده هستم ۹۳

و مردم را از ایمان آوردن باز نداشت آنگاه که هدایت برایشان آمد جز اینکه گفتند آیا خدا بشری را به سمت رسول مبعوث کرده است ۹۴
بگو اگر در روی زمین فرشتگانی بودند که با اطمینان راه می‌رفتند البته بر آنان فرشته‌ای را بعنوان پیامبر از آسمان نازل می‌کردیم ۹۵ بگو میان من و شما گواه بودن خدا کافی است چرا که او همواره به بندگانش آگاه بینا است ۹۶

و هر که را خدا هدایت کند او ره یافته است و هر که را گمراه سازد در برابر او برای آنان هرگز دوستانی نیابی و روز قیامت آنها را کور و لال و کر به روی چهره‌شان درافتاده برخواهیم انگیخت جایگاهشان دوزخ است هر بار که آتش آن فرو نشیند شراره‌ای برایشان می‌افزاییم ۹۷

جزای آنها این است چرا که آیات ما را انکار کردند و گفتند آیا وقتی ما استخوان و خاک شدیم در آفرینشی جدید برانگیخته خواهیم شد ۹۸

آیا ندانستند که خدایی که آسمانها و زمین را آفریده تواناست که مانند آنان را بیافریند و برایشان زمانی مقرر فرموده که در آن هیچ شکی نیست و ستمگران جز انکار نپذیرفتند ۹۹

بگو اگر شما مالک گنجینه‌های رحمت پروردگارم بودید باز هم از بیم خرج کردن قطعا امساک می‌ورزیدید و انسان همواره بخیل است ۱۰۰

و در حقیقت ما به موسی نه نشانه آشکار دادیم پس از فرزندان اسرائیل بپرس آنگاه که نزد آنان آمد و فرعون به او گفت ای موسی من جدا تو را افسون شده می‌پندارم ۱۰۱

گفت قطعا می‌دانی که این را که باعث بینشهاست جز پروردگار آسمانها و زمین نازل نکرده است و راستی ای فرعون تو را تباه شده می‌پندارم ۱۰۲

پس تصمیم گرفت که آنان را از سرزمین برکند پس او و هر که را با وی بود همه را غرق کردیم ۱۰۳

و پس از او به فرزندان اسرائیل گفتیم در این سرزمین ساکن شوید پس چون وعده آخرت فرا رسد شما را همه با هم محشور می‌کنیم ۱۰۴

و آن را به حق فرود آوردیم و به حق فرود آمد و تو را جز بشارت دهنده و بیم‌رسان نفرستادیم ۱۰۵

و قرآنی بخش بخش نازل کردیم تا آن را به آرامی به مردم بخوانی و آن را به تدریج نازل کردیم ۱۰۶

بگو به آن ایمان بیاورید یا نیاورید بی‌گمان کسانی که پیش از آن دانش یافته‌اند چون بر آنان خوانده شود سجده‌کنان به روی درمی‌افتند ۱۰۷

و می‌گویند منزله است پروردگار ما که وعده پروردگار ما قطعا انجام شدنی است ۱۰۸

و بر روی زمین می‌افتند و می‌گیرند و بر فروتنی آنها می‌افزاید ۱۰۹

بگو خدا را بخوانید یا رحمان را بخوانید هر کدام را بخوانید برای او نامهای نیکوتر است و نمازت را به آواز بلند بخوان و بسیار آهسته‌اش مکن و میان این راهی جوی ۱۱۰

و بگو ستایش خدایی را که نه فرزندی گرفته و نه در جهانداري شریکی دارد و نه خوار بوده که دوستی داشته باشد و او را بسیار بزرگ شمار ۱۱۱

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ستایش خدایی را که این کتاب را بر بنده خود فرو فرستاد و هیچ گونه کژی در آن ننهاد ۱
راست و درست تا از جانب خود به عذابی سخت بیم دهد و مؤمنانی را که کارهای شایسته
می کنند نوید بخشد که برای آنان پاداشی نیکوست ۲

در حالی که جاودانه در آن ماندگار خواهند بود ۳
و تا کسانی را که گفته اند خداوند فرزندی گرفته است هشدار دهد ۴
نه آنان و نه پدرانشان به این دانشی ندارند بزرگ سخنی است که از دهانشان برمی آید جز
دروغ نمی گویند ۵

شاید اگر به این سخن ایمان نیاورند تو جان خود را از اندوه در پیگیری شان تباه کنی ۶
در حقیقت ما آنچه را که بر زمین است زیوری برای آن قرار دادیم تا آنان را بیازماییم که
کدام یک از ایشان نیکوکارترند ۷

و ما آنچه را که بر آن است قطعاً بیابانی بی گیاه خواهیم کرد ۸
مگر پنداشتی اصحاب کهف و رقیم از آیات ما شگفت بوده است ۹
آنگاه که جوانان به سوی غار پناه جستند و گفتند پروردگار ما از جانب خود به ما رحمتی
بخش و کار ما را برای ما به سامان رسان ۱۰

پس در آن غار سالیانی چند بر گوشه هایشان پرده زدیم ۱۱
آنگاه آنان را بیدار کردیم تا بدانیم کدام یک از آن دو دسته مدت درنگشان را بهتر حساب
کرده اند ۱۲

ما خبرشان را بر تو درست حکایت می کنیم آنان جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان
آورده بودند و بر هدایتشان افزودیم ۱۳ و دلهایشان را استوار گردانیدیم آنگاه که برخاستند و
گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است جز او هرگز معبودی را نخواهیم خواند که
در این صورت قطعاً ناصواب گفته ایم ۱۴

این قوم ما جز او معبودانی اختیار کرده اند چرا بر آنها برهانی آشکار نمی آورند پس کیست
ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بندد ۱۵

و چون از آنها و از آنچه که جز خدا می پرستند کناره گرفتید پس به غار پناه جویید تا
پروردگارتان از رحمت خود بر شما بگستراند و برای شما در کارتان گشایشی فراهم سازد ۱۶

و آفتاب را می‌بینی که چون برمی‌آید از غارشان به سمت راست مایل است و چون فرو می‌شود از سمت چپ دامن برمی‌چیند در حالی که آنان در جایی فراخ از آنند این از نشانه‌های خداست خدا هر که را راهنمایی کند او راه‌یافته است و هر که را بی‌راه گذارد هرگز برای او یاری راهبر نخواهی یافت ۱۷

و می‌پنداری که ایشان بیدارند در حالی که خفته‌اند و آنها را به پهلوی راست و چپ می‌گردانیم و سگشان بر آستانه دو دست خود را دراز کرده اگر بر حال آنان اطلاع می‌یافتی گریزان روی از آنها برمی‌تافتی و از آنها آکنده از بیم می‌شدی ۱۸

و این چنین بیدارشان کردیم تا میان خود از یکدیگر پرسش کنند گوینده‌ای از آنان گفت چقدر مانده‌اید گفتند روزی یا پاره‌ای از روز را مانده‌ایم گفتند پروردگارتان به آنچه مانده‌اید داناتر است اینک یکی از خودتان را با این پول خود به شهر بفرستید تا ببیند کدام یک از غذاهای آن پاکیزه‌تر است و از آن غذایی برایتان بیاورد و باید زیرکی به خرج دهد و هیچ کس را از شما آگاه نگرداند ۱۹

چرا که اگر آنان بر شما دست یابند سنگسارتان می‌کنند یا شما را به کیش خود بازمی‌گردانند و در آن صورت هرگز روی رستگاری نخواهید دید ۲۰

و بدین گونه بر حالشان آگاه ساختیم تا بدانند که وعده خدا راست است و قیامت هیچ شکی نیست هنگامی که میان خود در کارشان با یکدیگر نزاع می‌کردند پس گفتند بر روی آنها ساختمانی بنا کنید پروردگارشان به آنان داناتر است کسانی که بر کارشان غلبه یافتند گفتند حتما بر ایشان معبدی بنا خواهیم کرد ۲۱

به زودی خواهند گفت سه تن بودند چهارمین آنها سگشان بود و می‌گویند پنج تن بودند ششمین آنها سگشان بود تیر در تاریکی می‌اندازند و می‌گویند هفت تن بودند و هشتمین آنها سگشان بود بگو پروردگارم به شماره آنها آگاه‌تر است جز اندکی آنها را نمی‌داند پس در باره ایشان جز به صورت ظاهر جدال مکن و در مورد آنها از هیچ کس جويا مشو ۲۲

و زنه‌ار در مورد چیزی مگوی که من آن را فردا انجام خواهم داد ۲۳
مگر آنکه خدا بخواهد و چون فراموش کردی پروردگارت را یاد کن و بگو امید که پروردگارم مرا به راهی که نزدیکتر از این به صواب است هدایت کند ۲۴ و سیصد سال در غارشان درنگ کردند و نه سال افزودند ۲۵ بگو خدا به آنچه درنگ کردند داناتر است نهان آسمانها و زمین به او اختصاص دارد و چه بینا و شنواست برای آنان یآوری جز او نیست و هیچ کس را در فرمانروایی خود شریک نمی‌گیرد ۲۶

و آنچه را که از کتاب پروردگارت به تو وحی شده است بخوان کلمات او را تغییردهنده‌ای نیست و جز او هرگز پناهی نخواهی یافت ۲۷

و با کسانی که پروردگارشان را صبح و شام می‌خوانند خشنودی او را می‌خواهند شکیبایی پیشه کن و دو دیدات را از آنان برمگیر که زیور زندگی دنیا را بخواهی و از آن کس که قلبش را از یاد خود غافل ساخته‌ایم و از هوس خود پیروی کرده و کارش بر زیاده‌روی است اطاعت مکن ۲۸

و بگو حق از پروردگارتان است پس هر که بخواهد بگردد و هر که بخواهد انکار کند که ما برای ستمگران آتشی آماده کرده‌ایم که سراپرده‌هایش آنان را در بر می‌گیرد و اگر فریادرسی جویند به آبی چون مس گداخته که چهره‌ها را بریان می‌کند یاری می‌شوند وه چه بد شرابی و چه زشت جایگاهی است ۲۹

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است تباه نمی‌کنیم ۳۰

آنانند که بهشت‌های عدن به ایشان اختصاص دارد که از زیر شان جویبارها روان است در آنجا با دستبندهایی از طلا آراسته می‌شوند و جامه‌هایی سبز از پرنیان نازک و حریر ستبر می‌پوشند در آنجا بر سریرها تکیه می‌زنند چه خوش پاداش و نیکو تکیه‌گاهی ۳۱

و برای آنان آن دو مرد را مثل بزن که به یکی از آنها دو باغ انگور دادیم و پیرامون آن دو را با درختان خرما پوشاندیم و میان آن دو را کشتزاری قرار دادیم ۳۲

هر یک از این دو باغ محصول خود را می‌داد و از چیزی دریغ نمی‌ورزید و میان آن دو نه‌ری روان کرده بودیم ۳۳

و برای او میوه فراوان بود پس به رفیقش در حالی که با او گفت و گو می‌کرد گفت مال من از تو بیشتر است و از حیث افراد از تو نیرومندترم ۳۴

و در حالی که او به خویشتن ستمکار بود داخل باغ شد گفت گمان نمی‌کنم این نعمت هرگز زوال پذیرد ۳۵

و گمان نمی‌کنم که رستاخیز بر پا شود و اگر هم به سوی پروردگارم بازگردانده شوم قطعاً بهتر از این را در بازگشت خواهم یافت ۳۶

رفیقش در حالی که با او گفت و گو می‌کرد به او گفت آیا به آن کسی که تو را از خاک سپس از نطفه آفرید آنگاه تو را مردی درآورد کافر شدی ۳۷

اما من ، اوست خدا پروردگار من و هیچ کس را با پروردگارم شریک نمی‌سازم ۳۸

و چون داخل باغت شدی چرا نگفتی ماشاء الله نیرویی جز به خدا نیست اگر مرا از حیث مال و فرزند کمتر از خود می بینی ۳۹

امید است که پروردگارم بهتر از باغ تو به من عطا فرماید و بر آن آفتی از آسمان بفرستد تا به زمینی هموار و لغزنده تبدیل گردد ۴۰

یا آب آن فروکش کند تا هرگز نتوانی آن را به دست آوری ۴۱
و میوه هایش را فرو گرفت پس برای آنچه در آن هزینه کرده بود دستهایش را بر هم می زد در حالی که دARBسته های آن فرو ریخته بود و می گفت ای کاش هیچ کس را شریک پروردگارم نمی ساختم ۴۲

و او را در برابر خدا گروهی نبود تا یاریش کنند و توانی نداشت که خود را یاری کند ۴۳
در آنجا یاری به خدای حق تعلق دارد اوست بهترین پاداش و بهترین فرجام ۴۴
و برای آنان زندگی دنیا را مثل بزن که مانند آبی است که آن را از آسمان فرو فرستادیم سپس گیاه زمین با آن درآمیخت و خشک گردید که بادها پراکنده اش کردند و خداست که همواره بر هر چیزی تواناست ۴۵

مال و پسران زیور زندگی دنیایند و نیکیهای ماندگار از نظر پاداش نزد پروردگارت بهتر و از نظر امید بهتر است ۴۶
و روزی را که کوهها را به حرکت درمی آوریم و زمین را آشکار می بینی و آنان را گرد می آوریم و هیچ یک را فرو گذار نمی کنیم ۴۷

و ایشان به صف بر پروردگارت عرضه می شوند به راستی همان گونه که نخستین بار شما را آفریدیم به سوی ما آمدید بلکه پنداشتید هرگز برای شما موعدی مقرر قرار نخواهیم داد ۴۸
و کارنامه نهاده می شود آنگاه بزهکاران را از آنچه در آن است بیمناک می بینی و می گویند ای وای بر ما این چه نامه ای است که هیچ کوچک و بزرگی را فرو نگذاشته جز اینکه همه را به حساب آورده است و آنچه را انجام داده اند حاضر یابند و پروردگار تو به هیچ کس ستم روا نمی دارد ۴۹

و هنگامی را که به فرشتگان گفتیم آدم را سجده کنید پس جز ابلیس سجده کردند که از جن بود و از فرمان پروردگارش سرپیچید آیا او و نسلش را به جای من دوستان خود می گیرید و حال آنکه آنها دشمن شمايند و چه بد جانشینانی برای ستمگرانند ۵۰
آنان را نه در آفرینش آسمانها و زمین به شهادت طلبیدم و نه در آفرینش خودشان و من آن نیستم که گمراهگران را همکار خود بگیرم ۵۱

و روزی را که می‌گوید آنهایی را که شریکان من پنداشتید ندا دهید پس آنها را بخوانند و اجابتشان نکنند و ما میان آنان ورطه‌ای قرار دهیم ۵۲

و گناهکاران آتش رامی‌بینند و درمی‌یابند که در آن خواهند افتاد و از آن راه گریزی نیابند ۵۳ و به راستی در این قرآن برای مردم از هر گونه مثلی آوردیم و انسان بیش از هر چیز سر جدال دارد ۴۵

و چیزی مانع مردم نشد از اینکه وقتی هدایت به سویشان آمد ایمان بیاورند و از پروردگارشان آمرزش بخواهند جز اینکه تا سنت پیشینیان در باره آنان به کار رود یا عذاب رویارویشان بیاید ۵۵

و پیامبران را جز بشارت دهنده و بیم‌رسان گسیل نمی‌داریم و کسانی که کافر شده‌اند به باطل مجادله می‌کنند تا به وسیله آن حق را پایمال گردانند و نشانه‌های من و آنچه را بیم داده شده‌اند به ریشخند گرفتند ۵۶

و کیست ستمکارتر از آن کس که به آیات پروردگارش پند داده شده و از آن روی برتافته و دستاورد پیشینه خود را فراموش کرده است ما بر دلهای آنان پوششهایی قرار دادیم تا آن را درنیابند و در گوشه‌هایشان سنگینی و اگر آنها را به سوی هدایت فراخوانی باز هرگز به راه نخواهند آمد ۵۷

و پروردگار تو آمرزنده صاحب رحمت است اگر به آنچه مرتکب شده‌اند آنها را مؤاخذه می‌کرد قطعا در عذاب آنان تعجیل می‌نمود بلکه برای آنها سر رسیدی است که هرگز از برابر آن راه گریزی نمی‌یابند ۵۸ و آن شهرها چون بیدادگری کردند هلاکشان کردیم و برای هلاکشان موعدی مقرر داشتیم ۵۹

و هنگامی را که موسی به جوان خود گفت دست بردار نیستیم تا به محل برخورد دو دریا برسم هر چند سالها سیر کنم ۶۰

پس چون به محل برخورد دو رسیدند ماهی خودشان را فراموش کردند و ماهی در دریا راه خود را در پیش گرفت ۶۱

و هنگامی که گذشتند به جوان خود گفت غذایمان را بیاور که راستی ما از این سفر رنج بسیار دیدیم ۶۲ گفت دیدی وقتی به سوی آن صخره پناه جستیم من ماهی را فراموش کردم و جز شیطان آن را از یاد من نبرد تا به یادش باشم و به طور عجیبی راه خود را در دریا پیش گرفت ۶۳ گفت این همان بود که ما می‌جستیم پس جستجوکنان رد پای خود را گرفتند و برگشتند ۶۴

تا بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که از جانب خود به او رحمتی عطا کرده و از نزد خود بدو دانشی آموخته بودیم ۶۵

موسی به او گفت آیا تو را به شرط اینکه از بینشی که آموخته شده‌ای به من یاد دهی پیروی کنم ۶۶

گفت تو هرگز نمی‌توانی همپای من صبر کنی ۶۷

و چگونه می‌توانی بر چیزی که به شناخت آن احاطه نداری صبر کنی ۶۸

گفت ان شاء الله مرا شکبیا خواهی یافت و در هیچ کاری تو را نافرمانی نخواهم کرد ۶۹

گفت اگر مرا پیروی می‌کنی پس از چیزی سؤال مکن تا از آن با تو سخن آغاز کنم ۷۰
پس رهسپار گردیدند تا وقتی که سوار کشتی شدند آن را سوراخ کرد گفت آیا کشتی را سوراخ کردی تا سرنشینانش را غرق کنی واقعا به کار ناروایی مبادرت ورزیدی ۷۱

گفت آیا نگفتم که تو هرگز نمی‌توانی همپای من صبر کنی ۷۲

گفت به سبب آنچه فراموش کردم مرا مؤاخذه مکن و در کارم بر من سخت مگیر ۷۳
پس رفتند تا به نوجوانی برخوردند او را کشت گفت آیا شخص بی‌گناهی را بدون اینکه کسی را به قتل رسانده باشد کشتی واقعا کار ناپسندی مرتکب شدی ۷۴

گفت آیا به تو نگفتم که هرگز نمی‌توانی همپای من صبر کنی ۷۵
گفت اگر از این پس چیزی از تو پرسیدم دیگر با من همراهی مکن از جانب من قطعاً معذور خواهی بود ۷۶

پس رفتند تا به اهل قریه‌ای رسیدند از مردم آنجا خوراکی خواستند و از مهمان نمودن آن دو خودداری کردند پس در آنجا دیواری یافتند که می‌خواست فرو ریزد و آن را استوار کرد
گفت اگر می‌خواستی برای آن مزدی بگیری ۷۷

گفت این جدایی میان من و توست به زودی تو را از تاویل آنچه که نتوانستی بر آن صبر کنی آگاه خواهم ساخت ۷۸

اما کشتی از آن بینوایانی بود که در دریا کار می‌کردند خواستم آن را معیوب کنم پیشاپیش آنان پادشاهی بود که هر کشتی را به زور می‌گرفت ۷۹

و اما نوجوان پدر و مادرش مؤمن بودند پس ترسیدیم آن دو را به طغیان و کفر بکشد ۸۰

پس خواستیم که پروردگارشان آن دو را به پاکتر و مهربانتر از او عوض دهد ۸۱

و اما دیوار از آن دو پسر یتیم در آن شهر بود و زیر آن گنجی متعلق به آن دو بود و پدرشان نیکوکار بود پس پروردگار تو خواست آن دو به حد رشد برسند و گنجینه خود را که رحمتی

از جانب پروردگارت بود بیرون آورند و این را من خودسرانه انجام ندادم این بود تاویل آنچه که نتوانستی بر آن شکیبایی ورزی ۸۲

و از تو در باره ذوالقرنین می پرسند بگو به زودی چیزی از او برای شما خواهم خواند ۸۳

ما در زمین به او امکاناتی دادیم و از هر چیزی وسیله ای بدو بخشیدیم ۸۴

تا راهی را دنبال کرد ۸۵

تا آنگاه که به غروبگاه خورشید رسید به نظرش آمد که در چشمه ای گل آلود و سیاه غروب می کند و نزدیک آن طایفه ای را یافت فرمودیم ای ذوالقرنین یا عذاب می کنی یا در میانشان

نیکویی پیش می گیری ۸۶

گفت اما هر که ستم ورزد عذابش خواهیم کرد سپس به سوی پروردگارش بازگردانیده می شود آنگاه او را عذابی سخت خواهد کرد ۸۷

و اما هر که ایمان آورد و کار شایسته کند پاداشی نیکوتر خواهد داشت و به فرمان خود او را به کاری آسان و خواهیم داشت ۸۸

سپس راهی را دنبال کرد ۸۹

تا آنگاه که به جایگاه برآمدن خورشید رسید یافت که بر قومی طلوع می کرد که برای ایشان در برابر آن پوششی قرار نداده بودیم ۹۰

این چنین و قطعاً به خبری که پیش او بود احاطه داشتیم ۹۱

باز راهی را دنبال نمود ۹۲

تا وقتی به میان دو سد رسید در برابر آن دو طایفه ای را یافت که نمی توانستند هیچ زبانی را بفهمند ۹۳

گفتند ای ذوالقرنین یا جوج و ماجوج سخت در زمین فساد می کنند آیا مالی در اختیار تو قرار دهیم تا میان ما و آنان سدی قرار دهی ۹۴

گفت آنچه پروردگارم به من در آن تمکن داده بهتر است مرا با نیرویی یاری کنید میان شما و آنها سدی استوار قرار دهم ۹۵

برای من قطعات آهن بیاورید تا آنگاه که میان دو کوه برابر شد گفت بدمید تا وقتی که آن را آتش گردانید گفت مس گذاخته برایم بیاورید تا روی آن بریزم ۹۶

نتوانستند از آن بالا روند و نتوانستند آن را سوراخ کنند ۹۷

گفت این رحمتی از جانب پروردگار من است و چون وعده پروردگارم فرا رسد آن را درهم کوبد و وعده پروردگارم حق است ۹۸

و در آن روز آنان را رها می‌کنیم تا موج آسا بعضی با برخی درآمیزند و در صور دمیده شود همه آنها را گرد خواهیم آورد ۹۹

و آن روز جهنم را آشکارا به کافران بنماییم ۱۰۰

همان کسانی که چشمانشان از یاد من در پرده بود و توانایی شنیدن نداشتند ۱۰۱
آیا کسانی که کفر ورزیده‌اند پنداشته‌اند که به جای من بندگانم را سرپرست بگیرند ما جهنم را آماده کرده‌ایم تا جایگاه پذیرایی کافران باشد ۱۰۲

بگو آیا شما را از زیانکارترین مردم آگاه گردانم ۱۰۳
کسانی‌اند که کوشش‌شان در زندگی دنیا به هدر رفته و خود می‌پندارند که کار خوب انجام می‌دهند ۱۰۴ آنان کسانی‌اند که آیات پروردگارشان و لقای او را انکار کردند در نتیجه اعمالشان تباه گردید و روز قیامت برای آنها ارزشی نخواهیم نهاد ۱۰۵ این جهنم سزای آنان است چرا که کافر شدند و آیات من و پیامبرانم را به ریشخند گرفتند ۱۰۶
بی‌گمان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند باغهای فردوس جایگاه پذیرایی آنان است ۱۰۷

جاودانه در آن خواهند بود و از آنجا درخواست انتقال نمی‌کنند ۱۰۸
بگو اگر دریا برای کلمات پروردگارم مرکب شود پیش از آنکه کلمات پروردگارم پایان پذیرد قطعا دریا پایان می‌یابد هر چند نظیرش را به مدد بیاوریم ۱۰۹
بگو من هم مثل شما بشری هستم و به من وحی می‌شود که خدای شما خدایی یگانه است پس هر کس به لقای پروردگار خود امید دارد باید به کار شایسته بپردازد و هیچ کس را در پرستش پروردگارش شریک نسازد ۱۱۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان

کاف ها یا عین صاد ۱

یادی از رحمت پروردگار تو ، بنده اش زکریاست ۲

آنگاه که پروردگارش را آهسته ندا کرد ۳

گفت پروردگارا من استخوانم سست گردیده و سرم از پیری سپید گشته و ای پروردگار من

هرگز در دعای تو ناامید نبوده ام ۴

و من پس از خویشتن از بستگانم بیمناکم و زخم نازاست پس از جانب خود ولی به من

ببخش ۵ که از من ارث برد و از خاندان یعقوب ارث برد و او را ای پروردگار من پسندیده

گردان ۶

ای زکریا ما تو را به پسری که نامش یحیی است مژده می دهیم که قبلا همنامی برای او قرار

نداده ایم ۷

گفت پروردگارا چگونه مرا پسری خواهد بود و حال آنکه زخم نازاست و من از سالخوردگی

ناتوان شده ام ۸

گفت چنین است پروردگار تو گفته که این بر من آسان است و تو را در حالی که چیزی

نبودی قبلا آفریده ام ۹

گفت پروردگارا نشانه ای برای من قرار ده فرمود نشانه تو این است که سه شبانه با اینکه

سالمی با مردم سخن نمی گویی ۱۰

پس از محراب بر قوم خویش درآمد و ایشان را آگاه گردانید که روز و شب به نیایش

بپردازید ۱۱

ای یحیی کتاب را به جد و جهد بگیر و از کودکی به او نبوت دادیم ۱۲

و از جانب خود مهربانی و پاکی و تقواپیشه بود ۱۳

و با پدر و مادر خود نیکرفتار بود و زورگویی نافرمان نبود ۱۴

و درود بر او روزی که زاده شد و روزی که می میرد و روزی که زنده برانگیخته می شود ۱۵

و در این کتاب از مریم یاد کن آنگاه که از کسان خود در مکانی شرقی به کناری شتافت ۱۶

و در برابر آنان پرده ای بر خود گرفت پس روح خود را به سوی او فرستادیم تا به بشری

خوش اندام بر او نمایان شد ۱۷

گفت اگر پرهیزگاری من از تو به خدای رحمان پناه می برم ۱۸

گفت من فقط فرستاده پروردگار توام برای اینکه به تو پسری پاکیزه ببخشم ۱۹

گفت چگونه مرا پسری باشد با آنکه دست بشری به من نرسیده و بدکار نبوده‌ام ۲۰

گفت چنین است پروردگار تو گفته که آن بر من آسان است و تا او را نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از جانب خویش قرار دهیم و دستوری قطعی بود ۲۱

پس به او آبستن شد و با او به مکان دورافتاده‌ای پناه جست ۲۲

تا درد زایمان او را به سوی تنه درخت خرمایی کشانید گفت ای کاش پیش از این مرده بودم و یکسر فراموش شده بودم ۲۳

پس از زیر او وی را ندا داد که غم مدار پروردگارت زیر تو چشمه آبی پدید آورده است ۲۴

و تنه درخت خرما را به طرف خود بتکان بر تو خرماي تازه می‌ریزد ۲۵

و بخور و بنوش و دیده روشن دار پس اگر کسی از آدمیان را دیدی بگوی من برای رحمان روزه نذر کرده‌ام و امروز مطلقا با انسانی سخن نخواهم گفت ۲۶

پس در حالی که او را در آغوش گرفته بود به نزد قومش آورد گفتند ای مریم به راستی کار بسیار ناپسندی مرتکب شده‌ای ۲۷

ای خواهر هارون پدرت مرد بدی نبود و مادرت بدکاره نبود ۲۸

به سوی ، اشاره کرد گفتند چگونه با کسی که در گهواره کودک است سخن بگوییم ۲۹

گفت منم بنده خدا به من کتاب داده و مرا پیامبر قرار داده است ۳۰

و هر جا که باشم مرا با برکت ساخته و تا زنده‌ام به نماز و زکات سفارش کرده است ۳۱

و مرا نسبت به مادرم نیکوکار کرده و زورگو و نافرمانم نگردانیده است ۳۲ و درود بر من روزی که زاده شدم و روزی که می‌میرم و روزی که زنده برانگیخته می‌شوم ۳۳

این است عیسی پسر مریم گفتار درستی که در آن شک می‌کنند ۳۴

خدا را نسزد که فرزندی برگیرد منزله است او چون کاری را اراده کند همین قدر به آن می‌گوید موجود شو پس بی‌درنگ موجود می‌شود ۳۵

و در حقیقت خداست که پروردگار من و پروردگار شماست پس او را بپرستید این است راه راست ۳۶

اما دسته‌ها از میان آنها به اختلاف پرداختند پس وای بر کسانی که کافر شدند از مشاهده روزی دهشتناک ۳۷

چه شنوا و بینایند روزی که به سوی ما می‌آیند ولی ستمگران امروز در گمراهی آشکارند ۳۸

و آنان را از روز حسرت بیم ده آنگاه که داوری انجام گیرد و حال آنکه آنها در غفلتند و سر ایمان آوردن ندارند ۳۹ ماییم که زمین را با هر که در آن است به میراث می‌بریم و به سوی ما بازگردانیده می‌شوند ۴۰

و در این کتاب به یاد ابراهیم پرداز زیرا او پیامبری بسیار راستگوی بود ۴۱ چون به پدرش گفت پدر جان چرا چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و از تو چیزی را دور نمی‌کند می‌پرستی ۴۲

ای پدر به راستی مرا از دانش آمده که تو را نیامده است پس از من پیروی کن تا تو را به راهی راست هدایت نمایم ۴۳

پدر جان شیطان را مپرست که شیطان رحمان را عصیانگر است ۴۴ پدر جان من می‌ترسم از جانب رحمان عذابی به تو رسد و تو یار شیطان باشی ۴۵ گفت ای ابراهیم آیا تو از خدایان من متنفری اگر باز نایستی تو را سنگسار خواهم کرد و برای مدتی طولانی از من دور شو ۴۶

گفت درود بر تو باد به زودی از پروردگارم برای تو آمرزش می‌خواهم زیرا او همواره نسبت به من پر مهر بوده است ۴۷

و از شما و آنچه غیر از خدا می‌خوانید کناره می‌گیرم و پروردگارم را می‌خوانم امیدوارم که در خواندن پروردگارم ناامید نباشم ۴۸

و چون از آنها و آنچه به جای خدا می‌پرستیدند کناره گرفت اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و همه را پیامبر گردانیدیم ۴۹

و از رحمت خویش به آنان ارزانی داشتیم و ذکر خیر بلندی برایشان قرار دادیم ۵۰ و در این کتاب از موسی یاد کن زیرا که او پاکدل و فرستاده‌ای پیامبر بود ۵۱

و از جانب راست طور او را ندا دادیم و در حالی که با وی راز گفتیم او را به خود نزدیک ساختیم ۵۲

و به رحمت خویش برادرش هارون پیامبر را به او بخشیدیم ۵۳ و در این کتاب از اسماعیل یاد کن زیرا که او درست وعده و فرستاده‌ای پیامبر بود ۵۴

و خاندان خود را به نماز و زکات فرمان می‌داد و همواره نزد پروردگارش پسندیده بود ۵۵ و در این کتاب از ادريس یاد کن که او راستگویی پیامبر بود ۵۶

و او را به مقامی بلند ارتقا دادیم ۵۷

آنان کسانی از پیامبران بودند که خداوند بر ایشان نعمت ارزانی داشت از فرزندان آدم بودند و از کسانی که همراه نوح سوار کردیم و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از کسانی که هدایت نمودیم و برگزیدیم هر گاه آیات رحمان بر ایشان خوانده می‌شد سجده‌کنان و گریان به خاک می‌افتادند ۵۸

آنگاه پس از آنان جانشینانی به جای ماندند که نماز را تباہ ساخته و از هوسها پیروی کردند و به زودی گمراهی را خواهند دید ۵۹

مگر آنان که توبه کرده و ایمان آورده و کار شایسته انجام دادند که آنان به بهشت درمی‌آیند و ستمی بر ایشان نخواهد رفت ۶۰

باغهای جاودانی که رحمان به بندگان در جهان ناپیدا وعده داده است در حقیقت وعده او انجام شدنی است ۶۱

در آنجا سخن بیهوده‌ای نمی‌شنوند جز درود و روزی‌شان صبح و شام در آنجا است ۶۲
این همان بهشتی است که به هر یک از بندگان ما که پرهیزگار باشند به میراث می‌دهیم ۶۳
و جز به فرمان پروردگارت نازل نمی‌شویم آنچه پیش روی ما و آنچه پشت سر ما و آنچه میان این دو است به او اختصاص دارد و پروردگارت هرگز فراموشکار نبوده است ۶۴
پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است پس او را پرست و در پرستش او شکبیا باش آیا برای او همنامی می‌شناسی ۶۵

و انسان می‌گوید آیا وقتی بمیرم راستی زنده بیرون آورده می‌شوم ۶۶
آیا انسان به یاد نمی‌آورد که ما او را قبلا آفریده‌ایم و حال آنکه چیزی نبوده است ۶۷
پس به پروردگارت سوگند که آنها را با شیاطین محشور خواهیم ساخت سپس در حالی که به زانو درآمده‌اند آنان را گرداگرد دوزخ حاضر خواهیم کرد ۶۸
آنگاه از هر دسته‌ای کسانی از آنان را که بر رحمان سرکش‌تر بوده‌اند بیرون خواهیم کشید ۶۹
پس از آن به کسانی که برای درآمدن به ، سزاوارترند خود دانائیم ۷۰
و هیچ کس از شما نیست مگر در آن وارد می‌گردد این همواره بر پروردگارت حکمی قطعی است ۷۱

آنگاه کسانی را که پرهیزگار بوده‌اند می‌رهانیم و ستمگران را به زانو درافتاده در ، رها می‌کنیم ۷۲

و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده شود کسانی که کفر ورزیده‌اند به آنان که ایمان آورده‌اند می‌گویند کدام یک از دو گروه جایگاهش بهتر و محفلش آراسته‌تر است ۷۳

و چه بسیار نسلها را پیش از آنان نابود کردیم که اثاثی بهتر و ظاهری فریباتر داشتند ۷۴

بگو هر که در گمراهی است رحمان به او تا زمانی مهلت می‌دهد تا وقتی آنچه به آنان وعده داده می‌شود یا عذاب یا روز رستاخیز را ببینند پس به زودی خواهند دانست جایگاه چه کسی بدتر و سپاهش ناتوان‌تر است ۷۵

و خداوند کسانی را که هدایت‌یافته‌اند بر هدایتشان می‌افزاید و نیکوهای ماندگار نزد پروردگارت از حیث پاداش بهتر و خوش‌فرجام‌تر است ۷۶

آیا دیدی آن کسی را که به آیات ما کفر ورزید و گفت قطعا به من مال و فرزند داده خواهد شد ۷۷ آیا بر غیب آگاه شده یا از رحمان عهدی گرفته است ۷۸

نه چنین است به زودی آنچه را می‌گوید می‌نویسیم و عذاب را برای او خواهیم افزود ۷۹

و آنچه را می‌گوید از او به ارث می‌بریم و تنها به سوی ما خواهد آمد ۸۰

و به جای خدا معبودانی اختیار کردند تا برای آنان عزت باشد ۸۱

نه چنین است به زودی عبادت ایشان را انکار می‌کنند و دشمن آنان می‌گردند ۸۲

آیا ندانستی که ما شیطانها را بر کافران گماشته‌ایم تا آنان را تحریک کنند ۸۳

پس بر ضد آنان شتاب مکن که ما برای آنها شماره می‌کنیم ۸۴

روزی را که پرهیزگاران را به سوی رحمان گروه گروه محشور می‌کنیم ۸۵

و مجرمان را با حال تشنگی به سوی دوزخ می‌رانیم ۸۶

اختیار شفاعت را ندارند جز آن کس که از جانب رحمان پیمانی گرفته است ۸۷

و گفتند رحمان فرزندی اختیار کرده است ۸۸

واقعا چیز زشتی را آوردید ۸۹

چیزی نمانده است که آسمانها از این بشکافند و زمین چاک خورد و کوهها به شدت فرو ریزند ۹۰ از اینکه برای رحمان فرزندی قایل شدند ۹۱

رحمان را نسزد که فرزندی اختیار کند ۹۲

هر که در آسمانها و زمین است جز بنده‌وار به سوی رحمان نمی‌آید ۹۳

و یقینا آنها را به حساب آورده و به دقت شماره کرده است ۹۴

و روز قیامت همه آنها تنها به سوی او خواهند آمد ۹۵

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به زودی رحمان برای آنان محبتی قرار می‌دهد ۹۶

در حقیقت ما این را بر زبان تو آسان ساختیم تا پرهیزگاران را بدان نوید و مردم ستیزه‌جو را
بدان بیم دهی ۹۷
و چه بسیار نسلها که پیش از آنان هلاک کردیم آیا کسی از آنان را می‌یابی یا صدایی از
ایشان می‌شنوی ۹۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

طه ۱

قرآن را بر تو نازل نکردیم تا به رنج افتی ۲

جز اینکه برای هر که می‌ترسد پندی باشد ۳

نازل شده از جانب کسی که زمین و آسمانهای بلند را آفریده است ۴

خدای رحمان که بر عرش استیلا یافته است ۵

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه میان آن دو و آنچه زیر خاک است از آن اوست ۶

و اگر سخن به آواز گویی او نهان و نهان‌تر را می‌داند ۷

خدایی که جز او معبودی نیست نامهای نیکو به او اختصاص دارد ۸

و آیا خبر موسی به تو رسید ۹

هنگامی که آتشی دید پس به خانواده خود گفت درنگ کنید زیرا من آتشی دیدم امید که

پاره‌ای از آن برای شما بیاورم یا در پرتو آتش راه یابم ۱۰

پس چون بدان رسید ندا داده شد که ای موسی ۱۱

این منم پروردگار تو پای‌پوش خویش بیرون آور که تو در وادی مقدس طوی هستی ۱۲

و من تو را برگزیده‌ام پس بدانچه وحی می‌شود گوش فراده ۱۳

منم من خدایی که جز من خدایی نیست پس مرا پرستش کن و به یاد من نماز برپا دار ۱۴

در حقیقت قیامت فرارسنده است می‌خواهم آن را پوشیده دارم تا هر کسی به آنچه

می‌کوشد جزا یابد ۱۵

پس هرگز نباید کسی که به آن ایمان ندارد و از هوس خویش پیروی کرده است تو را از آن

باز دارد که هلاک خواهی شد ۱۶

و ای موسی در دست راست تو چیست ۱۷

گفت این عصای من است بر آن تکیه می‌دهم و با آن برای گوسفندانم برگ می‌تکانم و

کارهای دیگری هم برای من از آن برمی‌آید ۱۸

فرمود ای موسی آن را ببنداز ۱۹

پس آن را انداخت و ناگاه ماری شد که به سرعت می‌خزید ۲۰

فرمود آن را بگیر و مترس به زودی آن را به حال نخستینش باز خواهیم گردانید ۲۱

و دست خود را به پهلویت ببر سپید بی‌گزند برمی‌آید معجزه‌ای دیگر است ۲۲

تا به تو معجزات بزرگ خود را بنمایانیم ۳۲

به سوی فرعون برو که او به سرکشی برخاسته است ۳۴

گفت پروردگارا سینه‌ام را گشاده گردان ۲۵

و کارم را برای من آسان ساز ۲۶

و از زبانم گره بگشای ۲۷

سخنم را بفهمند ۲۸

و برای من دستیاری از کسانم قرار ده ۲۹

هارون برادرم را ۳۰

پشتم را به او استوار کن ۳۱

و او را شریک کارم گردان ۳۲

تا تو را فراوان تسبیح گوئیم ۳۳

و بسیار به یاد تو باشیم ۳۴

زیرا تو همواره به ما بینایی ۳۵

فرمود ای موسی خواسته‌ات به تو داده شد ۳۶

و به راستی بار دیگر بر تو منت نهادیم ۳۷

هنگامی که به مادرت آنچه را که وحی می‌شد وحی کردیم ۳۸

که او را در صندوقچه‌ای بگذار سپس در دریایش افکن تا دریا او را به کرانه اندازد دشمن من

و دشمن وی او را برگیرد و مهری از خودم بر تو افکنم تا زیر نظر من پرورش یابی ۳۹

آنگاه که خواهر تو می‌رفت و می‌گفت آیا شما را بر کسی که عهده‌دار او گردد دلالت کنم

پس تو را به سوی مادرت بازگردانیدیم تا دیده‌اش روشن شود و غم نخورد و شخصی را

کشتی و تو را از اندوه رهانیدیم و تو را بارها آزمودیم و سالی چند در میان اهل مدین ماندی

سپس ای موسی در زمان مقدر آمدی ۴۰

و تو را برای خود پروردم ۴۱

تو و برادرت معجزه‌های مرا بباید و در یادکردن من سستی مکنید ۴۲

به سوی فرعون بروید که او به سرکشی برخاسته ۴۳

و با او سخنی نرم گوئید شاید که پند پذیرد یا بترسد ۴۴

آن دو گفتند پروردگارا ما می‌ترسیم که آسیبی به ما برساند یا آنکه سرکشی کند ۴۵

فرمود مترسید من همراه شما می‌شوم و می‌بینم ۴۶

پس به سوی او بروید و بگویید ما دو فرستاده پروردگار توایم پس فرزندان اسرائیل را با ما بفرست و عذابشان مکن به راستی ما برای تو از جانب پروردگارت معجزه‌ای آورده‌ایم و بر هر کس که از هدایت پیروی کند درود باد ۴۷

در حقیقت به سوی ما وحی آمده که عذاب بر کسی است که تکذیب کند و روی گرداند ۴۸
گفت ای موسی پروردگار شما دو تن کیست ۴۹
گفت پروردگار ما کسی است که هر چیزی را خلقتی که درخور اوست داده سپس آن را هدایت فرموده است ۵۰

گفت حال نسلهای گذشته چون است ۵۱
گفت علم آن در کتابی نزد پروردگار من است پروردگارم نه خطا می‌کند و نه فراموش می‌نماید ۵۲

همان کسی که زمین را برایتان گهواره‌ای ساخت و برای شما در آن راهها ترسیم کرد و از آسمان آبی فرود آورد پس به وسیله آن رستنیهای گوناگون جفت جفت بیرون آوردیم ۵۳
بخورید و دامهایتان را بچرانید که قطعا در اینها برای خردمندان نشانه‌هایی است ۵۴ از این شما را آفریده‌ایم در آن شما را بازمی‌گردانیم و بار دیگر شما را از آن بیرون می‌آوریم ۵۵
در حقیقت همه آیات خود را نشان دادیم ولی دروغ پنداشت و نپذیرفت ۵۶
گفت ای موسی آمده‌ای تا با سحر خود ما را از سرزمینمان بیرون کنی ۵۷
ما قطعا برای تو سحری مثل آن خواهیم آورد پس میان ما و خودت موعدی بگذار که نه ما آن را خلاف کنیم و نه تو، در جایی هموار ۵۸

گفت موعد شما روز جشن باشد که مردم پیش از ظهر گرد می‌آیند ۵۹
پس فرعون رفت و نیرنگ خود را گرد آورد و باز آمد ۶۰
موسی گفت وای بر شما به خدا دروغ مبندید که شما را به عذابی هلاک می‌کند و هر که دروغ بندد نومید می‌گردد ۶۱

میان خود در باره کارشان به نزاع برخاستند و به نجوا پرداختند ۶۲
گفتند قطعا این دو تن ساحرنده می‌خواهند شما را با سحر خود از سرزمینتان بیرون کنند و آیین والای شما را براندازند ۶۳

پس نیرنگ خود را گرد آورید و به صف پیش آیید در حقیقت امروز هر که فایق آید خوشبخت می‌شود ۶۴

گفتند ای موسی یا تو می‌افکنی یا نخستین کس باشیم که می‌اندازیم ۶۵

گفت بلکه شما بیندازید پس ناگهان ریسمانها و چوبدستی‌هایشان بر اثر سحرشان در خیال او می‌نمود که آنها به شتاب می‌خزند ۶۶

و موسی در خود بیمی احساس کرد ۶۷

گفتیم مترس که تو خود برتری ۶۸

و آنچه در دست راست داری بینداز تا هر چه را ساخته‌اند ببلعد در حقیقت آنچه سرهم‌بندی کرده‌اند افسون افسونگر است و افسونگر هر جا برود رستگار نمی‌شود ۶۹

پس ساحران به سجده درافتادند گفتند به پروردگار موسی و هارون ایمان آوردیم ۷۰
گفت آیا پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید قطعاً او بزرگ شماسست که به شما سحر آموخته است پس بی‌شک دستهای شما و پاهایتان را یکی از راست و یکی از چپ قطع می‌کنم و شما را بر تنه‌های درخت خرما به دار می‌آویزم تا خوب بدانید عذاب کدام یک از ما سخت‌تر و پایدارتر است ۷۱

گفتند ما هرگز تو را بر معجزاتی که به سوی ما آمده و آن کس که ما را پدید آورده است ترجیح نخواهیم داد پس هر حکمی می‌خواهی بکن که تنها در این زندگی دنیاست که حکم می‌رانی ۷۲

ما به پروردگاران ایمان آوردیم تا گناهان ما و آن سحری که ما را بدان واداشتی بر ما ببخشاید و خدا بهتر و پایدارتر است ۷۳

در حقیقت هر که به نزد پروردگارش گنهکار رود جهنم برای اوست در آن نه می‌میرد و نه زندگی می‌یابد ۷۴

و هر که مؤمن به نزد او رود در حالی که کارهای شایسته انجام داده باشد برای آنان درجات والا خواهد بود ۷۵

بهشته‌های عدن که از زیر آن جویبارها روان است جاودانه در آن می‌مانند و این است پاداش کسی که به پاکی گراید ۷۶

و در حقیقت به موسی وحی کردیم که بندگان را شبانه ببر و راهی خشک در دریا برای آنان باز کن که نه از فرارسیدن بترسی و نه بیمناک باشی ۷۷ پس فرعون با لشکریانش آنها را دنبال کرد و از دریا آنچه آنان را فرو پوشانید فرو پوشانید ۷۸ و فرعون قوم خود را همراه کرد و هدایت نمود ۷۹

ای فرزندان اسرائیل در حقیقت شما را از دشمنان رهانیدیم و در جانب راست طور با شما وعده نهادیم و بر شما ترنجبین و بلدرچین فرو فرستادیم ۸۰

از خوراکیهای پاکیزه‌ای که روزی شما کردیم بخورید و در آن زیاده‌روی نکنید که خشم من بر شما فرود آید و هر کس خشم من بر او فرود آید قطعا در هلاکت افتاده است ۸۱ و به یقین من آمرزنده کسی هستم که توبه کند و ایمان بیاورد و کار شایسته نماید و به راه راست راهسپر شود ۸۲

و ای موسی چه چیز تو را از قوم خودت به شتاب واداشته است ۸۳ گفت اینان در پی منند و من ای پروردگارم به سویت شتافتم تا خشنود شوی ۸۴ فرمود در حقیقت ما قوم تو را پس از تو آزمودیم و سامری آنها را گمراه ساخت ۸۵ پس موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود برگشت گفت ای قوم من آیا پروردگارتان به شما وعده نیکو نداد آیا این مدت بر شما طولانی می‌نمود یا خواستید خشمی از پروردگارتان بر شما فرود آید که با وعده من مخالفت کردید ۸۶ گفتند ما به اختیار خود با تو خلاف وعده نکردیم ولی از زینت آلات قوم بارهایی سنگین بر دوش داشتیم و آنها را افکندیم و سامری همین گونه بینداخت ۸۷ پس برای آنان پیکر گوساله‌ای که صدایی داشت بیرون آورد و گفتند این خدای شما و خدای موسی است و فراموش کرد ۸۸

مگر نمی‌بینند که پاسخ سخن آنان را نمی‌دهد و به حالشان سود و زبانی ندارد ۸۹ و در حقیقت هارون قبلا به آنان گفته بود ای قوم من شما به وسیله این مورد آزمایش قرار گرفته‌اید و پروردگار شما رحمان است پس مرا پیروی کنید و فرمان مرا پذیرا باشید ۹۰ گفتند ما هرگز از پرستش آن دست بر نخواهیم داشت تا موسی به سوی ما بازگردد ۹۱ گفت ای هارون وقتی دیدی آنها گمراه شدند چه چیز مانع تو شد ۹۲ که از من پیروی کنی آیا از فرمانم سر باز زدی ۹۳

گفت ای پسر مادرم نه ریش مرا بگیر و نه سرم را من ترسیدم بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی و سخنان مراعات نکردی ۹۴ گفت ای سامری منظور تو چه بود ۹۵

گفت به چیزی که به آن پی نبردند پی بردم و به قدر مشتکی از رد پای فرستاده برداشتم و آن را در پیکر انداختم و نفس من برایم چنین فریبکاری کرد ۹۶ گفت پس برو که بهره تو در زندگی این باشد که بگویی دست مزید و تو را موعدی خواهد بود که هرگز از آن تخلف نخواهی کرد و به آن خدایی که پیوسته ملازمش بودی بنگر آن را قطعا می‌سوزانیم و خاکسترش می‌کنیم در دریا فرو می‌پاشیم ۹۷

معبود شما تنها آن خدایی است که جز او معبودی نیست و دانش او همه چیز را در بر گرفته است ۹۸ این گونه از اخبار پیشین بر تو حکایت می‌رانیم و مسلما به تو از جانب خود قرآنی داده‌ایم ۹۹

هر کس از آن روی برتابد روز قیامت بار گناهی بر دوش می‌گیرد ۱۰۰
پیوسته در آن می‌ماند و چه بد باری روز قیامت خواهند داشت ۱۰۱
روزی که در صور دمیده می‌شود و در آن روز مجرمان را کبود چشم برمی‌انگیزیم ۱۰۲
میان خود به طور پنهانی با یکدیگر می‌گویند شما جز ده نمانده‌اید ۱۰۳
ما داناتریم به آنچه می‌گویند آنگاه که نیک‌آیین‌ترین آنان می‌گویند جز یک روز بیش نمانده‌اید ۱۰۴

و از تو در باره کوهها می‌پرسند بگو پروردگارم آنها را ریز ریز خواهد ساخت ۱۰۵
پس آنها را پهن و هموار خواهد کرد ۱۰۶
نه در آن کژی می‌بینی و نه ناهمواری ۱۰۷
در آن روز داعی را که هیچ انحرافی در او نیست پیروی می‌کنند و صداها در مقابل رحمان خاشع می‌گردد و جز صدایی آهسته نمی‌شنوی ۱۰۸ در آن روز شفاعت سود نبخشد مگر کسی را که رحمان اجازه دهد و سخنش او را پسند آید ۱۰۹
آنچه را که آنان در پیش دارند و آنچه را که پشت سر گذاشته‌اند می‌داند و حال آنکه ایشان بدان دانشی ندارند ۱۱۰
و چهره‌ها برای آن زنده پاینده خضوع می‌کنند و آن کس که ظلمی بر دوش دارد نومید می‌ماند ۱۱۱

و هر کس کارهای شایسته کند در حالی که مؤمن باشد نه از ستمی می‌هراسد و نه از کاسته شدن ۱۱۲
و این گونه آن را قرآنی عربی نازل کردیم و در آن از انواع هشدارها سخن آوردیم شاید آنان راه تقوا در پیش گیرند یا پندی تازه برای آنان بیاورد ۱۱۳
پس بلندمرتبه است خدا فرمانروای بر حق و در قرآن پیش از آنکه وحی آن بر تو پایان یابد شتاب مکن و بگو پروردگارا بر دانشم بیفزای ۱۱۴
و به یقین پیش از این با آدم پیمان بستیم و فراموش کرد و برای او عزمی نیافتیم ۱۱۵
و هنگامی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس جز ابلیس که سر باز زد سجده کردند ۶۱۱

پس گفتیم ای آدم در حقیقت این برای تو و همسرت دشمنی است زنهار تا شما را از بهشت به در نکند تا تیره‌بخت گردی ۱۱۷

در حقیقت برای تو در آنجا این است که نه گرسنه می‌شوی و نه برهنه می‌مانی ۱۱۸
و اینکه در آنجا نه تشنه می‌گردی و نه آفتاب‌زده ۱۱۹
پس شیطان او را وسوسه کرد گفت ای آدم آیا تو را به درخت جاودانگی و ملکی که زایل نمی‌شود راه نمایم ۱۲۰

آنگاه از آن خوردند و برهنگی آنان برایشان نمایان شد و شروع کردند به چسبانیدن برگ‌های بهشت بر خود و آدم به پروردگار خود عصیان ورزید و بیراهه رفت ۱۲۱
سپس پروردگارش او را برگزید و بر او ببخشود و هدایت کرد ۱۲۲
فرمود همگی از آن فرود آید در حالی که بعضی از شما دشمن بعضی دیگر است پس اگر برای شما از جانب من رهنمودی رسد هر کس از هدایتم پیروی کند نه گمراه می‌شود و نه تیره‌بخت ۱۲۳

و هر کس از یاد من دل بگرداند در حقیقت زندگی تنگ خواهد داشت و روز رستاخیز او را نابینا محصور می‌کنیم ۱۲۴

می‌گویند پروردگارا چرا مرا نابینا محصور کردی با آنکه بینا بودم ۱۲۵
می‌فرماید همان طور که نشانه‌های ما بر تو آمد و آن را به فراموشی سپردی امروز همان گونه فراموش می‌شوی ۱۲۶

و این گونه هر که را به افراط گراییده و به نشانه‌های پروردگارش ننگریده است سزا می‌دهیم و قطعاً شکنجه آخرت سخت‌تر و پایدارتر است ۱۲۷

آیا برای هدایتشان کافی نبود که چه نسلها را پیش از آنان نابود کردیم که در سراهای ایشان راه می‌روند به راستی برای خردمندان در این نشانه‌هایی است ۱۲۸ و اگر سخنی از پروردگارت پیشی نگرفته و موعودی معین مقرر نشده بود قطعاً لازم می‌آمد ۱۲۹

پس بر آنچه می‌گویند شکبیا باش و پیش از بر آمدن آفتاب و قبل از فرو شدن آن با ستایش پروردگارت تسبیح گوی و برخی از ساعات شب و حوالی روز را به نیایش پردازد باشد که خشنود گردی ۱۳۰

و زنهار به سوی آنچه اصنافی از ایشان را از آن برخوردار کردیم - زیور زندگی دنیاست تا ایشان را در آن بیازماییم - دیدگان خود مدوز و روزی پروردگار تو بهتر و پایدارتر است ۱۳۱

و کسان خود را به نماز فرمان ده و خود بر آن شکیبا باش ما از تو جویای روزی نیستیم ما
به تو روزی می‌دهیم و فرجام برای پرهیزگاری است ۱۳۲
و گفتند چرا از جانب پروردگارش معجزه‌ای برای ما نمی‌آورد آیا دلیل روشن آنچه در
صحیفه‌های پیشین است برای آنان نیامده است ۱۳۳
و اگر ما آنان را قبل از ، به عذابی هلاک می‌کردیم قطعاً می‌گفتند پروردگارا چرا پیامبری به
سوی ما نفرستادی تا پیش از آنکه خوار و رسوا شویم از آیات تو پیروی کنیم ۱۳۴
بگو همه در انتظارند پس در انتظار باشید زودا که بدانید یاران راه راست کیانند و چه کسی
راه‌یافته است ۱۳۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

برای مردم حسابشان نزدیک شده است و آنان در بی خبری رویگرداندند ۱
هیچ پند تازه‌ای از پروردگارشان نیامد مگر اینکه بازی‌کنان آن را شنیدند ۲
در حالی که دلپاشان مشغول است و آنانکه ستم کردند پنهانی به نجوا برخاستند که آیا این
جز بشری مانند شماست آیا دیده و دانسته به سوی سحر می‌روید ۳
گفت پروردگارم گفتار را در آسمان و زمین می‌داند و اوست شنوای دانا ۴
بلکه گفتند خوابهای شوریده است بلکه آن را برافته بلکه او شاعری است پس همان گونه
که برای پیشینیان هم عرضه شد باید برای ما نشانه‌ای بیاورد ۵
قبل از آنان هیچ شهری که آن را نابود کردیم ایمان نیاوردند پس آیا اینان ایمان می‌آورند ۶
و پیش از تو جز مردانی را که به آنان وحی می‌کردیم گسیل نداشتیم اگر نمی‌دانید از
پژوهندگان کتابهای آسمانی بپرسید ۷
و ایشان را جسدی که غذا نخورند قرار ندادیم و جاویدان نبودند ۸
سپس وعده به آنان را راست گردانیدیم و آنها و هر که را خواستیم نجات دادیم و افراطکاران
را به هلاکت رسانیدیم ۹
در حقیقت ما کتابی به سوی شما نازل کردیم که یاد شما در آن است آیا نمی‌اندیشید ۱۰
و چه بسیار شهرها را که ستمکار بودند در هم شکستیم و پس از آنها قومی دیگر پدید
آوردیم ۱۱
پس چون عذاب ما را احساس کردند بنگاه از آن می‌گریختند ۱۲
مگریزد و به سوی آنچه در آن متنعم بودید و سراهایتان بازگردید باشد که شما مورد
پرسش قرار گیرید ۱۳
گفتند ای وای بر ما که ما واقعا ستمگر بودیم ۱۴
سخنشان پیوسته همین بود تا آنان را دروشده بی‌جان گردانیدیم ۱۵
و آسمان و زمین و آنچه را که میان آن دو است به بازیچه نیافریدیم ۱۶
اگر می‌خواستیم بازیچه‌ای بگیریم قطعاً آن را از پیش خود اختیار می‌کردیم ۱۷
بلکه حق را بر باطل فرو می‌افکنیم پس آن را در هم می‌شکند و بنگاه آن نابود می‌گردد وای
بر شما از آنچه وصف می‌کنید ۱۸

و هر که در آسمانها و زمین است برای اوست و کسانی که نزد اویند از پرستش وی تکبر نمی‌ورزند و درمانده نمی‌شوند ۱۹

شبانه روز بی‌آنکه سستی ورزند نیایش می‌کنند ۲۰

آیا برای خود خدایانی از زمین اختیار کرده‌اند که آنها زنده می‌کنند ۲۱
اگر در آنها جز خدا خدایانی وجود داشت قطعاً تباه می‌شد پس منزّه است خدا پروردگار
عرش از آنچه وصف می‌کنند ۲۲

در آنچه انجام می‌دهد چون و چرا راه ندارد و آنان سؤال خواهند شد ۲۳
آیا به جای او خدایانی برای خود گرفته‌اند بگو برهانتان را بیاورید این است یادنامه هر که با
من است و یادنامه هر که پیش از من بوده بلکه بیشترشان حق را نمی‌شناسند و در نتیجه از
آن رویگردانند ۲۴

و پیش از تو هیچ پیامبری نفرستادیم مگر اینکه به او وحی کردیم که خدایی جز من نیست
پس مرا بپرستید ۲۵

و گفتند رحمان فرزندی اختیار کرده منزّه است او بلکه بندگانی ارجمندند ۲۶
که در سخن بر او پیشی نمی‌گیرند و خود به دستور او کار می‌کنند ۲۷
آنچه فراروی آنان و آنچه پشت‌سرشان است می‌داند و جز برای کسی که رضایت دهد
شفاعت نمی‌کنند و خود از بیم او هراسانند ۲۸
و هر کس از آنان بگوید من جز او خدایی هستم او را به دوزخ کیفر می‌دهیم سزای
ستمکاران را این گونه می‌دهیم ۲۹

آیا کسانی که کفر ورزیدند ندانستند که آسمانها و زمین هر دو به هم پیوسته بودند و ما آن
دو را از هم جدا ساختیم و هر چیز زنده‌ای را از آب پدید آوردیم آیا ایمان نمی‌آورند ۳۰
و در زمین کوههایی استوار نهادیم تا مبدا آنان را بجنباند و در آن راههایی فراخ پدید
آوردیم باشد که راه یابند ۳۱

و آسمان را سقفی محفوظ قرار دادیم و آنان از نشانه‌های آن اعراض می‌کنند ۳۲
و اوست آن کسی که شب و روز و خورشید و ماه را پدید آورده است هر کدام از این دو در
مداری شناورند ۳۳ و پیش از تو برای هیچ بشری جاودانگی قرار ندادیم آیا اگر تو از دنیا
بروی آنان جاویدانند ۳۴

هر نفسی چشیده مرگ است و شما را از راه آزمایش به بد و نیک خواهیم آزمود و به سوی
ما بازگردانیده می‌شوید ۳۵

و کسانی که کافر شدند چون تو را ببینند فقط به مسخرهات می‌گیرند آیا این همان کس است که خدایانتان را یاد می‌کند در حالی که آنان خود یاد رحمان را منکرند ۳۶

انسان از شتاب آفریده شده است به زودی آیاتم را به شما نشان می‌دهم پس به شتاب از من مرواهید ۳۷

و می‌گویند اگر راست می‌گویند این وعده کی خواهد بود ۳۸

کاش آنان که کافر شده‌اند می‌دانستند آنگاه که آتش را نه از چهره‌های خود و نه از پشتشان باز نمی‌توانند داشت و خود مورد حمایت قرار نمی‌گیرند ۳۹

بلکه به طور ناگهانی به آنان می‌رسد و ایشان را بهت‌زده می‌کند که نه می‌توانند آن را برگردانند و نه به آنان مهلت داده می‌شود ۴۰

و مسلماً پیامبران پیش از تو مورد ریشخند قرار گرفتند پس کسانی که آنان را مسخره می‌کردند آنچه که آن را به ریشخند می‌گرفتند گریبانگیرشان شد ۴۱

بگو چه کسی شما را شب و روز از رحمان حفظ می‌کند بلکه آنان از یاد پروردگارشان رویگردانند ۴۲

آیا برای آنان خدایانی غیر از ماست که از ایشان حمایت کنند نه می‌توانند خود را یاری کنند و نه از جانب ما یاری شوند ۴۳

بلکه اینها و پدرانشان را برخوردار کردیم تا عمرشان به درازا کشید آیا نمی‌بینند که ما می‌آییم و زمین را از جوانب آن فرو می‌کاهیم آیا باز هم آنان پیروزند ۴۴

بگو من شما را فقط به وسیله وحی هشدار می‌دهم و چون کران بیم داده شوند دعوت را نمی‌شنوند ۴۵ و اگر شمه‌ای از عذاب پروردگارت به آنان برسد خواهند گفت ای وای بر ما که ستمکار بودیم ۴۶

و ترازوهای داد را در روز رستاخیز می‌نهمیم پس هیچ کس چیزی ستم نمی‌بیند و اگر هموزن دانه خردلی باشد آن را می‌آوریم و کافی است که ما حسابرس باشیم ۴۷

و در حقیقت به موسی و هارون فرقان دادیم و برای پرهیزگاران روشنایی و اندرزی است ۴۸

کسانی که از پروردگارشان در نهان می‌ترسند و از قیامت هراسانند ۴۹

و این که آن را نازل کرده‌ایم پندی خجسته است آیا باز هم آن را انکار می‌کنید ۵۰

و در حقیقت پیش از آن به ابراهیم رشد اش را دادیم و ما به او دانا بودیم ۵۱ آنگاه که به پدر خود و قومش گفت این مجسمه‌هایی که شما ملازم آنها شده‌اید چیستند ۵۲

گفتند پدران خود را پرستندگان آنها یافتیم ۵۳

گفت قطعا شما و پدرانتان در گمراهی آشکاری بودید ۵۴

گفتند آیا حق را برای ما آورده‌ای یا تو از شوخی‌کنندگانی ۵۵

گفت بلکه پروردگارتان پروردگار آسمانها و زمین است همان کسی که آنها را پدید آورده است و من بر این از گواهانم ۵۶ و سوگند به خدا که پس از آنکه پشت کردید و رفتید قطعا در کار بتانتان تدبیری خواهم کرد ۵۷

پس آنها را جز بزرگترشان را ریز ریز کرد باشد که ایشان به سراغ آن بروند ۵۸

گفتند چه کسی با خدایان ما چنین کرده که او واقعا از ستمکاران است ۵۹

گفتند شنیدیم جوانی از آنها یاد می‌کرد که به او ابراهیم گفته می‌شود ۶۰

گفتند پس او را در برابر دیدگان مردم بیاورید باشد که آنان شهادت دهند ۶۱

گفتند ای ابراهیم آیا تو با خدایان ما چنین کردی ۶۲

گفت بلکه آن را این بزرگترشان کرده است اگر سخن می‌گویند از آنها پرسید ۶۳

پس به خود آمده و گفتند در حقیقت شما ستمکارید ۶۴

سپس سرافکنده شدند قطعا دانسته‌ای که اینها سخن نمی‌گویند ۶۵

گفت آیا جز خدا چیزی را می‌پرستید که هیچ سود و زبانی به شما نمی‌رساند ۶۶

اف بر شما و بر آنچه غیر از خدا می‌پرستید مگر نمی‌اندیشید ۶۷

گفتند اگر کاری می‌کنید او را بسوزانید و خدایانتان را یاری دهید ۶۸

گفتیم ای آتش برای ابراهیم سرد و بی‌آسیب باش ۶۹

و خواستند به او نیرنگی بزنند و آنان را زیانکارترین قرار دادیم ۷۰

و او و لوط را به سوی آن سرزمینی که برای جهانیان در آن برکت نهاده بودیم رهنیدیم ۷۱

و اسحاق و یعقوب را افزون به او بخشودیم و همه را از شایستگان قرار دادیم ۷۲

و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت می‌کردند و به ایشان انجام دادن کارهای نیک و برپاداشتن نماز و دادن زکات را وحی کردیم و آنان پرستنده ما بودند ۷۳

و به لوط حکمت و دانش عطا کردیم و او را از آن شهری که کارهای پلید می‌کردند نجات دادیم به راستی آنها گروه بد و منحرفی بودند ۷۴

و او را در رحمت خویش داخل کردیم زیرا او از شایستگان بود ۷۵

و نوح را آنگاه که پیش از .. ندا کرد پس ما او را اجابت کردیم و وی را با خانواده‌اش از بلای بزرگ رهنیدیم ۷۶ و او را در برابر مردمی که نشانه‌های ما را به دروغ گرفته بودند پیروزی بخشیدیم چرا که آنان مردم بدی بودند پس همه ایشان را غرق کردیم ۷۷

و داوود و سلیمان را هنگامی که درباره آن کشتزار که گوسفندان مردم شب هنگام در آن چریده بودند داوری می کردند و شاهد داوری آنان بودیم ۷۸

پس آن را به سلیمان فهمانیدیم و به هر یک حکمت و دانش عطا کردیم و کوهها را با داوود و پرندگان به نیایش واداشتیم و ما کننده بودیم ۷۹

و به فن زره آموختیم تا شما را از جنگتان حفظ کند پس آیا شما سپاسگزاری ۸۰
و برای سلیمان تندباد را که به فرمان او به سوی سرزمینی که در آن برکت نهاده بودیم جریان می یافت و ما به هر چیزی دانا بودیم ۸۱

و برخی از شیاطین بودند که برای او غواصی و کارهایی غیر از آن می کردند و ما مراقب آنها بودیم ۸۲

و ایوب را هنگامی که پروردگارش را ندا داد که به من آسیب رسیده است و تویی مهربانترین مهربانان ۸۳ پس او را اجابت نمودیم و آسیب وارده بر او را برطرف کردیم و کسان او و نظیرشان را همراه با آنان به وی عطا کردیم رحمتی از جانب ما و عبرتی برای عبادت کنندگان ۸۴

و اسماعیل و ادریس و ذوالکفل را که همه از شکیبایان بودند ۸۵
و آنان را در رحمت خود داخل نمودیم چرا که ایشان از شایستگان بودند ۸۶
و ذوالنون را آنگاه که خشمگین رفت و پنداشت که ما هرگز بر او قدرتی نداریم تا در تاریکیها ندا درداد که معبودی جز تو نیست منزهی تو راستی که من از ستمکاران بودم ۸۷
پس او را برآورده کردیم و او را از اندوه رهانیدیم و مؤمنان را چنین نجات می دهیم ۸۸
و زکریا را هنگامی که پروردگار خود را خواند پروردگارا مرا تنها مگذار و تو بهترین ارث برندگان ۸۹

پس او را اجابت نمودیم و یحیی را بدو بخشیدیم و همسرش را برای او شایسته کردیم زیرا آنان در کارهای نیک شتاب می نمودند و ما را از روی رغبت و بیم می خواندند و در برابر ما فروتن بودند ۹۰

و آن که خود را پاکدامن نگاه داشت و از روح خویش در او دمیدیم و او و پسرش را برای جهانیان آیتی قرار دادیم ۹۱ این است امت شما که امتی یگانه است و منم پروردگار شما پس مرا بپرستید ۹۲ و دینشان را میان خود پاره پاره کردند همه به سوی ما باز می گردند ۹۳
پس هر که کارهای شایسته انجام دهد و مؤمن باشد برای تلاش او ناسپاسی نخواهد بود و ماییم که به سود او ثبت می کنیم ۹۴

و بر شهری که آن را هلاک کرده‌ایم بازگشتشان حرام است ۵۹

تا وقتی که یاجوج و ماجوج گشوده شود و آنها از هر پشته‌ای بتازند ۹۶

و وعده حق نزدیک گردد ناگهان دیدگان کسانی که کفر ورزیده‌اند خیره می‌شود ای وای بر ما که از این در غفلت بودیم بلکه ما ستمگر بودیم ۹۷

در حقیقت شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید هیزم دوزخید شما در آن وارد خواهید شد ۹۸

اگر اینها خدایانی بودند در آن وارد نمی‌شدند و حال آنکه جملگی در آن ماندگارند ۹۹

برای آنها در آنجا ناله‌ای زار است و در آنجا نمی‌شنوند ۱۰۰

بی‌گمان کسانی که قبلا از جانب ما به آنان وعده نیکو داده شده است از آن دور داشته خواهند شد ۱۰۱

صدای آن را نمی‌شنوند و آنان در میان آنچه دل‌هایشان بخواهد جاودانند ۱۰۲

دل‌هره بزرگ آنان را غمگین نمی‌کند و فرشتگان از آنها استقبال می‌کنند این همان روزی است که به شما وعده می‌دادند ۱۰۳

روزی که آسمان را همچون در پیچیدن صفحه نامه‌ها در می‌پیچیم همان گونه که بارنخست آفرینش را آغاز کردیم دوباره آن را باز می‌گردانیم وعده‌ای است بر عهده ما که ما انجام‌دهنده آنیم ۱۰۴ و در حقیقت در زبور پس از تورات نوشتیم که زمین را بندگان شایسته ما به ارث خواهند برد ۱۰۵

به راستی در این برای مردم عبادت پیشه ابلاغی است ۱۰۶

و تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم ۱۰۷

بگو جز این نیست که به من وحی می‌شود که خدای شما خدایی یگانه است پس آیا مسلمان می‌شوید ۱۰۸

پس اگر روی برتافتند بگو به شما به طور یکسان اعلام کردم و نمی‌دانم آنچه وعده داده شده‌اید آیا نزدیک است یا دور ۱۰۹

او سخن آشکار را می‌داند و آنچه را پوشیده می‌دارید می‌داند ۱۱۰

و نمی‌دانم شاید آن برای شما آزمایشی و تا چند گاهی برخورداری باشد ۱۱۱

گفت پروردگارا به حق داوری کن و به رغم آنچه وصف می‌کنید پروردگار ما همان بخشایشگر دستگیر است ۱۱۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای مردم از پروردگار خود پروا کنید چرا که زلزله رستاخیز امری هولناک است ۱
روزی که آن را ببینید هر شیردهنده‌ای آن را که شیر می‌دهد فرو می‌گذارد و هر آبستنی بار
خود را فرو می‌نهد و مردم را مست می‌بینی و حال آنکه مست نیستند ولی عذاب خدا شدید
است ۲

و برخی از مردم درباره خدا بدون هیچ علمی مجادله می‌کنند و از هر شیطان سرکشی
پیروی می‌نمایند ۳ مقرر شده است که هر کس او را به دوستی گیرد قطعا او وی را گمراه
می‌سازد و به عذاب آتشش می‌کشانند ۴

ای مردم اگر درباره برانگیخته شدن در شکید پس .. که ما شما را از خاک آفریده‌ایم سپس
از نطفه سپس از علقه آنگاه از مضغه دارای خلقت کامل و خلقت ناقص تا بر شما روشن
گردانیم و آنچه را اراده می‌کنیم تا مدتی معین در رحمها قرار می‌دهیم آنگاه شما را کودک
برون می‌آوریم سپس تا به حد رشدتان برسید و برخی از شما می‌میرد و برخی از شما به
غایت پیری می‌رسد به گونه‌ای که پس از دانستن چیزی نمی‌داند و زمین را خشکیده
می‌بینی و چون آب بر آن فرود آوریم به جنبش درمی‌آید و نمو می‌کند و از هر نوع نیکو
می‌رویاند ۵

این بدان سبب است که خدا خود حق است و اوست که مردگان را زنده می‌کند و اوست که
بر هر چیزی تواناست ۶
و آنکه رستاخیز آمدنی است شکی در آن نیست و در حقیقت خداست که کسانی را که در
گورهایند برمی‌انگیزد ۷

و از مردم کسی است که درباره خدا بدون هیچ دانش و بی‌هیچ رهنمود و کتاب روشنی به
مجادله می‌پردازد ۸ از سر نخوت تا از راه خدا گمراه کند در این دنیا برای او رسوایی است و
در روز رستاخیز او را عذاب آتش سوزان می‌چشانیم ۹
این به سزای چیزهایی است که دستهای تو پیش فرستاده است و خدا به بندگان خود
بیدادگر نیست ۱۰

و از میان مردم کسی است که خدا را فقط بر یک حال می‌پرستد پس اگر خیری به او برسد
بدان اطمینان یابد و چون بلایی بدو رسد روی برتابد در دنیا و آخرت زیان دیده است این
است همان زیان آشکار ۱۱

به جای خدا چیزی را می‌خواند که نه زبانی به او می‌رساند و نه سودش می‌دهد این است همان گمراهی دور و دراز ۱۲

کسی را می‌خواند که زیانش از سودش نزدیکتر است و چه بد مولایی و چه بد دمسازی ۱۳
بی‌گمان خدا کسانی را که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند به باغهایی درمی‌آورد که از زیر آن رودبارها روان است خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد ۱۴

هر که می‌پندارد که خدا را در دنیا و آخرت هرگز یاری نخواهد کرد تا طنابی به سوی سقف کشد سپس ببرد آنگاه بنگرد که آیا نیرنگش چیزی را که مایه خشم او شده از میان خواهد برد ۱۵ و بدین گونه را آیاتی روشنگر نازل کردیم و خداست که هر که را بخواهد راه می‌نماید ۱۶

کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئی‌ها و مسیحیان و زرتشتیان و کسانی که شرک ورزیدند البته خدا روز قیامت میانشان داوری خواهد کرد زیرا خدا بر هر چیزی گواه است ۱۷

آیا ندانستی که خداست که هر کس در آسمانها و هر کس در زمین است و خورشید و ماه و ستارگان و کوهها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردم برای او سجده می‌کنند و بسیاری‌اند که عذاب بر آنان واجب شده است و هر که را خدا خوار کند او را گرمی‌دارنده‌ای نیست چرا که خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد ۱۸

این دو دشمنان یکدیگرند که درباره پروردگارشان با هم ستیزه می‌کنند و کسانی که کفر ورزیدند جامه‌هایی از آتش برایشان بریده شده است از بالای سرشان آب جوشان ریخته می‌شود ۹۱

آنچه در شکم آنهاست با پوست شان بدان گداخته می‌گردد ۲۰

و برای آنان گرزهایی آهنین است ۲۱

هر بار بخواهند از غم از آن بیرون روند در آن باز گردانیده می‌شوند بچشید عذاب آتش سوزان را ۲۲

خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهایی که از زیر آن نهرها روان است درمی‌آورد در آنجا با دستبندهایی از طلا و مروارید آراسته می‌شوند و لباسشان در آنجا از پرنیان است ۲۳

و به گفتار پاک هدایت می‌شوند و به سوی راه ستوده هدایت می‌گردند ۲۴

بی‌گمان کسانی که کافر شدند و از راه خدا و مسجدالحرام که آن را برای مردم اعم از مقیم در آنجا و بادیه‌نشین یکسان قرار داده‌ایم جلو گیری می‌کنند و هر که بخواهد در آنجا به ستم منحرف شود او را از عذابی دردناک می‌چشانیم ۲۵

و چون برای ابراهیم جای خانه را معین کردیم؛ چیزی را با من شریک مگردان و خانه‌ام را برای طواف‌کنندگان و قیام‌کنندگان و رکوع‌کنندگان ، سجده‌کنندگان پاکیزه دار ۲۶ و در میان مردم برای حج بانگ برآور تا پیاده و بر هر شتر لاغری که از هر راه دوری می‌آیند به سوی تو روی آورند ۲۷

تا شاهد منافع خویش باشند و نام خدا را در روزهای معلومی بر دامهای زبان بسته‌ای که روزی آنان کرده است ببرند پس از آنها بخورید و به درمانده مستمند بخورانید ۲۸ سپس باید آلودگی خود را بزدایند و به نذرهای خود وفا کنند و بر گرد آن خانه کهن طواف به جای آورند ۲۹

این است و هر کس مقررات خدا را بزرگ دارد آن برای او نزد پروردگارش بهتر است و برای شما دامها حلال شده است مگر آنچه بر شما خوانده می‌شود پس از پلیدی بتها دوری کنید و از گفتار باطل اجتناب ورزید ۳۰

در حالی که گروندگان خالص به خدا باشید نه شریک‌گیرندگان او و هر کس به خدا شرک ورزد چنان است که گویی از آسمان فرو افتاده و مرغان او را ربوده‌اند یا باد او را به جایی دور افکنده است ۳۱

این است و هر کس شعایر خدا را بزرگ دارد در حقیقت آن از پاکی دلهاست ۳۲ برای شما در آن تا مدتی معین سودهایی است سپس جایگاه در خانه کهن است ۳۳ و برای هر امتی مناسکی قرار دادیم تا نام خدا را بر دامهای زبان بسته‌ای که روزی آنها گردانیده یاد کنند پس خدای شما خدایی یگانه است پس به او گردن نهید و فروتنان را بشارت ده ۳۴

همنان که چون خدا یاد شود دلهایشان خشیت یابد و بر هر چه برسرشان آید صبر پیشه‌گанд و برپا دارندگان نمازند و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق می‌کنند ۳۵ و شتران فربه را برای شما از شعایر خدا قرار دادیم در آنها برای شما خیر است پس نام خدا را بر آنها در حالی که برپای ایستاده‌اند ببرید و چون به پهلو درغلتیدند از آنها بخورید و به تنگدست و به بینوا بخورانید این گونه آنها را برای شما رام کردیم امید که شکرگزار باشید ۳۶

هرگز گوشت‌های آنها و نه خونهایشان به خدا نخواهد رسید ولی تقوای شماست که به او می‌رسد این گونه آنها را برای شما رام کرد تا خدا را به پاس آنکه شما را هدایت نموده به بزرگی یاد کنید و نیکوکاران را مؤدّه ده ۳۷

قطعا خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند دفاع می‌کند زیرا خدا هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست ندارد ۳۸

به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل شده رخصت داده شده است چرا که مورد ظلم قرار گرفته‌اند و البته خدا بر پیروزی آنان سخت تواناست ۳۹

همان کسانی که بناحق از خانه‌هایشان بیرون رانده شدند جز اینکه می‌گفتند پروردگار ما خداست و اگر خدا بعضی از مردم را با بعض دیگر دفع نمی‌کرد صومعه‌ها و کلیساها و کنیسه‌ها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده می‌شود سخت ویران می‌شد و قطعا خدا به کسی که او را یاری می‌کند یاری می‌دهد چرا که خدا سخت نیرومند شکست ناپذیر است ۴۰

همان کسانی که چون در زمین به آنان توانایی دهیم نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و به کارهای پسندیده وامی‌دارند و از کارهای ناپسند باز می‌دارند و فرجام همه کارها از آن خداست ۴۱

و اگر تو را تکذیب کنند قطعا پیش از آنان قوم نوح و عاد و ثمود به تکذیب پرداختند ۴۲ و قوم ابراهیم و قوم لوط ۴۳

و اهل مدین و موسی تکذیب شد پس کافران را مهلت دادم سپس آنها را گرفتم بنگر عذاب من چگونه بود ۴۴

و چه بسیار شهرها را که ستمکار بودند هلاکشان کردیم و آن سقفهایش فرو ریخته است و چاههای متروک و کوشکهای افراشته را ۴۵

آیا در زمین گردش نکرده‌اند تا دل‌هایی داشته باشند که با آن بیندیشند یا گوشه‌هایی که با آن بشنوند در حقیقت چشمها کور نیست لیکن دل‌هایی که در سینه‌هاست کور است ۴۶ و از تو با شتاب تقاضای عذاب می‌کنند با آنکه هرگز خدا وعده‌اش را خلاف نمی‌کند و در حقیقت یک روز نزد پروردگارت مانند هزار سال است از آنچه می‌شمردی ۴۷ و چه بسا شهری که مهلتش دادم در حالی که ستمکار بود سپس آن را گرفتم و فرجام به سوی من است ۴۸ بگو ای مردم من برای شما فقط هشداردهنده‌ای آشکارم ۴۹ پس آنان که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند آموزش و روزی نیکو برای ایشان خواهد بود ۵۰

و کسانی که در آیات ما می‌کوشند عاجزکنندگان ما هستند؟ آنان اهل دوزخند ۵۱

و پیش از تو هیچ رسول و پیامبری را نفرستادیم جز اینکه هر گاه چیزی تلاوت می‌نمود شیطان در تلاوتش القای می‌کرد پس خدا آنچه را شیطان القا می‌کرد محو می‌گردانید سپس خدا آیات خود را استوار می‌ساخت و خدا دانای حکیم است ۵۲

تا آنچه را که شیطان القا می‌کند برای کسانی که در دلهایشان بیماری است و برای سنگدلان آزمایشی گرداند و ستمگران در ستیزه‌ای بس دور و درازند ۵۳

و تا آنان که دانش یافته‌اند بدانند که این حق است از جانب پروردگار توسل و بدان ایمان آورند و دلهایشان برای او خاضع گردد و به راستی خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند به سوی راهی راست راهبر است ۵۴

و کسانی که کفر ورزیده‌اند همواره از آن در تردیدند تا بناگاه قیامت برای آنان فرا رسد یا عذاب روزی بدفرجام به سراغشان بیاید ۵۵

در آن روز پادشاهی از آن خداست میان آنان داوری می‌کند و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهای پرناز و نعمت خواهند بود ۵۶ و کسانی که کفر ورزیده و نشانه‌های ما را دروغ پنداشته‌اند برای آنان عذابی خفت‌آور خواهد بود ۵۷

و آنان که در راه خدا مهاجرت کرده‌اند و آنگاه کشته شده یا مرده‌اند قطعاً خداوند به آنان رزقی نیکو می‌بخشد و راستی این خداست که بهترین روزی دهندگان است ۵۸

آنان را به جایگاهی که آن را می‌پسندند درخواهد آورد و شک نیست که خداوند دانایی بردبار است ۵۹ آری چنین است و هر کس نظیر آنچه بر او عقوبت رفته است دست به عقوبت زند سپس مورد ستم قرار گیرد قطعاً خدا او را یاری خواهد کرد چرا که خدا بخشایشگر و آمرزنده است ۶۰

این بدان سبب است که خدا شب را در روز درمی‌آورد و روز را در شب درمی‌آورد و خداست که شنوای بیناست ۶۱

این بدان سبب است که خدا خود حق است و آنچه به جای او می‌خوانند آن باطل است و این خداست که والا و بزرگ است ۶۲

آیا ندیده‌ای که خدا از آسمان آبی فرو فرستاد و زمین سرسبز گردید آری خداست که دقیق و آگاه است ۶۳

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و در حقیقت این خداست که خود بی‌نیاز ستوده است ۶۴

آیا ندیده‌ای که خدا آنچه را در زمین است به نفع شما رام گردانید و کشتیها در دریا به فرمان او روانند و آسمان را نگاه می‌دارد تا بر زمین فرو افتد مگر به اذن خودش در حقیقت خداوند نسبت به مردم سخت رئوف و مهربان است ۶۵

و اوست که شما را زندگی بخشید سپس شما را می‌میراند و باز زندگی می‌دهد حقا که انسان سخت ناسپاس است ۶۶

برای هر امتی مناسبی قرار دادیم که آنها بدان عمل می‌کنند پس نباید در این امر با تو به ستیزه برخیزند به راه پروردگارت دعوت کن زیرا تو بر راهی راست قرار داری ۶۷ و اگر با تو مجادله کردند بگو خدا به آنچه می‌کنید داناتر است ۶۸

خدا روز قیامت در مورد آنچه با یکدیگر در آن اختلاف می‌کردید داوری خواهد کرد ۶۹ آیا ندانسته‌ای که خداوند آنچه را در آسمان و زمین است می‌داند اینها در کتابی است قطعا این بر خدا آسان است ۷۰

و به جای خدا چیزی را می‌پرستند که بر آن حجتی نازل نکرده و بدان دانشی ندارند و برای ستمکاران یآوری نخواهد بود ۷۱

و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده می‌شود در چهره کسانی که کفر ورزیده‌اند انکار را تشخیص می‌دهی چیزی نمانده که بر کسانی که آیات ما را برایشان تلاوت می‌کنند حمله‌ور شوند بگو آیا شما را به بدتر از این خبر دهم آتش است که خدا آن را به کسانی که کفر ورزیده‌اند وعده داده و چه بد سرانجامی است ۷۲

ای مردم مثلی زده شد پس بدان گوش فرا دهید کسانی را که جز خدا می‌خوانید هرگز مگسی نمی‌آفرینند هر چند برای آن اجتماع کنند و اگر آن مگس چیزی از آنان برباید نمی‌توانند آن را بازپس گیرند طالب و مطلوب هر دو ناتوانند ۷۳ قدر خدا را چنانکه در خور اوست نشناختند در حقیقت خداست که نیرومند شکست‌ناپذیر است ۷۴ خدا از میان فرشتگان رسولانی برمی‌گزیند و نیز از میان مردم بی‌گمان خدا شنوای بیناست ۷۵ آنچه در دسترس آنان و آنچه پشت سرشان است می‌داند و کارها به خدا بازگردانیده می‌شود ۷۶

ای کسانی که ایمان آورده‌اید رکوع و سجود کنید و پروردگارتان را بپرستید و کار خوب انجام دهید باشد که رستگار شوید ۷۷

و در راه خدا چنانکه حق جهاد اوست جهاد کنید اوست که شما را برگزیده و در دین بر شما سختی قرار نداده است آیین پدرتان ابراهیم، او بود که قبلا شما را مسلمان نامید و در این،

تا این پیامبر بر شما گواه باشد و شما بر مردم گواه باشید پس نماز را برپا دارید و زکات بدهید و به پناه خدا روید او مولای شماست چه نیکو مولایی و چه نیکو یآوری ۷۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 به راستی که مؤمنان رستگار شدند ۱
 همانان که در نمازشان فروتنند ۲
 و آنان که از بیهوده رویگردانند ۳
 و آنان که زکات می‌پردازند ۴
 و کسانی که پاکدامند ۵
 مگر در مورد همسرانشان یا کنیزانی که به دست آورده‌اند که در این صورت بر آنان نکوهشی نیست ۶
 پس هر که فراتر از این جوید آنان از حد درگذرندگانند ۷
 و آنان که امانتها و پیمان خود را رعایت می‌کنند ۸
 و آنان که بر نمازهایشان مواظبت می‌نمایند ۹
 آنانند که خود وارثانند ۱۰
 همانان که بهشت را به ارث می‌برند و در آنجا جاودان می‌مانند ۱۱
 و به یقین انسان را از عصاره‌ای از گل آفریدیم ۱۲
 سپس او را نطفه‌ای در جایگاهی استوار قرار دادیم ۱۳
 آنگاه نطفه را به صورت علقه درآوردیم پس آن علقه را مضغه گردانیدیم و آنگاه مضغه را استخوانهایی ساختیم بعد استخوانها را با گوشتی پوشانیدیم آنگاه آفرینشی دیگر پدید آوردیم آفرین باد بر خدا که بهترین آفرینندگان است ۱۴
 بعد از این قطعاً خواهید مرد ۱۵
 آنگاه شما در روز رستاخیز برانگیخته خواهید شد ۱۶
 و به راستی بالای سر شما هفت راه آفریدیم و از آفرینش غافل نبوده‌ایم ۱۷
 و از آسمان آبی به اندازه فرود آوردیم و آن را در زمین جای دادیم و ما برای از بین بردن آن مسلماً تواناییم ۱۸
 پس برای شما به وسیله آن باغهایی از درختان خرما و انگور پدیدار کردیم که در آنها برای شما میوه‌های فراوان است و از آنها می‌خورید ۱۹
 و از طور سینا درختی برمی‌آید که روغن و نان خورشی برای خورندگان است ۲۰

و البته برای شما در دامها عبرتی است از .. که در شکم آنهاست به شما می‌نشانیم و برای شما در آنها سودهای فراوان است و از آنها می‌خورید ۲۱
و بر آنها و بر کشتیها سوار می‌شوید ۲۲

و به یقین نوح را به سوی قومش فرستادیم پس گفت ای قوم من خدا را بپرستید شما را جز او خدایی نیست مگر پروا ندارید ۲۳
و اشراف قومش که کافر بودند گفتند این جز بشری چون شما نیست می‌خواهد بر شما برتری جوید و اگر خدا می‌خواست قطعاً فرشتگانی می‌فرستاد در میان پدران نخستین خود چنین نشنیده‌ایم ۲۴

او نیست جز مردی که در وی جنون است پس تا چندی در باره‌اش دست نگاه دارید ۲۵
گفت پروردگارا از آن روی که دروغ‌زنم خواندند مرا یاری کن ۲۶
پس به او وحی کردیم که زیر نظر ما و وحی ما کشتی را بساز و چون فرمان ما در رسید و تنور به فوران آمد پس در آن از هر نوع دو تا با خانواده‌ات بجز کسی از آنان که حکم بر او پیشی گرفته است وارد کن در باره کسانی که ظلم کرده‌اند با من سخن مگوی زیرا آنها غرق خواهند شد ۲۷

و چون تو با آنان که همراه تواند بر کشتی نشستی بگو ستایش خدایی را که ما را گروه ظالمان رهانید ۲۸

و بگو پروردگارا مرا در جایی پربرکت فرود آور تو نیکترین مهمان نوازی ۲۹
در حقیقت در این عبرتهایی است و قطعاً ما آزمایش‌کننده بودیم ۳۰
سپس بعد از آنان نسل دیگر پدید آوردیم ۳۱

و در میانشان پیامبری از خودشان روانه کردیم که خدا را بپرستید جز او برای شما معبودی نیست آیا سر پرهیزگاری ندارید ۳۲ و اشراف قومش که کافر شده و دیدار آخرت را دروغ پنداشته بودند و در زندگی دنیا آنان را مرفه ساخته بودیم گفتند این جز بشری چون شما نیست از آنچه می‌خورید می‌خورد و از آنچه می‌نوشید می‌نوشد ۳۳

و اگر بشری مثل خودتان را اطاعت کنید در آن صورت قطعاً زیانکار خواهید بود ۳۴
آیا به شما وعده می‌دهد که وقتی مردید و خاک و استخوان شدید شما بیرون آورده می‌شوید ۳۵

و چه دور است آنچه که وعده داده می‌شوید ۳۶

جز این زندگانی دنیای ما چیزی نیست می‌میریم و زندگی می‌کنیم و دیگر برانگیخته نخواهیم شد ۳۷

او جز مردی که بر خدا دروغ می‌بندد نیست و ما به او اعتقاد نداریم ۳۸

گفت پروردگارا از آن روی که مرا دروغزن خواندند یاریم کن ۳۹

فرمود به زودی سخت پشیمان خواهند شد ۴۰

پس فریاد آنان را به حق فرو گرفت و آنها را خاشاکی که بر آب افتد گردانیدیم دور باد گروه

ستمکاران ۴۱

آنگاه پس از آنان نسلهای دیگری پدید آوردیم ۴۲

هیچ امتی نه از اجل خود پیشی می‌گیرد و نه باز پس می‌ماند ۴۳

باز فرستادگان خود را پیایی روانه کردیم هر بار برای امتی پیامبرش آمد او را تکذیب کردند

پس یکی پس از دیگری آوردیم و آنها را مایه عبرت گردانیدیم دور باد مردمی که ایمان

نمی‌آورند ۴۴

سپس موسی و برادرش هارون را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم ۴۵

به سوی فرعون و سران او ولی تکبر نمودند و مردمی گردنکش بودند ۴۶

پس گفتند آیا به دو بشر که مثل خود ما هستند و طایفه آنها بندگان ما می‌باشند ایمان

بیاوریم ۴۷

در نتیجه آن دو را دروغزن خواندند پس از زمره هلاک‌شدگان گشتند ۴۸

و به یقین ما به موسی کتاب دادیم باشد که آنان به راه راست روند ۴۹

و پسر مریم و مادرش را نشانه‌ای گردانیدیم و آن دو را در سرزمین بلندی که جای زیست و

آب زلال بود جای دادیم ۵۰ ای پیامبران از چیزهای پاکیزه بخورید و کار شایسته کنید که

من به آنچه انجام می‌دهید دانایم ۵۱

و در حقیقت این امت شماسست که امتی یگانه است و من پروردگار شمایم پس از من پروا

دارید ۵۲ تا کار شان را میان خود قطعه قطعه کردند ، دسته دسته شدند هر دسته‌ای به

آنچه نزدشان بود دل خوش کردند ۵۳

پس آنها را در ورطه گمراهی‌شان تا چندی واگذار ۵۴

آیا می‌پندارند که آنچه از مال و پسران که بدیشان مدد می‌دهیم ۵۵ می‌خواهیم به سودشان

در خیرات شتاب ورزیم ، بلکه نمی‌فهمند ۵۶

در حقیقت کسانی که از بیم پروردگارشان هراسانند ۵۷

و کسانی که به نشانه‌های پروردگارشان ایمان می‌آورند ۵۸
و آنان که به پروردگارشان شرک نمی‌آورند ۵۹
و کسانی که آنچه را دادند می‌دهند در حالی که دلهایشان ترسان است که به سوی
پروردگارشان بازخواهند گشت ۶۰

آنانند که در کارهای نیک شتاب می‌ورزند و آنانند که در انجام آنها سبقت می‌جویند ۶۱
و هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم و نزد ما کتابی است که به حق سخن
می‌گوید و آنان مورد ستم قرار نخواهند گرفت ۶۲
بلکه دلهای آنان از این در غفلت است و آنان غیر از این کردارهایی دارند که به انجام آن
مبادرت می‌ورزند ۶۳

تا وقتی خوشگذرانان آنها را به عذاب گرفتار ساختیم بنگاه به زاری درمی‌آیند ۶۴
امروز زاری مکنید که قطعا شما از جانب ما یاری نخواهید شد ۶۵
در حقیقت آیات من بر شما خوانده می‌شد و شما بودید که همواره به قهقرا می‌رفتید ۶۶
در حالی که از آن تکبر می‌ورزیدید و شب هنگام بدگویی می‌کردید ۶۷
آیا در این سخن نیندیشیده‌اند یا چیزی برای آنان آمده که برای پدران پیشین آنها نیامده
است ۶۸ یا پیامبر خود را نشناخته و به انکار او پرداخته‌اند ۶۹ یا می‌گویند او جنونی دارد
بلکه حق را برای ایشان آورده و بیشترشان حقیقت را خوش ندارند ۷۰
و اگر حق از هوسهای آنها پیروی می‌کرد قطعا آسمانها و زمین و هر که در آنهاست تباه
می‌شد بلکه یادنامه‌شان را به آنان داده‌ایم ولی آنها از یادنامه خود رویگردانند ۷۱
یا از ایشان مزدی مطالبه می‌کنی و مزد پروردگارت بهتر است و اوست که بهترین روزی
دهندگان است ۷۲

و در حقیقت این تویی که جدا آنها را به راه راست می‌خوانی ۷۳
و به راستی کسانی که به آخرت ایمان ندارند از راه سخت منحرفند ۷۴
و اگر ایشان را ببخشاییم و آنچه از صدمه بر آنان است برطرف کنیم در طغیان خود کوردلانه
اصرار می‌ورزند ۷۵

و به راستی ایشان را به عذاب گرفتار کردیم و نسبت به پروردگارشان فروتنی نکردند و به
زاری درنیامدند ۷۶ تا وقتی که دری از عذاب دردناک بر آنان گشودیم بنگاه ایشان در آن
نومید شدند ۷۷ و اوست آن کس که برای شما گوش و چشم و دل پدید آورد چه اندک
سپاسگزاری ۷۸ و اوست آن کس که شما را در زمین پدید آورد و به سوی اوست که گرد

آورده خواهید شد ۷۹ و اوست آن کس که زنده می‌کند و می‌میراند و اختلاف شب و روز از اوست مگر نمی‌اندیشید ۸۰

بلکه آنان مثل آنچه پیشینیان گفته بودند گفتند ۸۱

گفتند آیا چون بمیریم و خاک و استخوان شویم آیا واقعا باز ما زنده خواهیم شد ۸۲

درست همین را قبلا به ما و پدرانمان وعده دادند این جز افسانه‌های پیشینیان نیست ۸۳

بگو اگر می‌دانید زمین و هر که در آن است به چه کسی تعلق دارد ۸۴

خواهند گفت به خدا بگو آیا عبرت نمی‌گیرید ۸۵

بگو پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ کیست ۸۶

خواهند گفت خدا بگو آیا پرهیزگاری نمی‌کنید ۸۷

بگو فرمانروایی هر چیزی به دست کیست و اگر می‌دانید او پناه می‌دهد و در پناه کسی

نمی‌رود ۸۸

خواهند گفت خدا بگو پس چگونه دستخوش افسون شده‌اید ۸۹

بلکه حقیقت را بر ایشان آوردیم و قطعا آنان دروغگویند ۹۰

خدا فرزندی اختیار نکرده و با او معبودی نیست و اگر جز این بود قطعا هر خدایی آنچه را

آفریده باخود می‌برد و حتما بعضی از آنان بر بعضی دیگر تفوق می‌جستند منزله است خدا از

آنچه وصف می‌کنند ۹۱

دانای نهان و آشکار و برتر است از آنچه شریک می‌گردانند ۹۲

بگو پروردگارا اگر آنچه را که به آنان وعده داده شده است به من نشان دهی ۹۳

پروردگارا پس مرا در میان قوم ستمکار قرار مده ۹۴

و به راستی که ما تواناییم که آنچه را به آنان وعده داده‌ایم بر تو بنمایانیم ۹۵

بدی را به شیوه‌ای نیکو دفع کن ما به آنچه وصف می‌کنند داناتریم ۹۶

و بگو پروردگارا از وسوسه‌های شیطانها به تو پناه می‌برم ۹۷

و پروردگارا از اینکه به پیش من حاضر شوند به تو پناه می‌برم ۹۸

تا آنگاه که مرگ یکی از ایشان فرا رسد می‌گوید پروردگارا مرا بازگردانید ۹۹

شاید من در آنچه وانهاده‌ام کار نیکی انجام دهم نه چنین است این سخنی است که او

گوینده آن است و پشاپیش آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته خواهند شد ۱۰۰

پس آنگاه که در صور دمیده شود میانشان نسبت خویشاوندی وجود ندارد و از یکدیگر

نمی‌پرسند ۱۰۱

پس کسانی که کفه میزان آنان سنگین باشد ایشان رستگارانند ۱۰۲
و کسانی که کفه میزان شان سبک باشد آنان به خویشتن زیان زده همیشه در جهنم
می‌مانند ۱۰۳

آتش چهره آنها را می‌سوزاند و آنان در آنجا ترش‌رویند ۱۰۴
آیا آیات من بر شما خوانده نمی‌شد و آن را مورد تکذیب قرار نمی‌دادید ۱۰۵
می‌گویند پروردگارا شقاوت ما بر ما چیره شد و ما مردمی گمراه بودیم ۱۰۶ پروردگارا ما را
از اینجا بیرون بر پس اگر باز هم برگشتیم در آن صورت ستمگر خواهیم بود ۱۰۷
می‌فرماید در آن گم شوید و با من سخن مگویید ۱۰۸

در حقیقت دسته‌ای از بندگان من بودند که می‌گفتند پروردگارا ایمان آوردیم بر ما ببخشای
و به ما رحم کن تو بهترین مهربانی ۱۰۹ و شما آنان را به ریشخند گرفتید تا یاد مرا از
خاطرتان بردند و شما بر آنان می‌خندیدید ۱۱۰

من امروز به آنکه صبر کردند بدانان پاداش دادم آری ایشانند که رستگارانند ۱۱۱
می‌فرماید چه مدت به عدد سالها در زمین ماندید ۱۱۲

می‌گویند یک روز یا پاره‌ای از یک روز ماندیم از شماره گران بپرس ۱۱۳
می‌فرماید جز اندکی درنگ نکردید کاش شما می‌دانستید ۱۱۴
آیا پنداشتید که شما را بیهوده آفریده‌ایم و اینکه شما به سوی ما بازگردانیده نمی‌شوید ۱۱۵
پس والاست خدا فرمانروای برحق خدایی جز او نیست پروردگار عرش گرانمایه ۱۱۶
و هر کس با خدا معبود دیگری بخواند برای آن برهانی نخواهد داشت و حسابش فقط با
پروردگارش می‌باشد در حقیقت کافران رستگار نمی‌شوند ۱۱۷
و بگو پروردگارا ببخشای و رحمت کن تو بهترین بخشاینده‌گانی ۱۱۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سوره‌ای است که آن را نازل و آن را فرض گردانیدیم و در آن آیاتی روشن فرو فرستادیم باشد که شما پند پذیرید ۱

به هر زن زناکار و مرد زناکاری صد تازیانه بزنید و اگر به خدا و روز بازپسین ایمان دارید در دین خدا نسبت به آن دو دلسوزی نکنید و باید گروهی از مؤمنان در کیفر آن دو حضور یابند ۲

مرد زناکار جز زن زناکار یا مشرک را به همسری نگیرد و زن زناکار جز مرد زناکار یا مشرک را به زنی نگیرد و بر مؤمنان این حرام گردیده است ۳

و کسانی که نسبت زنا به زنان شوهردار می‌دهند سپس چهار گواه نمی‌آورند هشتاد تازیانه به آنان بزنید و هیچگاه شهادتی از آنها نپذیرید و اینانند که خود فاسقند ۴ مگر کسانی که بعد از آن توبه کرده و به صلاح آمده باشند که خدا البته آمرزنده مهربان است ۵

و کسانی که به همسران خود نسبت زنا می‌دهند و جز خودشان گواهی ندارند هر یک از آنان چهار بار به خدا سوگند یاد کند که او قطعاً از راستگویان است ۶

و پنجم این است که لعنت خدا بر او باد اگر از دروغگویان باشد ۷ و از کیفر ساقط می‌شود در صورتی که چهار بار به خدا سوگند یاد کند که او جدا از دروغگویان است ۸

و پنجم آنکه خشم خدا بر او باد اگر از راستگویان باشد ۹ و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود و اینکه خدا توبه پذیر سنجیده‌کار است ۱۰

در حقیقت کسانی که آن بهتان را آوردند دسته‌ای از شما بودند آن را شری برای خود تصور مکنید بلکه برای شما در آن مصلحتی است برای هر مردی از آنان همان گناهی است که مرتکب شده است و آن کس از ایشان که قسمت عمده آن را به گردن گرفته است عذابی سخت خواهد داشت ۱۱

چرا هنگامی که آن را شنیدید مردان و زنان مؤمن گمان نیک به خود نبردند و نگفتند این بهتانی آشکار است ۱۲

چرا چهار گواه بر آن نیاوردند پس چون گواهان را نیاورده‌اند اینانند که نزد خدا دروغگویانند ۱۳ و اگر فضل خدا و رحمتش در دنیا و آخرت بر شما نبود قطعاً به آنچه در آن به دخالت پرداختید به شما عذابی بزرگ می‌رسید ۱۴

آنگاه که آن را از زبان یکدیگر می‌گرفتید و با زبانهای خود چیزی را که بدان علم نداشتید می‌گفتید و می‌پنداشتید که کاری سهل و ساده است با اینکه آن نزد خدا بس بزرگ بود ۱۵ و چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید برای ما سزاوار نیست که در این سخن گوئیم تو منزهی این بهتانی بزرگ است ۱۶

خدا اندر زتان می‌دهد که هیچ گاه دیگر مثل آن را اگر مؤمنید تکرار نکنید ۱۷ و خدا برای شما آیات را بیان می‌کند و خدا دانای سنجیده کار است ۱۸ کسانی که دوست دارند که زشتکاری در میان آنان که ایمان آورده‌اند شیوع پیدا کند برای آنان در دنیا و آخرت عذابی پر درد خواهد بود و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۱۹ و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود و اینکه خدا رثوف و مهربان است ۲۰ ای کسانی که ایمان آورده‌اید پای از پی گامهای شیطان منهدید و هر کس پای بر جای گامهای شیطان نهد او به زشتکاری و ناپسند وامی‌دارد و اگر فضل خدا و رحمتش بر شما نبود هرگز هیچ کس از شما پاک نمی‌شد ولی خداست که هر کس را بخواهد پاک می‌گرداند و خدا شنوای داناست ۲۱

و سرمایه‌داران و فراخ‌دولتان شما نباید از دادن به خویشاوندان و تهیدستان و مهاجران راه خدا دریغ ورزند و باید عفو کنند و گذشت نمایند مگر دوست ندارید که خدا بر شما ببخشايد و خدا آمرزنده مهربان است ۲۲

بی‌گمان کسانی که به زنان پاکدامن بی‌خبر و با ایمان نسبت زنا می‌دهند در دنیا و آخرت لعنت شده‌اند و برای آنها عذابی سخت خواهد بود ۲۳ در روزی که زبان و دستها و پاهایشان بر ضد آنان برای آنچه انجام می‌دادند شهادت می‌دهند ۲۴

آن روز خدا جزای شایسته آنان را به طور کامل می‌دهد و خواهند دانست که خدا همان حقیقت آشکار است ۲۵

زنان پلید برای مردان پلیدند و مردان پلید برای زنان پلید و زنان پاک برای مردان پاکند و مردان پاک برای زنان پاک اینان از آنچه در باره ایشان می‌گویند بر کنارند برای آنان آمرزش و روزی نیکو خواهد بود ۲۶

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خانه‌هایی که خانه‌های شما نیست داخل مشوید تا اجازه بگیرید و بر اهل آن سلام گوئید این برای شما بهتر است باشد که پند گیرید ۲۷

و اگر کسی را در آن نیافتید پس داخل آن مشوید تا به شما اجازه داده شود و اگر به شما گفته شد برگردید برگردید که آن برای شما سزاوارتر است و خدا به آنچه انجام می‌دهید داناست ۲۸

بر شما گناهی نیست که به خانه‌های غیرمسکونی که در آنها برای شما استفاده‌ای است داخل شوید و خدا آنچه را آشکار و آنچه را پنهان می‌دارید می‌داند ۲۹
به مردان با ایمان بگو دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند که این برای آنان پاکیزه‌تر است زیرا خدا به آنچه می‌کنند آگاه است ۳۰

و به زنان با ایمان بگو دیدگان خود را فرو بندند و پاکدامنی ورزند و زیورهای خود را آشکار نگردانند مگر آنچه که طبعاً از آن پیداست و باید روسری خود را بر گردن خویش اندازند و زیورهایشان را جز برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان خود یا کنیزانشان یا خدمتکاران مرد که بی‌نیازند یا کودکانی که بر عورت‌های زنان وقوف حاصل نکرده‌اند آشکار نکنند و پاهای خود را نکوبند تا آنچه از زینتشان نهفته می‌دارند معلوم گردد ای مؤمنان همگی به درگاه خدا توبه کنید امید که رستگار شوید ۳۱

بی همسران خود و غلامان و کنیزان درستکاران را همسر دهید اگر تنگدستند خداوند آنان را از فضل خویش بی‌نیاز خواهد کرد و خدا گشایشگر داناست ۳۲

و کسانی که زناشویی نمی‌یابند باید عفت ورزند تا خدا آنان را از فضل خویش بی‌نیاز گرداند و از میان غلامانتان کسانی که در صدقند با قرارداد کتبی خود را آزاد کنند اگر در آنان خیری می‌یابید قرار باز خرید آنها را بنویسید و از آن مالی که خدا به شما داده است به ایشان بدهید و کنیزان خود را در صورتی که تمایل به پاکدامنی دارند برای اینکه متاع زندگی دنیا را بجوید به زنا وادار مکنید و هر کس آنان را به زور وادار کند در حقیقت خدا پس از اجبار نمودن ایشان آمرزنده مهربان است ۳۳

و قطعاً به سوی شما آیاتی روشن‌تر و خبری از کسانی که پیش از شما روزگار به سر برده‌اند و موعظه‌ای برای اهل تقوا فرود آورده‌ایم ۳۴

خدا نور آسمانها و زمین است مثل نور او چون چراغدانی است که در آن چراغی و آن چراغ در شیشه‌ای است آن شیشه گویی اختری درخشان است که از درخت خجسته زیتونی که نه شرقی است و نه غربی افروخته می‌شود نزدیک است که روغنش هر چند بدان آتشی نرسیده

باشد روشنی بخشد روشنی بر روی روشنی است خدا هر که را بخواهد با نور خویش هدایت می‌کند و این مثلها را خدا برای مردم می‌زند و خدا به هر چیزی داناست ۳۵

در خانه‌هایی که خدا رخصت داده که آنها رفعت یابد و نامش در آنها یاد شود در آن ها هر بامداد و شامگاه او را نیایش می‌کنند ۳۶

مردانی که نه تجارت و نه داد و ستدی آنان را از یاد خدا و برپا داشتن نماز و دادن زکات به خود مشغول نمی‌دارد و از روزی که دلها و دیده‌ها در آن زیرو رو می‌شود می‌هراسند ۳۷

تا خدا بهتر از آنچه انجام می‌دادند به ایشان جزا دهد و از فضل خود بر آنان بیفزاید و خدا هر که را بخواهد بی حساب روزی می‌دهد ۳۸

و کسانی که کفر ورزیدند کارهایشان چون سرابی در زمینی هموار است که تشنه آن را آبی می‌پندارد تا چون بدان رسد آن را چیزی نیابد و خدا را نزد خویش یابد و حسابش را تمام به او دهد و خدا زودشمار است ۳۹

یا مانند تاریکی‌هایی است که در دریایی ژرف است که موجی آن را می‌پوشاند روی آن موجی است بالای آن ابری است تاریکی‌هایی است که بعضی بر روی بعضی قرار گرفته است هر گاه دستش را بیرون آورد به زحمت آن را می‌بیند و خدا به هر کس نوری نداده باشد او را هیچ نوری نخواهد بود ۴۰

آیا ندانسته‌ای که هر که در آسمانها و زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند و پرندگان در حالی که در آسمان پر گشوده‌اند همه ستایش و نیایش خود را می‌دانند و خدا به آنچه می‌کنند داناست ۴۱

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و بازگشت به سوی خداست ۴۲

آیا ندانسته‌ای که خدا ابر را به آرامی می‌راند سپس میان آن پیوند می‌دهد آنگاه آن را متراکم می‌سازد پس دانه‌های باران را می‌بینی که از خلال آن بیرون می‌آید و از آسمان از کوههایی که در آنجاست تگرگی فرو می‌ریزد و هر که را بخواهد بدان گزند می‌رساند و آن را از هر که بخواهد باز می‌دارد نزدیک است روشنی برقش چشمها را ببر د ۴۳

خداست که شب و روز را با هم جابجا می‌کند قطعا در این برای دیده‌وران عبرتی است ۴۴

و خداست که هر جنبنده‌ای را از آبی آفرید پس پاره‌ای از آنها بر روی شکم راه می‌روند و پاره‌ای از آنها بر روی دو پا و بعضی از آنها بر روی چهار راه می‌روند خدا هر چه بخواهد می‌آفریند در حقیقت خدا بر هر چیزی تواناست ۴۵

قطعا آیاتی روشنگر فرود آورده‌ایم و خدا هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند ۴۶

و می‌گویند به خدا و پیامبر گرویدیم و اطاعت کردیم آنگاه دسته‌ای از ایشان پس از این روی برمی‌گردانند و آنان مؤمن نیستند ۴۷

و چون به سوی خدا و پیامبر او خوانده شوند تا میان آنان داوری کند بناگاه دسته‌ای از آنها روی برمی‌تابند ۴۸

و اگر حق به جانب ایشان باشد به حال اطاعت به سوی او می‌آیند ۴۹
آیا در دل‌هایشان بیماری است یا شک دارند یا از آن می‌ترسند که خدا و فرستاده‌اش بر آنان ستم ورزند بلکه خودشان ستمکارند ۵۰

گفتار مؤمنان وقتی به سوی خدا و پیامبرش خوانده شوند تا میانشان داوری کند تنها این است که می‌گویند شنیدیم و اطاعت کردیم اینانند که رستگارند ۵۱

و کسی که خدا و فرستاده او را فرمان برد و از خدا بترسد و از او پروا کند آنانند که خود کامیابند ۵۲ و با سوگندهای سخت خود به خدا سوگند یاد کردند که اگر به آنان فرمان دهی بی شک بیرون خواهند آمد بگو سوگند مخورید اطاعتی پسندیده که خدا به آنچه می‌کنید داناست ۵۳

بگو خدا و پیامبر را اطاعت کنید پس اگر پشت نمودید بر عهده اوست آنچه تکلیف شده و بر عهده شماست آنچه موظف هستید و اگر اطاعتش کنید راه خواهید یافت و بر فرستاده جز ابلاغ آشکار نیست ۵۴

خدا به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داده است که حتماً آنان را در این سرزمین جانشین قرار دهد همان گونه که کسانی را که پیش از آنان بودند جانشین قرار داد و آن دینی را که برایشان پسندیده است به سودشان مستقر کند و بیمشان را به ایمنی مبدل گرداند مرا عبادت کنند و چیزی را با من شریک نگردانند و هر کس پس از آن به کفر گراید آنانند که نافرمانند ۵۵

و نماز را برپا کنید و زکات را بدهید و پیامبر را فرمان برید تا مورد رحمت قرار گیرید ۵۶
و مپندار کسانی که کفر ورزیدند در زمین درمانده می‌کنند جایگاهشان در آتش است و چه بد بازگشتگاهی است ۵۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید قطعاً باید غلام و کنیزهای شما و کسانی از شما که به بلوغ نرسیده‌اند سه بار در شبانه روز از شما کسب اجازه کنند پیش از نماز بامداد و نیمروز که جامه‌های خود را بیرون می‌آورید و پس از نماز شامگاهان سه هنگام برهنگی شماست نه بر

شما و نه بر آنان گناهی نیست که غیر از این گرد یکدیگر بچرخید خداوند آیات را این گونه برای شما بیان می‌کند و خدا دانای سنجیده‌کار است ۵۸

و چون کودکان شما به بلوغ رسیدند باید از شما کسب اجازه کنند همان گونه که آنان که پیش از ایشان بودند کسب اجازه کردند خدا آیات خود را این گونه برای شما بیان می‌دارد و خدا دانای سنجیده‌کار است ۵۹

و بر زنان از کار افتاده‌ای که امید زناشویی ندارند گناهی نیست که پوشش خود را کنار نهند زینتی را آشکار نکنند و عفت ورزیدن برای آنها بهتر است و خدا شنوای داناست ۶۰
بر نابینا و لنگ و بیمار و بر شما ایرادی نیست که از خانه‌های خودتان بخورید یا از خانه‌های پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان یا خانه‌های برادرانتان یا خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عموهایتان یا خانه‌های عمه‌هایتان یا خانه‌های داییه‌هایتان یا خانه‌های خاله‌هایتان یا آن که کلیدهایش را در اختیار دارید یا دوستان بر شما باکی نیست که با هم بخورید یا پراکنده پس چون به خانه‌هایی درآمدید به یکدیگر سلام کنید درودی که نزد خدا مبارک و خوش است خداوند آیات را این گونه برای شما بیان می‌کند امید که بیندیشید ۶۱

جز این نیست که مؤمنان کسانی‌اند که به خدا و پیامبرش گرویده‌اند و هنگامی که با او بر سر کاری اجتماع کردند تا از وی کسب اجازه نکنند نمی‌روند در حقیقت کسانی که از تو کسب اجازه می‌کنند آنانند که به خدا و پیامبرش ایمان دارند پس چون برای برخی از کارهایشان از تو اجازه خواستند به هر کس از آنان که خواستی اجازه ده و برایشان آمرزش بخواه که خدا آمرزنده مهربان است ۶۲

خطاب کردن پیامبر را در میان خود مانند خطاب کردن بعضی از خودتان به بعضی قرار مدهید خدا می‌داند کسانی از شما دزدانه می‌گریزند پس کسانی که از فرمان او تمرد می‌کنند بترسند که مبادا بلایی بدیشان رسد یا به عذابی دردناک گرفتار شوند ۶۳
هشدار که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست به یقین آنچه را که بر آنید می‌داند و روزی که به سوی او بازگردانیده می‌شوند آنان را آنچه انجام داده‌اند خبر می‌دهد و خدا به هر چیزی داناست ۶۴

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بزرگ است کسی که بر بنده خود فرقان را نازل فرمود تا برای جهانیان هشداردهنده‌ای باشد ۱

همان کس که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست و فرزندی اختیار نکرده و برای او شریکی در فرمانروایی نبوده است و هر چیزی را آفریده و بدان گونه که درخور آن بوده اندازه‌گیری کرده است ۲

و به جای او خدایانی برای خود گرفته‌اند که چیزی را خلق نمی‌کنند و خود خلق شده‌اند و برای خود نه زبانی را در اختیار دارند و نه سودی را و نه مرگی را در اختیار دارند و نه حیاتی و نه رستاخیزی را ۳

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند این جز دروغی که آن را برافته نیست و گروهی دیگر او را بر آن یاری کرده‌اند و قطعاً ظلم و بهتانی به پیش آوردند ۴
و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که آنها را برای خود نوشته و صبح و شام بر او املا می‌شود ۵

بگو آن را کسی نازل ساخته است که راز نهانها را در آسمانها و زمین می‌داند و هموست که همواره آمرزنده مهربان است ۶

و گفتند این چه پیامبری است که غذا می‌خورد و در بازارها راه می‌رود چرا فرشته‌ای به سوی او نازل نشده تا همراه وی هشداردهنده باشد ۷
یا گنجی به طرف او افکنده نشده یا باغی ندارد که از آن بخورد و ستمکاران گفتند جز مردی افسون شده را دنبال نمی‌کنید ۸

بنگر چگونه برای تو مثلها زدند و گمراه شدند در نتیجه نمی‌توانند راهی بیابند ۹
بزرگ است کسی که اگر بخواهد بهتر از این را برای تو قرار می‌دهد باغبایی که جویبارها از زیر آن روان خواهد بود و برای تو کاخها پدید می‌آورد ۱۰

بلکه رستاخیز را دروغ خواندند و برای هر کس که رستاخیز را دروغ خواند آتش سوزان آماده کرده‌ایم ۱۱

چون از فاصله‌ای دور آنان را ببیند خشم و خروشی از آن می‌شنوند ۱۲ و چون آنان را در تنگنایی از آن به زنجیر کشیده بیندازند آنجاست که مرگ را می‌خواهند ۱۳ امروز یک بار هلاک را خواهید و بسیار هلاک را خواهید ۱۴

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاویدان که به پرهیزگاران وعده داده شده است که پاداش و سرانجام آنان است ۱۵

جاودانه هر چه بخواهند در آنجا دارند پروردگار تو مسؤول این وعده است ۱۶
و روزی که آنان را با آنچه به جای خدا می‌پرستند محشور می‌کند پس می‌فرماید آیا شما این بندگان مرا به بیراهه کشانیدید یا خود گمراه شدند ۱۷
می‌گویند منزه‌ی تو ما را نسزد که جز تو دوستی برای خود بگیریم ولی تو آنان و پدرانشان را برخوردار کردی تا یاد را فراموش کردند و گروهی هلاک شده بودند ۱۸
قطعا در آنچه می‌گفتید شما را تکذیب کردند در نتیجه نه می‌توانید دفع کنید و نه یاری نمایید و هر کس از شما شرک ورزد غذایی سهمگین به او می‌چشانیم ۱۹
و پیش از تو پیامبران را نفرستادیم جز اینکه آنان غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند و برخی از شما را برای برخی دیگر آزمایش قرار دادیم آیا شکیبایی می‌کنید و پروردگار تو همواره بیناست ۲۰

و کسانی که به لقای ما امید ندارند گفتند چرا فرشتگان بر ما نازل نشدند یا پروردگاران را نمی‌بینیم قطعا در مورد خود تکبر ورزیدند و سخت سرکشی کردند ۲۱ روزی که فرشتگان را ببینند آن روز برای گناهکاران بشارتی نیست و می‌گویند دور و ممنوع ۲۲
و به هر گونه کاری که کرده‌اند می‌پردازیم و آن را گردی پراکنده می‌سازیم ۲۳
آن روز جایگاه اهل بهشت بهتر و استراحتگاهشان نیکوتر است ۲۴
و روزی که آسمان با ابری سپید از هم می‌شکافد و فرشتگان نزول یابند ۲۵
آن روز فرمانروایی بحق از آن رحمان است و روزی است که بر کافران بسی دشوار است ۲۶
و روزی است که ستمکار دستهای خود را می‌گزد می‌گوید ای کاش با پیامبر راهی برمی‌گرفتم ۲۷

ای وای کاش فلانی را دوست نگرفته بودم ۲۸
او مرا به گمراهی کشانید پس از آنکه قرآن به من رسیده بود و شیطان همواره فروگذارنده انسان است ۲۹

و پیامبر گفت پروردگارا قوم من این قرآن را رها کردند ۳۰
و این گونه برای هر پیامبری دشمنی از گناهکاران قرار دادیم و همین بس که پروردگارت راهبر و یاور توست ۳۱

و کسانی که کافر شدند گفتند چرا قرآن یکجا بر او نازل نشده است این گونه تا قلبت را به وسیله آن استوار گردانیم و آن را به آرامی خواندیم ۳۲

و برای تو مثلی نیاوردند مگر آنکه حق را با نیکوترین بیان برای تو آوردیم ۳۳
کسانی که به رو درافتاده به سوی جهنم رانده می‌شوند آنان بدترین جای و گم‌ترین راه را دارند ۴۳

و به یقین به موسی کتاب عطا کردیم و برادرش هارون را همراه او دستیار گردانیدیم ۳۵
پس گفتیم هر دو به سوی قومی که نشانه‌های ما را به دروغ گرفتند بروید پس آنان را به سختی هلاک نمودیم ۳۶

و قوم نوح را آنگاه که پیامبران را تکذیب کردند غرقشان ساختیم و آنان را برای مردم عبرتی گردانیدیم و برای ستمکاران عذابی پر درد آماده کرده‌ایم ۳۷

و عادیان و ثمودیان و اصحاب رس و نسلهای بسیاری میان این ۳۸
و برای همه آنان مثلها زدیم و همه را زیر و زبر کردیم ۳۹
و قطعاً بر شهری که باران بلا بر آن بارانده شد گذشته‌اند مگر آن را ندیده‌اند ولی امید به زنده شدن ندارند ۴۰

و چون تو را ببینند جز به ریشخندت نگیرند آیا این همان کسی است که خدا او را به رسالت فرستاده است ۴۱

چیزی نمانده بود که ما را از خدایانمان اگر بر آن ایستادگی نمی‌کردیم منحرف کند و هنگامی که عذاب را می‌بینند به زودی خواهند دانست چه کسی گمراه‌تر است ۴۲
آیا آن کس که هوای خود را معبود خویش گرفته است دیدی آیا ضامن او باشی ۴۳
یا گمان داری که بیشترشان می‌شنوند یا می‌اندیشند آنان جز مانند ستوران نیستند بلکه گمراه‌ترند ۴۴

آیا ندیده‌ای که پروردگارت چگونه سایه را گسترده است و اگر می‌خواست آن را ساکن قرار می‌داد آنگاه خورشید را بر آن دلیل گردانیدیم ۴۵

سپس آن را اندک اندک به سوی خود بازمی‌گیریم ۴۶
و اوست کسی که شب را برای شما پوششی قرار داد و خواب را آرامشی و روز را زمان برخاستن گردانید ۴۷

و اوست آن کس که بادها را نویدی پیشاپیش رحمت خویش فرستاد و از آسمان آبی پاک فرود آوردیم ۴۸

تا به وسیله آن سرزمینی پژمرده را زنده گردانیم و آن را به آنچه خلق کرده‌ایم از دامها و انسانهای بسیار بنوشانیم ۴۹

و قطعا آن را میان آنان گوناگون ساختیم تا توجه پیدا کنند و بیشتر مردم جز ناسپاسی نخواستند ۵۰

و اگر می‌خواستیم قطعا در هر شهری هشداردهنده‌ای برمی‌انگیختیم ۵۱

پس از کافران اطاعت مکن و با قرآن با آنان به جهادی بزرگ پرداز ۵۲

و اوست کسی که دو دریا را موج‌زنان به سوی هم روان کرد این یکی شیرین گوارا و آن یکی شور تلخ است و میان آن دو مانع و حریمی استوار قرار داد ۵۳

و اوست کسی که از آب بشری آفرید و او را نسبی و دامادی قرار داد و پروردگار تو همواره تواناست ۵۴

و غیر از خدا چیزی را می‌پرستند که نه سودشان می‌دهد و نه زیانشان می‌رساند و کافر همواره در برابر پروردگار خود همپشت است ۵۵

و تو را جز بشارتگر و بیم‌دهنده نفرستادیم ۵۶

بگو بر این اجر از شما طلب نمی‌کنم جز اینکه هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش گیرد ۵۷

و بر آن زنده که نمی‌میرد توکل کن و به ستایش او تسبیح گوی و همین بس که او به گناهان بندگانش آگاه است ۵۸

همان کسی که آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش روز آفرید آنگاه بر عرش استیلا یافت رحمتگر عام، در باره وی از خبره‌ای پرس ۵۹

و چون به آنان گفته شود رحمان را سجده کنید می‌گویند رحمان چیست آیا برای چیزی که ما را فرمان می‌دهی سجده کنیم و بر رمیدنشان می‌افزاید ۶۰ بزرگوار است آن کسی که در آسمان برجهایی نهاد و در آن چراغ و ماهی نوربخش قرار داد ۶۱

و اوست کسی که برای هر کس که بخواهد عبرت گیرد یا بخواهد سپاسگزاری نماید شب و روز را جانشین یکدیگر گردانید ۶۲

و بندگان خدای رحمان کسانی‌اند که روی زمین به نرمی گام برمی‌دارند و چون نادانان ایشان را طرف خطاب قرار دهند به ملایمت پاسخ می‌دهند ۶۳

و آنانند که در حال سجده یا ایستاده شب را به روز می‌آورند ۶۴

و کسانی‌اند که می‌گویند پروردگارا عذاب جهنم را از ما بازگردان که عذابش سخت و دایمی است ۶۵

و در حقیقت آن بد قرارگاه و جایگاهی است ۶۶
و کسانی‌اند که چون اتفاق کنند نه ولخرجی می‌کنند و نه تنگ می‌گیرند و میان این دو حد وسط را برمی‌گزینند ۶۷

و کسانی‌اند که با خدا معبودی دیگر نمی‌خوانند و کسی را که خدا حرام کرده است جز به حق نمی‌کشند و زنا نمی‌کنند و هر کس اینها را انجام دهد سزایش را دریافت‌خواهد کرد ۶۸
برای او در روز قیامت عذاب دو چندان می‌شود و پیوسته در آن خوار می‌ماند ۶۹
مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند پس خداوند بدیهایشان را به نیکیها تبدیل می‌کند و خدا همواره آمرزنده مهربان است ۷۰

و هر کس توبه کند و کار شایسته انجام دهد در حقیقت به سوی خدا باز می‌گردد ۷۱
و کسانی‌اند که گواهی دروغ نمی‌دهند و چون بر لغو بگذرند با بزرگواری می‌گذرند ۷۲
و کسانی‌اند که چون به آیات پروردگارشان تذکر داده شوند کر و کور روی آن نمی‌افتند ۷۳
و کسانی‌اند که می‌گویند پروردگارا به ما از همسران و فرزندانمان آن ده که مایه روشنی چشمان باشد و ما را پیشوای پرهیزگاران گردان ۷۴
اینانند که به پاس آنکه صبر کردند غرفه پاداش خواهند یافت و در آنجا با سلام و درود مواجه خواهند شد ۷۵

در آنجا جاودانه خواهند ماند چه خوش قرارگاه و مقامی ۷۶
بگو اگر دعای شما نباشد پروردگارم هیچ اعتنایی به شما نمی‌کند در حقیقت شما به تکذیب پرداخته‌اید و به زودی لازم خواهد شد ۷۷

به نام خداوند رحمتگر مهربان

طا سین میم ۱

این است آیه‌های کتاب روشنگر ۲

شاید تو از اینکه ایمان نمی‌آورند جان خود را تباه سازی ۳

اگر بخواهیم معجزه‌ای از آسمان بر آنان فرود می‌آوریم تا در برابر آن گردنهایشان خاضع

گردد ۴ و هیچ تذکر جدیدی از سوی رحمان برایشان نیامد جز اینکه همواره از آن روی

برمی‌تافتند ۵

در حقیقت به تکذیب پرداختند و به زودی خبر آنچه که بدان ریشخند می‌کردند بدیشان

خواهد رسید ۶

مگر در زمین ننگریسته‌اند که چه قدر در آن از هر گونه جفتهای زیبا رویانیده‌ایم ۷

قطعا در این عبرتی است و بیشترشان ایمان آورنده نیستند ۸

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست ناپذیر مهربان است ۹

و هنگامی را که پروردگارت موسی را ندا درداد که به سوی قوم ستمکار برو ۱۰

قوم فرعون آیا پروا ندارند ۱۱

گفت پروردگارا می‌ترسم مرا تکذیب کنند ۱۲

و سینه‌ام تنگ می‌گردد و زبانم باز نمی‌شود پس به سوی هارون بفرست ۱۳

و آنان بر من خونی دارند و می‌ترسم مرا بکشند ۱۴

فرمود نه چنین نیست نشانه‌های ما را ببرید که ما با شما شنونده‌ایم ۱۵

پس به سوی فرعون بروید و بگویید ما پیامبر پروردگار جهانیانیم ۱۶

فرزندان اسرائیل را با ما بفرست ۱۷

گفت آیا تو را از کودکی در میان خود نپروردیم و سالیانی چند از عمرت را پیش ما نماندی

۱۸ و کار خود را کردی و تو از ناسپاسانی ۱۹

گفت آن را هنگامی مرتکب شدم که از گمراهان بودم ۲۰

و چون از شما ترسیدم از شما گریختم تا پروردگارم به من دانش بخشید و مرا از پیامبران

قرار داد ۲۱

و اینکه فرزندان اسرائیل را بنده ساخته‌ای نعمتی است که منتش را بر من می‌نهی ۲۲

فرعون گفت و پروردگار جهانیان چیست ۲۳

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر اهل یقین باشید ۲۴
به کسانی که پیرامونش بودند گفت آیا نمی‌شنوید ۲۵
گفت پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما ۲۶
گفت واقعا این پیامبری که به سوی شما فرستاده شده سخت دیوانه است ۲۷
گفت پروردگار خاور و باختر و آنچه میان آن دو است اگر تعقل کنید ۲۸
گفت اگر خدایی غیر از من اختیار کنی قطعاً تو را از زندانیان خواهم ساخت ۲۹
گفت گر چه برای تو چیزی آشکار بیاورم ۳۰
گفت اگر راست می‌گویی آن را بیاور ۳۱
پس عصای خود بیفکند و بناگاه آن اژدری نمایان شد ۳۲
و دستش را بیرون کشید و بناگاه آن برای تماشاگران سپید می‌نمود ۳۳
به سرانی که پیرامونش بودند گفت واقعا این ساحری بسیار داناست ۳۴
می‌خواهد با سحر خود شما را از سرزمینتان بیرون کند اکنون چه رای می‌دهید ۳۵
گفتند او و برادرش را در بند دار و گردآورندگان را به شهرها بفرست ۳۶
تا هر ساحر ماهر را نزد تو بیاورند ۳۷
پس ساحران برای موعد روزی معلوم گردآوری شدند ۳۸
و به توده مردم گفته شد آیا شما هم جمع خواهید شد ۳۹
بدین امید که اگر ساحران غالب شدند از آنان پیروی کنیم ۴۰
و چون ساحران پیش فرعون آمدند گفتند آیا اگر ما غالب آییم واقعا برای ما مزدی خواهد
بود ۴۱
گفت آری و در آن صورت شما حتما از مقربان خواهید شد ۴۲
موسی به آنان گفت آنچه را شما می‌اندازید ببندازید ۴۳ پس ریسمانها و چوبدستی‌هایشان را
انداختند و گفتند به عزت فرعون که ما حتما پیروزیم ۴۴
پس موسی عصایش را انداخت و بناگاه هر چه را به دروغ برساخته بودند بلعید ۴۵
در نتیجه ساحران به حالت سجده درافتادند ۴۶
گفتند به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۴۷ پروردگار موسی و هارون ۴۸
گفت پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید قطعاً او همان بزرگ شماست که به
شما سحر آموخته است به زودی خواهید دانست حتما دستها و پاهای شما را از چپ و
راست خواهم برید و همه‌تان را به دار خواهم آویخت ۴۹

گفتند باکی نیست ما روی به سوی پروردگار خود می‌آوریم ۵۰ ما امیدواریم که پروردگارمان گناهانمان را بر ما ببخشد که نخستین ایمان آورندگان بودیم ۵۱ و به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه حرکت ده زیرا شما مورد تعقیب قرار خواهید گرفت ۵۲

پس فرعون ماموران جمع‌آوری به شهرها فرستاد ۵۳
اینها عده‌ای ناچیزند ۵۴

و راستی آنها ما را بر سر خشم آورده‌اند ۵۵

و ما همگی به حال آماده‌باش درآمده‌ایم ۵۶

سرانجام ما آنان را از باغستانها و چشمه سارها ۵۷

و گنجینه‌ها و جایگاه‌های پر ناز و نعمت بیرون کردیم ۵۸

چنین بود و آن را به فرزندان اسرائیل میراث دادیم ۵۹

پس هنگام برآمدن آفتاب آنها را تعقیب کردند ۶۰

چون دو گروه همدیگر را دیدند یاران موسی گفتند ما قطعاً گرفتار خواهیم شد ۶۱

گفت چنین نیست زیرا پروردگارم با من است و به زودی مرا راهنمایی خواهد کرد ۶۲

پس به موسی وحی کردیم با عصای خود بر این دریا بزن تا از هم شکافت و هر پاره‌ای همچون کوهی سترگ بود ۶۳

و دیگران را بدانجا نزدیک گردانیدیم ۶۴

و موسی و همه کسانی را که همراه او بودند نجات دادیم ۶۵

آنگاه دیگران را غرق کردیم ۶۶

مسلمان در این عبرتی بود و بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۶۷

و قطعاً پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۶۸

و بر آنان گزارش ابراهیم را بخوان ۶۹

آنگاه که به پدر خود و قومش گفت چه می‌پرستید ۷۰

گفتند بتانی را می‌پرستیم و همواره ملازم آنهایم ۷۱

گفت آیا وقتی دعا می‌کنید از شما می‌شنوند ۷۲

یا به شما سود یا زیان می‌رسانند ۷۳

گفتند نه بلکه پدران خود را یافتیم که چنین می‌کردند ۷۴

گفت آیا در آنچه می‌پرستیده‌اید تامل کرده‌اید ۷۵

شما و پدران پیشین شما ۷۶
 قطعا همه آنها جز پروردگار جهانیان دشمن منند ۷۷
 آن کس که مرا آفریده و همو راهنماییم می‌کند ۷۸
 و آن کس که او به من خوراک می‌دهد و سیرابم می‌گرداند ۷۹
 و چون بیمار شوم او مرا درمان می‌بخشد ۸۰
 و آن کس که مرا می‌میراند و سپس زنده‌ام می‌گرداند ۸۱
 و آن کس که امید دارم روز پاداش گناهم را بر من ببخشد ۸۲
 پروردگارا به من دانش عطا کن و مرا به صالحان ملحق فرمای ۸۳
 و برای من در آیندگان آوازه نیکو گذار ۸۴
 و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان ۸۵
 و بر پدرم ببخشای که او از گمراهان بود ۸۶
 و روزی که برانگیخته می‌شوند رسوایم مکن ۸۷
 روزی که هیچ مال و فرزندی سود نمی‌دهد ۸۸
 مگر کسی که دلی پاک به سوی خدا بیاورد ۸۹
 و بهشت برای پرهیزگاران نزدیک می‌گردد ۹۰
 و جهنم برای گمراهان نمودار می‌شود ۹۱
 و به آنان گفته می‌شود آنچه جز خدا می‌پرستیدید کجایند ۹۲
 آیا یاریتان می‌کنند یا خود را یاری می‌دهند ۹۳
 پس آنها و همه گمراهان در آن افکنده می‌شوند ۹۴
 و همه سپاهیان ابلیس ۹۵
 آنها در آنجا با یکدیگر ستیزه می‌کنند می‌گویند ۹۶
 سوگند به خدا که ما در گمراهی آشکاری بودیم ۹۷
 آنگاه که شما را با پروردگار جهانیان برابر می‌کردیم ۹۸
 و جز تباهکاران ما را گمراه نکردند ۹۹
 در نتیجه شفاعتگرانی نداریم ۱۰۰
 و نه دوستی نزدیک ۱۰۱
 و ای کاش که بازگشتی برای ما بود و از مؤمنان می‌شدیم ۱۰۲
 حقا در این عبرتی است و بیشترشان مؤمن نبودند ۱۰۳

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست ناپذیر مهربان است ۱۰۴

قوم نوح پیامبران را تکذیب کردند ۱۰۵

چون برادرشان نوح به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۰۶

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتماد ۱۰۷

از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۰۸

و بر این اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۰۹

پس از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۱۰

گفتند آیا به تو ایمان بیاوریم و حال آنکه فرومایگان از تو پیروی کرده‌اند ۱۱۱

گفت به آنچه می‌کرده‌اند چه آگاهی دارم ۱۱۲

حسابشان اگر درمی‌یابید جز با پروردگارم نیست ۱۱۳

و من طردکننده مؤمنان نیستم ۱۱۴

من جز هشداردهنده‌ای آشکار نیستم ۱۱۵

گفتند ای نوح اگر دست برنداری قطعا از سنگسارشدگان خواهی بود ۱۱۶

گفت پروردگارا قوم من مرا تکذیب کردند ۱۱۷

میان من و آنان فیصله ده و من و هر کس از مؤمنان را که با من است نجات بخش ۱۱۸

پس او و هر که را در آن کشتی آکنده با او بود رهانیدیم ۱۱۹

آنگاه باقی‌ماندگان را غرق کردیم ۱۲۰

قطعا در این عبرتی بود و بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۱۲۱

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست ناپذیر مهربان است ۱۲۲

عادیان پیامبران را تکذیب کردند ۱۲۳

آنگاه که برادرشان هود به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۲۴

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتماد ۱۲۵

از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۲۶

و بر این اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۲۷

آیا بر هر تپه‌ای بنایی می‌سازید که دست به بیهوده‌کاری زنید ۱۲۸

و کاخهای استوار می‌گیرید به امید آنکه جاودانه بمانید ۱۲۹

و چون حمله‌ور می‌شوید زورگویان حمله‌ور می‌شوید ۱۳۰

پس از خدا پروا دارید و فرمانم ببرید ۱۳۱

و از آن کس که شما را به آنچه می‌دانید مدد کرد پروا دارید ۱۳۲
 شما را به دامها و پسران مدد کرد ۱۳۳
 و به باغها و چشمه‌ساران ۱۳۴
 من از عذاب روزی هولناک بر شما می‌ترسم ۱۳۵
 گفتند خواه اندرز دهی و خواه از اندرزدهندگان نباشی برای ما یکسان است ۱۳۶
 این جز شیوه پیشینیان نیست ۱۳۷
 و ما عذاب نخواهیم شد ۱۳۸
 پس تکذیبش کردند و هلاکشان کردیم قطعا در این عبرتی بود و بیشترشان ایمان‌آورنده
 نبودند ۱۳۹
 و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۴۰
 ثمودیان پیامبران را تکذیب کردند ۱۴۱
 آنگاه که برادرشان صالح به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۴۲
 من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتمادم ۱۴۳
 از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۴۴
 و بر این اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۴۵
 آیا شما را در آنچه اینجا دارید آسوده رها می‌کنند ۱۴۶
 در باغها و در کنار چشمه‌ساران ۱۴۷
 و کشتزارها و خرمابنایی که شکوفه‌هایشان لطیف است ۱۴۸
 و هنرمندانه برای خود از کوهها خانه‌هایی می‌تراشید ۱۴۹
 از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۵۰
 و فرمان افراطگران را پیروی نکنید ۱۵۱
 آنان که در زمین فساد می‌کنند و اصلاح نمی‌کنند ۱۵۲
 گفتند قطعا تو از افسون‌شدگانی ۱۵۳
 تو جز بشری مانند ما نیستی اگر راست می‌گویی معجزه‌ای بیاور ۱۵۴
 گفت این ماده شتری است که نوبتی از آب او راست و روزی معین نوبت آب شماست ۱۵۵
 و به آن گزند می‌رسانید که عذاب روزی هولناک شما را فرو می‌گیرد ۱۵۶
 پس آن را پی کردند و پشیمان گشتند ۱۵۷
 آنگاه آنان را عذاب فرو گرفت قطعا در این عبرتی است و بیشترشان ایمان‌آورنده نبودند ۱۵۸

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست ناپذیر مهربان است ۱۵۹

قوم لوط فرستادگان را تکذیب کردند ۱۶۰

آنگاه برادرشان لوط به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۶۱

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتماد ۱۶۲

از خدا پروا دارید و فرمانم ببرید ۱۶۳

و بر این اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۶۴

آیا از میان مردم جهان با مردها در می‌آمیزید ۱۶۵

و آنچه را پروردگارتان از همسرانتان برای شما آفریده وامی‌گذارید بلکه شما مردمی تجاوزکارید ۱۶۶

گفتند ای لوط اگر دست برنداری قطعا از اخراج شدگان خواهی بود ۱۶۷

گفت به راستی من دشمن کردار شما ۱۶۸

پروردگارا مرا و کسان مرا از آنچه انجام می‌دهند رهایی بخش ۱۶۹

پس او و کسانش را همگی رهانیدیم ۱۷۰

جز پیرزنی که از باقی‌ماندگان بود ۱۷۱

سپس دیگران را سخت هلاک کردیم ۱۷۲

و بر آنان بارانی فرو ریختیم و چه بد بود باران بیم‌داده‌شدگان ۱۷۳

قطعا در این عبرتی است و بیشترشان ایمان‌آورنده نبودند ۱۷۴

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۷۵

اصحاب ایکه فرستادگان را تکذیب کردند ۱۷۶

آنگاه که شعیب به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۷۷

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتماد ۱۷۸

از خدا پروا دارید و فرمانم ببرید ۱۷۹

و بر این اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۸۰

پیمان را تمام دهید و از کم فروشان مباشید ۱۸۱

و با ترازوی درست بسنجید ۱۸۲

و از ارزش اموال مردم مکاهید و در زمین سر به فساد بر مدارید ۱۸۳

و از آن کس که شما و خلق گذشته را آفریده است پروا کنید ۱۸۴

گفتند تو واقعا از افسون شدگانی ۱۸۵

و تو جز بشری مانند ما نیستی و قطعاً تو را از دروغگویان می‌دانیم ۱۸۶

پس اگر از راستگویی پاره‌ای از آسمان بر ما بیفتن ۱۸۷

گفت پروردگارم به آنچه می‌کنید دانایم است ۱۸۸ پس او را تکذیب کردند و عذاب روز ابر

آنان را فرو گرفت به راستی آن عذاب روزی هولناک بود ۱۸۹

قطعاً در این عبرتی است و بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۱۹۰

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست ناپذیر مهربان است ۱۹۱

و راستی که این وحی پروردگار جهانیان است ۱۹۲

روح الامین آن را بر دلت نازل کرد ۱۹۳

تا از هشداردهندگان باشی ۱۹۴

به زبان عربی روشن ۱۹۵

و آن در کتابهای پیشینیان آمده است ۱۹۶

آیا برای آنان این خود دلیلی روشن نیست که علمای بنی اسرائیل از آن اطلاع دارند ۱۹۷

و اگر آن را بر برخی از غیر عرب زبانان نازل می‌کردیم ۱۹۸

و پیامبر آن را برایشان می‌خواند به آن ایمان نمی‌آوردند ۱۹۹

این گونه در دلهای گناهکاران راه می‌دهیم ۲۰۰

که به آن نگرند تا عذاب پردرد را ببینند ۲۰۱

که به طور ناگهانی در حالی که بی‌خبرند بدیشان برسد ۲۰۲

و بگویند آیا مهلت خواهیم یافت ۲۰۳

پس آیا عذاب ما را به شتاب می‌خواهند ۲۰۴

مگر نمی‌دانی که اگر سالها آنان را برخوردار کنیم ۲۰۵

و آنگاه آنچه که بیم داده می‌شوند بدیشان برسد ۲۰۶

آنچه از آن برخوردار می‌شدند به کارشان نمی‌آید ۲۰۷

و هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر آنکه برای آن هشداردهندگانی بود ۲۰۸

تذکر و ما ستمکار نبوده‌ایم ۲۰۹

و شیطانها آن را فرود نیاورده‌اند ۲۱۰

و آنان را نسزد و نمی‌توانند ۲۱۱

در حقیقت آنها از شنیدن معزول اند ۲۱۲

پس با خدا خدای دیگر مخوان که از عذاب‌شدگان خواهی شد ۲۱۳

و خویشان نزدیكت را هشدار ده ۲۱۴
و برای آن مؤمنانی که تو را پیروی کرده‌اند بال خود را فرو گستر ۲۱۵
و اگر تو را نافرمانی کردند بگو من از آنچه می‌کنید بیزارم ۲۱۶
و بر عزیز مهربان توکل کن ۲۱۷
آن کس که چون برمی‌خیزی تو را می‌بیند ۲۱۸
و حرکت تو را در میان سجده‌کنندگان ۲۱۹
او همان شنوای داناست ۲۲۰
آیا شما را خبر دهم که شیاطین بر چه کسی فرود می‌آیند ۲۲۱
بر هر دروغزن گناهکاری فرود می‌آیند ۲۲۲
که گوش فرا می‌دارند و بیشترشان دروغ‌گویند ۲۲۳
و شاعران را گمراهان پیروی می‌کنند ۲۲۴
آیا ندیده‌ای که آنان در هر وادی سرگردانند ۲۲۵
و آنانند که چیزهایی می‌گویند که انجام نمی‌دهند ۲۲۶
مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و خدا را بسیار به یاد آورده و پس از
آنکه مورد ستم قرار گرفته‌اند یاری خواسته‌اند و کسانی که ستم کرده‌اند به زودی خواهند
دانست به کدام بازگشتگاه خواهند گشت ۲۲۷

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 طا سین این است آیات قرآن و کتابی روشنگر ۱
 که هدایت و بشارت برای مؤمنان است ۲
 همانان که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و خود به آخرت یقین دارند ۳
 کسانی که به آخرت ایمان ندارند کردارهایشان را در نظرشان بیاراستیم سرگشته بمانند ۴
 آنان کسانی‌اند که عذاب سخت برای ایشان خواهد بود و در آخرت خود زیانکارترین‌اند ۵
 و حقا تو قرآن را از سوی حکیمی دانا دریافت می‌داری ۶
 هنگامی را که موسی به خانواده خود گفت من آتشی به نظرم رسید به زودی برای شما
 خبری از آن خواهم آورد یا شعله آتشی برای شما می‌آورم باشد که خود را گرم کنید ۷
 چون نزد آن آمد آوا رسید که خجسته آنکه در کنار این آتش و آنکه پیرامون آن است و
 منزله است خدا پروردگار جهانیان ۸
 ای موسی این منم خدای عزیز حکیم ۹
 و عصایت را بیفکن پس چون آن را همچون ماری دید که می‌جنبد پشت گردانید و به عقب
 بازنگشت ای موسی مترس که فرستادگان پیش من نمی‌ترسند ۱۰
 لیکن کسی که ستم کرده سپس بعد از بدی نیکی را جایگزین گردانیده که من آمرزنده
 مهربانم ۱۱
 و دستت را در گریبان کن تا سپید بی‌عیب بیرون آید از نشانه‌های نه‌گانه‌ای است به سوی
 فرعون و قومش زیرا که آنان مردمی نافرمانند ۱۲
 و هنگامی که آیات روشنگر ما به سویشان آمد گفتند این سحری آشکار است ۱۳
 و با آنکه دل‌هایشان بدان یقین داشت از روی ظلم و تکبر آن را انکار کردند پس ببین فرجام
 فسادگران چگونه بود ۱۴
 و به راستی به داوود و سلیمان دانشی عطا کردیم و آن دو گفتند ستایش خدایی را که ما را
 بر بسیاری از بندگان باایمانش برتری داده است ۱۵
 و سلیمان از داوود میراث یافت و گفت ای مردم ما زبان پرندگان را تعلیم یافته‌ایم و از هر
 چیزی به ما داده شده است راستی که این همان امتیاز آشکار است ۱۶ و برای سلیمان
 سپاهیان از جن و انس و پرندگان جمع‌آوری شدند و دسته دسته گردیدند ۱۷

تا آنگاه که به وادی مورچگان رسیدند مورچه‌ای گفت ای مورچگان به خانه‌هایتان داخل شوید مبدا سلیمان و سپاهیان‌ش ندیده و ندانسته شما را پایمال کنند ۱۸

از گفتار او دهان به خنده گشود و گفت پروردگارا در دلم افکن تا نعمتی را که به من و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای سپاس بگزارم و به کار شایسته‌ای که آن را می‌پسندی بپردازم و مرا به رحمت خویش در میان بندگان شایسته‌ات داخل کن ۱۹ و جویای پرنندگان شد و گفت مرا چه شده است که هدهد را نمی‌بینم یا شاید از غایبان است ۲۰ قطعاً او را به عذابی

سخت عذاب می‌کنم یا سرش را می‌برم مگر آنکه دلیلی روشن برای من بیاورد ۲۱ پس دیری نپایید که گفت از چیزی آگاهی یافتم که از آن آگاهی نیافته‌ای و برای تواز سبا گزارشی درست آورده‌ام ۲۲ من زنی را یافتم که بر آنها سلطنت می‌کرد و از هر چیزی به او داده شده بود و تختی بزرگ داشت ۲۳

او و قومش را چنین یافتم که به جای خدا به خورشید سجده می‌کنند و شیطان اعمالشان را برایشان آراسته و آنان را از راه باز داشته بود در نتیجه راه نیافته بودند ۲۴ تا برای خدایی که نهان را در آسمانها و زمین بیرون می‌آورد و آنچه را پنهان می‌دارید و آنچه را آشکار می‌نمایید می‌داند سجده نکنند ۲۵

خدای یکتا که هیچ خدایی جز او نیست پروردگار عرش بزرگ است ۲۶ گفت خواهیم دید آیا راست گفته‌ای یا از دروغگویان بوده‌ای ۲۷ این نامه مرا ببر و به سوی آنها بیفکن آنگاه از ایشان روی برتاب پس ببین چه پاسخ می‌دهند ۲۸

گفت ای سران نامه‌ای ارجمند برای من آمده است ۲۹ که از طرف سلیمان است و این است: به نام خداوند رحمتگر مهربان ۳۰ بر من بزرگی مکنید و مرا از در اطاعت درآیید ۳۱

گفت ای سران در کارم به من نظر دهید که بی‌حضور شما کاری را فیصله نداده‌ام ۳۲ گفتند ما سخت نیرومند و دلاوریم و اختیار کار با توست بنگر چه دستور می‌دهی ۳۳ گفت پادشاهان چون به شهری درآیند آن را تباه و عزیزانش را خوار می‌گردانند و این گونه می‌کنند ۳۴

و من ارمغانی به سویشان می‌فرستم و می‌نگرم که فرستادگان با چه چیز بازمی‌گردند ۳۵ و چون نزد سلیمان آمد گفت آیا مرا به مالی کمک می‌دهید آنچه خدا به من عطا کرده بهتر است از آنچه به شما داده‌است بلکه شما به ارمغان خود شادمانی می‌نمایید ۳۶ به سوی آنان بازگرد که قطعاً سپاهیان بر ایشان می‌آوریم که در برابر آنها تاب ایستادگی نداشته باشند و

از آن به خواری و زبونی بیرونشان می‌کنیم ۳۷ گفت ای سران کدام یک از شما تخت او را پیش از آنکه مطیعانه نزد من آیند برای من می‌آورد ۸۳ عفریتی از جن گفت من آن را پیش از آنکه از مجلس خود برخیزی برای تو می‌آورم و بر این سخت توانا و مورد اعتمادم ۳۹ کسی که نزد او دانشی از کتاب بود گفت من آن را پیش از آنکه چشم خود را بر هم زنی برایت می‌آورم پس چون آن را نزد خود مستقر دید گفت این از فضل پروردگار من است تا مرا بیازماید که آیا سپاسگزارم یا ناسپاسی می‌کنم و هر کس سپاس گزارد تنها به سود خویش سپاس می‌گزارد و هر کس ناسپاسی کند بی‌گمان پروردگارم بی‌نیاز و کریم است ۴۰ گفت تخت را برایش ناشناس گردانید تا ببینیم آیا پی می‌برد یا از کسانی است که پی نمی‌برند ۴۱

پس وقتی آمد گفته شد آیا تخت تو همین گونه است گفت گویا این همان است و پیش از این ما آگاه شده و از در اطاعت درآمده بودیم ۴۲ و آنچه غیر از خدا می‌پرستید مانع او شده بود و او از جمله گروه کافران بود ۴۳ به او گفته شد وارد ساحت کاخ شو و چون آن را دید برکه‌ای پنداشت و ساقهایش را نمایان کرد گفت این کاخی مفروش از آبگینه است گفت پروردگارا من به خود ستم کردم و با سلیمان در برابر خدا پروردگار جهانیان تسلیم شدم ۴۴ و به راستی به سوی ثمود برادرشان صالح را فرستادیم که خدا را بپرستید پس به ناگاه آنان دو دسته متخاصم شدند ۴۵

گفت ای قوم من چرا پیش از نیکی شتابزده خواهان بدی هستید چرا از خدا آمرزش نمی‌خواهید باشد که مورد رحمت قرار گیرید ۴۶ گفتند ما به تو و به هر کس که همراه توست شگون بد زدیم گفت سرنوشت خوب و بدتان پیش خداست بلکه شما مردمی هستید که مورد آزمایش قرار گرفته‌اید ۴۷ و در آن شهر نه دسته بودند که در آن سرزمین فساد می‌کردند و از در اصلاح در نمی‌آمدند ۴۸ گفتند با یکدیگر سوگند بخورید که حتماً به صالح و کسانی شبیخون می‌زنیم سپس به ولی او خواهیم گفت ما در محل قتل کسانی حاضر نبودیم و ما قطعاً راست می‌گوییم ۴۹ و دست به نیرنگ زدند و دست به نیرنگ زدیم و خبر نداشتند ۵۰ پس بنگر که فرجام نیرنگشان چگونه بود ما آنان و قومشان را همگی هلاک کردیم ۵۱ و این خانه‌های خالی آنهاست به بیدادی که کرده‌اند قطعاً در این برای مردمی که می‌دانند عبرتی خواهد بود ۵۲

و کسانی را که ایمان آورده و تقوا پیشه کرده بودند رهنیدیم ۵۳ و لوط را که چون به قوم خود گفت آیا دیده و دانسته مرتکب عمل ناشایست می‌شوید ۵۴ آیا شما به جای زنان از روی شهوت با مردها در می‌آمیزید بلکه شما مردمی جهالت پیشه‌اید ۵۵

و پاسخ قومش غیر از این نبود که گفتند خاندان لوط را از شهرتان بیرون کنید که آنها مردمی هستند که به پاکی تظاهر می‌نمایند ۵۶

پس او و خانواده‌اش را نجات دادیم جز زنش را که مقدر کردیم از باقی ماندگان باشد ۵۷

و بارانی بر ایشان فرو باریدیم و باران هشدار داده شدگان چه بد بارانی بود ۵۸ بگو سپاس برای خداست و درود بر آن بندگان که برگزیده است آیا خدا بهترست یا آنچه شریک می‌گردانند ۵۹

یا آن کس که آسمانها و زمین را خلق کرد و برای شما آبی از آسمان فرود آورد پس به وسیله آن باغهای بهجت انگیز رویانیدیم کار شما نبود که درختانش را برویانید آیا معبودی با خداست بلکه آنان قومی منحرفند ۶۰

یا آن کس که زمین را قرارگاهی ساخت و در آن رودها پدید آورد و برای آن کوهها را قرار داد و میان دو دریا برزخی گذاشت آیا معبودی با خداست بلکه بیشترشان نمی‌دانند ۶۱

یا آن کس که درمانده را چون وی را بخواند اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌گرداند و شما را جانشینان این زمین قرار می‌دهد آیا معبودی با خداست چه کم پند می‌پذیرید ۶۲

یا آن کس که شما را در تاریکیهای خشکی و دریا راه می‌نماید و آن کس که بادها را پیشاپیش رحمتش بشارتگر می‌فرستد آیا معبودی با خداست خدا برتر است از آنچه شریک می‌گردانند ۶۳

یا آن کس که خلق را آغاز می‌کند و سپس آن را باز می‌آورد و آن کس که از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد آیا معبودی با خداست بگو اگر راست می‌گویید برهان خویش را بیاورید ۶۴

بگو هر که در آسمانها و زمین است جز خدا غیب را نمی‌شناسند و نمی‌دانند کی برانگیخته خواهند شد ۶۵

بلکه علم آنان در باره آخرت نارساست بلکه ایشان درباره آن تردید دارند بلکه آنان در مورد آن کور شدند ۶۶

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند آیا وقتی ما و پدرانمان خاک شدیم آیا حتما بیرون آورده می‌شویم ۶۷

در حقیقت این را به ما و پدرانمان قبلا وعده داده‌اند این جز افسانه‌های پیشینیان نیست ۶۸

بگو در زمین بگردید و بنگرید فرجام گنه‌پیشگان چگونه بوده است ۶۹

و بر آنان غم مخور و از آنچه مکر می‌کنند تنگدل مباش ۷۰

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی خواهد بود ۷۱

بگو شاید برخی از آنچه را به شتاب می‌خواهید در پی شما باشد ۷۲

و راستی پروردگارت بر مردم دارای بخشش است ولی بیشترشان سپاس نمی‌دارند ۷۳

و در حقیقت پروردگار تو آنچه را در سینه‌هایشان نهفته و آنچه را آشکار می‌دارند نیک می‌داند ۷۴ و هیچ پنهانی در آسمان و زمین نیست مگر اینکه در کتابی روشن است ۷۵

بی‌گمان این قرآن بر فرزندان اسرائیل بیشتر آنچه را که آنان در باره‌اش اختلاف دارند حکایت می‌کند ۷۶

و به راستی که آن رهنمود و رحمتی برای مؤمنان است ۷۷

در حقیقت پروردگار تو طبق حکم خود میان آنان داوری می‌کند و اوست شکست ناپذیر دانا ۷۸

پس بر خدا توکل کن که تو واقعا بر حق آشکاری ۷۹ البته تو مردگان را شنوا نمی‌گردانی و این ندا را به کران چون پشت بگردانند نمی‌توانی بشنوانی ۸۰

و راهبر کوران از گمراهی‌شان نیستی تو جز کسانی را که به نشانه‌های ما ایمان آورده‌اند و مسلمانند نمی‌توانی بشنوانی ۸۱

و چون قول بر ایشان واجب گردد جنبه‌ای را از زمین برای آنان بیرون می‌آوریم که با ایشان سخن گوید که مردم به نشانه‌های ما یقین نداشتند ۸۲

و آن روز که از هر امتی گروهی از کسانی را که آیات ما را تکذیب کرده‌اند محشور می‌گردانیم پس آنان نگاه داشته می‌شوند تا همه به هم پیوندند ۸۳

تا چون بیایند می‌فرماید آیا نشانه‌های مرا به دروغ گرفتید و حال آنکه از نظر علم بدانها احاطه نداشتید آیا چه می‌کردید ۸۴

و به آنکه ستم کردند حکم بر آنان واجب گردد در نتیجه ایشان دم برنیارند ۸۵

آیا ندیده‌اند که ما شب را قرار داده‌ایم تا در آن بیاسایند و روز را روشنی بخش قطعا در این برای مردمی که ایمان می‌آورند مایه‌های عبرت است ۸۶

و روزی که در صور دمیده شود پس هر که در آسمانها و هر که در زمین است به هراس افتد مگر آن کس که خدا بخواهد و جملگی با زبونی رو به سوی او آورند ۸۷

و کوهها را می‌بینی می‌پنداری که آنها بی‌حرکتند و حال آنکه آنها ابرآسا در حرکتند صنع خدایی است که هر چیزی را در کمال استواری پدید آورده است در حقیقت او به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۸۸ هر کس نیکی به میان آورد پاداشی بهتر از آن خواهد داشت و آنان از هراس آن روز ایمنند ۸۹

و هر کس بدی به میان آورد به رو در آتش سرنگون شوند آیا جز آنچه می‌کردید سزا داده می‌شوید ۹۰

من مامورم که تنها پروردگار این شهر را که آن را مقدس شمرده و هر چیزی از آن اوست پرستش کنم و مامورم که از مسلمانان باشم ۹۱

و اینکه قرآن را بخوانم پس هر که راه یابد تنها به سود خود راه یافته است و هر که گمراه شود بگو من فقط از هشداردهندگانم ۹۲

و بگو ستایش از آن خداست به زودی آیاتش را به شما نشان خواهد داد و آن را خواهید شناخت و پروردگار تو از آنچه می‌کنید غافل نیست ۹۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان

طا سین میم (۱)

این است آیات کتاب روشنگر (۲)

بخشی از گزارش موسی و فرعون را برای مردمی که ایمان می‌آورند به درستی بر تو می‌خوانیم (۳) فرعون در سرزمین سر برافراشت و مردم آن را طبقه طبقه ساخت طبقه‌ای از آنان را زبون می‌داشت پسرانشان را سر می‌برید و زنانشان را زنده بر جای می‌گذاشت که وی از فسادکاران بود (۴)

و خواستیم بر کسانی که در آن سرزمین فرو دست شده بودند منت نهیم و آنان را پیشوایان گردانیم و ایشان را وارث کنیم (۵) و در زمین قدرتشان دهیم و به فرعون و هامان و لشکریانشان آنچه را که از جانب آنان بیمناک بودند بنمایانیم (۶)

و به مادر موسی وحی کردیم که او را شیر ده و چون بر او بیمناک شدی او را در نیل بینداز و مترس و اندوه مدار که ما او را به تو باز می‌گردانیم و از پیمبرانش قرار می‌دهیم (۷) پس خاندان فرعون او را برگرفتند تا سرانجام دشمن آنان و مایه اندوهشان باشد آری فرعون و هامان و لشکریان آنها خطاکار بودند (۸)

و همسر فرعون گفت نور چشم من و تو خواهد بود او را مکشید شاید برای ما سودمند باشد یا او را به فرزندی بگیریم ولی آنها خبر نداشتند (۹)

و دل مادر موسی تهی گشت اگر قلبش را استوار نساخته بودیم تا از ایمان آوردگان باشد چیزی نمانده بود که آن را افشا کند (۱۰) و به خواهر گفت از پی او برو پس او را از دور دید در حالی که آنان متوجه نبودند (۱۱)

و از پیش شیر دایگان را بر او حرام گردانیده بودیم پس گفت آیا شما را بر خانواده‌ای راهنمایی کنم که برای شما از وی سرپرستی کنند و خیرخواه او باشند (۱۲)

پس او را به مادرش بازگردانیدیم تا چشمش روشن شود و غم نخورد و بداند که وعده خدا درست است ولی بیشترشان نمی‌دانند (۱۳)

و چون به رشد و کمال خویش رسید به او حکمت و دانش عطا کردیم و نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم (۱۴)

و داخل شهر شد بی‌آنکه مردمش متوجه باشند پس دو مرد را با هم در زد و خورد یافت یکی از پیروان او و دیگری از دشمنانش ، آن کس که از پیروانش بود بر ضد کسی که دشمن

وی بود از او یاری خواست پس موسی مشتی بدو زد و او را کشت گفت این کار شیطان است چرا که او دشمنی گمراه کننده آشکار است (۱۵)

گفت پروردگارا من بر خویشتن ستم کردم مرا ببخش پس خدا از او درگذشت که وی آمرزنده مهربان است (۱۶) گفت پروردگارا به پاس نعمتی که بر من ارزانی داشتی هرگز پشیمان مجرمان نخواهم بود (۱۷)

صبحگاهان در شهر بیمناک و در انتظار بود ناگاه همان کسی که دیروز از وی یاری خواسته بود با فریاد از او یاری خواست موسی به او گفت به راستی که تو آشکارا گمراهی (۱۸) و چون خواست به سوی آنکه دشمن هر دوشان بود حمله آورد گفت ای موسی آیا می‌خواهی مرا بکشی چنانکه دیروز شخصی را کشتی تو می‌خواهی در این سرزمین فقط زورگو باشی و نمی‌خواهی از اصلاحگران باشی (۱۹)

و از دورافتاده‌ترین شهر مردی دوان دوان آمد گفت ای موسی سران قوم درباره تو مشورت می‌کنند تا تو را بکشند پس خارج شو من جدا از خیرخواهان توام (۲۰) موسی ترسان و نگران از آنجا بیرون رفت گفت پروردگارا مرا از گروه ستمکاران نجات بخش (۲۱)

و چون به سوی مدین رو نهاد گفت امید است پروردگرم مرا به راه راست هدایت کند (۲۲) و چون به آب مدین رسید گروهی از مردم را بر آن یافت که آب می‌دادند و پشت سرشان دو زن را یافت که دور می‌کردند گفت منظورتان چیست گفتند آب نمی‌دهیم تا شبانان برگردانند و پدر ما پیری سالخورده است (۲۳)

پس برای آن دو آب داد آنگاه به سوی سایه برگشت و گفت پروردگارا من به هر خیری که سویم بفرستی سخت نیازمندم (۲۴)

پس یکی از آن دو زن در حالی که به آزم گام بر می‌داشت نزد وی آمد گفت پدرم تو را می‌طلبد تا تو را به پاداش آب دادن برای ما مزد دهد و چون نزد او آمد و سرگذشت را بر او حکایت کرد گفت مترس که از گروه ستمگران نجات یافتی (۲۵)

یکی از آن دو گفت ای پدر او را استخدام کن چرا که بهترین کسی است که استخدام می‌کنی هم نیرومند در خور اعتماد است (۲۶)

گفت من می‌خواهم یکی از این دو دختر خود را به نکاح تو در آورم به این که هشت سال برای من کار کنی و اگر ده سال را تمام گردانی اختیار با تو است و نمی‌خواهم بر تو سخت گیرم و مرا ان شاء الله از درستکاران خواهی یافت (۲۷)

گفت این میان من و تو باشد که هر یک از دو مدت را به انجام رسانیدم بر من تعدی نباشد و خدا بر آنچه می‌گوییم وکیل است (۲۸)

و چون موسی آن مدت را به پایان رسانید و همسرش را برد آتشی را از دور در کنار طور مشاهده کرد به خانواده خود گفت بمانید که من آتشی از دور دیدم شاید خبری از آن یا شعله‌ای آتش برایتان بیاورم باشد که خود را گرم کنید (۲۹)

پس چون به آن رسید از جانب راست وادی در آن جایگاه مبارک از آن درخت ندا آمد که ای موسی منم من خداوند پروردگار جهانیان (۳۰)

و عصای خود را بیفکن پس چون دید آن مثل ماری می‌جنبد پشت کرد و برنگشت ای موسی پیش آی و مترس که تو در امانی (۳۱)

دست خود را به گریبان ببر تا سپید بی‌گزند بیرون بیاید و از این هراس بازویت را به خویشتن بچسبان این دو دو برهان از جانب پروردگار تو است به سوی فرعون و سران او زیرا آنان همواره قومی نافرمانند (۳۲)

گفت پروردگارا من کسی از ایشان را کشته‌ام می‌ترسم مرا بکشند (۳۳)
و برادرم هارون از من زبان آورتر است پس او را با من به دستگیری گسیل دار تا مرا تصدیق کند زیرا می‌ترسم مرا تکذیب کنند (۳۴)

فرمود به زودی بازویت را به برادرت نیرومند خواهیم کرد و برای شما هر دو تسلطی قرار خواهیم داد که با آیات ما به شما دست نخواهند یافت شما و هر که شما را پیروی کند چیره خواهید بود (۳۵)

پس چون موسی آیات روشن ما را برای آنان آورد گفتند این جز سحری ساختگی نیست و از پدران پیشین خود چنین نشنیده‌ایم (۳۶)

و موسی گفت پروردگارم به کسی که از جانب او رهنمودی آورده و کسی که فرجام آن سرا برای اوست داناتر است در حقیقت ظالمان رستگار نمی‌شوند (۳۷)

و فرعون گفت ای بزرگان قوم من جز خویشتن برای شما خدایی نمی‌شناسم پس ای هامان برایم بر گل آتش بیفروز و بر جی برای من بساز شاید به خدای موسی اطلاع یابم و من جدا او را از دروغگویان می‌پندارم (۳۸)

و او و سپاهیانش در آن سرزمین به ناحق سرکشی کردند و پنداشتند که به سوی ما بازگردانیده نمی‌شوند (۳۹)

تا او و سپاهیانش را فرو گرفتیم و آنان را در دریا افکندیم بنگر که فرجام کار ستمکاران چگونه بود (۴۰) و آنان را پیشوایانی که به سوی آتش می‌خوانند گردانیدیم و روز رستاخیز یاری نخواهند شد (۴۱) و در این دنیا لعنتی بدرقه آنان کردیم و روز قیامت ایشان از زشت رویانند (۴۲)

و به راستی پس از آنکه نسل های نخستین را هلاک کردیم به موسی کتاب دادیم که روشنگری‌ها و رهنمود و رحمتی برای مردم بود امید که آنان پند گیرند (۴۳)

و چون امر را به موسی واگذاشتیم تو در جانب غربی نبودی و از گواهان نبودی (۴۴) لیکن ما نسل هایی پدید آوردیم و عمرشان طولانی شد و تو در میان ساکنان مدین مقیم نبودی تا آیات ما را بر ایشان بخوانی لیکن ما بودیم که فرستنده بودیم (۴۵) و آن‌دم که ندا دردادیم تو در جانب طور نبودی ولی رحمتی است از پروردگار تو تا قومی را که هیچ هشداردهنده‌ای پیش از تو برایشان نیامده است بیم دهی باشد که آنان پندپذیرند (۴۶)

و اگر نبود که وقتی به پیش‌فرست دستهایشان مصیبتی به ایشان برسد بگویند پروردگارا چرا فرستاده‌ای به سوی ما نفرستادی تا از احکام تو پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم (۴۷)

پس چون حق از جانب ما برایشان آمد گفتند چرا نظیر آنچه به موسی داده شد به او داده نشده است آیا به آنچه قبلا به موسی داده شد کفر نورزیدند گفتند دو ساحر با هم ساخته‌اند و گفتند ما همه را منکریم (۴۸)

بگو پس اگر راست می‌گویید کتابی از جانب خدا بیاورید که از این دو هدایت کننده‌تر باشد تا پیرویش کنم (۴۹)

پس اگر تو را اجابت نکردند بدان که فقط هوسهای خود را پیروی می‌کنند و کیست گمراه‌تر از آنکه بی‌راهنمایی خدا از هوش پیروی کند بی‌تردید خدا مردم ستمگر را راهنمایی نمی‌کند (۵۰)

و به راستی این گفتار را برای آنان پی در پی و به هم پیوسته نازل ساختیم امید که آنان پند پذیرند (۵۱)

کسانی که قبل از آن کتاب به ایشان داده‌ایم آنان می‌گروند (۵۲) و چون بر ایشان فرو خوانده می‌شود می‌گویند بدان ایمان آوردیم که آن درست است از طرف پروردگار ماست ما پیش از آن از تسلیم شوندگان بودیم (۵۳)

آنانند که به آنکه صبر کردند و بدی را با نیکی دفع می‌نمایند و از آنچه روزی شان داده‌ایم انفاق می‌کنند دو بار پاداش خواهند یافت (۵۴)

و چون لغوی بشنوند از آن روی برمی تابند و می گویند کردارهای ما از آن ما و کردارهای شما از آن شماست سلام بر شما جویای نادانان نیستیم (۵۵)

در حقیقت تو هر که را دوست داری نمی توانی راهنمایی کنی لیکن خداست که هر که را بخواهد راهنمایی می کند و او به راه یافتگان داناتر است (۵۶)

و گفتند اگر با تو از هدایت پیروی کنیم از سرزمین خود ربوده خواهیم شد آیا آنان را در حرمی امن جای ندادیم که محصولات هر چیزی که رزقی از جانب ماست به سوی آن سرازیر می شود ولی بیشترشان نمی دانند (۵۷)

و چه بسیار شهرها که هلاکش کردیم زندگی خوش آنها را سرمست کرده بود این است سراهایشان که پس از آنان جز برای عده کمی مورد سکونت قرار نگرفته و ماییم که وارث آنان بودیم (۵۸)

و پروردگار تو ویرانگر شهرها نبوده است تا در مرکز آنها پیامبری برانگیزد که آیات ما را بر ایشان بخواند و ما شهرها را تا مردمشان ستمگر نباشند ویران کننده نبوده ایم (۵۹)

و هر آنچه به شما داده شده است کالای زندگی دنیا و زیور آن است و آنچه پیش خداست بهتر و پایدارتر است مگر نمی اندیشید (۶۰)

آیا کسی که وعده نیکو به او داده ایم و او به آن خواهد رسید مانند کسی است که از کالای زندگی دنیا بهره مندش گردانیده ایم او روز قیامت از احضارشدگان است (۶۱)

و روزی را که آنان را ندا می دهد و می فرماید آن شریکان من که می پنداشتید کجایند (۶۲)

آنان که حکم بر ایشان واجب آمده می گویند پروردگارا اینانند کسانی که گمراه کردیم گمراهشان کردیم همچنانکه خود گمراه شدیم به سوی تو بیزاری می جوییم ما را نمی پرستیدند (۶۳)

و گفته می شود شریکان خود را فرا خوانید ولی پاسخشان نمی دهند و عذاب را می بینند ای کاش هدایت یافته بودند (۶۴)

و روزی را که آنان را ندا درمی دهد و می فرماید فرستادگان را چه پاسخ دادید (۶۵)

پس در آن روز اخبار بر ایشان پوشیده گردد و از یکدیگر نمی توانند بپرسند (۶۶) و اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و به کار شایسته پردازد امید که از رستگاران باشد (۶۷)

و پروردگار تو هر چه را بخواهد می آفریند و برمی گزیند و آنان اختیاری ندارند منزه است خدا و از آنچه شریک می گردانند برتر است (۶۸)

و آنچه را سینه هایشان پوشیده یا آشکار می دارد پروردگارت می داند (۶۹)

و اوست خدا، جز او معبودی نیست در این نخستین و در آخرت ستایش از آن اوست و فرمان او راست و به سوی او بازگردانیده می‌شوید (۷۰)

بگو هان چه می‌پندارید اگر خدا تا روز رستاخیز شب را بر شما جاوید بدارد جز خداوند کدامین معبود برای شما روشنی می‌آورد آیا نمی‌شنوید (۷۱)

بگو هان چه می‌پندارید اگر خدا تا روز قیامت روز را بر شما جاوید بدارد جز خداوند کدامین معبود برای شما شبی می‌آورد که در آن آرام گیرید آیا نمی‌بینید (۷۲)

و از رحمتش برایتان شب و روز را قرار داد تا در این بیارامید و از فزون‌بخشی او بجوید باشد که سپاس بدارید (۷۳)

و روزی را که ندایشان می‌کند و می‌فرماید آن شریکان که می‌پنداشتید کجایند (۷۴) و از میان هر امتی گواهی بیرون می‌کشیم و می‌گوییم برهان خود را بیاورید پس بدانند که حق از آن خداست و آنچه برمی‌بافتند از دستشان می‌رود (۷۵)

قارون از قوم موسی بود و بر آنان ستم کرد و از گنجینه‌ها آن قدر به او داده بودیم که کلیدهای آنها بر گروه نیرومندی سنگین می‌آمد آنگاه که قوم وی بدو گفتند شادی مکن که خدا شادی کنندگان را دوست نمی‌دارد (۷۶)

و با آنچه خدایت داده سرای آخرت را بجوی و سهم خود را از دنیا فراموش مکن و همچنانکه خدا به تو نیکی کرده نیکی کن و در زمین فساد مجوی که خدا فسادگران را دوست نمی‌دارد (۷۷)

گفت من اینها را در نتیجه دانش خود یافته‌ام آیا وی ندانست که خدا نسلهایی را پیش از او نابود کرد که از او نیرومندتر و مال‌اندوزتر بودند و مجرمان را به پرسیده شدن از گناهانشان نیست (۷۸)

پس با کوبه خود بر قومش نمایان شد کسانی که خواستار زندگی دنیا بودند گفتند ای کاش مثل آنچه به قارون داده شده به ما داده می‌شد واقعا او بهره‌برگری دارد (۷۹) و کسانی که دانش یافته بودند گفتند وای بر شما برای کسی که گروهیده و کار شایسته کرده پادشاه خدا بهتر است و جز شکیبایان آن را نیابند (۸۰)

آنگاه با خانه‌اش در زمین فرو بردیم و گروهی نداشت که در برابر خدا او را یاری کنند و نتوانست از خود دفاع کند (۸۱) و همان کسانی که دیروز آرزو داشتند به جای او باشند صبح می‌گفتند وای مثل اینکه خدا روزی را برای هر کس از بندگان که بخواهد گشاده یا

تنگ می‌گرداند و اگر خدا بر ما منت ننهاده بود ما را به زمین فرو برده بود وای گویی که کافران رستگار نمی‌گردند (۸۲)

آن سرای آخرت را برای کسانی قرار می‌دهیم که در زمین خواستار برتری و فساد نیستند و فرجام از آن پرهیزگاران است (۸۳)

هر کس نیکی به میان آورد برای او بهتر از آن خواهد بود و هر کس بدی به میان آورد کسانی که کارهای بد کرده‌اند جز سزای آنچه کرده‌اند نخواهند یافت (۸۴)

در حقیقت همان کسی که این قرآن را بر تو فرض کرد یقیناً تو را به سوی وعده‌گاه بازمی‌گرداند بگو پروردگارم بهتر می‌داند چه کس هدایت آورده و چه کس در گمراهی آشکاری است (۸۵)

و تو امیدوار نبودی که بر تو کتاب القا شود بلکه این رحمتی از پروردگار تو بود پس تو هرگز پشتیبان کافران مباش (۸۶)

و البته نباید تو را از آیات خدا بعد از آنکه بر تو نازل شده است باز دارند و به سوی پروردگارت دعوت کن و زنهار از مشرکان مباش (۸۷)

و با خدا معبودی دیگر مخوان خدایی جز او نیست جز ذات او همه چیز نابود شونده است فرمان از آن اوست و به سوی او بازگردانیده می‌شوید (۸۸)

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم ۱

آیا مردم پنداشتند که تا گفتند ایمان آوردیم رها می‌شوند و مورد آزمایش قرار نمی‌گیرند ۲
و به یقین کسانی را که پیش از اینان بودند آزمودیم تا خدا آنان را که راست گفته‌اند معلوم
دارد و دروغگویان را معلوم دارد ۳

آیا کسانی که کارهای بد می‌کنند می‌پندارند که بر ما پیشی خواهند جست چه بد داوری
می‌کنند ۴

کسی که به دیدار خدا امید دارد اجل خدا آمدنی است و است شنوای دانا ۵
و هر که بکوشد تنها برای خود می‌کوشد زیرا خدا از جهانیان سخت بی‌نیاز است ۶
و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند قطعاً گناهانشان را از آنان می‌زداییم و
بهتر از آنچه می‌کردند پاداششان می‌دهیم ۷

و به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادر خود نیکی کند و اگر آنها با تو درکوشند تا
چیزی را که بدان علم نداری با من شریک گردانی از ایشان اطاعت مکن سرانجامتان به
سوی من است و شما را از آنچه انجام می‌دادید باخبر خواهم کرد ۸ و کسانی که گرویده و
کارهای شایسته کرده‌اند البته آنان را در زمره شایستگان درمی‌آوریم ۹

و از میان مردم کسانی‌اند که می‌گویند به خدا ایمان آورده‌ایم و چون در .. خدا آزار کشند
آزمایش مردم را مانند عذاب خدا قرار می‌دهند و اگر از جانب پروردگارت پیروزی رسد حتماً
خواهند گفت ما با شما بودیم آیا خدا به آنچه در دل‌های جهانیان است داناتر نیست ۱۰

و قطعاً خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند می‌شناسد و یقیناً منافقان را می‌شناسد ۱۱
و کسانی که کافر شده‌اند به کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند راه ما را پیروی کنید و
گناهانتان به گردن ما و چیزی از گناهانشان را به گردن نخواهند گرفت قطعاً آنان
دروغگویانند ۱۲

و قطعاً بارهای گران خودشان و بارهای گران را با بارهای گران خود برخواهند گرفت و
مسلمان روز قیامت از آنچه به دروغ برمی‌بستند پرسیده خواهند شد ۱۳

و به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم پس در میان آنان نهصد و پنجاه سال درنگ
کرد تا طوفان آنها را در حالی که ستمکار بودند فرا گرفت ۱۴

و او را با کشتی نشینان برهانی‌دیم و آن را برای جهانیان عبرتی گردانیدیم ۱۵

و ابراهیم را چون به قوم خویش گفت خدا را بپرستید و از او پروا بدارید اگر بدانید این برای شما بهتر است ۱۶ واقعا آنچه را که شما سوای خدا می پرستید جز بتانی نیستند و دروغی برمی سازید در حقیقت کسانی را که جز خدا می پرستید اختیار روزی شما را در دست ندارند پس روزی را پیش خدا بجوید و او را بپرستید و وی را سپاس گوید که به سوی او بازگردانیده می شوید ۱۷

و اگر تکذیب کنید قطعا امتهای پیش از شما تکذیب کردند و بر پیامبر جز ابلاغ آشکار نیست ۱۸

آیا ندیده اند که خدا چگونه آفرینش را آغاز می کند سپس آن را باز می گرداند در حقیقت این بر خدا آسان است ۱۹

بگو در زمین بگردید و بنگرید چگونه آفرینش را آغاز کرده است سپس خداست که نشاء آخرت را پدید می آورد خداست که بر هر چیزی تواناست ۲۰ هر که را بخواهد عذاب و هر که را بخواهد رحمت می کند و به سوی او بازگردانیده می شوید ۲۱

و شما نه در زمین و نه در آسمان درمانده کننده نیستید و جز خدا برای شما یار و یآوری نیست ۲۲

و کسانی که آیات خدا و لقای او را منکر شدند آنانند که از رحمت من نومیدند و ایشان را عذابی پر درد خواهد بود ۲۳

و پاسخ قومش جز این نبود که گفتند بکشیدش یا بسوزانیدش ولی خدا او را از آتش نجات بخشید آری در این برای مردمی که ایمان دارند قطعا دلیلی است ۲۴

و گفت جز خدا فقط بتهایی را اختیار کرده اید که آن هم برای دوستی میان شما در زندگی دنیاست آنگاه روز قیامت بعضی از شما بعضی دیگر را انکار و برخی از شما برخی دیگر را لعنت می کنند و جایتان در آتش است و برای شما یاورانی نخواهد بود ۲۵

پس لوط به او ایمان آورد و گفت من به سوی پروردگار خود روی می آورم که اوست ارجمند حکیم ۲۶

و اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و در میان فرزنداناش پیامبری و کتاب قرار دادیم و در دنیا پاداشش را به او بخشیدیم و قطعا او در آخرت از شایستگان خواهد بود ۲۷

و لوط را هنگامی که به قوم خود گفت شما به کاری زشت می پردازید که هیچ یک از مردم زمین در آن بر شما پیشی نگرفته است ۲۸ آیا شما با مردها درمی آمیزید و راه را قطع

می‌کنید و در محافل خود پلیدکاری می‌کنید و پاسخ قومش جز این نبود که گفتند اگر راست می‌گویی عذاب خدا را برای ما بیاور ۲۹

گفت پروردگارا مرا بر قوم فسادکار غالب گردان ۳۰
و چون فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند گفتند ما اهل این شهر را هلاک خواهیم کرد زیرا مردمش ستمکار بوده‌اند ۳۱

گفت لوط در آنجاست گفتند ما بهتر می‌دانیم چه کسانی در آنجا هستند او و کسانش را جز زنش که از باقی ماندگان است حتما نجات خواهیم داد ۳۲
و هنگامی که فرستادگان ما به سوی لوط آمدند به علت ایشان ناراحت شد و دستش از آنها کوتاه گردید گفتند مترس و غم مدار که ما تو و خانواده‌ات را جز زنت که از باقی ماندگان است حتما می‌رهانیم ۳۳

ما بر مردم این شهر به فسقی که می‌کردند عذابی از آسمان فرو خواهیم فرستاد ۳۴
و از آن برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌ای روشن باقی گذاشتیم ۳۵
و به سوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم من خدا را بپرستید و به روز بازپسین امید داشته باشید و در زمین سر به فساد برمدارید ۳۶ پس او را دروغگو خواندند و زلزله آنان را فرو گرفت و بامدادان در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۳۷

و عاد و ثمود را قطعا از سرهایشان بر شما آشکار گردیده است و شیطان کارهایشان را در نظرشان بیاراست و از راه بازشان داشت با آنکه بینا بودند ۳۸
و قارون و فرعون و هامان را و به راستی موسی برای آنان دلایل آشکار آورد و در آن سرزمین سرکشی نمودند و پیشی نجستند ۳۹

و هر یک را به گناهش گرفتار کردیم از آنان کسانی بودند که بر ایشان بادی همراه با شن فرو فرستادیم و از آنان کسانی بودند که فریاد آنها را فرو گرفت و برخی از آنان را در زمین فرو بردیم و بعضی را غرق کردیم و خدا نبود که بر ایشان ستم کرد بلکه خودشان بر خود ستم می‌کردند ۴۰ داستان کسانی که غیر از خدا دوستانی اختیار کرده‌اند همچون عنکبوت است که خانه‌ای برای خویش ساخته و در حقیقت اگر می‌دانستند سست‌ترین خانه‌ها همان خانه عنکبوت است ۴۱

خدا می‌داند هر آنچه را که جز او می‌خوانند و هم اوست شکست ناپذیر سنجیده‌کار ۴۲

و این مثل‌ها را برای مردم می‌زنیم و جز دانشوران آنها را درنیابند ۴۳

خداوند آسمانها و زمین را به حق آفرید قطعا در این برای مؤمنان عبرتی است ۴۴

آنچه از کتاب به سوی تو وحی شده است بخوان و نماز را برپا دار که نماز از کار زشت و ناپسند باز می‌دارد و قطعا یاد خدا بالاتر است و خدا می‌داند چه می‌کنید ۴۵

و با اهل کتاب جز به .. که بهتر است مجادله نکنید مگر کسانی از آنان که ستم کرده‌اند و بگویند به آنچه به سوی ما نازل شده و به سوی شما نازل گردیده ایمان آوردیم و خدای ما و خدای شما یکی است و ما تسلیم اویم ۴۶ و همچنین ما قرآن را بر تو نازل کردیم پس آنان که بدیشان کتاب داده‌ایم بدان ایمان می‌آورند و از میان اینان کسانی‌اند که به آن می‌گروند و جز کافران آیات ما را انکار نمی‌کند ۴۷

و تو هیچ کتابی را پیش از این نمی‌خواندی و با دست خود نمی‌نوشتی و گر نه باطل اندیشان قطعا به شک می‌افتادند ۴۸

بلکه آیاتی روشن در سینه‌های کسانی است که علم یافته‌اند و جز ستمگران منکر آیات ما نمی‌شوند ۴۹

و گفتند چرا بر او از جانب پروردگارش نشانه‌هایی نازل نشده است بگو آن نشانه‌ها پیش خداست و من تنها هشدار دهنده‌ای آشکارم ۵۰

آیا برای ایشان بس نیست که این کتاب را که بر آنان خوانده می‌شود بر تو فرو فرستادیم در حقیقت در این برای مردمی که ایمان دارند رحمت و یادآوری است ۵۱

بگو کافی است خدا میان من و شما شاهد باشد آنچه را که در آسمانها و زمین است می‌داند و آنان که به باطل گرویده و خدا را انکار کرده‌اند همان زیانکارانند ۵۲

و از تو به شتاب درخواست عذاب دارند و اگر سرآمدی معین نبود قطعا عذاب به آنان می‌رسید و بی‌آنکه خبردار شوند غافلگیرشان می‌کرد ۵۳

و شتابزده از تو عذاب می‌خواهند و حال آنکه جهنم قطعا بر کافران احاطه دارد ۵۴

آن روز که عذاب از بالای آنها و از زیر پاهایشان آنها را فرو گیرد و می‌فرماید آنچه را می‌کردید بچشید ۵۵

ای بندگان من که ایمان آورده‌اید زمین من فراخ است تنها مرا بپرستید ۵۶

هر نفسی چشیده مرگ است آنگاه به سوی ما بازگردانیده خواهید شد ۵۷

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند قطعا آنان را در غرفه‌هایی از بهشت جای می‌دهیم که از زیر آنها جویها روان است جاودان در آنجا خواهند بود چه نیکوست پاداش عمل‌کنندگان ۵۸

همان کسانی که شکیبایی ورزیده و بر پروردگارشان توکل نموده‌اند ۵۹

و چه بسیار جاندارانی که نمی‌توانند متحمل روزی خود شوند خداست که آنها و شما را روزی می‌دهد و اوست شنوای دانا ۶۰

و اگر از ایشان پیرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده و خورشید و ماه را رام کرده است حتما خواهند گفت الله پس چگونه بازگردانیده می‌شوند ۶۱

خدا بر هر کس از بندگانش که بخواهد روزی را گشاده می‌گرداند و بر او تنگ می‌سازد زیرا خدا به هر چیزی داناست ۶۲

و اگر از آنان پیرسی چه کسی از آسمان آبی فرو فرستاده و زمین را پس از مرگش به وسیله آن زنده گردانیده است حتما خواهند گفت الله بگو ستایش از آن خداست با این همه بیشترشان نمی‌اندیشند ۶۳

این زندگی دنیا جز سرگرمی و بازیچه نیست و زندگی حقیقی همانا سرای آخرت است ای کاش می‌دانستند ۶۴

و هنگامی که بر کشتی سوار می‌شوند خدا را پاکدلانه می‌خوانند و چون به سوی خشکی رساند و نجاتشان داد بناگاه شرک می‌ورزند ۶۵

بگذار تا به آنچه بدیشان داده‌ایم انکار آورند و بگذار تا برخورداری شوند زودا که بدانند ۶۶

آیا ندیده‌اند که ما حرمی امن قرار دادیم و حال آنکه مردم از حوالی آنان ربوده می‌شوند آیا به باطل ایمان می‌آورند و به نعمت خدا کفر می‌ورزند ۶۷

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بندد یا چون حق به سوی او آید آن را تکذیب کند آیا جای کافران جهنم نیست ۶۸

و کسانی که در راه ما کوشیده‌اند به یقین راه‌های خود را بر آنان می‌نماییم و در حقیقت خدا با نیکوکاران است ۶۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم ۱

رومیان شکست خوردند ۲

در نزدیکترین سرزمین و بعد از شکستشان در ظرف چند سالی به زودی پیروز خواهند

گردید ۳

کار در گذشته و آینده از آن خداست و در آن روز است که مؤمنان از یاری خدا شاد

می گردند ۴

هر که را بخواهد یاری می کند و اوست شکست ناپذیر مهربان ۵

و عده خداست خدا وعده اش را خلاف نمی کند ولی بیشتر مردم نمی دانند ۶

از زندگی دنیا ظاهری را می شناسند و حال آنکه از آخرت غافلند ۷

آیا در خودشان به تفکر نپرداخته اند خداوند آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است

جز به حق و تا هنگامی معین نیافریده است و بسیاری از مردم لقای پروردگارشان را سخت

منکرند ۸

آیا در زمین نگردیده اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بوده است آنها

بس نیرومندتر از ایشان بودند و زمین را زیر و رو کردند و بیش از آنچه آنها آبادش کردند آن

را آباد ساختند و پیامبران شان دلایل آشکار برایشان آوردند بنابراین خدا بر آن نبود که بر

ایشان ستم کند لیکن خودشان بر خود ستم می کردند ۹

آنگاه فرجام کسانی که بدی کردند بدتر بود که آیات خدا را تکذیب کردند و آنها را به

ریشخند می گرفتند ۱۰

خداست که آفرینش را آغاز و سپس آن را تجدید می کند آنگاه به سوی او بازگردانیده

می شوید ۱۱

و روزی که قیامت برپا شود مجرمان نومید می گردند ۱۲

و برای آنان از شریکانشان شفیعی نیست و خود منکر شریکان خود می شوند ۱۳

و روزی که رستاخیز برپا گردد آن روز پراکنده می شوند ۱۴

اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند در گلستانی شادمان می گردند ۱۵

و اما کسانی که کافر شده و آیات ما و دیدار آخرت را به دروغ گرفته اند پس آنان در عذاب

حاضر آیند ۱۶

پس خدا را تسبیح گویند آنگاه که به عصر درمی‌آیند و آنگاه که به بامداد درمی‌شوید ۱۷
و ستایش از آن اوست در آسمانها و زمین و شامگاهان و وقتی که به نیمروز می‌رسید ۱۸
زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده بیرون می‌آورد و زمین را بعد از مرگش زنده
می‌سازد و بدین گونه بیرون آورده می‌شوید ۱۹
و از نشانه‌های او این است که شما را از خاک آفرید پس بناگاه شما بشری هر سو پراکنده
شدید ۲۰

و از نشانه‌های او اینکه از خودتان همسرانی برای شما آفرید تا بدانها آرام گیرید و میانتان
دوستی و رحمت نهاد آری در این برای مردمی که می‌اندیشند قطعا نشانه‌هایی است ۲۱
و از نشانه‌های او آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهای شماست قطعا در
این برای دانشوران نشانه‌هایی است ۲۲

و از نشانه‌های او خواب شما در شب و روز و جستجوی شما از فزون‌بخشی اوست در این
برای مردمی که می‌شنوند قطعا نشانه‌هایی است ۲۳

و از نشانه‌های او برق را برای شما بیم‌آور و امیدبخش می‌نمایند و از آسمان به تدریج آبی
فرو می‌فرستد که به وسیله آن زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند در این برای مردمی
که تعقل می‌کنند قطعا نشانه‌هایی است ۲۴

و از نشانه‌های او این است که آسمان و زمین به فرمانش برپایند پس چون شما را با یک بار
خواندن فرا خواند بناگاه خارج می‌شوید ۲۵

و هر که در آسمانها و زمین است از آن اوست همه او را گردن نهاده‌اند ۲۶
و اوست آن کس که آفرینش را آغاز می‌کند و باز آن را تجدید می‌نماید و این بر او آسانتر

است و در آسمانها و زمین نمونه والا از آن اوست و اوست شکست ناپذیر سنجیده‌کار ۲۷
برای شما از خودتان مثلی زده است آیا در آنچه به شما روزی داده‌ایم شریکانی از بردگانتان
دارید که در آن مساوی باشید و همان طور که شما از یکدیگر بیم دارید از آنها بیم داشته
باشید این گونه آیات خود را برای مردمی که می‌اندیشند به تفصیل بیان می‌کنیم ۲۸

نه بلکه کسانی که ستم کرده‌اند بدون هیچ گونه دانشی هوسهای خود را پیروی کرده‌اند پس
آن کس را که خدا گمراه کرده چه کسی هدایت می‌کند و برای آنان یاورانی نخواهد بود ۲۹
پس روی خود را با گرایش تمام به حق به سوی این دین کن با همان سرشتی که خدا مردم
را بر آن سرشته است آفرینش خدای تغییرپذیر نیست این است همان دین پایدار ولی بیشتر
مردم نمی‌دانند ۳۰

به سویش توبه برید و از او پروا بدارید و نماز را برپا کنید و از مشرکان مباحثید ۳۱
از کسانی که دین خود را قطعه قطعه کردند و فرقه فرقه شدند هر حزبی بدانچه پیش
آنهاست دلخوش شدند ۳۲

و چون مردم را زبانی رسد پروردگار خود را در حالی که به درگاه او توبه می کنند می خوانند
و آنگاه که از جانب خود رحمتی به آنان چشایید بناگاه دسته ای از ایشان به پروردگارشان
شرک می آورند ۳۳ بگذار تا به آنچه بدانها عطا کرده ایم کفران ورزند برخوردار شوید زودا که
خواهید دانست ۳۴ یا حجتی بر آنان نازل کرده ایم که آن درباره آنچه با .. شریک
می گردانیده اند سخن می گوید ۳۵

و چون مردم را رحمتی بچشاییم بدان شاد می گردند و چون به آنچه دستاورد گذشته آنان
است صدمه ای به ایشان برسد بناگاه نومید می شوند ۳۶
آیا ندانسته اند که خداست که روزی را برای هر کس که بخواهد فراخ یا تنگ می گرداند قطعا
در این برای مردمی که ایمان می آورند عبرت هست ۳۷

پس حق خویشاوند و تنگدست و در راه مانده را بده این برای کسانی که خواهان خشنودی
خدایند بهتر است و اینان همان رستگارانند ۳۸ و آنچه ربا می دهید تا در اموال مردم سود و
افزایش بردارد نزد خدا فزونی نمی گیرد و آنچه را از زکات در حالی که خشنودی خدا را
خواستارید دادید پس آنان همان فزونی یافتگانند ۳۹

خدا همان کسی است که شما را آفرید سپس به شما روزی بخشید آنگاه شما را می میراند و
پس از آن زنده می گرداند آیا در میان شریکان شما کسی هست که کاری از این کند منز
است او و برتر است از آنچه شریک می گردانند ۴۰

به سبب آنچه دسته های مردم فراهم آورده فساد در خشکی و دریا نمودار شده است تا بعضی
از آنچه را که کرده اند به آنان بچشانند باشد که بازگردند ۴۱
بگو در زمین بگردید و بنگرید فرجام کسانی که پیشتر بوده - بیشترشان مشرک بودند -
چگونه بوده است ۴۲

پس به سوی این دین پایدار روی بیاور پیش از آنکه روزی از جانب خدا فرا رسد که برگشت
ناپذیر باشد و در آن روز دسته دسته می شوند ۴۳

هر که کفر ورزد کفرش به زیان اوست و کسانی که کار شایسته کنند به سود خودشان آماده
می کنند ۴۴ تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند به فضل خویش پاداش
دهد که او کافران را دوست نمی دارد ۴۵ و از نشانه های او این است که بادهای بشارت آور را

می‌فرستد تا بخشی از رحمتش را به شما بپشاند و تا کشتی به فرمانش روان گردد و تا از فضل او بجوید و امید که سپاسگزاری کنید ۴۶

و در حقیقت پیش از تو فرستادگانی به سوی قومشان گسیل داشتیم پس دلایل آشکار برایشان آوردند و از کسانی که مرتکب جرم شدند انتقام گرفتیم و یاری کردن مؤمنان بر ما فرض است ۴۷

خدا همان کسی است که بادهای را می‌فرستد و ابری برمی‌انگیزد و آن را در آسمان هر گونه بخواهد می‌گستراند و انبوهش می‌گرداند پس می‌بینی باران از لابلای آن بیرون می‌آید و چون آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد رسانید بنگاه آنان شادمانی می‌کنند ۴۸ و قطعاً پیش از آنکه بر ایشان فرو ریزد پیش از آن سخت نومید بودند ۴۹

پس به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند در حقیقت هم اوست که قطعاً زنده کننده مردگان است و اوست که بر هر چیزی تواناست ۵۰ و اگر بادی بفرستیم و زرد شده ببینند قطعاً پس از آن کفران می‌کنند ۵۱ و در حقیقت تو مردگان را شنوا نمی‌گردانی و این دعوت را به کران آنگاه که به ادبار پشت می‌گردانند نمی‌توانی بشنوانی ۵۲

و تو کوران را از گمراهی‌شان به راه نمی‌آوری تو تنها کسانی را می‌شنوانی که به آیات ما ایمان می‌آورند و خود تسلیمند ۵۳

خداست آن کس که شما را ابتدا ناتوان آفرید آنگاه پس از ناتوانی قوت بخشید سپس بعد از قوت ناتوانی و پیری داد هر چه بخواهد می‌آفریند و هموست دانای توانا ۵۴ و روزی که رستاخیز بر پا شود مجرمان سوگند یاد می‌کنند که جز ساعتی درنگ نکرده‌اند این گونه به دروغ کشانیده می‌شدند ۵۵

و کسانی که دانش و ایمان یافته‌اند می‌گویند قطعاً شما در کتاب خدا تا روز رستاخیز مانده‌اید و این روز رستاخیز است ولی شما خودتان نمی‌دانستید ۵۶

و در چنین روزی پوزش آنان که ستم کرده‌اند سود نمی‌بخشد و بازگشت به سوی حق از آنان خواسته نمی‌شود ۵۷

و به راستی در این قرآن برای مردم از هر گونه مثلی آوردیم و چون برای ایشان آیه‌ای بیاوری آنان که کفر ورزیده‌اند حتماً خواهند گفت شما جز بر باطل نیستید ۵۸

این گونه خدا بر دل‌های کسانی که نمی‌دانند مهر می‌نهد ۵۹ پس صبر کن که وعده خدا حق است و زنهار تا کسانی که یقین ندارند تو را به سبکسری و اندارند ۶۰

۳۱- لقمان

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم ۱

این است آیات کتاب حکمت آموز ۲

برای نیکوکاران رهنمود و رحمتی است ۳

کسانی که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و ایشانند که به آخرت یقین دارند ۴

آنانند که از جانب پروردگارشان از هدایت برخوردارند و ایشانند که رستگارانند ۵

و برخی از مردم کسانی‌اند که سخن بیهوده را خریدارند تا بی دانشی از راه خدا گمراه کنند

و به ریشخند گیرند برای آنان عذابی خوارکننده خواهد بود ۶

و چون آیات ما بر او خوانده شود با نخوت روی برمی‌گرداند چنانکه گویی آن را نشنیده

گویی در گوشه‌های سنگینی است پس او را از عذابی پر درد خبر ده ۷

در حقیقت کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند باغهای پر نعمت خواهند

داشت ۸ که در آن جاودان می‌مانند وعده خداست که حق است و هموست شکست ناپذیر

سنجیده‌کار ۹

آسمانها را بی هیچ ستونی که آن را ببینید خلق کرد و در زمین کوههای استوار بیفکند تا

شما را بجنباند و در آن از هر گونه جنبنده‌ای پراکنده گردانید و از آسمان آبی فرو فرستادیم

و از هر نوع نیکو در آن رویندیدیم ۱۰

این خلق خداست به من نشان دهید کسانی که غیر از اویند چه آفریده‌اند بلکه ستمگران در

گمراهی آشکارند ۱۱

و به راستی لقمان را حکمت دادیم که خدا را سپاس بگزار و هر که سپاس بگزارد تنها برای

خود سپاس می‌گزارد و هر کس کفران کند در حقیقت خدا بی‌نیاز ستوده است ۱۲

و هنگامی را که لقمان به پسر خویش در حالی که وی او را اندرز می‌داد گفت ای پسرک من

به خدا شرک میاور که به راستی شرک ستمی بزرگ است ۱۳

و انسان را درباره پدر و مادرش سفارش کردیم مادرش به او باردار شد سستی بر روی سستی

و از شیر باز گرفتنش در دو سال است که شکرگزار من و پدر و مادرت باش که بازگشت به

سوی من است ۱۴

و اگر تو را وادارند تا در باره چیزی که تو را بدان دانشی نیست به من شرک ورزی از آنان

فرمان مبر و در دنیا به خوبی با آنان معاشرت کن و راه کسی را پیروی کن که توبه‌کنان به

سوی من بازمی‌گردد و بازگشت شما به سوی من است و از آنچه انجام می‌دادید شما را با خبر خواهم کرد ۱۵

ای پسرک من اگر هموزن دانه خردلی و در تخته سنگی یا در آسمانها یا در زمین باشد خدا آن را می‌آورد که خدا بس دقیق و آگاه است ۱۶

ای پسرک من نماز را برپا دار و به کار پسندیده وادار و از کار ناپسند باز دار و بر آسیبی که بر تو وارد آمده است شکبیا باش این از عزم امور است ۱۷ و از مردم رخ برمتاب و در زمین خرامان راه مرو که خدا خودپسند لافزن را دوست نمی‌دارد ۱۸ و در راه رفتن خود میانه‌رو باش و صدایت را آهسته ساز که بدترین آوازا بانگ خران است ۱۹

آیا ندانسته‌اید که خدا آنچه را که در آسمانها و آنچه را که در زمین است مسخر شما ساخته و نعمتهای ظاهر و باطن خود را بر شما تمام کرده است و برخی از مردم درباره خدا بی دانش و رهنمود و کتابی روشن به مجادله برمی‌خیزند ۲۰

و چون به آنان گفته شود آنچه را که خدا نازل کرده پیروی کنید می‌گویند بلکه آنچه که پدرانمان را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم آیا هر چند شیطان آنان را به سوی عذاب سوزان فرا خواند ۲۱

و هر کس خود را در حالی که نیکوکار باشد تسلیم خدا کند قطعا در ریسمان استوارتری چنگ درزده و فرجام کارها به سوی خداست ۲۲

و هر کس کفر ورزد نباید کفر او تو را غمگین گرداند بازگشتشان به سوی ماست و به آنچه کرده‌اند آگاهشان خواهیم کرد در حقیقت خدا به راز دلها داناست ۲۳

آنان را اندکی برخوردار می‌سازیم سپس ایشان را در عذابی پر فشار درمانده می‌کنیم ۲۴ و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است مسلما خواهند گفت خدا بگو ستایش از آن خداست ولی بیشترشان نمی‌دانند ۲۵

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست در حقیقت خدا همان بی‌نیاز ستوده است ۲۶ و اگر آن چه درخت در زمین است قلم باشد و دریا را هفت دریای دیگر به یاری آید سخنان خدا پایان نپذیرد قطعا خداست که شکست‌ناپذیر حکیم است ۲۷

آفرینش و برانگیختن شما جز مانند یک تن نیست که خدا شنوای بیناست ۲۸ آیا ندیده‌ای که خدا شب را در روز درمی‌آورد و روز را در شب درمی‌آورد و آفتاب و ماه را تسخیر کرده است هر یک تا وقت معلومی روانند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۲۹

این دلیل آن است که خدا خود حق است و غیر از او هر چه را که می‌خوانند باطل است و خدا همان بلند مرتبه بزرگ است ۳۰

آیا ندیده‌ای که کشتیها به نعمت خدا در دریا روان می‌گردند تا برخی از نشانه‌های خود را به شما بنمایاند قطعا در این برای هر شکیبای سپاسگزاری نشانه‌هاست ۳۱

و چون موجی کوه‌آسا آنان را فرا گیرد خدا را بخوانند و اعتقاد را برای او خالص گردانند و چون نجاتشان داد و به خشکی رساند برخی از آنان میانه‌رو هستند و نشانه‌های ما را جز هر خائن ناسپاسگزاری انکار نمی‌کند ۳۲

ای مردم از پروردگارتان پروا بدارید و بترسید از روزی که هیچ پدری به کار فرزندش نمی‌آید و هیچ فرزندی به کار پدرش نخواهد آمد آری وعده خدا حق است زنهار تا این زندگی دنیا شما را نفریبد و زنهار تا شیطان شما را مغرور نسازد ۳۳

در حقیقت خداست که علم قیامت نزد اوست و باران را فرو می‌فرستد و آنچه را که در رحمهاست می‌داند و کسی نمی‌داند فردا چه به دست می‌آورد و کسی نمی‌داند در کدامین سرزمین می‌میرد در حقیقت خداست دانای آگاه است ۳۴

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الف لام میم ۱

نازل شدن این کتاب که هیچ شک در آن نیست از طرف پروردگار جهانهاست ۲
آیا می‌گویند آن را برافته است بلکه آن حق و از جانب پروردگار توست تا مردمی را که
پیش از تو بیم دهنده‌ای برای آنان نیامده است هشدار دهی امید که راه یابند ۳
خدا کسی است که آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش هنگام آفرید
آنگاه بر عرش استیلا یافت برای شما غیر از او سرپرست و شفاعتگری نیست آیا باز هم پند
نمی‌گیرید ۴

کار را از آسمان تا زمین اداره می‌کند آنگاه در روزی که مقدارش آن چنان که شما
برمی‌شمارید هزار سال است به سوی او بالا می‌رود ۵
اوست دانای نهان و آشکار که شکوهمند مهربان است ۶

همان کسی که هر چیزی را که آفریده است نیکو آفریده و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد
۷ سپس نسل او را از چکیده آبی پست مقرر فرمود ۸ آنگاه او را درست اندام کرد و از روح
خویش در او دمید و برای شما گوش و دیدگان و دلها قرار داد چه اندک سپاس می‌گزارید ۹
و گفتند آیا وقتی در زمین گم شدیم آیا ما در خلقت جدیدی خواهیم بود بلکه آنها به لقای
پروردگارشان کافرنند ۱۰

بگو فرشته مرگی که بر شما گمارده شده جانتان را می‌ستاند آنگاه به سوی پروردگارتان
بازگردانیده می‌شوید ۱۱

و کاش هنگامی را که مجرمان پیش پروردگارشان سرهاشان را به زیر افکنده‌اند می‌دیدید:
پروردگارا دیدیم و شنیدیم ما را بازگردان تا کار شایسته کنیم چرا که ما یقین داریم ۱۲
و اگر می‌خواستیم حتماً به هر کسی هدایتش را می‌دادیم لیکن سخن من محقق گردیده که
هر آینه جهنم را از همه جنیان و آدمیان خواهم آکند ۱۳

پس به آنکه دیدار این روزتان را از یاد بردید بپخشید ما فراموشتان کردیم و به آنچه انجام
می‌دادید عذاب جاودان را بپخشید ۱۴

تنها کسانی به آیات ما می‌گروند که چون آن را به ایشان یادآوری کنند سجده‌کنان به روی
درمی‌افتند و به ستایش پروردگارشان تسبیح می‌گویند و آنان بزرگی نمی‌فروشند ۱۵

پهلوهایشان از خوابگاهها جدا می‌گردد پروردگارشان را از روی بیم و طمع می‌خوانند و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق می‌کنند ۱۶

هیچ کس نمی‌داند چه چیز از آنچه روشنی بخش دیدگان است به آنچه انجام می‌دادند برای آنان پنهان کرده‌ام ۱۷

آیا کسی که مؤمن است چون کسی است که نافرمان است یکسان نیستند ۱۸

اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به آنچه انجام می‌دادند در باغهایی که در آن جایگزین می‌شوند پذیرایی می‌گردند ۱۹

و اما کسانی که نافرمانی کرده‌اند پس جایگاهشان آتش است هر بار که بخواهند از آن بیرون بیایند در آن بازگردانیده می‌شوند و به آنان گفته می‌شود عذاب آن آتشی را که دروغش می‌پنداشتید بچشید ۲۰ و قطعا غیر از آن عذاب بزرگتر از عذاب این دنیا به آنان می‌چشانیم امید که آنها بازگردند ۲۱

و کیست بیدادگرتر از آن کس که به آیات پروردگارش پند داده شود آنگاه از آن روی بگرداند قطعا ما از مجرمان انتقام کشنده‌ایم ۲۲

و به راستی به موسی کتاب دادیم پس در لقای او تردید مکن و آن را برای فرزندان اسرائیل هدایت قرار دادیم ۲۳

و چون شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند برخی از آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت می‌کردند ۲۴

در حقیقت پروردگار تو خود روز قیامت در آنچه با یکدیگر درباره آن اختلاف می‌کردند میانشان داوری خواهد کرد ۲۵

آیا برای آنان روشن نگردیده که چه بسیار نسلها را پیش از آنها نابود گردانیدیم در سراهیشان راه می‌روند قطعا در این عبرتهاست مگر نمی‌شنوند ۲۶

آیا ننگریسته‌اند که ما باران را به سوی زمین بایر می‌رانیم و به وسیله آن کشته‌ای را برمی‌آوریم که دامهایشان و خودشان از آن می‌خورند مگر نمی‌بینند ۲۷

و می‌پرسند اگر راست می‌گویید این پیروزی چه وقت است ۲۸

بگو روز پیروزی ایمان کسانی که کافر شده‌اند سود نمی‌بخشد و آنان مهلت نمی‌یابند ۲۹

پس از ایشان روی برتاب و منتظر باش که آنها نیز در انتظارند ۳۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای پیامبر از خدا پروا بدار و کافران و منافقان را فرمان مبر که خدا همواره دانای حکیم است ۱ و آنچه را که از جانب پروردگارت به سوی تو وحی می شود پیروی کن که خدا همواره به آنچه می کنی آگاه است ۲

و بر خدا اعتماد کن همین بس که خدا ننگهبانست ۳

خداوند برای هیچ مردی در درونش دو دل ننهاده است و آن همسرانتان را که مورد ظهار قرار می دهید مادران شما نگردانیده و پسرخواندگانتان را پسران شما قرار نداده است این گفتار شما به زبان شماسست و خدا حقیقت را می گوید و او به راه راست هدایت می کند ۴ آنان را به پدرانشان بخوانید که این نزد خدا عادلانه تر است و اگر پدرانشان را نمی شناسید پس برادران دینی و موالی شمایند و در آنچه اشتباه مرتکب آن شده اید بر شما گناهی نیست ولی در آنچه دلہایتان عمد داشته است و خداست که همواره آمرزنده مهربان است ۵ پیامبر به مؤمنان از خودشان سزاوارتر است و همسرانش مادران ایشانند و خویشاوندان کتاب خدا بعضی به بعضی اولویت دارند بر مؤمنان و مهاجران مگر آنکه بخواهید به دوستان خود احسانی کنید و این در کتاب نگاشته شده است ۶

و هنگامی را که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و از آنان پیمانی استوار گرفتیم ۷

تا راستان را از صدقشان باز پرسد و برای کافران عذابی دردناک آماده کرده است ۸ ای کسانی که ایمان آورده اید نعمت خدا را بر خود به یاد آرید آنگاه که لشکریایی به سوی شما آمدند پس بر سر آنان تندبادی و لشکریایی که آنها را نمی دیدید فرستادیم و خدا به آنچه می کنید همواره بیناست ۹

هنگامی که از بالای شما و از زیر شما آمدند و آنگاه که چشمها خیره شد و جانها به گلوگاهها رسید و به خدا گمانهایی می بردید ۱۰

آنجا مؤمنان در آزمایش قرار گرفتند و سخت تکان خوردند ۱۱ و هنگامی که منافقان و کسانی که در دلہایشان بیماری است می گفتند خدا و فرستاده اش جز فریب به ما وعده ای ندادند ۱۲

و چون گروهی از آنان گفتند ای مردم مدینه دیگر شما را جای درنگ نیست برگردید و گروهی از آنان از پیامبر اجازه می‌خواستند و می‌گفتند خانه‌های ما بی‌حفاظ است و بی‌حفاظ نبود جز گریز چیزی نمی‌خواستند ۱۳

و اگر از اطراف مورد هجوم واقع می‌شدند و آنگاه آنان را به ارتداد می‌خواندند قطعا آن را می‌پذیرفتند و جز اندکی در این درنگ نمی‌کردند ۱۴ با آنکه قبلا با خدا سخت پیمان بسته بودند که پشت نکنند و پیمان خدا همواره بازخواست دارد ۱۵

بگو اگر از مرگ یا کشته شدن بگریزید هرگز این گریز برای شما سود نمی‌بخشد و در آن صورت جز اندکی برخوردار نخواهید شد ۱۶

بگو چه کسی می‌تواند در برابر خدا از شما حمایت کند اگر او بخواهد برای شما بد بیاورد یا بخواهد شما را رحمت کند و غیر از خدا برای خود یار و یآوری نخواهند یافت ۱۷ خداوند کارشکنان شما و آن کسانی را که به برادرانشان می‌گفتند نزد ما بیایید و جز اندکی روی به جنگ نمی‌آورند می‌شناسد ۱۸

بر شما بخیلاند و چون خطر فرا رسد آنان را می‌بینی که مانند کسی که مرگ او را فرو گرفته چشمانشان در حلقه می‌چرخد به سوی تو می‌نگرند و چون ترس برطرف شود شما را با زبانهایی تند نیش می‌زنند بر مال حریصند آنان ایمان نیاورده‌اند و خدا اعمالشان را تباه گردانیده و این همواره بر خدا آسان است ۱۹

اینان می‌پندارند که دسته‌های دشمن نرفته‌اند و اگر دسته‌های دشمن بازآیند آرزو می‌کنند کاش میان اعراب بادیه‌نشین بودند و از اخبار شما جويا می‌شدند و اگر در میان شما بودند جز اندکی جنگ نمی‌کردند ۲۰

قطعا برای شما در رسول خدا سرمشقی نیکوست برای آن کس که به خدا و روز بازپسین امید دارد و خدا را فراوان یاد می‌کند ۲۱

و چون مؤمنان دسته‌های دشمن را دیدند گفتند این همان است که خدا و فرستاده‌اش به ما وعده دادند و خدا و فرستاده‌اش راست گفتند و جز بر ایمان و فرمانبرداری آنان نیفزود ۲۲ از میان مؤمنان مردانی‌اند که به آنچه با خدا عهد بستند صادقانه وفا کردند برخی از آنان به شهادت رسیدند و برخی از آنها در انتظارند و تبدیل نکردند ۲۳

تا خدا راستگویان را به راستی‌شان پاداش دهد و منافقان را اگر بخواهد عذاب کند یا بر ایشان ببخشد که خدا همواره آمرزنده مهربان است ۲۴

و خداوند آنان را که کفر ورزیده‌اند بی‌آنکه به مالی رسیده باشند به غیظ برگرداند و خدا جنگ را از مؤمنان برداشت و خدا همواره نیرومند شکست ناپذیر است ۲۵

و کسانی از اهل کتاب را که با .. همپشتی کرده بودند از دژهایشان به زیر آورد و در دل‌هایشان هراس افکند گروهی را می‌کشتید و گروهی را اسیر می‌کردید ۲۶

و زمینشان و خانه‌ها و اموالشان و سرزمینی را که در آن پانهاد بودید به شما میراث داد و خدا بر هر چیزی تواناست ۲۷

ای پیامبر به همسرانت بگو اگر خواهان زندگی دنیا و زینت باشید بیایید تا مهرتان را بدهم و خرم شما را رها کنم ۲۸

و اگر خواستار خدا و فرستاده وی و سرای آخرتید پس به راستی خدا برای نیکوکاران شما پاداش بزرگی آماده گردانیده است ۲۹

ای همسران پیامبر هر کس از شما مبادرت به کار زشت آشکاری کند عذابش دو چندان خواهد بود و این بر خدا همواره آسان است ۳۰ و هر کس از شما خدا و فرستاده‌اش را فرمان برد و کار شایسته کند پاداشش را دو چندان می‌دهیم و برایش روزی نیکو فراهم خواهیم ساخت ۳۱ ای همسران پیامبر شما مانند هیچ یک از زنان نیستید اگر سر پروا دارید پس به ناز سخن مگویید تا آنکه در دلش بیماری است طمع ورزد و گفتاری شایسته گویند ۳۲

و در خانه‌هایتان قرار گیرید و مانند روزگار جاهلیت قدیم زینتهای خود را آشکار نکنید و نماز برپا دارید و زکات بدهید و خدا و فرستاده‌اش را فرمان برید خدا فقط می‌خواهد آلودگی را از شما خاندان بزدايد و شما را پاک و پاکیزه گرداند ۳۳

و آنچه را که از آیات خدا و حکمت در خانه‌های شما خوانده می‌شود یاد کنید در حقیقت خدا همواره دقیق و آگاه است ۴۳

مردان و زنان مسلمان و مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان عبادت پیشه و مردان و زنان راستگو و مردان و زنان شکيبا و مردان و زنان فروتن و مردان و زنان صدقه‌دهنده و مردان و زنان روزه‌دار و مردان و زنان پاکدامن و مردان و زنانی که خدا را فراوان یاد می‌کنند خدا برای آنان آمرزشی و پاداشی بزرگ فراهم ساخته است ۳۵

و هیچ مرد و زن مؤمنی را نرسد که چون خدا و فرستاده‌اش به کاری فرمان دهند برای آنان در کارشان اختیاری باشد و هر کس خدا و فرستاده‌اش را نافرمانی کند قطعاً دچار گمراهی آشکاری گردیده است ۳۶

و آنگاه که به کسی که خدا بر او نعمت ارزانی داشته بود و تو به او نعمت داده بودی می‌گفتی همسرت را پیش خود نگاه دار و از خدا پروا بدار و آنچه را که خدا آشکارکننده آن بود در دل خود نهان می‌کردی و از مردم می‌ترسیدی با آنکه خدا سزاوارتر بود که از او بترسی پس چون زید از آن کام برگرفت وی را به نکاح تو درآوردیم تا در مورد ازدواج مؤمنان با زنان پسرخواندگانشان چون آنان را طلاق گفتند گناهی نباشد و فرمان خدا صورت اجرا پذیرد ۳۷

بر پیامبر در آنچه خدا برای او فرض گردانیده گناهی نیست سنت خداست که از دیرباز در میان گذشتگان بوده و فرمان خدا همواره به اندازه مقرر است ۳۸

همان کسانی که پیامهای خدا را ابلاغ می‌کنند و از او می‌ترسند و از هیچ کس جز خدا بیم ندارند و خدا برای حسابرسی کفایت می‌کند ۳۹

محمد پدر هیچ یک از مردان شما نیست ولی فرستاده خدا و خاتم پیامبران است و خدا همواره بر هر چیزی داناست ۴۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را یاد کنید یادی بسیار ۴۱

و صبح و شام او را به پاکی بستابید ۴۲

اوست کسی که با فرشتگان خود بر شما درود می‌فرستد تا شما را از تاریکیها به سوی روشنایی برآورد و به مؤمنان همواره مهربان است ۴۳

درودشان روزی که دیدارش کنند سلام خواهد بود و برای آنان پاداشی نیکو آماده کرده است ۴۴

ای پیامبر ما تو را گواه و بشارتگر و هشداردهنده فرستادیم ۴۵

و دعوت‌کننده به سوی خدا به فرمان او و چراغی تابناک ۴۶

و مؤمنان را مژده ده که برای آنان از جانب خدا بخشایشی فراوان خواهد بود ۴۷

و کافران و منافقان را فرمان مبر و از آزارشان بگذر و بر خدا اعتماد کن و کارسازی خدا کفایت می‌کند ۴۸

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر زنان مؤمن را به نکاح خود درآوردید آنگاه پیش از آنکه با آنان همخواهی کنید طلاقشان دادید دیگر بر عهده آنها عده‌ای که آن را بشمارید نیست

پس مهرشان را بدهید و خوش و خرم آنها را رها کنید ۴۹

ای پیامبر ما برای تو آن همسرانی را که مهرشان را داده‌ای حلال کردیم و .. را که خدا از غنیمت جنگی در اختیار تو قرار داده و دختران عمویت و دختران عمه‌هایت و دختران دایی

تو و دختران خاله‌هایت که با تو مهاجرت کرده‌اند و زن مؤمنی که خود را به پیامبر ببخشد در صورتی که پیامبر بخواهد او را به زنی گیرد ویژه‌توست نه دیگر مؤمنان ما نیک می‌دانیم که در مورد زنان و کنیزانشان چه بر آنان مقرر کرده‌ایم تا برای تو مشکلی پیش نیاید و خدا همواره آموزنده مهربان است ۵۰ نوبت هر کدام از آن زنها را که می‌خواهی به تاخیر انداز و هر کدام را که می‌خواهی پیش خود جای ده و بر تو باکی نیست که هر کدام را که ترک کرده‌ای طلب کنی این نزدیکتر است برای اینکه چشمانشان روشن گردد و دلتنگ نشوند و همگی‌شان به آنچه به آنان داده‌ای خشنود گردند و آنچه در دل‌های شماست خدا می‌داند و خدا همواره دانای بردبار است ۵۱

از این پس دیگر زنان و نیز اینکه به جای آنان زنان دیگری بر تو حلال نیست هر چند زیبایی آنها برای تو مورد پسند افتد به استثنای کنیزان و خدا همواره بر هر چیزی مراقب است ۵۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید داخل اتاق‌های پیامبر مشوید مگر آنکه برای طعمی به شما اجازه داده شود بی‌آنکه در انتظار پخته شدن آن باشید ولی هنگامی که دعوت شدید داخل گردید و وقتی غذا خوردید پراکنده شوید بی‌آنکه سرگرم سخنی گردید این شما پیامبر را می‌رنجانند و از شما شرم می‌دارد و حال آنکه خدا از حق شرم نمی‌کند و چون از زنان چیزی خواستید از پشت پرده از آنان بخواهید این برای دل‌های شما و دل‌های آنان پاکیزه‌تر است و شما حق ندارید رسول خدا را برنجانید و مطلقاً زناش را پس از او به نکاح خود درآورید چرا که این نزد خدا همواره بزرگ است ۵۳

اگر چیزی را فاش کنید یا آن را پنهان دارید قطعاً خدا به هر چیزی داناست ۵۴
بر زنان در مورد پدران و پسران و برادران و پسران برادران و پسران خواهران و زنان و بردگانشان گناهی نیست و باید از خدا پروا بدارید که خدا همواره بر هر چیزی گواه است ۵۵
خدا و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند ای کسانی که ایمان آورده‌اید بر او درود فرستید و به فرمانش بخوبی گردن نهید ۵۶

بی‌گمان کسانی که خدا و پیامبر او را آزار می‌رسانند خدا آنان را در دنیا و آخرت لعنت کرده و برایشان عذابی خفت‌آور آماده ساخته است ۵۷
و کسانی که مردان و زنان مؤمن را بی‌آنکه مرتکب شده باشند آزار می‌رسانند قطعاً تهمت و گناهی آشکار به گردن گرفته‌اند ۵۸

ای پیامبر به زنان و دخترانت و به زنان مؤمنان بگو پوششهای خود را بر خود فروتر گیرند این برای آنکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند نزدیکتر است و خدا آمرزنده مهربان است ۵۹

اگر منافقان و کسانی که در دلهایشان مرضی هست و شایعه افکنان در مدینه باز نایستند تو را سخت بر آنان مسلط می کنیم تا جز اندک در همسایگی تو نپایند ۶۰
از رحمت خدا دور گردیده و هر کجا یافته شوند گرفته و سخت کشته خواهند شد ۶۱ در باره کسانی که پیشتر بوده اند سنت خدا است و در سنت خدا هرگز تغییری نخواهی یافت ۶۲
مردم از تو در باره رستاخیز می پرسند بگو علم آن فقط نزد خداست و چه می دانی شاید رستاخیز نزدیک باشد ۶۳

خدا کافران را لعنت کرده و برای آنها آتش فروزانی آماده کرده است ۶۴
جاودانه در آن می ماند نه یاری می یابند و نه یاورى ۶۵
روزی که چهره هایشان را در آتش زیرو رو می کنند می گویند ای کاش ما خدا را فرمان می بردیم و پیامبر را اطاعت می کردیم ۶۶ و می گویند پروردگارا ما رؤسا و بزرگتران خویش را اطاعت کردیم و ما را از راه به در کردند ۶۷ پروردگارا آنان را دو چندان عذاب ده و لعنتشان کن لعنتی بزرگ ۶۸

ای کسانی که ایمان آورده اید مانند کسانی مباشید که موسی را آزار دادند و خدا او را از آنچه گفتند مبرا ساخت و نزد خدا آبرومند بود ۶۹
ای کسانی که ایمان آورده اید از خدا پروا دارید و سخنی استوار گویند ۷۰ تا اعمال شما را به صلاح آورد و گناهانتان را بر شما ببخشد و هر کس خدا و پیامبرش را فرمان برد قطعا به رستگاری بزرگی نایل آمده است ۷۱

ما امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه کردیم پس از برداشتن آن سر باز زدند و از آن هراسناک شدند و انسان آن را برداشت راستی او ستمگری نادان بود ۷۲
تا خدا مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب کند و توبه مردان و زنان با ایمان را بپذیرد و خدا همواره آمرزنده مهربان است ۷۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سپاس خدایی را که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و در آخرت سپاس از آن اوست و هم اوست سنجیده کار آگاه ۱

آنچه در زمین فرو می‌رود و آنچه از آن بر می‌آید و آنچه از آسمان فرو می‌شود و آنچه در آن بالا می‌رود می‌داند و اوست مهربان آمرزنده ۲

و کسانی که کافر شدند گفتند رستاخیز برای ما نخواهد آمد بگو چرا سوگند به پروردگارم که حتما برای شما خواهد آمد دانای نهان که هموزن ذره‌ای نه در آسمانها و نه در زمین از وی پوشیده نیست و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر از آن است مگر اینکه در کتابی روشن است ۳ تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به پاداش رساند آنانند که آمرزش و روزی خوش برایشان خواهد بود ۴

و کسانی که در آیات ما کوشش می‌ورزند که ما را درمانده کنند برایشان عذابی از بلایی دردناک باشد ۵

و کسانی که از دانش بهره یافته‌اند می‌دانند که آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده حق است و به راه آن عزیز ستوده راهبری می‌کند ۶

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند آیا مردی را به شما نشان دهیم که شما را خبر می‌دهد که چون کاملاً متلاشی شدید قطعا در آفرینشی جدید خواهید بود ۷ آیا بر خدا دروغی بسته یا جنونی در اوست بلکه آنان که به آخرت ایمان ندارند در عذاب و گمراهی دور و درازند ۸
آیا به آنچه از آسمان و زمین در دسترسشان و پشت سرشان است ننگریسته‌اند اگر بخواهیم آنان را در زمین فرو می‌بریم یا پاره سنگهایی از آسمان بر سرشان می‌افکنیم قطعا در این برای هر بنده توبه‌کاری عبرت است ۹

و به راستی داوود را از جانب خویش مزیتی عطا کردیم ای کوهها با او هم صدا شوید و ای پرندگان و آهن را برای او نرم گردانیدیم ۱۰ زره‌های فراخ بساز و حلقه‌ها را درست اندازه‌گیری کن و کار شایسته کنید زیرا من به آنچه انجام می‌دهید بینایم ۱۱
و باد را برای سلیمان که رفتن آن بامداد یک ماه و آمدنش شبانگاه یک ماه بود و معدن مس را برای او ذوب گردانیدیم و برخی از جن به فرمان پروردگارشان پیش او کار می‌کردند و هر کس از آنها از دستور ما سر برمی‌تافت از عذاب سوزان به او می‌چشانیدیم ۱۲

برای او هر چه می‌خواست از نمازخانه‌ها و مجسمه‌ها و ظروف بزرگ مانند حوضچه‌ها و دیگهای چسبیده به زمین می‌ساختند ای خاندان داوود شکرگزار باشید و از بندگان من اندکی سپاسگزارند ۱۳

پس چون مرگ را بر او مقرر داشتیم جز جنبنده‌ای خاکی که عصای او را می‌خورد از مرگ او آگاه نگردانید پس چون فرو افتاد برای جنیان روشن گردید که اگر غیب می‌دانستند در آن عذاب خفت‌آور نمی‌ماندند ۱۴

قطعا برای سبا در محل سکونتشان نشانه بود دو باغستان از راست و چپ از روزی پروردگارتان بخورید و او را شکر کنید شهری است خوش و خدایی آمرزنده ۱۵ پس روی گردانیدند و بر آن سیل عرم را روانه کردیم و دو باغستان آنها را به دو باغ که میوه‌های تلخ و شوره‌گز و نوعی از کنار تنک داشت تبدیل کردیم ۱۶

این را به آنکه کفران کردند به آنان جزا دادیم و آیا جز ناسپاس را به مجازات می‌رسانیم ۱۷ و میان آنان و میان آبادانیهایی که در آنها برکت نهاده بودیم شهرهای متصل به هم قرار داده بودیم و در میان آنها مسافت را به اندازه مقرر داشته بودیم در اینها شبان و روزان آسوده خاطر بگردید ۱۸

تا گفتند پروردگارا میان سفرهایمان فاصله انداز و بر خویشتن ستم کردند پس آنها را حکایتها گردانیدیم و سخت تارومارشان کردیم قطعا در این برای هر شکیبای سپاسگزاری عبرت‌هاست ۱۹ و قطعا شیطان گمان خود را در مورد آنها راست یافت و جز گروهی از مؤمنان از او پیروی کردند ۲۰

ورا بر آنان تسلطی نبود جز آنکه کسی را که به آخرت ایمان دارد از کسی که در باره آن در تردید است باز شناسیم و پروردگار تو بر هر چیزی نگاهبان است ۲۱

بگو کسانی را که جز خدا پنداشته‌اید بخوانید هموزن ذره‌ای نه در آسمانها و نه در زمین مالک نیستند و در آن دو شرکتی ندارند و برای وی از میان آنان هیچ پشتیبانی نیست ۲۲ و شفاعتگری در پیشگاه او سود نمی‌بخشد مگر برای آن کس که به وی اجازه دهد تا چون هراس از دلهایشان برطرف شود می‌گویند پروردگارتان چه فرمود می‌گویند حقیقت و هموست بلند مرتبه و بزرگ ۲۳

بگو کیست که شما را از آسمانها و زمین روزی می‌دهد بگو خدا و در حقیقت یا ما یا شما بر هدایت یا گمراهی آشکاریم ۲۴ بگو از آنچه ما مرتکب شده‌ایم بازخواست نخواهید شد و از آنچه شما انجام می‌دهید بازخواست نخواهیم شد ۲۵

بگو پروردگار من و شما را جمع خواهد کرد سپس میان ما به حق داوری می کند و اوست
داور دانا ۲۶

بگو کسانی را که شریک به او ملحق گردانیده‌اید به من نشان دهید چنین نیست بلکه اوست
خدای عزیز حکیم ۲۷ و ما تو را جز بشارتگر و هشداردهنده برای تمام مردم نفرستادیم
لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند ۲۸

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت است ۲۹ بگو میعاد شما روزی است که
نه ساعتی از آن پس توانید رفت و نه پیشی توانید جست ۳۰
و کسانی که کافر شدند گفتند نه به این قرآن و نه به آن که پیش از آن است هرگز ایمان
نخواهیم آورد و ای کاش بیدادگران را هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان بازداشت شده‌اند
می‌دیدید برخی از آنان با برخی گفتگو می‌کنند کسانی که زیردست بودند به کسانی که
برتری داشتند می‌گویند اگر شما نبودید قطعاً ما مؤمن بودیم ۳۱

کسانی که برتری داشتند به کسانی که زیر دست بودند می‌گویند مگر ما بودیم که شما را از
هدایت پس از آنکه به سوی شما آمد بازداشتیم بلکه خودتان گناهکار بودید ۳۲
و کسانی که زیردست بودند به کسانی که برتری داشتند می‌گویند بلکه نیرنگ شب و روز
آنگاه که ما را وادار می‌کردید که به خدا کافر شویم و برای او همتیانی قرار دهیم و هنگامی
که عذاب را ببینند پشیمانی خود را آشکار کنند و در گردنهای کسانی که کافر شده‌اند غلها
می‌نهمیم آیا جز به سزای آنچه انجام می‌دادند می‌رسند ۳۳

و در هیچ شهری هشدار دهنده‌ای نفرستادیم جز آنکه خوشگذرانان آنها گفتند ما به آنچه
شما بدان فرستاده شده‌اید کافریم ۳۴

و گفتند ما دارایی و فرزندانمان از همه بیشتر است و ما عذاب نخواهیم شد ۳۵
بگو پروردگار من است که روزی را برای هر کس که بخواهد گشاده یا تنگ می‌گرداند لیکن
بیشتر مردم نمی‌دانند ۳۶

و اموال و فرزندانمان چیزی نیست که شما را به پیشگاه ما نزدیک گرداند مگر کسانی که
ایمان آورده و کار شایسته کرده باشند پس برای آنان دو برابر آنچه انجام داده‌اند پاداش است
و آنها در غرفه‌ها آسوده خاطر خواهند بود ۳۷

و کسانی که در آیات ما می‌کوشند که درمانده کنند آنانند که در عذاب احضار می‌شوند ۳۸
بگو در حقیقت پروردگار من است که روزی را برای هر کس از بندگان که بخواهد گشاده
یا برای او تنگ می‌گرداند و هر چه را انفاق کردید عوضش را او می‌دهد و او بهترین روزی

دهندگان است ۳۹ و روزی را که همه آنان را محشور می‌کند آنگاه به فرشتگان می‌فرماید آیا اینها بودند که شما را می‌پرستیدند ۴۰

می‌گویند منزه‌ی تو سرپرست ما تویی نه آنها بلکه جنیان را می‌پرستیدند بیشترشان به آنها اعتقاد داشتند ۴۱

اکنون برای یکدیگر سود و زیانی ندارید و به کسانی که ستم کرده‌اند می‌گوییم بچشید عذاب آتشی را که آن را دروغ می‌شمردید ۴۲ و چون آیات تابناک ما بر آنان خوانده می‌شود می‌گویند این جز مردی نیست که می‌خواهد شما را از آنچه پدرانان می‌پرستیدند باز دارد و می‌گویند این جز دروغی برافته نیست و کسانی که به حق چون به سویشان آمد کافر شدند می‌گویند این جز افسونی آشکار نیست ۴۳

و ما کتابهایی به آنان نداده بودیم که آن را بخوانند و پیش از تو هشداردهنده‌ای به سویشان نفرستاده بودیم ۴۴

و کسانی که پیش از اینان بودند تکذیب کردند در حالی که اینان به ده یک آنچه بدیشان داده بودیم نرسیده‌اند فرستادگان مرا دروغ شمردند پس چگونه بود کیفر من ۴۵ بگو من فقط به شما یک اندرز می‌دهم که دو دو و به تنهایی برای خدا به پا خیزید سپس ببیندیشید که رفیق شما هیچ گونه دیوانگی ندارد او شما را از عذاب سختی که در پیش است جز هشداردهنده‌ای نیست ۴۶

بگو هر مزدی که از شما خواستم آن از خودتان مزد من جز بر خدا نیست و او بر هر چیزی گواه است ۴۷

بگو بی‌گمان پروردگار حقیقت را القا می‌کند دانای نهانها ۴۸

بگو حق آمد و باطل از سر نمی‌گیرد و بر نمی‌گردد ۴۹

بگو اگر همراه شوم فقط به زیان خود همراه شده‌ام و اگر هدایت یابم چیزی است که پروردگارم به سویم وحی می‌کند که اوست شنوای نزدیک ۵۰

و ای کاش می‌دیدید هنگامی را که وحشت زده‌اند گریزی نمانده است و از جایی نزدیک گرفتار آمده‌اند ۵۱

و می‌گویند به او ایمان آوردیم و چگونه از جایی دور دست یافتن برای آنان میسر است ۵۲ و حال آنکه پیش از این منکر او شدند و از جایی دور به نادیده می‌افکندند ۵۳ و میان آنان و میان آنچه می‌خواستند حایلی قرار می‌گیرد همان گونه که از دیرباز با امثال ایشان چنین رفت زیرا آنها در دودلی سختی بودند ۵۴

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سپاس خدای را که پدیدآورنده آسمان و زمین است فرشتگان را که دارای بالهای دوگانه و سه‌گانه و چهارگانه‌اند پیام آورنده قرار داده است در آفرینش هر چه بخواند می‌افزاید زیرا خدا بر هر چیزی تواناست ۱

هر رحمتی را که خدا برای مردم گشاید بازدارنده‌ای برای آن نیست و آنچه را که باز دارد پس از گشاینده‌ای ندارد و اوست همان شکست‌ناپذیر سنجیده‌کار ۲

ای مردم نعمت خدا را بر خود یاد کنید آیا غیر از خدا آفریدگاری است که شما را از آسمان و زمین روزی دهد خدایی جز او نیست پس چگونه انحراف می‌یابید ۳
و اگر تو را تکذیب کنند قطعاً پیش از تو فرستادگانی تکذیب شدند و کارها به سوی خدا بازگردانیده می‌شود ۴

ای مردم همانا وعده خدا حق است زنه‌ار تا این زندگی دنیا شما را فریب ندهد و زنه‌ار تا فریبنده شما را دربار‌ه خدا نفریب‌د ۵

در حقیقت شیطان دشمن شماست او را دشمن گیرید فقط دار و دسته خود را می‌خواند تا آنها از یاران آتش باشند ۶

کسانی که کفر ورزیده‌اند عذاب‌ی سخت خواهند داشت و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند برای آنان آمرزش و پاداش‌ی بزرگ است ۷

آیا آن کس که زشتی کردارش برای او آراسته شده و آن را زیبا می‌بیند خداست که هر که را بخواهد بی‌راه می‌گذارد و هر که را بخواهد هدایت می‌کند پس مبادا به سبب حسرتها بر آنان جانت برود قطعاً خدا به آنچه می‌کند داناست ۸

و خدا همان کسی است که بادها را روانه می‌کند پس ابری را برمی‌انگیزند و آن را به سوی سرزمینی مرده رانده و آن زمین را بدان پس از مرگش زندگی بخشیدیم رستاخیز چنین است ۹

هر کس سربلندی می‌خواهد سربلندی یکسره از آن خداست سخنان پاکیزه به سوی او بالا می‌رود و کار شایسته به آن رفعت می‌بخشد و کسانی که با حيله و مکر کارهای بد می‌کنند عذاب‌ی سخت خواهند داشت و نیرنگشان خود تبا‌ه می‌گردد ۱۰ و خدا شما را از خاکی آفرید سپس از نطفه‌ای آنگاه شما را جفت جفت گردانید و هیچ مادینه‌ای بار نمی‌گیرد و بار نمی‌نهد مگر به علم او و هیچ سالخورده‌ای عمر دراز نمی‌یابد و از عمرش کاسته نمی‌شود

مگر آنکه در کتابی است در حقیقت این بر خدا آسان است ۱۱ و دو دریا یکسان نیستند این یک شیرین تشنگی زدا نوشیدنش گواراست و آن یک شور تلخ مزه است و از هر یک گوشتی تازه می‌خورید و زیوری که آن را بر خود می‌پوشید بیرون می‌آورید و کشتی را در آن موج شکاف می‌بینی تا از فضل او جستجو کنید و امید که سپاس بگزارید ۱۲

شب را به روز درمی‌آورد و روز را به شب درمی‌آورد و آفتاب و ماه را تسخیر کرده است هر یک تا هنگامی معین روانند این است خدا پروردگار شما فرمانروایی از آن اوست و کسانی را که بجز او می‌خوانید مالک پوست هسته خرمایی نیستند ۱۳

اگر آنها را بخوانید دعای شما را نمی‌شنوند و اگر بشنوند اجابتان نمی‌کنند و روز قیامت شرک شما را انکار می‌کنند و چون آگاه تو را خبردار نمی‌کند ۱۴

ای مردم شما به خدا نیازمندید و خداست که بی‌نیاز ستوده است ۱۵

و اگر بخواهد شما را می‌برد و خلقی نو می‌آورد ۱۶

و این برای خدا دشوار نیست ۱۷

و هیچ باربردارنده‌ای بار دیگری را بر نمی‌دارد و اگر گرانباری به سوی بارش فرا خواند چیزی از آن برداشته نمی‌شود هر چند خویشاوند باشد تنها کسانی را که از پروردگارشان در نهان می‌ترسند و نماز برپا می‌دارند هشدار می‌دهی و هر کس پاکیزگی جوید تنها برای خود پاکیزگی می‌جوید و فرجام به سوی خداست ۱۸

و نابینا و بینا یکسان نیستند ۱۹

و نه تیرگیها و روشنایی ۲۰

و نه سایه و گرمای آفتاب ۲۱

و زندگان و مردگان یکسان نیستند خداست که هر که را بخواهد شنوا می‌گرداند و تو کسانی را که در گورهایند نمی‌توانی شنوا سازی ۲۲

تو جز هشداردهنده‌ای نیستی ۲۳

ما تو را بحق بشارتگر و هشداردهنده گسیل داشتیم و هیچ امتی نبوده مگر اینکه در آن هشداردهنده‌ای گذشته است ۲۴

و اگر تو را تکذیب کنند قطعا کسانی که پیش از آنها بودند به تکذیب پرداختند پیامبران دلایل آشکار و نوشته‌ها و کتاب روشن برای آنان آوردند ۲۵

آنگاه کسانی را که کافر شده بودند فرو گرفتم پس چگونه بود کیفر من ۲۶ آیا ندیده‌ای که خدا از آسمان آبی فرود آورد و به آن میوه‌هایی که رنگهای آنها گوناگون است بیرون آوردیم

و از برخی کوهها راهها ی سپید و گلگون به رنگهای مختلف و سیاه پر رنگ ۲۷ و از مردمان و جانوران و دامها که رنگهایشان همان گونه مختلف است از بندگان خدا تنها دانایانند که از او می ترسند آری خدا ارجمند آمرزنده است ۲۸

در حقیقت کسانی که کتاب خدا را می خوانند و نماز برپا می دارند و از آنچه بدیشان روزی داده ایم نهان و آشکارا انفاق می کنند امید به تجارتی بسته اند که هرگز زوال نمی پذیرد ۲۹ تا پاداششان را تمام بدیشان عطا کند و از فزون بخشی خود در حق آنان بیفزاید که او آمرزنده حق شناس است ۳۰

و آنچه از کتاب به سوی تو وحی کرده ایم خود حق تصدیق کننده پیش از آن است قطعاً خدا نسبت به بندگانش آگاه بیناست ۳۱

سپس این کتاب را به آن بندگان خود که برگزیده بودیم به میراث دادیم پس برخی از آنان بر خود ستمکارند و برخی از ایشان میانه رو و برخی از آنان در کارهای نیک به فرمان خدا پیشگامند و این خود توفیق بزرگ است ۳۲

بهشتهای همیشگی به آنها درخواهند آمد در آنجا با دستبندهایی از زر و مروارید زیور یابند و در آنجا جامه شان پرنیان خواهد بود ۳۳ و می گویند سپاس خدایی را که اندوه را از ما زدود به راستی پروردگار ما آمرزنده حق شناس است ۳۴

همان که ما را به فضل خویش در سرای ابدی جای داد در اینجا رنجی به ما نمی رسد و در اینجا درماندگی به ما دست نمی دهد ۳۵

و کسانی که کافر شده اند آتش جهنم برای آنان خواهد بود حکم به مرگ بر ایشان نمی شود تا بمیرند و نه عذاب آن از ایشان کاسته شود هر ناسپاسی را چنین کیفر می دهیم ۳۶

و آنان در آنجا فریاد برمی آورند پروردگارا ما را بیرون بیاور تا غیر از آنچه می کردیم کار شایسته کنیم مگر شما را عمر دراز ندادیم که هر کس که باید در آن عبرت گیرد عبرت می گرفت و برای شما هشداردهنده نیامد پس بچشید که برای ستمگران یآوری نیست ۳۷

خدا دانای نهان آسمانها و زمین است و اوست که به راز دلها داناست ۳۸ اوست آن کس که شما را در این سرزمین جانشین گردانید پس هر کس کفر ورزد کفرش به زبان اوست و کافران را کفرشان جز دشمنی نزد پروردگارشان نمی افزاید و کافران را کفرشان غیر از زیان نمی افزاید ۳۹ بگو به من خبر دهید از شریکان خودتان که به جای خدا می خوانید به من نشان دهید که چه چیزی از زمین را آفریده اند یا آنان در آسمانها همکاری

داشته‌اند یا به ایشان کتابی داده‌ایم که دلیلی بر خود از آن دارند بلکه ستمکاران جز فریب به یکدیگر وعده نمی‌دهند ۴۰

همانا خدا آسمانها و زمین را نگاه می‌دارد تا نیفتند و اگر بیفتند بعد از او هیچ کس آنها را نگاه نمی‌دارد اوست بردبار آمرزنده ۴۱

و با سوگندهای سخت خود به خدا سوگند یاد کردند که اگر هرآینه هشداردهنده‌ای برای آنان بیاید قطعا از هر یک از امتها راه‌یافته‌تر شوند و چون هشدار دهنده‌ای برای ایشان آمد جز بر نفرتشان نیفزود ۴۲

این کارشان فقط گردنکشی در زمین و نیرنگ زشت بود و نیرنگ زشت جز صاحبش را نگیرد پس آیا جز سنت پیشینیان را انتظار می‌برند و هرگز برای سنت خدا دگرگونی نخواهی یافت ۳۴

آیا در زمین نگردیده‌اند تا فرجام کسانی را که پیش از ایشان و نیرومندتر از ایشان بودند بنگرند و هیچ چیز نه در آسمانها و نه در زمین خدا را درمانده نکرده است چرا که او همواره دانای تواناست ۴۴

و اگر خدا مردم را به آنچه انجام داده‌اند مؤاخذه می‌کرد هیچ جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نمی‌گذاشت ولی تا مدتی معین مهلتشان می‌دهد و چون اجلشان فرا رسد خدا به بندگانیش بیناست ۴۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

یس ۱

سوگند به قرآن حکمت آموز ۲

که قطعا تو از پیامبرانی ۳

بر راهی راست ۴

از جانب آن عزیز مهربان نازل شده است ۵

تا قومی را که پدرانشان بیم داده نشدند و در غفلت ماندند بیم دهی ۶

آری گفته درباره بیشترشان محقق گردیده است در نتیجه آنها نخواهند گروید ۷

ما در گردنهای آنان تا چانه هایشان غلهایی نهاده‌ایم به طوری که سرهایشان را بالا نگاه داشته و دیده فرو هشته‌اند ۸

و فراروی آنها سدی و پشت سرشان سدی نهاده و پرده‌ای بر آنان فرو گسترده‌ایم در نتیجه نمی‌توانند ببینند ۹

و آنان را چه بیم دهی چه بیم ندهی به حالشان تفاوت نمی‌کند نخواهند گروید ۱۰

بیم دادن تو تنها کسی را است که کتاب حق را پیروی کند و از رحمان در نهان بترسد به آمرزش و پاداشی پر ارزش مژده ده ۱۱

آری ماییم که مردگان را زنده می‌سازیم و آنچه را از پیش فرستاده‌اند با آثارشان درج می‌کنیم و هر چیزی را در کارنامه‌ای روشن برشمرده‌ایم ۱۲

مردم آن شهری را که رسولان بدانجا آمدند برای آنان م ل زن ۱۳

آنگاه که دو تن سوی آنان فرستادیم و آن دو را دروغزن پنداشتند تا با سومین تایید کردیم پس گفتند ما به سوی شما به پیامبری فرستاده شده‌ایم ۱۴ گفتند شما جز بشری مانند ما

نیستید و همان چیزی نفرستاده و شما جز دروغ نمی‌پردازید ۱۵

گفتند پروردگار ما می‌داند که ما واقعا به سوی شما به پیامبری فرستاده شده‌ایم ۱۶

و بر ما جز رسانیدن آشکار نیست ۱۷

پاسخ دادند ما شما را به شگون بد گرفته‌ایم اگر دست برنذارید سنگسارتان می‌کنیم و قطعا عذاب دردناکی از ما به شما خواهد رسید ۱۸ گفتند شومی شما با خود شماست آیا اگر شمارا پند دهند نه بلکه شما قومی اسرافکارید ۱۹ و مردی از دورترین جای شهر دوان دوان آمد گفت ای مردم از این فرستادگان پیروی کنید ۲۰ از کسانی که پاداشی از شما

نمی‌خواهند و خود بر راه راست قرار دارند پیروی کنید ۲۱ آخر چرا کسی را نپرستم که مرا آفریده است و شما به سوی او بازگشت می‌یابید ۲۲ آیا به جای او خدایانی را بپرستم که اگر رحمان بخواهد به من گزند برساند نه شفاعتشان به حالم سود می‌دهد و نه می‌توانند مرا برهانند ۲۳ در آن صورت من قطعا در گمراهی آشکاری خواهم بود ۲۴ من به پروردگارتان ایمان آوردم مرا بشنوید ۲۵

گفته شد به بهشت درآی گفت ای کاش قوم من می‌دانستند ۲۶ که پروردگارم چگونه مرا آمرزید و در زمره عزیزانم قرار داد ۲۷

پس از وی هیچ سپاهی از آسمان بر قومش فرود نیاوردیم و فروفرستنده نبودیم ۲۸ تنها یک فریاد بود و بس و بناگاه آنها سرد بر جای فسرند ۲۹ دریا بر این بندگان هیچ فرستاده‌ای بر آنان نیامد مگر آنکه او را ریشخند می‌کردند ۳۰ مگر ندیده‌اند که چه بسیار نسلها را پیش از آنان هلاک گردانیدیم که دیگر آنها به سویشان باز نمی‌گردند ۳۱

و قطعا همه آنان در پیشگاه ما احضار خواهند شد ۳۲ و زمین مرده برهانی است برای ایشان که آن را زنده گردانیدیم و دانه از آن برآوردیم که از آن می‌خورند ۳۳ و در آن باغهایی از درختان خرما و تاک قرار دادیم و چشمه‌ها در آن روان کردیم ۳۴ تا از میوه آن و کارکرد دستهای خودشان بخورند آیا باز سپاس نمی‌گزارند ۳۵ پاک که از آنچه زمین می‌رویانند و از خودشان و از آنچه نمی‌دانند همه را نر و ماده گردانیده است ۳۶

و نشانه‌ای برای آنها شب است که روز را از آن برمی‌کنیم و بناگاه آنان در تاریکی فرو می‌روند ۳۷ و خورشید به قرارگاه ویژه خود روان است تقدیر آن عزیز دانا این است ۳۸ و برای ماه منزهایی معین کرده‌ایم تا چون شاخک خشک خوشه خرما برگردد ۳۹ نه خورشید را سزد که به ماه رسد و نه شب بر روز پیشی جوید و هر کدام در سپهری شناورند ۴۰ و نشانه‌ای برای آنان اینکه ما نیاکانشان را در کشتی انباشته سوار کردیم ۴۱ و مانند آن برای ایشان مرکوبها خلق کردیم ۴۲

و اگر بخواهیم غرقشان می‌کنیم و هیچ فریادرسی نمی‌یابند و روی نجات نمی‌بینند ۴۳ مگر رحمتی از جانب ما و تا چندی برخوردار سازیم ۴۴ و چون به ایشان گفته شود از آنچه در پیش رو و پشت‌سر دارید بترسید امید که مورد رحمت قرار گیرید ۴۵

و هیچ نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان بر آنان نیامد جز اینکه از آن رویگردان شدند ۴۶

و چون به آنان گفته شود از آنچه خدا به شما روزی داده انفاق کنید کسانی که کافر شده‌اند به آنان که ایمان آورده‌اند می‌گویند آیا کسی را بخورانیم که اگر خدا می‌خواست وی را می‌خورانید شما جز در گمراهی آشکاری نیستید ۴۷

و می‌گویند اگر راست می‌گویید پس این وعده کی خواهد بود ۴۸

جز یک فریاد را انتظار نخواهند کشید که هنگامی که سرگرم جدالند غافلگیرشان کند ۴۹

آنگاه نه توانایی وصیتی دارند و نه می‌توانند به سوی کسان خود برگردند ۵۰

و در صور دمیده خواهد شد پس بناگاه از گورهای خود شتابان به سوی پروردگار خویش می‌آیند ۵۱ می‌گویند ای وای بر ما چه کسی ما را از آرامگاهمان برانگیخت این است همان وعده خدای رحمان و پیامبران راست می‌گفتند ۵۲

یک فریاد است و بس و بناگاه همه در پیشگاه ما حاضر آیند ۵۳

امروز بر کسی هیچ ستم نمی‌رود جز در برابر آنچه کرده‌اید پاداشی نخواهید یافت ۵۴

در این روز اهل بهشت کار و باری خوش در پیش دارند ۵۵

آنها با همسرانشان در زیر سایه‌ها بر تختها تکیه می‌زنند ۵۶

در آنجا برای آنها میوه است و هر چه دلشان بخواهد ۵۷

از جانب پروردگار مهربان سلام گفته می‌شود ۵۸

و ای گناهکاران امروز جدا شوید ۵۹

ای فرزندان آدم مگر با شما عهد نکرده بودم که شیطان را مپرستید زیرا وی دشمن آشکار شماست ۶۰

و اینکه مرا پرستید این است راه راست ۶۱

و گروهی انبوه از میان شما را سخت گمراه کرد آیا تعقل نمی‌کردید ۶۲

این است جهنمی که به شما وعده داده می‌شد ۶۳

به آنکه کفر می‌ورزیدید اکنون در آن درآیید ۶۴

امروز بر دهانهای آنان مهر می‌نهمیم و دستهایشان با ما سخن می‌گویند و پاهایشان بدانچه فراهم می‌ساختند گواهی می‌دهند ۶۵

و اگر بخواهیم هر آینه فروغ از دیدگان‌شان می‌گیریم تا در راه بر هم پیشی جویند ولی از کجا می‌توانند ببینند ۶۶ و اگر بخواهیم هر آینه ایشان را در جای خود مسخ می‌کنیم که نه بتوانند بروند و نه برگردند ۶۷

و هر که را عمر دراز دهیم او را خلقت فرو کاسته گردانیم آیا نمی‌اندیشند ۶۸

و به او شعر نیاموختیم و در خور وی نیست این جز اندرز و قرآنی روشن نیست ۶۹

تا هر که را زنده است بیم دهد و گفتار درباره کافران محقق گردد ۷۰ آیا ندیده‌اند که ما به قدرت خویش برای ایشان چهارپایانی آفریده‌ایم تا آنان مالک آنها باشند ۷۱

و آنها را برای ایشان رام گردانیدیم از برخی‌شان سواری می‌گیرند و از بعضی می‌خورند ۷۲

و از آنها سودها و نوشیدنیها دارند پس چرا شکرگزار نیستید ۷۳

و غیر از خدا خدایانی به پرستش گرفتند تا مگر یاری شوند ۷۴ نمی‌توانند آنان را یاری کنند و آنانند که برای چون سپاهی احضار شده‌اند ۷۵ پس گفتار آنان تو را غمگین نگرداند که ما آنچه را پنهان و آنچه را آشکار می‌کنند می‌دانیم ۷۶

مگر آدمی ندانسته است که ما او را از نطفه‌ای آفریده‌ایم پس بناگاه وی ستیزه‌جویی آشکار شده است ۷۷

و برای ما مثلی آورد و آفرینش خود را فراموش کرد گفت چه کسی این استخوانها را که چنین پوسیده است زندگی می‌بخشد ۷۸

بگو همان کسی که نخستین بار آن را پدید آورد و اوست که به هر آفرینشی دانا است ۷۹

همو که برایتان در درخت سبز فام اخگر نهاد که از آن آتش می‌افروزد ۸۰

آیا کسی که آسمانها و زمین را آفریده توانا نیست که مانند آنها را بیافریند آری اوست آفریننده دانا ۸۱

چون به چیزی اراده فرماید کارش این بس که می‌گوید باش پس موجود می‌شود ۸۲

پس پاک است آن کسی که ملکوت هر چیزی در دست اوست و به سوی اوست که بازگردانیده می‌شوید ۸۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به صف بستگان که صفی بسته‌اند ۱
 و به زجرکنندگان که به سختی زجر می‌کنند ۲
 و به تلاوت کنندگان ۳
 که قطعا معبود شما یگانه است ۴
 پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است و پروردگار خاورها ۵
 ما آسمان این دنیا را به زیور اختران آراستیم ۶
 و از هر شیطان سرکشی نگاه داشتیم ۷
 نمی‌توانند به انبوه عالم بالا گوش فرا دهند و از هر سوی پرتاب می‌شوند ۸
 با شدت به دور رانده می‌شوند و برایشان غذایی داریم است ۹
 مگر کسی که یکباره استراق سمع کند که شهابی شکافنده از پی او می‌تازد ۱۰
 پس بپرس آیا ایشان آفرینش سخت‌ترند یا کسانی که خلق کردیم ما آنان را از گلی چسبیده
 پدید آوردیم ۱۱
 بلکه عجب می‌داری و ریشخند می‌کنند ۱۲
 و چون پند داده شوند عبرت نمی‌گیرند ۱۳
 و چون آیتی ببینند به ریشخند می‌پردازند ۱۴
 و می‌گویند این جز سحری آشکار نیست ۱۵
 آیا چون مردیم و خاک و استخوانهای گردیدیم آیا راستی برانگیخته می‌شویم ۱۶
 و همین طور پدران اولیه ما ۱۷
 بگو آری در حالی که شما خوارید ۱۸
 و آن تنها یک فریاد است و بس و بناگاه آنان به تماشا خیزند ۱۹
 و می‌گویند ای وای بر ما این است روز جزا ۲۰
 این است همان روز داوری که آن را تکذیب می‌کردید ۲۱
 کسانی را که ستم کرده‌اند با همدیفانشان و آنچه غیر از خدا می‌پرستیده‌اند ۲۲
 گرد آورید و به سوی راه جهنم رهبری‌شان کنید ۲۳
 و بازداشتشان نمایید که آنها مسؤولند ۲۴
 شما را چه شده است که همدیگر را یاری نمی‌کنید ۲۵

بلکه امروز آنان از در تسلیم درآمدگانند ۲۶
 و بعضی روی به بعضی دیگر می آورند از یکدیگر می پرسند ۲۷
 می گویند شما از در راستی با ما درمی آمدید ۲۸
 می گویند بلکه با ایمان نبودید ۹۲
 و ما را بر شما هیچ تسلطی نبود بلکه خودتان سرکش بودید ۳۰
 پس فرمان پروردگاران بر ما سزاوار آمد ما واقعا باید بچشیم ۳۱
 و شما را گمراه کردیم زیرا خودمان گمراه بودیم ۳۲
 پس در حقیقت آنان در آن روز در عذاب شریک یکدیگرند ۳۳
 ما با مجرمان چنین رفتار می کنیم ۳۴
 چرا که آنان بودند که وقتی به ایشان گفته می شد خدایی جز خدای یگانه نیست تکبر
 می ورزیدند ۳۵
 و می گفتند آیا ما برای شاعری دیوانه دست از خدایانمان برداریم ۳۶
 ولی نه حقیقت را آورده و فرستادگان را تصدیق کرده است ۳۷
 در واقع شما عذاب پر درد را خواهید چشید ۳۸
 و جز آنچه می کردید جزا نمی یابید ۳۹
 مگر بندگان پاکدل خدا ۴۰
 آنان روزی معین خواهند داشت ۴۱
 میوه ها و آنان مورد احترام خواهند بود ۴۲
 در باغهای پر نعمت ۴۳
 بر سریرها در برابر همدیگر ۴۴
 با جامی از باده ناب پیرامونشان به گردش درمی آیند ۴۵
 سخت سپید که نوشندگان را لذتی می دهد ۴۶
 نه در آن فساد عقل است و نه ایشان از آن به بدمستی می افتند ۴۷
 و نزدشان فروهشته نگاه و فراخ دیده باشند ۴۸
 گویی تخم شتر مرغ ند ۴۹
 پس برخی شان به برخی روی نموده و از همدیگر پرس و جو می کنند ۵۰
 گوینده ای از آنان می گوید راستی من همنشینی داشتم ۵۱
 می گفت آیا واقعا تو از باوردارندگانی ۵۲

آیا وقتی مریدم و خاک و استخوان شدیم آیا واقعا جزا می‌یابیم ۵۳
 می‌پرسد آیا شما اطلاع دارید ۵۴
 پس اطلاع حاصل می‌کند و او را در میان آتش می‌بیند ۵۵
 می‌گوید به خدا سوگند چیزی نمانده بود که تو مرا به هلاکت اندازی ۵۶
 و اگر رحمت پروردگارم نبود هرآینه من از احضارشدگان بودم ۵۷
 آیا دیگر روی مرگ نمی‌بینیم ۵۸
 جز همان مرگ نخستین خود و ما هرگز عذاب نخواهیم شد ۵۹
 راستی که این همان کامیابی بزرگ است ۶۰
 برای چنین باید کوشندگان بکوشند ۶۱
 آیا از نظر پذیرایی این بهتر است یا درخت زقوم ۶۲
 در حقیقت ما آن را برای ستمگران عذابی گردانیدیم ۶۳
 آن درختی است که از قعر آتش سوزان می‌روید ۶۴
 میوه‌اش گویی چون کله‌های شیاطین است ۶۵
 پس حتما از آن می‌خورند و شکمها را از آن پر می‌کنند ۶۶
 سپس ایشان را بر سر آن آمیغی از آب جوشان است ۶۷
 آنگاه بازگشتشان بی‌گمان به سوی دوزخ است ۶۸
 آنها پدران خود را گمراه یافتند ۶۹
 پس ایشان به دنبال آنها می‌شتابند ۷۰
 و قطعا پیش از آنها بیشتر پیشینیان به گمراهی افتادند ۷۱
 و حال آنکه مسلما در میانشان هشداردهندگان فرستادیم ۷۲
 پس ببین فرجام هشدارداده‌شدگان چگونه بود ۷۳
 به استثنای بندگان پاکدل خدا ۷۴
 و نوح ما را ندا داد و چه نیک اجابت‌کننده بودیم ۷۵
 و او و کسانش را از اندوه بزرگ رهانیدیم ۷۶
 و نسل او را باقی گذاشتیم ۷۷
 و در میان آیندگان او را بر جای گذاشتیم ۷۸
 درود بر نوح در میان جهانیان ۷۹
 ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ۸۰

به راستی او از بندگان مؤمن ما بود ۸۱
 سپس دیگران را غرق کردیم ۸۲
 و بی‌گمان ابراهیم از پیروان اوست ۸۳
 آنگاه که با دلی پاک به پروردگارش آمد ۸۴
 چون به پدر و قوم خود گفت چه می‌پرستید ۸۵
 آیا غیر از آنها به دروغ خدایانی می‌خواهید ۸۶
 پس گمانتان به پروردگار جهانها چیست ۸۷
 پس نظری به ستارگان افکند ۸۸
 و گفت من کسالت دارم ۸۹
 پس پشت‌کنان از او روی برتافتند ۹۰
 تا نهانی به سوی خدایانشان رفت و گفت آیا غذا نمی‌خورید ۹۱
 شما را چه شده که سخن نمی‌گویید ۹۲
 پس با دست راست بر سر آنها زدن گرفت ۹۳
 تا دوان دوان سوی او روی‌آور شدند ۹۴
 گفت آیا آنچه را می‌تراشید می‌پرستید ۹۵
 با اینکه خدا شما و آنچه را که برمی‌سازید آفریده است ۹۶
 گفتند برایش خانه‌ای بسازید و در آتشش بیندازید ۹۷
 پس خواستند به او نیرنگی زنند و ما آنان را پست گردانیدیم ۹۸
 و گفت من به سوی پروردگارم رهسپارم زودا که مرا راه نماید ۹۹
 ای پروردگار من مرا از شایستگان بخش ۱۰۰
 پس او را به پسری بردبار مژده دادیم ۱۰۱
 و وقتی با او به جایگاه سعی رسید گفت ای پسرک من من در خواب می‌بینم که تو را سر
 می‌برم پس بین چه به نظرت می‌آید گفت ای پدر من آنچه را ماموری بکن ان شاء الله مرا
 از شکیبایان خواهی یافت ۱۰۲
 پس وقتی هر دو تن دردادند ورا به پیشانی بر خاک افکند ۱۰۳
 او را ندا دادیم که ای ابراهیم ۱۰۴
 رؤیا را حقیقت بخشیدی ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۱۰۵
 راستی که این همان آزمایش آشکار بود ۱۰۶

و او را در ازای قربانی بزرگی باز رهنیدیم ۱۰۷
 و در آیندگان برای او به جای گذاشتیم ۱۰۸
 درود بر ابراهیم ۱۰۹
 نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۱۱۰
 در حقیقت او از بندگان با ایمان ما بود ۱۱۱
 و او را به اسحاق که پیامبری از شایستگان است مژده دادیم ۱۱۲
 و به او و به اسحاق برکت دادیم و از نسل آن دو برخی نیکوکار و آشکارا به خود ستمکار
 بودند ۱۱۳
 و در حقیقت بر موسی و هارون منت نهادیم ۱۱۴
 و آن دو و قومشان را از اندوه بزرگ رهنیدیم ۱۱۵
 و آنان را یاری دادیم تا ایشان غالب آمدند ۱۱۶
 و آن دو را کتاب روشن دادیم ۱۱۷
 و هر دو را به راه راست هدایت کردیم ۱۱۸
 و برای آن دو در آیندگان به جای گذاشتیم ۱۱۹
 درود بر موسی و هارون ۱۲۰
 ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۱۲۱
 زیرا آن دو از بندگان با ایمان ما بودند ۱۲۲
 و به راستی الیاس از فرستادگان بود ۱۲۳
 چون به قوم خود گفت آیا پروا نمی‌دارید ۱۲۴
 آیا بل را می‌پرستید و بهترین آفرینندگان را و می‌گذارید ۱۲۵
 خدا را که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست ۱۲۶
 پس او را دروغگو شمردند و قطعاً آنها احضار خواهند شد ۱۲۷
 مگر بندگان پاکدین خدا ۱۲۸
 و برای او در آیندگان به جای گذاشتیم ۱۲۹
 درود بر پیروان الیاس ۱۳۰
 ما نیکوکاران را این گونه پاداش می‌دهیم ۱۳۱
 زیرا او از بندگان با ایمان ما بود ۱۳۲
 و در حقیقت لوط از زمره فرستادگان بود ۱۳۳

آنگاه که او و همه کسانش را رها نمودیم ۱۳۴
 جز پیرزنی که در میان باقی ماندگان بود ۱۳۵
 سپس دیگران را هلاک کردیم ۱۳۶
 و در حقیقت شما بر آنان صبحگاهان ۱۳۷
 و شامگاهان می گذرید آیا به فکر فرو نمی روید ۱۳۸
 و در حقیقت یونس از زمره فرستادگان بود ۱۳۹
 آنگاه که به سوی کشتی پر بگریخت ۱۴۰
 پس با هم قرعه انداختند و از باختگان شد ۱۴۱
 و عنبرماهی او را بلعید در حالی که او نکوهشگر خویش بود ۱۴۲
 و اگر او از زمره تسبیح کنندگان نبود ۱۴۳
 قطعا تا روزی که برانگیخته می شوند در شکم آن می ماند ۱۴۴
 پس او را در حالی که ناخوش بود به زمین خشکی افکندیم ۱۴۵
 و بر بالای او درختی از کدوبن رویانیدیم ۱۴۶
 و او را به سوی یکصد هزار یا بیشتر روانه کردیم ۱۴۷
 پس ایمان آوردند و تا چندی برخوردارشان کردیم ۱۴۸
 پس از مشرکان جويا شو آیا پروردگارت را دختران و آنان را پسران است ۱۴۹
 یا فرشتگان را مادینه آفریدیم و آنان شاهد بودند ۱۵۰
 هشدار که اینان از دروغ پردازی خود قطعا خواهند گفت: ۱۵۱ خدا فرزند آورده ، در حالی
 که آنها قطعا دروغگویانند ۱۵۲
 آیا دختران را بر پسران برگزیده است ۱۵۳
 شما را چه شده چگونه داوری می کنید ۱۵۴
 آیا سر پند گرفتن ندارید ۱۵۵
 یا دلیلی آشکار دارید ۱۵۶
 پس اگر راست می گوئید کتابتان را بیاورید ۱۵۷
 و میان خدا و جن ها پیوندی انگاشتند و حال آنکه جنیان نیک دانسته اند که خودشان احضار
 خواهند شد ۱۵۸
 خدا منزله است از آنچه در وصف می آورند ۱۵۹
 به استثنای بندگان پاکدل خدا ۱۶۰

در حقیقت شما و آنچه می‌پرستید ۱۶۱
 بر ضد او گمراه‌گر نیستید ۱۶۲
 مگر کسی را که به دوزخ رفتنی است ۱۶۳
 و هیچ یک از ما نیست مگر برای او مرتبه‌ای معین است ۱۶۴
 و در حقیقت ماییم که صف بسته‌ایم ۱۶۵
 و ماییم که خود تسبیح گویانیم ۱۶۶
 و به تاکید می‌گفتند ۱۶۷
 اگر پندی از پیشینیان نزد ما بود ۱۶۸
 قطعا از بندگان خالص خدا می‌شدیم ۱۶۹
 ولی به آن کافر شدند و زودا که بدانند ۱۷۰
 و قطعا فرمان ما درباره بندگان فرستاده ما از پیش رفته است ۱۷۱
 که آنان حتما پیروز خواهند شد ۱۷۲
 و سپاه ما هرآینه غالب آیندگانند ۱۷۳
 پس تا مدتی از آنان روی برتاب ۱۷۴
 و آنان را بنگر که خواهند دید ۱۷۵
 آیا عذاب ما را شتابزده خواستارند ۱۷۶
 آنگاه که عذاب به خانه آنان فرود آید چه بد صبحگاهی است ۱۷۷
 و از ایشان تا مدتی روی برتاب ۱۷۸
 و بنگر که خواهند دید ۱۷۹
 منزّه است پروردگار تو پروردگار شکوهمند از آنچه وصف می‌کنند ۱۸۰
 و درود بر فرستادگان ۱۸۱
 و ستایش ویژه خدا پروردگار جهانهاست ۱۸۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان

صاد سوگند به قرآن پراندرز ۱

آری آنان که کفر ورزیدند در سرکشی و ستیزه‌اند ۲ چه بسیار نسلها که پیش از ایشان هلاک کردیم که به فریاد خواندند و دیگر مجال گریز نبود ۳ و از اینکه هشدار دهنده‌ای از خودشان برایشان آمده درشگفتند و کافران می گویند این ساحری شیاد است ۴

آیا خدایان را خدای واحدی قرار داده این واقعا چیز عجیبی است ۵ و بزرگان‌شان روان شدند بروید و بر خدایان خود ایستادگی نمایید که این امر قطعاً هدفست ۶

این را در آیین اخیر نشنیده‌ایم این جز دروغ بافی نیست ۷

آیا از میان ما قرآن بر او نازل شده است بلکه آنان درباره قرآن من دودلند بلکه هنوز عذاب نچشیده‌اند ۸

آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار ارجمند بسیار بخشنده تو نزد ایشان است ۹
آیا فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن ایشان است پس در آن اسباب به بالا روند ۱۰

این سپاهک دسته‌های دشمن در آنجا در هم شکستنی‌اند ۱۱

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب خرگاهها تکذیب کردند ۱۲

و ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه آنها دسته‌های مخالف بودند ۱۳

هیچ کدام نبودند که پیامبران را تکذیب نکنند پس عقوبت سزاوار آمد ۱۴

و اینان جز یک فریاد را انتظار نمی‌برند که هیچ سر خاراندنی در آن نیست ۱۵

و گفتند پروردگارا پیش از روز حساب بهره ما را به شتاب به ما بده ۱۶

بر آنچه می‌گویند صبر کن و داوود بنده ما را که دارای امکانات بود به یاد آور آری او بسیار بازگشت‌کننده بود ۱۷

ما کوهها را با او مسخر ساختیم شامگاهان و بامدادان خداوند را نیایش می‌کردند ۱۸

و پرندگان را از هر سو گرد همگی به سوی او بازگشت‌کننده بودند ۱۹

و پادشاهیش را استوار کردیم و او را حکمت و کلام فیصله دهنده عطا کردیم ۲۰

و آیا خبر دادخواهان چون از نمازخانه بالا رفتند به تو رسید ۲۱ وقتی بر داوود درآمدند و او

از آنان به هراس افتاد گفتند مترس دو مدعی که یکی از ما بر دیگری تجاوز کرده پس میان

ما به حق داوری کن و از حق دور مشو و ما را به راه راست راهبر باش ۲۲

این برادر من است او را نود و نه میش و مرا یک میش است و می‌گوید آن را به من بسپار و در سخنوری بر من غالب آمده است ۲۳

گفت قطعا او در مطالبه میش تو بر میش‌های خودش بر تو ستم کرده و در حقیقت بسیاری از شریکان به همدیگر ستم روا می‌دارند به استثنای کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند و اینها بس اندکند و داوود دانست که ما او را آزمایش کرده‌ایم پس از پروردگارش آموزش خواست و به رو درافتاد و توبه کرد ۲۴

و بر او این را بخشودیم و در حقیقت برای او پیش ما تقرب و فرجامی خوش خواهد بود ۲۵ ای داوود ما تو را در زمین خلیفه گردانیدیم پس میان مردم به حق داوری کن و زنهار از هوس پیروی مکن که تو را از راه خدا به در کند در حقیقت کسانی که از راه خدا به در می‌روند به آنکه روز حساب را فراموش کرده‌اند عذابی سخت خواهند داشت ۲۶

و آسمان و زمین و آنچه را که میان این دو است به باطل نیافریدیم این گمان کسانی است که کافر شده اند پس وای از آتش بر کسانی که کافر شده‌اند ۲۷

یا کسانی را که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند چون مفسدان در زمین می‌گردانیم یا پرهیزگاران را چون پلیدکاران قرار می‌دهیم ۲۸

کتابی مبارک است که آن را به سوی تو نازل کرده‌ایم تا در آیات آن بیندیشند و خردمندان پند گیرند ۲۹

و سلیمان را به داوود بخشیدیم چه نیکو بنده‌ای به راستی او توبه‌کار بود ۳۰ هنگامی که غروب اسبهای اصیل را بر او عرضه کردند ۳۱ گفت واقعا من دوستی اسبان را بر یاد پروردگارم ترجیح دادم تا در پس حجاب ظلمت شد ۳۲ .. را نزد من باز آورید پس شروع کرد به دست کشیدن بر ساقها و گردن آنها ۳۳

و قطعا سلیمان را آزمودیم و بر تخت او جسدی بیفکندیم پس به توبه باز آمد ۳۴ گفت پروردگارا مرا ببخش و ملکی به من ارزانی دار که هیچ کس را پس از من سزاوار نباشد در حقیقت تویی که خود بسیار بخشنده‌ای ۳۵ پس باد را در اختیار او قرار دادیم که هر جا تصمیم می‌گرفت به فرمان او نرم روان می‌شد ۳۶ و شیطانها را بنا و غواص ۳۷ تا دیگر را که جفت جفت با زنجیرها به هم بسته بودند ۳۸ این بخشش ماست بی‌شمار بخش یا نگاه دار ۳۹ و قطعا برای او در پیشگاه ما تقرب و فرجام نیکوست ۴۰

و بنده ما ایوب را به یاد آور آنگاه که پروردگارش را ندا داد که شیطان مرا به رنج و عذاب مبتلا کرد ۴۱ با پای خود بکوب اینک این چشمه ساری است سرد و آشامیدنی ۴۲ و کسانش

را و نظایر آنها را همراه آنها به او بخشیدیم تا رحمتی از جانب ما و عبرتی برای خردمندان
 باشد ۴۳ یک بسته ترکه به دستت بگیر و با آن بزن و سوگند مشکن ما او را شکیبایافتیم
 چه نیکوبندهای به راستی او توبه‌کار بود ۴۴
 و بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که نیرومند و دیده‌ور بودند به یادآور ۴۵
 ما آنان را با موهبت و ویژه‌ای که یادآوری آن سرای بود خالص گردانیدیم ۴۶
 و آنان در پیشگاه ما جدا از برگزیدگان نیکانند ۴۷
 و اسماعیل و یسع و ذوالکفل را به یاد آور همه از نیکانند ۴۸
 این یادکردی است و قطعا برای پرهیزگاران فرجامی نیک است ۴۹
 باغهای همیشگی در حالی که درهای برایشان گشوده‌است ۵۰
 در آنجا تکیه می‌زنند میوه‌های فراوان و نوشیدنی در آنجا طلب می‌کنند ۵۱
 و نزدشان فروهشته نگاه همسال است ۵۲
 این است آنچه برای روز حساب به شما وعده داده می‌شد ۵۳
 در حقیقت این روزی ماست و آن را پایانی نیست ۵۴
 این است و برای طغیانگران واقعا بد فرجامی است ۵۵
 به جهنم درمی‌آیند و چه بد آرامگاهی است ۵۶
 این جوشاب و چرکاب است باید آن را بچشند ۵۷
 و از همین گونه انواع دیگر ۵۸ اینها گروهی‌اند که با شما به اجبار درمی‌آیند بدا به حال آنها
 زیرا آنان داخل آتش می‌شوند ۵۹ می‌گویند بلکه بر خود شما خوش مباد این را شما خود
 برای ما از پیش فراهم آوردید و چه بد قرارگاهی است ۶۰ می‌گویند پروردگارا هر کس این را
 از پیش برای ما فراهم آورده عذاب او را در آتش دو چندان کن ۶۱
 و می‌گویند ما را چه شده است که مردانی را که ما آنان را از اشرار می‌شمردیم نمی‌بینیم ۶۲
 آیا آنان را به ریشخند می‌گرفتیم یا چشمها بر آنها نمی‌افتد ۶۳
 این مجادله اهل آتش قطعا راست است ۶۴
 بگو من فقط هشدارنده‌ای هستم و جز خدای یگانه قهار معبودی دیگر نیست ۶۵
 پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است همان شکست ناپذیر آمرزنده ۶۶
 بگو این خبری بزرگ است ۶۷ شما از آن روی برمی‌تابید ۶۸
 مرا در باره ملاء اعلی هیچ دانشی نبود آنگاه که مجادله می‌کردند ۶۹
 به من هیچ وحی نمی‌شود جز اینکه من هشدارنده‌ای آشکارم ۷۰

آنگاه که پروردگارت به فرشتگان گفت من بشری را از گل خواهم آفرید ۱۷
 پس چون او را درست کردم و از روح خویش در آن دمیدم سجده‌کنان برای او بیفتید ۷۲
 پس همه فرشتگان یکسره سجده کردند ۷۳
 مگر ابلیس تکبر نمود و از کافران شد ۷۴
 فرمود ای ابلیس چه چیز تو را مانع شد که برای چیزی که به دستان قدرت خویش خلق کردم سجده آوری آیا تکبر نمودی یا از برتری جویانی ۷۵
 گفت من از او بهترم مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گل آفریده‌ای ۷۶
 فرمود پس از آن بیرون شو که تو رانده‌ای ۷۷
 و تا روز جزا لعنت من بر تو باد ۷۸
 گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که برانگیخته می‌شوند مهلت ده ۷۹
 فرمود در حقیقت تو از مهلت یافتگانی ۸۰ تا روز معین معلوم ۸۱
 گفت پس به عزت تو سوگند که همگی را جدا از راه به در می‌برم ۸۲
 مگر آن بندگان پاکدل تو را ۸۳
 فرمود حق است و حق را می‌گویم ۸۴ هرآینه جهنم را از تو و از هر کس از آنان که تو را پیروی کند از همگی‌شان خواهم انباشت ۸۵
 بگو مزدی بر این از شما طلب نمی‌کنم و من از کسانی نیستم که چیزی از خود بسازم و به خدا نسبت دهم ۸۶
 این جز پندی برای جهانیان نیست ۸۷
 و قطعاً پس از چندی خبر آن را خواهید دانست ۸۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

نازل شدن از جانب خدای شکست ناپذیر سنجیده کار است ۱

ما کتاب را به حق به سوی تو فرود آوردیم پس خدا را در حالی که اعتقاد را برای او خالص کننده ای عبادت کن ۲

آگاه باشید آیین پاک از آن خداست و کسانی که به جای او دوستانی برای خود گرفته اند - ما آنها را جز برای اینکه ما را هر چه بیشتر به خدا نزدیک گردانند نمی پرستیم، البته خدا میان آنان درباره آنچه که بر سر آن اختلاف دارند داوری خواهد کرد در حقیقت خدا آن کسی را که دروغ پرداز ناسپاس است هدایت نمی کند ۳

اگر خدا می خواست برای خود فرزندی بگیرد قطعاً از آنچه خلق می کند آنچه را می خواست برمی گزید منزله است او اوست خدای یگانه قهار ۴

آسمانها و زمین را به حق آفرید شب را به روز درمی پیچد و روز را به شب درمی پیچد و آفتاب و ماه را تسخیر کرد هر کدام تا مدتی معین روانند آگاه باش که او همان شکست ناپذیر آمرزنده است ۵

شما را از نفسی واحد آفرید سپس جفتش را از آن قرار داد و برای شما از دامها هشت قسم پدید آورد شما را در شکمهای مادرانتان آفرینشی پس از آفرینشی در تاریکیهای سه گانه خلق کرد این است خدا پروردگار شما فرمانروایی از آن اوست خدایی جز او نیست پس چگونه برگردانیده می شوید ۶

اگر کفر ورزید خدا از شما سخت بی نیاز است و برای بندگان کفران را خوش نمی دارد و اگر سپاس دارید آن را برای شما می پسندد و هیچ بردارنده ای بار دیگری را بر نمی دارد آنگاه بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و شما را به آنچه می کردید خبر خواهد داد که او به راز دلها داناست ۷

و چون به انسان آسیبی رسد پروردگارش را در حالی که به سوی او بازگشت کننده است می خواند سپس چون او را از جانب خود نعمتی عطا کند آن را که در رفع آن پیشتر به درگاه او دعا می کرد فراموش می نماید و برای خدا همتایانی قرار می دهد تا از راه او گمراه گرداند بگو به کفرت اندکی برخوردار شو که تو از اهل آتشی ۸ یا آن کسی که او در طول شب در سجده و قیام اطاعت می کند از آخرت می ترسد و رحمت پروردگارش را امید دارد بگو آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند تنها خردمندانند که پندپذیرند ۹

بگو ای بندگان من که ایمان آورده‌اید از پروردگارتان پروا بدارید برای کسانی که در این دنیا خوبی کرده‌اند نیکی خواهد بود و زمین خدا فراخ است بی‌تردید شکیبایان پاداش خود را بی‌حساب به تمام خواهند یافت ۱۰

بگو من مأمورم که خدا را در حالی که آیینم را برای او خالص گردانیده‌ام بپرستم ۱۱ و مأمورم که نخستین مسلمانان باشم ۱۲

بگو من اگر به پروردگارم عصیان ورزم از عذاب روزی هولناک می‌ترسم ۱۳

بگو خدا را می‌پرستم در حالی که دینم را برای او بی‌آلایش می‌گردانم ۱۴ پس هر چه را غیر از او می‌خواهید بپرستید بگو زیانکاران در حقیقت کسانی‌اند که به خود و کسانشان در روز قیامت زیان رسانده‌اند آری این همان خسران آشکار است ۱۵ آنها از بالای سرشان چترهایی از آتش خواهند داشت و از زیر پایشان طبق‌هایی این است که خدا بندگان را به آن بیم می‌دهد ای بندگان من از من بترسید ۱۶

و آنان که خود را از طاغوت به دور می‌دارند تا مبدا او را بپرستند و به سوی خدا بازگشته‌اند آنان را مؤده باد پس بشارت ده به آن بندگان من که ۱۷ به سخن گوش فرامی‌دهند و بهترین آن را پیروی می‌کنند اینانند که خدایشان راه نموده و اینانند همان خردمندان ۱۸ پس آیا کسی که فرمان عذاب بر او واجب آمده آیا تو کسی را که در آتش است می‌رهانی ۱۹ لیکن کسانی که از پروردگارشان پروا داشتند برای ایشان غرفه‌هایی است که بالای آنها غرفه‌هایی بنا شده است نهرها از زیر آن روان است وعده خداست خلاف وعده نمی‌کند ۲۰

مگر ندیده‌ای که خدا از آسمان آبی فرود آورد پس آن را به چشمه‌هایی که در زمین است راه داد آنگاه به وسیله آن کشتزاری را که رنگهای آن گوناگون است بیرون می‌آورد سپس خشک می‌گردد آنگاه آن را زرد می‌بینی سپس خاشاکش می‌گرداند قطعا در این برای صاحبان خرد عبرتی است ۲۱

پس آیا کسی که خدا سینه‌اش را برای اسلام گشاده و برخوردار از نوری از جانب پروردگارش می‌باشد پس وای بر آنان که از سخت دلی یاد خدا نمی‌کنند اینانند که در گمراهی آشکارند ۲۲

خدا زیباترین سخن را کتابی متشابه متضمن وعد و وعید نازل کرده است آنان که از پروردگارشان می‌هراسند پوست بدنشان از آن به لرزه می‌افتد سپس پوستشان و دلشان به

یاد خدا نرم می‌گردد این است هدایت خدا هر که را بخواهد به آن راه نماید و هر که را خدا گمراه کند او را راهبری نیست ۲۳

پس آیا آن کس که با چهره خود گزند عذاب را روز قیامت دفع می‌کند و به ستمگران گفته می‌شود آنچه را که دستاوردتان بوده است بپشید ۲۴

کسانی که پیش از آنان بودند به تکذیب پرداختند و از آنجا که حدس نمی‌زدند عذاب برایشان آمد ۲۵

پس خدا در زندگی دنیا رسوایی را به آنان چشاندید و اگر می‌دانستند قطعاً عذاب آخرت بزرگتر است ۲۶

و در این قرآن از هر گونه مثلی برای مردم آوردیم باشد که آنان پندگیرند ۲۷

قرآنی عربی بی‌هیچ کژی باشد که آنان راه تقوا پویند ۲۸

خدا مثلی زده است مردی است که چند خواجه ناسازگار در او شرکت دارند و مردی است که تنها فرمانبر یک مرد است آیا این دو در مثل یکسانند سپاس خدای را بلکه بیشترشان نمی‌دانند ۲۹

قطعاً تو خواهی مرد و آنان خواهند مرد ۳۰

سپس شما روز قیامت پیش پروردگارتان مجادله خواهید کرد ۳۱

پس کیست ستمگرتر از آن کس که بر خدا دروغ بست و راست را چون به سوی او آمد دروغ پنداشت آیا جای کافران در جهنم نیست ۳۲

و آن کس که راستی آورد و آن را باور نمود آنانند که خود پرهیزگاراند ۳۳

برای آنان هر چه بخواهند پیش پروردگارشان خواهد بود این است پاداش نیکوکاران ۳۴ تا خدا بدترین عملی را که کرده‌اند از ایشان بزدايد و آنان را به بهترین کاری که می‌کرده‌اند پاداش دهد ۳۵

آیا خدا کفایت کننده بنده‌اش نیست و تو را از آنها که غیر اویند می‌ترسانند و هر که را خدا گمراه گرداند برایش راهبری نیست ۳۶ و هر که را خدا هدایت کند گمراه کننده‌ای ندارد مگر خدا نیست که نیرومند کیفرخواه است ۳۷

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده قطعاً خواهند گفت خدا بگو چه تصور می‌کنید اگر خدا بخواهد صدمه‌ای به من برساند آیا آنچه را به جای خدا می‌خوانید می‌توانند صدمه او را برطرف کنند یا اگر او رحمتی برای من اراده کند آیا آنها می‌توانند رحمتش را بازدارند بگو خدا مرا بس است اهل توکل تنها بر او توکل می‌کنند ۳۸

بگو ای قوم من شما بر حسب امکانات خود عمل کنید من عمل می‌کنم پس به زودی خواهید دانست ۳۹ چه کس را عذابی که رسوایش کند خواهد آمد و عذابی پایدار بر او نازل می‌شود ۴۰

ما این کتاب را برای مردم به حق بر تو فروفرستادیم پس هر کس هدایت شود به سود خود اوست و هر کس بیراهه رود تنها به زیان خودش گمراه می‌شود و تو بر آنها وکیل نیستی ۴۱ خدا روح مردم را هنگام مرگشان به تمامی باز می‌ستاند و روحی را که در خوابش نمرده است پس آن را که مرگ را بر او واجب کرده نگاه می‌دارد و آن دیگر را تا هنگامی معین بازپس می‌فرستد قطعا در این برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هایست ۴۲

آیا غیر از خدا شفاعتگرانی برای خود گرفته‌اند بگو آیا هر چند اختیار چیزی را نداشته باشند و نیندیشند ۴۳

بگو شفاعت یکسره از آن خداست فرمانروایی آسمانها و زمین خاص اوست سپس به سوی او باز گردانیده می‌شوید ۴۴

و چون خدا به تنهایی یاد شود دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند منجر می‌گردد و چون کسانی غیر از او یاد شوند بناگاه آنان شادمانی می‌کنند ۴۵

بگو بار الها ای پدیدآورنده آسمانها و زمین دانای نهان و آشکار تو خود در میان بندگان بر سر آنچه اختلاف می‌کردند داوری می‌کنی ۴۶

و اگر آنچه در زمین است یکسره برای کسانی که ظلم کرده‌اند باشد و نظیرش با آن باشد قطعا آن را برای رهایی خودشان از سختی عذاب روز قیامت خواهند داد و آنچه تصور نمی‌کردند از جانب خدا بر ایشان آشکار می‌گردد ۴۷

و گناهانی که مرتکب شده‌اند برایشان ظاهر می‌شود و آنچه را که بدان ریشخند می‌کردند آنها را فرا می‌گیرد ۴۸

و چون انسان را آسیبی رسد ما را فرا می‌خواند سپس چون نعمتی از جانب خود به او عطا کنیم می‌گوید تنها آن را به دانش خود یافته‌ام نه چنان است بلکه آن آزمایشی است ولی بیشترشان نمی‌دانند ۴۹

قطعا کسانی که پیش از آنان بودند این را گفتند و آنچه به دست آورده بودند کاری برایشان نکرد ۵۰ تا کیفر آنچه مرتکب شده بودند بدیشان رسید و کسانی از این که ستم کرده‌اند به زودی نتایج سوء آنچه مرتکب شده‌اند بدیشان خواهد رسید و آنان درمانده‌کننده نیستند ۵۱

آیا ندانسته‌اند که خداست که روزی را برای هر کس که بخواهد گشاده یا تنگ می‌گرداند
 قطعا در این برای مردمی که ایمان دارند نشانه‌هایی است ۵۲

بگو ای بندگان من که بر خویشتن زیاده‌روی روا داشته‌اید از رحمت خدا نومید مشوید در
 حقیقت خدا همه گناهان را می‌آمرزد که او خود آمرزنده مهربان است ۵۳

و پیش از آنکه شما را عذاب در رسد و دیگر یاری نشوید به سوی پروردگارتان بازگردید و
 تسلیم او شوید ۵۴

و پیش از آنکه به طور ناگهانی و در حالی که حدس نمی‌زنید شما را عذاب دررسد نیکوترین
 چیزی را که از جانب پروردگارتان به سوی شما نازل آمده است پیروی کنید ۵۵

تا آنکه کسی بگوید دروغا بر آنچه در حضور خدا کوتاهی ورزیدم بی‌تردید من از
 ریشخندکنندگان بودم ۵۶

یا بگوید اگر خدایم هدایت می‌کرد مسلما از پرهیزگاران بودم ۵۷

یا چون عذاب را ببیند بگوید کاش مرا برگشتی بود تا از نیکوکاران می‌شدم ۵۸

آری نشانه‌های من بر تو آمد و آنها را تکذیب کردی و تکبر ورزیدی و از کافران شدی ۵۹

و روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بسته‌اند رو سیاه می‌بینی آیا جای سرکشان در جهنم
 نیست ۶۰

و خدا کسانی را که تقوا پیشه کرده‌اند به کارهایی که مایه رستگاری‌شان بوده نجات می‌دهد
 عذاب به آنان نمی‌رسد و غمگین نخواهند گردید ۶۱

خدا آفریدگار هر چیزی است و اوست که بر هر چیز نگهبان است ۶۲

کلیدهای آسمان و زمین از آن اوست و کسانی که نشانه‌های خدا را انکار کردند آنانند که
 زیانکارانند ۶۳

بگو ای نادانان آیا مرا وادار می‌کنید که جز خدا را بپرستم ۶۴

و قطعا به تو و به کسانی که پیش از تو بودند وحی شده است اگر شرک ورزی حتما کردارت
 تباه و مسلما از زیانکاران خواهی شد ۶۵

بلکه خدا را بپرست و از سپاسگزاران باش ۶۶

و خدا را آنچنان که باید به بزرگی نشناخته‌اند و حال آنکه روز قیامت زمین یکسره در قبضه
 اوست و آسمانها در پیچیده به دست اوست او منزه است و برتر است از آنچه شریک
 می‌گردانند ۶۷

و در صور دمیده می‌شود پس هر که در آسمانها و هر که در زمین است بیهوش درمی‌افتد مگر کسی که خدا بخواهد سپس بار دیگر در آن دمیده می‌شود و بناگاه آنان بر پای ایستاده می‌نگرند ۶۸

و زمین به نور پروردگارش روشن گردد و کارنامه نهاده شود و پیامبران و شاهدان را بیاورند و میانشان به حق داوری گردد و مورد ستم قرار نگیرند ۶۹

و هر کسی آنچه انجام داده است به تمام بیاید و او به آنچه می‌کنند دانایتر است ۷۰ و کسانی که کافر شده‌اند گروه گروه به سوی جهنم رانده شوند تا چون بدان رسند درهای آن گشوده گردد و نگهبانانش به آنان گویند مگر فرستادگانی از خودتان بر شما نیامدند که آیات پروردگارتان را بر شما بخوانند و به دیدار چنین روزی شما را هشدار دهند گویند چرا ولی فرمان عذاب بر کافران واجب آمد ۷۱

و گفته شود از درهای دوزخ درآیید جاودانه در آن بمانید و چه بد است جای سرکشان ۷۲ و کسانی که از پروردگارشان پروا داشته‌اند گروه گروه به سوی بهشت سوق داده شوند تا چون بدان رسند و درهای آن گشوده گردد و نگهبانان آن به ایشان گویند سلام بر شما خوش آمدید در آن درآیید جاودانه ۷۳

و گویند سپاس خدایی را که وعده‌اش را بر ما راست گردانید و سرزمین را به ما میراث داد از هر جای آن باغ که بخواهیم جای می‌گزینیم چه نیک است پاداش عمل‌کنندگان ۷۴ و فرشتگان را می‌بینی که پیرامون عرش به ستایش پروردگار خود تسبیح می‌گویند و میانشان به حق داوری می‌گردد و گفته می‌شود سپاس ویژه پروردگار جهانیان است ۷۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم ۱

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند داناست ۲ گناه‌بخش و توبه‌پذیر ، سخت‌کیفر ، فراخ نعمت است خدایی جز او نیست بازگشت به سوی اوست ۳
جز آنهایی که کفر ورزیدند در آیات خدا ستیزه نمی‌کند پس رفت و آمدشان در شهرها تو را دستخوش فریب نگرداند ۴

پیش از اینان قوم نوح و بعد از آنان دسته‌های مخالف به تکذیب پرداختند و هر امتی آهنگ فرستاده خود را کردند تا او را بگیرند و به باطل جدال نمودند تا حقیقت را با آن پامال کنند پس آنان را فرو گرفتم آیا چگونه بود کیفر من ۵
و بدین سان فرمان پروردگارت درباره کسانی که کفر ورزیده بودند به حقیقت پیوست که ایشان همدمان آتش خواهند بود ۶

کسانی که عرش را حمل می‌کنند و آنها که پیرامون آنند به سپاس پروردگارشان تسبیح می‌گویند و به او ایمان دارند و برای کسانی که گروه‌دهاند طلب آمرزش می‌کنند پروردگارا رحمت و دانش هر چیز احاطه دارد کسانی را که توبه کرده و راه تو را دنبال کرده‌اند ببخش و آنها را از عذاب آتش نگاه دار ۷

پروردگارا آنان را در باغهای جاوید که وعده‌شان داده‌ای با هر که از پدران و همسران و فرزندان‌شان که به صلاح آمده‌اند داخل کن زیرا تو خود ارجمند و حکیمی ۸
و آنان را از بدیها نگاه دار و هر که را در آن روز از بدیها حفظ کنی البته رحمتش کرده‌ای و این همان کامیابی بزرگ است ۹

کسانی که کافر بوده‌اند مورد ندا قرار می‌گیرند که قطعاً دشمنی خدا از دشمنی شما نسبت به همدیگر سخت‌تر است آنگاه که به سوی ایمان فرا خوانده می‌شدید و انکار می‌ورزیدید ۱۰
می‌گویند پروردگارا دو بار ما را به مرگ رسانیدی و دو بار ما را زنده گردانیدی به گناهانمان اعتراف کردیم پس آیا راه بیرون‌شدنی هست ۱۱

این از آن روی برای شماسست که چون خدا به تنهایی خوانده می‌شد کفر می‌ورزیدید و چون به او شرک آورده می‌شد آن را باور می‌کردید پس فرمان از آن خدای والای بزرگ است ۱۲
اوست آن کس که نشانه‌های خود را به شما می‌نماید و برای شما از آسمان روزی می‌فرستد و جز آن کس که توبه‌کار است پند نمی‌گیرد ۱۳

پس خدا را پاکدلانه فرا خوانید هر چند ناباوران را ناخوش افتد ۱۴
بالا برنده درجات خداوند عرش به هر کس از بندگانش که خواهد آن روح را به فرمان خویش
می‌فرستد تا از روز ملاقات بترسند ۱۵

آن روز که آنان ظاهر گردند چیزی از آنها بر خدا پوشیده نمی‌ماند امروز فرمانروایی از آن
کیست از آن خداوند یکتای قهار است ۱۶ امروز هر کسی به آنچه انجام داده است کیفر
می‌یابد امروز ستمی نیست آری خدا زود شمار است ۱۷

و آنها را از آن روز قریب بترسان آنگاه که جانها به گلوگاه می‌رسد در حالی که اندوه خود را
فرو می‌خورند برای ستمگران نه یاری است و نه شفاعتگری که مورد اطاعت باشد ۱۸
نگاههای دزدانه و آنچه را که دلها نهان می‌دارند می‌داند ۱۹

و خداست که به حق داوری می‌کند و کسانی را که در برابر او می‌خوانند به چیزی داوری
نمی‌کنند در حقیقت خداست که خود شنوای بیناست ۲۰
آیا در زمین نگردیده‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها اند چگونه بوده است آنها از
ایشان نیرومندتر و آثار در روی زمین با این همه خدا آنان را به کیفر گناهانشان گرفتار کرد
و در برابر خدا حمایتگری نداشتند ۲۱

این از آن روی بود که پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان می‌آوردند ولی انکار می‌کردند پس
خدا آنها را گرفت زیرا او نیرومند سخت‌کیفر است ۲۲

و به یقین موسی را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم ۲۳
به سوی فرعون و هامان و قارون گفتند افسونگری شاید است ۲۴

پس وقتی حقیقت را از جانب ما برای آنان آورد گفتند پسران کسانی را که با او ایمان
آورده‌اند بکشید و زنانشان را زنده بگذارید و نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست ۲۵
و فرعون گفت مرا بگذارید موسی را بکشم تا پروردگارش را بخواند من می‌ترسم آیین شما را
تغییر دهد یا در این سرزمین فساد کند ۲۶

و موسی گفت من از هر متکبری که به روز حساب عقیده ندارد به پروردگار خود و پروردگار
شما پناه برده‌ام ۲۷

و مردی مؤمن از خاندان فرعون که ایمان خود را نهان می‌داشت گفت آیا مردی را می‌کشید
که می‌گوید پروردگار من خداست و مسلما برای شما از جانب پروردگارتان دلایل آشکاری
آورده و اگر دروغگو باشد دروغش به زیان اوست و اگر راستگو باشد برخی از آنچه به شما

وعده می‌دهد به شما خواهد رسید چرا که خدا کسی را که افراطکار دروغزن باشد هدایت نمی‌کند ۲۸

ای قوم من امروز فرمانروایی از آن شماسست در این سرزمین مسلطید و چه کسی ما را از بالای خدا اگر به ما برسد حمایت خواهد کرد فرعون گفت جز آنچه می‌بینم به شما نمی‌نمایم و شما را جز به راه راست راهبر نیستیم ۲۹

و کسی که ایمان آورده بود گفت ای قوم من من از مثل روز دسته‌ها بر شما می‌ترسم ۳۰
نظیر سرنوشت قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که پس از آنها و خدا بر بندگان ستم نمی‌خواهد ۳۱

و ای قوم من من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را ندا درمی‌دهند بیم دارم ۳۲
روزی که پشت‌کنان باز می‌گردید برای شما در برابر خدا هیچ حمایتگری نیست و هر که را خدا گمراه کند او را راهبری نیست ۳۳

و به یقین یوسف پیش از این دلایل آشکار برای شما آورد و از آنچه برای شما آورد همواره در تردید بودید تا وقتی که از دنیا رفت گفتید خدا بعد از او هرگز فرستاده‌ای را برنخواهد انگیخت این گونه خدا هر که را افراطگر شکاک است بی راه می‌گذارد ۳۴
کسانی که درباره آیات خدا بدون حجتی که برای آنان آمده باشد مجادله می‌کنند در نزد خدا و نزد کسانی که ایمان آورده‌اند عداوت بزرگی است این گونه خدا بر دل هر متکبر و زورگویی مهر می‌نهد ۳۵

و فرعون گفت ای هامان برای من کوشکی بلند بساز شاید من به آن راهها برسم ۳۶
راههای آسمانها تا از خدای موسی اطلاع حاصل کنم و من او را سخت دروغپرداز می‌پندارم و این گونه برای فرعون زشتی کارش آراسته شد و از راه بازماند و نیرنگ فرعون جز به تباهی نینجامید ۳۷

و آن کس که ایمان آورده بود گفت ای قوم من مرا پیروی کنید تا شما را به راه درست هدایت کنم ۳۸

ای قوم من این زندگی دنیا تنها کالایی است و در حقیقت آن آخرت است که سرای پایدار است ۳۹

هر که بدی کند جز به مانند آن کیفر نمی‌یابد و هر که کار شایسته کند چه مرد باشد یا زن در حالی که ایمان داشته باشد در نتیجه آنان داخل بهشت می‌شوند و در آنجا بی حساب روزی می‌یابند ۴۰

و ای قوم من چه شده است که من شما را به نجات فرا می‌خوانم و مرا به آتش فرا می‌خوانید ۴۱ مرا فرا می‌خوانید تا به خدا کافر شوم و چیزی را که بدان علمی ندارم با او شریک گردانم و من شما را به سوی آن ارجمند آمرزنده دعوت می‌کنم ۴۲ آنچه مرا به سوی آن دعوت می‌کنید به ناچار نه در دنیا و نه در آخرت خواندن نیست و در حقیقت برگشت ما به سوی خداست و افراطگران همدمان آتشند ۴۳ پس به زودی آنچه را به شما می‌گویم به یاد خواهید آورد و کارم را به خدا می‌سپارم خداست که به بندگان بیناست ۴۴ پس خدا او را از عواقب سوء آنچه نیرنگ می‌کردند حمایت فرمود و فرعونیان را عذاب سخت فرو گرفت ۴۵ صبح و شام بر آتش عرضه می‌شوند و روزی که رستاخیز بر پا شود فرعونیان را در سخت‌ترین عذاب درآورید ۴۶ و آنگاه که در آتش شروع به آوردن حجت می‌کنند زیردستان به کسانی که گردنکش بودند می‌گویند ما پیرو شما بودیم پس آیا می‌توانید پاره‌ای از این آتش را از ما دفع کنید ۴۷ کسانی که گردنکشی می‌کردند می‌گویند همه ما در آن هستیم خداست که میان بندگان داوری کرده است ۴۸ و کسانی که در آتشند به نگهبانان جهنم می‌گویند پروردگارتان را بخوانید تا یک روز از این عذاب را به ما تخفیف دهد ۴۹ می‌گویند مگر پیامبرانتان دلائل روشن به سوی شما نیاوردند می‌گویند چرا می‌گویند پس بخوانید و دعای کافران جز در بیراهه نیست ۵۰ در حقیقت ما فرستادگان خود و کسانی را که گرویده‌اند در زندگی دنیا و روزی که گواهان برپای می‌ایستند قطعاً یاری می‌کنیم ۵۱ روزی که ستمگران را پوزش طلبی‌شان سود نمی‌دهد و برای آنان لعنت است و برایشان بدفرجامی آن سرای است ۵۲ و قطعاً موسی را هدایت دادیم و به فرزندان اسرائیل تورات را به میراث نهادیم ۵۳ رهنمود و یادکردی برای خردمندان است ۵۴ پس صبر کن که وعده خدا حق است و برای گناهت آمرزش بخواه و به سپاس پروردگارت شامگاهان و بامدادان ستایشگر باش ۵۵ در حقیقت آنان که درباره نشانه‌های خدا بی‌آنکه حجتی برایشان آمده باشد به مجادله برمی‌خیزند در دل‌هایشان جز بزرگنمایی نیست آنان به آن نخواهند رسید پس به خدا پناه جوی زیرا او خود شنوای بیناست ۵۶

قطعا آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر از آفرینش مردم است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۵۷
و نابینا و بینا یکسان نیستند و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند با بدکار
نیستند چه اندک پند می‌پذیرد ۵۸ در حقیقت رستاخیز قطعا آمدنی است در آن تردیدی
نیست ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند ۵۹

و پروردگارتان فرمود مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم در حقیقت کسانی که از پرستش من
کبر می‌ورزند به زودی خوار در دوزخ درمی‌آیند ۶۰
خدا کسی است که شب را برای شما پدید آورد تا در آن آرام گیرید و روز را روشنی بخش
آری خدا بر مردم بسیار صاحب فضل است ولی بیشتر مردم سپاس نمی‌دارند ۶۱
این است خدا پروردگار شما آفریننده هر چیزی است خدایی جز او نیست پس چگونه
بازگردانیده می‌شوید ۶۲

کسانی که نشانه‌های خدا را انکار می‌کردند این گونه رویگردان می‌شوند ۶۳
خدا کسی است که زمین را برای شما قرارگاه ساخت و آسمان را بنایی و شما را صورتگری
کرد و صورتهای شما را نیکو نمود و از چیزهای پاکیزه به شما روزی داد این است خدا
پروردگار شما بلند مرتبه و بزرگ است خدا پروردگار جهانیان ۶۴

اوست زنده‌ای که خدایی جز او نیست پس او را در حالی که دین را برای وی بی‌آلایش
گردانیده‌اید بخوانید سپاس ویژه خدا پروردگار جهانیان است ۶۵ بگو من نهی شده‌ام از اینکه
جز خدا کسانی را که می‌خوانید پرستش کنم هنگامی که از جانب پروردگارم مرا دلایل
روشن رسیده باشد و مامورم که فرمانبر پروردگار جهانیان باشم ۶۶

او همان کسی است که شما را از خاکی آفرید سپس از نطفه‌ای آنگاه از علقه‌ای و بعد شما را
کودکی برمی‌آورد تا به کمال قوت خود برسید و تا سالمند شوید و از میان شما کسی است که
مرگ پیش‌رس می‌یابد و تا به مدتی که مقرر است برسید و امید که در اندیشه فرو روید ۶۷
او همان کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و چون به کاری حکم کند همین قدر به آن
می‌گوید باش بی‌درنگ موجود می‌شود ۶۸

آیا کسانی را که در آیات خدا مجادله می‌کنند ندیده‌ای تا کجا انحراف حاصل کرده‌اند ۶۹
کسانی که کتاب و آنچه را که فرستادگان خود را بدان گسیل داشته‌ایم تکذیب کرده‌اند به
زودی خواهند دانست ۷۰

هنگامی که غلها در گردنهایشان و زنجیرها کشانیده می‌شوند ۷۱
در میان جوشاب آنگاه در آتش برافروخته می‌شوند ۷۲

آنگاه به آنان گفته می‌شود آنچه را در برابر خدا شریک می‌ساختید کجایند ۷۳
می‌گویند گمشان کردیم بلکه پیشتر ما چیزی را نمی‌خواندیم این گونه خدا کافران را بی‌راه
می‌گذارد ۷۴

این به سبب آن است که در زمین به ناروا شادی و سرمستی می‌کردید و بدان سبب است
که می‌نازیدید ۷۵

از درهای دوزخ درآیید در آن جاودان چه بد است جای سرکشان ۷۶
پس صبر کن که وعده خدا راست است پس چه پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده داده‌ایم به
تو بنمایانیم چه تو را از دنیا ببریم به سوی ما بازگردانیده می‌شوند ۷۷
و مسلما پیش از تو فرستادگانی را روانه کردیم برخی از آنان را بر تو حکایت کرده‌ایم و
برخی از ایشان را بر تو حکایت نکرده‌ایم و هیچ فرستاده‌ای را نرسد که بی‌اجازه خدا نشانه‌ای
بیاورد پس چون فرمان خدا برسد به حق داوری می‌شود و آنجاست که باطل‌کاران زیان
می‌کنند ۷۸

خدا کسی است که چهارپایان را برای شما پدید آورد تا از برخی از آنها سواری گیرید و از
برخی از آنها بخورید ۷۹
و در آنها برای شما سودهاست تا با آنها به مقصودی که در دلهایتان است برسید و بر آنها و
بر کشتی حمل می‌شوید ۸۰

و نشانه‌های خویش را به شما می‌نمایند پس کدام یک از آیات خدا را انکار می‌کنید ۸۱
آیا در زمین نگشته‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بوده است بیشتر
از آنان و نیرو و آثار در روی زمین استوارتر بودند و آنچه به دست می‌آوردند به حالشان
سودی نبخشید ۸۲

و چون پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان آوردند به آن چیز از دانش که نزدشان بود خرسند
شدند و آنچه به ریشخند می‌گرفتند آنان را فروگرفت ۸۳
پس چون سختی ما را دیدند گفتند فقط به خدا ایمان آوردیم و بدانچه با او شریک
می‌گردانیدیم کافریم ۸۴

و هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند دیگر ایمان‌شان برای آنها سودی نداد سنت خداست
که از .. درباره بندگان‌ش چنین جاری شده و آنجاست که ناباوران زیان کرده‌اند ۸۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم ۱

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند داناست ۲

گناه‌بخش و توبه‌پذیر ، سخت‌کیفر ، فراخ‌نعمت است خدایی جز او نیست بازگشت به سوی

اوست ۳

جز آنهایی که کفر ورزیدند در آیات خدا ستیزه نمی‌کند پس رفت و آمدشان در شهرها تو را

دستخوش فریب نگرداند ۴

پیش از اینان قوم نوح و بعد از آنان دسته‌های مخالف به تکذیب پرداختند و هر امتی آهنگ

فرستاده خود را کردند تا او را بگیرند و به باطل جدال نمودند تا حقیقت را با آن پامال

کنند پس آنان را فرو گرفتم آیا چگونه بود کیفر من ۵

و بدین سان فرمان پروردگارت درباره کسانی که کفر ورزیده بودند به حقیقت پیوست که

ایشان همدمان آتش خواهند بود ۶

کسانی که عرش را حمل می‌کنند و آنها که پیرامون آنند به سپاس پروردگارشان تسبیح

می‌گویند و به او ایمان دارند و برای کسانی که گرویده‌اند طلب آمرزش می‌کنند پروردگارا

رحمت و دانش .. هر چیز احاطه دارد کسانی را که توبه کرده و راه تو را دنبال کرده‌اند

ببخش و آنها را از عذاب آتش نگاه دار ۷

پروردگارا آنان را در باغهای جاوید که وعده‌شان داده‌ای با هر که از پدران و همسران و

فرزندانشان که به صلاح آمده‌اند داخل کن زیرا تو خود ارجمند و حکیمی ۸

و آنان را از بدیها نگاه دار و هر که را در آن روز از بدیها حفظ کنی البته رحمتش کرده‌ای و

این همان کامیابی بزرگ است ۹

کسانی که کافر بوده‌اند مورد ندا قرار می‌گیرند که قطعاً دشمنی خدا از دشمنی شما نسبت

به همدیگر سخت‌تر است آنگاه که به سوی ایمان فرا خوانده می‌شدید و انکار می‌ورزیدید ۱۰

می‌گویند پروردگارا دو بار ما را به مرگ رسانیدی و دو بار ما را زنده گردانیدی به گناهانمان

اعتراف کردیم پس آیا راه بیرون‌شدنی هست ۱۱

این از آن روی برای شماسست که چون خدا به تنهایی خوانده می‌شد کفر می‌ورزیدید و چون

به او شرک آورده می‌شد آن را باور می‌کردید پس فرمان از آن خدای والای بزرگ است ۱۲

اوست آن کس که نشانه‌های خود را به شما می‌نمایاند و برای شما از آسمان روزی می‌فرستد و جز آن کس که توبه‌کار است پند نمی‌گیرد ۱۳

پس خدا را پاکدلانه فرا خوانید هر چند ناباوران را ناخوش افتد ۱۴

بالا برنده درجات خداوند عرش به هر کس از بندگانش که خواهد آن روح را به فرمان خویش می‌فرستد تا از روز ملاقات بترسند ۱۵

آن روز که آنان ظاهر گردند چیزی از آنها بر خدا پوشیده نمی‌ماند امروز فرمانروایی از آن کیست از آن خداوند یکتای قهار است ۱۶

امروز هر کسی به آنچه انجام داده است کیفر می‌یابد امروز ستمی نیست آری خدا زودشمار است ۱۷

و آنها را از آن روز قریب بترسان آنگاه که جانها به گلوگاه می‌رسد در حالی که اندوه خود را فرو می‌خورند برای ستمگران نه یاری است و نه شفاعتگری که مورد اطاعت باشد ۱۸

نگاههای دزدانه و آنچه را که دلها نهان می‌دارند می‌داند ۱۹

و خداست که به حق داوری می‌کند و کسانی را که در برابر او می‌خوانند به چیزی داوری نمی‌کنند در حقیقت خداست که خود شنوای بیناست ۲۰

آیا در زمین نگردیده‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها اند چگونه بوده است آنها از ایشان نیرومندتر و آثار در روی زمین با این همه خدا آنان را به کیفر گناهانشان گرفتار کرد و در برابر خدا حمایتگری نداشتند ۲۱

این از آن روی بود که پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان می‌آوردند ولی انکار می‌کردند پس خدا آنها را گرفت زیرا او نیرومند سخت‌کیفر است ۲۲

و به یقین موسی را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم ۲۳

به سوی فرعون و هامان و قارون گفتند افسونگری شیاد است ۲۴

پس وقتی حقیقت را از جانب ما برای آنان آورد گفتند پسران کسانی را که با او ایمان آورده‌اند بکشید و زنانشان را زنده بگذارید و نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست ۲۵

و فرعون گفت مرا بگذارید موسی را بکشم تا پروردگارش را بخواند من می‌ترسم آیین شما را تغییر دهد یا در این سرزمین فساد کند ۲۶ و موسی گفت من از هر متکبری که به روز حساب عقیده ندارد به پروردگار خود و پروردگار شما پناه برده‌ام ۲۷ و مردی مؤمن از خاندان فرعون که ایمان خود را نهان می‌داشت گفت آیا مردی را می‌کشید که می‌گوید پروردگار من خداست و مسلما برای شما از جانب پروردگارتان دلایل آشکاری آورده و اگر

دروغگو باشد دروغش به زبان اوست و اگر راستگو باشد برخی از آنچه به شما وعده می‌دهد به شما خواهد رسید چرا که خدا کسی را که افراطکار دروغزن باشد هدایت نمی‌کند ۲۸ ای قوم من امروز فرمانروایی از آن شماست در این سرزمین مسلطید و چه کسی ما را از بالای خدا اگر به ما برسد حمایت خواهد کرد فرعون گفت جز آنچه می‌بینم به شما نمی‌نمایم و شما را جز به راه راست راهبر نیستیم ۲۹ و کسی که ایمان آورده بود گفت ای قوم من من از مثل روز دسته‌ها بر شما می‌ترسم ۳۰ نظیر سرنوشت قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که پس از آنها و خدا بر بندگان ستم نمی‌خواهد ۳۱

و ای قوم من من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را ندا درمی‌دهند بیم دارم ۳۲ روزی که پشت‌کنان بازمی‌گردید برای شما در برابر خدا هیچ حمایتگری نیست و هر که را خدا همراه کند او را راهبری نیست ۳۳ و به یقین یوسف پیش از این دلایل آشکار برای شما آورد و از آنچه برای شما آورد همواره در تردید بودید تا وقتی که از دنیا رفت گفتید خدا بعد از او هرگز فرستاده‌ای را برنخواهد انگیخت این گونه خدا هر که را افراطگر شکاک است بی راه می‌گذارد ۳۴ کسانی که در باره آیات خدا بدون حجتی که برای آنان آمده باشد مجادله می‌کنند در نزد خدا و نزد کسانی که ایمان آورده‌اند عداوت بزرگی است این گونه خدا بر دل هر متکبر و زورگویی مهر می‌نهد ۳۵

و فرعون گفت ای هامان برای من کوشکی بلند بساز شاید من به آن راهها برسم ۳۶ راههای آسمانها تا از خدای موسی اطلاع حاصل کنم و من او را سخت دروغپرداز می‌پندارم و این گونه برای فرعون زشتی کارش آراسته شد و از راه بازماند و نیرنگ فرعون جز به تباهی نینجامید ۳۷

و آن کس که ایمان آورده بود گفت ای قوم من مرا پیروی کنید تا شما را به راه درست هدایت کنم ۳۸ ای قوم من این زندگی دنیا تنها کالایی است و در حقیقت آن آخرت است که سرای پایدار است ۳۹

هر که بدی کند جز به مانند آن کیفر نمی‌یابد و هر که کار شایسته کند چه مرد باشد یا زن در حالی که ایمان داشته باشد در نتیجه آنان داخل بهشت می‌شوند و در آنجا بی حساب روزی می‌یابند ۴۰ و ای قوم من چه شده است که من شما را به نجات فرا می‌خوانم و مرا به آتش فرا می‌خوانید ۴۱

مرا فرا می خوانید تا به خدا کافر شوم و چیزی را که بدان علمی ندارم با او شریک گردانم و من شما را به سوی آن ارجمند آمرزنده دعوت می کنم ۴۲

آنچه مرا به سوی آن دعوت می کنید به ناچار نه در دنیا و نه در آخرت خواندن نیست و در حقیقت برگشت ما به سوی خداست و افراطگران همدمان آتشند ۴۳

پس به زودی آنچه را به شما می گویم به یاد خواهید آورد و کارم را به خدا می سپارم خداست که به بندگان بیناست ۴۴

پس خدا او را از عواقب سوء آنچه نیرنگ می کردند حمایت فرمود و فرعونیان را عذاب سخت فرو گرفت ۴۵

صبح و شام بر آتش عرضه می شوند و روزی که رستاخیز بر پا شود فرعونیان را در سخت ترین عذاب درآورید ۴۶

و آنگاه که در آتش شروع به آوردن حجت می کنند زیردستان به کسانی که گردنکش بودند می گویند ما پیرو شما بودیم پس آیا می توانید پاره ای از این آتش را از ما دفع کنید ۴۷

کسانی که گردنکشی می کردند می گویند همه ما در آن هستیم خداست که میان بندگان داوری کرده است ۴۸

و کسانی که در آتشند به نگهبانان جهنم می گویند پروردگارتان را بخوانید تا یک روز از این عذاب را به ما تخفیف دهد ۴۹

می گویند مگر پیامبران دلائل روشن به سوی شما نیاوردند می گویند چرا می گویند پس بخوانید و دعای کافران جز در بیراهه نیست ۵۰

در حقیقت ما فرستادگان خود و کسانی را که گروهیده اند در زندگی دنیا و روزی که گواهان برپای می ایستند قطعاً یاری می کنیم ۵۱

روزی که ستمگران را پوزش طلبی شان سود نمی دهد و برای آنان لعنت است و برایشان بدفرجامی آن سرای است ۵۲

و قطعاً موسی را هدایت دادیم و به فرزندان اسرائیل تورات را به میراث نهادیم ۵۳ رهنمود و یادکردی برای خردمندان است ۵۴ پس صبر کن که وعده خدا حق است و برای گناهت آمرزش بخواه و به سپاس پروردگارت شامگاهان و بامدادان ستایشگر باش ۵۵

در حقیقت آنان که درباره نشانه های خدا بی آنکه حجتی برایشان آمده باشد به مجادله برمی خیزند در دلهایشان جز بزرگنمایی نیست آنان به آن نخواهند رسید پس به خدا پناه جوی زیرا او خود شنوای بیناست ۵۶

قطعا آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر از آفرینش مردم است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۵۷
و نابینا و بینا یکسان نیستند و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند با بدکار
نیستند چه اندک پند می‌پذیرد ۵۸

در حقیقت رستخیز قطعا آمدنی است در آن تردیدی نیست ولی بیشتر مردم ایمان
نمی‌آورند ۵۹

و پروردگارتان فرمود مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم در حقیقت کسانی که از پرستش من
کبر می‌ورزند به زودی خوار در دوزخ درمی‌آیند ۶۰

خدا کسی است که شب را برای شما پدید آورد تا در آن آرام گیرید و روز را روشنی بخش
آری خدا بر مردم بسیار صاحب تفضل است ولی بیشتر مردم سپاس نمی‌دارند ۶۱
این است خدا پروردگار شما آفریننده هر چیزی است خدایی جز او نیست پس چگونه
بازگردانیده می‌شوید ۶۲

کسانی که نشانه‌های خدا را انکار می‌کردند این گونه رویگردان می‌شوند ۶۳
خدا کسی است که زمین را برای شما قرارگاه ساخت و آسمان را بنایی و شما را صورتگری
کرد و صورتهای شما را نیکو نمود و از چیزهای پاکیزه به شما روزی داد این است خدا
پروردگار شما بلند مرتبه و بزرگ است خدا پروردگار جهانیان ۶۴

اوست زنده‌ای که خدایی جز او نیست پس او را در حالی که دین را برای وی بی‌آلایش
گردانیده‌اید بخوانید سپاس ویژه خدا پروردگار جهانیان است ۶۵ بگو من نهی شده‌ام از اینکه
جز خدا کسانی را که می‌خوانید پرستش کنم هنگامی که از جانب پروردگارم مرا دلایل
روشن رسیده باشد و مامورم که فرمانبر پروردگار جهانیان باشم ۶۶

او همان کسی است که شما را از خاکی آفرید سپس از نطفه‌ای آنگاه از علقه‌ای و بعد شما را
کودکی برمی‌آورد تا به کمال قوت خود برسید و تا سالمند شوید و از میان شما کسی است که
مرگ پیش‌رس می‌یابد و تا به مدتی که مقرر است برسید و امید که در اندیشه فرو روید ۶۷
او همان کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و چون به کاری حکم کند همین قدر به آن
می‌گوید باش بی‌درنگ موجود می‌شود ۶۸

آیا کسانی را که در آیات خدا مجادله می‌کنند ندیده‌ای تا کجا انحراف حاصل کرده‌اند ۶۹
کسانی که کتاب و آنچه را که فرستادگان خود را بدان گسیل داشته‌ایم تکذیب کرده‌اند به
زودی خواهند دانست ۷۰

هنگامی که غلها در گردنهایشان و زنجیرها کشانیده می‌شوند ۷۱

در میان جوشاب آنگاه در آتش برافروخته می‌شوند ۷۲
آنگاه به آنان گفته می‌شود آنچه را در برابر خدا شریک می‌ساختید کجایند ۷۳
می‌گویند گمشان کردیم بلکه پیشتر ما چیزی را نمی‌خواندیم این گونه خدا کافران را بی‌راه
می‌گذارد ۷۴

این به سبب آن است که در زمین به ناروا شادی و سرمستی می‌کردید و بدان سبب است
که می‌نازیدید ۷۵

از درهای دوزخ درآیید در آن جاودان چه بد است جای سرکشان ۷۶
پس صبر کن که وعده خدا راست است پس چه پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده داده‌ایم به
تو بنمایانیم چه تو را از دنیا ببریم به سوی ما بازگردانیده می‌شوند ۷۷
و مسلماً پیش از تو فرستادگانی را روانه کردیم برخی از آنان را بر تو حکایت کرده‌ایم و
برخی از ایشان را بر تو حکایت نکرده‌ایم و هیچ فرستاده‌ای را نرسد که بی‌اجازه خدا نشانه‌ای
بیاورد پس چون فرمان خدا برسد به حق داوری می‌شود و آنجاست که باطل‌کاران زیان
می‌کنند ۷۸

خدا کسی است که چهارپایان را برای شما پدید آورد تا از برخی از آنها سواری گیرید و از
برخی از آنها بخورید ۷۹
و در آنها برای شما سودهاست تا با آنها به مقصودی که در دل‌هایتان است برسید و بر آنها و
بر کشتی حمل می‌شوید ۸۰

و نشانه‌های خویش را به شما می‌نمایاند پس کدام یک از آیات خدا را انکار می‌کنید ۸۱
آیا در زمین نگشته‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بوده است بیشتر
از آنان و نیرو و آثار در روی زمین استوارتر بودند و آنچه به دست می‌آوردند به حالشان
سودی نبخشید ۸۲

و چون پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان آوردند به آن چیز از دانش که نزدشان بود خرسند
شدند و آنچه به ریشخند می‌گرفتند آنان را فروگرفت ۸۳
پس چون سختی ما را دیدند گفتند فقط به خدا ایمان آوردیم و بدانچه با او شریک
می‌گردانیدیم کافریم ۸۴

و هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند دیگر ایمانشان برای آنها سودی نداد سنت خداست
که از .. درباره بندگانش چنین جاری شده و آنجاست که ناباوران زیان کرده‌اند ۸۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم ۱

عین سین قاف ۲

این گونه خدای نیرومند حکیم به سوی تو و به سوی کسانی که پیش از تو بودند وحی می کند ۳

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و او بلندمرتبه بزرگ است ۴
چیزی نمانده که آسمانها از فرازشان بشکافند و فرشتگان به سپاس پروردگارشان تسبیح می گویند و برای کسانی که در زمین هستند آموزش می طلبند آگاه باش در حقیقت خداست که آمرزنده مهربان است ۵

و کسانی که به جای او دوستانی برای خود گرفته اند خدا بر ایشان نگهبان است و تو بر آنان گمارده نیستی ۶ و بدین گونه قرآن عربی به سوی تو وحی کردیم تا مکه و کسانی را که پیرامون آنند هشدار دهی و از روز گردآمدن که تردیدی در آن نیست بیم دهی گروهی در بهشتند و گروهی در آتش ۷

و اگر خدا می خواست قطعاً آنان را امتی یگانه می گردانید لیکن هر که را بخواهد به رحمت خویش درمی آورد و ستمگران نه یاری دارند و نه یآوری ۸

آیا به جای او دوستانی برای خود گرفته اند خداست که دوست راستین است و اوست که مردگان را زنده می کند و هموست که بر هر چیزی تواناست ۹

و درباره هر چیزی اختلاف پیدا کردید داوریش به خدا چنین خدایی پروردگار من است بر او توکل کردم و به سوی او باز می گردم ۱۰

پدیدآورنده آسمانها و زمین است از خودتان برای شما جفتهایی قرار داد و از دامها نر و ماده بدین وسیله شما را بسیار می گرداند چیزی مانند او نیست و اوست شنوای بینا ۱۱ کلیدهای آسمانها و زمین از آن اوست برای هر کس که بخواهد روزی را گشاده یا تنگ می گرداند اوست که بر هر چیزی داناست ۱۲ از دین آنچه را که به نوح در باره آن سفارش کرد برای شما تشریع کرد و آنچه را به تو وحی کردیم و آنچه را که در باره آن به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش نمودیم که دین را برپا دارید و در آن تفرقه اندازی مکنید بر مشرکان آنچه که ایشان را به سوی آن فرا می خوانی گران می آید خدا هر که را بخواهد به سوی خود برمی گزیند و هر که را که از در توبه درآید به سوی خود راه می نماید ۱۳

و فقط پس از آنکه علم برایشان آمد راه تفرقه پیمودند به صرف حسد میان همدیگر و اگر سخنی از جانب پروردگارت تا زمانی معین پیشی نگرفته بود قطعا میانشان داوری شده بود و کسانی که بعد از آنان کتاب را میراث یافتند واقعا درباره او در تردیدی سخت اند ۱۴ بنابراین به دعوت پرداز و همان گونه که ماموری ایستادگی کن و هوسهای آنان را پیروی مکن و بگو به هر کتابی که خدا نازل کرده است ایمان آوردم و مامور شدم که میان شما عدالت کنم خدا پروردگار ما و پروردگار شماست اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شماست میان ما و شما خصومتی نیست خدا میان ما را جمع می‌کند و فرجام به سوی اوست ۱۵

و کسانی که در باره خدا پس از اجابت او به مجادله می‌پردازند حجتشان پیش پروردگارشان باطل است و خشمی برایشان است و برای آنان عذابی سخت خواهد بود ۱۶ خدا همان کسی است که کتاب و وسیله سنجش را به حق فرود آورد و تو چه می‌دانی شاید رستاخیز نزدیک باشد ۱۷

کسانی که به آن ایمان ندارند شتابزده آن را می‌خواهند و کسانی که ایمان آورده‌اند از آن هراسناکند و می‌دانند که آن حق است بدان که آنان که در مورد قیامت تردید می‌ورزند قطعا در گمراهی دور و درازی‌اند ۱۸ خدا نسبت به بندگانش مهربان است هر که را بخواهد روزی می‌دهد و اوست نیرومند غالب ۱۹

کسی که کشت آخرت بخواهد برای وی در کشته‌اش می‌افزاییم و کسی که کشت این دنیا را بخواهد به او از آن می‌دهیم و در آخرت او را نصیبی نیست ۲۰ آیا برای آنان شریکانی است که در آنچه خدا بدان اجازه نداده برایشان بنیاد آیینی نهاده‌اند و اگر فرمان قاطع نبود مسلما میانشان داوری می‌شد و برای ستمکاران شکنجه‌ای پر درد است ۲۱

ستمگران را از آنچه انجام داده‌اند هراسناک می‌بینی و به آنان خواهد رسید و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهای بهشتند آنچه را بخواهند نزد پروردگارشان خواهند داشت این است همان فضل عظیم ۲۲

این همان است که خدا بندگان خود را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند مژده داده است بگو به ازای آن پاداشی از شما خواستار نیستم مگر دوستی درباره خویشاوندان و هر کس نیکی به جای آورد برای او در ثواب آن خواهیم افزود قطعا خدا آمرزنده و قدرشناس است ۲۳

آیا می‌گویند بر خدا دروغی بسته است پس اگر خدا بخواهد بر دلت مهر می‌نهد و خدا باطل را محو و حقیقت را با کلمات خویش پا برجا می‌کند اوست که به راز دلها داناست ۲۴ و اوست کسی که توبه را از بندگان خود می‌پذیرد و از گناهان درمی‌گذرد و آنچه می‌کنید می‌داند ۲۵

و کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند اجابت می‌کند و از فضل خویش به آنان زیاده می‌دهد و برای کافران عذاب سختی خواهد بود ۲۶

و اگر خدا روزی را بر بندگانش فراخ گرداند مسلماً در زمین سر به عصیان برمی‌دارند لیکن آنچه را بخواهد به اندازه‌ای فرو می‌فرستد به راستی که او به بندگان آگاه بیناست ۲۷ و اوست کسی که باران را پس از آنکه نومید شدند فرود می‌آورد و رحمت خویش را می‌گسترده و هموست سرپرست ستوده ۲۸

و از نشانه‌های اوست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه از جنبنده در میان آن دو پراکنده است و او هرگاه بخواهد بر گردآوردن آنان تواناست ۲۹

و هر مصیبتی به شما برسد به سبب دستاورد خود شماست و از بسیاری درمی‌گذرد ۳۰ و شما در زمین درمانده کننده نیستید و جز خدا شما را سرپرست و یاور نیست ۳۱ و از نشانه‌های او سفینه‌های کوه‌آسا در دریاست ۳۲ اگر بخواهد باد را ساکن می‌گرداند و بر پشت متوقف می‌ماند قطعا در این برای هر شکیبای شکرگزاری نشانه‌هاست ۳۳

یا به آنچه مرتکب شده‌اند هلاکشان کند و از بسیاری درمی‌گذرد ۳۴ و آنان که در آیات ما مجادله می‌کنند بدانند که ایشان را گریزی نیست ۳۵ و آنچه به شما داده شده بر خورداری زندگی دنیاست و آنچه پیش خداست برای کسانی که گرویده‌اند و به پروردگارشان اعتماد دارند بهتر و پایدارتر است ۳۶ و کسانی که از گناهان بزرگ و زشتکاریها خود را به دور می‌دارند و چون به خشم درمی‌آیند درمی‌گذرند ۳۷

و کسانی که پروردگارشان را پاسخ داده و نماز برپا کرده‌اند و کارشان در میانشان مشورت است و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق می‌کنند ۳۸

و کسانی که چون ستم بر ایشان رسد یاری می‌جویند ۳۹ و جزای بدی مانند آن بدی است پس هر که درگذرد و نیکوکاری کند پاداش او بر خداست به راستی او ستمگران را دوست نمی‌دارد ۴۰

و هر که پس از ستم خود یاری جوید راه بر ایشان نیست ۴۱
راه تنها بر کسانی است که به مردم ستم می‌کنند و در زمین به ناحق سر برمی‌دارند آنان
عذابی دردناک خواهند داشت ۴۲

و هر که صبر کند و درگذرد مسلماً این از اراده قوی کارهاست ۴۳
و هر که را خدا بی‌راه گذارد پس از او یاری نخواهد داشت و ستمگران را می‌بینی که چون
عذاب را بنگرند می‌گویند آیا راهی برای برگشتن هست ۴۴

آنان را می‌بینی بر .. عرضه می‌شوند از زبونی فروتن شده‌اند زیرچشمی می‌نگرند و کسانی که
گرویده‌اند می‌گویند در حقیقت زیانکاران کسانی‌اند که روز قیامت خودشان و کسانشان را
دچار زیان کرده‌اند آری ستمکاران در عذابی پایدارند ۴۵

و جز خدا برای آنان دوستانی نیست که آنها را یاری کنند و هر که را خدا بی‌راه گذارد هیچ
راهی برای او نخواهد بود ۴۶

پیش از آنکه روزی فرا رسد که آن را از جانب خدا برگشتی نباشد پروردگارتان را اجابت
کنید آن روز نه برای شما پناهی و نه برایتان انکاری هست ۴۷

پس اگر روی برتابند ما تو را بر آنان نگهبان نفرستاده‌ایم بر عهده تو جز رسانیدن نیست و ما
چون رحمتی از جانب خود به انسان بچشانیم بدان شاد و سرمست گردد و چون به دستاورد
پیشین آنها به آنان بدی رسد انسان ناسپاسی می‌کند ۴۸

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست هر چه بخواهد می‌آفریند به هر کس بخواهد فرزند
دختر و به هر کس بخواهد فرزند پسر می‌دهد ۴۹ یا آنها را پسر و دختر توام با یکدیگر
می‌گرداند و هر که را بخواهد عقیم می‌سازد اوست دانای توانا ۵۰

و هیچ بشری را نرسد که خدا با او سخن گوید جز وحی یا از فراسوی حجابی یا فرستاده‌ای
بفرستد و به اذن او هر چه بخواهد وحی نماید آری اوست بلندمرتبه سنجیده‌کار ۵۱

و همین گونه روحی از امر خودمان به سوی تو وحی کردیم تو نمی‌دانستی کتاب چیست و نه
ایمان ولی آن را نوری گردانیدیم که هر که از بندگان خود را بخواهیم به وسیله آن راه
می‌نماییم و به راستی که تو به خوبی به راه راست هدایت می‌کنی ۵۲ راه همان خدایی که
آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست هشدار که کارها به خدا بازمی‌گردد ۵۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم ۱

سوگند به کتاب روشنگر ۲

ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم باشد که ببیندیشید ۳

و همانا که آن در کتاب اصلی به نزد ما سخت والا و پر حکمت است ۴

آیا به اینکه شما قومی منحرفید قرآن را از شما باز داریم ۵

و چه بسا پیامبرانی که در گذشتگان روانه کردیم ۶

و هیچ پیامبری به سوی ایشان نیامد مگر اینکه او را به ریشخند می گرفتند ۷

و نیرومندتر از آنان را به هلاکت رسانیدیم و سنت پیشینیان تکرار شد ۸

و اگر از آنان بپرسی آسمانها و زمین را چه کسی آفریده قطعاً خواهند گفت آنها را همان

قادر دانا آفریده است ۹

همان کسی که این زمین را برای شما گهواره‌ای گردانید و برای شما در آن راهها نهاد باشد

که راه یابید ۱۰ و آن کس که آبی به اندازه از آسمان فرود آورد پس به وسیله آن سرزمینی

مرده را زنده گردانیدیم همین گونه بیرون آورده می شوید ۱۱ و همان کسی که جفتها را

یکسره آفرید و برای شما از کشتیها و دامها سوار شوید قرار داد ۱۲

تا بر پشت آن قرار گیرید پس چون بر آن برنشتید نعمت پروردگار خود را یاد کنید و

بگویند پاک است کسی که این را برای ما رام کرد و ما را یارای آنها نبود ۳۱

و به راستی که ما به سوی پروردگارمان بازخواهیم گشت ۱۴ و برای او بعضی از بندگان را

جزئی قرار دادند به راستی که انسان بس ناسپاس آشکار است ۱۵

آیا از آنچه می آفریند خود دخترانی برگرفته و به شما پسران را اختصاص داده است ۱۶

و چون یکی از آنان را به آنچه به رحمان نسبت می دهد خبر دهند چهره او سیاه می گردد در

حالی که خشم و تاسف خود را فرو می خورد ۱۷

آیا کسی که در زر و زیور پرورش یافته و در مجادله بیانش غیر روشن است ۱۸

و فرشتگانی را که خود بندگان رحمانند مادینه پنداشتند آیا در خلقت آنان حضور داشتند

گواهی ایشان به زودی نوشته می شود و پرسیده خواهند شد ۱۹

و می گویند اگر رحمان می خواست آنها را نمی پرستیدیم آنان به این دانشی ندارند جز حدس

نمی زنند ۲۰

آیا به آنان پیش از آن کتابی داده‌ایم که بدان تمسک می‌جویند ۲۱

بلکه گفتند ما پدران خود را بر آیینی یافتیم و ما پیگیری از آنان راه یافتگانیم ۲۲

و بدین گونه در هیچ شهری پیش از تو هشدار دهنده‌ای نفرستادیم مگر آنکه خوشگذرانان

آن گفتند ما پدران خود را بر آیینی یافته‌ایم و ما از پی ایشان راهسپریم ۲۳

گفت هر چند هدایت کننده‌تر از آنچه پدران خود را بر آن یافته‌اید برای شما بیاورم گفتند

ما به آنچه بدان فرستاده شده‌اید کافریم ۲۴

پس از آنان انتقام گرفتیم پس بنگر فرجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است ۲۵

و چون ابراهیم به پدری خود و قومش گفت من واقعا از آنچه می‌پرستید بیزارم ۲۶

مگر آن کس که مرا پدید آورد و البته او مرا راهنمایی خواهد کرد ۲۷

و او آن را در پی خود سخنی جاویدان کرد باشد که آنان بازگردند ۲۸

بلکه اینان و پدرانشان را برخورداری دادم تا حقیقت و فرستاده‌ای آشکار به سویشان آمد ۲۹

و چون حقیقت به سویشان آمد گفتند این افسونی است و ما منکر آنیم ۳۰

و گفتند چرا این قرآن بر مردی بزرگ از دو شهر فرود نیامده است ۳۱

آیا آنانند که رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند ما معاش آنان را در زندگی دنیا میانشان

تقسیم کرده‌ایم و برخی از آنان را از درجات بالاتر از بعضی قرار داده‌ایم تا بعضی از آنها

بعضی را در خدمت گیرند و رحمت پروردگار تو از آنچه آنان می‌اندوزند بهتر است ۳۲

و اگر نه آن بود که مردم امتی واحد گردند قطعا برای خانه‌های آنان که به رحمان کفر

می‌ورزیدند سقفها و نردبانهایی از نقره که بر آنها بالا روند قرار می‌دادیم ۳۳

و برای خانه‌هایشان نیز درها و تختهایی که بر آنها تکیه زنند ۳۴

و زر و زیورهای و همه اینها جز متاع زندگی دنیا نیست و آخرت پیش پروردگار تو برای

پرهیزگاران است ۳۵

و هر کس از یاد رحمان دل بگرداند بر او شیطانی می‌گماریم تا برای وی دمسازی باشد ۳۶

و مسلما آنها ایشان را از راه باز می‌دارند و می‌پندارند که راه یافتگانند ۳۷

تا آنگاه که او به حضور ما آید گوید ای کاش میان من و تو فاصله خاور و باختر بود که چه

بد دمسازی هستی ۳۸ و امروز هرگز برای شما سود نمی‌بخشد چون ستم کردید در حقیقت

شما در عذاب مشترک خواهید بود ۳۹

پس آیا تو می‌توانی کران را شنوا کنی یا نابینایان و کسی را که همواره در گمراهی آشکاری

است راه نمایی ۴۰

پس اگر ما تو را ببریم قطعا از آنان انتقام می‌کشیم ۴۱

یا آنچه را به آنان وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم حتما ما بر آنان قدرت داریم ۴۲

پس به آنچه به سوی تو وحی شده است چنگ در زن که تو بر راهی راست قرار داری ۴۳

و به راستی که برای تو و برای قوم تو تذکری است و به زودی پرسیده خواهید شد ۴۴
و از رسولان ما که پیش از تو گسیل داشتیم جویا شو آیا در برابر رحمان خدایانی که مورد پرستش قرار گیرند مقرر داشته‌ایم ۴۵

و همانا موسی را با نشانه‌های خویش به سوی فرعون و سران او روانه کردیم پس گفت من فرستاده پروردگار جهان‌یام ۴۶

پس چون آیات ما را برای آنان آورد ناگهان ایشان بر آنها خنده زدند ۴۷
و نشانه‌ای به ایشان نمی‌نمودیم مگر اینکه آن از نظیر آن بزرگتر بود و به عذاب گرفتارشان کردیم تا مگر به راه آیند ۴۸

و گفتند ای فسونگر پروردگارت را به آنچه با تو عهد کرده برای ما بخوان که ما واقعا به راه درست درآمده‌ایم ۴۹

و چون عذاب را از آنها برداشتیم بناگاه آنان پیمان شکستند ۵۰
و فرعون در قوم خود ندا درداد گفت ای مردم من، آیا پادشاهی مصر و این نهرها که از زیر من روان است از آن من نیست پس مگر نمی‌بینید ۵۱

آیا من از این کس که خود بی‌مقدار است و نمی‌تواند درست بیان کند بهترم ۵۲
پس چرا بر او دستبندهایی زرین آویخته نشده یا با او فرشتگانی همراه نیامده‌اند ۵۳
پس قوم خود را سبک مغز یافت و اطاعتش کردند چرا که آنها مردمی منحرف بودند ۵۴
و چون ما را به خشم درآوردند از آنان انتقام گرفتیم و همه آنان را غرق کردیم ۵۵
و آنان را پیشینه‌ای و عبرتی برای آیندگان گردانیدیم ۵۶

و هنگامی که پسر مریم مثالی آورده شد بناگاه قوم تو از آن هلهله درانداختند ۵۷
و گفتند آیا معبودان ما بهترند یا او، آن را جز از راه جدل برای تو نزدند بلکه آنان مردمی جدل پیشه‌اند ۵۸

جز بنده‌ای که بر وی منت نهاده و او را برای فرزندان اسرائیل سرمشق گردانیده‌ایم نیست ۵۹
و اگر بخواهیم قطعا به جای شما فرشتگانی که در زمین جانشین گردند قرار دهیم ۶۰
و همانا آن نشانه‌ای برای رستاخیز است پس زنه‌ار در آن تردید مکن و از من پیروی کنید این است راه راست ۶۱

و مبادا شیطان شما را از راه به در برد زیرا او برای شما دشمنی آشکار است ۶۲
و چون عیسی دلایل آشکار آورد گفت به راستی برای شما حکمت آوردم و تا در باره بعضی
از آنچه در آن اختلاف می‌کردید برایتان توضیح دهم پس از خدا بترسید و فرمانم ببرید ۶۳
در حقیقت خداست که خود پروردگار من و پروردگار شماست پس او را بپرستید این است
راه راست ۶۴

تا از میانشان احزاب دست به اختلاف زدند پس وای بر کسانی که ستم کردند از عذاب روزی
دردناک ۶۵

آیا جز انتظار می‌برند که رستاخیز در حالی که حدس نمی‌زنند ناگهان بر آنان در رسد ۶۶
در آن روز یاران جز پرهیزگاران بعضی‌شان دشمن بعضی دیگرند ۶۷
ای بندگان من امروز بر شما بیمی نیست و غمگین نخواهید شد ۶۸
همان کسانی که به آیات ما ایمان آورده و تسلیم بودند ۶۹
شما با همسرانتان شادمانه داخل بهشت شوید ۷۰

سینیهای از طلا و جام‌هایی در برابر آنان می‌گردانند و در آنجا آنچه دلها آن را بخواهند و
دیدگان را خوش آید و شما در آن جاودانید ۷۱

و این است همان بهشتی که به آنچه می‌کردید میراث یافتید ۷۲
در آنجا برای شما میوه‌هایی فراوان خواهد بود که از آنها می‌خورید ۷۳
بی‌گمان مجرمان در عذاب جهنم ماندگارند ۷۴
از آنان تخفیف نمی‌یابد و آنها در آنجا نومیدند ۷۵
و ما بر ایشان ستم نکردیم بلکه خود ستمکار بودند ۷۶

و فریاد کشند ای مالک پروردگارت جان ما را بستاند پاسخ دهد شما ماندگارید ۷۷
قطعا حقیقت را برایتان آوردیم لیکن بیشتر شما حقیقت را خوش نداشتید ۷۸
یا در کاری ابرام ورزیده‌اند ما ابرام می‌ورزیم ۷۹
آیا می‌پندارند که ما راز آنها و نجوایشان را نمی‌شنویم چرا و فرشتگان ما پیش آنان ثبت
می‌کنند ۸۰

بگو اگر برای رحمان فرزندی بود خود من نخستین پرستندگان بودم ۸۱
پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه وصف می‌کنند منزّه است ۸۲
پس آنان را رها کن تا در پناه‌گویی خود فرو روند و بازی کنند تا آن روزی را که بدان وعده
داده می‌شوند دیدار کنند ۸۳

و اوست که در آسمان خداست و در زمین خداست و هموست سنجیده کار دانا ۸۴
و خجسته است کسی که فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن اوست و
علم قیامت پیش اوست و به سوی او برگردانیده می شوید ۸۵
و کسانی که به جای او می خوانند اختیار شفاعت ندارند مگر آن کسانی که آگاهانه به حق
گواهی داده باشند ۸۶
و اگر از آنان بررسی چه کسی آنان را خلق کرده مسلما خواهند گفت خدا پس چگونه
بازگردانیده می شوند ۸۷
و گوید ای پروردگار من اینها جماعتی اند که ایمان نخواهند آورد ۸۸
از ایشان روی برتاب و بگو به سلامت پس زودا که بدانند ۸۹

۴۴- دخان

به نام خداوند رحمتگر مهربان
حاء میم ۱
سوگند به کتاب روشنگر ۲
ما آن را در شبی فرخنده نازل کردیم که ما هشدار دهنده بودیم ۳
در آن هر کاری استوار فیصله می یابد ۴
کاری است از جانب ما ، ما فرستنده بودیم ۵
رحمتی از پروردگار توست که او شنوای داناست ۶
پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر یقین دارید ۷
خدایی جز او نیست او زندگی می بخشد و می میراند پروردگار شما و پروردگار پدران
شماست ۸
ولی نه آنها به شک و شبهه خویش سرگرمند ۹
پس در انتظار روزی باش که آسمان دودی نمایان برمی آورد ۱۰
که مردم را فرو می گیرد این است عذاب پر درد ۱۱
پروردگارا این عذاب را از ما دفع کن که ما ایمان داریم ۱۲

آنان را کجا پند باشد و حال آنکه به یقین برای آنان پیامبری روشنتر آمده است ۱۳
 پس از او روی برتافتند و گفتند تعلیم یافته‌ای دیوانه است ۱۴
 ما این عذاب را اندکی از شما برمی‌داریم در حقیقت باز از سر می‌گیرید ۱۵
 روزی که دست به حمله می‌زنیم همان حمله بزرگ ، ما انتقام‌کشنده‌ایم ۱۶
 و به یقین پیش از آنان قوم فرعون را بیازمودیم و پیامبری بزرگوار برایشان آمد ۱۷
 که بندگان خدا را به من بسپارید زیرا که من شما را فرستاده‌ای امینم ۱۸
 و بر خدا برتری مجوید که من برای شما حجتی آشکار آورده‌ام ۱۹
 و من به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم از اینکه مرا سنگباران کنید ۲۰
 و اگر به من ایمان نمی‌آورید پس از من کناره‌گیرید ۲۱
 پس پروردگار خود را خواند که اینها مردمی گناهکارند ۲۲
 بندگانم را شبانه ببر زیرا شما مورد تعقیب واقع خواهید شد ۲۳
 و دریا را هنگامی که آرام است پشت سر بگذار که آنان سپاهی غرق شدنی‌اند ۲۴
 چه باغها و چشمه‌سارانی بر جای نهادند ۲۵
 و کشتزارها و جایگاه‌های نیکو ۲۶
 و نعمتی که از آن برخوردار بودند ۲۷
 این چنین و آنها را به مردمی دیگر میراث دادیم ۲۸
 و آسمان و زمین بر آنان زاری نکردند و مهلت نیافتند ۲۹
 و به راستی فرزندان اسرائیل را از عذاب خفت‌آور رهانیدیم ۳۰
 از فرعون که متکبری از افراطکاران بود ۳۱
 و قطعاً آنان را دانسته بر مردم جهان ترجیح دادیم ۳۲
 و از نشانه‌ها آنچه را که در آن آزمایشی آشکار بود بدیشان دادیم ۳۳
 هر آینه این می‌گویند ۳۴
 جز مرگ نخستین دیگر نیست و ما زنده‌شدنی نیستیم ۳۵
 اگر راست می‌گویید پس پدران ما را آورید ۳۶
 آیا ایشان بهترند یا قوم تبع و کسانی که پیش از آنها بودند آنها را هلاک کردیم زیرا که
 گنهکار بودند ۳۷
 و آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است به بازی نیافریده‌ایم ۳۸
 آنها را جز به حق نیافریده‌ایم لیکن بیشترشان نمی‌دانند ۳۹

۴۰ در حقیقت روز جدا سازی موعده همه آنهاست
 همان روزی که هیچ دوستی از هیچ دوستی نمی‌تواند حمایتی کند و آنان یاری نمی‌شوند ۴۱
 مگر کسی را که خدا رحمت کرده است زیرا که اوست همان ارجمند مهربان ۴۲
 آری درخت زقوم ۴۳
 خوراک گناه پیشه است ۴۴
 چون مس گداخته در شکمها می‌گدازد ۴۵
 همانند جوشش آب جوشان ۴۶
 او را بگیرد و به میان دوزخش بکشانید ۴۷
 آنگاه از عذاب آب جوشان بر سرش فرو ریزد ۴۸
 بچش که تو همان ارجمند بزرگواری ۴۹
 این است همان چیزی که در باره آن تردید می‌کردید ۵۰
 به راستی پرهیزگاران در جایگاهی آسوده ۵۱
 در بوستانها و کنار چشمه سارها ۵۲
 پرنیان نازک و دیبای ستر می‌پوشند برابر هم نشسته‌اند ۵۳
 چنین و آنها را با حوریان درشت چشم همسر می‌گردانیم ۵۴
 در آنجا هر میوه‌ای را آسوده خاطر می‌طلبند ۵۵
 در آنجا جز مرگ نخستین مرگ نخواهند چشید و آنها را از عذاب دوزخ نگاه می‌دارد ۵۶
 بخششی است از جانب پروردگار تو این است همان کامیابی بزرگ ۵۷
 در حقیقت را بر زبان تو آسان گردانیدیم امید که پند پذیرند ۵۸
 پس مراقب باش زیرا که آنان هم مراقبند ۵۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم ۱

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند سنجیده کار است ۲

به راستی در آسمانها و زمین برای مؤمنان نشانه‌هایی است ۳

و در آفرینش خودتان و آنچه از جنبنده پراکنده می‌گرداند برای مردمی که یقین دارند
نشانه‌هایی است ۴

و پیایی آمدن شب و روز و آنچه خدا از روزی از آسمان فرود آورده و به آن زمین را پس از
مرگش زنده گردانیده است و گردش بادها برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هایی است ۵
اینست آیات خدا که به راستی آن را بر تو می‌خوانیم پس بعد از خدا و نشانه‌های او به کدام
سخن خواهند گروید ۶

وای بر هر دروغزن گناه‌پیشه ۷

آیات خدا را که بر او خوانده می‌شود می‌شنود و باز به حال تکبر چنانکه گویی آن را نشنیده
است سماجت می‌ورزد پس او را از عذابی پردرد خبر ده ۸
و چون از نشانه‌های ما چیزی بداند آن را به ریشخند می‌گیرد آنان عذابی خفت‌آور خواهند
داشت ۹

پیشاپیش آنها دوزخ است و نه آنچه را اندوخته و نه آن دوستانی را که غیر از خدا اختیار
کرده‌اند به کارشان می‌آید و عذابی بزرگ خواهند داشت ۱۰
این رهنمودی است و کسانی که آیات پروردگارشان را انکار کردند بر ایشان عذابی دردناک از
پلیدی است ۱۱

خدا همان کسی است که دریا را به سود شما رام گردانید تا کشتیها در آن به فرمانش روان
شوند و تا از فزون بخشی او طلب نمایید و باشد که سپاس دارید ۱۲
و آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است به سود شما رام کرد همه از اوست قطعا در
این برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هایی است ۱۳

به کسانی که ایمان آورده‌اند بگو تا از کسانی که به روزهای خدا امید ندارند درگذرند تا
گروهی را به آنچه مرتکب می‌شده‌اند به مجازات رساند ۱۴

هر که کاری شایسته کند به سود خود اوست و هر که بدی کند به زیانش باشد سپس به
سوی پروردگارتان برگردانیده می‌شوید ۱۵

و به یقین فرزندان اسرائیل را کتاب و حکم و پیامبری دادیم و از چیزهای پاکیزه روزیشان کردیم و آنان را بر مردم روزگار برتری دادیم ۱۶

و دلایل روشنی در امر به آنان عطا کردیم و جز بعد از آنکه علم برایشان آمد از روی رشک و رقابت میان خودشان دستخوش اختلاف نشدند قطعا پروردگارت روز قیامت میانشان درباره آنچه در آن اختلاف می کردند داوری خواهد کرد ۱۷

سپس تو را در طریقه آیینی از امر نهادیم پس آن را پیروی کن و هوسهای کسانی را که نمی دانند پیروی مکن ۱۸

آنان هرگز در برابر خدا از تو حمایت نمی کنند و ستمگران بعضی شان دوستان بعضی ند و خدا یار پرهیزگاران است ۱۹

این برای مردم بینش بخش و برای قومی که یقین دارند رهنمود و رحمتی است ۲۰
آیا کسانی که مرتکب کارهای بد شده اند پنداشته اند که آنان را مانند کسانی قرار می دهیم که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند زندگی آنها و مرگشان یکسان باشد چه بد داوری می کنند ۲۱

و خدا آسمانها و زمین را به حق آفریده است و تا هر کسی به آنچه به دست آورده پاداش یابد و آنان مورد ستم قرار نخواهند گرفت ۲۲

پس آیا دیدی کسی را که هوس خویش را معبود خود قرار داده و خدا او را دانسته گمراه گردانیده و بر گوش او و دلش مهر زده و بر دیده اش پرده نهاده است آیا پس از خدا چه کسی او را هدایت خواهد کرد آیا پند نمی گیرید ۲۳

و گفتند غیر از زندگانی دنیای ما نیست می میریم و زنده می شویم و ما را جز طبیعت هلاک نمی کند و به این هیچ دانشی ندارند جز گمان نمی سپرند ۲۴

و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده شود دلیلشان همواره جز این نیست که می گویند اگر راست می گویند پدران ما را آورید ۲۵

بگو خدا شما را زندگی می بخشد سپس می میراند آنگاه شما را به سوی روز رستاخیز که تردیدی در آن نیست گرد می آورد ولی بیشتر مردم نمی دانند ۲۶

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و روزی که رستاخیز بر پا شود آن روز است که باطل اندیشان زیان خواهند دید ۲۷

و هر امتی را به زانو در آمده می بینی هر امتی به سوی کارنامه خود فراخوانده می شود آنچه را می کردید امروز پاداش می یابید ۲۸

این است کتاب ما که علیه شما به حق سخن می‌گوید ما از آنچه می‌کردید نسخه بر می‌داشتیم ۲۹

و اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند پس پروردگارشان آنان را در جوار رحمت خویش داخل می‌گرداند این همان کامیابی آشکار است ۳۰

و اما کسانی که کافر شدند پس مگر آیات من بر شما خوانده نمی‌شد و تکبر نمودید و مردمی بدکار بودید ۳۱

و چون گفته شد وعده خدا راست است و شکی در رستاخیز نیست گفتید ما نمی‌دانیم رستاخیز چیست جز گمان نمی‌ورزیم و ما یقین نداریم ۳۲

و بدیهایی که کرده‌اند بر آنان پدیدار می‌شود و آنچه را که بدان ریشخند می‌کردند آنان را فرو می‌گیرد ۳۳

و گفته شود همان‌گونه که دیدار امروزتان را فراموش کردید امروز شما را فراموش خواهیم کرد و جایگاهتان در آتش است و برای شما یاورانی نخواهد بود ۳۴

این بدان سبب است که شما آیات خدا را به ریشخند گرفتید و زندگی دنیا فریبتان داد پس امروز نه از این بیرون آورده می‌شوند و نه عذرشان پذیرفته می‌گردد ۳۵

پس سپاس از آن خداست پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان ۳۶

و در آسمانها و زمین بزرگی از آن اوست و اوست شکست‌ناپذیر سنجیده‌کار ۳۷

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم ۱

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند حکیم است ۲
آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است جز به حق و زمانی معین نیافریدیم و کسانی که کافر شده‌اند از آنچه هشدار داده شده‌اند رویگردانند ۳

بگو به من خبر دهید آنچه را به جای خدا فرا می‌خوانید به من نشان دهید که چه چیزی از زمین آفریده یا آنان را در آسمانها مشارکتی است اگر راست می‌گویید کتابی پیش از این یا بازمانده‌ای از دانش نزد من آورید ۴

و کیست گمراه‌تر از آن کس که به جای خدا کسی را می‌خواند که تا روز قیامت او را پاسخ نمی‌دهد و آنها از دعایشان بی‌خبرند ۵

و چون مردم محشور گردند دشمنان آنان باشند و به عبادتشان انکار ورزند ۶
و چون آیات روشن ما بر ایشان خوانده شود آنان که چون حقیقت به سویشان آمد منکر آن شدند گفتند این سحری آشکار است ۷

یا می‌گویند این را برافته است بگو اگر آن را برافته باشم در برابر خدا اختیار چیزی برای من ندارید او آگاه‌تر است به آنچه در آن فرو می‌روید گواه بودن او میان من و شما بس است و اوست آمرزنده مهربان ۸

بگو من از پیامبران نودرآمدی نبودم و نمی‌دانم با من و با شما چه معامله‌ای خواهد شد جز آنچه را که به من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم و من جز هشداردهنده‌ای آشکار نیستم ۹
بگو به من خبر دهید اگر این از نزد خدا باشد و شما بدان کافر شده باشید و شاهی از فرزندان اسرائیل به مشابهت آن گواهی داده و ایمان آورده باشد و شما تکبر نموده باشید البته خدا قوم ستمگر را هدایت نمی‌کند ۱۰

و کسانی که کافر شدند به آنان که گرویده‌اند گفتند اگر خوب بود بر ما بدان پیشی نمی‌گرفتند و چون بدان هدایت نیافته‌اند به زودی خواهند گفت این دروغی کهنه است ۱۱
و پیش از آن کتاب موسی راهبر و رحمتی بود و این کتابی است به زبان عربی که تصدیق‌کننده است تا کسانی را که ستم کرده‌اند هشدار دهد و برای نیکوکاران مژده‌ای باشد ۱۲ محققا کسانی که گفتند پروردگار ما خداست سپس ایستادگی کردند بیمی بر آنان نیست و غمگین نخواهند شد ۱۳

ایشان اهل بهشتند که به پاداش آنچه انجام می دادند جاودانه در آن می مانند ۱۴

و انسان را به پدر و مادرش به احسان سفارش کردیم مادرش با تحمل رنج به او باردار شد و با تحمل رنج او را به دنیا آورد و باربرداشتن و از شیرگرفتن او سی ماه است تا آنگاه که به رشد کامل خود برسد و به چهل سال برسد می گوید پروردگارا بر دلم بیفکن تا نعمتی را که به من و به پدر و مادرم ارزانی داشته ای سپاس گویم و کار شایسته ای انجام دهم که آن را خوش داری و فرزندانم را برایم شایسته گردان در حقیقت من به درگاه تو توبه آوردم و من از فرمان پذیرانم ۱۵

اینانند کسانی که بهترین آنچه را انجام داده اند از ایشان خواهیم پذیرفت و از بدیهایشان درخواهیم گذشت در بهشتیانند وعده راستی که بدانان وعده داده می شده است ۱۶

و آن کس که به پدر و مادر خود گوید اف بر شما آیا به من وعده می دهید که زنده خواهم شد و حال آنکه پیش از من نسلها سپری شدند و آن دو به خدا زاری می کنند وای بر تو ایمان بیاور وعده خدا حق است و پاسخ می دهد اینها جز افسانه های گذشتگان نیست ۱۷

آنان کسانی اند که گفتار علیه ایشان همراه با امتهایی از جنیان و آدمیان که پیش از آنان روزگار به سر بردند به حقیقت پیوست بی گمان آنان زیانکار بودند ۱۸

و برای هر یک در آنچه انجام داده اند درجاتی است و تا اعمالشان را تمام بدهد و آنان مورد ستم قرار نخواهند گرفت ۱۹

و آن روز که آنهایی را که کفر ورزیده اند بر آتش عرضه می دارند نعمتهای پاکیزه خود را در زندگی دنیایان صرف کردید و از آنها برخوردار شدید پس امروز به آنکه در زمین بناحق سرکشی می نمودید و به سبب آنکه نافرمانی می کردید به عذاب خفت کیفر می یابید ۲۰

و برادر عادیان را به یاد آور آنگاه که قوم خویش را در ریگستان بیم داد در حالی که پیش از او و پس از او قطعاً هشداردهندگان گذشته بودند که جز خدا را مپرستید واقعا من بر شما از عذاب روزی هولناک می ترسم ۲۱

گفتند آیا آمده ای که ما را از خدایانمان برگردانی پس اگر راست می گویی آنچه به ما وعده می دهی بیاور ۲۲

گفت آگاهی فقط نزد خداست و آنچه را بدان فرستاده شده ام به شما می رسانم ولی من شما را گروهی می بینم که در جهل اصرار می ورزید ۲۳ پس چون آن را ابری روی آورنده به سوی وادیهای خود دیدند گفتند این ابری است که بارش دهنده ماست ، بلکه همان چیزی است که به شتاب خواستارش بودید بادی است که در آن عذابی پر درد است ۲۴

همه چیز را به دستور پروردگارش بنیان کن می‌کند پس چنان شدند که جز سراهایشان دیده نمی‌شد این چنین گروه بدکاران را سزا می‌دهیم ۲۵

و به راستی در چیزهایی به آنان امکانات داده بودیم که به شما در آنها امکاناتی نداده‌ایم و برای آنان گوش و دیده‌ها و دلهایی قرار داده بودیم و چون به نشانه‌های خدا انکار ورزیدند گوششان و نه دیدگان‌شان و نه دل‌هایشان به هیچ وجه به دردشان نخورد و آنچه ریشخندش می‌کردند به سرشان آمد ۲۶

و بی‌گمان همه شهرهای پیرامون شما را هلاک کرده و آیات خود را گونه‌گون بیان داشته‌ایم امید که آنان بازگردند ۲۷

پس چرا آن کسانی را که غیر از خدا به منزله معبودانی برای تقرب اختیار کرده بودند آنان را یاری نکردند بلکه از دستشان دادند و این بود دروغ آنان و آنچه برمی‌باfterند ۲۸

و چون تنی چند از جن را به سوی تو روانه کردیم که قرآن را بشنوند پس چون بر آن حاضر شدند گفتند گوش فرا دهید و چون به انجام رسید هشداردهنده به سوی قوم خود بازگشتند ۲۹

گفتند ای قوم ما ما کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده تصدیق‌کننده پیش از خود است و به سوی حق و به سوی راهی راست راهبری می‌کند ۳۰

ای قوم ما دعوت‌کننده خدا را پاسخ دهید و به او ایمان آورید تا برخی از گناهانتان را بر شما ببخشد و از عذابی پر درد پناهتان دهد ۳۱

و کسی که دعوت‌کننده خدا را اجابت نکند در زمین درمانده‌کننده نیست و در برابر او دوستانی ندارد آنان در گمراهی آشکاری‌اند ۳۲

مگر ندانسته‌اند که آن خدایی که آسمانها و زمین را آفریده و در آفریدن آنها درمانده نگردید می‌تواند مردگان را زنده کند آری اوست که بر همه چیز تواناست ۳۳

و روزی که کافران بر آتش عرضه می‌شوند آیا این راست نیست می‌گویند سوگند به پروردگارمان که آری می‌فرماید پس به آنکه انکار می‌کردید عذاب را بچشید ۳۴

پس همان گونه که پیامبران نستوه صبر کردند صبر کن و برای آنان شتابزدگی به خرج مده روزی که آنچه را وعده داده می‌شوند بنگرند گویی که آنان جز ساعتی از روز را نمانده‌اند ابلاغی است پس آیا جز مردم نافرمان هلاکت خواهند ۳۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

کسانی که کفر ورزیدند و از راه خدا باز داشتند اعمال آنان را تباه خواهد کرد ۱
و آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند و به آنچه بر محمد (ص) نازل آمده
گرویده‌اند آن خود حق از جانب پروردگارشان است بدیهایشان را زدود و حالشان را بهبود
بخشید ۲

این بدان سبب است که آنان که کفر ورزیدند از باطل پیروی کردند و کسانی که ایمان
آوردند از همان حق که از جانب پروردگارشان است پیروی کردند این گونه خدا برای مردم
مثالهایشان را می‌زند ۳

پس چون با کسانی که کفر ورزیده‌اند برخورد کنید گردنها را بزنید تا چون آنان را از پای
درآوردید پس استوار در بند کشید سپس یا منت نهید و یا فدیة تا در جنگ اسلحه بر زمین
گذاشته شود این است و اگر خدا می‌خواست از ایشان انتقام می‌کشید ولی تا برخی از شما را
به وسیله برخی بیازماید و کسانی که در راه خدا کشته شده‌اند هرگز کارهایشان را ضایع
نمی‌کند ۴ به زودی آنان را راه می‌نماید و حالشان را نیکو می‌گرداند ۵ و در بهشتی که برای
آنان وصف کرده آنان را درمی‌آورد ۶

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر خدا را یاری کنید یاریتان می‌کند و گامهایتان را استوار
می‌دارد ۷

و کسانی که کفر ورزیدند نگوئید بر آنان باد و اعمالشان را برباد داد ۸
این بدان سبب است که آنان آنچه را خدا نازل کرده است خوش نداشتند و کارهایشان را
باطل کرد ۹

مگر در زمین نگشته‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها بودند به کجا انجامیده است
خدا زیر و زبرشان کرد و کافران را نظایر است ۱۰ چرا که خدا سرپرست کسانی است که
ایمان آورده‌اند ولی کافران را سرپرست نیست ۱۱

خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهایی که از زیر آنها نه‌رها
روان است درمی‌آورد و کسانی که کافر شده‌اند بهره می‌برند و همان گونه که چارپایان
می‌خورند می‌خورند و جایگاه آنها آتش است ۱۲

و بسا شهرها که نیرومندتر از آن شهری بود که تو را بیرون راند که ما هلاکشان کردیم و
برای آنها یار نبود ۱۳

آیا کسی که بر حجتی از جانب پروردگار خویش است چون کسی است که بدی کردارش برای او زیبا جلوه داده شده و هوسهای خود را پیروی کرده‌اند ۱۴ مثل بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده در آن نهرهایی است از آبی که برنگشته و جویهایی از شیری که مزه‌اش دگرگون نشود و رودهایی از باده‌ای که برای نوشندگان لذتی است و جویبارهایی از انگبین ناب و در آنجا از هر گونه میوه برای آنان است و آموزش پروردگار آنهاست مانند کسی است که جاودانه در آتش است و آبی جوشان به خوردشان داده می‌شود روده‌هایشان را از هم فرو پاشد ۱۵

و از میان کسانی‌اند که به تو گوش می‌دهند ولی چون از نزد تو بیرون می‌روند به دانش یافتگان می‌گویند هم اکنون چه گفت اینان همانانند که خدا بر دل‌هایشان مهر نهاده است و از هوسهای خود پیروی کرده‌اند ۱۶

و آنان که به هدایت گراییدند آنان را هر چه بیشتر هدایت بخشید و پرهیزگاری‌شان داد ۱۷ آیا جز این انتظار می‌برند که رستاخیز به ناگاه بر آنان فرا رسد و علامات آن اینک پدید آمده است پس اگر بر آنان دررسد دیگر کجا جای اندرزشان است ۱۸

پس بدان که هیچ معبودی جز خدا نیست و برای گناه خویش آموزش جوی و برای مردان و زنان با ایمان و خداست که فرجام و مآل شما را می‌داند ۱۹

و کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند چرا سوره‌ای نازل نمی‌شود اما چون سوره‌ای صریح نازل شد و در آن نام کارزار آمد آنان که در دل‌هایشان مرضی هست مانند کسی که به حال بیهوشی مرگ افتاده به تو می‌نگرند ۲۰

فرمان‌پذیری و سخنی شایسته برایشان بهتر است و چون کار به تصمیم کشد قطعا خیر آنان در این است که با خدا راست باشند ۲۱

پس آیا امید بستید که چون برگشتید در زمین فساد کنید و خویشاوندیهای خود را از هم بگسلید ۲۲

اینان همان کسانی‌اند که خدا آنان را لعنت نموده و ایشان را ناشنوا و چشم‌هایشان را نابینا کرده است ۲۳ آیا به آیات قرآن نمی‌اندیشند یا بر دل‌هایشان قفل‌هایی نهاده شده است ۲۴ بی‌گمان کسانی که پس از آنکه هدایت بر آنان روشن شد پشت کردند شیطان آنان را فریفت و به آرزوهای دور و درازشان انداخت ۲۵ چرا که آنان به کسانی که آنچه را خدا نازل کرده خوش نمی‌داشتند گفتند ما در کار تا حدودی از شما اطاعت خواهیم کرد و خدا از همداستانی آنان آگاه است ۲۶

پس چگونه وقتی که فرشتگان جانشان را می‌ستانند و بر چهره و پشت آنان تازیانه می‌نوازند ۲۷ زیرا آنان از آنچه خدا را به خشم آورده پیروی کرده‌اند و خرسندیش را خوش نداشتند پس اعمالشان را باطل گردانید ۲۸ آیا کسانی که در دل‌هایشان مرضی هست پنداشتند که خدا هرگز کینه آنان را آشکار نخواهد کرد ۲۹

و اگر بخواهیم قطعا آنان را به تو می‌نمایانیم در نتیجه ایشان را به سیمایشان می‌شناسی و از آهنگ سخن به آنان پی خواهی برد و خداست که کارهای شما را می‌داند ۳۰

و البته شما را می‌آزماییم تا مجاهدان و شکیبایان شما را باز شناسانیم و گزارش‌های شما را رسیدگی کنیم ۳۱ کسانی که کافر شدند و از راه خدا باز داشتند و پس از آنکه راه هدایت بر آنان آشکار شد با پیامبر در افتادند هرگز به خدا گزندی نمی‌رسانند و به زودی کرده‌هایشان را تباہ خواهد کرد ۳۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را اطاعت کنید و از پیامبر اطاعت نمایید و کرده‌های خود را تباہ نکنید ۳۳

آنان که کفر ورزیدند و مانع راه خدا شدند سپس در حال کفر مردند هرگز خدا از آنان درنخواهد گذشت ۳۴

پس سستی نوزید و به آشتی مخوانید شما برترید و خدا با شماست و از کارهایتان هرگز نخواهد کاست ۳۵ زندگی این دنیا لهو و لعبی بیش نیست و اگر ایمان بیاورید و پروا بدارید پاداش شما را می‌دهد و اموالتان را نمی‌خواهد ۳۶ اگر شما را بخواهد و به اصرار از شما طلب کند بخل می‌ورزید و کینه‌های شما را برملا می‌کند ۳۷

شما همان هستید که برای انفاق در راه خدا فرا خوانده شده‌اید پس برخی از شما بخل می‌ورزند و هر کس بخل ورزد تنها به زیان خود بخل ورزیده و خدا بی‌نیاز است و شما نیازمندید و اگر روی برتابید جای شما را به مردمی غیر از شما خواهد داد که مانند شما نخواهند بود ۳۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ما تو را پیروزی بخشیدیم پیروزی درخشانی ۱

تا خداوند از گناه گذشته و آینده تو درگذرد و نعمت خود را بر تو تمام گرداند و تو را به راهی راست هدایت کند ۲ و تو را به نصرتی ارجمند یاری نماید ۳

اوست آن کس که در دلهای مؤمنان آرامش را فرو فرستاد تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند و سپاهیان آسمانها و زمین از آن خداست و خدا همواره دانای سنجیده کار است ۴

تا مردان و زنانی را که ایمان آورده‌اند در باغهایی که از زیر آن جویبارها روان است درآورد و در آن جاویدان بدارد و بدیهایشان را از آنان بزداید و این در پیشگاه خدا کامیابی بزرگی است ۵

و مردان و زنان نفاق پیشه و مردان و زنان مشرک را که به خدا گمان بد برده‌اند عذاب کند بد زمانه بر آنان باد و خدا بر ایشان خشم نموده و لعنتشان کرده و جهنم را برای آنان آماده گردانیده و بد سرانجامی است ۶

و سپاهیان آسمانها و زمین از آن خداست و خدا همواره شکست ناپذیر سنجیده کار است ۷

ما تو را گواه و بشارتگر و هشداردهنده‌ای فرستادیم ۸

تا به خدا و فرستاده‌اش ایمان آورید و او را یاری کنید و ارجش نهید ورا بامدادان و شامگاهان به پاکی بستابید ۹

در حقیقت کسانی که با تو بیعت می‌کنند جز این نیست که با خدا بیعت می‌کنند دست خدا بالای دسته‌های آنان است پس هر که پیمان شکنی کند تنها به زیان خود پیمان می‌شکند و هر که بر آنچه با خدا عهد بسته وفادار بماند به زودی خدا پاداشی بزرگ به او می‌بخشد ۱۰

برجای ماندگان بادیه نشین به زودی به تو خواهند گفت اموال ما و کسانمان ما را گرفتار کردند برای ما آموزش بخواه چیزی را که در دلهایشان نیست بر زبان خویش می‌رانند بگو اگر خدا بخواهد به شما زبانی یا سودی برساند چه کسی در برابر او برای شما اختیار چیزی را دارد بلکه خداست که به آنچه می‌کنید همواره آگاه است ۱۱ بلکه پنداشتید که پیامبر و مؤمنان هرگز به خانمان خود بر نخواهند گشت و این در دلهایتان نمودی خوش یافت و گمان بد کردید و شما مردمی در خور هلاکت بودید ۱۲ و هر کس به خدا و پیامبر او ایمان نیاورده است ما برای کافران آتشی سوزان آماده کرده‌ایم ۱۳

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست هر که را بخواهد می‌بخشاید و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و خدا همواره آمرزنده مهربان است ۱۴

چون به گرفتن غنائم روانه شدید به زودی برجای ماندگان خواهند گفت بگذارید ما به دنبال شما بیاییم می‌خواهند دستور خدا را دگرگون کنند بگو هرگز از پی ما نخواهید آمد آری خدا از پیش درباره شما چنین فرموده پس به زودی خواهند گفت بلکه بر ما رشک می‌برید بلکه جز اندکی در نمی‌یابند ۱۵

به برجای ماندگان بادیه نشین بگو به زودی به سوی قومی سخت زورمند دعوت خواهید شد که با آنان بجنگید یا اسلام آورند پس اگر فرمان برید خدا شما را پاداش نیک می‌بخشد و اگر همچنان که پیشتر پشت کردید روی بگردانید شما را به عذابی پردرد معذب می‌دارد ۱۶ بر نابینا گناهی نیست و بر لنگ گناهی نیست و بر بیمار گناهی نیست و هر کس خدا و پیامبر او را فرمان برد وی را در باغهایی که از زیر آن نهلهایی روان است درمی‌آورد و هر کس روی برتابد به عذابی دردناک معذبش می‌دارد ۱۷

به راستی خدا هنگامی که مؤمنان زیر آن درخت با تو بیعت می‌کردند از آنان خشنود شد و آنچه در دل‌هایشان بود بازشناخت و بر آنان آرامش فرو فرستاد و پیروزی نزدیکی به آنها پاداش داد ۱۸

و غنیمتهای فراوانی خواهند گرفت و خدا همواره نیرومند سنجیده‌کار است ۱۹ و خدا به شما غنیمتهای فراوان وعده داده که به زودی آنها را خواهید گرفت و این را برای شما پیش انداخت و دستهای مردم را از شما کوتاه ساخت و تا برای مؤمنان نشانه‌ای باشد و شما را به راه راست هدایت کند ۲۰

و دیگر که شما بر آنها دست نیافته‌اید خدا بر آنها نیک احاطه دارد و همواره خداوند بر هر چیزی تواناست ۲۱

و اگر کسانی که کافر شدند به جنگ با شما برخیزند قطعاً پشت خواهند کرد و دیگر یار و یآوری نخواهند یافت ۲۲

سنت الهی از پیش همین بوده و در سنت الهی هرگز تغییری نخواهی یافت ۲۳ و اوست همان کسی که در دل مکه پس از پیروز کردن شما بر آنان دستهای آنها را از شما و دستهای شما را از ایشان کوتاه گردانید و خدا به آنچه می‌کنید همواره بیناست ۲۴ آنها بودند که کفر ورزیدند و شما را از مسجد الحرام بازداشتند و نگذاشتند قربانی که بازداشته شده بود به محلش برسد و اگر مردان و زنان با ایمانی نبودند که بی‌آنکه آنان را

بشناسید ندانسته پایمالشان کنید و تاوانشان بر شما بماند تا خدا هر که را بخواهد در جوار رحمت خویش درآورد اگر از هم متمایز می‌شدند قطعاً کافران را به عذاب دردناکی معذب می‌داشتیم ۲۵

آنگاه که کافران در دل‌های خود تعصب، تعصب جاهلیت ورزیدند پس خدا آرامش خود را بر فرستاده خویش و بر مؤمنان فرو فرستاد و آرمان تقوا را ملازم آنان ساخت و آنان به آن سزاوارتر و شایسته آن بودند و خدا همواره بر هر چیزی داناست ۲۶

حقاً خدا رؤیای پیامبر خود را تحقق بخشید شما بدون شک به خواست خدا در حالی که سر تراشیده و موی کوتاه کرده‌اید با خاطری آسوده در مسجد الحرام درخواهید آمد خدا آنچه را که نمی‌دانستید دانست و غیر از این پیروزی نزدیکی قرار داد ۲۷

اوست کسی که پیامبر خود را به هدایت با آیین درست روانه ساخت تا آن را بر تمام ادیان پیروز گرداند و گواه بودن خدا کفایت می‌کند ۲۸

محمد (ص) پیامبر خداست و کسانی که با اویند بر کافران سختگیر با همدیگر مهربانند آنان را در رکوع و سجود می‌بینی فضل و خشنودی خدا را خواستارند علامت آنان بر اثر سجود در چهره‌هایشان است این صفت ایشان است در تورات و مثل آنها در انجیل چون کشته‌ای است که جوانه خود برآورد و آن را مایه دهد تا سبتر شود و بر ساقه‌های خود بایستد و دهقانان را به شگفت آورد تا از آنان کافران را به خشم دراندازد خدا به کسانی از آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند آمرزش و پاداش بزرگی وعده داده‌است ۲۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در برابر خدا و پیامبرش پیشی مجوید و از خدا پروا بدارید که خدا شنوای داناست ۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید صدایتان را بلندتر از صدای پیامبر مکنید و همچنانکه بعضی از شما با بعضی دیگر بلند سخن می‌گویید با او به صدای بلند سخن مگویید مبدا بی‌آنکه بدانید کرده‌هایتان تباه شود ۲

کسانی که پیش پیامبر خدا صدایشان را فرو می‌کشند همان کسانی که خدا دلهایشان را برای پرهیزگاری امتحان کرده است آنان را آمرزش و پاداشی بزرگ است ۳
کسانی که تو را از پشت اتاقها به فریاد می‌خوانند بیشترشان نمی‌فهمند ۴

و اگر صبر کنند تا بر آنان درآیی مسلماً برایشان بهتر است و خدا آمرزنده و مهربان است ۵
ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فاسقی برایتان خبری آورد نیک واری کنید مبدا به نادانی گروهی را آسیب برسانید و از آنچه کرده‌اید پشیمان شوید ۶

و بدانید که پیامبر خدا در میان شماست اگر در بسیاری از کارها از شما پیروی کند قطعا دچار زحمت می‌شوید لیکن خدا ایمان را برای شما دوست داشتی گردانید و آن را در دلهای شما بیاراست و کفر و پلیدکاری و سرکشی را در نظرتان ناخوشایند ساخت آنان ره‌یافتگانند ۷

بخشی از خدا و نعمتی و خدا دانای سنجیده‌کار است ۸
و اگر دو طایفه از مؤمنان با هم بجنگند میان آن دو را اصلاح دهید و اگر یکی از آن دو بر دیگری تعدی کرد با آن که تعدی می‌کند بجنگید تا به فرمان خدا بازگردد پس اگر باز گشت میان آنها را دادگرانه سازش دهید و عدالت کنید که خدا دادگران را دوست می‌دارد ۹
در حقیقت مؤمنان با هم برادرند پس میان برادرانتان را سازش دهید و از خدا پروا بدارید امید که مورد رحمت قرار گیرید ۱۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نباید قومی قوم دیگر را ریشخند کند شاید آنها از اینها بهتر باشند و نباید زنانی زنان را ، شاید آنها از اینها بهتر باشند و از یکدیگر عیب مگیرید و به همدیگر لقبهای زشت مدهید چه ناپسندیده است نام زشت پس از ایمان و هر که توبه نکرد آنان خود ستمکارند ۱۱
ای کسانی که ایمان آورده‌اید از بسیاری از گمانها بپرهیزید که پاره‌ای از گمانها گناه است و جاسوسی مکنید و بعضی از شما غیبت بعضی نکند آیا کسی از

شما دوست دارد که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد از آن کراهت دارید از خدا بترسید که خدا توبه‌پذیر مهربان است ۱۲

ای مردم ما شما را از مرد و زنی آفریدیم و شما را ملت ملت و قبیله قبیله گردانیدیم تا با یکدیگر شناسایی متقابل حاصل کنید در حقیقت ارجمندترین شما نزد خدا پرهیزگارترین شماست بی‌تردید خداوند دانای آگاه است ۱۳

بادیه‌نشینان گفتند ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده‌اید لیکن بگویید اسلام آوردیم و هنوز در دلهای شما ایمان داخل نشده است و اگر خدا و پیامبر او را فرمان برید از کرده‌هایتان چیزی کم نمی‌کند خدا آمرزنده مهربان است ۱۴

در حقیقت مؤمنان کسانی‌اند که به خدا و پیامبر او گرویده و شک نیاورده و با مال و جانشان در راه خدا جهاد کرده‌اند اینانند که راستکردارند ۱۵

بگو آیا خدا را از دین خود خبر می‌دهید و حال آنکه خدا آنچه را که در زمین است می‌داند و خدا به همه چیز داناست ۱۶

از اینکه اسلام آورده‌اند بر تو منت می‌نهند بگو بر من از اسلام آوردنتان منت مگذارید بلکه خداست که با هدایت کردن شما به ایمان بر شما منت می‌گذارد اگر راستگو باشید ۱۷

خداست که نهفته آسمانها و زمین را می‌داند و خدا به آنچه می‌کنید بیناست ۱۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

قاف سوگند به قرآن باشکوه ۱

بلکه از اینکه هشاردهنده‌ای از خودشان برایشان آمد در شگفت شدند و کافران گفتند این

چیزی عجیب است ۲

آیا چون مردیم و خاک شدیم این بازگشتی بعید است ۳

قطعا دانسته‌ایم که زمین از اجسادشان فرو می‌کاهد و پیش ما کتاب ضبط کننده‌ای است ۴

بلکه حقیقت را وقتی برایشان آمد دروغ خواندند و آنها در کاری سردرگم اند ۵

مگر به آسمان بالای سرشان ننگریسته‌اند که چگونه آن را ساخته و زینتش داده‌ایم و برای

آن هیچ گونه شکافتگی نیست ۶

و زمین را گسترده‌ایم و در آن لنگرها فرو افکندیم و در آن از هر گونه جفت دل انگیز

رویانی‌دیدیم ۷

برای هر بنده توبه‌کاری بینش‌افزا و پندآموز باشد ۸

و از آسمان آبی پر برکت فرود آوردیم پس بدان باغها و دانه‌های دروکردنی رویانیدیم ۹

و درختان تناور خرما که خوشه روی هم چیده دارند ۱۰ برای روزی بندگان است و با آن

سرزمین مرده‌ای را زنده گردانیدیم رستاخیز چنین است ۱۱

پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود ۱۲ و عاد و فرعون و برادران لوط ۱۳ و بیشه

نشینان و قوم تبع به تکذیب پرداختند همگی فرستادگان را به دروغ گرفتند و تهدید واجب

آمد ۴۱

مگر از آفرینش نخستین به تنگ آمدیم بلکه آنها از خلق جدید در شبهه‌اند ۱۵

و ما انسان را آفریده‌ایم و می‌دانیم که نفس او چه وسوسه‌ای به او می‌کند و ما از شاه‌رگ به

او نزدیک‌تریم ۱۶

آنگاه که دو دریافت‌کننده از راست و از چپ مراقب نشسته‌اند ۱۷

هیچ سخنی را به لفظ در نمی‌آورد مگر اینکه مراقبی آماده نزد او ۱۸

و سکران مرگ به راستی در رسید این همان است که از آن می‌گریختی ۱۹

و در صور دمیده شود این است روز تهدید ۲۰ و هر کسی می‌آید با او سوق دهنده و گواهی

دهنده‌ای است ۲۱ واقعا که از این سخت در غفلت بودی و ما پرده‌ات را برداشتیم و دیده‌ات

امروز تیز است ۲۲

و همنشین او می گوید این است آنچه پیش من آماده است ۲۳

هر کافر سرسختی را در جهنم فروافکنید ۲۴

بازدارنده از خیری ، متجاوز شکاکی ۲۵ که با خداوند خدایی دیگر قرار داد او را در عذاب شدید فرو افکنید ۲۶

همدمش می گوید پروردگار ما من او را به عصیان وانداشتم لیکن در گمراهی دور و درازی بود ۲۷ می فرماید در پیشگاه من با همدیگر مستیزید از پیش به شما هشدار داده بودم ۲۸

پیش من حکم دگرگون نمی شود و من به بندگانم بیدادگر نیستم ۲۹

آن روز که به دوزخ می گوییم آیا پر شدی و می گوید آیا باز هم هست ۳۰

و بهشت را برای پرهیزگاران نزدیک گردانند بی آنکه دور باشد ۳۱

این همان است که وعده یافته اید برای هر توبه کار نگهبان خواهد بود ۳۲

آنکه در نهان از خدای بخشنده بترسد و با دلی توبه کار آید ۳۳

به سلامت در آن درآید این روز جاودانگی است ۳۴

هر چه بخواهند در آنجا دارند و پیش ما فزونتر هست ۳۵

و چه بسا نسلها که پیش از ایشان هلاک کردیم که نیرومندتر از اینان بودند و در شهرها پرسه زده بودند مگر گریزگاهی بود ۳۶

قطعا در این برای هر صاحب دل و حق نیوشی که خود به گواهی ایستند عبرتی است ۳۷

و در حقیقت آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش هنگام آفریدیم و احساس ماندگی نکردیم ۳۸

و بر آنچه می گویند صبر کن و پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب به ستایش پروردگارت تسبیح گوی ۳۹ و پاره ای از شب و به دنبال سجود او را تسبیح گوی ۴۰ و روزی که منادی از جایی نزدیک ندا درمی دهد به گوش باش ۴۱ روزی که فریاد را به حق می شنوند آن روز بیرون آمدن است ۴۲

ماییم که خود زندگی می بخشیم و به مرگ می رسانیم و برگشت به سوی ماست ۴۳

روزی که زمین به سرعت از آنان جدا و شکافته می شود این حشری است که بر ما آسان خواهد بود ۴۴

ما به آنچه می گویند داناتریم و تو به زور وادارنده آنان نیستی پس به قرآن هر که را از تهدید می ترسد پند ده ۴۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سوگند به بادهای ذره افشان (۱) و ابرهای گرانبار (۲) و سبک سیران (۳) و تقسیم کنندگان کار (۴) که آنچه وعده داده شده اید راست است (۵) و پاداش واقعیت دارد (۶) سوگند به آسمان مشبک (۷) که شما در سخنی گوناگونید (۸) تا هر که از آن برگشته برگشته باشد (۹)

مرگ بر دروغ پردازان (۱۰) همانان که در ورطه نادانی بی خبرند (۱۱) پرسند روز پاداش کی است (۱۲) همان روز که آنان بر آتش عقوبت شوند (۱۳) عذاب خود را بچشید این است همان که با شتاب خواستار آن بودید (۱۴) پرهیزگاران در باغها و چشمه ساراند (۱۵) آنچه را پروردگارشان عطا فرموده می گیرند زیرا که آنها پیش از این نیکوکار بودند (۱۶) و از شب اندکی را می غنودند (۱۷) و در سحرگاهان طلب آموزش می کردند (۱۸) و در اموالشان برای سائل و محروم حقی بود (۱۹) و روی زمین برای اهل یقین نشانه هایی است (۲۰) و در خود شما پس مگر نمی بینید (۲۱) و روزی شما و آنچه وعده داده شده اید در آسمان است (۲۲) پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که واقعا او حق است همان گونه که خود شما سخن می گوید (۲۳)

آیا خبر مهمانان ارجمند ابراهیم به تو رسید (۲۴) چون بر او درآمدند پس سلام گفتند گفت سلام مردمی ناشناسید (۲۵) پس آهسته به سوی زنش رفت و گوساله ای فربه آورد (۲۶) آن را به نزدیکشان برد گفت مگر نمی خورید (۲۷) و از آنان احساس ترسی کرد گفتند مترس و او را به پسری دانا مژده دادند (۲۸) و زنش با فریادی سر رسید و بر چهره خود زد و گفت زنی پیر نازا (۲۹) گفتند پروردگارت چنین فرموده است او خود حکیم داناست (۳۰) گفت ای فرستادگان ماموریت شما چیست (۳۱) گفتند ما به سوی مردمی پلیدکار فرستاده شده ایم (۳۲) تا سنگهایی از گل رس بر آنان فرو فرستیم (۳۳) نزد پروردگارت برای مسرفان نشان گذاری شده است (۳۴) پس هر که از مؤمنان در آن بود بیرون بردیم (۳۵)

و در آنجا جز یک خانه از فرمانبران نیافتیم (۳۶)

و در آنجا برای آنها که از عذاب پر درد می‌ترسند عبرتی به جای گذاشتیم (۳۷)

و در موسی چون او را با حجتی آشکار به سوی فرعون گسیل داشتیم (۳۸)

پس با ارکان خود روی برتافت و گفت ساحر یا دیوانه‌ای است (۳۹)

او و سپاهیانش را گرفتیم و آنان را در دریا افکندیم در حالی که او نکوهشگر بود (۴۰)

و در عاد چون بر آنها آن باد مهلک را فرستادیم (۴۱)

به هر چه می‌وزید آن را چون خاکستر استخوان مرده می‌گردانید (۴۲)

و در ثمود آنگاه که به ایشان گفته شد تا چندی برخوردار شوید (۴۳)

تا از فرمان پروردگار خود سر برتافتند و در حالی که آنها می‌نگریستند آذرخش آنان را فرو گرفت (۴۴)

در نتیجه نه توانستند به پای خیزند و نه طلب یاری کنند (۴۵)

و قوم نوح پیش از آن زیرا آنها مردمی نافرمان بودند (۴۶)

و آسمان را به قدرت خود برافراشتیم و بی‌گمان ما گستریم (۴۷)

و زمین را گسترانیده‌ایم و چه نیکو گسترندگانیم (۴۸)

و از هر چیزی دو گونه آفریدیم امید که شما عبرت گیرید (۴۹)

پس به سوی خدا بگریزید که من شما را از طرف او بیم دهنده‌ای آشکارم (۵۰)

و با خدا معبودی دیگر قرار مدهید که من از جانب او هشدار دهنده‌ای آشکارم (۵۱)

بدین سان بر کسانی که پیش از آنها بودند هیچ پیامبری نیامد جز اینکه گفتند ساحر یا دیوانه‌ای است (۵۲)

آیا همدیگر را به این سفارش کرده بودند بلکه آنان مردمی سرکش بودند (۵۳)

پس از آنان روی بگردان که تو در خور نکوهش نیستی (۵۴)

و پند ده که مؤمنان را پند سود بخشد (۵۵)

و جن و انس را نیافریدم جز برای آنکه مرا بپرستند (۵۶)

از آنان هیچ روزی نمی‌خواهم و نمی‌خواهم که مرا خوراک دهند (۵۷)

خداست که خود روزی بخش نیرومند استوار است (۵۸)

پس برای کسانی که ستم کردند بهره‌ای است از عذاب همانند بهره عذاب یارانشان پس در خواستن عذاب از من شتابزدگی نکنند (۵۹)

پس وای بر کسانی که کافر شده‌اند از آن روزی که وعده یافته‌اند (۶۰)

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سوگند به طور ۱ و کتابی نگاشته شده ۲ در طوماری گسترده ۳
سوگند به آن خانه آباد ۴ سوگند به بام بلند ۵ و آن دریای سرشار ۶ که عذاب پروردگارت
واقع شدنی است ۷ آن را هیچ بازدارنده‌ای نیست ۸ روزی که آسمان سخت در تب و تاب
افتد ۹ و کوهها به حرکت درآیند ۱۰

پس وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز ۱۱ آنان که به یاهو سرگرمند ۱۲ روزی که به سوی
آتش جهنم کشیده می‌شوند کشیدنی ۱۳ این همان آتشی است که دروغش می‌پنداشتید ۱۴
آیا این افسون است یا شما نمی‌بینید ۱۵ به آن درآیید خواه بشکيبید یا نشکيبید به حال
شما یکسان است تنها به آنچه می‌کردید مجازات می‌یابید ۱۶

پرهیزگاران در باغهایی و ناز و نعمتند ۱۷ به آنچه پروردگارشان به آنان داده دلشاندند و
پروردگارشان آنها را از عذاب دوزخ مصون داشته است ۱۸ به آنچه به جای می‌آوردید
بخورید و بنوشید گواراتان باد ۱۹ بر تختهایی ردیف هم تکیه زده‌اند و حوران درشت چشم را
همسر آنان گردانده‌ایم ۲۰ و کسانی که گرویده و فرزندان‌شان آنها را در ایمان پیروی کرده‌اند
فرزندانشان را به آنان ملحق خواهیم کرد و چیزی از کارشان را نمی‌کاهیم هر کسی در گرو
دست‌آورد خویش است ۲۱ با میوه و گوشتی که دلخواه آنهاست آنان را مدد می‌کنیم ۲۲ در
آنجا جامی از دست هم می‌ربایند که در آن نه یاهو گویی است و نه گناه ۲۳ و برای آنان
پسرانی است که بر گردشان همی‌گردند انگاری آنها مرواریدی‌اند که نهفته است ۲۴ و
برخی‌شان رو به برخی کنند از هم پرسند ۲۵ گویند ما پیشتر در میان خانواده خود بیمناک
بودیم ۲۶ پس خدا بر ما منت نهاد و ما را از عذاب گرم حفظ کرد ۲۷ ما از دیرباز او را

می‌خواندیم که او همان نیکوکار مهربان است ۲۸

پس اندر ده که تو به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه ۲۹

یا می‌گویند شاعری است که انتظار مرگش را می‌بریم ۳۰

بگو منتظر باشید که من با شما از منتظرانم ۳۱

آیا پندارهایشان آنان را به این وا می‌دارد یا آنها مردمی سرکشند ۳۲

یا می‌گویند آن را برافته بلکه باور ندارند ۳۳

پس اگر راست می‌گویند سخنی مثل آن بیاورند ۳۴

آیا از هیچ خلق شده‌اند یا آنکه خودشان خالق هستند ۳۵

آیا آسمانها و زمین را خلق کرده‌اند بلکه یقین ندارند ۳۶

آیا ذخایر پروردگار تو پیش آنهاست یا ایشان تسلط دارند ۳۷

آیا نردبانی دارند که بر آن بشنوند پس باید شنونده آنان برهانی آشکار بیاورد ۳۸

آیا خدا را دختران است و شما را پسران ۳۹

آیا از آنها مزدی مطالبه می‌کنی و آنان از تاوان گرانبارند ۴۰

آیا غیب پیش آنهاست و آنها می‌نویسند ۴۱

یا می‌خواهند نیرنگی بزنند و آنان که کافر شده‌اند خود دچار نیرنگ شده‌اند ۴۲

آیا ایشان را جز خدا معبودی است منزّه است خدا از آنچه شریک می‌گردانند ۴۳

و اگر پاره‌سنگی را در حال سقوط از آسمان ببینند می‌گویند ابری متراکم است ۴۴

پس بگذارشان تا به آن روزی که در آن بیهوش می‌افتند برسند ۴۵

روزی که نیرنگشان به هیچ وجه به کارشان نیاید و حمایت نیابند ۴۶

و در حقیقت غیر از این عذابی برای کسانی که ظلم کرده‌اند خواهد بود ولی بیشترشان نمی‌دانند ۴۷

و در برابر دستور پروردگار شکیبایی پیشه کن که تو خود در حمایت مایی و هنگامی که

بر می‌خیزی به نیایش پروردگار تسبیح گوی ۴۸

و پاره‌ای از شب و در فروشدن ستارگان تسبیح‌گوی او باش ۴۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به اختر چون فرود می‌آید ۱ یار شما نه گمراه شده و نه در نادانی مانده ۲ و از سر
 هوس سخن نمی‌گوید ۳
 این سخن بجز وحیی که وحی می‌شود نیست ۴ آن را شدیدالقوی به او فرا آموخت ۵
 نیرومندی که درایستاد ۶ در حالی که او در افق اعلی بود ۷ سپس نزدیک آمد و نزدیکتر شد
 ۸ تا به قدر دو کمان یا نزدیکتر شد ۹ آنگاه به بنده‌اش آنچه را باید وحی کند وحی فرمود ۱۰
 آنچه را دل دید انکار نکرد ۱۱
 آیا در آنچه دیده است با او جدال می‌کنید ۱۲
 و قطعاً بار دیگری هم او را دیده است ۱۳ نزدیک سدرالمنتهی ۱۴ در همان جا که
 جنۃ‌الماوی است ۱۵ آنگاه که درخت سدر را آنچه پوشیده بود پوشیده بود ۱۶ دیده منحرف
 نگشت و در نگذشت ۱۷
 به راستی که از آیات بزرگ پروردگار خود را بدید ۱۸
 به من خبر دهید از لات و عزی ۱۹
 و منات آن سومین دیگر ۲۰
 آیا برای شما پسر است و برای او دختر ۲۱
 در این صورت این تقسیم نادرستی است ۲۲
 جز نامهایی بیش نیستند که شما و پدران‌تان نامگذاری کرده‌اید خدا بر آنها هیچ دلیلی
 نفرستاده است جز گمان و آنچه را که دلخواهشان است پیروی نمی‌کنند با آنکه قطعاً از
 جانب پروردگارشان هدایت برایشان آمده است ۲۳
 مگر انسان آنچه را آرزو کند دارد ۲۴
 آن سرا و این سرا از آن خداست ۲۵
 و بسا فرشتگانی که در آسمان‌ها بید شفاعتشان به کاری نیاید مگر پس از آنکه خدا به هر که
 خواهد و خشنود باشد اذن دهد ۲۶ در حقیقت کسانی که آخرت را باور ندارند فرشتگان را
 در نامگذاری به صورت مؤنث نام می‌نهند ۲۷ و ایشان را به این معرفتی نیست جز گمان را
 پیروی نمی‌کنند و در واقع گمان در حقیقت هیچ سودی نمی‌رساند ۲۸ پس از هر کس که
 از یاد ما روی برتافته و جز زندگی دنیا را خواستار نبوده است روی برتاب ۲۹

این منتهای دانش آنان است پروردگار تو خود به کسی که از راه او منحرف شده داناتر و او به کسی که راه یافته آگاه‌تر است ۳۰

و هر چه در آسمانها و هر چه در زمین است از آن خداست تا کسانی را که بد کرده‌اند به آنچه انجام داده‌اند کیفر دهد و آنان را که نیکی کرده‌اند به نیکی پاداش دهد ۳۱ آنان که از گناهان بزرگ و زشتکاریها جز لغزشهای کوچک خودداری می‌ورزند پروردگارت فراخ آمرزش است وی از آن دم که شما را از زمین پدید آورد و از همان‌گاه که در شکمهای مادرانتان نهفته بودید به شما داناتر است پس خودتان را پاک بشمارید او به کسی که پرهیزکاری نموده داناتر است ۳۲

پس آیا آن کسی را که روی برتافت دیدی ۳۳ و اندکی بخشید و امتناع ورزید ۳۴ آیا علم غیب پیش اوست و او می‌بیند ۳۵ یا بدانچه در صحیفه‌های موسی خبر نیافته است ۳۶ و همان ابراهیمی که وفا کرد ۳۷ که هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد ۳۸ و اینکه برای انسان جز حاصل تلاش او نیست ۳۹ و کوشش او به زودی دیده خواهد شد ۴۰

سپس هر چه تمام‌تر وی را پاداش دهند ۴۱

و اینکه پایان به سوی پروردگار توسست ۴۲

و هم اوست که می‌خنداند و می‌گریاند ۴۳

و هم اوست که می‌میراند و زنده می‌گرداند ۴۴

و هم اوست که دو نوع می‌آفریند نر و ماده ۴۵ از نطفه‌ای چون فرو ریخته شود ۴۶

و هم پدید آوردن دیگر بر اوست ۴۷

و هم اوست که بی‌نیاز کرد و سرمایه بخشید ۴۸

و هم اوست پروردگار ستاره شعری ۴۹

و هم اوست که عادیان قدیم را هلاک کرد ۵۰ و ثمود را و باقی نگذاشت ۵۱ و پیشتر قوم نوح را زیرا که آنان ستمگرت‌تر و سرکش‌تر بودند ۵۲ و شهرها را فرو افکند ۵۳ پوشاند بر آن آنچه را پوشاند ۵۴

پس به کدام یک از نعمتهای پروردگارت تردید روا می‌داری ۵۵ این بیم‌دهنده‌ای از بیم‌دهندگان نخستین است ۵۶

نزدیک گشت قیامت ۵۷ جز خدا کسی آشکارکننده آن نیست ۵۸ آیا از این سخن عجب دارید ۵۹ و می‌خندید و نمی‌گریید ۶۰ و شما در غفلتید ۶۱ پس خدا را سجده کنید و بپرستید ۶۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان

نزدیک شد قیامت و از هم شکافت ماه ۱

و هر گاه نشانه‌ای ببینند روی بگردانند و گویند سحری دایم است ۲

و به تکذیب دست زدند و هوسهای خویش را دنبال کردند و هر کاری را قرار است ۳

و قطعاً از اخبار آنچه در آن مایه انزجار است به ایشان رسید ۴ حکمت بالغه ولی هشدارها

سود نکرد ۵

پس از آنان روی برتاب روزی که داعی به سوی امری دهشتناک دعوت می‌کند در حالی

که دیدگان خود را فروهشته‌اند چون ملخهای پراکنده از گورها برمی‌آیند ۷ به سرعت سوی

آن دعوتگر می‌شتابند کافران می‌گویند امروز روز دشواری است ۸

پیش از آنان قوم نوح به تکذیب پرداختند و بنده ما را دروغزن خواندند و گفتند دیوانه‌ای

است و آزار کشید ۹ تا پروردگارش را خواند که من مغلوب شدم به داد من برس ۱۰ پس

درهای آسمان را به آبی ریزان گشودیم ۱۱ و از زمین چشمه‌ها جوشانیدیم تا آب برای امری

که مقدر شده بود به هم پیوستند ۱۲ و او را بر تخته‌دار و میخ‌آجین سوار کردیم ۱۳ زیر نظر

ما روان بود پاداش کسی بود که مورد انکار واقع شده بود ۱۴ و به راستی آن را بر جای

نهادیم عبرتی پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۱۵ پس چگونه بود عذاب من و هشدارها ۱۶

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کرده‌ایم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۱۷

عادیان به تکذیب پرداختند پس چگونه بود عذاب من و هشدارها ۱۸ ما بر آنان در روز

شومی به طور مداوم تندبادی توفنده فرستادیم ۱۹ مردم را از جا می‌کند گویی تنه‌های

نخلی بودند که ریشه‌کن شده بودند ۲۰ پس چگونه بود عذاب من و هشدارها ۲۱

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کرده‌ایم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۲۲

قوم ثمود هشداردهندگان را تکذیب کردند ۲۳ و گفتند آیا تنها بشری از خودمان را پیروی

کنیم در این صورت ما واقعا در گمراهی و جنون خواهیم بود ۲۴ آیا از میان ما بر او القا شده

است بلکه او دروغگویی گستاخ است ۲۵ به زودی فردا بدانند دروغگوی گستاخ کیست ۲۶ ما

برای آزمایش آنان ماده‌شتر را فرستادیم و مراقب آنان باش و شکیبایی کن ۲۷ و به آنان خبر

ده که آب میانشان بخش شده است هر کدام را آب به نوبت خواهد بود ۲۸ پس رفیقشان را

صدا کردند و شمشیر کشید و پی کرد ۲۹ پس چگونه بود عذاب من و هشدارها ۳۰ ما

برشان یک فریاد فرستادیم و چون گیاه خشکیده ریزیز شدند ۳۱

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کردیم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۳۲

قوم لوط هشداردهندگان را تکذیب کردند ۳۳ ما بر آنان سنگبارانی فرو فرستادیم فقط خانواده لوط بودند که سحرگاهشان رهانیدیم ۳۴ رحمتی از جانب ما بود هر که سپاس دارد بدین‌سان پاداش می‌دهیم ۳۵ و آنها را از عذاب ما سخت بیم داده بود و در تهدیدها به جدال برخاستند ۳۶ و از مهمان او کام دل خواستند پس فروغ دیدگانشان را ستردیم و عذاب و هشدارهای مرا بچشید ۳۷ و به راستی که سپیده‌دم عذابی پیگیر به سر وقت آنان آمد ۳۸ پس عذاب و هشدارهای مرا بچشید ۳۹

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کردیم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۴۰

و در حقیقت هشداردهندگان به جانب فرعونیان آمدند ۴۱ همه معجزات ما را تکذیب کردند تا چون زبردستی زورمند آنان را گرفتیم ۴۲

آیا کافران شما از اینان برترند یا شما را در نوشته‌ها خط امانی است ۴۳

یا می‌گویند ما همگی انتقام‌گیرنده ایم ۴۴

زودا که این جمع در هم شکسته شود و پشت کنند ۴۵

بلکه موعدشان قیامت است و قیامت سخت‌تر و تلخ‌تر است ۴۶

قطعاً بزهکاران در گمراهی و جنونند ۴۷

روزی که در آتش به رو کشیده می‌شوند لهیب آتش را بچشید ۴۸

ماییم که هر چیزی را به اندازه آفریده‌ایم ۴۹

و فرمان ما جز یک بار نیست چون چشم به هم زدنی ۵۰

و هم مسلکان شما را سخت به هلاکت رساندیم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۵۱

و هر چه کرده‌اند در کتابها است ۵۲

و هر خرد و بزرگی نوشته شده ۵۳

در حقیقت مردم پرهیزگار در میان باغها و نهرها ۵۴

در قرارگاه صدق نزد پادشاهی توانایند ۵۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان

رحمان ۱

قرآن را یاد داد ۲

انسان را آفرید ۳

به او بیان آموخت ۴

خورشید و ماه بر حسابی اند ۵

و بوته و درخت چهره سایانند ۶

و آسمان را برافراشت و ترازو را گذاشت ۷

تا مبادا از اندازه درگذرید ۸

و وزن را به انصاف برپا دارید و در سنجش مکاهید ۹

و زمین را برای مردم نهاد ۱۰ در آن میوه و نخلها با خوشه‌های غلاف دار ۱۱ و دانه‌های

پوست‌دار و گیاهان خوشبوست ۱۲

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۱۳

انسان را از گل خشکیده‌ای سفال مانند آفرید ۱۴

و جن را از تشعشعی از آتش خلق کرد ۱۵

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۱۶

پروردگار دو خاور و پروردگار دو باختر ۱۷

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۱۸

دو دریا را روان کرد با هم برخورد کنند ۱۹

میان آن دو حد فاصلی است که به هم تجاوز نمی‌کنند ۲۰

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۱

از هر دو مروارید و مرجان برآید ۲۲

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۳

و او راست در دریا سفینه‌های بادبان‌دار بلند همچون کوهها ۲۴

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۵

هر چه بر است فانی شونده است ۲۶

و ذات باشکوه و ارجمند پروردگارت باقی خواهد ماند ۲۷

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۸
 هر که در آسمانها و زمین است از او درخواست می کند هر زمان او در کاری است ۲۹
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۰
 ای جن و انس زودا که به شما بپردازیم ۳۱
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۲
 ای گروه جنیان و انسیان اگر می توانید از کرانه های آسمانها و زمین به بیرون رخنه کنید
 پس رخنه کنید جز با تسلطی رخنه نمی کنید ۳۳
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۴
 بر سر شما شراره هایی از تفته آهن و مس فرو فرستاده خواهد شد و یاری نتوانید طلبید ۳۵
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۶
 پس آنگاه که آسمان از هم شکافد و چون چرم گلگون گردد ۳۷
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۸
 در آن روز هیچ انس و جنی از گناهش پرسیده نشود ۳۹
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۰
 تبهکاران از سیمایشان شناخته می شوند و از پیشانی و پایشان بگیرند ۴۱
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۲
 این است همان جهنمی که تبهکاران آن را دروغ می خوانند ۴۳
 میان و میان آب جوشان سرگردان باشند ۴۴
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۵
 و هر کس را که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ است ۴۶
 پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۷
 که دارای شاخسارانند ۴۸
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۹
 در آن دو ، دو چشمه روان است ۵۰
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۱
 در آن دو از هر میوه ای دو گونه است ۵۲
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۳

بر بسترهایی که آستر آنها از ابریشم درشت بافت است تکیه آنند و چیدن میوه آن دو باغ در دسترس است ۵۴

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۵

در آن فروهشته نگاهند که دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است ۵۶

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۷

گویی که آنها یاقوت و مرجانند ۵۸

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۹

مگر پاداش احسان جز احسان است ۶۰

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۱

و غیر از آن دو ، دو باغ هست ۶۲

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۳

که از سبزی سیاه گون می نماید ۶۴

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۵

در آن دو ، دو چشمه همواره جوشان است ۶۶

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۷

در آن دو میوه و خرما و انار است ۶۸

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۹

در آنجا نکو خوی و نکور ویند ۷۰

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۱

حورانی پرده نشین در خیمه ها ۷۲

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۳

دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است ۷۴

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۵

بر بالش سبز و فرش نیکو تکیه زده اند ۷۶

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۷

خجسته باد نام پروردگار شکوهمند و بزرگوارت ۷۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آن واقعه چون وقوع یابد ۱

در وقوع آن دروغی نیست ۲

پست کننده بالا برنده است ۳

چون زمین با تکان لرزانده شود ۴ و کوهها ریزه ریزه شوند ۵ و غباری پراکنده گردند ۶ و شما سه دسته شوید ۷

یاران دست راست کدامند یاران دست راست ۸

و یاران چپ کدامند یاران چپ ۹

و سبقت گیرندگان مقدمند ۱۰ آنانند همان مقربان ۱۱ در باغستانهای پر نعمت ۱۲ گروهی از پیشینیان ۱۳ و اندکی از متاخران ۱۴ بر تختهایی جواهرنشان ۱۵ که روبروی هم بر آنها تکیه داده‌اند ۱۶ بر گردشان پسرانی جاودان می‌گردند ۱۷ با جامها و آبریزها و پیاله یی از باده ناب روان ۱۸ نه از آن دردسر گیرند و نه بی‌خرد گردند ۱۹ و میوه از هر چه اختیار کنند ۲۰ و از گوشت پرنده هر چه بخواهند ۲۱ و حوران چشم درشت ۲۲ مثل لؤلؤ نهان میان صدف ۲۳ پاداشی است برای آنچه می‌کردند ۲۴ در آنجا نه بیهوده‌ای می‌شنوند و نه گناه‌آلود ۲۵ سخنی جز سلام و درود نیست ۲۶

و یاران راست یاران راست کدامند ۲۷ در درختان کنار بی‌خار ۲۸ و درختهای موز که میوه‌اش خوشه خوشه روی هم چیده است ۲۹ و سایه‌ای پایدار ۳۰ و آبی ریزان ۳۱ و میوه‌ای فراوان ۳۲ نه بریده و نه ممنوع ۳۳ و همخوابگانی بالا بلند ۳۴ ما آنان را پدید آورده‌ایم پدید آوردنی ۳۵ و ایشان را دوشیزه گردانیده‌ایم ۳۶ شوی دوست همسال ۳۷ برای یاران راست ۳۸ که گروهی از پیشینیانند ۳۹ و گروهی از متاخران ۴۰

و یاران چپ کدامند یاران چپ ۴۱ در باد گرم و آب داغ ۴۲ و سایه‌ای از دود تار ۴۳ نه خنک و نه خوش ۴۴ اینان بودند که پیش از این ناز پروردگان بودند ۴۵ و بر گناه بزرگ پافشاری می‌کردند ۴۶ و می‌گفتند آیا چون مردیم و خاک واستخوان شدیم واقعا زنده می‌گردیم ۴۷ یا پدران گذشته ما ۴۸ بگو در حقیقت اولین و آخرین ۴۹

قطعا همه در موعد روزی معلوم گرد آورده شوند ۵۰ آنگاه شما ای گمراهان دروغپرداز ۵۱ قطعا از درختی که از زقوم است خواهید خورد ۵۲ و از آن شکمهایتان را خواهید آکند ۵۳ و

روی آن از آب جوش می‌نوشتید ۵۴ نوشیدن اشتران تشنه ۵۵ این است پذیرایی آنان در روز جزا ۵۶

ماییم که شما را آفریده‌ایم پس چرا تصدیق نمی‌کنید ۵۷

آیا آنچه را فرو می‌ریزید دیده‌اید ۵۸ آیا شما آن را خلق می‌کنید یا ما آفریننده‌ایم ۵۹ ماییم که میان شما مرگ را مقدر کرده‌ایم و بر ما سبقت نتوانید جست ۶۰ امثال شما را به جای شما قرار دهیم و شما را آنچه نمی‌دانید پدیدار گردانیم ۶۱ و قطعا پدیدار شدن نخستین خود را شناختید پس چرا سر عبرت گرفتن ندارید ۶۲

آیا آنچه را کشت می‌کنید ملاحظه کرده‌اید ۶۳ آیا شما آن را زراعت می‌کنید یا ماییم که زراعت می‌کنیم ۶۴ اگر بخواهیم قطعا خاشاکش می‌گردانیم پس در افسوس می‌افتید ۶۵ واقعا ما زیان زده‌ایم ۶۶ بلکه ما محروم شدگانیم ۶۷

آیا آبی را که می‌نوشتید دیده‌اید ۶۸ آیا شما آن را از ابر سپید فرود آورده‌اید یا ما فرودآورنده‌ایم ۶۹ اگر بخواهیم آن را تلخ می‌گردانیم پس چرا سپاس نمی‌دارید ۷۰ آیا آن آتشی را که برمی‌افروزید ملاحظه کرده‌اید ۷۱ آیا شما درخت آن را پدیدار کرده‌اید یا ما پدیدآورنده‌ایم ۷۲ ما آن را عبرت و استفاده برای بیابانگردان قرار داده‌ایم ۷۳

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی ۷۴

نه سوگند به جایگاه‌های ستارگان ۷۵

اگر بدانید آن سوگندی سخت بزرگ است ۷۶

که این قطعا قرآنی است ارجمند ۷۷ در کتابی نهفته ۷۸ که جز پاک شدگان بر آن دست ندارند ۷۹ وحی است از جانب پروردگار جهانیان ۸۰ آیا شما این سخن را سبک می‌گیرید ۸۱ و تنها نصیب خود را در تکذیب قرار می‌دهید ۸۲

پس چرا آنگاه که به گلو می‌رسد ۸۳ و در آن هنگام خود نظاره گرید ۸۴ و ما به آن از شما نزدیک‌تریم ولی نمی‌بینید ۸۵ پس چرا اگر شما بی‌جزا می‌مانید ۸۶ اگر راست می‌گویید .. را بر نمی‌گردانید ۸۷

و اما اگر از مقربان باشد ۸۸ آسایش و راحت و بهشت پر نعمت ۸۹

و اما اگر از یاران راست باشد ۹۰ از یاران راست بر تو سلام باد ۹۱

و اما اگر از دروغ‌زان گمراه است ۹۲ پس با آبی جوشان پذیرایی خواهد شد ۹۳ و درافتادن به جهنم است ۹۴

این است همان حقیقت راست یقین ۹۵ پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گوی ۹۶

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آنچه در آسمانها و زمین است خدا را به پاکی می ستایند و اوست ارجمند حکیم ۱
فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست زنده می کند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست ۲
اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او به هر چیزی داناست ۳

اوست آن کس که آسمانها و زمین را در شش هنگام آفرید آنگاه بر عرش استیلا یافت آنچه
در زمین درآمد و آنچه از آن برآید و آنچه در آن بالارود می داند و هر کجا باشید او با
شماست و خدا به هر چه می کنید بیناست ۴

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست و کارها به سوی خدا بازگردانیده می شود ۵
شب را در روز درمی آورد و روز را در شب درمی آورد و او به راز دلها داناست ۶
به خدا و پیامبر او ایمان آورید و از آنچه شما را در آن جانشین کرده انفاق کنید پس کسانی
از شما که ایمان آورده و انفاق کرده باشند پاداش بزرگی خواهند داشت ۷

و شما را چه شده که به خدا ایمان نمی آورید و پیامبر شما را دعوت می کند تا به
پروردگارتان ایمان آورید و اگر مؤمن باشید بی شک از شما پیمان گرفته است ۸
او همان کسی است که بر بنده خود آیات روشنی فرو می فرستد تا شما را از تاریکیها به
سوی نور بیرون کشاند و در حقیقت خدا به شما سخت رئوف و مهربان است ۹

و شما را چه شده که در راه خدا انفاق نمی کنید و میراث آسمانها و زمین به خدا تعلق دارد
کسانی از شما که پیش از فتح انفاق و جهاد کرده اند یکسان نیستند آنان از درجه بزرگتر از
کسانی اند که بعدا به انفاق و جهاد پرداخته اند و خداوند به هر کدام وعده نیکو داده است و
خدا به آنچه می کنید آگاه است ۱۰

کیست آن کس که به خدا وامی نیکو دهد تا برای وی دوچندان گرداند و او را پاداشی خوش
باشد ۱۱

آن روز که مردان و زنان مؤمن را می بینی که نورشان پیشاپیششان و به جانب راستشان
دوان است ؛ امروز شما را مژده باد به باغهایی که از زیر آن نهرها روان است در آنها جاودانید
این است همان کامیابی بزرگ ۱۲

آن روز مردان و زنان منافق به کسانی که ایمان آورده اند می گویند ما را مهلت دهید تا از
نورتان برگیریم گفته می شود بازپس برگردید و نوری درخواست کنید آنگاه میان آنها دیواری
زده می شود که آن را دروازه ای است باطنش رحمت است و ظاهرش روی به عذاب دارد ۱۳

آنان را ندا درمی‌دهند آیا ما با شما نبودیم می‌گویند چرا ولی شما خودتان را در بلا افکندید و امروز و فردا کردید و تردید آوردید و آرزوها شما را غره کرد تا فرمان خدا آمد و مغرورکننده شما را درباره خدا بفریفت ۱۴

پس امروز نه از شما و نه از کسانی که کافر شده‌اند عوضی پذیرفته نمی‌شود جایگاهتان آتش است آن سزاوار شماسست و چه بد سرانجامی است ۱۵

آیا برای کسانی که ایمان آورده‌اند هنگام آن نرسیده که دل‌هایشان به یاد خدا و آن حقیقتی که نازل شده نرم گردد و مانند کسانی نباشند که از پیش بدانها کتاب داده شد و انتظار بر آنان به درازا کشید و دل‌هایشان سخت گردید و بسیاری از آنها فاسق بودند ۱۶

بدانید که خدا زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند به راستی آیات را برای شما روشن گردانیده‌ایم باشد که بیندیشید ۱۷

در حقیقت مردان و زنان صدقه‌دهنده و به خدا وامی نیکو داده‌اند ایشان را دو چندان گردد و اجری نیکو خواهند داشت ۱۸

و کسانی که به خدا و پیامبران وی ایمان آورده‌اند آنان همان راستینانند و پیش پروردگارشان گواه خواهند بود ایشان راست اجر و نورشان و کسانی که کفر ورزیده و آیات ما را تکذیب کرده‌اند آنان همدمان آتشند ۱۹

بدانید که زندگی دنیا در حقیقت بازی و سرگرمی و آرایش و فخرفروشی شما به یکدیگر و فزون جویی در اموال و فرزندان است چون مثل بارانی است که کشاورزان را رستنی آن به شگفتی اندازد سپس خشک شود و آن را زرد بینی آنگاه خاشاک شود و در آخرت عذابی سخت است و از جانب خدا آمرزش و خشنودی است و زندگانی دنیا جز کالای فریبنده نیست ۲۰

به آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که پهنایش چون پهنای آسمان و زمین است برای کسانی آماده شده که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده‌اند بر یکدیگر سبقت جویید این فضل خداست که به هر کس بخواهد آن را می‌دهد و خداوند را فزون بخشی بزرگ است ۲۱

هیچ مصیبتی نه در زمین و نه در نفس‌های شما نرسد مگر آنکه پیش از آنکه آن را پدید آوریم در کتابی است این بر خدا آسان است ۲۲

تا بر آنچه از دست شما رفته اندوهگین نشوید و به آنچه به شما داده است شادمانی نکنید و خدا هیچ خودپسند فخرفروشی را دوست ندارد ۲۳

همانان که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل ورزیدن وامی‌دارند و هر که روی گرداند قطعاً خدا بی‌نیاز ستوده است ۲۴

به راستی پیامبران خود را با دلایل آشکار روانه کردیم و با آنها کتاب و ترازو را فرود آوردیم تا مردم به انصاف برخیزند و آهن را که در آن برای مردم خطری سخت و سودهایی است پدید آوردیم تا خدا معلوم بدارد چه کسی در نهان او و پیامبرانش را یاری می‌کند آری خدا نیرومند شکست ناپذیر است ۲۵

و در حقیقت نوح و ابراهیم را فرستادیم و در میان فرزندان آن دو نبوت و کتاب را قرار دادیم از آنها راه‌یابند و بسیاری از آنان بدکار بودند ۲۶

آنگاه به دنبال آنان پیامبران خود را پی‌درپی آوردیم و عیسی پسر مریم را در پی آوردیم و به او انجیل عطا کردیم و در دلهای کسانی که از او پیروی کردند رفت و رحمت نهادیم و ترک دنیایی که از پیش خود درآوردند ما آن را بر ایشان مقرر نکردیم مگر برای آنکه کسب خشنودی خدا کنند با این حال آن را چنانکه حق رعایت آن بود منظور نداشتند پس پاداش کسانی از ایشان را که ایمان آورده بودند بدانها دادیم و بسیاری از آنان دستخوش انحرافند ۲۷

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا دارید و به پیامبر او بگروید تا از رحمت خویش شما را دو بهره عطا کند و برای شما نوری قرار دهد که به آن راه سپرید و بر شما ببخشاید و خدا آمرزنده مهربان است ۲۸

تا اهل کتاب بدانند که به هیچ وجه فزون بخشی خدا در قدرت آنان نیست و فضل در دست خداست به هر کس بخواهد آن را عطا می‌کند و خدا دارای کرم بسیار است ۲۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان

خدا گفتار را که درباره شوهرش با تو گفتگو و به خدا شکایت می کرد شنید و خدا گفتگوی شما را می شنود زیرا خدا شنوای بیناست ۱

از میان شما کسانی که زنانشان را ظهار می کنند^۱ آنان مادرانشان نیستند مادران آنها تنها کسانی اند که ایشان را زاده اند و قطعاً آنها سخنی زشت و باطل می گویند و خدا مسلماً درگذرنده آمرزنده است ۲

و کسانی که زنانشان را ظهار می کنند سپس از آنچه گفته اند پشیمان می شوند بر ایشان است که پیش از آنکه با یکدیگر همخوابگی کنند بنده ای را آزاد گردانند این است که بدان پند داده می شوید و خدا به آنچه انجام می دهید آگاه است ۳

و آن کس که دسترسی ندارد باید پیش از تماس دو ماه پیاپی روزه بدارد و هر که نتواند باید شصت بینوا را خوراک بدهد این برای آن است که به خدا و فرستاده او ایمان بیاورید و این است حدود خدا و کافران را عذابی پردرد خواهد بود ۴

بی گمان کسانی که با خدا و فرستاده او مخالفت می کنند ذلیل خواهند شد همان گونه که آنان که پیش از ایشان بودند ذلیل شدند و به راستی آیات روشن را فرستاده ایم و کافران را عذابی خفت آور خواهد بود ۵

روزی که خداوند همه آنان را بر می انگیزد و به آنچه کرده اند آگاهشان می گرداند خدا بر شمرده است و حال آنکه آنها آن را فراموش کرده اند و خدا بر هر چیزی گواه است ۶
آیا ندانسته ای که خدا آنچه را که در آسمانها و آنچه را که در زمین است می داند هیچ گفتگوی محرمانه ای میان سه تن نیست مگر اینکه او چهارمین آنهاست و نه میان پنج تن مگر اینکه او ششمین آنهاست و نه کمتر از این و نه بیشتر مگر اینکه هر کجا باشند او با آنهاست آنگاه روز قیامت آنان را به آنچه کرده اند آگاه خواهد گردانید زیرا خدا به هر چیزی داناست ۷

آیا کسانی را که از نجوا منع شده بودند ندیدی که باز بدانچه از آن منع گردیده اند برمی گردند و با همدیگر به گناه و تعدی و سرپیچی از پیامبر محرمانه گفتگو می کنند و چون

۱- می گویند پشت تو چون پشت مادر من است. یعنی تو مثل مادرم محرم هستی.

به نزد تو آیند تو را بدانچه خدا به آن سلام نگفته سلام می‌دهند و در دل‌های خود می‌گویند چرا به آنچه می‌گوییم خدا ما را عذاب نمی‌کند جهنم برای آنان کافی است در آن درمی‌آیند و چه بد سرانجامی است ۸

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون با یکدیگر محرمانه گفتگو می‌کنید به گناه و تعدی و نافرمانی پیامبر با همدیگر محرمانه گفتگو نکنید و به نیکوکاری و پرهیزگاری نجوا کنید و از خدایی که نزد او محشور خواهید گشت پروا دارید ۹

چنان نجوایی صرفا از شیطان است تا کسانی را که ایمان آورده‌اند دلتنگ گرداند و جز به فرمان خدا هیچ آسیبی به آنها نمی‌رساند و مؤمنان باید بر خدا اعتماد کنند ۱۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون به شما گفته شود در مجالس جای باز کنید پس جای باز کنید تا خدا برای شما گشایش حاصل کند و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید خدا کسانی از شما را که گروهیده و کسانی را که دانشمندند درجات بلند گرداند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه با پیامبر گفتگوی محرمانه می‌کنید پیش از گفتگوی محرمانه خود صدقه‌ای تقدیم بدارید این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر چیزی نیافتید بدانید که خدا آمرزنده مهربان است ۱۲

آیا ترسیدید که پیش از گفتگوی محرمانه خود صدقه‌هایی تقدیم دارید و چون نکردید و خدا بر شما بخشود پس نماز را برپا دارید و زکات را بدهید و از خدا و پیامبر او فرمان برید و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۳

آیا ندیده‌ای کسانی را که قومی را که مورد خشم خدایند به دوستی گرفته‌اند آنها نه از شمایند و نه از ایشان و به دروغ سوگند یاد می‌کنند و خودشان می‌دانند ۱۴

خدا برای آنان عذابی سخت آماده کرده است راستی که چه بد می‌کردند ۱۵
سوگندهای خود را سپری قرار داده بودند و از راه خدا بازداشتند و برای آنان عذابی خفت‌آور است ۱۶ در برابر خداوند نه از اموالشان و نه از اولادشان هرگز کاری ساخته نیست آنها دوزخی‌اند در آن جاودانه ۱۷

روزی که خدا همه آنان را برمی‌انگیزد همان‌گونه که برای شما سوگند یاد می‌کردند برای او سوگند یاد می‌کنند و چنان پندارند که حق به جانب آنهاست آگاه باش که آنان همان دروغگویانند ۱۸ شیطان بر آنان چیره شده و خدا را از یادشان برده است آنان حزب شیطانند آگاه باش که حزب شیطان همان زیانکارانند ۱۹

در حقیقت کسانی که با خدا و پیامبر اوبه دشمنی برمی‌خیزند آنان در زبوان خواهند بود ۲۰
خدا مقرر کرده است که حتما من و فرستادگانم چیره خواهیم گردید آری خدا نیرومند
شکست ناپذیر است ۲۱

قومی را نیابی که به خدا و روز بازپسین ایمان داشته باشند کسانی را که با خدا و رسولش
مخالفت کرده‌اند هر چند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا عشیره آنان باشند دوست
بدارند در دل اینهاست که ایمان را نوشته و آنها را با روحی از جانب خود تایید کرده است و
آنان را به بهشتهایی که از زیر آن جویهایی روان است در می‌آورد همیشه در آنجا ماندگارند
خدا از ایشان خشنود و آنها از او خشنودند اینانند حزب خدا آری حزب خداست که
رسنگاراند ۲۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آنچه در آسمانها و در زمین است تسبیح گوی خدای هستند و اوست شکست ناپذیر
سنجیده کار ۱

اوست کسی که از میان اهل کتاب کسانی را که کفر ورزیدند در نخستین اخراج بیرون کرد
گمان نمی کردید که بیرون روند و خودشان گمان داشتند که دژهایشان در برابر خدا مانع
آنها خواهد بود و خدا از آنجایی که تصور نمی کردند بر آنان درآمد و در دلهایشان بیم افکند
خود به دست خود و دست مؤمنان خانه های خود را خراب می کردند پس ای دیده وران
عبرت گیرید ۲

و اگر خدا این جلای وطن را بر آنان مقرر نکرده بود قطعاً آنها را در دنیا عذاب می کرد و در
آخرت عذاب آتش داشتند ۳

این برای آن بود که آنها با خدا و پیامبرش در افتادند و هر کس با خدا درافتد خدا
سخت کیفر است ۴

آنچه درخت خرما بریدید یا آنها را بر ریشه هایشان بر جای نهادید به فرمان خدا بود تا
نافرمانان را خوار گردانند ۵

و آنچه را خدا از آنان به رسم غنیمت عاید پیامبر خود گردانید اسب یا شتری بر آن نتاختید
ولی خدا فرستادگانش را بر هر که بخواهد چیره می گرداند و خدا بر هر کاری تواناست ۶
آنچه خدا از ساکنان آن قریه ها عاید پیامبرش گردانید از آن خدا و از آن پیامبر و متعلق به
خویشاوندان نزدیک و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا میان توانگران شما دست به
دست نگردد و آنچه را فرستاده به شما داد آن را بگیرید و از آنچه شما را باز داشت بازایستید
و از خدا پروا بدارید که خدا سخت کیفر است ۷

اختصاص به بینوایان مهاجری دارد که از دیارشان و اموالشان رانده شدند خواستار فضل خدا
و خشنودی می باشند و خدا و پیامبرش را یاری می کنند اینان همان مردم درست کردارند ۸
و کسانی که قبل از در جای گرفته و ایمان آورده اند هر کس را که به سوی آنان کوچ کرده
دوست دارند و نسبت به آنچه به ایشان داده شده است در دلهایشان حسدی نمی یابند و هر
چند در خودشان احتیاجی باشد آنها را بر خودشان مقدم می دارند و هر کس از خست نفس
خود مصون ماند ایشانند که رستگارانند ۹ و کسانی که بعد از آنان آمده اند می گویند
پروردگارا بر ما و بر آن برادرانمان که در ایمان آوردن بر ما پیشی گرفتند بخشای و در

دلهايمان نسبت به كسانى كه ايمان آورده‌اند كينه‌اى مگذار پروردگارا راستى كه تو رؤف و مهربانى ۱۰

مگر كسانى را كه به نفاق برخاستند نديدى كه به برادران اهل كتاب خود كه از در كفر درآمده بودند مى‌گفتند اگر اخراج شديد حتما با شما بيرون خواهيم آمد و بر عليه شما هرگز از كسى فرمان نخواهيم برد و اگر با شما جنگيدند حتما شما را يارى خواهيم كرد و خدا گواهى مى‌دهد كه قطعا آنان دروغگويانند ۱۱

اگر اخراج شوند آنها با ايشان بيرون نخواهند رفت و اگر با آنان جنگيده شود آنها را يارى نخواهند كرد و اگر ياريشان كنند حتما پشت خواهند كرد و يارى نيابند ۱۲

شما قطعا در دلهاى آنان بيش از خدا مايه هراسيد چرا كه آنان مردمانى‌اند كه نمى‌فهمند ۱۳ دسته جمعى جز در قريه‌هاى كه داراى استحكاماتند يا از پشت ديوارها با شما نخواهند جنگيد جنگشان ميان خودشان سخت است آنان را متحد مى‌پندارى و دلهايشان پراكنده است زيرا آنان مردمانى‌اند كه نمى‌اندishند ۱۴

درست مانند همان كسانى كه اخيرا سزاي كار خود را چشيدند و آنان را عذاب دردناكى خواهد بود ۱۵

چون حكايست شيطان كه به انسان گفت كافر شو و چون كافر شد گفت من از تو بيزارم زيرا من از خدا پروردگار جهانيان مى‌ترسم ۱۶ و فرجام هردوشان آن است كه هر دو در آتش جاويد مى‌مانند و سزاي ستمگران اين است ۱۷

اى كسانى كه ايمان آورده‌ايد از خدا پروا داريد و هر كسى بايد بنگرد كه براى فردا از پيش چه فرستاده است و از خدا بترسيد در حقيقت خدا به آنچه مى‌كنيد آگاه است ۱۸

و چون كسانى مباحثيد كه خدا را فراموش كردند و او آنان را دچار خود فراموشى كرد آنان همان نافرمانانند ۱۹ دوزخيان با بهشتيان يكسان نيستند بهشتيانند كه كاميابانند ۲۰

اگر اين قرآن را بر كوهى فرو مى‌فرستاديم يقينا آن را از بيم خدا فروتن از هم پاشيده مى‌ديدى و اين مثلها را براى مردم مى‌زنيم باشد كه آنان بينديشند ۲۱ اوست خدايى كه غير از او معبودى نيست داننده غيب و آشكار است اوست رحمتگر مهربان ۲۲

اوست خدايى كه جز او معبودى نيست همان فرمانرواى پاك، سلامت، مؤمن، نگهبان، عزيز، جبار، متكبر، پاك است خدا از آنچه شريك مى‌گردانند ۲۳ اوست خداى خالق نوساز صورتگر، بهترين نامها از آن اوست آنچه در آسمانها و زمين است تسبيح او مى‌گويند و او عزيز حكيم است ۲۴

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای کسانی که ایمان آورده‌اید دشمن من و دشمن خودتان را به دوستی برمیگیرید که با آنها اظهار دوستی کنید و حال آنکه قطعاً به آن حقیقت که برای شما آمده کافرند پیامبر و شما را بیرون می‌کنند که به خدا پروردگارتان ایمان آورده‌اید اگر برای جهاد در راه من و طلب خشنودی من بیرون آمده‌اید پنهانی با آنان رابطه دوستی برقرار می‌کنید در حالی که من به آنچه پنهان داشتید و آنچه آشکار نمودید داناتریم و هر کس از شما چنین کند قطعاً از راه درست منحرف گردیده است ۱

اگر بر شما دست یابند دشمن شما باشند و بر شما به بدی دست و زبان بگشایند و آرزو دارند که کافر شوید ۲

روز قیامت نه خویشان شما و نه فرزندانان هرگز به شما سود نمی‌رسانند [خدا] میانتان فیصله می‌دهد و خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۳

قطعاً برای شما در ابراهیم و کسانی که با اویند سرمشقی نیکوست آنگاه که به قوم خود گفتند ما از شما و از آنچه به جای خدا می‌پرستید بیزاریم به شما کفر می‌ورزیم و میان ما و شما دشمنی و کینه همیشگی پدیدار شده تا وقتی که فقط به خدا ایمان آورید جز سخن ابراهیم به پدر خود: حتماً برای تو آمرزش خواهم خواست با آنکه در برابر خدا اختیار چیزی را برای تو ندارم ای پروردگار ما بر تو اعتماد کردیم و به سوی تو بازگشتیم و فرجام به سوی توست ۴

پروردگارا ما را وسیله آزمایش برای کسانی که کفر ورزیده‌اند مگردان و بر ما ببخشای که تو خود توانای سنجیده‌کاری ۵

قطعاً برای شما در آنان سرمشقی نیکوست برای کسی که به خدا و روز بازپسین امید می‌بندد و هر کس روی برتابد خدا همان بی‌نیاز ستوده است ۶

امید است که خدا میان شما و میان کسانی از آنان که دشمن داشتید دوستی برقرار کند و خدا تواناست و خدا آمرزنده مهربان است ۷

خدا شما را از کسانی که در دین با شما نجنگیده و شما را از دیارتان بیرون نکرده‌اند باز نمی‌دارد که با آنان نیکی کنید و با ایشان عدالت ورزید زیرا خدا دادگران را دوست می‌دارد ۸ فقط خدا شما را از دوستی با کسانی باز می‌دارد که در دین با شما جنگ کرده و شما را از

خانه‌هایتان بیرون رانده و در بیرون راندنتان با یکدیگر همپشتی کرده‌اند و هر کس آنان را به دوستی گیرد آنان همان ستمگرانند ۹

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون زنان با ایمان مهاجر نزد شما آیند آنان را بیازمایید خدا به ایمان آنان داناتر است پس اگر آنان را باایمان تشخیص دادید دیگر ایشان را به سوی کافران بازنگردانید نه آن زنان بر ایشان حلالند و نه آن بر این زنان حلال و هر چه خرج کرده‌اند به آنها بدهید و بر شما گناهی نیست که در صورتی که مهرشان را به آنان بدهید با ایشان ازدواج کنید و به پیوندهای قبلی کافران متمسک نشوید و آنچه را شما خرج کرده‌اید مطالبه کنید و آنها هم باید آنچه را خرج کرده‌اند مطالبه کنند این حکم خداست میان شما داوری می‌کند و خدا دانای حکیم است ۱۰

و در صورتی که از همسران شما به سوی کفار رفت و شما غنیمت یافتید پس به کسانی که همسرانشان رفته‌اند معادل آنچه خرج کرده‌اند بدهید و از آن خدایی که به او ایمان دارید بترسید ۱۱

ای پیامبر چون زنان باایمان نزد تو آیند که با تو بیعت کنند که چیزی را با خدا شریک نسازند و دزدی نکنند و زنا نکنند و فرزندان خود را نکشند و بچه‌های حرامزاده پیش دست و پای خود را با بهتان به شوهر نبندند و در نیک از تو نافرمانی نکنند با آنان بیعت کن و از خدا برای آنان آمرزش بخواه زیرا خداوند آمرزنده مهربان است ۱۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مردمی را که خدا بر آنان خشم رانده به دوستی مگیرید آنها واقعا از آخرت سلب امید کرده‌اند همان گونه که کافران اهل گور قطع امید نموده‌اند ۱۳

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است به تسبیح خدا می‌پردازند و اوست ارجمند حکیم ۱
ای کسانی که ایمان آورده‌اید چرا چیزی می‌گویید که انجام نمی‌دهید ۲ نزد خدا سخت
ناپسند است که چیزی را بگویید و انجام ندهید ۳ در حقیقت خدا دوست دارد کسانی را که
در راه او صف در صف چنانکه گویی بنایی ریخته شده از سرباند جهاد می‌کنند ۴
و هنگامی را که موسی به قوم خود گفت ای قوم من چرا آزارم می‌دهید با اینکه می‌دانید من
فرستاده خدا به سوی شما هستم پس چون برگشتند خدا دل‌هایشان را برگردانید و خدا مردم
نافرمان را هدایت نمی‌کند ۵

و هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت ای فرزندان اسرائیل من فرستاده خدا به سوی شما
هستم تورات را که پیش از من بوده تصدیق می‌کنم و به فرستاده‌ای که پس از من می‌آید و
نام او احمد است بشارت‌گرم پس وقتی برای آنان دلایل روشن آورد گفتند این سحری آشکار
است ۶

و چه کسی ستمگرتر از آن کس است که با وجود آنکه به سوی اسلام فراخوانده می‌شود بر
خدا دروغ می‌بندد و خدا مردم ستمگر را راه نمی‌نماید ۷ می‌خواهند نور خدا را با دهان خود
خاموش کنند و حال آنکه خدا گر چه کافران را ناخوش افتد نور خود را کامل خواهد
گردانید ۸ اوست کسی که فرستاده خود را با هدایت و آیین درست روانه کرد تا آن را بر هر
چه دین است فائق گرداند هر چند مشرکان را ناخوش آید ۹
ای کسانی که ایمان آورده‌اید آیا شما را بر تجارتی راه ننمایم که شما را از عذابی دردناک
می‌رهاند ۱۰ به خدا و فرستاده او بگروید و در راه خدا با مال و جانتان جهاد کنید این اگر
بدانید برای شما بهتر است ۱۱

تا گناهانتان را بر شما ببخشاید و شما را در باغهایی که از زیر آن جویبارها روان است و
سرایایی خوش در بهشتهای همیشگی درآورد این کامیابی بزرگ است ۱۲ و دیگر که آن را
دوست دارید یاری و پیروزی نزدیکی از جانب خداست و مؤمنان را بشارت ده ۱۳
ای کسانی که ایمان آورده‌اید یاران خدا باشید همان گونه که عیسی بن مریم به حواریون
گفت یاران من در راه خدا چه کسانی‌اند حواریون گفتند ما یاران خداییم پس طایفه‌ای کفر
ورزیدند و کسانی را که گرویده بودند بر دشمنانشان یاری کردیم تا چیره شدند ۱۴ ورزیدند و
کسانی را که گرویده بودند بر دشمنانشان یاری کردیم تا چیره شدند ۱۴

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خدایی را که پادشاه پاک ارجمند فرزانه است تسبیح می گویند ۱

اوست آن کس که در میان بی سوادان فرستاده ای از خودشان برانگیخت تا آیات او را بر آنان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت بدیشان بیاموزد و قطعاً پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند ۲

و دیگر از ایشان که هنوز به آنها نپیوسته اند و اوست ارجمند سنجیده کار ۳

این فضل خداست آن را به هر که بخواهد عطا می کند و خدا دارای فضل بسیار است ۴
مثل کسانی که تورات بر آنان بار شد آنگاه آن را به کار نیستند همچون مثل خری است که کتابهایی را بر پشت می کشد چه زشت است وصف آن قومی که آیات خدا را به دروغ گرفتند و خدا مردم ستمگر را راه نمی نماید ۵

بگو ای کسانی که یهودی شده اید اگر پندارید که شما دوستان خدایید نه مردم دیگر پس اگر راست می گوئید درخواست مرگ کنید ۶

و هرگز آن را به سبب آنچه از پیش به دست خویش کرده اند آرزو نخواهند کرد و خدا به ستمگران داناست ۷

بگو آن مرگی که از آن می گریزید قطعاً به سر وقت شما می آید آنگاه به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده خواهید شد و به آنچه می کردید آگاهتان خواهد کرد ۸

ای کسانی که ایمان آورده اید چون برای نماز جمعه ندا در داده شد به سوی ذکر خدا بشتابید و داد و ستد را واگذارید اگر بدانید این برای شما بهتر است ۹

و چون نماز گزارده شد در زمین پراکنده گردید و فضل خدا را جويا شوید و خدا را بسیار یاد کنید باشد که شما رستگار گردید ۱۰

و چون داد و ستد یا سرگرمی ببینند به سوی آن روی آور می شوند و تو را در حالی که ایستاده ای ترک می کنند بگو آنچه نزد خداست از سرگرمی و از داد و ستد بهتر است و خدا

بهترین روزی دهندگان است ۱۱

به نام خداوند رحمتگر مهربان

چون منافقان نزد تو آیند گویند گواهی می‌دهیم که تو واقعا پیامبر خدایی و خدا می‌داند که تو واقعا پیامبر او هستی و خدا گواهی می‌دهد که مردم دوچهره سخت دروغگویند ۱
سوگندهای خود را سپری بر خود گرفته و از راه خدا بازداشته‌اند راستی که آنان چه بد می‌کنند ۲ این بدان سبب است که آنان ایمان آورده سپس به انکار پرداخته‌اند و در نتیجه بر دل‌هایشان مهر زده شده و نمی‌فهمند ۳

و چون آنان را ببینی هیکلهایشان تو را به تعجب و می‌دارد و چون سخن گویند به گفتارشان گوش فرا می‌دهی گویی آنان شمعک‌هایی پشت بر دیوارند هر فریادی را به زیان خویش می‌پندارند خودشان دشمنند از آنان بپرهیز خدا بکشدشان تا کجا انحراف یافته‌اند ۴
و چون بدیشان گفته شود بیایید تا پیامبر خدا برای شما آموزش بخواهد سرهای خود را بر می‌گردانند و آنان را می‌بینی که تکبرکنان روی برمی‌تابند ۵

برای آنان یکسان است چه برایشان آموزش بخواهی یا برایشان آموزش نخواهی خدا هرگز بر ایشان نخواهد بخشود خدا فاسقان را راهنمایی نمی‌کند ۶

آنان کسانی‌اند که می‌گویند به کسانی که نزد پیامبر خدایند انفاق نکنید تا پراکنده شوند و حال آنکه گنجینه‌های آسمانها و زمین از آن خداست ولی منافقان در نمی‌یابند ۷

می‌گویند اگر به مدینه برگردیم قطعا آنکه عزتمندتر است آن زبون‌تر را از آنجا بیرون خواهد کرد و عزت از آن خدا و از آن پیامبر او و از آن مؤمنان است لیکن این دورویان نمی‌دانند ۸
ای کسانی که ایمان آورده‌اید اموال شما و فرزندان شما را از یاد خدا غافل نگردانید و هر کس چنین کند آنان خود زیانکاراند ۹

و از آنچه روزی شما گردانیده‌ایم انفاق کنید پیش از آنکه یکی از شما را مرگ فرا رسد و بگوید پروردگارا چرا تا مدتی بیشتر مرا به تاخیر نینداختی تا صدقه دهم و از نیکوکاران باشم ۱۰

و هر کس اجلس فرا رسد هرگز خدا به تاخیر نمی‌افکند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۱

به نام خداوند رحمتگر مهربان

هر چه در آسمانها و هر چه در زمین است خدا را تسبیح می‌گویند او راست فرمانروایی و او راست سپاس و او بر هر چیزی تواناست ۱ اوست آن کس که شما را آفرید برخی از شما کافرنند و برخی مؤمن و خدا به آنچه می‌کنید بیناست ۲

آسمانها و زمین را به حق آفرید و شما را صورتگری کرد و صورتهایتان را نیکوآراست و فرجام به سوی اوست ۳

آنچه را که در آسمانها و زمین است می‌داند و آنچه را که پنهان می‌کنید و آنچه را که آشکار می‌دارید می‌داند و خدا به راز دلها داناست ۴

آیا خبر کسانی که پیش از این کفر ورزیدند و فرجام بد کارشان را چشیدند و عذاب پر دردی خواهند داشت به شما نرسیده است ۵

این از آن روی بود که پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان می‌آوردند و آنان گفتند آیا بشری ما را هدایت می‌کند پس کافر شدند و روی گردانیدند و خدا بی‌نیازی نمود و خدا بی‌نیاز ستوده است ۶

کسانی که کفر ورزیدند پنداشتند که هرگز برانگیخته نخواهند شد بگو آری سوگند به پروردگارم حتما برانگیخته خواهید شد سپس شما را به آنچه کرده‌اید قطعاً واقف خواهند ساخت و این بر خدا آسان است ۷

پس به خدا و پیامبر او و آن نوری که ما فرو فرستادیم ایمان آورید و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۸

روزی که شما را برای روز گردآوری گرد می‌آورد آن روز حسرت است و هر کس به خدا ایمان آورده و کار شایسته‌ای کرده باشد بدیهایش را از او بسترده و او را در بهشتهایی که از زیر آن جویبارها روان است درآورد در آنجا بمانند این است همان کامیابی بزرگ ۹ و کسانی که کفر ورزیده و آیات ما را تکذیب کرده‌اند آنان اهل آتشند در آن ماندگار خواهند بود و چه بد سرانجامی است ۱۰

هیچ مصیبتی جز به اذن خدا نرسد و کسی که به خدا بگردد دلش را به راه آورد و خدا به هر چیزی داناست ۱۱

و خدا را فرمان برید و پیامبر را اطاعت نمایید و اگر روی بگردانید بر پیامبر ما فقط پیام‌رسانی آشکار است ۱۲

خدا جز او معبودی نیست و مؤمنان باید تنها بر خدا اعتماد کنند ۱۳
ای کسانی که ایمان آورده‌اید در حقیقت برخی از همسران شما و فرزندان شما دشمن
شمایند از آنان بر حذر باشید و اگر ببخشایید و درگذرید و بیامرزید به راستی خدا آمرزنده
مهربان است ۱۴

اموال شما و فرزندانان صرفاً آزمایشی‌یند و خداست که نزد او پاداشی بزرگ است ۱۵
پس تا می‌توانید از خدا پروا بدارید و بشنوید و فرمان ببرید و مالی برای خودتان انفاق کنید
و کسانی که از خست نفس خویش مصون مانند آنان رستگارانند ۱۶
اگر خدا را وامی‌نیکو دهید آن را برای شما دو چندان می‌گرداند و بر شما می‌بخشاید و خدا
سپاس‌پذیر بردبار است ۱۷
دانای نهان و آشکار ارجمند سنجیده‌کار است ۱۸

۶۵- الطلاق

به نام خداوند رحمتگر مهربان
ای پیامبر چون زنان را طلاق گوئید در عده آنان طلاقشان گوئید و حساب آن عده را نگه
دارید و از خدا پروردگارتان بترسید آنان را از خانه‌هایشان بیرون مکنید و بیرون نروند مگر
آنکه مرتکب کار زشت آشکاری شده باشند این است احکام الهی و هر کس از مقررات خدا
فراتر نهد قطعاً به خودش ستم کرده است نمی‌دانی شاید خدا پس از این پیشامدی پدید
آورد ۱

پس چون عده آنان به سر رسید به شایستگی نگاهشان دارید یا به شایستگی از آنان جدا
شوید و دو تن عادل را از میان خود گواه گیرید و گواهی را برای خدا به پا دارید این است
اندرزی که به آن کس که به خدا و روز بازپسین ایمان دارد داده می‌شود و هر کس از خدا
پروا کند برای او راه بیرون شدنی قرار می‌دهد ۲

و از جایی که حسابش را نمی‌کند به او روزی می‌رساند و هر کس بر خدا اعتماد کند او برای
وی بس است خدا فرمانش را به انجام رساننده است به راستی خدا برای هر چیزی اندازه‌ای
مقرر کرده است ۳

و آن زنان شما که از خون دیدن نومیدند اگر شک دارید عده آنان سه ماه است و که خون ندیده‌اند و زنان آبستن مدتشان این است که وضع حمل کنند و هر کس از خدا پروا دارد برای او در کارش تسهیلی فراهم سازد ۴

این است فرمان خدا که آن را به سوی شما فرستاده است و هر کس از خدا پروا کند بدیهایش را از او بزداید و پاداشش را بزرگ گرداند ۵

همانجا که سکونت دارید به قدر استطاعت خویش آنان را جای دهید و به آنها آسیب مرسانید تا عرصه را بر آنان تنگ کنید و اگر باردارند خرجشان را بدهید تا وضع حمل کنند و اگر برای شما شیر می‌دهند مزدشان را به ایشان بدهید و به شایستگی میان خود به مشورت پردازید و اگر کارتان با هم به دشواری کشید دیگری شیر دهد ۶

بر توانگر است که از دارایی خود هزینه کند و هر که روزی او تنگ باشد باید از آنچه خدا به او داده خرج کند خدا هیچ کس را جز آنچه به او داده است تکلیف نمی‌کند خدا به زودی پس از دشواری آسانی فراهم می‌کند ۷

و چه بسیار شهرها که از فرمان پروردگار خود و پیامبرانش سر پیچیدند و از آنها حسابی سخت کشیدیم و آنان را به عذابی زشت عذاب کردیم ۸

تا کیفر زشت عمل خود را چشیدند و پایان کارشان زیان بود ۹
خدا برای آنان عذابی سخت آماده کرده است پس ای خردمندانی که ایمان آورده‌اید از خدا بترسید راستی که خدا سوی شما تذکاری فرو فرستاده است ۱۰

پیامبری که آیات روشنگر خدا را بر شما تلاوت می‌کند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون برد و هر کس به خدا بگردد و کار شایسته کند او را در باغهایی که از زیر آن جویبارها روان است درمی‌آورد جاودانه در آن می‌ماند قطعا خدا روزی را برای او خوش کرده است ۱۱

خدا همان کسی است که هفت آسمان و همانند آنها هفت زمین آفرید فرمان در میان آنها فرود می‌آید تا بدانید که خدا بر هر چیزی تواناست و به راستی دانش وی هر چیزی را در بر گرفته است ۱۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای پیامبر چرا برای خشنودی همسرانت آنچه را خدا برای تو حلال گردانیده حرام می‌کنی
خدا آمرزنده مهربان است ۱

قطعا خدا برای شما گشودن سوگندهایتان را مقرر داشته است و خدا سرپرست شماست و
اوست دانای حکیم ۲

و چون پیامبر با یکی از همسرانش سخنی نهانی گفت و همین که وی آن را گزارش داد و
خدا را بر آن مطلع گردانید بخشی از آن را اظهار کرد و از بخشی اعراض نمود پس چون را
به آن خبر داد وی گفت چه کسی این را به تو خبر داده گفت مرا آن دانای آگاه خبر داده
است ۳

اگر به درگاه خدا توبه کنید واقعا دل‌هایتان انحراف پیدا کرده است و اگر علیه او به یکدیگر
کمک کنید در حقیقت خدا خود سرپرست اوست و جبرئیل و صالح مؤمنان و گذشته از این
فرشتگان پشتیبان خواهند بود ۴

اگر پیامبر شما را طلاق گوید امید است پروردگارش همسرانی بهتر از شما مسلمان، مؤمن،
فرمانبر، توبه کار، عابد، روزه‌دار، بیوه و دوشیزه به او عوض دهد ۵

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خودتان و کسانتان را از آتشی که سوخت آن مردم و
سنگ‌هاست حفظ کنید بر آن فرشتگانی خشن سختگیر اند از آنچه خدا به آنان دستور داده
سریچی نمی‌کنند و آنچه را که مامورند انجام می‌دهند ۶

ای کسانی که کافر شده‌اید امروز عذر نیاورید در واقع به آنچه می‌کردید کیفر می‌یابید ۷
ای کسانی که ایمان آورده‌اید به درگاه خدا توبه‌ای راستین کنید امید است که پروردگارتان
بدی‌هایتان را از شما بزداید و شما را به باغهایی که از زیر آن جویبارها روان است درآورد در
آن روز خدا پیامبر و کسانی را که با او ایمان آورده بودند خوار نمی‌گرداند نورشان از
پیشاپیش آنان و سمت راستشان روان است می‌گویند پروردگارا نور ما را برای ما کامل
گردان و بر ما ببخشای که تو بر هر چیز توانایی ۸ ای پیامبر با کافران و منافقان جهاد کن و
بر آنان سخت گیر جای ایشان در جهنم خواهد بود و چه بد سرانجامی است ۹ خدا برای
کسانی که کفر ورزیده‌اند آن نوح و آن لوط را مثل آورده هر دو در نکاح دو بنده از بندگان
شایسته ما بودند و به آنها خیانت کردند و کاری از دست آنها در برابر خدا ساخته نبود و
گفته شد با داخل شوندگان داخل آتش شوید ۱۰

و برای کسانی که ایمان آورده‌اند خدا همسر فرعون را مثل آورده آنگاه که گفت پروردگارا پیش خود در بهشت خانه‌ای برایم بساز و مرا از فرعون و کردارش نجات ده و مرا از دست مردم ستمگر برهان ۱۱ و مریم دخت عمران را همان کسی که خود را پاکدامن نگاه داشت و در او از روح خود دمیدیم و سخنان پروردگار خود و کتابهای او را تصدیق کرد و از فرمانبرداران بود ۱۲

۶۷- الملک

به نام خداوند رحمتگر مهربان
بزرگوار است آنکه فرمانروایی به دست اوست و او بر هر چیزی تواناست ۱ همانکه مرگ و زندگی را پدید آورد تا شما را بیازماید که کدامتان نیکوکارترید و اوست ارجمند آمرزنده ۲ همان که هفت آسمان را طبقه طبقه بیافرید در آفرینش آن بخشایشگر هیچ گونه اختلاف نمی‌بینی بازنگر آیا خلل می‌بینی ۳
باز دوباره بنگر تا نگاهت زبون و درمانده به سویت بازگردد ۴
و در حقیقت آسمان دنیا را با چراغهایی زینت دادیم و آن را مایه طرد شیاطین گردانیدیم و برای آنها عذاب آتش فروزان آماده کرده‌ایم ۵ و کسانی که به پروردگارشان انکار آوردند عذاب آتش جهنم خواهند داشت و چه بد سرانجامی است ۶
چون در آنجا افکنده شوند از آن خروشی می‌شنوند در حالی که می‌جوشد ۷
نزدیک است که از خشم شکافته شود هر بار که گروهی در آن افکنده شوند نگاهبانان آن از ایشان پرسند مگر شما را هشدار دهنده‌ای نیامد ۸
گویند چرا هشدار دهنده‌ای به سوی ما آمد و تکذیب کردیم و گفتیم خدا چیزی فرو نفرستاده است شما جز در گمراهی بزرگ نیستید ۹
و گویند اگر شنیده بودیم یا تعقل کرده بودیم در دوزخیان نبودیم ۱۰
پس به گناه خود اقرار می‌کنند و مرگ باد بر اهل جهنم ۱۱
کسانی که در نهان از پروردگارشان می‌ترسند آنان را آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود ۱۲
و سخن خود را پنهان دارید یا آشکارش نمایید در حقیقت وی به راز دلها آگاه است ۱۳
آیا کسی که آفریده است نمی‌داند با اینکه او خود باریک بین آگاه است ۱۴

اوست کسی که زمین را برای شما رام گردانید پس در فراخنای آن رهسپار شوید و از روزی بخورید و رستاخیز به سوی اوست ۱۵

آیا از آن کس که در آسمان است ایمن شده‌اید که شما را در زمین فرو برد پس بناگاه به تپیدن افتد ۱۶ یا از آن کس که در آسمان است ایمن شده‌اید که بر شما تندبادی از سنگریزه فرو فرستد پس به زودی خواهید دانست که بیم دادن من چگونه است ۱۷ و پیش از آنان کسانی به تکذیب پرداختند پس عذاب من چگونه بود ۱۸ آیا در بالای سرشان به پرندگان ننگریسته‌اند بال می‌گسترند و بال می‌آند جز خدای رحمان آنها را نگاه نمی‌دارد او به هر چیزی بیناست ۱۹

یا آن کسی که خود برای شما سپاهی است که یاریتان می‌کند جز خدای رحمان کیست کافران جز گرفتار فریب نیستند ۲۰ یا کیست آن که به شما روزی دهد اگر روزی خود را باز دارد بلکه در سرکشی و نفرت پافشاری کردند ۲۱ پس آیا آن کس که نگونسار راه می‌پیماید هدایت یافته تر است یا آن کس که ایستاده بر راه راست می‌رود ۲۲

بگو اوست آن کس که شما را پدید آورده و برای شما گوش و دیدگان و دلها آفریده است چه کم سپاسگزاری ۲۳

بگو اوست که شما را در زمین پراکنده کرده و به نزد او گرد آورده خواهید شد ۲۴ و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی خواهد بود ۲۵ بگو علم فقط پیش خداست و من صرفا هشدار دهنده‌ای آشکارم ۲۶ و آنگاه که آن را نزدیک ببینند چهره‌های کسانی که کافر شده‌اند در هم رود و گفته شود این است همان چیزی که آن را فرا می‌خواندید ۲۷ بگو به من خبر دهید اگر خدا مرا و هر که را با من است هلاک کند یا ما را مورد رحمت قرار دهد چه کسی کافران را از عذابی پر درد پناه خواهد داد ۲۸

بگو اوست خدای بخشایشگر به او ایمان آوردیم و بر او توکل کردیم و به زودی خواهید دانست چه کسی است که خود در گمراهی آشکاری است ۲۹ بگو به من خبر دهید اگر آب شما فرو رود چه کسی آب روان برایتان خواهد آورد ۳۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 نون سوگند به قلم و آنچه می نویسند ۱
 تو به لطف پروردگارت دیوانه نیستی ۲
 و بی گمان تو را پاداشی بی منت خواهد بود ۳
 و راستی که تو را خویی والاست ۴
 به زودی خواهی دید و خواهند دید ۵
 کدام یک از شما دستخوش جنونید ۶
 پروردگارت خود بهتر می داند چه کسی از راه او منحرف شده و او به راه یافتگان دانتر است ۷
 پس از دروغزنان فرمان میر ۸
 دوست دارند که نرمی کنی تا نرمی نمایند ۹
 و از هر قسم خورنده فرو مایه ای فرمان میر ۱۰
 عیبجوست و برای خبرچینی گام برمی دارد ۱۱ مانع خیر متجاوز گناه پیشه ۱۲ گستاخ ،
 گذشته از آن زنارزاده است ۱۳ به صرف اینکه مالدار و پسر دار است ۱۴ چون آیات ما بر او
 خوانده شود گوید افسانه های پیشینیان است ۱۵ زودا که بر بینی اش داغ نهیم ۱۶
 ما آنان را همان گونه که باغداران را آزمودیم مورد آزمایش قرار دادیم آنگاه که سوگند
 خوردند که صبح برخیزند و آن را حتما بچینند ۱۷ و ان شاء الله نگفتند ۱۸ پس در حالی
 که آنان غنوده بودند بلایی از جانب پروردگارت بر آن به گردش در آمد ۱۹ و آفت زده
 گردید ۲۰ پس بامدادان یکدیگر را صدا زدند ۲۱ که اگر میوه می چینید بامدادان به سوی
 کشت خویش روید ۲۲ پس به راه افتادند و آهسته به هم می گفتند ۲۳ که امروز نباید در
 باغ بینوایی بر شما در آید ۲۴ و صبحگاهان در حالی که خود را بر منع توانا می دیدند رفتند
 ۵۲ و چون را دیدند گفتند قطعا ما راه گم کرده ایم ۲۶ بلکه ما محرومیم ۲۷
 خردمندترین شان گفت آیا به شما نگفتم چرا خدا را به پاکی نمی ستایید ۲۸ گفتند پروردگارا
 تو را به پاکی می ستاییم ما واقعا ستمگر بودیم ۲۹ پس بعضی شان رو به بعضی دیگر آوردند
 و همدیگر را به نکوهش گرفتند ۳۰ گفتند ای وای بر ما که سرکش بوده ایم ۳۱ امید است
 که پروردگار ما بهتر از آن را به ما عوض دهد زیرا ما به پروردگارمان مشتاقیم ۳۲
 عذاب چنین است و عذاب آخرت اگر می دانستند قطعا بزرگتر خواهد بود ۳۳
 برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان باغستانهای پر ناز و نعمت است ۳۴

پس آیا فرمانبرداران را چون بدکاران قرار خواهیم داد ۳۵
 شما را چه شده چگونه داوری می‌کنید ۳۶
 یا شما را کتابی هست که در آن فرا می‌گیرید ۳۷
 که هر چه را برمی‌گزینید برای شما در آن خواهد بود ۳۸
 یا اینکه شما تا روز قیامت سوگندهایی رسا گرفته‌اید که هر چه دلتان خواست حکم کنید ۳۹
 از آنان بپرس کدامشان ضامن اینند ۴۰
 یا شریکانی دارند پس اگر راست می‌گویند شریکانشان را بیاورند ۴۱
 روزی که کار زار شود و به سجده فرا خوانده شوند و در خود توانایی نیابند ۴۲
 دیدگان‌شان به زیر افتاده خواری آنان را فرو می‌گیرد در حالی که به سجده دعوت می‌شدند و
 تندرست بودند ۴۳
 پس مرا با کسی که این گفتار را تکذیب می‌کند واگذار به تدریج آنان را به گونه‌ای که در
 نیابند خواهیم گرفت ۴۴
 و مهلتشان می‌دهم زیرا تدبیر من استوار است ۴۵
 آیا از آنان مزدی درخواست می‌کنی و آنان خود را زیر بار تاوان گرانبار می‌یابند ۴۶
 یا غیب پیش آنهاست و آنها می‌نویسند ۴۷
 پس در حکم پروردگارت شکیبایی ورز و مانند همدم ماهی مباش آنگاه که اندوه زده ندا در
 داد ۴۸ اگر لطفی از جانب پروردگارش تدارک او نمی‌کرد قطعا نکوهش شده بر زمین خشک
 انداخته می‌شد ۴۹ پس پروردگارش وی را برگزید و از شایستگانش گردانید ۵۰
 و آنان که کافر شدند چون قرآن را شنیدند چیزی نمانده بود که تو را چشم بزنند و
 می‌گفتند او واقعا دیوانه‌ای است ۵۱
 و حال آنکه جز تذکاری برای جهانیان نیست ۵۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آن رخ دهنده ۱

چیست آن رخ دهنده ۲

و چه دانی که آن رخ دهنده چیست ۳

ثمود و عاد آن حادثه کوبنده را تکذیب کردند ۴

اما ثمود به سرکشی به هلاکت رسیدند ۵

و اما عاد به تندبادی توفنده سرکش هلاک شدند ۶

آن را هفت شب و هشت روز پیایی بر آنان بگماشت در آن مردم را فرو افتاده می‌دیدي

گویی آنها تنه‌های نخلهای میان تهی‌اند ۷ آیا از آنان کسی را بر جای می‌بینی ۸

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند و شهرهای سرنگون شده مرتکب خطا شدند ۹

و از امر فرستاده پروردگارشان سرپیچی کردند و آنان را به گرفتگی سخت فرو گرفت ۱۰

ما چون آب طغیان کرد شما را بر کشتی سوار نمودیم ۱۱

تا آن را برای شما تذکری گردانیم و گوشه‌های شنوا آن را نگاه دارد ۱۲

پس آنگاه که در صور یک بار دمیده شود ۱۳

و زمین و کوه‌ها از جای خود برداشته شوند و هر دوی آنها با یک تکان ریز ریز گردند ۱۴

پس آن روز است که واقعه وقوع یابد ۱۵

و آسمان از هم بشکافد و در آن روز است که آن از هم گسسته باشد ۱۶

و فرشتگان در اطراف اند و عرش پروردگارت را آن روز هشت بر سر خود بر می‌دارند ۱۷

در آن روز شما عرضه می‌شوید پوشیده‌ای از شما پوشیده نمی‌ماند ۱۸

اما کسی که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود گوید بیایید و کتابم را بخوانید ۱۹

من یقین داشتم که به حساب خود می‌رسم ۲۰

پس او در یک زندگی خوش است ۲۱

در بهشتی برین ۲۲

میوه‌هایش در دسترس است ۲۳

بخورید و بنوشید گواراتان باد به آنچه در روزهای گذشته انجام دادید ۲۴

و اما کسی که کارنامه‌اش به دست چپش داده شود گوید ای کاش کتابم را دریافت نکرده

بودم ۲۵

و از حساب خود خبردار نشده بودم ۲۶

ای کاش آن کار را تمام می‌کرد ۲۷

مال من مرا سودی نبخشید ۲۸

قدرت من از من برفت ۲۹

بگیرید او را و در غل کشید ۳۰ آنگاه میان آتشش اندازید ۳۱ پس در زنجیری که درازی آن

هفتاد گز است وی را در بند کشید ۳۲ چرا که او به خدای بزرگ نمی‌گروید ۳۳ و به اطعام

مسکین تشویق نمی‌کرد ۳۴ پس امروز او را در اینجا حمایتگری نیست ۳۵ و خوراکی جز

چرکابه ندارد ۳۶ که آن را جز خطاکاران نمی‌خورند ۳۷

پس نه سوگند یاد می‌کنم به آنچه می‌بینید ۳۸

و آنچه نمی‌بینید ۳۹

که قطعا گفتار فرستاده‌ای بزرگوار است ۴۰

و آن گفتار شاعری نیست کمتر ایمان دارید ۴۱

و نه گفتار کاهنی کمتر پند می‌گیرید ۴۲

فرودآمده‌ای است از جانب پروردگار جهانیان ۴۳

و اگر پاره‌ای گفته‌ها بر ما بسته بود ۴۴

دست راستش را سخت می‌گرفتیم ۴۵

سپس رگ قلبش را پاره می‌کردیم ۴۶

و هیچ یک از شما مانع از او نمی‌شد ۴۷

و در حقیقت تذکاری برای پرهیزگاران است ۴۸

و ما به راستی می‌دانیم که از شما تکذیب‌کنندگانی هستند ۴۹

و آن واقعا بر کافران حسرتی است ۵۰

و این بی‌شبهه حقیقتی یقینی است ۵۱

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی ۵۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 پرسنده‌ای از عذاب واقع شونده‌ای پرسید ۱
 که اختصاص به کافران دارد آن را بازدارنده‌ای نیست ۲
 از جانب خداوند صاحب درجات است ۳
 فرشتگان و روح در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است به سوی او بالا می‌روند ۴
 پس صبر کن صبری نیکو ۵
 زیرا آنان را دور می‌بینند ۶
 و نزدیکش می‌بینیم ۷
 روزی که آسمانها چون فلز گداخته شود ۸
 و کوهها چون پشم زده گردد ۹
 و هیچ دوست صمیمی از دوست صمیمی نپرسد ۱۰
 آنان را به ایشان نشان می‌دهند گناهکار آرزو می‌کند که کاش برای رهایی از عذاب آن روز
 می‌توانست پسران خود را عوض دهد ۱۱ و همسرش و برادرش را ۱۲ و قبیله‌اش را که به او
 پناه می‌دهد ۱۳ و هر که را که در روی زمین است همه را و آنگاه خود را رها می‌کرد ۱۴
 نه چنین است زبانه می‌کشد ۱۵
 پوست سر و اندام را برکننده است ۱۶
 هر که را پشت کرده و روی برتافته ۱۷
 و گرد آورده و انباشته فرا می‌خواند ۱۸
 به راستی که انسان سخت آزمند خلق شده است ۱۹
 چون صدمه‌ای به او رسد عجز و لابه کند ۲۰
 و چون خیری به او رسد بخل ورزد ۲۱
 غیر از نمازگزاران ۲۲
 همان کسانی که بر نمازشان پایداری می‌کنند ۲۳
 و همانان که در اموالشان حقی معلوم است ۲۴
 برای سائل و محروم ۲۵
 و کسانی که روز جزا را باور دارند ۲۶
 و آنان که از عذاب پروردگارشان بیمناکند ۲۷

چرا که از عذاب پروردگارشان ایمن نمی‌توانند بود ۲۸
 و کسانی که دامن خود را حفظ می‌کنند ۲۹
 مگر بر همسران خود یا کنیزانشان که مورد نکوهش نیستند ۳۰
 و هر کس پا از این فراتر نهد آنان همان از حد درگذرندگانند ۳۱
 و کسانی که امانتها و پیمان خود را مراعات می‌کنند ۳۲
 و آنان که بر شهادت‌های خود ایستاده‌اند ۳۳
 و کسانی که بر نمازشان مداومت می‌ورزند ۳۴
 آنها هستند که در باغهایی گرامی خواهند بود ۳۵
 چه شده است که آنان که کفر ورزیده‌اند به سوی تو شتابان ۳۶
 گروه گروه از راست و از چپ ۳۷
 آیا هر یک از آنان طمع می‌بندد که در بهشت پر نعمت درآورده شود ۳۸
 نه چنین است ما آنان را از آنچه می‌دانند آفریدیم ۳۹
 به پروردگار خاوران و باختران سوگند یاد می‌کنم که ما تواناییم ۴۰
 که به جای آنان بهتر از ایشان را بیاوریم و بر ما پیشی نتوانند جست ۴۱
 پس بگذارشان یاوه گویند و بازی کنند تا روزی را که وعده داده شده‌اند ملاقات نمایند ۴۲
 روزی که از گورها شتابان برآیند گویی که آنان به سوی پرچمهای افراشته می‌دوند ۴۳
 دیدگان‌شان فرو افتاده مذلت آنان را فرو گرفته است این است همان روزی که به ایشان وعده داده می‌شد ۴۴

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را پیش از آنکه عذابی دردناک به آنان رسد هشدار ده ۱

گفت ای قوم من من شما را هشدار دهنده‌ای آشکارم ۲ که خدا را بپرستید و از او پروا دارید و مرا فرمان برید ۳ برخی از گناهانتان را بر شما ببخشاید و شما را تا وقتی معین به تاخیر اندازد اگر بدانید چون وقت مقرر خدا برسد تاخیر بر نخواهد داشت ۴ گفت پروردگارا من قوم خود را شب و روز دعوت کردم ۵ و دعوت من جز بر گریزشان نیفزود ۶ و من هر بار که آنان را دعوت کردم تا ایشان را بیماری از انگشتانشان را در گوشه‌هایشان کردند و ردای خویشتن بر سر کشیدند و اصرار ورزیدند و هر چه بیشتر بر کبر خود افزودند ۷ سپس من آشکارا آنان را دعوت کردم ۸ باز من به آنان اعلام نمودم و در خلوت پوشیده نیز به ایشان گفتم ۹ و گفتم از پروردگارتان آموزش بخواهید که او همواره آمرزنده است ۱۰ بر شما از آسمان باران پی در پی فرستد ۱۱ و شما را به اموال و پسران یاری کند و برایتان باغها قرار دهد و نهرها برای شما پدید آورد ۱۲ شما را چه شده است که از شکوه خدا بیم ندارید ۱۳ و حال آنکه شما را مرحله به مرحله خلق کرده است ۱۴ مگر ملاحظه نکرده‌اید که چگونه خدا هفت آسمان را توپرتو آفریده است ۱۵ و ماه را در میان آنها روشنایی بخش گردانید و خورشید را چراغی قرار داد ۱۶ و خدا شما را گیاهی از زمین رویانید ۱۷ سپس شما را در آن بازمی‌گرداند و بیرون می‌آورد بیرون آوردنی ۱۸ و خدا زمین را برای شما فرشی ساخت ۱۹ تا در راههای فراخ آن بروید ۲۰

نوح گفت پروردگارا آنان نافرمانی من کردند و کسی را پیروی نمودند که مال و فرزندش جز بر زیان وی نیفزود ۲۱ و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند ۲۲ و گفتند زنهار خدایان خود را رها مکنید و نه و د را واگذارید و نه سواع و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر را ۲۳ و بسیاری را گمراه کرده‌اند جز بر گمراهی ستمکاران میفزای ۲۴ به سبب گناهانشان غرقه گشتند و در آتشی درآورده شدند و برای خود در برابر خدا یارانی نیافتند ۲۵

و نوح گفت پروردگارا هیچ کس از کافران را بر روی زمین مگذار ۲۶ چرا که اگر تو آنان را باقی گذاری بندگان را گمراه می‌کنند و جز پلیدکار ناسپاس نزنایند ۲۷ پروردگارا بر من و پدر و مادرم و هر مؤمنی که در سرایم درآید و بر مردان و زنان با ایمان ببخشای و جز بر هلاکت ستمگران میفزای ۲۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 بگو به من وحی شده است که تنی چند از جنیان گوش فرا داشتند و گفتند راستی ما قرآنی
 شگفت آور شنیدیم ۱
 به راه راست هدایت می کند پس به آن ایمان آوردیم و هرگز کسی را شریک پروردگاران
 قرار نخواهیم داد ۲
 و اینکه او پروردگار والای ما همسر و فرزندی اختیار نکرده است ۳
 و آنکه کم خرد ما در باره خدا سخنانی یاهو می سراید ۴
 و ما پنداشته بودیم که انس و جن هرگز به خدا دروغ نمی بندند ۵
 و مردانی از آدمیان به مردانی از جن پناه می بردند و بر سرکشی آنها می افزودند ۶
 و آنها آن گونه که پنداشته اید گمان بردند که خدا هرگز کسی را زنده نخواهد گردانید ۷
 و ما بر آسمان دست یافتیم و آن را پر از نگهبانان توانا و تیرهای شهاب یافتیم ۸
 و در برای شنیدن به کمین می نشستیم اکنون هر که بخواهد به گوش باشد تیر شهابی در
 کمین خود می باید ۹
 و ما نمی دانیم که آیا برای کسانی که در زمینند بدی خواسته شده یا پروردگارشان برایشان
 هدایت خواسته است ۱۰
 و از میان ما برخی درستکارند و برخی غیر آن و ما فرقه هایی گوناگونیم ۱۱
 و ما می دانیم که هرگز نمی توانیم در زمین خدای را به ستوه آوریم و هرگز او را با گریز
 درمانده نتوانیم کرد ۱۲
 و ما چون هدایت را شنیدیم بدان گرویدیم پس کسی که به پروردگار خود ایمان آورد از
 کمی و سختی بیم ندارد ۱۳
 و از میان ما برخی فرمانبردار و برخی از ما منحرفند پس کسانی که به فرمانند آنان در
 جستجوی راه درستند ۱۴
 ولی منحرفان هیزم جهنم خواهند بود ۱۵
 و اگر در راه درست پایداری ورزند قطعاً آب گوارایی بدیشان نوشانیم ۱۶
 تا در این باره آنان را بیازماییم و هر کس از یاد پروردگار خود دل بگرداند وی را در قید
 عذابی افزون درآورده ۱۷
 و مساجد ویژه خداست پس هیچ کس را با خدا مخوانید ۱۸

و همین که بنده خدا برخاست تا او را بخواند چیزی نمانده بود که بر سر وی فرو افتند ۱۹

بگو من تنها پروردگار خود را می‌خوانم و کسی را با او شریک نمی‌گردانم ۲۰

بگو من برای شما اختیار زیان و هدایتی را ندارم ۲۱

بگو هرگز کسی مرا در برابر خدا پناه نمی‌دهد و هرگز پناهگاهی غیر از او نمی‌یابم ۲۲

تنها ابلاغی از خدا و پیامهای اوست و هر کس خدا و پیامبرش را نافرمانی کند قطعا آتش دوزخ برای اوست و جاودانه در آن خواهند ماند ۲۳

تا آنچه را وعده داده می‌شوند ببینند آنگاه دریابند که یاور چه کسی ضعیف‌تر و کدام یک شماره‌اش کمتر است ۲۴

بگو نمی‌دانم آنچه را که وعده داده شده‌اید نزدیک است یا پروردگارم برای آن زمانی نهاده است ۲۵

دانای نهان است و کسی را بر غیب خود آگاه نمی‌کند ۲۶

جز پیامبری را که از او خشنود باشد که برای او از پیش رو و از پشت سرش نگاهبانانی بر خواهد گماشت ۲۷

تا معلوم بدارد که پیامهای پروردگار خود را رسانیده‌اند و بدانچه نزد ایشان است احاطه دارد و هر چیزی را به عدد شماره کرده است ۲۸

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 ای جامه به خویشتن فرو پیچیده ۱
 به پا خیز شب را مگر اندکی ۲
 نیمی از شب یا اندکی از آن را بکاه ۳ یا بر آن بیفزای و قرآن را شمرده شمرده بخوان ۴
 در حقیقت ما به زودی بر تو گفتاری گرانبار القا می‌کنیم ۵
 قطعاً برخواستن شب رنجش بیشتر و گفتار راستین‌تر است ۶
 تو را در روز آمد و شدی دراز است ۷
 و نام پروردگار خود را یاد کن و تنها به او بپرداز ۸
 پروردگار خاور و باختر خدایی جز او نیست پس او را کارساز خویش اختیار کن ۹
 و بر آنچه می‌گویند شکبیا باش و از آنان با دوری گزیدنی خوش فاصله بگیر ۱۰
 و مرا با تکذیب‌کنندگان توانگر واگذار و اندکی مهلتشان ده ۱۱
 در حقیقت پیش ما زنجیرها و دوزخ ۱۲ و غذایی گلوگیر و عذابی پر درد است ۱۳ روزی که
 زمین و کوهها به لرزه درآیند و کوهها به سان ریگ روان گردند ۱۴
 بی‌گمان ما به سوی شما فرستاده‌ای که گواه بر شماست روانه کردیم همان گونه که
 فرستاده‌ای به سوی فرعون فرستادیم ۱۵ فرعون به آن فرستاده عصیان ورزید پس ما او را به
 سختی فرو گرفتیم ۱۶
 پس اگر کفر بورزید چگونه از روزی که کودکان را پیر می‌گرداند پرهیز توانید کرد ۱۷
 آسمان از آن در هم شکافد وعده او انجام یافتنی است ۱۸
 قطعاً این اندرزی است تا هر که بخواهد به سوی پروردگار خود راهی در پیش گیرد ۱۹
 در حقیقت پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از کسانی که با تواند نزدیک به دو سوم از
 شب یا نصف آن یا یک سوم آن را برمی‌خیزد و خداست که شب و روز را اندازه‌گیری
 می‌کند می‌داند که هرگز حساب آن را ندارید پس بر شما ببخشود هر چه از قرآن میسر
 می‌شود بخوانید می‌داند که به زودی در میانان بیمارانی خواهند بود و دیگر در زمین سفر
 می‌کنند در پی روزی خدا هستند و دیگر در راه خدا پیکار می‌نمایند پس هر چه از میسر
 شد تلاوت کنید و نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید و وام نیکو به خدا دهید و هر کار
 خوبی برای خویش از پیش فرستید آن را نزد خدا بهتر و با پاداشی بیشتر باز خواهید یافت و
 از خدا طلب آموزش کنید که خدا آمرزنده مهربان است ۲۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای کشیده ردای شب بر سر ۱ برخیز و بترسان ۲ و پروردگار خود را بزرگ دار ۳ و لباس
خوشتن را پاک کن ۴ و از پلیدی دور شو ۵ و منت مگذار و فزونی مطلب ۶ و برای
پروردگارت شکیبایی کن ۷

پس چون در صور دمیده شود ۸

آن روز روز ناگواری است ۹

بر کافران آسان نیست ۱۰

مرا با آنکه تنها آفریدم واگذار ۱۱ و دارایی بسیار به او بخشیدم ۱۲ و پسرانی آماده ۱۳ و
برایش آماده کردم ۱۴ باز طمع دارد که بیفزایم ۱۵ ولی نه زیرا او دشمن آیات ما بود ۱۶ به
زودی او را به بالا رفتن از گردنه وادار می‌کنم ۱۷ آری اندیشید و سنجید ۱۸ کشته بادا
چگونه سنجید ۱۹ کشته بادا چگونه سنجید ۲۰ آنگاه نظر انداخت ۲۱ سپس رو ترش نمود
و چهره در هم کشید ۲۲ آنگاه پشت گردانید و تکبر ورزید ۲۳ و گفت این جز سحری که
آموخته‌اند نیست ۲۴ این غیر از سخن بشر نیست ۲۵

زودا که او را به سقر در آورم ۲۶

و تو چه دانی که آن سقر چیست ۲۷

نه باقی می‌گذارد و نه رها می‌کند ۲۸

پوستها را سیاه می‌گرداند ۲۹

بر آن نوزده است ۳۰

و ما موکلان آتش را جز فرشتگان نگردانیدیم و شماره آنها را جز آزمایشی برای کسانی که
کافر شده‌اند قرار ندادیم تا آنان که اهل کتابند یقین به هم رسانند و ایمان کسانی که ایمان
آورده‌اند افزون گردد و آنان که کتاب به ایشان داده شده و مؤمنان به شک نیفتند و تا
کسانی که در دل‌هایشان بیماری است و کافران بگویند خدا از این وصف کردن چه چیزی را
اراده کرده است این گونه خدا هر که را بخواهد بیراه می‌گذارد و هر که را بخواهد هدایت می
کند و سپاهیان پروردگارت را جز او نمی‌داند و این جز تذکاری برای بشر نیست ۳۱

نه چنین است سوگند به ماه ۲۳

و سوگند به شامگاه چون پشت کند ۳۳

و سوگند به بامداد چون آشکار شود ۳۴

که آیات از پدیده‌های بزرگ است ۳۵
 بشر را هشدار دهنده است ۳۶
 هر که از شما را که بخواهد پیشی جوید یا بازایستد ۳۷
 هر کسی در گرو دستاورد خویش است ۳۸
 بجز یاران دست راست ۳۹
 در میان باغها از یکدیگر می‌پرسند ۴۰
 درباره مجرمان ۴۱
 چه چیز شما را در آتش درآورد ۴۲
 گویند از نمازگزاران نبودیم ۴۳
 و بینوایان را غذا نمی‌دادیم ۴۴
 با هرزه درایان هرزه درایی می‌کردیم ۴۵
 و روز جزا را دروغ می‌شمردیم ۴۶
 تا مرگ ما در رسید ۴۷
 از این رو شفاعت شفاعت‌کنندگان به حال آنها سودی نمی‌بخشد ۴۸
 چرا آنها از تذکر روی گردانند ۴۹
 گویی گورخرانی رمیده‌اند ۵۰
 که از مقابل شیری فرار کرده‌اند ۵۱
 بلکه هر کدام از آنها انتظار دارد نامه جداگانه‌ای از سوی خدا برای او فرستاده شود ۵۲
 چنین نیست که آنان می‌گویند بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند ۵۳
 چنین نیست که آنها می‌گویند آن قرآن یک تذکر و یادآوری است ۵۴
 هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد ۵۵
 و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او اهل تقوا و اهل آمرزش است ۵۶

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به روز قیامت ۱

و سوگند به نفس لواحه و وجدان بیدار و ملامتگر که رستاخیز حق است ۲

آیا انسان می‌پندارد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد ۳

آری قادریم که حتی خطوط سر انگشتان او را موزون و مرتب کنیم ۴

انسان شک در معاد ندارد بلکه او می‌خواهد آزاد باشد و بدون ترس از دادگاه قیامت در تمام

عمر گناه کند ۵

از این‌رو می‌پرسد قیامت کی خواهد بود ۶

بگو در آن هنگام که چشمها از شدت وحشت به گردش در آید ۷

و ماه بی‌نور گردد ۸

و خورشید و ماه یک جا جمع شوند ۹

آن روز انسان می‌گوید راه فرار کجاست ۱۰

هرگز چنین نیست راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد ۱۱

آن روز قرارگاه نهایی تنها بسوی پروردگار تو است ۱۲

و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده آگاه می‌کنند ۱۳

بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است ۱۴

هر چند در ظاهر برای خود عذرهایی بتراشد ۱۵

زبان را بخاطر عجله برای خواندن آن حرکت مده ۱۶

چرا که جمع کردن و خواندن آن بر عهده ماست ۱۷

پس هر گاه آن را خواندیم از خواندن آن پیروی کن ۱۸

سپس بیان و توضیح آن نیز بر عهده ماست ۱۹

چنین نیست که شما می‌پندارید و دلایل معاد را کافی نمی‌دانید بلکه شما دنیای زودگذر را

دوست دارید و هوسرانی بی‌قید و شرط را ۲۰

و آخرت را رها می‌کنید ۲۱

آری در آن روز صورتهایی شاداب و مسرور است ۲۲

و به پروردگارش می‌نگرد ۲۳

و در آن روز صورتهایی عبوس و در هم کشیده است ۲۴

زیرا می‌داند عذابی در پیش دارد که پشت را در هم می‌شکند ۲۵
چنین نیست که انسان می‌پندارد او ایمان نمی‌آورد تا موقعی که جان به گلوگاهش رسد ۲۶
و گفته شود آیا کسی هست که این بیمار را از مرگ نجات دهد ۲۷
و به جدائی از دنیا یقین پیدا کند ۲۸
و ساق پاها از سختی جان دادن به هم بیچد ۲۹
آری در آن روز مسیر همه بسوی دادگاه پروردگارت خواهد بود ۳۰
در آن روز گفته می‌شود او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند ۳۱
بلکه تکذیب کرد و روی گردان شد ۳۲
سپس بسوی خانواده خود باز گشت در حالی که متکبرانه قدم برمی‌داشت ۳۳
با این اعمال عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است شایسته‌تر ۳۴
سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است شایسته‌تر ۳۵
آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود ۳۶
آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود نبود ۳۷
سپس بصورت خون بسته در آمد و خداوند او را آفرید و موزون ساخت ۳۸
و از او دو زوج مرد و زن آفرید ۳۹
آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند ۴۰

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آیا زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود ۱
ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم و او را می‌آزماییم بدین جهت او را شنوا و بینا قرار دادیم ۲

ما راه را به او نشان دادیم خواه شاکر باشد و پذیرا گردد یا ناسپاس ۳
ما برای کافران زنجیرها و غلها و شعله‌های سوزان آتش آماده کرده‌ایم ۴
به یقین ابرار و نیکان از جامی می‌نوشند که با عطر خوشی آمیخته است ۵
چشمه‌ای که بندگان خدا از آن می‌نوشند و جاریش می‌کنند ۶
به نذر خود وفا می‌کردند و از روزی که گزند آن فراگیرنده است می‌ترسیدند ۷
و به دوستی بینوا و یتیم و اسیر را خوراک می‌دادند ۸

ما برای خشنودی خداست که به شما می‌خورانیم و پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم ۹
ما از پروردگاران از روز عبوسی سخت هراسناکیم ۱۰
پس خدا آنان را از آسیب آن روز نگاه داشت و شادابی و شادمانی به آنان ارزانی داشت ۱۱
و به آنکه صبر کردند بهشت و پرنیان پاداششان داد ۱۲
در آن بر تختها تکیه زنند در آنجا نه آفتابی بینند و نه سرمایی ۱۳
و سایه‌ها به آنان نزدیک است و میوه‌هایش رام ۱۴

و ظروف سیمین و جامهای بلورین پیرامون آنان گردانده می‌شود ۱۵
جامه‌هایی از سیم که درست به اندازه آنها را از کار در آورده‌اند ۱۶
و در آنجا از جامی که آمیزه زنجبیل دارد به آنان می‌نوشانند ۱۷
از چشمه‌ای در آنجا که سلسبیل نامیده می‌شود ۱۸ و بر گرد آنان پسرای جاودانی می‌گردند
چون آنها را بینی گویی که مرواریدهایی پراکنده‌اند ۱۹
و چون بدانجا نگری نعمت و کشوری پهناور می‌بینی ۲۰

جامه‌های ابریشمی سبز و دیبای ستبر در بر است و پیرایه آنان دستبندهای سیمین است و
پروردگارشان باده‌ای پاک به آنان می‌نوشاند ۲۱

این برای شماسست و کوشش شما مقبول افتاده است ۲۲
در حقیقت ما قرآن را بر تو به تدریج فرو فرستادیم ۲۳ پس در برابر فرمان پروردگارت
شکیبایی کن و از آنان گناهکار یا ناسپاسگزار را فرمان مبر ۲۴

و نام پروردگارت را بامدادان و شامگاهان یاد کن ۲۵

و بخشی از شب را در برابر او سجده کن و شب دراز او را به پاکی بستای ۲۶

اینان دنیای زودگذر را دوست دارند و روزی گرانبار را پشت سر می‌افکنند ۲۷

ماییم که آنان را آفریده و پیوند مفاصل آنها را استوار کرده‌ایم و چون بخواهیم به نظایرشان تبدیل می‌کنیم ۲۸

این پندنامه‌ای است تا هر که خواهد راهی به سوی پروردگار خود پیش گیرد ۲۹

و تا خدا نخواهد نخواهید خواست قطعا خدا دانای حکیم است ۳۰ هر که را خواهد به رحمت خویش در می‌آورد و برای ظالمان عذابی پردرد آماده کرده است ۳۱

- به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به فرستادگان پی در پی ۱
 که سخت توفنده اند ۲
 و سوگند به افشانندگان افشانگر ۳
 که جداگرند ۴
 و القاکننده وحی اند ۵
 خواه عذری باشد یا هشدار ۶
 که آنچه وعده یافته اید قطعاً رخ خواهد داد ۷
 پس وقتی که ستارگان محو شوند ۸
 و آنگاه که آسمان بشکافد ۹
 و آنگاه که کوهها از جا کنده شوند ۱۰
 و آنگاه که پیمبران به میقات آیند ۱۱
 برای چه روزی تعیین وقت شده است ۱۲
 برای روز داوری ۱۳
 و تو چه دانی که روز داوری چیست ۱۴
 آن روز وای بر تکذیب کنندگان ۱۵
 مگر پیشینیان را هلاک نکردیم ۱۶
 سپس از پی آنان پسینیان را می بریم ۱۷
 با مجرمان چنین می کنیم ۱۸
 آن روز وای بر تکذیب کنندگان ۱۹
 مگر شما را از آبی بی مقدار نیافریدیم ۲۰
 پس آن را در جایگاهی استوار نهادیم ۲۱
 تا مدتی معین ۲۲
 و توانا آمدیم و چه نیک تواناییم ۲۳
 آن روز وای بر تکذیب کنندگان ۲۴
 مگر زمین را محل اجتماع نگردانیدیم ۲۵
 چه برای مردگان چه زندگان ۲۶

و کوه‌های بلند در آن نهادیم و به شما آبی گوارا نوشانیدیم ۲۷
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۲۸
بروید به سوی همان چیزی که آن را تکذیب می‌کردید ۲۹
بروید به سوی دود سه شاخه ۳۰
نه سایه‌دار است و نه از شعله حفاظت می‌کند ۳۱
چون کاخی شراره می‌افکند ۳۲
گویی شترانی زرد رنگند ۳۳
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۳۴
این روزی است که دم نمی‌زنند ۳۵
و رخصت نمی‌یابند تا پوزش خواهند ۳۶
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۳۷
این روز داوری است شما و پیشینیان را گرد می‌آوریم ۳۸
پس اگر حیلتی دارید در برابر من بسگالید ۳۹
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۰
اهل تقوا در زیر سایه‌ها و بر کنار چشمه ساراند ۴۱
با هر میوه‌ای که خوش داشته باشند ۴۲
به آنچه می‌کردید بخورید و بیاشامید گواراتان باد ۴۳
ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۴۴
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۵
بخورید و اندکی برخوردار شوید که شما گناهکارید ۴۶
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۷
و چون به آنان گفته شود رکوع کنید به رکوع نمی‌روند ۴۸
آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۹
پس به کدامین سخن پس از ایمان می‌آورند ۵۰

- به نام خداوند رحمتگر مهربان
 درباره چه چیز از یکدیگر می پرسند ۱
 از آن خبر بزرگ ۲
 که درباره آن با هم اختلاف دارند ۳
 نه چنان است به زودی خواهند دانست ۴
 باز هم نه چنان است بزودی خواهند دانست ۵
 آیا زمین را گهواره‌ای نگردانیدیم ۶
 و کوهها را میخهایی ۷
 و شما را جفت آفریدیم ۸
 و خواب شما را آسایش گردانیدیم ۹
 و شب را پوششی قرار دادیم ۱۰
 و روز را معاش نهادیم ۱۱
 و بر فراز شما هفت استوار بنا کردیم ۱۲
 و چراغی فروزان گذاردیم ۱۳
 و از ابرهای متراکم آبی ریزان فرود آوردیم ۱۴
 تا بدان دانه و گیاه برویانیم ۱۵
 و باغهای در هم پیچیده و انبوه ۱۶
 قطعاً وعدگاه روز داوری است ۱۷
 روزی که در صور دمیده شود و گروه گروه بیایید ۱۸
 و آسمان گشوده و درهایی شود ۱۹
 و کوهها را روان کنند و سرابی گردند ۲۰
 جهنم کمینگاهی بوده ۲۱
 برای سرکشان بازگشتگاهی است ۲۲
 روزگاری دراز در آن درنگ کنند ۲۳
 در آنجا نه خنکی چشند و نه شربتی ۲۴
 جز آب جوشان و چرکابه‌ای ۲۵
 کیفری مناسب ۲۶

آنان بودند که به حساب امید نداشتند ۲۷
 و آیات ما را سخت تکذیب می‌کردند ۲۸
 و حال آنکه هر چیزی را برشمرده کتابی در آورده‌ایم ۲۹
 پس بچشید که جز عذاب هرگز بر شما نمی‌افزاییم ۳۰
 مسلما پرهیزگاران را رستگاری است ۳۱
 باغچه‌ها و تاکستانها ۳۲
 و دخترانی همسال با سینه‌های برجسته ۳۳
 و پیاله‌های لبالب ۳۴
 در آنجا نه بیهوده‌ای شنوند و نه تکذیب ۳۵
 پاداشی از پروردگار تو عطایی از روی حساب ۳۶
 پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است بخشایشگری که کس را یارای خطاب با
 او نیست ۳۷
 روزی که روح و فرشتگان به صف می‌ایستند و سخن نگویند مگر کسی که رحمان به او
 رخصت دهد و سخن راست گوید ۳۸
 آن روز حق است پس هر که خواهد راه بازگشتی به سوی پروردگار خود بجوید ۳۹
 ما شما را از عذابی نزدیک هشدار دادیم روزی که آدمی آنچه را با دست خویش پیش
 فرستاده است بنگرد و کافر گوید کاش من خاک بودم ۴۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به فرشتگانی که به سختی جان ستانند ۱
 و به فرشتگانی که جان را به آرامی گیرند ۲
 و به فرشتگانی که شناکنان شناورند ۳
 پس در پیشی گرفتن سبقت گیرنده‌اند ۴
 و کار را تدبیر می‌کنند ۵
 آن روز که لرزنده بلرزد ۶
 و از پی آن لرزه‌ای افتد ۷
 در آن روز دل‌هایی سخت هراسانند ۸
 دیدگان آنها فرو افتاده ۹
 گویند آیا ما به زمین برمی‌گردیم ۱۰
 آیا وقتی ما استخوان ریزه‌های پوسیده شدیم ۱۱
 گویند در این صورت این برگشتی زیان‌آور است ۱۲
 و در حقیقت آن یک فریاد است ۱۳
 و بناگاه آنان در زمین هموار خواهند بود ۱۴
 آیا سرگذشت موسی بر تو آمد ۱۵
 آنگاه که پروردگارش او را در وادی مقدس طوی ندا درداد ۱۶
 به سوی فرعون برو که وی سر برداشته است ۱۷
 و بگو آیا سر آن داری که به پاکیزگی گرایی ۱۸
 و تو را به سوی پروردگارت راه نمایم تا پروا بداری ۱۹
 پس معجزه بزرگ را بدو نمود ۲۰
 و تکذیب نمود و عصیان کرد ۲۱
 سپس پشت کرد به کوشش برخاست ۲۲
 و گروهی را فراهم آورد ندا درداد ۲۳
 و گفت پروردگار بزرگتر شما منم ۲۴
 و خدا او را به کیفر دنیا و آخرت گرفتار کرد ۲۵
 در حقیقت برای هر کس که بترسد در این عبرتی است ۲۶

آیا آفرینش شما دشوارتر است یا آسمانی که آن را برپا کرده است ۲۷
سقفش را برافراشت و آن را درست کرد ۲۸
و شبش را تیره و روزش را آشکار گردانید ۲۹
و پس از آن زمین را با غلتانیدن گسترده ۳۰
آبش و چراگاهش را از آن بیرون آورد ۳۱
و کوهها را لنگر آن گردانید ۳۲
استفاده برای شما و دامهایتان باشد ۳۳
پس آنگاه که آن هنگامه بزرگ دررسد ۳۴
روز است که انسان آنچه را که در پی آن کوشیده است به یاد آورد ۳۵
و جهنم برای هر که بیند آشکار گردد ۳۶
اما هر که طغیان کرد ۳۷
و زندگی پست دنیا را برگزید ۳۸
پس جایگاه او همان آتش است ۳۹
و اما کسی که از ایستادن در برابر پروردگارش هراسید و نفس خود را از هوس باز داشت ۴۰
پس جایگاه او همان بهشت است ۴۱
در باره رستاخیز از تو می پرسند که فرارسیدنش چه وقت است ۴۲
تو را چه به گفتگو در آن ۴۳
علم آن با پروردگار تو است ۴۴
تو فقط کسی را که از آن می ترسد هشدار می دهی ۴۵
روزی که آن را می بینند گویی که آنان جز شبی یا روزی درنگ نکرده اند ۴۶

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 چهره در هم کشید و روی گردانید ۱ که آن مرد نابینا پیش او آمد ۲ و تو چه دانی شاید او
 به پاکی گراید ۳ یا پند پذیرد و اندرز سودش دهد ۴
 اما آن کس که خود را بی‌نیاز می‌پندارد ۵ تو بدو می‌پردازی ۶ با آنکه اگر پاک نگردد بر تو
 نیست ۷
 و اما آن کس که شتابان پیش تو آمد ۸ در حالی که می‌ترسید ۹ تو از او به دیگران
 می‌پردازی ۱۰
 زنه‌ار این پندی است ۱۱ تا هر که خواهد از آن پند گیرد ۱۲ در صحیفه‌هایی ارجمند ۱۳
 والا و پاک شده ۱۴ به دست فرشتگانی ۱۵ ارجمند و نیکوکار ۱۶
 کشته باد انسان چه ناسپاس است ۱۷
 او را از چه چیز آفریده است ۱۸ از نطفه‌ای خلقت کرد و اندازه مقررش بخشید ۱۹ سپس
 راه را بر او آسان گردانید ۲۰ آنگاه به مرگش رسانید و در قبرش نهاد ۲۱ سپس چون
 بخواهد او را برانگیزد ۲۲ ولی نه هنوز آنچه را به او دستور داده به جای نیاورده است ۲۳
 پس انسان باید به خوراک خود بنگرد ۲۴
 که ما آب را به صورت بارشی فرو ریختیم ۲۵ آنگاه زمین را با شکافتنی شکافتیم ۲۶ پس در
 آن دانه رویانیدیم ۲۷ و انگور و سبزی ۲۸ و زیتون و درخت خرما ۲۹ و باغهای انبوه ۳۰ و
 میوه و چراگاه ۳۱ استفاده شما و دامهایتان باشد ۳۲
 پس چون فریاد گوش‌خراش دررسد ۳۳
 روزی که آدمی از برادرش ۳۴ و از مادرش و پدرش ۳۵ و از همسرش و پسرانش می‌گریزد
 ۳۶ در آن روز هر کسی از آنان را کاری است که او را به خود مشغول می‌دارد ۳۷ در آن روز
 چهره‌هایی درخشانند ۳۸ خندان شادانند ۳۹ و در آن روز چهره‌هایی است که بر آنها غبار
 نشسته ۴۰ آنها را تاریکی پوشانده است ۴۱ آنان همان کافران بدکارند ۴۲

- به نام خداوند رحمتگر مهربان
 ۱ آنگاه که خورشید به هم درپیچد
 ۲ و آنگاه که ستارگان همی تیره شوند
 ۳ و آنگاه که کوهها به رفتار آیند
 ۴ وقتی شتران ماده وانهاده شوند
 ۵ و آنگاه که وحوش را همی گرد آرند
 ۶ دریاها آنگاه که جوشان گردند
 ۷ و آنگاه که جانها به هم درپیوندند
 پرسند چو زان دخترک زنده به گور ۸ به کدامین گناه کشته شده است ۹
 ۱۰ و آنگاه که نامه‌ها زهم بگشایند
 ۱۱ و آنگاه که آسمان زجا کنده شود
 ۱۲ و آنگاه که جحیم را برافروزانند
 ۱۳ و آنگاه که بهشت را فرا پیش آرند
 هر نفس بداند چه فراهم دیده ۱۴
 نه نه سوگند به اختران گردان ۱۵ نهان شوند و از نو آیند ۱۶
 سوگند به شب چون پشت گرداند ۱۷
 سوگند به صبح چون دمیدن گیرد ۱۸
 که سخن فرشته بزرگواری است ۱۹
 نیرومند پیش خداوند عرش بلندپایگاه است ۲۰
 در آنجا مطاع امین است ۲۱
 و رفیق شما مجنون نیست ۲۲
 و قطعا آن را در افق رخشان دیده ۲۳
 و او در امر غیب بخیل نیست ۲۴
 و نیست سخن دیو رجیم ۲۵
 پس به کجا می‌روید ۲۶
 این بجز پندی برای عالمیان نیست ۲۷ برای هر یک از شما که خواهد به راه راست رود ۲۸
 و تا خدا پروردگار جهانها نخواهد نخواهد خواست ۲۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 آنگاه که آسمان زهم بشکافد ۱
 و آنگاه که اختران پراکنده شوند ۲
 و آنگاه که دریاها از جا برکنده گردند ۳
 و آنگاه که گورها زیر و زبر شوند ۴
 هر نفسی آنچه را پیش فرستاده و بازپس گذاشته بداند ۵
 ای انسان چه چیز تو را درباره پروردگار بزرگوارت مغرور ساخته ۶
 همان کسی که تو را آفرید و تو را درست کرد و تو را سامان بخشید ۷
 و به هر صورتی که خواست تو را ترکیب کرد ۸
 با این همه شما منکر جزایید ۹
 و قطعاً بر شما نگهبانانی اند ۱۰
 بزرگواری که نویسندگان هستند ۱۱
 آنچه را می‌کنید می‌دانند ۱۲
 قطعاً نیکان به بهشت اندرند ۱۳
 و بی‌شک بدکاران در دوزخند ۱۴
 روز جزا در آنجا درآیند ۱۵
 و از آن دور نخواهند بود ۱۶
 و تو چه دانی که چیست روز جزا ۱۷
 باز چه دانی که چیست روز جزا ۱۸
 روزی که کسی برای کسی هیچ اختیاری ندارد و در آن روز فرمان از آن خداست ۱۹

به نام خداوند رحمتگر مهربان
وای بر کم‌فروشان ۱ که چون از مردم پیمانه ستانند تمام ستانند ۲ و چون برای آنان پیمانه
یا وزن کنند به ایشان کم دهند ۳
مگر آنان گمان نمی‌دارند که برانگیخته خواهند شد ۴ روزی بزرگ ۵ روزی که مردم در برابر
پروردگار جهانیان به پای ایستند ۶

نه چنین است که کارنامه بدکاران در سجین است ۷ و تو چه دانی که سجین چیست ۸
کتابی است نوشته شده ۹

وای بر تکذیب‌کنندگان در آن هنگام ۱۰ آنان که روز جزا را دروغ می‌پندارند ۱۱ و جز هر
تجاوزپیشه گناهکاری آن را به دروغ نمی‌گیرد ۱۲ چون آیات ما بر او خوانده شود گوید
افسانه‌های پیشینیان است ۱۳ نه چنین است بلکه آنچه مرتکب می‌شدند زنگار بر دل‌هایشان
بسته است ۱۴ زهی پندار که آنان در آن روز از پروردگارشان سخت محجوبند ۱۵ آنگاه به
یقین آنان به جهنم درآیند ۱۶ سپس گفته خواهد شد این همان است که آن را به دروغ
می‌گرفتید ۱۷

نه چنین است در حقیقت کتاب نیکان در علیون است ۱۸ و تو چه دانی که علیون چیست
۱۹ کتابی است نوشته شده ۲۰ مقربان آن را مشاهده خواهند کرد ۲۱ براستی نیکوکاران در
نعیم خواهند بود ۲۲ بر تخت‌ها می‌نگردند ۲۳ از چهره‌هایشان طراوت نعمت را درمی‌یابی ۲۴ از
باده‌ای مهر شده نوشانیده شوند ۲۵ مهر آن مشک است و در این مشتاقان باید بر یکدیگر
پیشی گیرند ۲۶ و ترکیبش از تسنیم است ۲۷ چشمه‌ای که مقربان از آن نوشند ۲۸

کسانی که گناه می‌کردند آنان را که ایمان آورده بودند به ریشخند می‌گرفتند ۲۹
و چون بر ایشان می‌گذشتند اشاره چشم و ابرو با هم رد و بدل می‌کردند ۳۰
و هنگامی که نزد خانواده خود باز می‌گشتند به شوخ طبعی می‌پرداختند ۳۱
و چون مؤمنان را می‌دیدند می‌گفتند اینها گمراهند ۳۲

و حال آنکه آنان برای بازرسی شان فرستاده نشده بودند ۳۳
و امروز مؤمنانند که بر کافران خنده می‌زنند ۳۴
بر تخت‌ها نظاره می‌کنند ۳۵

آیا کافران به پاداش آنچه می‌کردند رسیده‌اند ۳۶

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 آنگاه که آسمان زهم بشکافد ۱
 و پروردگارش را فرمان برد و سزد ۲
 و آنگاه که زمین کشیده شود ۳
 و آنچه را که در آن است بیرون افکند و تهی شود ۴
 و پروردگارش را فرمان برد و سزد ۵
 ای انسان حقا که تو به سوی پروردگار خود بسختی در تلاشی و او را ملاقات خواهی کرد ۶
 اما کسی که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود ۷
 بزودی‌اش حسابی بس آسان کنند ۸
 و شادمان به سوی کسانش باز گردد ۹
 و اما کسی که کارنامه‌اش از پشت سرش به او داده شود ۱۰
 زودا که هلاک خواهد ۱۱
 و در آتش افروخته درآید ۱۲
 او در خانواده خود شادمان بود ۱۳
 او می‌پنداشت که هرگز برنخواهد گشت ۱۴
 آری در حقیقت پروردگارش به او بینا بود ۱۵
 نه نه سوگند به شفق ۱۶
 سوگند به شب و آنچه فروپوشاند ۱۷
 سوگند به ماه چون تمام شود ۱۸
 که قطعا از حالی به حالی برخواهید نشست ۱۹
 پس چرا آنان باور نمی‌دارند ۲۰
 و چون بر آنان قرآن تلاوت می‌شود چهره بر خاک نمی‌سایند ۲۱
 بلکه آنان که کفر ورزیده‌اند تکذیب می‌کنند ۲۲
 و خدا به آنچه در سینه دارند داناتر است ۲۳
 پس آنان را از عذابی دردناک خبر ده ۲۴
 مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند که آنان را پاداشی بی‌منت خواهد بود ۲۵

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به آسمان آکنده ز برج ۱
 و به روز موعود ۲
 و به گواه و مورد گواهی ۳
 مرگ بر آدم سوزان خندق ۴
 همان آتش مایه‌دار ۵
 آنگاه که آنان بالای آن نشسته بودند ۶
 و خود بر آنچه بر مؤمنان می‌آوردند گواه بودند ۷
 و بر آنان عیبی نگرفته بودند جز اینکه به خدای ارجمند ستوده ایمان آورده بودند ۸
 همان که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست و خدا بر هر چیزی گواه است ۹
 کسانی که مردان و زنان مؤمن را آزار کرده و بعد توبه نکرده‌اند ایشان راست عذاب جهنم و
 ایشان راست عذاب سوزان ۱۰
 کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند برای آنان باغهایی است که از زیر آن
 جویها روان است این است رستگاری بزرگ ۱۱
 آری عقاب پروردگارت سخت سنگین است ۱۲
 هم اوست که آغاز می‌کند و بازمی‌گرداند ۱۳
 و اوست آن آمرزنده دوستدار ۱۴
 صاحب ارجمند عرش ۱۵
 هر چه را بخواهد انجام می‌دهد ۱۶
 آیا حدیث سپاهیان ۱۷
 فرعون و ثمود بر تو آمد ۱۸
 بلکه آنان که کافر شده‌اند در تکذیب‌اند ۱۹
 با آنکه خدا از هر سو بر ایشان محیط است ۲۰
 آری آن قرآنی ارجمند است ۲۱
 که در لوحی محفوظ است ۲۲

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به آسمان و آن اختر شبگرد ۱
 و تو چه دانی که اختر شبگرد چیست ۲
 آن اختر فروزان ۳
 هیچ کس نیست مگر اینکه نگاهبانی بر او است ۴
 پس انسان باید بنگرد که از چه آفریده شده است ۵
 از آب جهنده‌ای خلق شده ۶
 از صلب مرد و میان استخوانهای سینه زن بیرون می‌آید ۷
 در حقیقت او بر بازگردانیدن وی بخوبی تواناست ۸
 آن روز که رازها فاش شود ۹
 پس او را نه نیرویی ماند و نه یاری ۱۰
 سوگند به آسمان بارش انگیز ۱۱
 سوگند به زمین شکافدار ۱۲
 در حقیقت قرآن گفتاری قاطع و روشنگر است ۱۳
 و آن شوخی نیست ۱۴
 آنان دست به نیرنگ می‌زنند ۱۵
 و دست به نیرنگ می‌زنم ۱۶
 پس کافران را مهلت ده و کمی آنان را به حال خود واگذار ۱۷

به نام خداوند رحمتگر مهربان
 نام پروردگار والای خود را به پاکی بستای ۱
 همان که آفرید و هماهنگی بخشید ۲
 و آنکه اندازه گیری کرد و راه نمود ۳
 و آنکه چمنزار را برآورد ۴
 و پس آن را خاشاکی تیره گون گردانید ۵
 ما بزودی بر تو خواهیم خواند تا فراموش نکنی ۶
 جز آنچه خدا خواهد که او آشکار و آنچه را که نهان است می داند ۷
 و برای تو آسانترین را فراهم می گردانیم ۸
 پس پند ده اگر پند سود بخشد ۹
 آن کس که ترسد بزودی عبرت گیرد ۱۰
 و نگون بخت خود را از آن دور می دارد ۱۱
 همان کس که در آتشی بزرگ در آید ۱۲
 آنگاه نه در آن می میرد و نه زندگانی می یابد ۱۳
 رستگار آن کس که خود را پاک گردانید ۱۴
 و نام پروردگارش را یاد کرد و نماز گزارد ۱۵
 لیکن زندگی دنیا را بر می گزیند ۱۶
 با آنکه آخرت نیکوتر و پایدارتر است ۱۷
 قطعاً در صحیفه های گذشته این هست ۱۸
 صحیفه های ابراهیم و موسی ۱۹

- به نام خداوند رحمتگر مهربان
 آیا خبر غاشیه به تو رسیده است (۱)
 در آن روز چهره‌هایی زبونند (۲)
 که تلاش کرده رنج برده‌اند (۳)
 در آتشی سوزان درآیند (۴)
 از چشمه‌ای داغ نوشانیده شوند (۵)
 خوراکی جز خار خشک ندارند (۶)
 نه فربه کند و نه گرسنگی را باز دارد (۷)
 در آن روز چهره‌هایی شادابند (۸)
 از کوشش خود خشنودند (۹)
 در بهشت برین‌اند (۱۰)
 سخن بیهوده‌ای در آنجا نشنوند (۱۱)
 در آن چشمه‌ای روان باشد (۱۲)
 تخت‌هایی بلند در آنجاست (۱۳)
 و قدح‌هایی نهاده شده (۱۴)
 و بالش‌هایی پهلوی هم (۱۵)
 و فرش‌هایی گسترده (۱۶)
 آیا به شتر نمی‌نگرند که چگونه آفریده شده (۱۷)
 و به آسمان که چگونه برافراشته شده (۱۸)
 و به کوه‌ها که چگونه برپا داشته شده (۱۹)
 و به زمین که چگونه گسترده شده است (۲۰)
 پس تذکر ده که تو تنها تذکرده‌نده‌ای (۲۱)
 بر آنان تسلطی نداری (۲۲)
 مگر کسی که روی بگرداند و کفر ورزد (۲۳)
 که خدا او را به آن عذاب بزرگتر عذاب کند (۲۴)
 در حقیقت بازگشت آنان به سوی ماست (۲۵)
 آنگاه حساب آنان به عهده ماست (۲۶)

به نام خداوند رحمتگر مهربان
سوگند به سپیده دم ۱ و به شبهای دهگانه ۲ و به جفت و تاق ۳ و به شب وقتی سپری شود
۴ آیا در این برای خردمند سوگندی است ۵
مگر ندانسته‌ای که پروردگارت با عاد چه کرد ۶ با عمارات ستون‌دار ارم ۷ که ماندش در
شهرها ساخته نشده بود ۸

و با ثمود همانان که در دره تخته سنگها را می‌بریدند ۹
و با فرعون صاحب خرگاه‌ها ۱۰ همانان که در شهرها سر به طغیان برداشتند ۱۱ و در آنها
بسیار تبهکاری کردند ۱۲ پروردگارت بر سر آنان تازیانه عذاب را فرو نواخت ۱۳ زیرا
پروردگار تو سخت در کمین است ۱۴

اما انسان هنگامی که پروردگارش وی را می‌آزماید و عزیزش می‌دارد و نعمت فراوان به او
می‌دهد می‌گوید پروردگارم مرا گرمی داشته است ۱۵ و اما چون وی را می‌آزماید و
روزی‌اش را بر او تنگ می‌گرداند می‌گوید پروردگارم مرا خوار کرده است ۱۶

ولی نه بلکه یتیم را نمی‌نوازد ۱۷ و بر خوراک بینوا همدیگر را بر نمی‌انگیزد ۱۸ و میراث
را چپاولگرانه می‌خورد ۱۹ و مال را دوست دارید دوست داشتنی بسیار ۲۰

نه چنان است آنگاه که زمین سخت در هم کوبیده شود ۲۱ و پروردگارت و فرشته
صف‌درصف آیند ۲۲ و جهنم را در آن روز آورند آن روز است که انسان پند گیرد و کجا او را
جای پندگرفتن باشد ۲۳ گوید کاش برای زندگانی خود پیش فرستاده بودم ۲۴ پس در آن
روز هیچ کس چون عذاب کردن او عذاب نکند ۲۵ و هیچ کس چون دربندکشیدن او دربند
نکشد ۶۲

ای نفس مطمئنه ۲۷

خشنود و خداپسند به سوی پروردگارت بازگرد ۲۸

و در میان بندگان من درآی ۲۹

و در بهشت من داخل شو ۳۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سوگند به این شهر ۱

و حال آنکه تو در این شهر جای داری ۲

سوگند به پدری و آن کسی را که به وجود آورد ۳

براستی که انسان را در رنج آفریده‌ایم ۴

آیا پندارد که هیچ کس هرگز بر او دست نتواند یافت ۵

گوید مال فراوانی تباه کردم ۶

آیا پندارد که هیچ کس او را ندیده است ۷

آیا دو چشمش نداده‌ایم ۸

و زبانی و دو لب ۹

و هر دو راه را بدو نمودیم ۱۰

و نخواست از گردنه بالا رود ۱۱

و تو چه دانی که آن گردنه چیست ۱۲

بنده‌ای را آزاد کردن ۱۳

یا در روز گرسنگی طعام دادن ۱۴

به یتیمی خویشاوند ۱۵

یا بینوایی خاک نشین ۱۶

علاوه بر این از زمره کسانی باشد که گرویده و یکدیگر را به شکیبایی و مهربانی سفارش

کرده‌اند ۱۷

اینانند خجستگان ۱۸

و کسانی که به انکار نشانه‌های ما پرداخته‌اند آنانند ناخجستگان شوم ۱۹

بر آنان آتشی سرپوشیده احاطه دارد ۲۰

به نام خداوند رحمتگر مهربان
سوگند به خورشید و تابندگی اش ۱
سوگند به مه چون پی رود ۲
سوگند به روز چون روشن گرداند ۳
سوگند به شب چون پرده بر آن پوشد ۴
سوگند به آسمان و آن کس که آن را برافراشت ۵
سوگند به زمین و آن کس که آن را گسترد ۶
سوگند به نفس و آن کس که آن را درست کرد ۷
سپس پلیدکاری و پرهیزگاری اش را به آن الهام کرد ۸
که هر کس آن را پاک گردانید قطعاً رستگار شد ۹
و هر که آلوده اش ساخت قطعاً در باخت ۱۰
ثمود به سبب طغیان خود به تکذیب پرداختند ۱۱
آنگاه که شقی ترینشان برخاست ۱۲
پس فرستاده خدا به آنان گفت زنهار ماده شتر خدا و آب خوردنش را ۱۳
و دروغزش خواندند و آن را پی کردند و پروردگارشان به گناهشان بر سرشان عذاب آورد و
آنان را با خاک یکسان کرد ۱۴
و از پیامد کار خویش بیمی به خود راه نداد ۱۵

- به نام خداوند رحمتگر مهربان
 سوگند به شب چون پرده افکند ۱
 سوگند به روز چون جلوه‌گری آغازد ۲
 و آنکه نر و ماده را آفرید ۳
 که همانا تلاش شما پراکنده است ۴
 اما آنکه داد و پروا داشت ۵
 و نیکوتر را تصدیق کرد ۶
 بزودی راه آسانی پیش پای او خواهیم گذاشت ۷
 و اما آنکه بخل ورزید و خود را بی‌نیاز دید ۸
 و نیکوتر را به دروغ گرفت ۹
 بزودی راه دشواری به او خواهیم نمود ۱۰
 و چون هلاک شد مال او به کارش نمی‌آید ۱۱
 همانا هدایت بر ماست ۱۲
 و در حقیقت دنیا و آخرت از آن ماست ۱۳
 پس شما را به آتشی که زبانه می‌کشد هشدار دادم ۱۴
 جز نگون بخت‌تر در آن درنیاید ۱۵
 همان که تکذیب کرد و رخ برتافت ۱۶
 و پاک‌رفتارتر از آن دور داشته خواهد شد ۱۷
 همان که مال خود را می‌دهد پاک شود ۱۸
 و هیچ کس را به قصد پاداش یافتن نعمت نمی‌بخشد ۱۹
 جز خواستن رضای پروردگارش که بسی برتر است ۲۰
 و قطعاً بزودی خشنود خواهد شد ۲۱

۹۳- الضحی

به نام خداوند رحمتگر مهربان
سوگند به روشنایی روز ۱
سوگند به شب چون آرام گیرد ۲
پروردگارت تو را وانگذاشته و دشمن نداشته است ۳
و قطعاً آخرت برای تو از دنیا نیکوتر خواهد بود ۴
و بزودی پروردگارت تو را عطا خواهد داد تا خرسند گردی ۵
مگر نه تو را یتیم یافت پس پناه داد ۶
و تو را سرگشته یافت پس هدایت کرد ۷
و تو را تنگدست یافت و بی‌نیاز گردانید ۸
و اما یتیم را میازار ۹
و گدا را مران ۱۰
و از نعمت پروردگار خویش سخن گوی ۱۱

۹۴- الشرح

به نام خداوند رحمتگر مهربان
آیا برای تو سینه‌ات را نگشاده‌ایم ۱
و بار گرانت را از تو برنداشتیم ۲
که پشت تو را شکست ۳
و نامت را برای تو بلند گردانیدیم ۴
پس با دشواری آسانی است ۵
آری با دشواری آسانی است ۶
پس چون فراغت یافتی به طاعت درکوش ۷
و با اشتیاق به سوی پروردگارت روی آور ۸

۹۵- التین

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سوگند به تین و زیتون ۱

و طور سینا ۲

و این شهر امن ۳

براستی انسان را در نیکوترین اعتدال آفریدیم ۴

سپس او را به پست‌ترین پستی بازگردانیدیم ۵

مگر کسانی را که گروه‌ده و کارهای شایسته کرده‌اند که پاداشی بی‌منت خواهند داشت ۶

پس چه چیز تو را بعد به تکذیب جزا وامی‌دارد ۷

آیا خدا نیکوترین داوران نیست ۸

- به نام خداوند رحمتگر مهربان
 بخوان به نام پروردگار که آفرید ۱
 انسان را از علق آفرید ۲
 بخوان و پروردگار تو کریمترین است ۳
 همان کس که به وسیله قلم آموخت ۴
 آنچه را که انسان نمی دانست آموخت ۵
 حقا که انسان سرکشی می کند ۶
 همین که خود را بی نیاز پندارد ۷
 در حقیقت بازگشت به سوی پروردگار توست ۸
 آیا دیدی آن کس را که باز می داشت ۹
 بندهای را آنگاه که نماز می گزارد ۱۰
 چه پنداری اگر او بر هدایت باشد ۱۱
 یا به پرهیزگاری وادارد ۱۲
 آیا چه پنداری اگر او به تکذیب پردازد و روی برگرداند ۱۳
 مگر ندانسته که خدا می بیند ۱۴
 زنه‌ار اگر باز نایستد موی پیشانی را سخت بگیریم ۱۵
 موی پیشانی دروغزن گناه‌پیشه را ۱۶
 تا گروه خود را بخواند ۱۷
 بزودی آتشبانان را فرا خوانیم ۱۸
 زنه‌ار فرمانش مبر و سجده کن و خود را نزدیک گردان ۱۹

۹۷- القدر

به نام خداوند رحمتگر مهربان
ما در شب قدر نازل کردیم ۱
و از شب قدر چه آگامت کرد ۲
شب قدر از هزار ماه ارجمندتر است ۳
در آن فرشتگان با روح به فرمان پروردگارش برای هر کاری فرود آیند ۴
تا دم صبح صلح و سلام است ۵

۹۸- البینه

به نام خداوند رحمتگر مهربان
کافران اهل کتاب و مشرکان دست بردار نبودند تا دلیلی آشکار بر ایشان آید ۱
فرستاده‌ای از جانب خدا که صحیفه‌هایی پاک را تلاوت کند ۲
که در آنها نوشته‌های استوار است ۳
و اهل کتاب دستخوش پراکندگی نشدند مگر پس از آنکه برهان آشکار برای آنان آمد ۴
و فرمان نیافته بودند جز اینکه خدا را بپرستند و در حالی که به توحید گراییده‌اند دین را
برای او خالص گردانند و نماز برپا دارند و زکات بدهند و دین پایدار همین است ۵
کسانی از اهل کتاب که کفر ورزیده‌اند و مشرکان در آتش دوزخند در آن همواره می‌مانند
اینانند که بدترین آفریدگانند ۶
در حقیقت کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند آنانند که بهترین آفریدگانند ۷
پاداش آنان نزد پروردگارش باغهای همیشگی است که از زیر آن نهرها روان است جاودانه
در آن همی مانند خدا از آنان خشنود است و از او خشنود این برای کسی است که از
پروردگارش بترسد ۸

۹۹- الزلزال

به نام خداوند رحمتگر مهربان
آنگاه که زمین به لرزش خود لرزانیده شود ۱
و زمین بارهای سنگین خود را برون افکند ۲
و انسان گوید را چه شده است ۳
آن روز است که خبرهای خود را باز گوید ۴
که پروردگارت بدان وحی کرده است ۵
آن روز مردم پراکنده برآیند تا کارهایشان به آنان نشان داده شود ۶
پس هر که هموزن ذره‌ای نیکی کند آن را خواهد دید ۷
و هر که هموزن ذره‌ای بدی کند آن را خواهد دید ۸

۱۰۰- العادیات

به نام خداوند رحمتگر مهربان
سوگند به مادیانهائی که با همه تازانند و با سم خود از سنگ آتش می‌جهانند ۱
و برق همی جهانند ۲
و صبحگاهان هجوم آرند ۳
و با آن گردی برانگیزند ۴
و بدان در دل گروهی درآیند ۵
که انسان نسبت به پروردگارش سخت ناسپاس است ۶
و او خود بر این نیک گواه است ۷
و راستی او سخت شیفته مال است ۸
مگر نمی‌داند که چون آنچه در گورهاست بیرون ریخته گردد ۹
و آنچه در سینه‌هاست فاش شود ۱۰
در چنان روزی پروردگارشان به ایشان نیک آگاه است ۱۱

۱۰۱- القارعه

به نام خداوند رحمتگر مهربان

کوبنده ۱

چیست کوبنده ۲

و تو چه دانی که کوبنده چیست ۳

روزی که مردم چون پروانه پراکنده گردند ۴

و کوه‌ها مانند پشم زده شده رنگین شود ۵

اما هر که سنجیده‌هایش سنگین برآید ۶

پس وی در زندگی خوشی خواهد بود ۷

و اما هر که سنجیده‌هایش سبک برآید ۸

پس جایش هاویه باشد ۹

و تو چه دانی که آن چیست ۱۰

آتشی است سوزنده ۱۱

۱۰۲- التکاثر

به نام خداوند رحمتگر مهربان

تفاخر به بیشترداشتن شما را غافل داشت ۱

تا کارتان به گورستان رسید ۲

نه چنین است زودا که بدانید ۳

باز هم نه چنین است زودا که بدانید ۴

هرگز چنین نیست اگر علم‌الیقین داشتید ۵

به یقین دوزخ را می‌بینید ۶

سپس آن را قطعاً به عین‌الیقین درمی‌یابید ۷

سپس در همان روز است که از نعمت پرسیده خواهید شد ۸

۱۰۳- العصر

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سوگند به عصر ۱

که واقعا انسان دستخوش زیان است ۲

مگر کسانی که گروهیده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی

توصیه کرده اند ۳

۱۰۴- الهمزه

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وای بر هر بدگوی عیبجویی ۱

که مالی گرد آورد و برشمرش ۲

پندارد که مالش او را جاوید کرده ۳

ولی نه قطعا در آتش خردکننده فرو افکنده خواهد شد ۴

و تو چه دانی که آن آتش خردکننده چیست ۵

آتش افروخته خدا است ۶

که به دلها می رسد ۷

و در ستونهایی دراز آنان را در میان فرامی گیرد ۸

در ستونهای کشیده و طولانی ۹

۱۰۵- الفیل

به نام خداوند رحمتگر مهربان

مگر ندیدی پروردگارت با پیلداران چه کرد ۱

آیا نیرنگشان را بر باد نداد ۲

و بر سر آنها دسته دسته پرندگانی ابابیل فرستاد ۳

بر آنان سنگهایی از گل می افکندند ۴

و آنان را مانند کاه جویده شده گردانید ۵

۱۰۶- قریش

به نام خداوند رحمتگر مهربان
برای الفت دادن قریش ۱
الفتشان هنگام کوچ زمستان و تابستان ۲
پس باید خداوند این خانه را بپرستند ۳
همان که در گرسنگی غذایشان داد و از بیم آسوده خاطرشان کرد ۴

۱۰۷- الماعون

به نام خداوند رحمتگر مهربان
آیا کسی را که جزا را دروغ می خواند دیدی ۱
این همان کس است که یتیم را بسختی می راند ۲
و به خوراک دادن بینوا ترغیب نمی کند ۳
پس وای بر نمازگزارانی ۴
که از نمازشان غافلند ۵
آنان که ریا می کنند ۶
و از زکات خودداری می ورزند ۷

۱۰۸- الکوثر

به نام خداوند رحمتگر مهربان
ما تو را کوثر دادیم ۱
پس برای پروردگارت نماز گزار و قربانی کن ۲
دشمنت خود بی تبار خواهد بود ۳

۱۰۹- الکافرون

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بگو ای کافران ۱

آنچه می پرستید نمی پرستم ۲

و آنچه می پرستم شما نمی پرستید ۳

و نه آنچه پرستیدید من می پرستم ۴

و نه آنچه می پرستم شما می پرستید ۵

دین شما برای خودتان و دین من برای خودم ۶

۱۱۰- النصر

به نام خداوند رحمتگر مهربان

چون یاری خدا و پیروزی فرا رسد ۱

و ببینی که مردم دسته دسته در دین خدا درآیند ۲

پس به ستایش پروردگارت نیایشگر باش و از او آمرزش خواه که وی همواره توبه پذیر است ۳

۱۱۱- لهب

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بریده باد دو دست ابولهب و مرگ بر او باد ۱

دارایی او و آنچه اندوخت سودش نکرد ۲

بزودی در آتشی پرزبانه درآید ۳

و زنش آن هیمة کش ۴

بر گردنش طنابی از لیف خرماست ۵

۱۱۲- الاخلاص

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بگو اوست خدای یگانه ۱

خدای صمد ۲

نزاده و زاده نشده است ۳

و هیچ کس او را همتا نیست ۴

۱۱۳- الفلق

به نام خداوند رحمتگر مهربان بگو پناه می‌برم به پروردگار سپیده دم ۱

از شر آنچه آفریده ۲

و از شر تاریکی چون فراگیرد ۳

و از شر دمنندگان افسون در گره‌ها ۴

و از شر حسود آنگاه که حسد ورزد ۵

۱۱۴- الناس

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بگو پناه می‌برم به پروردگار مردم ۱

پادشاه مردم ۲

معبود مردم ۳

از شر وسوسه‌گر نهانی ۴

آن کس که در سینه‌های مردم وسوسه می‌کند ۵

چه از جن و انس ۶

The background of the entire image is a bright, sunny landscape. The top half features a deep blue sky with a large, fluffy white cloud. The bottom half shows a lush green field with a line of trees in the distance. In the foreground, there are several white daisies and smaller purple and yellow flowers.

این قطعا قرآنی است هادی و ارجمند در کتابی نهفته که جز پاک
شدگان بر آن دست ندارند. وحیی است از جانب پروردگار جهانیان.

آیا شما این سخن را سبک می‌گیرید و تنها نصیب خود را در تکذیب
قرار می‌دهید.

در حقیقت قرآن گفتاری قاطع و روشن‌گر است و آن شوخی نیست